

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI

SAMOSATENSIS

DIALOGI SELECTIONES,

Cælestes, Marini, & Inferni, Græcè &

Latine editi: in usum Græcè

discipulorum selecti.

ITEM,

Prometheus, sive *Καίματος*:

Menippus, seu *Νεκρομαχία*.

Timon, uel *Μισάνθρωπος*.

HIS ADIECTA SVNT ARGVMENTA,

Latinis uersibus tractata à Ioanne Sambuco

Tirnaviensi Pannonio.

Paulus

ASILEAE APVD NICOL. BRILIN:

ANNO M. D. LXXVI.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΒΙΟΣ ΚΑΤΑ
Σειδα,

Λουκιανὸς Σαμοσατῆς, ὃ ἐπιπληθεὶς βλάβος, ἢ λύσος, ἢ ἄβιος εἶπερ μάλλον, ὅτι ἐν τοῖς
διαλόγοις αὐτῷ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν
θεῶν εἰρημνία παρατίθεται. Λέγεται δὲ γενέσθαι ἐπὶ
τῷ Καίσαρι Τραϊανῷ, καὶ ἐπέκεινα. ἡρ δὲ ὁτος τὸ πρῶν
δημηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας: δυσπραγίας δ' ἐν
τῷ τῷ, ἐπὶ λογογράφῳ ἐτράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἅπτε-
ρα: τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν, ὑπὸ νινωῶν, ἐπὶ κατὰ τῆς ἀλ-
θείας ἐλύπησεν. Εἰς γὰρ τὸν περὶ γένους βίου κατὰ πᾶν
ταῖς χριστιανισμῷ, καὶ αὐτὸν βλασφημῇ τὸν χριστὸν
παμμίαρος. διὸ καὶ τῆς λύπης ποινὰς ἀρκύσας ἐν
παρόντι δέδωκεν. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, κληρονό-
μος αἰωνίῳ πυρὸς μετὰ σατανᾷ γενήσεται.

LUCIANI VITA,

EX SVIDA.

LUCIANVS Samofatensis, cognomento blasphemus, siue maledicus, aut atheos potius appellatus, eo quod in Dialogis suis ridicula etiã illa esse proponit, quę de rebus diuinis & sacris prodita sunt. Dicitur autem uixisse temporibus Traiani Caesaris, & deinceps. Egerum fuit ab initio causidicus, Antiochię, quę in Syria est, sed cū ea res illi non satis ex sententia succederet, ad scribendum sese cōuertit, scripsitq; adeo infinita. Obiisse autem ipsum fama est, à canibus laceratum, quoniam & contra ueritatem uelut rabiē exercuisset. Nā in uita Peregrini Christianismum quoque infectatur, ipsum Christū contumeliosè incessit, scelestus il-

A ñ le.

LUCIANI VITA,

le. Quare & rabiei istius poenas
sufficientes in præsentī uita dedit,
& in futurum, hæres æterni ignis,
unā cum Satana erit. Hæc ille.

Addit autē Volaterranus, ne-
scio quo autore, cū ab initio Chri-
stianus fuisset, postea eiusdem reli-
gionis desertorem factum esse, di-
ctitantem se nihil ex ea consecutū,
quā quod nomen ipsius corru-
ptum esset, ex Lucio, Lucianus, fa-
ctum. Fuit autē Samosata, ut hoc
quoque addamus, urbs, non lon-
gè ab Euphrate sita, Comage-
nes metropolis. Plinius,
& Stephanus.

ARGV.

ARGVMENTVM IN DIALOGOS DEORVM.

DIALOGI, qui sequuntur, tam superiorum, quàm inferiorum Deorum, quasi quandam syluam ac summam continent omnium ferè fabularum, qua partim apud Homerum & ceteros Epicos poetas, partim à Tragicis, Aeschilo, Euripede, Sophocle, & reliquis tractantur. Sunt autem uti breuiiores, ita argutiores quoque, siue res, siue uerba & compositionem spectes. Adcoque germanam illam Atticae eloquentiae festiuitatem & gratiam exprimunt. Videtur autem Lucianus non hoc tantum agere uoluisse, ut Deorum gentium, & Homericorum uanitatem argueret, atque irrideret. (Quis enim ueterum, saltem mediocriter sapientum, atque doctorum unquam fuit, qui huiusmodi nugis ullam fidem adhiberet: aut numquam nostris & humanis affectionibus obnoxium esse crederet?) Verum illud quoque, ut (quod in Prometheus ipse de se dicit) Heroicam illam Dialogi personam, & Tragicam grauitatem, Comico risu temperaret. Et quia in omni genere scriptorum uersatum esse oportet eum, qui ueram

A R G V M E N T V M.

*ac solidam eloquentia, atq; doctrina laudē
 assequi cupit, quemadmodū ipsemet in Lexi
 phane precipit: existimo. e quidem etiā exē
 pli, & exercitationis causa ad hunc modum
 in hoc genere illum sese exercuisse. Nam ut
 hic Tragicorum & Homericorum fabulas,
 ita infra Comicarum quoq; argumenta re
 tractat, & ad Dialogorum festiuitatem reu
 cat. Interim tamē etiam seria obiter monet
 ac docet, ut in Cupidine, ubi tacitē illud in
 dicat, quod Cicero pro Calio multis uerbis cō
 memorat: Studiosos, puta, & literarum a
 mantes nullis externis, ac prauis cupidita
 tibus alligari, ac uinci. Quod idem & Theo
 critus de Musis aperte dicit:*

*Nam quos aspiciunt ille (inquit) exhila
 rantq; uidendo,*

Nulla venenosa ledūt hos pocula Circes.

Θ Ε Ω Ν Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι
DE ORVM DIALOGI.

*Iupiter iratus furto, fraudiq, Promethei,
Vinctum Caucasæis liberat inde iugis.
Significat curas hepar, cœlestis at ignis,
Nostrum animū, quoniā cœlitus ille datur.*

Promethei, &
Iouis,

ΠΡΟΜΗΘΕΟΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΣ.

SOLVE ME IVPITER, grauiā enim iā passus sum. IVPITER. Soluam te, ais, quem oportebat grauiiores pedicas habentem, & Caucasum totum super caput incumbētē & XV I. uulturibus non solum corrodi epars, sed & oculis carere effossis, Eō quod talia nobis animālia, homines uidelicet, efflaxeris, & ignem furtim surripuisti, & mulieres fabricatus es. Nam quibus me ipsum decepisti, in distributione carniū ossa pinguedine obdusa mihi apponens, & melliozem partium tibi ipsi seruans, quid attinet dicere? PR O. Igitur sufficiens iam potam excolui, tantum tempus Caucaſo affixus, pessimam auium perditam aquilā nutriēs hepate.

IVPITER.

αἴματα ἱερῶν ἀπολούμενον αὐτὸν τρέφει τῇ ψατῇ.

ΛΥΣΕΤΕ ΜΕ ΣΥ. Διὸς γὰρ ἔλαττωσθε. ΣΥ. Λύσει, φῆς, ἐν ἰχθῶν βαρυτέραις πένθας ἔχοντα, καὶ τὸν καὶ κακὸν ὄλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπιπέμμενον, ὑπὲρ ἰκκαλίου καὶ χυμῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἦπαρ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰφθαλμοὺς ἐξερύττεισθαι, αὐτὸς ὅν τινα αὐτὸ ἡμῖν ὥσπερ ἀνθρώπου, ἐπλάσσει, καὶ τὸ πῦρ ἱκκίψας, καὶ τὰς γυναικας ἰαλμιοῦργησαι; ἂν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ διανομῇ τῶν κριῶν, ὅσα πικρὰ καὶ κακὰ μὲν μοι παραβὰς, καὶ τῶν ἀμείνων τῶν μετῶν σινοῦ τῷ φυλάτῃ, τί καὶ λίγα; Πρ. Ἰνκ σου ἰκκαλὶν ἔλα τῶν δικῶν ἐκτίτικα, τοσοῦτον χρεῖον τῷ κακῷ σου περισπασμῷ, τὸν

λύπη.

IVPI. Non istum quidam
hoc eorum, quæ te oportet
pati. PRO. Atqui non istæ
mercede solves Iupiter, sed
tibi significabo ualde neces-
sarium. IVPI. Blandiendo
decipis me Promethe: PRO-
METH. Et quid plus ha-
bebo? Non enim ignoras rur-
sus, ubi Caucasus est, neque
indigebis uinculis, si quomo-
do uertutias agens deprehendi-
day. IVP. Dic prius quam
nammercedem persolues ne-
cessariam nobis existentem.
PRO. Si dixero, ad quem
locum uadis nunc: si dignus
ero tibi & dereliquis uaticina-
ns. IVP. Quomodo enim
non. PRO. Ad Thetis, cois-
urus cum ipsa. IVP. Hoc
quidem nosti. Quid igitur po-
test: uideris enim uerū quid-
dam dicere. PRO. Nihil
o Iupiter rei habeas cum Ne-
tine hac: si enim ipsa grauida
reddetur ex te, foetus familia
faciet tibi, quali i & tu fecisti
Saturno. I. Hoc ais. Expuls
futum me regno. P R O.
Vnam ne fiat, o Iupiter. Ve-
rum tamen tale aliquid coitus
ipsius minatur. IV P. Valeat
igitur Thetis, te uerò Vulca-
nus ob hæc soluat.

Amoris & Iouis, Cupido.

AT si quid etiā pec-
caui, Iupiter, igno-
sce mihi, puer enim
sum, & adhuc
in pri-

Ζεύς. οὐδὲ πολλὰ παύσῃ τοῦ-
τε, ὥρσι δὲ παύσῃ. Προ. καὶ
μὴ οὐκ ἀμείδι με λῦσεις, ὦ Ζεῦ,
ἀλλὰ σοι μὲν ὅσα πάντα ἀναγ-
κῶν. Ζεύς. κατασφίξαι με ὡ
πρόμηνόν; Προ. καὶ τί πλείον
ἔγω; αὐτὰρ ἀγνοῶς αὐτὸς ἰνδα
ὁ Κάνναρος ὄψιν, εὐδὲ ἀπὸ γένε-
σις ὁμῶν, ὡς τι τεχνάσθην ἀλίσκο-
μαι. Ζεύς. ἀπὲς πρότερον, ἔν τι-
να μιάδω ἀποτίσεις ἀναγκῶν
ἡμῶν ὅτα. Προ. ἔν ἔγω ἰφ' ὅ-
τι βαλίσας νῦν, ἀξίον ἐστὶ ἰσο-
μαίσει καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων
μαστιγόμεν; Ζεύς. πῶς γὰρ
οὐ; Προ. παρὰ πῶν θάτην, θυν-
σόμεν; ἀπὲς. Ζεύς. τοῦτ' ἂν
ἴγως; τί δ' αὖ τὸ ἐπὶ τούτῳ; δε-
κθῇ γὰρ τί ἀλλήθις ἱερῶν. Προ. μὴ-
δὲν ὦ Ζεῦ κοινότητος τῶν θεῶν ἴσθι,
ὡς γὰρ αὐτὴ κυοφορήσῃ ἐκ σοῦ,
τὸ τεχνήσῃ ἔργασται σὶ, οἷα
καὶ οὐκ ἄρα σὺ τὸν Κρόνον. Ζ.
τούτῳ φῆς, ἐκπιοῦσθαι με τῆς
ἀρχῆς; Προ. μὴ γένοιτο ὡς ἴ.ν.
πῶς τοῦτ' ὁ δὲ ἡμίξει αὐτὸς ὡ
παλαιά. Ζεύς. χαίρειν τοίγαρ
οὖν ἡ δέ τις, οἱ δὲ ὁμοῦ αὐτῶν
τούτοις λυσάτω.

ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ

ΔΙΟΥ. Ερ.

AΛ' ἂν καὶ τί ἡμᾶς τῶν
ὦ Ζεῦ, συγγνώμῃ μοι, παρ-
αίω γὰρ ἄμει, καὶ ἐπὶ
ἀφρο-

imprudens. IVP. Tu puer autem Cupido, qui antiquior multo sapere es: An quia neque barbam habes, neque ea nos produxisti, propter ea etiam infans putari cupis, senex & uersutus adeo cum sis? CVP. Quia uero iniuria affeci te, ego senex ille, ut tu ais, cur me uincire quoque cogitas? IVP. Specta de scelerum an parua, qui me ita ludibrio habes. Itaque iam nihil est, quod me non effeceris, Satyrum, taurum, aurum, cygnū, aquilam, omnia hæc fecisti me. At quæ me uicissim amaret, nullam plane unquam fecisti, neque intellexi me etiam uxori, propter te gratiorem fuisse: Sed oportet me præstigijs uti ad illas, & me ipsum abscondere. Illæ autem taurum aut cygnum exosculantur, me uero si aspiciant moriuntur præ formidine. CV. Merito, neque enim ferunt, o Iupiter, ut quæ mortales sint, aspectum tuum. IVP. Quomodo igitur Apollinem Branchus ille et Hyacinthus tantopere amant? CV. Daphne etiam fugiebat illum, quāuis comatum & imberbem. Quod si autem uoles amabilis esse, neque concutias ægidem, neque fulmen geras, sed quāuis suauissimum te ipsum exhibe, utrinque demisso capillo, eoque mitra reuincto, uelut sume purpureā, crepidas subliga iuratas, ad tibiam

ἄφρον, Ζηνε, σὺ παιδίον ὦ ἴσμε, οἱ ἀρχαῖοι δὲ αἰ πολλὰ τοῦτα πεποιοῦν; ὃ δίδωμι μὴ πάρα, μὴ δὲ πολλὰς ἰφουσας, διὰ ταῦτα καὶ βρίσκει ἀξίους νομίζειν, γίγνεται παρ' αὐτοῦ ὅμ; Ερ. τί δὲ σὺ δίδωσαι ὃ γίγνεται ὡς φῆς, ἰγνώσκει μὲ καὶ περὶ δόσιν δίδωσαι Ζηνε. σὺ δὲ παρ' ὠκιστὰς, οἱ μὲν πρῶτα, δεῖ μοι μὴ οὕτως ἰσχυρῶς. ὥς τε μάλιν δένδρον μὴ περικλάσας μὲ, σάτυρον, ταύρον, χρυσόν, κύκνον, αἰτόν. ἐμοῦ δὲ ὁλῶς ὡς δειμῖον ὡς τινα ἱερὰ δὲ ὡς πεποιμένας. οὐδὲ σιωπῶκα ἡδὺς γυναικὶ διὰ σιγῆς καὶ μὴ. ἀλλὰ μὲ δὲ μαγαλὸν σὺ φησὶ ἀντὶ τὰς καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ. καὶ δὲ τὸν μὴ ταύρον ὃ κύκνον φιλοῦσιν, ἐμὲ δὲ ὡς ἰδούσι, τιθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Διους. Ερ. ἀντὶ τὸ οὐ γὰρ φίλουσιν ὡς σὺ, δυνατὰ αὖτοι τῶν πρὸς σφιν. Ζηνε. πῶς οὐ τὸν ἀπὸ λαοῦ δὲ ἀγῶν; καὶ ὃ ὑάκινθος φιλοῦσιν; Ερ. ἀλλ' ὃ δὲ φησὶ καὶ αὐτὸν ἰφουσι, καὶ τοὶ καμῶν καὶ ἀγῶν ἵστα. καὶ δὲ ἡδὺς ἐπὶ τὰς ἀνὰ μὴ ἐπίσιν τῶν αἰγίδας, μὴ δὲ τὸν κύκνον φησὶ, ἀλλ' ὡς ὃ δὲ φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἡ καὶ τὴν καὶ δαμνῶν βοτρυχοῦς, τῇ μίτρα τοῦ αἰγίαν μὲν. πορφυρίδα ἔχει, ὑπὸ δὲ χρυσοῦς. ὑπὸ αὐτῷ

hiam & ad tympani compo-
sito gressu incede, & videbis
quod plures sequentur, quā
Bacchum Mænades. IV P.
Apage. Equidem noli amabi-
lis esse istoc pacto, ut talem
meipsum exhibeam, C V P.
Proinde & amare nolis: faci-
lius enim istud certè est. IV.
Quin amare quidem uolo,
minore autem negotio illo
potiri. Atque ob hæc nunc di-
mitto te.

λῶ καὶ τυμπάνοις δύνεμα
βαίνει. καὶ ὅψῃ, ὅτι πλείους ἀκο-
λουθήσουσί σοι τῶν διονύσου
μαινάδων. Ζεὺς. ἀπαγί. οὐκ αὖ
διχαίμην ἐπίρατ' εἶναι, τοῦ
αὐτοῦ γινώμεν. Πρ. οὐκ οὐδ'
ὧς εἶ, μάστιγ' αὖθις βίβλ' ῥάδιον γὰρ
τὸ τῷ. Ζεὺς. ἐν ἀλλ' ὄρε' αὖ μὲν
ἀπαρμυνοῖς ὄρε' αὖ τοῦ ἐπὶ
τυγχάνειν. ὡς τοῦτοις αὐτοῖς ἀ-
φύμνσι.

Inachiden narrat formam traxisse iuuenca

Iupiter ob zelum coniugis arte noua.

Vt quoq; custodem dederit Polyōmaton Argium:

Quem priuat uita postea Mercurius.

Iouis & Mercu-

rij.

Illam Inachi puellā puls-
chrā nosti Mercuri. MB.
Etiam, Io dicis. IV P.
Non amplius puella illa
est, sed iuuenca. M E. Mon-
strosum hoc. Quomodo mus-
tata est? V. zelotypia mota
Iuno, transformauit ipsam.
Sed & nouum aliud quod-
dam malum insuper excogita-
uit. Infelici illi bubulcum
quendam multioculum, Ar-
gum nomine, custodem addi-
dit, qui iuuenca pascit, in
somnia ac pernuigil ipse exi-
stēs. ME. Quid igitur nos op-
porteret facere? IV. Deuolās in
Nemēā sgluā illiē alicubi Ar-
gos

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Ζεὺς.

Τὴν τῷ ἰνάχῃ παῖδα τὴν
καλὴν οἶδας ὧς Ἑρμῶ. Ερ-
μῶ, τίς γὰρ λίγαις. Ζεὺς.
οὐκ ἔτι παῖς ἰκάινθ' ὄρε', ἀλλὰ
δάμαλιν. Ερ. τὸ ῥά τιον τοῦτο.
τῷ τρέφω δ' ἰνυλλάγῃ. Ζεὺς. ἡ-
λοτυπήσασα ὧς ἡρᾶ μετίβαλλο
αὐτὴν. ἀλλὰ καὶ κατὴν ἀλλότῃ
δανὲρ ἐπιμιμαχέοντα τῇ κα-
κοδαίμονι. βινυκίον τιτὰ πο-
λυόματον Ἀργὸν τὸν μαίον
πνοσ, ἰενίμα τὴν δάμαλιν.
ἄπν' ὦρ. Ερ. τί οὖν ἡμᾶς
χρὲν πρῶν. Ζεὺς. καταπλάμην
ἰς τὴν ἰνυκίαν, ἡμᾶς δ' ἰπνὸς Ἀρ-
γῶ.

gus pascit, illum quidem in-
terficio: ipsam uerò Io per pe-
lagus in Aegyptum abducēs,
Ilium facito, & de cætero pro
Deo ab incolis habeatur, Ni-
lumēp attollat, & uentos im-
mittat, & præterea nauigan-
tes seruet,

Iouis & Gany- medis.

A Ge ô Ganymedes,
Peruenimus enim
quo oportebat, os-
culare me iam, ut
uideas non amplius rostrum
aduncum me habere, neque
ungues acutos, neq; alas, qua-
lis uidebar tibi modò, cum
uolucris esse apparebam. G.
Mi homo, an non aquila mo-
do fuisti, ac deuolans rapuisti
me à medio ouili? Quo pacto
igitur alæ illæ ablatæ tibi
sunt? tu uerò ipse alius quis-
piam subito appares. IV.
Sed neq; homo, quem uides
adolescentule, neq; aquila,
sed omnium rex Deorum e-
go ipse sum, qui me ipsum ad
tempus ita transformauī.
GAN. Quid ais tu? Pan ille
es: deinde, quomodo fistulam
non habes, neq; cornua, neq;
hirsutus es crura? IVP. Soli
enim illum existimas Deum?
GA. Etiam. Atq; adeo sacræ-
ficamus ipsi, coleatam hirs-
cum ad speluncam agentes,
in qua ipse positus est. Tu
uerò plagiaris quispiam
uideris

γ. βουκαλά, ἰκάνειν μὲν ἀπὸς
ταύτην, πλὴν δὲ ἐν δὴ τῷ πελάε
γενεῖ ἐς πλὴν Αἰγυπτὸν ἀπαγα-
γὼν, ἰσὶν ποίεσον. καὶ τὸ λοιπὸν
ἴσω βίος τοῖς ἰκῶ, καὶ τὸν εὐλογ-
αυάγῃτω, ἢ τὸς ἀπὸ τοῦ ἐπιπύμα
πίτη, καὶ συζῆτω τὸς πλείοντες.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΝΥ- μέδου.

A Γε ὦ Γανύμηδες, ἴκο-
μεθα γὰρ ἰδοὺ ἰχθύων, οἱ
λοιοὶ μὲν ἔσονται, ὅπ. αὖ
δὴς ἐκίτι ῥάμ. ἀγνύλον μὲ
ἰχθύντα, ἐν δ' ἐνυφας ἐξῆς, οὐ πῆ-
ρῶ, ὅ. ἴφαισιν μὲν σοι πῆλως
ἀναῖ ἀσπῶν. Γα. αὐθρηπι, οὐκ
ἔστις ἀρτί. ἔσται, καὶ καταπτά-
μεθα. ἔρπασθε μὲ ἀπὸ μίση τῷ
ποιανίον; πῶς οὖν τὰ μὲν πτιρᾶ
ἰκανά σοι ἐξέρρύκει, σὺ δ' ἄλλο
λ. ἢ δὴ ἀναπύφηναι; Ζεὺς,
ἀλλ' οὐτὶ αὐθρηπι, ὅμ ὅρῃς ὡ
μαρκαίον, οὐτὶ ἀντίς. ὁ δὲ πάν-
την βασιλὸς τῶν διῶν ὅτῃς ἀ-
μι, πρὸς τὸν καὶ ὅρ ἄλλ᾽ ἔσται ἰ-
μαυτὸν. Γα. τι φῶς; σὺ γὰρ ἔ
παύ ἰκῶν; ἄτα πῆς σύριγγα
οὐκ ἴχεις, οὐδὲ κῆρατα, οὐδὲ λᾶ-
σι. ἢ τὰ σῆμα; Ζεὺς. μένον γὰρ
ἰκάνειν ἔγῃ διῶν; Γα. ναί. καὶ
δύο μὲν γὰρ αὐτῇ ἰσορῇ τρέχει
ἔσται τὸ ἐπὶ ἄλλοις ἀγνύτω, ἰδοὺ
ἴσκει, σὺ δὲ αὐθρηπι δὲ τῇ
ἀναί

uideris mihi esse. IVP. Dic mihi. Iouis uero nomen non audisti: necq; etiam aram uidisti illius in Gargaro, pluentis scilicet atq; tonantis, & fulgura facientis: GAN. Tu te optime nris ais esse, qui paulo antè effudisti nobis copiosè grandinem, qui habitare supra nos diceris faciens strepitum cui aricem pater sacrificauit. Deniq; quidnā improbe tentantem me sursum rapuisti rex Deorum: Iam uerò & oues fortasse lupi diripuerunt, desertas illas inuadendo. IVP. Adhuc enim curæ est tibi ouium immortalis factio, & hic conuersaturo nobiscum. GAN. Quæ dicis: An non deduces me tandem in Idam hodie? IVP. Nequaquam, quoniam frustra aquila fuisset pro Deo factus, GA. igitur inquirere me pater & indignabitur non inueniens: uerberaq; post capiam, relinquens ouile. IVP. Vbi ille uidebit te? GAN. Nequaquam, desinero uerò ipsum. Quod si uerò dimittes me, promitto tibi & alium hircum ab ipso immolationis iri, redemptionis precium pro me uidelicet. Habemus autem triemnem illum, & magnum, qui præsit cæteris in pascua. IVP. Quam simplex hic puer est, & minime malus, atque idipsum solum puer adhuc. Verum ô Ganymedes,

ἀνταίμοι δοκῶς. Ζεὺς. εἰπέ μοι, Διὸς δὲ ἐκ ἡγευσας ἵνομα, ὃ δὲ βαμὸν εἶδον ἢ τῷ Γαργάρῳ τῇ ὄντι & καὶ βροντῶντι &, καὶ ἀστραπῆς ποιῶντι &; Γα. σὺ ὦ βέλτιστι φῶς ἦναι, ὃς πρῶτον κατέχευες ὑμῶν τίνω πολλῶν χάλαζαν, ὃ ἰσάων ὑπὲρ ἂντι λεγόμενον &, ὃ ποιῶν τὸν ψέγον, ὃ τὸν κελὸν ὃ πατὴρ ἰδουσαν: ἅτα τί ἀδίκησας τά με ἀνέρπασας ὃ βασιλεὺς τῶν διῶν, τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι διηρπάσας τὸ ἕδν, ὃρῶμεις ἐπιπιοῖντο. Ζεὺς. ἴτι γὰρ μέλας σι τῶν προβάτων ἀδανάτω γιγνημένο, καὶ ἐσταυθῆς συνισμένο μεθ' ὑμῶν. Γα. τί λίγας: ὃ γὰρ κατέχευες με ἕδν σις τίνω ἰδῶν τῆ μύθον; Ζεὺς. ὃ δαμῶς. ἐπὶ μάττω αἰτὸς ἐλῶ αὐτὸ τί διῆ γιγνημένο. Γα. ὃ κοῦν ἐπιμάττω με ὃ πατὴρ, καὶ ἀγασσας τάς με διήρισκον, καὶ πλάγας ὑπὸ ὄρον λήψομαι, καταλιπὼν τὸ ποιμνίον. Ζεὺς. ποῦ γὰρ ἰκῶντι & ἔψιται σι; Γα. μηδ' αὖτως. ποδὲ γὰρ ἕδν αὐτὸν. ἀδ' ἀπάξας με, ὑπὸ τοῦ χροῦμαί σι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κελὸν τιθήσειν αὐτὸν λῆτρε ὑπὲρ ἑμοῦ, ἔχοντα δὲ τὸν τριπλὴν τὸν μίγαν, ὃς ἔγχετο πρὸς τίνω νομῶν. Ζεὺς, ὡς ἀφίλως ὃ πάτερ ὅσι, καὶ ἀπλοῖνός, καὶ αὐτὸ δὲ τῷ τῷ, πάτερ ἴτι, ἀλλ' ὦ γαστήρ μου.

des, illa quidem omnia uales
re hinc, & obliuiscere ipso-
rum, ouilis uidelicet & Idæ.
Tu autem (iam enim coles
his es) multa beuiscies
hinc & patri & patriæ. Ac
pro lacte quidem & caseo,
ambrosiam edas, & nectar bi-
bas. Hoc tamen & alijs nos
bisipse infundendo præbe-
bis. Quod autem maxi-
mum est, non amplius homo,
sed immortalis eris, atque es-
tiam sydus tuum apparere fa-
ciam pulcherrimum & o-
mnino felix eris. GAN. Si
uero ludere cupiam, quis,
colludet mecum? in Ida enim
multi coetanei eramus. IV.
Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinem & a-
stragalos ualde multos. Con-
fide solum, & latus sis, & ni-
hil desideres inferorum.
GAN. Quid uero uobis
utilis ero? An oues pascere
oportebit & hic? IVPI.
Non, sed ministrabis uinum,
& ad nectar paulo post or-
dinaberis, & procurabis co-
mivium. GANYM. Hoc
quidem non difficile, scio es-
sim ut oporteat effundere
lac & coronare poculum pa-
storale. IVPI. Vide rursus
hic lactis meminit, & homi-
nibus se ministrare putat.
Hoc uero cotum est, & bis-
bimus, quemadmodum dixi,
nectar. GANY. Dulci-
us ò Iupiter lacte? IVPI.

Scies

ὡς πόρ' ἰφίω, τὸ γίνταρ. Γαν. ἤδιον ὃ γούτ' ὃ γάλακτ'; Ζούτ'
ἴσι

δοῦ, ἰσῆνα μὴν πάστα χαίρειν
ἴα, καὶ ἐπιλάβο αὐτῶν τὸ ποιμ-
νίς καὶ ᾗ ἴδης. οὐ δὲ ὅδῃ γὰρ
ἰππεύει; ὃ, πολλά ἐν ποίσει
ἰνταῦδ' καὶ τὸν πατέρα, καὶ
τὴν πατρίδα, καὶ αὐτὴ μὴν γυ-
ρὸ καὶ γάλακτ' ἄμβροσιον ἰ-
δῇ, καὶ γίνταρ πῆν. τότε μὲν τοι
καὶ τοῖς ἄλλοις ὅμιν αὐτὸς παρ-
ξας ἰγχείων. τὸ δὲ μεγιστον, οὐκ
τι αὐδρησθ', ἀλλ' ἀδύνατ'
γρηθῆναι, καὶ ἀστέρα σε φαίνεσθαι
περίσω κάλλιστον. καὶ ἴλωι, δυ-
δαίμων ἴσθ. Γαν. ὡ δὲ παῖσαν
ἐπιδύμωσιν, τίς συμπαίξειτά
μοι; ἰν γὰρ τῇ ἰδῇ πολλοὶ ὀληνίως
ταῖς ὁμῆν. Ζούτ'. ἴχης κενταῶτα
τὸν συμπαξέμεθ' ὅν σοι τήτορ
ἴρωτα, ἢ ἀστραγάλοις μάλα πα-
λούς. δάρρει μόνον, καὶ φαεινός
ἴδι. καὶ μάλιστα ἐπὶ πόδα τῶν
κάτω. Γαν. τί δὲ ὑμῖν χέρισι μὲν
αὐ γρηοίμην; ὃ πειμαίνων κἄρ
τῶν δαίμων; Ζούτ'. οὐκ, ἀλλ'
οἶνοχόους; καὶ ἐπὶ τὸ γίνταρ
πιτάξῃ, καὶ ἐπιμύσῃ τὸν συμ-
ποσίον. Γαν. τότε μὲν ὃ χαλε-
πὸν. οἶδα γὰρ ὅς καὶ ἰγχείας τὸ
γάλα, καὶ ἀναδοῦναι τὸ νιαύ-
βιον. Ζούτ'. ἴδ' ὡς ἄλιν οὐτ' ὃ γά-
λακτ' ὃ μνημονόη, καὶ αὐδρῶ-
ποις διακονέσθαι οἴται. ταν-
τὶ δ' ἔρασις ἔστ', καὶ πίνωμεν

Scies post pusillum, et quum gustaueris, non amplius desiderabis lac. G A. Porro ubi dormiam nocte? An cum coetaneo Cupidine. I V. Non, sed ob hoc te rapui, ut simul dormiremus. G A. Solus enim non possis, sed suavius dormire in eum? I V. Profecto cum tali, qualis es tu G a n y m e d e s sic pulcher. G A N. Quid enim te ad somnum iuuabit pulchritudo? I V P. Ha bet quoddam incitamentum suauis, & facilius inducit ipsum. G A N. Atqui pater meus indignabatur mihi cōdor mientis, & narrabat mane, & quod turbaretur ipsius somnum uolutatus per lectum, calcitrans, & aliquid loquens interea quando dormirem, quia propter ad matrem remittebat me dormiturum sepiusculis. Quare, si ob hoc, ut sis, rapuisti me, tempus tibi est, ut me denuo in terram desponas, uel molestia afficeris nihil dormiendo. Turbabo enim te continuè, huc atque illuc me reuoluens. I V P. At qui hoc ipsum suauissimum mihi feceris, si tecum uigilare cōgas. Osculabor enim in terra te cō sapius, & amplectar. G A N Y M E D. Ipse uideris, ego uerò dormiam te deosculante. I V P I. Videbis inus tunc, quid agendū. Nūc uerò adhuc ipsum Mercuriū, & posteaquam de immortalitate biberit, duc ut minis

ἵστα μετ' ὀλίγον, καὶ γούσῃ μὲν
 οὐκ ἔτι ποθέσῃς τὸ γάλακ-
 ταν. κοιμίσσῃμαι δὲ πού τῃς νυκ-
 τός μιν μετὰ τῷ ἡλικιωτῇ ἱστυ-
 ζούσιν ἀλλὰ διὰ τὸτό σε αὐτὴν
 πασα, ὥς ἅμα καθύδρα μιν. Γα-
 μόν γὰρ ἐκ αὐτὸν δύνατο, ἀλλ'
 ἡδίστη σοι καθύδρα μετ' ἡμῶν
 ζούσιν. καὶ μετὰ γι τοιοῦτε, εἰ-
 ἴσῃ σου Γαούμυδου, εὐτω καλῶς
 Γαυ. τί γὰρ σε πρὸς τὴν ὑπὸν
 ὀύσῃς τὸ κάλλος; ζούσιν. ἔχει τὴν
 δὴλητρον ἡλὺ, καὶ μαλακωτέ-
 ρον ἰπάγει αὐτὸν. Γαυ. καὶ μὲν
 ὅτι πατὴρ ἡχιδό μοι συγκατα-
 δισσι. καὶ διηγᾷτο ἰφθέρ, ὥς ἀ-
 φᾶλον αὐτοῦ τὸν ὑπνον, φριφί-
 μιν καὶ λακτιζων, ἡ τι φθιγ-
 γύμιν μετὰξὺ ἰπῶτι κατὸν
 δισσι. ὥτι παρὰ τὴν μετῆρα ἰσ-
 πιμπίμι κοιμυθιδόμιν ὥς τὰ
 πολλὰ. ὅρα δὲ σοι εἰ διὰ τοῦ-
 τε, ὥς φῦς, αὐτὴν πασᾶς με, κατα-
 θέτω αὐτὴς ἐς τὴν γλῶττι, ὅτι πρᾶγμα
 τα ἔξαι ἀγρυπνῶν. ἰσοχλῶσθ
 γὰρ σε σωικῶς φριφίμιν
 ζούσιν. τοῦτ' αὐτὸ μοι τὸ ἡλιστα
 ποιήσας, εἰ ἀγρυπνήσῃμι μετὰ
 σου. φιλῶν γὰρ διατιλίω πολ-
 λάκις, καὶ πόρριψσων. Γαυ.
 αὐτὸς αὐτὸν ἀλάει. ἰγὼ δὲ κυμᾷ-
 σσῃμαι, σὺν καταφιλουῶτ. Ζ.
 εἰσόμεθα τότε, τί πρακτικόν. νῦν
 ἵστα τῇς ἀνδραγαθίας. ἄλλ' ἔτι νοχοῖ
 οὐκ ἔτι

stet nobis, docens prius, quæ
admodum oporteat porrigere
resciphum.

Iunonis & Iovis.

EX quo adolescentulus
hunc Iupiter,
Phrygium istum di-
co, ab Ida rapit huc
adduxisti, minus advertis mi-
hi animum. I V P. Etiam ob
hunc Iuno Zelotypa iam es
simplicem aded, & minime
molestum. Ego uerò putā-
bam mulieribus solis diffici-
lem te esse quæcunque con-
versantur mecum. I V N. Nec
que illa quidem rectè facis,
nec conuenientia tibi ipsi,
qui omnium deorum domi-
nus existens, relinquens me
legitimam uxorem, in terram
descendis. ibique adulteria
exerces in aurum uel taurum
conuersus, ueruntamen illæ
mulieres tibi in terra manēt.
Ideo autem hoc puerorapto,
etiam in cælum subuolasti,
Deorum generosissime, &
nunc ille nobiscum habitat,
ante oculos mihi adductus
quasi puerulus, scilicet ut por-
cillaretur tibi, sic enim aiunt.
Itane uero carebas pocillato-
ribus? Aut defecsi adeo sunt
& Hebe & uulcanus mini-
strado? Tu uerò etiā calicem
nō aliter ab eo accipis, quā
simul et osculatus fueris ipsū
antea omnib. aspicientib. Et
deosculatio ista suauior tibi
est ipso nectare. Atq. ob id se
petunt

σιντα ἡμῖν, διδάξῃς πρῶτον
ὡς χρὴ ἐξίγαμ τὸν σκύφον.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΡΑ.

EΞ οὗ τὸ μαρτύριον τὸ τοῦ
Ἰοῦ, τὸ πρῶτον, ἀπὸ τῆς ἱ-
σθῆς ἀρπάσας Διὸς αὐτὸν
γαμβρ., ἱλαττον μοι προσέχας
τὸν νοῦν. Ζοῦε. καὶ τοῦτο γὰρ ὦ
Ἥρα ἡλοτυπάε, ἦδη ἀφίλις εὖα
τη καὶ ἀλυπίατατο; ἐγὼ δὲ ἄ-
μω ταῖς γυναιξὶ μέναι χαλι-
πλῶ σι ἄναι, ἐπίσαι αὖ ἐμὴ δόσιν
σιν ἡμοί. Ἥρα. οὐδ' ἑκάστα μὲν ἰδ-
ποῖαι, οὐδ' ἐπὶ πάντα σικωτῶ,
ὡς ἀπ' αὐτῶν Διὶ μὲν δισπότης ὅν
ἀπολιπὼν ἐμὶ τῷ νομῷ γαμι-
τῷ, ὅτι τῷ γλῶ κατὰ μοιχρῶ-
σιν, χρυσίον δ' ταῦτ' ὅ γράμ-
ν. πλὴν ἄλλ' ἑκάστα μὲν σοι,
καὶ ἡ γῆ μένουσι. τὸ δ' ἰδῶν
τοῦτ' ἐπὶ παιδίου ἀρπάσας, αὐ-
πῆς ὦ γυναιέτατι Διὶ. καὶ
σωσικῇ νῦν ἐπὶ κεφαλῇ μοι ἱ-
παχθῆν, εἰσχεῶν δὲ τῷ λόγῳ. οὐ
τὸς ἀπείρας εἰσχεῶν; καὶ ἀπ' αὐ-
γορῶν αἰσιν ἄρα ἦτι ἦν καὶ δ
Ἥρας δ' ἀπαγορεύει; οὐδ' αὖ
καὶ τῷ κύλικα εὖα αὖ ἄλλως
λάβει παρ' αὐτοῦ, ὃ φίλτατος
πρῶτον αὐτῶν, ἀπ' αὐτῶν ἰσθ-
την. καὶ τὸ φίλτατος οὐδ' αὖ
τοῦ γάμου. καὶ διὰ τοῦτο οὐ.

ΔΙ.

numenoneq̄ sitiens, petis bibere. Interdum autem etiam ubi degustasti solum, porrigere ipsi soles, deinde bibens te ipse arripis calicem; & quantum in illo reliquum restat, omne bibis, ea etiā parte unde ipse bibis, & ubi applicavit labia, ut & bibas simul, & osculeris. Nuper ues rex ille, atque omnium pater, depositis Aegide ac fulmine, sedisti talis ludendo cum illo, barbam ipse tantam & tam promissam habēs: Omnia igitur uideo hæc, quare ne te putes latere. IV. At quid adeo grave hoc, ὦ Iuno, adolescentem adeo pulchrum inter bibendum deos sculari, oblectariq̄ utroque illo, & osculo uidelicet & nectare, q̄ si igitur uel semel committam ipsi, quo & te osculetur, nō amplius accusabis me, quodd osculum illius præstantius nectare puto. IV N. Pædiconum uerba hæc sunt. Ego uero non ita insaniero, ut labia mea applicem molliculo isti Phrygi, adeoque effeminato. V P. Ne conuicias geterosissima tu, amores meos nam mulierosus & barbarus, & molliculus iste, suauior & desiderabilior, nolo autem dicere amplius, ne te magis irriterem. IV N. Utinam uero & in uxorem illum duxisses, mei gratia. Me mineris igitur, qualib. mihi, propter

Δι' ἀνδρῶν πολλάν τις αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἐνέσθι δὲ καὶ ἀπογυῖσάμενον μόνον, ἰδὼν καὶ ἐκείνου. καὶ πίνοντες ἀπολαβὴν τῷ κύλικα, ὅσον ὑπόλοιπον ἐν αὐτῇ, πίνεις, εἰς ὃ καὶ αὐτὸς ἵπτι, καὶ ἐνθάδε προσέρμοσι τὰ χάλκινά, ἐνὰ καὶ πρὸς ἑκάστην, καὶ φίλους. πρῶτον δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπαύτων πατὴρ, ἀποθεμὴν ὅτι τὴν αἰγίδα καὶ τὸν περὶ αὐτὸν ἐκάλυπτο ἀστραγαλίζον μετ' αὐτοῦ, πώγωντα τηλικούτου καθεμὴν. πάντα οὖν ἐρεῖ ταῦτα, ὥς τι μὴ οἶν λαυθαίνων Ζεὺς, καὶ τί δεινὸν ὧν ἤρα, μετὰ κίον οὕτω καλὸν μετὰ πίνοντα κατὰ φίλων, καὶ ὅτι δίδωται ἀμφοῖν, καὶ τῷ φιλήματι, καὶ τῷ νίκταρι, ἐν γούνῳ ἐπιτρέψω καὶ τῷ καὶ ἅπασι φιλήσασσι, ὅτι καὶ μίμνημι, προτιμότηρον τῷ νίκταρι ὁιομένην τὸ φίλημα εἶναι. Ἡρα, πάλαι δὲ ὁρατῶν οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω μαρτυρῶ, ὥς τὰ χάλκινά προσεγγιγῶν τῷ μαλθακῷ καὶ τούτῳ φρυγί, οὕτως ἐκτιθῆναι μόνον. Ζεὺς, μὴ μου λοιδοροῦν ἡ γυναικὸς ἀτάτη τῆς καὶ Λικίης. ὅτι τοι γὰρ ὁ δεινὸς ἡγίας, ὁ βέρβασος, ὁ μαλθακὸς, ὁ δίκην καὶ πετανότατον. οὐ βούλομαι. Δι' εἰς πᾶν, μὴ σε παρεξώσω ἐπιπλέων. Ἡρα, εἴθι καὶ γαμήσεις αὐτὸν ἐμὸν ζῆλον μίμνησο γῆρ, οἷά μοι δίδ

propter egregium istum pocillatorem temulenter insultas. IVP. Imo uero Vulcanum istum, filium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem uidelicet, & a fornace uenientem, adhuc famillis plenum, deposito paulo ante forcipe. Et ab illis ipsis digitis, accipere nos calicē, attractumq; ipsum interea osculari, quem neque mater tu libenter osculata fueris præ fuligine quasi tota, illius exusta facie. Nimirum etiam pocillator iste, cohorrestat deorum conuiuium, nonne? Ganymedes autem hic iterum in idam hinc ablegandus est, quippe purus ac candidus est, & digitos habet roseos etiam scutē porrigit poculum, & quod te omnium mordet maxime, osculatur dulcius ipso necesse est. IVNO. Num tibi claudus d. iupiter, Vulcanus est, & refertus fuligine, ac qua nulea afficeris, cum aspicias ipsum, ex quo formosum, & capillatum istum Ida enutrit. Olim autem nō uidebas ista, neque tum fuisse illa, neq; fornax ipsa abstergebatur, quo manus bibes res illo porrigere. IVP. Ac similitudine luno te ipsam afficis, nihil aliud agis, & mihi amorē eo magis incedis, quam celotypa es. Quod si uero grauius a puero formoso accipere poculū, tibi quē si-

lius

δια τὸν οἰνοχόον τῆτον ἱμπαροῖς
νάς. Ζεῦς. ἔκ, ἀλλὰ τὸν ὄφραιτον
ἴδαι τὸν σὺν ὑμῶν οἰνοχόον ἡμῶν
χολοῦντα, ἐκ δὲ καμίνε ἔκοντα,
ἵτι τῶν σπινθέρων ἀνέκλειων. ἀρ-
τι τὴν περὰ γράσαν ἀποτιλίμνητον,
καὶ ἀπ' ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακ-
τύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν κύ-
λικα, καὶ ἐπισπασαμένους φιλή-
σαι μεταξὺ, ἢν δ' αὖ ἡ μήτηρ σὺ
ἡδέως φιλήσας, ὑπὸ τῆς ἀσβό-
λου κατακλυμένην τὸ πρόσωπον·
ἡδέως ταῦτα. οὐ γὰρ καὶ παρὰ
πολλὸν ὁ οἰνοχόος ἐκείνῳ ἱμπτέ-
ται τῷ συμποσίῳ τῶν δειῶν. ὁ γα-
ρ νυμφίλος δὲ, καὶ καταπιμπύς·
αὐδισίς τις ἰδὼν. καὶ ἀπαρὸς γὰρ
καὶ ῥοδολάκτυλῳ, καὶ ἐπισπα-
μένῳ ἐρίγει τὸ ἱκπομα. καὶ ὁ σὺ
λυπᾷ μάστιγα, καὶ φιλεῖ ἡ λίον
τῶ νίκταρ. Ἡρ. νῦν καὶ χαλῶς
ὦ σοὺ δ' ἡφραστῷ, καὶ οἱ δακτύλοι
αὐτῷ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος, καὶ
ἀσβόλου μισός ἐστι, καὶ ναυτιῶς
έρων κῆτον, ἐξότου τὸν βαλὸν κα-
μῆτιν τοῦτον ὃ ἰδὼν ἀνέδριψε,
πάλαμ δὲ οὐ χιῶρας ταῦτα, οὐδ'
οἱ σπινθήρες, οὐδ' ἡ καμίνῳ ἀ-
πὸ τῆς πύρης σιμὴ οὐ χιῶρας παρὰ
αὐτοῦ. Ζεῦς. λυπᾷς δ' ἡρὰ σιχα-
τὴν οὐ λην ἄλλο. καὶ μοι ἐπιτίνας
τὸν ἔρωτα βλοσυροῦσα. εἰ δὲ
ἄχ' αὖ παρὰ παλαιὸς ὄφραϊον δε-
χομένην τὸ ἱκπομα, σοὶ μὲν ἐϋδ-

B

οἶνε

lius ministraret potum. Tu vero Ganymedes mihi soli red decalicem, & cum quolibet bis osculare me, & cum plenum porrigis, et cum rursum a me illū accipis. Quid ita lachrymaris? Ne matue. Malum enim feret, si quis tibi molestus esse uoluerit.

Iunonis & Iouis.

IXionem hunc uides Iupiter, quibus nam uisibus affectum potas? IVP. Hominem esse uti Iem Iuno, & combibonem, non enim conuersaretur nobiscum, si indignus conuiuiο foret. IV. At indignus est, contumeliosus certe existens, quapropter non amplius cōuerſetur nobiscum. IV. Quid autem cōtumelie intulit? oportet enim (ut puto) & me scire. IV. Quid uero aliud? Etenim erubescō dicere ipsum, tale est quod sibi sumpsit. IV. Atq; ob hoc tanto etiam magis dicere debebas, in quātum ille turpia quoq; conatus est. Num igitur sollicitauit aliquā ad stuprum, intelligo enim cuiusmodi turpe sit, quod re formidaueris dicere. IVP. Ipsam me, non aliam quam piam Iupiter, Iōgo iā tēpore. Ac prius quidē ignorabā quid rei esset, cur attentē adeo in me, aspiceret. Illa autē etiā ingemiscebat, & sublachrymabatur. Et si quando bibens tradidisset Ganymedi potum

εισοχούτω. σὺ δὲ ὡ γανυμήδεσ, ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδου τὴν κύλικα. καὶ ἴφ' ἐκάστῃ δις φίλει με, καὶ δεῖτε πλήρη δοίγοις, καὶ αὐτὴς ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνουσ. τί τοῦτο λachρύεις; μὴ δὲ λιδι. οἰμώξεται γάρ, ὡ τις σιληπᾶρ ἐδ' ἴλη.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Ηρα.

ΤΟΜ ἱξίονα τοῦτον ἐρεῖς ὦ Ζόνε; ποῖόν τινα τὸν τρέπον ὄγῃ; Ζόνε. αὐτὸν πορ εἶναι χρυσὸν ὦ Ηρα. καὶ συμποτινόν. οὐ γὰρ αὖ σωλὺ ἡμῶν ἀνάξι. τοῦ συμποσίου ὦ Ηρα. ἀλλ' αὐάξιός ἐστι ὑβριστής δὲ ὦρ. ὥστ' ἡμῖν τι σωίστω. Ζόνε. τί δὲ ὑβρισεῖ; χρὴ γὰρ ὀφθαλμοὺς ἰδεῖναι. Ηρα. τί δ' ἄλλος; καὶ γὰρ αἰσχυόμεμαι ἀπᾶν αὐτό. τοιοῦτον ὄγῃ, δ' ἰτόλμοι. Ζόνε. καὶ μὲν δὴ τούτου καὶ μάλλον αἰποῖς αὖ, ἴσον καὶ αἰσχροῖς ἐπιχάρμοι. μῶν οὐκ ἐπείρα τινα; σωίστω γὰρ ἐποῖόν τι τὸ αἰσχρὸν, ἴσως ὅρ' αὖ ὀκνήσας ἀπᾶν. Ηρα. αὐτὴν ἐμὴ, οὐκ ἄλλω τινα ὦ Ζόνε, πολὺν ἔδω χρόνον, καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς τὸ σω τὸ πρᾶγμα, δίδω αὐτῇ ἀφ' ὁράας ἐμὴ. ὁ δὲ καὶ ἔστω, καὶ ἔτι δ' ἀκρύνει, καὶ ἵστω προῦσα παραδιδόν τῇ γανυμήδεα τὸ ἱονα.

porulum, hic potebat eo iam ipso bibere. Et capiēs osculabatur interea, & ad oculos admouebat, & rursus prospectum in me intende-
bat, hæc intelligebam amar-
toria esse, & multo quidem tempore uerecundabar di-
cere ad te, putabamq; cessa-
turum à furore hominem. Postquam uerò & sermo-
nes ausus est mihi adhibere, ego dimittens illum adhuc lachrymantem, & ad genua prouolutum, obturatis auri-
bus ut ne contumelias sup-
plicatis illius audirem, ab-
iit tibi dicerem. Tu uerò ipse uide, quomodo explor-
es uirum. IV. Euge. scelera-
tus ille in meipsum & usq; ad Iunonis nuptias etiam, æ-
ded inebriatus est nectare. Cæterum nos autores horfi-
sumus, & ultra modum ama-
tores hominum, qui quidem & couiuatores nostros i-
psos fecimus. Digni igitur uenia sunt, si bibentes simi-
lia atq; eadem nobiscum, de-
inde & aspicientes cœlestes istas formas, & quales nun-
quam uiderunt in terra, con-
eupiuerunt frui illis, amore-
capti uidelicet. Est autem amor uolentium quiddam, &
& non hominibus solum im-
perat, sed & nobis ipsis, in-
terdum. IV N. Tuus qui-
dē & ualde hic dominus est,
& ducit te, et fert naso (ut as-
iunt) trahens, & sequeris is-
psum, quosunq; duxerit, &

πειρα, ὅ δὲ ἤταιρ' αὐτῷ κἀντὶ πε-
ρὶ λαβὸν ἰφίλαται μεταξὺ, καὶ
πρὸς τοὺς ἰφιδάλμους προσῆμι. καὶ
αὐτῷ ἀφ' ὧν ἐστὶν ἐμὶ, ταῦτα ὕλη
σωμῶν, ἰσχυτικὰ ὄντα. καὶ ἐπὶ πο-
λὺ μὲν ἡ δούμην λίγα μὲν πρὸς σι,
καὶ ἥμῃ πικρὰ σαδ' αὖ τῆς μαρτί-
ας τὸν αὐδρηπικ. ἰπὰ δὲ καὶ λο-
γους ἰτόλημσὶ μοι προσεργαμῶν
ἰγὼ μὲν ἀρῶσα αὐτὸν ἰτι λα-
κρύοντα, προκυλισθούμην, ἐπὶ
φραξαμῶν τὰ ὅσα ὡς μὲν δὲ ἀ-
κούσαιμι αὐτῷ ὑβριτικὰ ἰκινού-
ντ', ἀπῆλθ' οὐ φράσσουσα.
σὺ δὲ αὐτῷ ἴδρα, ὅπως μίται τὸν
αὐδρα. Ζῶν. ἰγὶ ὁ κατάρτ'
ἰπ' ἐμὶ αὐτὸν, καὶ μίχρι τῶν Η-
ρας γάμων; τοσοῦτον ἰμὶ δ' ὅτι
ταῦ νίκταρ'. ἀλλ' ἡμῶς τεύττω
αἰτίοι, καὶ πρὸ τῆς μετρίου χιλαῦ-
δρηπιοι, εἴη καὶ συμπίπτας αὐ-
τὸς ἰπικισάμειδα. συγγνωστὸν
οὖν, ὅτι πικρὰ ὅμοια ἡμῖν, καὶ ἰσ-
κόντ' ὁρῶντα κἀλλη, καὶ οἷα
οὐ ποτὶ ἄλλω ἐπὶ γῆς ἰπικύμνησαν
ἀπολαύσαι αὐτῶν ἰρωτὶ ἀλόντ'.
ὁ δὲ ἴρω, βίαιον τί ὄζει, καὶ οὐκ
αὐδρῶπων μόνον ἄρχα, ἀλλὰ καὶ
ἡμῶν αὐτῶν ἰνιοσι. Ηρα. σοὺ μὲν
καὶ πᾶν οὗτός γ' ἰσπότης ὄζει,
καὶ ἄρα σι, καὶ φέρη τῆς βινέας
φασίρ, ἰλκων, καὶ ἰπ' αὐτῶν, ἰσ-
δα αὖ ὅγεται σι, καὶ ἀλλὰ τῇ
ἰφίλῃς, ἰς ἡ, τι αὖ κηλεύσῃ, καὶ

te immutatis facile, in quos
 cūq; iusserit, & prorsus pos-
 sessio et ludus Amoris es tu
 Et nūc Ixioni scio, quod ue-
 niam tribuis, ut qui & ipse
 adulterio cognoueris ali-
 quando istius uxore, quæ ti-
 bi Pirithou peperit. IV. Ad
 huc enim te meministi illo-
 rā, si quid ego lusi in terram
 descendens. Sed nosti quid
 mihi uideat de Ixinoe, multis
 tandū quidē ipsum nequa-
 quā, neq; a conuiuio extru-
 dēdū esse rusticū enim foret.
 Sed quia amat, & ut ais, las-
 chrymatur, & intolerabilia
 patitur. IV. Quid nam o Iu-
 metuo enim ne & tu contus-
 meliosum aliquid dicas. IV.
 Nequaquā. Sed simulachrū
 ex nube fingētes tibi simile,
 postquam solutū fuerit con-
 uiuium & ille uigilat (ut par-
 est) prae amore, ad concubis-
 sum adhibeamus ipsi afferē-
 tes. Sic enim ab angendo as-
 nimos fortassis desisset, putās
 se consecutū esse desiderii.
 IV. Apage, ut nunquā quic-
 quam tempestiū illi cōtin-
 gat, quādo ea ita, quæ supra
 ipsum sunt, cōcupiscit. IV.
 Attamē patere o Iuno. Quid
 enim adeo prae tibi acci-
 det ex hoc signēto, si cū nu-
 be Ixiō cōgreditur? Iu. Sed
 nubes ego esse apparebo, et
 turpitudinē istā in me com-
 mittet propter similitudinē.
 IVP. Nihil istud dicis, ne-
 q; enim nubes hæc unquam
 Iuno erit, neque tu nubes.
 Ixion autem solum decipie-
 tur. IVP. Sed (ut omnes hos

δῶκε καὶ μακρὰ πάλαι τὸν ἱρ-
 τὸν σὺ γὰρ, καὶ νῦν τῷ ἱξίονι, οἷ λα,
 καὶ δότι συγγνώμῃ ἀπονεμας, ἀ-
 τε καὶ αὐτὸς μοιχοῦσας ποτὶ αὐ-
 τὴν τὴν γυναικα, ἣ σοι τὸν περι-
 δου ἱξίον. Ζεὺς. ἐπὶ γὰρ σὺ μίμ-
 νουσαι ἐλάττω, ἐπὶ γὰρ ἐπαξα ἐν
 γλῶκατε λαδόν; ἀτὰρ οἷ δ' αὖ μοι
 ἀπὸ πρὸς τοῦ ἱξίον; καὶ ἀξαρ
 μὴν μαλακῶς αὐτὸν, μὲν ἀπὸ
 δὲ τοῦ συμπίσιου. σκαῖον γὰρ.
 ἐπὶ δ' ἱξίον, καὶ ὡς φῆς, λακρύει,
 καὶ ἀφόρτα πάσχει. Ηρα. τί
 σοι; ἀπὸ γὰρ, μὲν ὕβρισι καὶ
 καὶ σὺ ἱππης. Ζεὺς. οὐ λαμῶς, ἀλλ'
 ἐν δακρυῖσι σφίλῃσι πλασάμενος
 αὐτῇ σοι ὁμοίον, ἐπὶ λαὸν λαδὴν τὸ
 συμπίσιον; καὶ αὖτ' ἀγρυπνῶ
 (ὡς αἶνός) ὑπὸ τοῦ ἱρτῶ. παρα-
 κατακλίνου μὲν αὐτῷ φέροντός.
 οὕτω γὰρ παύσαιο αὐτὸν μὲν,
 οἰκδῶς τετυχεῖναι τῆς ἐπιθυμί-
 ας. Ηρα. ἀπαγε μὲν ὡραίοις ἱκίτο
 τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπὶ νυμῶν. Ζεὺς.
 ἔμμεν ὑπὸ ματαιῶν Ηρα. τί γὰρ αὐ-
 καὶ πάσας λαδὸν ἀπὸ τοῦ πλά-
 ματ; αἱ σφίλῃ οἱ ἱξίον σωέσται;
 Ηρα. ἀλλὰ ὅτι σφίλῃ ἱγὼ εἶναι λέ-
 ξω, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐπὶ ἐμὴν ποιή-
 σει διὰ τὴν ὁμοίτητα. Ζεὺς. οὐ-
 δὲν τοῦτο φῆς. οὕτω γὰρ ὅτι σφίλῃ
 ποτὶ Ηρα γίνεσθαι αὐτῇ, οὕτω σὺ σφί-
 λῃ οἱ ἱξίον μόνον θάπαται δέσσει
 ται. Ηρα. ἀλλὰ οἷσι πάντες αὐ-
 δει;

DIALOGI.

αα

uines arrogantes sunt) glor-
riabitur descendens forti-
tan, & narrabit omnibus, di-
cens, coisse cum Iunone, &
Iouis riualem esse, forsitā
etiam dixerit, me ipsum a-
mare, illi uerò credetur, quā-
do non uiderunt quomodo
cum nube coierit. IV P. Igit
si quid tale dixerit, in in-
fernum præcipitur, ac ro-
ta miser alligatus, cum ipsa
perpetuò circumuoluetur,
& laborem nunquam cessa-
turum sustinebit, poenas uis
desicet has pro amore depē-
dens. I V N. Non enim gras
ue hoc quidem, ob iactan-
tiam.

ὄρωποι ἀπαρδναλοι ἀσιν, αὐχέ-
σαι κατελδὼρ ἴσαι, καὶ διηγέου-
ται ἅπανσι, λίγων συγγιγῆσαι
τῇ Ἡρᾷ, καὶ σύλληπτεσθαι τῷ
Διὶ. καὶ πού τάχα ὄρωμι φέ-
σειν αὐτοῦ. εἰ δὲ πιστεύουσιν,
ἀνείδῃτες ὡς νικήλῃ σικωλῶ. Ζεὺς.
οὐκ ἐὼ λῶ τι τοιοῦτον ἵκη, ἐς τὸν
ἄδλω ἑμπισῶν, τρεχῶ ἄδλι-
προς διδᾶς, συμπερίνιχθῆσιν
μιτ' αὐτοῦ ἀδ, καὶ πόνον ἄπαν-
τον ἔξῃ, δίκλω διδούς τοῦτο ἔγω-
γε. Ἡρα. οὐ γὰρ δυνάμει τοῦτο γὰρ
ἀπὸ τῆς μεγάλας χάρις.

*Furto quā promptus fuerit Cyllenius infans,
Exponit phæbo claudus ubiq; faber.
Sic natum memorant: etiam natura manebit
Illi, qui tali fidere prodit homo.*

Apollinis, & Vul-
cani.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΗΡΑΪΟΥ.

Vidisti in Apollo Ma-
ix infantulum illū,
nuper genitum, ut
formosus est, & ar-
ridet omnibus, & iā, quocq;
tale quiddā præse fert, quā-
si in magnum aliquod bonū
euasurus sit. Apo. Illum ne
ego infantem dicam, ὁ Vulk-
cane, aut in magnū aliquod
bonū euasurum? qui ipso la-
peto antiquior est, quantum
ad fraudulentiam. V V L.
Et quem adeo iniuria affice-
re potueris, iam priuū in

Eώρας ὃ Ἀπὸλλὸν τὸ
τῆς Μαιᾶς βρέφους τὸ ἄρ-
τι τιχθῆν, ὡς καλὸν τι
ἔστι καὶ προσελθὼ πᾶσι, καὶ δα-
λοι τι ἔδῃ ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀπο-
βουόμενον; Apo. ἰκάνου γὰρ βρε-
φους ὃ Ἡρασι, ἢ μέγα ἀγαθὸν, ὃ
τοῦ ἱαπείτου πριεβυτέρου ἔστιν,
ἴσμεν ἐν τῇ πανουργίᾳ; Ἡρα. καὶ
τίνα αὐτὸ ἀδικῆσαι δυνάμει ἄρτι

Iucem edditus. AP. Interroga Neptonū, cuius tridentē suū furatus est, aut Martē, nā & huius subtraxit clām & uagī nā gladiū, ut interim de me ipso non dicā quē & arcu spoliāuit & sagittis. VVI. Hæccine infantulus & modò natus ille, qui uix dū monebatur in cunis inter inuolucra? AP. Scies Vulcanē. si modò ad te aliquādo uenerit. VVL. Atqui uenit i ipri dē. APP. Quid igitur habes ne omne fabrilē instrumentū, nec dū quicquam illius tibi amissum est? VVL. Omne Apollo APO. Attamē inspicere diligenter. VV. Per Iouē, forcipem nō uideo. APO. Sed uidebis illū alicubi inter inuolucra in cupis infans. Vu. Adeone aduncas manus habet, perinde ac si in ipso uentre iā tū meditatus esset furandi rationē? APO. An non audisti ipsum loquē? & quocq; iam arguta ac uolubilia quædā. Atq; hic etiam ministrare nobis uult. Meri aut uocato ad se Cupidine, statim illū palæstra superauit, nescio quo pacto pedes illi subtrahens. Deinde cū & cæteris laudaretur, interea Veneri surripuit cingulū cū illa amplexata ipsum fuisset ob uictoriā: Ioue aut tridentē, sceptrū illius sustulit, & nisi grauius fuisset, & plus ignis habuisset, ipsum quocq; solmē subtraxisset. VV. Celestē atq; agilem quædam puellā mihi narras. AP. Quāni

τοκορ ἔρ. Απολλ. ὀρώτα τὸν Παι-
σαιδῶνα, οὗ τίνος τρέψασαν ἐκλε-
ψεν τὸν Ἀρη, καὶ τούτου γὰρ ἐ-
ξέγκυσεν λαδὼν τοῦ καυλοῦ τὸ ξί-
φος, ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λίγη, ὅν αὐ-
φώωλισι τοῦ τόξου, καὶ τῶν βι-
βλῶν. Ἡφαῖ. τὸ νεογνὸν ταῦτα, ὃ μὲν
γὰρ ἐκινεῖτο ἐν ταῖς σπαργαύοις.
Απ. ἴσῃ ὃ Ἡφαῖσι, ἵ σοι προσέλω
δὴ μόνον. Ἡφαῖ. καὶ μὲν προσῆλ-
θες ἦλθ. Απολλ. τί οὖν, πάντα
ἔχεις τὰ ὀργαλεῖα, καὶ οὐδὲν αὖ
πέλωλες αὐτῶν; Ἡφαῖ. πάντα ὃ
Απολλ. Αἰ. ὅμως ἐπίσπεψον ἀπε-
βῶς. Ἡφαῖ. τὴ Αἴα τίνος πυράγραυ
οὐχ ἔρῃ. Απολλ. ἀλλ' ἴδῃ αὐτίνω,
σου ἐν σπαργαύοις τοῦ βρέφους.
Ἡφαῖ. οὕτως ἐξύχειρ ὄγῃ, καδ' ἀπορ-
ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμειλιτήσας τίνος κλέ-
πῃ κλέω; Απολλ. οὐ γὰρ ἤκουσα αὐ-
τοῦ καὶ λαλοῦντος ἢ λῆσθαι μύ-
λα καὶ ἐκίτρεχα. ὃ δὲ καὶ διασκε-
νῶσαι ἡμῖν ἰδέσθαι. χθὲς δὲ προσ-
καλίσσας μὲν τὸν ἱερῶτα, κατι-
πάλασσε σὺ δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑ-
φίλκην τὸ πόδι. ἄτα μεταξὺ ἐ-
παινοῦ μὲν, τῆς Αφροδίτης
μὲν τὸν κιστὸν ἐκλίψει, προσπτε-
ξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νύκτι, τοῦ
Διὸς δὲ γιγῶντος, τοῦ σκῆπτρου.
ὃ δὲ μὴ βαρύντορ ὃ ἐκρύχυντο.
ἰώ, καὶ πολὺ τὸ πῦρ ἔχει, καὶ καὶ
πορ' αὐρ' ὑφέλιτε. Ἡφαῖ. γοργὸν τι
εὐὰ τὸν παῖδα φης. Απολλ. οὐ μὲν-
τοι.

mo & Muscum præterea. VV. Vnde nam huius rei coniecturam facis. APOL. Testudine mortua alicubi inuenta, instrumentum ex ea compactum dedit. Brachijs enim adaptatis, & iugo superinducto deinde calamis (chordarum ansulis uidelicet) infixis, fundoq; infra, & quasi quodam dorso subiecto, atq; inde septem chordis suspensis & intentis, iuxta cundum adeo quiddam modulatur, et concinnum, ut ego quoq; illi iam inuideam, qui iam olim personando citharam me exerceo. Cæterum ipsa Maia illud quosque dicebat, quod neque in cælo noctu maneret, sed pre nimio agendi studio, ad inferos usq; descenderet, furatortus scilicet etiam inde aliquid. Alatus autem quoq; est, ac uirgam quandam apparatus, mirificam potestatem ac uim habentem, qua animas euocat, & educit mortuos. VV. Ego etiam dedi ipsi, ut esset quasi ludicrum. APOL. Proinde & mercedem istam tibi retulit, forcis pemptu uidelicet. VVI. Rectè sane admonuisti, quare ibo, ut illum recipiam, sicubi, ut ais, inter inuoluta in cunis inueniri poterit.

τομ, ἀλλ' ὅλῃ ἡρεμῶς μουσιῶν. Ἡφαι. τῷ, τοῦτο τιμαίριον αἰχμῆς: Ἀπολ. χιλόνῳ πινυκράν δὲ τῶν, ἔργον ἀπ' αὐτῆς συνιστάται. πύχνης γὰρ ἱναρμόσας καὶ συζύσας, ἵπτα παλάμους ἐμπέρας, καὶ μαγῆδιον ὑποδάς, καὶ ἵστα νάμῃς ἱπτά χορδὰς. μιλήδῃ πᾶν γλαφυρὸν ὡς Ἡφαιστ, καὶ ἱναρμόσιον, ὡς καὶ αὐτῷ φθονῶν τὸν πάλα κυδαρίσαν ἀσκησιῶτα. ἱλγὶ δὲ ὅλῃ Μαῖα, ὡς οὐδὲ μέλοι τὰς νύκτας ἐν τῷ εὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὲρ πόριδ' ὅλῃς ἄχρι τοῦ ἔδου κατίσι, καὶ ψωρτί καὶ καὶ δ' ὅλῃ. ὑπὲρ πόριδ' ὅλῃ δ' ὅλῃ, καὶ ῥάβδον τινὰ πεπείκτα δαυμάσιον τῷ δαυμάμιν. ἡ ψυχῶν γὰρ, καὶ κατὰ τὰς τῶν νεκρῶν. Ἡφαιστ. ἰγὼ ἱμάνῳ ἰδωκα αὐτῷ παύγειν ἄναι, Ἀπολ. τριγυροῦ ἀπὸ δ' αἰσὶ τὴν μιᾶν τῷ πυρὶ γὰρ. Ἡφαιστ. ὑγὶ ὑπὲρ μῆσας. ὡς τὶ βαλὼν μῆσας ἀπολαφύμῃς αὐτῶν, ἵπτα ὡς φῆς, εὐρεῖται ἡ τῶν νεκρῶν.

Vulcanus findit iussus Caput Altitonantis.

Quo in latuit menses Pallas amica decem.

Artes proueniunt alti de sede parentis.

Nascitur è cerebro quippe Minerua dei.

Vulcani & Iouis,

ΗΦΑΙΣΤΩΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ,
ΗΦΑΙΣΤΟΥ.

Quid me oportet
facere, Iupiter:
uenio enim ita ut
cussisti: securim
habens acutissimam, etiam
si lapides opus sit uno ictu
difficere. IV P. Rectè sanè
Vulcane: Sed iam impacta
illa, diuide mihi caput in du-
as partes. VVL. Tentas me,
num infaniam? Impera igitur
uerè, quod uis tibi fieri.
IV. Diuidi mihi caluariam
uolo, si uerò non obdieris
mihi, me experieris nō nūc
primum irascentem. Verum
tamen ferire oportet audas-
ter, & præsenti animo, neque
cunctari, Pereo enim pro do-
loribus, qui mihi cerebrum
inuertunt. VV. Vide Iupi-
ter, ne quid malī faciamus.
Acuta enim securis est, et nō
absq; sanguine, neque etiā ad
Lucinæ morem, tibi obstetri-
cabitur. IV P. Incute modò
Vulcane audacter. Ego e-
nim noui, quid sit cōducibi-
le. VVL. Inuitus quidem,
sed tamē feriam. Quid enim
agat aliquis, te iubete? quid
hoc? puella armata? magnum
è Iupiter, malum habuisti in
capite. Meritò igitur iracun-
dus fuisti tantā intra cerebri

πανικου

Tι μὲν ὦ Ζεὺς δὲ ποιῶν; ἡ-
κω γὰρ ὡς ἐκίλευσας, ἐ-
χωρτὸν πῶτε καὶ ἐξύτα-
τον, εἰ καὶ λίδους δίοι μὲν πληγῇ
διατεμῶν. Ζεὺς. εὐγε Ἡφαίστε, ἀλ-
λὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν κεφαλὴν εἰς δύο,
κατὰ γινώσκω. Ἡφαίτ. παρῶς μὲν εἰ
μίμησα, πρόστατι δ' οὐκ ἔλασσε
δὲ, ὅπως δὲ καὶ σὺ γινώσκεις. Ζ.
διαριδνῶ δέ μοι τὸ κρανίον. εἰ δὲ
ἀπειθήσεις, οὐκ οὐκ πρῶτον ἐργί-
σθην παρὰ σὲ μου, ἀλλὰ χρὴ κα-
θικνῶσαι παντὶ τῷ θυμῷ, μὴ ὅ-
μιλλαιμ. ἀπέλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν
ὀδόντων, αἱ μετὰ τὴν ὑπὸ κεφαλῇ
σφίγγουσι. Ἡφαίτ. ὅρα ὦ Ζεὺς, μὴ
κακὸν τι ποιήσω μὲν. ὅς τις γὰρ ὁ
πῶτε καὶ ἐστὶ καὶ ἐκ αὐαματὶ, ὅ-
τι κατὰ τὴν εἰσόδον μου εἰ-
ταί σοι. Ζεὺς. κατὶνιγνέμενον ὦ
Ἡφαίστε δαρῶν. εἰ δὲ γὰρ ἔγωγε τὸ
συμφέρον. Ἡφαίτ. ἀκούω μὲν,
κατὸν δὲ τί γὰρ χρὴ ποιῶν, σὺ
κελεύεις; τί τοῦτο; κέρη νε-
πλῶ; μίγα ὦ Ζεὺς κακὸν εἶχε ἡ
τῇ κεφαλῇ, ἐκότες γινώσκουσιν ὅ-
τι καὶ ἐστὶν, ταλαιπώτῳ καὶ τῷ
μῶτι.

pānīculum uirginem uirum
nutritis, idq; armatam, nūmi-
rum castra, non caput habui-
ſi, non aduertens. Hæc ne-
rō etiam saltat, et cum armis
tripudiat, clypeum concu-
tit, ac haſtam uibrat, et quaſi
quodam furore concitatur.
Et quod maximum eſt, for-
moſa admodum, ac maturis
nubilis annis, breui adeo iā
facta eſt, ceruleos quidē o-
culos habens, ſed tamen &
huic gratiam addit galea.
Quare ſi Iupiter, obſtetriciā
di præmium hoc mihi reſer,
diſpōde mihi illam. IVP.
Impoſſibilia petis Vultane
pæpetuū enim uirgo mare
te uult. Ego certē quantum in
me eſt, nihil repugno. VVL.
Hoc uolebā. Reliquū quod
eſt ipſe curabo. Ac iā ſimul
raptam ipſam. I V. Si tibi fa-
cilē adeo hoc, facias licet,
Verūtamē illud ſcio, quod
amas ea quæ tibi contingere
nequeunt.

μῦνι γὰρ πᾶρ δῖον ζεύγοντα, καὶ
ταῦτα ἐνοπλον. ἢ π.ν. στρατόπο-
λον, οὐ κεφαλὴν ἐκιδέσθαι ἔχον.
ἢ δὲ πηδῖα, καὶ πυρρὶ χίτῃ, καὶ
πλῖν ἀσπίδα τιναῖσσι, καὶ τὸ δόρυ
πάλλει, καὶ ἐνδυσιᾷ. καὶ τὸ
μέγιστον, καλὴ πᾶν καὶ ἀκμαίᾳ
γίγνεται ἡ δὲ ἐν βράχει. γλαυ-
κῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμῶ καὶ τοῦ-
το ἡ κέρυς. ὥστῃ ὃ ζῶν μαιώτρᾳ
μοι ἀπόδ. Θ. ἱγγυέσας μοι αὐτῷ
ζῶνς, ἀλύματα αἰτᾷς ὦ Ἡφαιſτι.
παρδίν. Θ. γὰρ ἂν διπλὰ μίσην,
ἰγὼ γούτῳ τό γε ἐπ' ἡμῖν, οὐδὲν αὖ
πυλίζω. Ἡφαιſτ. τοῦτ' ἱβουλέμην.
ἡμῖν μιλήσας τὰ λοιπὰ. καὶ ἔθελον
συναρπάσω αὐτῷ. ζῶνς. ἔῃ σοι
ῥάδιον οὕτω, ποίῃ. πλῖν εἰδὼς
ἔτι ἀδωάτων ὄρᾳς.

Excisum quondam Semeles de uentre puellum,

Ac femori insutum, Iupiter edit ouans.

In Semeles utero es conceptus, sed Ioue natus:

Hinc etiam nomen, Bacche bimatris habes.

Neptuni, & Mer-
curij.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ
Ερμού.

Licet ne Mercuri con-
uenire Iouem nunc:
ME. Nequaquā Ne-
ptune. NE. Autamē
ἰστρο.

Eστιν ὃ Ερμῷ νῦν ἰστροχῶν
τῷ Διί, Ερμ. οὐδαμῶς ὃ
Πόσειδον. Ποσειδ. ἴμως
ἰστροχῶν.

fulmine ac fulgure ad se ueniat. Quæ cū uerbis huius inducta credidisset, uenissetq; Iupiter fulmē secum portās, conflagrauit tectum, ipsiq; Semele ex igne perijt. Me autem iubet Iupiter, ut incisa illius aluo, partū ad se asferam, imperfectum illū qui dem adhuc, & intra septimū mensem conceptum. Quod ubi fecissem, ille dissectio fœore suo, intro illū recipit, ut ibi perficeretur. Atq; ita iam tertio, postquam factum illud est, mense denuo illum peperit, & nunc et dolorib. aliquātulum languidus est. NBP. Vbi igitur infans ille iam est? ME. In Nyfam hinc ablatum, tradidi illum nymphis enutriendum, Dionysii cognominatū. NB. Ergo utrumq;, Dionysij huius & pater & mater ille est. ME. Ita uidetur. Ab eo igitur, ut illi aquam ad uulnus afferē, ac cætērea ac quæ ex more atque consuetudo fieri solent, quasi puerperæ procurem.

Mercurij & Solis.

O Sol, ne hodie currum agas, inquit Iupiter, neque in crastinū neq; etiā in diem perendinum, sed in eius mane, statq; interea perpetua una nox iōga. Quare quos quidē iterum soluant

hōm.

τῶν καὶ ἀστροπῶν ἡμεῖς παρ' αὐτῶν. ὡς δ' ὑπάρχει, καὶ ἔτι ἐκ τῆς ἰχθυῖ καὶ τὸν κραινόν, ἀνιφλίγη ὁ βροφῶ, καὶ ἡ Σιμίλη μὲν διαφθάρται ὑπὸ τοῦ πυρὸς. ἐμὶ δ' ἐκ τῆς λούα ἀναϊαμόντα τῶν γαστέρα ἐργασιακὸς, αἰσινεῖται ἀτιλὲς ἐν ταῦτά τὸ ἔμβρυον ἐπαμύνηται. καὶ ἐκ τῆς ἐκείνης, διελθὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν, ἐν τῷ περὶ, ὡς ἀπατελιὰ δ' αἶψα ἐν ταῦθα, καὶ νῦν τρίτῃ ἡλικίᾳ ἐξίτηται αὐτὸ, καὶ μὴ λακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. Πασσά. νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν; Εἰ μὲν τῶν Νύκτας ἀπεκομίσαι, παρ' ἡλικίας ταῖς σύμφαις αὐτῇ τρίτῃ, Διόνυσον ἐπιομασθῆναι. Πασσά. οὐκοῦν ἀμφότερα τοῦ Διόνυσου τοῦ τε καὶ τῆς μητρός καὶ πατρός ὁ δὲ ὅστις; Εἰ μὲν ἰοικται. ἔπειτα δ' οὖν ὁ δὲ αὐτῷ πρὸς τῆς τραυμάσιον, καὶ τὰλλα ποιήσων, ὅς αὖ νομίζεται ὡς πρὸς λαχοί.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ.

O ἦλιε μὲν ἰλάσσε τῆς μετ' ἐξ ὧν φησί, μὲν δὲ αὖθις, μὲν δ' ἐν τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλ' ἐν δὲ μετ' ἐξ ὧν μεταξὺ μίαν τὴν ἐν τῇ μετ' ἐξ ὧν ὅτι λυτὸς μὲν καὶ ὅτι καὶ τῶν

Horæ, tu uerò restingue ignem, & nunc tandē possid-
 gum interualū tēporis tē-
 ipsum recrea. SO L. Noua
 hæc atq; omnino aliena des-
 nunciāns uenis. Sed nūquid
 trāsgredi siue peccare uisus
 sum inter agendum & extra
 fines cursum habuisse: atq;
 id nunc irascitur ille mihi,
 noctemq; triplo maiorem
 die facere statuit: MER. Ni-
 hil tale, neq; hoc etiam per-
 petuū fiet, sed ipse nunc o-
 pus habet, noctem sibi fieri
 consueto longiorē. SO L.
 Vbi autem etiam ille est, aut
 unde ipse emissus es, ut hæc
 nunciāres mihi: MER. Ex
 Bozotia, ab uxore Amphio-
 tryonis, cum qua concūbit.
 SOL. Amator illi: ut atq; ita
 illi satis non est nox una:
 MER. Nequiquā Nasci ex
 nim quendā oporiet ex hoc
 concubitu magnū, atq; mul-
 torū certaminū uictorē, deū.
 Hunc igitur una nocte ab-
 solui ac perfici impossibi-
 le est. SO L. Sed absoluat
 atq; ad exitum perducatur il-
 le, quod faustum felixq; sit.
 Veniuntamen hæc Mercuri,
 temporib; Saturni, nō fiebāt
 (soli enim hic nos sumus)
 Neq; illic tum à Rheæ diuer-
 tebat, aut seorsim cubabat,
 neq; etiā relicta cælo The-
 tis dormiebat. Sed dies qui
 dē tum dies erat, nox aut ad
 suū certum spaciū secun-
 dū proportionē horarū age-
 batur, peregrinū uerò aut im-
 mutatū nihil. Neq; ille tum

ταῖς ἡππουσι. οὐ δὲ σβίσον τὸ πῦρ.
 καὶ ἀνάπαυε διὰ μακροῦ σιαύ-
 τόν. ΗΛΙ. καὶ τὰ ταῦτα ὦ Ἑρμῆ καὶ
 ἀλλόκοτα ἦκει παραγγιλιῶν ἀλ-
 λα μὴ παραβαίνειν τι ἰδοῦσα ἐν
 τῷ δρόμῳ, καὶ ἐξαίτιάσαι τῶν ὀ-
 ρων, κατὰ μὲν ἄχθεται, καὶ τίν
 νόητα τριπλασίαν [ἢς ἡμέρας ποι-
 ῆσαι δίδυναι: Ερμ. οὐδὲν το-
 ιοῦτον, οὐδ' ἐς αὐτὸ τοῦτο ἴσαι, ἀλλ'
 τὰ δὲ τιπὼ ἀνδρὸς ἐπιμνησί-
 ραν γινώσκει τίν νόητα. ΗΛ.
 σοῦ δὲ καὶ ὅσον, ὃ πῶς ὀξυ-
 πύμῳ καὶ ἐγγιλιῶν ταῦτά μοι;
 Ερμ. ἐκ Βοιωτίας ὦ Ηλί, παρὰ τῆς
 Ἀμφιτρυόνος & γυναικὸς, ἥ σὺν-
 γιν. ΗΛΙ. ὅρῳ αὐτῆς; ἴστα οὐχ ἰ-
 παρὸν νύξ μία; Ερμ. οὐδ' αὖτως. τι-
 θύνα γὰρ τινα δαΐδατος ἰμιλί-
 ας ταύτης μίγαν καὶ πολυάθλον
 δίδω. τοῦτον οὖν ἡμῶς νυκτὶ ἀ-
 ποτιλεῖσθαι ἀδυνάτοισιν. ΗΛΙ. ἀλ-
 λὰ τι λισιουργεῖται μὲν ἀγαθὸν τὸ
 χν. ταῦτα δ' οὐδ' ὦ Ἑρμῆ οὐκ ἐγί-
 νητο ἐπὶ τοῦ Κρόνου. αὐτοὶ γὰρ ὅ-
 μως ἐσμεν, οἷα δ' ἀπέκλειτο & ἰκῶ
 σ' & πόρι τῆς Ρίης. ὡς οὐδ' ἀπο-
 λιπὼν ἄν τὸν οὐρανὸν ἐν δόρυ καὶ
 ἰκονμάτω, ἀλλὰ ὅμως μὲν ὡς ὁ
 ὁμῖρα, νύξ δὲ κατὰ μέτρον τὸ αὐ-
 τῆς, ἐν ἄλλῳ τῶν ὄρων. ξῖνον δὲ
 ὃ παρ' ἡλαχμῶν οὐδ' ἔμ. οὐδ' ἄρ'
 ἰκονώσης ποτιῖν & δευτῆ
 γυναικί, οὐδ' ἂν ἀνδρῶν γυναικί
 ἴσιν

unquam, cum muliere mor-
tali quicquā rei habuit. At
nunc infœlicis mulierculæ
causa, oportet omnia sursum
& deorsum uerti. Ac equos
quidem præfractiores & dif-
ficiliores fieri, ob ocium &
desidiam, uiam autem aspe-
riorem eo quod toto triduo
non usurpabitur, homines
præterea miserè in tenebris
coiso uiuere. Hoc boni ex æ-
morib. Iouis consequentur
illi scilicet, sedebuntq; ex-
pectantes, donec ille athle-
tam istum, quem dicis absol-
uerit sub longis tenebris.
MER. Tace ð Sol, ne quid
mali pro his dictis, tuis nan-
ciscare. Ego uerò ad Lunā
hinc abiens, & ad Somnum,
renunciabo etiam illis, quæ
Iupiter mandauit. ille qui-
dem, ut ne procedat citius,
huic autem, ut ne remittat ?
se homines, quo ignorent lō-
gam adeo noctem hanc fuisse.

ἴνικα, χρὲ ἀντιγράφειν τὰ πα-
ντα, καὶ ἀκαμπισίρους μὲν γίνε-
σθαι τὰς ἵππους ὑπὸ τῆς ἀργίας,
δύσπορον δὲ τὴν ὁδὸν, ἀτριβή-
μενους αὖ ἔξῃς τριῶν ἡμέρῶν, τὰς
δ' ἀνδρώπους ἀδλίως ἐν σκοτα-
σὶ διαβιῶν· τοιαῦτα ἀπολαύ-
σονται τῶν διὸς ὄρωτων· καὶ κατα-
διδοῦνται περιμελύνεσθαι. ἐς αὖ
ἰατὴν ὁ ἀποτελίσῃ τὸν ἀθλητὴν
ὁρλίως, ὑπὸ μακρῷ τῷ ἴσθρ.
Εἰμὶ σιῶπα ὦ Ἥλιε, μὴ τι κακὸν
ἀπολαύτης τῶν λόγων. ἐγὼ δὲ πα-
ρὰ τὴν Σιλλῶν ἀπαιθάρ, καὶ
τὸν ὕπνον, ἀπαγγιλά κ' ἐκεί-
νοισι, ἀπὸρ ἰδού· ἀπίσταί, τὴν
μὲν σχολὴν περιβαίνειν, τὸν δὲ
ὕπνον μὴ αὐτὴν αὐτὸς ἀνδρώπο-
υς, ὥς ἀγνοήσῃσι μακρὰν οὕτω
τὴν νύκτα γιγνήμενάν.

Cynthia perpulchri capitur forma Endymionis.

Quem solita è media uisere sæpe uia est.

Post etiam quæritur Cytheria mater Amoris.

De gnatis factis, nequitiaq; graui.

Veneris & Lu-
na.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ Ή-
ΛΙΟΣ.

Quid hæc, ð Luna,
facere te aiunt,
quoties ad Ca-
riam peruenis,
ut currum sistas, ac desuper
aspectes

Τὶ ταῦτα, ὦ Σιλλῶν, φασὶ
ποιᾶν σε, ὅπῃ αὖ μιτὰ
τὴν Καρίαν γίνῃ ἰσταίνα-
μέναι τὸ ἴσθρ, ἀφορῶσαν ἐς
τὸν

aspectus Endymione dormi-
entem sub dio tanquam ves-
natorem aliquem, interdum
autem etiam descendas ad
ipsum ex media via: L V.
Interroga ô Venus filiū tuū,
qui mihi harum rerum aus-
tor est. VEN. Sine. Contus-
meliosus ille est. Me quip-
pe matrē ipsius. quibus mo-
dis affectus: nunc quidem in
Idam adigens Anchisæ cau-
sa Troiani, nunc atquē in Lis-
banum ad Assyrium illum
adolescens, quem & Pro-
serpine desiderabilem fecit,
& me ex dimidia parte amo-
ribus meis priuauit. Quare
tū sepe illi interminata sum,
ni desinat talia facere, fractu-
ram esse me ipsius & arcus
& pharetram, amputaturam
autem etiam alas. Iam pridē
uero & plagas ipsi in nates
incussis fandatio, sed ille, ne-
scio quo pacto, tum quidē
statim metuens ac suppli-
cans, paulo pōst obliuisci-
tur omnium. Verūm dic mi-
hi formosus ne Endymion
iste est: nam hoc quidem so-
lacio fuerit malo huic. IV.
Mihi quidem etiam admo-
dum formosus, ô Venus, uis-
detur, & maxime quando
instrata super rupem chlas-
midem dormit, læua tenens
sagittas, paulatim ē manu
prolabentes. Dextra au-
tē circa caput sursum uersus
reflexi. decorē affert faciei,
qui circūfunditur. Ipse uero
solutus

τὸν Ενδυμῖωνα καθ' ὅσοντα, ὁ-
παίδειον ἄτι λυπηγίτων ὄντα; ἡ
πιστι δὲ καὶ καταβαίνων ἰπ' αὐ-
τὸν ἐν μέσῃ τῆς ἰδῆς, Σιλ. ὄρεται
ὡς Ἀφροδίτη τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι τὸ
τὴν αἰτιᾶ. Ἀφρ. ἰα, ἰα, ἰα, ὅβρι-
τός ὄσιν. ἰμὶ γοῶν αὐτῷ τῶν μη-
τίων ὡς ἀνδραγῶν, ἄρτι μὲν ἰς
τῶν Ἰδμῶν καταγῶν ἀγχιούσιν
κατὰ τῶν ἰλίων, ἄρτι δ' ἰς τὸν Λί-
βανον, ἐπὶ τὸ ἀσύνειον ἰσχυρὸν μὲν
ῥάκιον; ὁ καὶ τῇ πόρσι φησὶ πύ-
ραστον ποιῆσαι, ὃς ἡμῖς ἴσας ἀφά-
λιτόμι τὸν ὄρω μῆνον. ὥστ' ὡλ-
λάνης ἡπάληκα, εἰ μὴ πᾶσι τὰ
τυχεῖα πειρῶν, κλάσαν μὲν αὐ-
τῷ τὰ τέφρα καὶ τῶν φανίτρας, πύ-
ραι φησὶν δὲ καὶ τὰ πύρα. ἡ δὲ
δὲ καὶ πλῆγας αὐτῷ ἰνέτατα εἰς
τὰς πύγας τῶν σκευῶν ὁ δὲ, ὅς
οἱ δ', ὅπως το παρὰ νύκτα διελθὼς
καὶ ἰκισύων, μὴ ὀλίγων ἐπὶ λῆ-
λῆσαι ἀπαύτων. ἀπὰρ εἰπὶ μοι,
καλὸς ὁ Ενδυμίων ὄσιν; σὺ παρὰ
μύθετον γὰρ ἔγω τὸ λανθόν.
Ζῶς. ἰμοὶ μὲν καὶ πᾶν καλὸν
ὡς Ἀφροδίτη λανθῶ, καὶ μάλιστα
ὅταν ἐπιβαλλόμεν ὅς τῆς πύ-
ρας τὴν χλαμύδα καθ' ὅσοντα τῇ
λαῖα μὲν ἵχωρ τὰ ἀκόντια. ἡ δὲ
ἐν τῇ χειρὶ ὑπερρέοντα. ὁ δὲ ξίφος
δὲ πρὸ τῶν κρητῶν ἰς τὸ αὐτὸ
ἐπιπλάσσει καὶ ἐπὶ πρῶτον; τῇ προ-
σώπῃ πρὸς κρημνίστα. ὁ δὲ πρὸς τὸ
ἴσται

αἱ ἑσφι furore quodam sunt afflati, per eandem montē sursum ac deorsum oberrat, ipsa quidem Attis amore ciuilans. Ceterū Corybantiū alius suum ipse penem ense defecat, alius dentilia coma per montes fertur infans, alius corau canit, alius tympano tonat, alius cymbalo perstrepu breuiter, omnis undiquaq; Ida tumultus atq; que infanx plena est. Proxime cuncta timeo, metuo ne tale quid accedat, quæ magnum malum generans, ut si quando relipiscat Rheæ, uel potius si pergat insanire, Corybantibus imperet, ut te correptum discerpant, aut leonibus obiciunt. Hic me sollicitat metus, quod uides am tibi periculis immunere. CVP. Ocioso animo esto mater, siquidem leonib. etiam ipsis iam familiaris sum factus, ita ut saepenumero, consentis eorum tergis, prehensaq; tuba, equitis ritu insidens illos agitem. At uerò illi interim mihi cauisdis abblatiantur, ac manū ori insertam receptāt, iam suntq; deinde mihi reddūt innocuā. Porro Rhæe ipsi, quando tandem uacauerit, ut me ulciscatur, cūm, in Atge sit tota: Postremo qd ego pecco, quā res pulchras, ut sunt, offero, ac demonstros: Vos ne appetite res pulchras, quare his de rebus ne in me cuius ē offerre. Nū uis ipsa tu mater, uti neque tu possis hac Mariæ ames, neq; il

αὐτοὺς ὄντας, αὖθις καὶ πάλιν τῷ ἰδῶν περιπολοῦσιν, ἢ μὲν ὅλως λύσσα ἐπὶ τῷ Ἀττῇ. οἱ Κορύβαντες δὲ, ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξίφι τὸν πῶχον. ὁ δὲ ἀνὰς τῶν κόρων, ἵεται μεμνηὺς διὰ τῶν ἰγῶν. ὁ δὲ αὐτῶν κίρατι. ὁ δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπαῶν, ἢ ἐπικτυοπῇ τῷ κυμβάλῳ. καὶ ὅλως δόρυ βῆ καὶ μάστιγα τὰ ἐν τῇ ἰδῶν πάντᾳ ὄσσι. Διὰ δὲ τῶν αἰσῶν τα. διὰ δὲ τὸ τοιοῦτο, ἢ τὸ μέγα σὺ κακὸν τεκῶσα, μὴ ἀπομηνύσῃς ποτε ἢ Ρία, ἢ καὶ μάλλον ἐτι ἐν αὐτῇ ὄνσα, κτελέουσα τοὺς κορύβαντας συλλαβέντας σε, διὰ δὲ πᾶσα δαίμων ἢ τοῖς λίουσι παραβαλὼν, ταῦτα διὰ δὲ κινδυνὸν σὺν τῇ σὺν ὄνσα. Εἰ μὲν δ' ἄρ' ἐτι μὲν τῶν, ἐπὶ καὶ τοῖς λίουσιν αὐτοῖς ἰδῶν ξυνῆδαι ἐμὲ καὶ πολλὰ καὶ ἐπαναβῆς ἐπὶ τὰ νῦν τα, καὶ τῆς κόρης λαβέμεθα, λυσιχῶν αὐτοὺς. οἱ δὲ σάουνοσί με, καὶ πῶς χάρις διχομήνη ἐστὶ τὸ σῶμα πρὸς διχομήνην ἀποδιδόασί μοι, αὐτὴ γὰρ ἢ Ρία, πότε ἀνείσθην σχολῶν ἀγάθων ἐν ἐμῇ, ὅλως ὄνσα ἐν τῷ Ἀττῇ; καὶ τί τί γὰρ ἔλκεα, Λικνὸς τε καὶ λὰ, εἴ ὅστις; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν. μὴ τοῖνον ἐμὲ αἰτεῖσθε τούτων. ἢ δὲ καὶ οὐκ ὦ μῆτερ αὐτὴ μακρὴ δόξῃ, μήτε σὺ τοῦ ἄριως, μήτ' ἐκείνου σου;

Αἰφρ

letē Vēn. Vt es peruicax,
& nulla in re non superas?
At tamen horum quæ dixi
aliquando memineris.

Αφροδ. ὡς δαυδὲς ἄ, καὶ κρατὶς
ἀπάντων, ἀλλὰ μιμήσῃ μὲ πω-
τὶ τῶν λόγων.

Non vult inferior factis Asclepius esse

Herculis, cæto qui edit ossa rogo:

Dirimit hanc litem radiantis Rector Olympi,

Quod præstent medicæ uiribus usq; manus.

*Iouis, Æsculapij
& Herculis.*

ΔΙΟΣ ἈΣΚΛΗΠΙΟΥ
καὶ Ἡρακλῆος Ζεύς

D Binite ὁ Ἀσcula-
πι, & tu Hercules,
contendere inter
uos iurgijs, perin-
de ut homines. Indecora es
nim hæc, & aliena ἀ conuί-
σις deorū. He. Ac uis, ὁ Iou-
piter medicamentarium τιῦ
priorē loco accūbere, quā
me? A.E.S. Quid ni, per Iouē
melior quoque enim sum,
HER. In quo igitur ὁ attos-
nite, an quod te Iupiter ful-
mine aliquādo percussit, eo
quod quæ nefas erat, fece-
ras, nunc autem ex miseri-
cordia iterum immortalis
litatis particeps factus es?
A.E.S. Oblitus uero etiā tu
es Her. quod in Oetā cōfla-
grasti, quandoquidem mihi
ignē obijcis: HER. Nequa
quam æqualia atq; similia
sunt quæ uterq; in uita egis-
simus, ut qui ipse quidem Iou-
is filius sim, tantos autē la-
bōres sustinuerim, expur-
gata uita deuictis bestiis &
hominibus contumelio-
sis, uindictæ ac poenæ affe-

Π Λύσσαδι ὁ Ἀσκληπιὶ καὶ
Ἡρακλῆος, ὀρίζοντο
πρὸς ἀλλήλους ὡς πρὸς αὐ-
θροῦνοι. ἀπ' ἐκῆς γὰρ ταῦτα, καὶ
ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν δι-
ῶν. Ἡρακλ. ἀλλὰ ἰδίῃς ὡς
τῶν τοιῶν φαρμακία προκατα-
κλίνομαι. Ἀσκλη. νῦν Δία, καὶ
ἀμείνων γὰρ ἔμῃ. Ἡρακλ. κατὰ τί
ὡς ἰμβρύνεται; ὁ Διότι σὶ ὁ Ζεὺς
ἐκτραίνωσεν, ἔμῃ δὲ μὲν ποιεῖται,
νῦν δὲ κατ' ἴλην αὐτοῖς ἀδανα-
σίῃς μεταλῶσαι: Ἀσκληπι. ὦ
ἐπὶ κλέσῃ γὰρ καὶ σὺν ὁ Ἡρακλ.
κλέσῃ ἐν τῇ οἴτῃ καταγλιγῆς, ὅτε
μοι ὀνειδίσῃς τὸ πῦρ. Ἡρακλ.
οὐκ οὐκ ἴσα καὶ ὅμοια βιβνίσαι
ὑμῖν, ὅς Διὸς μὲν γέμῃ, τοσαῦτα
δὲ πικρύναι ἐκκαθαίρων τὸ
βίον, θύρια καταγωνίσμεν, καὶ
καὶ αὐθροῦνοις ἰβρίδας τιμωρῆ-
σθαι.

αι. Tu uero radicem incisorum es & circulator, & gressibus. fortassis hominibus. multis medicamenta adhibere, uirile aut nihil quicquam opere praestitisti. AES. Responde dicis, quoniam & inuulsiore tuas curavi, quando paulo ante ascendisti, ad nos lesius uulsi corpore utrinque corrupto utrinque corrupto ac perditio, & a tumore, & post illam, etiam a flamma. Ego uero quod si nihil aliud, tamen neque seruiui, quemadmodum tu, neque exersui lanificium in Lydia, purpuram indutus, & ab Omphale uerberatus sandalio aureo, neque uero etiam infans, occidi liberos & uxorem. HER. Nisi desinas comitari, statim admodum senties quod non multum tibi profutura sit immortalitas. Quoniam sublatum hinc a caelo precipitem dabo te, ut ne ipse quidem Peron cauerit te, diminuto atque effuso tibi cerebro. IVPIT. Desinite inquam, & ne perturbate nobis conuersationem hanc, aut ambos hinc ablegabo uos a conuiuio. Quinquam etiam aequum est & Hercules, priore loco accumbere Aesculapium, quippe qui & prior mors tuus est.

μην. οὐδὲ ριζόμην ἐκείνη ἀγύρτες. νοσοῦσι μὲν ἰσχυροὶ ἀνδρῶν καὶ χηρῶν ἐπιβόησας τῶν φαρμάκων, καὶ ῥῶδον δὲ οὐ λίαν ἐκιδιδασμένον. ΛΟΚΛΗ. οὐκ ἔστι. δεῖ σε τὰ ἰγνύματα ἰασάμενον, ὅτι πρότερον ἀνῆλθες ἐμὴν οἰκίαν, καὶ ἀμφότεροι διεφθαρμένοι τῷ σώματι, τοῦ χιτῶνος, καὶ μὲν τὰ τοῦτο τοῦ πυρὸς, ἔγω δὲ ἐκείνου καὶ ἄλλου, οὕτως ἐδύνασθα ὁσπρόν σου, οὕτως ἐξέσωσεν ἡμεῖς Ἀσκληῖα, πορφύρεα ἰσχυρὰ καὶ καὶ μὲν καὶ τῆς Ομφάλης χρυσῶν σαυδάλης. ἀλλ' ἐδύνασθα λαγχλῆσας ἀπὸ πάντων τὰ τέκνα, καὶ τὴν γυναῖκα. ΗΡΑ. ὁ μὲν παῖς καὶ διόρβησός μοι, ἀπὸ τῆς μάλα ἰσχυρῆς, οἷς ἐπὶ πολὺ σε δέσσει ὁ ἀθανάσιος, ἰπὸ ἀρχαίων σε ρίψας ἐπὶ κρητῶν ἐν τῷ ἔρασι, οὕτως μὲν δὲ τὴν παῖδα ἰσχυρὰν σε τῇ κρατίστῃ σωματικῇ. ΖΩΝ. πᾶσι σαυτῇ, φημι, καὶ μὴ ἐπιταράτῃ. τίς ἡμῖν τὴν ξυνοσίαν. ὁ ἀμφοτέρωτερος ἀποτίμωμαι ἡμᾶς τῇ συμπεσίῳ. καὶ τοὶ σύγγονοι ὁ Ηρακλῆς προκατακλίνειν αἰσὶν τὸν Ἀσκληπιόν, αἰεὶ καὶ πρὸς τὸν ἀποθανόντα.

Mercurij & Apollinis.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

Quid uerò tristis es Apollo? Apo. Quoniam Mercuri, miseratque

infelix circa amores sum.

MER. Dignū quidē morro re hoc, sed tu quo pacto miser atq; infelix es? An id qd cū Daphne accidit, te dolor te afficit adhuc? A. Nequaquam, sed amariū doleo, Lacrimam illum Oebadi filij.

MER. An mortuus est Hyacinthus? dic mihi. APO. Atque admodum.

MER. Vnde Apollo? aut quis ita ab omni amore alienus fuit, ut occideris formosum illū puerum? APO. Meum ipsius fidiū hoc est. **MER.** Quid igitur, infanti uisisti? Apollo.

APO. Non, sed infortunius quoddam inuito mihi accidit. **MER.** Quomodo, cupio enim audire rationem hanc. Apo. Disco ludere disciebat, atq; ego unā cum illo ludebam. Cæterum uentorum omniū pessimē perdimus. Zephyrus amabat quidem longo iam tēpore etiam ipse illū. Verū neglecto eo, & conieptū illū nō ferente, ego quidē, quēadmodū confoeueramus, disci in altum sursum uersus iaculabar. Ille autē deorsum Taygeto spirans, abiectum hūc in caput puero influxit, ira ut ex ea plaga & cruor manaret ossa

um &

TΙ συνδρμησίς εἰς ἡμᾶς Ἀπολλων; Ἀπολλων. Ἰτίω Ἐρμῆν δυστυχῶς ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς. Ἐρμ. ἔξτεον μὲν λύπης τὸ τοῖς ἰστέον. σὺ δὲ τί δυστυχῆς; ἡ τὸ κατὰ τὴν δάφνιν σὺ λυπᾶ ἴτι; Ἀπολλ. ἔδαμῃ. ἀλλ' ὄρώμενον προσώτῳ τὸν λάκκον τὸν οἰβάδας. Ἐρμ. τί δὲ σκεπάζεις, ἀπὲς μοι, οὐδ' ἀκνωθῶ, Ἀπολλ. καὶ μάλα. Ἐρ. πρὸς τίν' ὦ Ἀπολλων; ἡ τίς οὕτως αὐτῷ φασγῶν ὥς ἀποκτείναν τὸ καλὸν ἱκανὸν μαρτύριον. Ἀπολλ. αὐτοῦ ἱμοῦ τὸ ὄργον. Ἐρ. οὐκ ἐν ἱμαίνεσσι ὦ πολλοι; ἀπολλ. ἔκ, ἀλλὰ δυσχρημάτι ἀκρόσιον ἰχθυότο. Ἐρ. πῶς; ἰδίαν γὰρ ἀκούσαι τὸν λόγον. καὶ πολλὰ δυσκόλως ἱμαίνεσθαι. καὶ γὰρ συνιδίονον αὐτῷ. ἡ δὲ κάκιστα αὐτῶν ἀπολλῶν, μὲν φασγῶν, ἤρα μὲν ἐν πολλοῦ καὶ αὐτῷ τοῖς ἀμυλῶ μὲν δὲ καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροφίαν, ἰγὼ μὲν ἀνὴρ ἱρρύφα, ὡς πρὸς αὐτῶν μὲν τὸν δίσκον ἐς τὸ αὐτῷ. ἡ δὲ, ἀπὲς τὴν ταύριαν καταπνύσας, καὶ μεταφάσας τῷ πατρὶ ἰνίσσας φέρων αὐτῶν, ὡς τὴν ἀπὲς τῆς πλεονεξίας αἰμάτιον ἦναι πολὺ, καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἀποβαλὼν, ἀλλ' ἰγὼ τὸν μὲν φασγῶν, καὶ τὴν ἡμῶν κατὰ

Ε 2

ξούσας

um, & ipse puer statim sagittis, fugientēq; ad montē usq; persequēdo. Puerο αυτῷ & tumultū extruxi in Amyclis, ubi discus eū pistravit, & ex sanguine florem, terram induere feci, suavisimum illū quidem Mercuri. atq; omnium fragrantissimum, præterea & literas quasdam habentē, quæ mortuum ipsum quāsi deplorāt. Nū tibi igitur prætēr ratios nem mortuus fuisse uideor! Mer. Sanē uerō Apollo, No- ras enim mortalem te com- parasse amasium tibi. Quare dolere non debes, mortuo iam illo.

Mercurij & Apollinis.

I Fan, aut Vulcanū, cum & claudus ipse sit, & artem adeo fabrilē & cōtemporā exerceat Apollō, pulcherrimas duas uxores duxisse. Venerem atq; Gratiā: Apol. Felicitas qdā hæc Mercuri. Veruntamē illud equidē miror, quod cū illo rē habere sustinent, & maximē qñ uident sudore fluentē, in fornacē demittere atq; incuruare sese, multā a deo fuligine facie illius oppleta. Et tñ talis ipse cū sit, amplectuntur ipsum, & osculantur, & unā dormiūt. Mercu. Hoc & ipse indignor, & Vulcano inuideo. At tu comam nutri Apollo, ac citharam personā, animum

ζεύσας, φεύγοντι ἀποπύλῃ, ἄχαι τοῦ ἱερὸς τῇ παλὶ δὲ, καὶ τὰ φονίχυσά μιν ἐν ἀμύκλαις, καὶ δὲ Δίον αὐτὸν κατέβαλε. καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἀνάδω ἰὼναι τὴν γλῶσσαν, ἥλιτον δὲ Ἑρμῆ, καὶ δούσας τὰς ἀνδρῶν ἀπάστων. ἴτι καὶ γράμματα ἴσχυον, ἐπαλάσσαντα τῇ νικῇ, ἀρὰ σοι ἀλόγως λελυπηῖσθαι Διὶ καὶ Ἑρμῇ. καὶ ὁ ἀπολλων. ἤλεις γὰρ δυνάστην παποιμνίῃ τὸν ἑρμῆν, ἀντι μὲν ἄχαι ἀποβάοντι.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

Το δὲ καὶ χαλὸν αὐτὸν ἵνα τα Ηφαίστον, καὶ τίχῃ ἔχοντα βαύκυσον ὁ ἀπολλων, τὰς καλλίστας γιγαμνήνας, τὴν τι ἀφροδίτῃ καὶ τὴν χάριν; ἀπολλ. δύσποτμία τῆς ὁ Ἑρμῆ, πλὴν ἐκαστὸν ἰγὼ δαυμάζω, τὸ ἀνίχιδαι σιωπῆσαι αὐτῷ, καὶ μάστιγα ἵτας ἱρῶσιν ἰδρῶτι, ρίψας μὲν αἰς τὴν ἑλκμινον ἐπακινυφῶτα, πολλὰ αἰδάλῃ καὶ τῷ προσώπου ἔχοντα. καὶ ἱμῶν τοιούτων ἵνα αὐτὸν, ὠριβάλλουσι τι, καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκαθόδουσι. Ἑρμ. τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγασσάμεν, καὶ τῇ Ηφαίστῳ φθονῶ. σὺ δὲ νόμα ὁ ἀπολλων, καὶ ἑλάνει, καὶ μέγα

animum ob pulchritudinem elatū atq; superbū prae se ferens, & ego etiā ob habitus dinem corporis & tyrā. Ceterū ubi cubitū eundē fuerit, soli dormiemus. A. Ego uerō alias quoq; habeo Venerē minus ppitiā ad res amatorias. Quippe etiā quos duos maximē prae ceteros amavi, Daphnē & Hyacinthū, illa quidem aufugit, atq; odit me adeo ut in lignū cōverti maluerit, quā me cū rem habere, hic aſt & disco interfect⁹ eſſe, & nūc p illis, coronas habeo. Mer. At ego iam aliquādo Venerem, ſed nō oportet gloriari. Apol. Noui, atq; etiā Hermas phroditū iſtū ex te aſt perſiſſe ipſam. Veruntamē illud mihi dic, ſi noſti, q̄ſo q̄ mulatur Venus Gratiā, aut cōtra illa Venerē? Mercū. Quoniam, Apollo, illa in Lemno cū ipſo cōſuetudinē habet. Venus aſt in coelo, praeſentim aſt hęc cū Marte plerūq; uerſatur, atq; illū amat. Quapropter nō ita multum fabrū iſtū curat. A. Atq; hęc putas ipſum Vulcanū ſcire? Merc. Scit, ſed quid agat cū generoſum adeo adoleſcentē, & praeſerea militarem ipſum eſſe uideat. Quare ſilētiū agit, niſi qd mirat quidē, mīcula quēdā excogitaſſe contra illos ſeſe, ipſq; ipſos cōprehenuſſe eſſe, circūdato ueluti fetib. quibuſdā leſo. Apol. Neſcio ſanē. optari uerō ipſe ille, qui ſe cōprehenderetur eſſe.

μίγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρένα, καὶ γὰρ ἐπὶ τῇ οὐξίᾳ καὶ τῇ λύρᾳ. ἄτα ἰπαιδὰν νοιμᾶσθαι δίκαι, μόνοι καὶ δουλείᾳ μελῶ. ἀπο, ἰγὼ δὲ καὶ ἀλλοῖς ἀναφροδίτῃς αἶμα ἵε ταῖς ῥητικαῖς. καὶ δύο γὰρ, οὐδὲ μάλιστα ὑπερπαγὰ πρῶτα, τὴν Δάφνην καὶ τὴν Ὑάκινθον, ἣ μὲν ἀποδιδράσκει μὲν καὶ μισᾷ, ὅτι ἰλιπτο ἔσχατον γυναικῶν μᾶλλον ἢ ἡμῶν σκεδῶναι, δὲ καὶ τοῦ δίσκου ἀπώλωτο. καὶ νῦν αὖτ' ἐκείνην τιφῶσιν οὖνε ἔχου. Εἰμ. ἰγὼ δὲ ἤδη ποτὶ τὴν ἀφροδίτῃν, ἀλλ' οὐ χερὶ αὐχῶν. ἀπολ. οἶδα. καὶ τὸν Εἰμαφροδίτου ἐκ σου λίγιστον τιτοκίῶναι. πλὴν ἐκείνῳ μοι ἀπὶ, ἵτις εἶδα, πῶς οὐ βέλτερον πᾶσι ἀφροδίται τῇ τὴν χάριν, ἢ ἡ χάρις ταύτης Εἰμ. ἵτις ὁ ἀπολλων ἐκείνη μὲν καὶ πᾶσι ἐν τῇ Δήμῳ συνίστην, ἣ δ' ἀφροδίτη ἐν τῇ οὐρανῷ. ἄλλως τε, πρὸς τὸν ἀφῶν ἔχει τὰ πολλὰ, καὶ ἐκείνου ῥῶν. ὅτι λίγιστον αὐτῇ τοῦ χαλκίου τούτου μίλα. ἀπείλω. ταῦτα οἶα τὸν Ἡρατορ ἀδίναι; Εἰμ. οἶδον ἀλλὰ τί αὐτῷ δοῦναι, γυναικῶν ἱερῶν νομίσας, καὶ στρατιώτῃν αὐτὸν; ὅτι τὴν ἡσυχίαν ἄγα, πλὴν ἀνιπλῶς δις μᾶλλον ἐπαμύχανος ἡσυχίας αὐτοῖς, καὶ σπληνῶσθαι, σπληνῶσας ἐπὶ τῇ οὐνῃ. ἀπολ. οὐκ οἶδα. οὐξ αἶμα δ' αὖ αὐτοῖς ἐξυλλαγεῖσθαι μὲν ὅτι αὐτῶν. C 5

Irridet prolem Latonæ liuida Iuno.

*Edideris tetrum cum tamen ipsa fabrum,
Fabula naturam ostendit Iunonis Acerbæ,
Quæ se supremi iactat ubiq; toro.*

**Iunonis & La-
tonæ,**

ΗΡΑΞ ΚΑΙ ΑΗΤΟΥΣ

P Vichros enimvero
Latona & liberos
procreasti Ioui. L.A.
Non enim omnes, ὁ
Iuno, tales parere possumus,
qualis Vulcanus est. I.V.N.
At hic claudus quidem, uti-
lis certè tamen est artifex
optimus existēs, ac cœlum,
nobis exornauit quocq; Ve-
nerēq; uxorem duxit, à qua
& studiosè obseruatur. Cō-
trā autem tuorum I heroti,
altera quidem uirilis ultra
modum, & montiuaga est,
& postremo in Scythiam
quocq; profecta, oēs sciunt,
qualia comedat, hospites
maçtando, ac Scythas ipsos
imitando, qui humana car-
ne uescuntur. Apollo autē
simulat qui ē omnia scire
se, & iaculari, & cithara
canere, & medicū esse & ua-
ticinari. Et erectis uaticis
nandi tabernis hic in Del-
phis, illic in Claro & Dydi-
mis, decipit consulentes se,
obliqua, & in utranq; pars
tem quæstionis proposi-
tū. Inuēntia respōdendo, ne
uidelicet erroris possit dam-
nari, atq; ita ex hoc quæstio-
facit,

K Ἀλλὰ μὲν γὰρ, ὦ Αἰτωὶ καὶ
τὰ τέκνα ἱταλὲς τῷ Διὶ.
Λ. ὦ παῖσσι ὦ Ἡρα τοῖσδε
τῶν τέκνων διωάμεθα, οἱ ὅτι Ἡ-
ρατὶς ὄσσην Ἡρα. ἀλλ' ὅτι ὅτι μὲν
ὁ χαλδός, ὁμοῦ χρησίμοις γι' ἐπὶ τι-
χίτης ὡς ἄριστος, καὶ κατακτι-
νόμενος ἡμῶν τ' ἐρατοῦ, καὶ τῶν
Ἀφροδίτῃ ἱγνυμῶν, καὶ σπυδ' ἀξίως
πρὸς αὐτῶν οἱ ὅτι παῖδες, ὁ μὲν
αὐτῶν ἀρρετὴς, ὡς τῶν μήτρας,
καὶ Ἡρα, καὶ τὸ λωδοῦσιν, ἰς τῶν
Σκυθῶν ἀπειλῶσα, πάντες ἴσα
σιν εἰς ἰδίᾳ φρονετοῦσα, καὶ με-
μελῶς τὸς Σκύθαις αὐτῶν, αὐτῶν
ποφάγει ἵνται. ὁ δ' ἀπέλλων προ-
σποιᾶται μὲν πάντα εἰλῆσαι, καὶ
τεξέμεν, καὶ καθαρίσιν, καὶ ἰα-
τρὸς εἶναι, καὶ μαντοσύνασαι, καὶ κα-
τασπᾶ μὲν ὄργατῆρα ὅτι
μανθῆναι, τὸ μὲν ἰν Διολοῖς, τὸ δ'
ἰν Κλάρῳ καὶ Διδύμοις, ἱερατῶν
τῶν χρημῶν αὐτῶν, λοξὰ καὶ ἰ-
πώφοτιρίζοντα πρὸς ἑκάστην τ'
ὀρωσῶσι ἀπειροῦ μὲν, ὡς ἀ-
κίδων ἄντα τὸ σφάλμα, καὶ πλο-
ταῖ μ

facti, & difceſcit. Multi rī
amētes ſunt, ſēp ipſos ex
hibēt praeſtigijſ deludēdos.
Verūm nō ignoratur utiq;
a prudentioribꝫ, quod ple
raque falſa ac ficta diciteſt,
quippe ille ipſe uates igno
rabat, quod interfecūrus
amaſum ſuū eſſet diſco, nec
que praeſdixerat; ipſe ſibi,
quod fugitūra ipſum eſſet
Daphne, idēp adeo formoſ
ſum atq; comatū. Quare nō
video, qua cauſa pulchrior
reſ liberos te quā Nioben
illam procreaſſe putariſ.
LAT. At uerō liberi hi, hō
ſpitum mātrix iſta uidet
licet & mēſax uaticina
tor ille, ſcīo quo pacto mor
deant te, dum conſpiciuntur
inter deos, & maximē quā
do hāc quidē ob pulchritu
dinem laudatur, ille autē ci
tharā perſonat in cōuiuiō,
omnibꝫ ipſum admiratio
ne proſequentibꝫ. IV. Ne
quo riſum continere La
ton. Illū ne admirantur? Quē
Maſſias, ſi iuſtē modō iudi
care Muſae uoluiffent, exco
riaſſet meritō, ut qui ipſe in
Muſica uicerat, nūc aſt cūp
cumuentus miſer ille periit,
iniuſtē ſanē damnatus. Hāc
autē formoſa tua uirgo, ita
formoſa nimirum eſt, ut po
ſteaquam animaduertit ſeſe
conſpectū ab Actaeone fuiſ
ſe, uerita ne adoleſcens illa,
ſurpitudinem ipſius euulga
garet; iommiſerit illi canes,
et ueritū obſtrictura;

[illegible]

Ve interim nō dicam, quod nec puer
fuerit, si uirgo uelique de ipsa
fuerit.

foret. LAT. Valde am-
mo elato es luno, eo quod
cum loue cōcumbis, & nna
eū eo regnas, & propterea
absq̃ metu cōtumeliosa es.
Veruntamen uidebo te non
ita multo post rursus las-
chrymantem, quando te res-
ista in terram descenderit
ille, in taurum aut cygnum
conuersus.

Apollinis, & Mer- curij.

Q Vid rides Merc-
curi : M E R.
Quoniam maxi-
me ridicula A-
pollo, uidi APOL. Dic igitur,
ut & ipse auditis illis,
tecū ridere possim. Merc.
Venus cum Marte cōcum-
bens, deprehensa est, ac Vul-
canus comprehensos illos
uinculis constrinxit. Apo.
Quomodo? Suauē enī quide-
dam dicere uideris. Merc.
Longo iam tempore, opes
nor hæc sciens uenatus est
illos, & lecto occultis quis-
busdam uinculis circumda-
to, abiens ad fornacem opus
faciebat. Post hæc Mars in-
greditur secreto ut quidem
ipse putabat. Videt autem
ipsum ex alto Sol, & rē ad
Vulcanum deferit. Vbi igitur
lectum conscendissent,
& in opere essent, & iam
intra retia teneremur, circū-
cumuoluntur ipsis quidem

illa igitur (nam & forte

ἔσα, Λα. μήνα ὃν ἤρα φρεσίν, ἵτι
ξυών τῷ Διί, καὶ συμβασιλεύσει
αὐτῷ. καὶ διὰ τὸ τοῦ βριζέος ἀδιδέ,
πλήν ἀλλ' ὄψομαι σε μετ' ἐλί-
γον αὐθις διακρύψασα, ἐπίτῳ σε
λασθαλιπύην, ἐς πλὴν γλῶσσαις, ταῖς
ρ. ὃ ἡνὺν ρ. γυνόμεν. ρ.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ

Ερμῆ.

Τι γιγῆς ὃ Ερμῆ; Ερ. ὅτι γι-
λαιότατα ὃ Απολλων ἀ-
διδ. ἀπολ. ἀπὸ ἔμ, ὡς καὶ
αὐτὸς ἀκίνας ἔχων φυγγιλαῖν. Ερ.
ἢ ἀφροδίτη ξυῖσα τῷ Ἀρμ, κατὰ
λυπῆται, καὶ ὃ ἤφαιτος ἰδὼσα αὐ-
τὰς ξυλλαβῶν. Απο. πῶς; ὃ δὲ γῆ
τι ὄρῳ ἰσικας. Ερμ. ἐν πολλῷ, ὅτι
μα, ταῦτα εἰδὼς ἰδύρουσα αὐτὰς
καὶ πρὸς πλὴν συνίω ἀφαιτὶ δια-
μὰ πικρατῆς, ἀργάζετο ἀπικλῶν
καὶ πλὴν ἡάμινον. αὐτὰ ὃ μὲ ἀρῆς ἀ-
σέχεται λαβῶν, ὡς ἦτο. ἡαθροῖ
ἢ αὐτὸν ὃ ἡλι, καὶ λίγα πρὸς
τὸν ἤφαιτον, ἐπὶ ἢ ἐπίβρῳσαν τῇ
λίχης, καὶ ἰσ ἰργῳ ἦσαν, καὶ τὸς ἰ-
γυγινῶν τε ἄρῳον, πικραπλῆν
ται μὲν αὐτοῖς τὰ δισμά, ἐφίστα-
ται, ἢ αὐτοῖς ὃ Ἀφαιτος, ἡάσῃ
μὲν ἔμ, καὶ γὰρ ἰτυχι γυνόμεν ἔσα,

ὃ κα

uincula, astat autem Vulcanus,
cum nuda erat) pudore affecta,

non habebat, quo se tegeret Mars uerò, ab initio fugere tentabat, sperabatq; se uincula illa disrupturum esse. Ceterum posteaquam intellexit, se undiq; capti teneri, necq; effugere quoquam posse, supplicare coepit. Ap. Quid igitur, soluit ne ipso. Vulcanus: ME, Non dū, sed conuocatis dijs, spes standū ipsis exhibuit adulterium. Illi autē nudi ambo, & colligati mutuo, inclinatis deorsum capitibus erubescabant. Atq; adeo speculū hoc dulcissimū mihi uisum est, cū tantum non ipsum opus exhiberent. Apol. At faber ille, an non Pudore afficit etiā ipse, cū spectandā ita exhibet turpitudinem coniugij. Mercur. Per Iouem, quippe qui etiā arrideat ipsis astās, Ego uerò, si opus est uerum dicere, inuidebam Marti, nō solum quod cū formosissima dea adulteris exercuisset, sed etiam, quod colligatus cū ipsa una esset. Apol. Proinde & tu ligari hoc pacto sustineres? Merc. Tu, uerò non, Apollo! Aspice modò & accedens, collaudabo enim te, si nō eadem ipse quoq; optabis, ubi uideris,

ἐν ἄλλῳ, ὅπως ἱκανούψατο αἰσιν
μῖνα, ὃ ἥρως τὰ μὲν πρῶτα δια-
φυγὰν ἱσχυράτο, καὶ ἄλπιζε ῥύξιν
τὰ δισμά. ἰκῆατα δὲ σιωπῇ ἐν
ἀφύκτῳ ἰχθυόμενον ἑαυτὸν, ἰκί-
τινι. Απο. τί οὖν ἀπέλυσεν αὐτὸς
ὁ Ἡφαιστος; Ερμ. ὃ δ' ἔπαυ, ἀλλὰ ξυγο-
καλίσσας τὸς βίους, ἐπιδάκνυσται
πῶς μοιχάων αὐτοῖς. οἱ δὲ γυναι-
κίμοιροι πάτω νειωνέτις, ξω-
διδιμίνοι ἱρὺθρῶσι. καὶ τὸ θα-
μα ἤδιστον ἡμῖν ἰδοξίμονον οὐχὶ
αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον. Απο. ὃ
δὲ χαλκίους ἱκάνους, ἐν αἰδῶται
καὶ αὐτοῖς ἐπιδάκνυμυρος πῶς
αἰσχυρῶν τῷ γάμῳ, Ερμ. μὰ Δία
ἴσθι καὶ ἐπιγίγῃ αὐτοῖς ἰφιστός,
ἰγὼ μὲν τοι, ὃ χρεὲς ταλαβῆς ἀπῶν
ἰφθίνων τῷ Ἀρσ, μὲν μόνον μοιχί-
σαντι πῶς καλλίστῳ βίῳ, ἀλλὰ
καὶ διδιδίμῳ μὲν τ' αὐτοῖς. Απολ.
ἐν οὖν καὶ διδιδῶσαι αὐτὸν ὑπὲρ
μῆνας ἐπὶ τέτῳ, Ερμ. οὐ δ' οὐκ
αὐτὸ Ἀπολλων, ἰδὲ μόνον ἐπι-
θῶν, ἐπαίνισσέμας γὰρ σι, λὺ μὲν τὰ
ἴμια καὶ αὐτοῖς ἰσχυρῶν.

Iuno cum Semeles gnatum contemnat Iacchum,

Inuenisse illum noxia quæq; putat.

At pater hunc laudat contrà, sic resq; nocere,

Nil per se ducit, solus abusus obest.

Iunonis & Io-
uis.

ET quidē erubescere
 ὁ Iupiter, si mitritas
 lis esset filius effo-
 minatus adeo, &
 perditus ebrietate. Mitra
 quidē religata coma ince-
 dens, ut plurimū affi cū infa-
 nis mulieribus cōsuetudinē
 habens, mollior ip̄sis illis,
 ad tympana & tibias &
 cymbala choreas agens, &
 in summa cuius magis, quā
 patri tibi similis. Iupī. At
 uerō hic mitratus & mulier
 osus nō solū ὁ Iuno. Lydiā
 subiugauit, & eos qui ad
 Tmolū habitāt, cepit, prae-
 terea & Thracēs subfere-
 degit, uerum etiam cōtra In-
 dos profectus, cū muliebrī
 isto exercitu & elephantos
 cepit, & terra positus est,
 ip̄sumq; regē, qui aliquan-
 tulū resistere ausus fuerat,
 captiuū abduxit. Atq; haec
 omnia fecit, saliens pariter
 & choreas ducēs, hastis ut
 edo hederaceis, ebrius in-
 terez, ut ais, atq; furore cor-
 reptus, qđ si uerō quispiā
 illū cōuiciari aggressus sit,
 cōtumeliosē de factis illi-
 us sp̄quendo, etiā hunc ul-
 cisci solet, uel palmitibus
 ip̄sum implicando, uel ī ma-
 tre perinde ut hīnnulli, laces-
 cari faciendo. Vide quā uis
 uis hęc, ut ne patre minimā
 indigna.

Hera.

Eγὼ μὲν ἡσυχώσω αὐτὸν
 σου, εἰ μοι τοιαῦτα ᾧ ᾧ
 δύναιτο, καὶ διὰ τοῦτο
 μὲν ὅτι καὶ μέγας. μήτρα μὲν
 ἀναδιδόμενος τὴν ἐμὴν τὰ
 πολλὰ ἡμῶν μὲν γυναικὶ σὺ
 νῶν, ἀβρίτορ ὅτι αὐτῶν ἐκείνων
 ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλαῖς καὶ
 κυμβάλοις χορεύων, καὶ ἔλαιον παρὰ
 τὴν μάλλον ἰσχυρὸν, ὅτι τοῦ πατρὸς
 ζῶντος. καὶ μὴ ἐπὶ γυναικὶ
 μήτρας ὁ ἀβρίτορ ὅτι τῶν γυναι-
 κῶν, καὶ μόνον ὁ Hera τὴν Λυδίαν
 ἡγαγόντες, καὶ τοὺς ἡπειρωτάς
 τὴν Τμώλον ἡλαβι, καὶ τοὺς ἑρ-
 ναι ἡγαγόντες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Ἰο-
δὸς ἡλῶσαι τῶν γυναικῶν τὴν
 στρατιάν, ὅτι ἐπὶ ἡλῶσαι ἡ-
 λαι, καὶ ὅτι χώρας ἡγαγόντες, καὶ
 τὴν βασιλίαν πρὸς ἡλίον αὐτὴν
 τῶν τοιμῶν αὐτῶν, καὶ μάλιστα
 ἀπὸ γυναικῶν καὶ ταῦτα ἀπῶσαι ἡ-
 γαγόντες, ὁρχόμενος ὁ αὐτὸς καὶ χο-
 ρεύων, δύσσει καὶ μὲν ὅτι ἡ-
 τῶν μόνον, ὡς φῶς, καὶ ἡθι-
 ζον. ὡς δὲ τις ἐπὶ ἡλῶσαι καὶ ὁ-
 ρῶσαι αὐτῶν, ὅτι ἡλῶσαι ἐπὶ τῶν
 τῶν τῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ὁρχόμενος,
 ὁ ἡγαγόντες τοὺς ἡλῶσαι. ὁ
 διασπαρῶναι τοὺς καὶ ὅτι
 καὶ ὁ πρὸς τῶν τῶν, ὁρχόμενος ὡς αὐ-
 τῶν ταῦτα, καὶ ἐπὶ αὐτῶν τῶν
 πατρὸς

indigna. Si uerò lulis quorq; & delicijs inter hæc indulget. non est, quod insideas, & maxime si quis cogitet, qualis hic sobrius futurus erat, quando etiam ebrius hæc facit. Iu. Tu mihi uideris etiam laudare inuentum ipsius, uitem uide-
 ricet, & uinum, & hoc cum uideas, qualia inebriati isti facient, titubantes, & ad contumeliam prolabantes, & in summa, insanientes præ uino. Itaq; & Icarium illū, cui primò donauit palemitem, ipsi cōpotores perdididerunt cædentes ligonibus. Iup. Nihil hoc dicis. Non enim uinum hæc, neq; ipse Dionysius efficit, sed immoderatus potus, & ultra quàm decet, & satis est, repleti mero. Cæterum, si quis moderatè bibat, hitior ille quidem & suauior fieri solet. Qualia uerò Icarus passus est, tale nihil uli cōpotorum facile fuerit. Sed tu adhuc zelotypia affici uideris, ac Semeles res minisci, Iuno. Siquidem eas res Dionysij calumniaris, quæ sunt omnium pulcher-
 rime,

πατρί: αἱ ἡ παλαιὰ καὶ τρυφὴ
 κρίσις αὐτῶν, οὐδὲν φέρεται
 καὶ μάστιγα ἐλπίσιν αὐτοῖς, οὐδὲν
 αὐτῶν οὐδὲν ἰσχύει, ὡς, ὡς ταῦ-
 τα μύθων ποιεῖ. Ηρα. σύ μοι
 λέγεις ἰπαινίδαι καὶ τὸ δῶμα
 αὐτοῦ τὸν ἄμμιον, καὶ τὸν οἶ-
 νον, καὶ τὰ ἔργα ὡς οἱ μὴ-
 οἶντοι ποιοῦσι σφαλλόμενοι, καὶ
 πρὸς ὕβριν τριπύμοι, καὶ ἴσως
 μιμνῶντες ὑπὸ τοῦ πίνειν. τὸν
 γοῦν λαβὼν, ἢ πρῶτον ἴδωκε τὸ
 πλῆμα, οἱ συμπίπτει αὐτοῖς δι-
 φθερα, καὶ οἱ τὰς δεινὰς
 λαί. Ζεὺς. ὅτι τὸ τοῦ φέρεται
 καὶ οἱ ταῦτα, οὐδὲν ὁ Διόνυ-
 σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμμιον καὶ πᾶ-
 σιν, καὶ τὸ πᾶν τοῦ λαοῦ ἴσως
 καὶ ἰμμετρα πίνει, ἰλαρὰν ὄρεσιν
 μὴ, καὶ ὁ δὲ πᾶν γίνεσθαι. οἶον
 ἡ ἰπαινὶς ἰπαινὶς, οὐδὲν αὐτῶν
 γάσται ὁ δὲ τῶν συμποσίων.
 ἀλλὰ οὐ ἰπαινὶς τῶν ἰπαινὶς
 Ηρα, καὶ Σιμίλιν μνηστῆρας,
 ἰπαινὶς διαβάλλει τὸ Διόνυσον τὰ
 ἰπαινὶς.

De puero querit mater, cur Pallada solam,
 Non ledat iaculo, castaliumq; chorum.
 Aliger excusat factum, commune Minervæ,
 Nil est cum te dis, ingeniumq; hebetant.

Veneris

Veneris & Cupidinis.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ
ΕΡΩΤΟΥ.

Quid tandē in cau-
sa est, Cupido, ut
cū reliquos De-
os omneis ador-
es expugnaris, Iouē ipsum,
Neptunum, Apollinē, Iuno-
nem, me deniq; matrem, ab
una Minerua tēperes, utq;
aduersus hanc, nec ullum ha-
beat incendiū tua fax, & i-
eulis uacua sit pharetra, tū
& ipse arcu careas, neq; ias-
culari noris: CV. Equidem
hanc metuo, mater, est enim
formidabilis truculentiorq;
aspectu, ac ferocitate qua-
dā supra modū virili: proin-
de si quando tenso arcu pe-
cū illam, galeæ cristā qua-
tiens, expauescit me, & tre-
mendus fio, sic ut arma mihi
ē manibus excidant. V E.
Atq; Mars an non erat hac
formidabilior: & hūc tamē
superatum exarmasti: Cup.
Imo ille cupidē me recipit,
atq; ultro etiā inuitat, uerū
Minerua semper adductis
supercilijs obseruat, quin
aliquando, temere ad illum
aduolauī, facē propius ad-
mouens, at illa, siquidem ad
me accefferis, inquit, pœ-
rentem Iouē, quouis modo
te confecero, aut lancea te
transfigam, aut pedibus ar-
reptū in tartara dabo præ-
cipitē, aut ipsa te discerpā.
Plurima itē id genus com-
minabat, Ad hæc acribus ob-
iuetur oculis, postremo & in pectore

Tὴν δὲ ποτιὶ ὤφρως, τὰς μὲν
ἄλλας διὸς καταγωνίσου
ἅπαντας, τὸν Ποσειδῶν,
τὸν Ἀπόλλων, τὸν Πάριον, καὶ
τὸν ματέρα, μῆνις δὲ ἀπὶ χαρῆς
ἀλλήλων, ὡς ἐπὶ καὶ νῦν ἀπυρ-
ρῶσιν ὁ δὲ αἰς, καὶ δὲ ἰδῶν
ὁ θαρσύνεται, οὐ δὲ ἄρτιος ὁ καὶ
ἄσυχος. Ἐρως, δὲ διὰ τὸ
μῶτορ αὐτῶν. φοβερὰ γὰρ ἐστὶ,
καὶ χαρὴν, καὶ λανθῶν ἀν-
δρῶν. ἐπὶ τῶν, οὐδὲ ἴστανται
τὸ τόξον ἐν τῇ αὐτῇ, ἐπι-
σάουσα τὸν λείπον, ἐκπλήττει με,
καὶ ὑπέρτρομος γίνωμαι, καὶ ἀ-
πορρῶμαι τὰ τοξόμματα ἐν τῶν
χαρῶν. Ἀφρ. Ἀφρ. γὰρ οὐ
φοβερῶτορ ὡς, καὶ ἡμῶν ἀφώ-
πλισαι αὐτὸν, καὶ νῦν ἡμῶν.
Ἐρμ. ἄλλ' ἐπὶ αὐτῷ ἐκὼν προσί-
ταί με, καὶ προσκαλᾷται, ὁ δὲ ἄλλος
νῦν δὲ ὑπερφύεται αὐτῇ, καὶ ποτι-
γὰρ μὲν ἄλλως περὶ πτόν, πλε-
σίον ἔχων τὴν λαμπράδα, ὁ δὲ
ἵμοι πρόσθεν, φουσι, ἐν τῶν πατρί-
ων τῶν δραστικῶν διαπείρασιν, ὁ
τοῦ ποδὸς λαβομένην, καὶ ἐν τῶν
τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ὁ αὐτὸ δι-
ασπασαμένην, διαφθίρει. πο-
λὰ τοιαῦτα ἐπαίησιν. καὶ ὁρᾷ δὲ
λεμνὴν, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει
faciem

faciem quandā gerat horrendā, inperis capillorū uiscerem comatam, hanc nimirum magnopere formido, territatē mē, fugioq; quouies eas aspicio. Ven. Eſto ſanē Mineruam meuiſ, ut aiſ, atq; huius geſſamen Gorgona reformidas, idēq; cū Iouis ipſius fulmen non formida ueris. Cæterū Muſæ quā ob cauſam abſte nō ſeruntur, atq; à iuiſ iaculiſ iuræ agunt: num & hæc criſtiſ quatunt, aut Gorgonas præ tendūt: Cup. Reuerſeor eas, ð mater: Graues enim ſunt, & ſemper aliquid curāt, & cantionibus animū intentū gerunt, quin ipſe etiā nō raro illis aſſiſſo, carminis ſuæ uitate delinuiſ Ven. Eſto, nec hæſ adoririſ propter ea quod ſint reuerendæ. At Dianā quā tandē gratia non uulneraſ: C. Vt breuiter dicam, hanc ne deprehendere quidem uſquam ſum potiſ, quippe perpetuò permonētes fugitantē, ad hæc alteriſ uſ cuiuſquā ſui cupidiniſ illa tenetur cupidine. Ve. Cuiuſ ð gnate: C. Venatu ceruorū & hinnulorum, quos infeſtatur ut capiat, ac iaculo figat. Ac proſum tota reſ nō huiuſmodi ſtudio teneſ, tametiſ fratrē eiſ qui nimirū arcu ualet & ipſe, ſeritūq; eminuiſ. Ven. Teneo gnate, eum ſepenumero ſagitta uulneraſti:

πρίστωπιν τι φοβερὸν, ἰχιδναίης
κατάκείμεν, ἰσχυρὸν γὰρ μάστιγα δῖον
Δία, μορμολύτῃται γὰρ μοι. καὶ
φούγον ἴταν ἴδω αὐτῆς. Αἰφρο.
ἀλλὰ τί μιν μὲν ἀδυνάων διὰ Δία
οἱ φύς, καὶ τί μιν Γοργόνας, καὶ ταῦ
τα, μὴ φοβερὸς τὸν ἱερανδρὸν τοῦ
Διός, αἰ δὲ μούσαι, διὰ τί σοι
ἄτρυνται, καὶ ἔξω βελῶν αἰσιν; ð
πακῶναι λέγουσι ἐπιστάσουσι, καὶ
Γοργόνας προφαίνουσιν; Εἰμ.
αἰδοῦμαι αὐτὰς ὡς μήτερ. σιμαί
γὰρ αἰσι, καὶ αἰά τι φρεντίψουσιν,
καὶ πόρῃ ὥδῳ ἔχουσιν. καὶ ἰγὼ
παρίσταμαι πολλὰν αὐταῖς, ἡ
λούμην & ὑπὲρ τοῦ μίλου. Α-
φροδ. ἴα καὶ ταῦτα, ὅτι σιμαί
τί μιν δὲ Ἀρτιμιν τίν & ἱνικαὸν
τιτρώσκει; Εἰμ. τὸ μὲν ἴλον,
οὐ δὲ ἡσάπλαβῶν αὐτῶν οἶον τι,
φούγευσαν αἰὰ διὰ τῶν ὀφρῶν, ὅ-
τα καὶ ἰδιὸν τινα ἔρποντα ὕδα ἔ-
ργα. Αἰφροδ. τί τιν & ὡς τίνον;
Εἰμ. δόβας καὶ ἱλάφον καὶ τι-
βρῶν, αἰράν τι διώκευσαν, καὶ ἡσ-
τατιξούσαν, καὶ ἴλιν πρὸς τῇ
τοιούτῃ ὄρνι. ἐπὰ τί μιν γὰρ ἀδελ-
φον αὐτῆς, καὶ τοι τιξέτω καὶ
αὐτὸν ἴντα, καὶ ἱκαβίλον, Αἰφρο.
οἶδα ὡς τίνον, πολλὰ ἡσάνον ἱ-
τίξουσας.

*Matris Acidaliae iuuenis deceptus amore,
Non curat reliquas cæcus habere deas.
Pallade quid melius Iunone potentius ipsa:
Præferimus Cypridos munera praua tamen.*

Deorū iudiciū.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ,
ΖΩΝ.

Mercuri, accepto
hoc pomo, abi in
Phrygiā, ad Pria-
mi filiū, pascorē
armēti, pascit autē in Ida mō-
te, quā parte Gargarum uo-
cant: Ac dic illi, Iupiter, in-
quies, ō Paris iuber te postea
quam & ipse formosus es,
& rerum amatoriarum doc-
tus. sententiam ferre inter
deas, quæ nam illarū omniū
formosissima sit. Certamē-
nis autem præmium, ea quæ
uiceris, pomū accipiat. Hos-
ra uerō iam, ut & ipse uos
abreatis ad Iudicem. Ego ue-
rō ablego à me arbitrium,
ut qui ex æquo omnes uos
amem, ac si modò possibile
foret, libenter omnes uos
uictrices uidere uellē, præ-
sertim quando & necesse
est, qui uni puichritudinis
summam adiudicabit, tum
omnino in odium cæterarū
plurium incurrere. Quare
equidem ipse uobis idone-
us iudex nō sum, adolescēs
autem ille Phrygius ad quē
hinc abitis, regio quidē ge-
nere prognatus est, & Gas-
tymedis hui⁹ cognatus. Cæ-
terum simplex & montis
nus, necq̃

Eρμῆ λαβὼν τοῦτ' ἐν τῷ μῦ-
θῳ, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ φρυγίῳ
παρὰ τὸν Πριάμῳ παῖ-
δα, τὸν βοσκόν. τίμας δὲ αὐ-
τὸν ἐν τῷ γαργάρῳ, καὶ λίγῃ
πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὺ ὦ Πάρι, ἡ-
λῶσαι ὁ Ζεὺς ἐπιστάδ' ἡλίας τι αὐ-
τὸς ἂν, καὶ σὺ γὰρ τὰ ἱερτικὰ, διὰ
κῆρας τῆς διαίτης, ἢ τις αὐτῶν ὁ
καλλίστη ἐστὶ. τοῦ δὲ ἀγῶν' ἐν τῷ
ἄλλῳ ὁ νικῶσα λαβέτω τὸ μῦ-
θον. ὅρα δὲ ἥδη καὶ ὑμῶν αὐ-
ταῖς ἀπέναι πρὸς τὸν Δικαστήν.
ἐγὼ δὲ ἀποθνήσκω ἐν τῷ Δικαστῇ,
ἐπίσταντι ὑμᾶς ἀγχιπύρ. καὶ ἐγὼ
οἶμαι τὴν, ἢ ἥλιος αὐτὸν ἀπάσαι νῆα
νικήας ἄλλῳ. ἄλλως τι καὶ ἀνά-
γκη μὲν τὸ καλλιστῶν ἀποδόν-
τα, πάντων· ἀπὸ χθονὸς αὐτῶν
πλείοσι. διὰ ταῦτα μὴ αὐτὸς
οὐκ ἐπιτάδ' ὅμῃν Δικαστῆς, ὁ
δὲ νῆας αὐτὸς ὁ φρυγῆς. ἐφ' ἣν
ἔπιτι, βασιλεὺς μὲν ὄντι, καὶ Γας-
τυμέδοντος τοῦτον θυγατρὸς.
τῆλλα δὲ ἀφίλιος καὶ ἔρα',
ἐν ἣν

one, neq; quisq; illā cognitione hac indignum meritis putauerit. V. Ego uero Iuppiter, etiā si Momus ipsum praeſtitus nobis iudicem, praesenti animo iura sum ad documentum mei praehensum. Quid enim adeo reprehenderit ille in me? Sed oportet etiam hisce placere hominem. IVP. Neq; nos, Venus timemus quicquam etiā si Mars iste tuus electus sit arbiter, sed recipimus & hunc Paris, quisquis etiam fuerit. Iup. Num igitur & tibi eadem haec, filia, placent: quid respondes. auertis te, & erubescis. Est quidē peculiarare hoc uirginibus uobis, uerecundia affici erga talia, sed tamē annuis, Abite igit. Ac uidete, ne infestiores statis iudici, quaecumq; uictæ fueritis, ne uel malum aliquod inferatis ipsi adolescentulo. Neq; enim fieri potest, ut aequaliter omnes formosae stis. Mercur. Procedamus ergo recta uersus Phrygiam. Ac ego quidem praehibo, uos autem non lente sequimini me. & bono animo este. Noui ego Paridē hūc, adolescēs est formosus, & quod ad cetera attinet, amorē deditus, & ad talia disceptanda maximē idoneus, neq; ille facile iudicauerit malē. Ven. Hoc quidem totum bene, adeo, quae pro me narras, ius sum uidelicet nobis iudicē.

Vtrum

α' ἐκ αὐτῶν ἀπαξιώσαι τοιαύτης διατ. ἀφροδ. ἰὺ μὴ δ' ἴδω, α' καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπιθέσθαι ὑμῖν δικαστῶν, & ῥῶσα βαδισύμεν πρὸς τὴν ἐπίδοξιν. τί γὰρ αὐτῶν καὶ μαρτυροῦμαι; καὶ δὲ καὶ ταύτας ἀγίσκων τὴν αὐτονομίαν. κρη. οὐδ' ὅμως δ' ἀφροδίτη διδίαμεν, οὐδ' αὖ ὁ ἄρτος ὁ σὸς ἐπιτραπὴ τῶν δειπνῶν, ἀλλὰ διχόμεθα καὶ τοῦτον, ὅτι τις αὐτῶν ἔστι, τὸν παρὶν.

Ζεύς. ἢ καὶ σοὶ ταῦτα ὡδύγαν τρυφωδιστῶν; τί φῆς; ἀποστρέφῃ, καὶ ἰσχυραῖς; ἴσθι μὴ ἴδιον τὸ αἰδῶσθαι γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑμῶν τὴν παρὶν, ἐπιτρέψαι δὲ ἴμεν. ὅσοι οὐκ, καὶ ὅπως μὴ χαλιπύνηναι τὴν δικαστῶν αἰνιγματίζονται, μὴ δὲ καλὸν ἐντρέψασθαι τῇ νουείσκῃ. οὐ γὰρ οἷον τὴν ἐπίδοξιν ἀπὸ καλῶν πάσας. Ερμ. προΐμεν οὐδὲν δι' ὀφρυνίας, ἰὺ μὴ ἡ γούμην, ὅμως δὲ μὴ βραδύως ἀπολυομένῃ μοι, καὶ δαρῶναι, οἶδα ἰὺ τὸν Πάριν, νουείας ὅτι καλὸς, καὶ τὰλλα ἰσχυρῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρινεῖν ἰκανώταται, οὐκ αὖ ἐκ καὶ δικασεῖ καλῶς.

Αφροδ. τοῦτο μὴ ἀπὸ ἀγῶδον, καὶ πρὸ ἡμῶν λήγας. τὸ δὲ καλὸν ὑμῶν ἀπὸ τὴν δικαστῶν, αἰσχύνη

Vtrum autē & uxore adhuc
caseret hic, an mulier quapī
ipu cohabuisset? M. Nō omni
no absq; uxore est Venus.
V. Quomodo hoc dicis? M.
Videt quēdā cū eo habitas
se mulier Idæa, sic satis foris
mosa, cæterum rustica, atq;
inter montes malè cōsuecta.
Sed non admodum adhibet
se animū ipsi uidetur. Cu-
ius igitur gratia hæc interro-
gas? V. Nullius sanè rei, sed
ita temere in mentem uenit.
Min. Malè legationem nobis,
heus tu, qui priuatim cū
hac consilia confers. Mer.
Nihil mali. Minerua hoc,
neq; etiā cōtra uos. Sed in-
terrogabat me, an sine uxore
se Paris esset. M. Quamobrem
is igitur hoc superstitiosè
adeo illa curas? Mer. Ne-
scio, aiebat igitur, quod res
mere ita in mentem uenisset
hoc, neq; ex composito in-
terrogasset me. Mi. Quid er-
go, caret ne uxore adhuc?
Merc. Non uidetur. Min.
Quid autē, bellicæ nerei stu-
dio aliquo tenetur, atq; ap-
mans gloriæ est, an nihil ali-
ud quā bubulcus est? Mer-
cu. Verū quidē non possum
dicere. Coniecturā autē face-
re licet, inuenis cū sit, etiam
has res consequi illū cupe-
re, ac uelle præcipuū in bel-
lis esse se. V. Vides: nihil, e-
rgo nunc conqueror, neque
crimine uerto tibi, quod cū
hac seorsim nunc loqueris,
querulorum enim hoc, non Veneris. Mercu. Etiam hæc ser-

μήδρα δέ, ἀγαμός ὄσιν οὐτῶ;
ἢ καὶ γνωστής αὐτῷ σιώντιν;
Ερμ. οὐ παντὶ καὶ ἀγαμός ὄσιν,
ἢ ἀφροδίτη. Αφροδ. πῶς λέγεις;
Ερμ. ἀκούεις αὐτῷ σαυοικῶν
ἰδαία γυνή, πᾶν δὲ μὴν, ἄγρην
δὲ, καὶ δαντῆς ἴρα, ἀλλ' οὐ
σφίδρα προϊχαν αὐτῇ ἰοικι, τί-
ν' δ' οὐ ἴνικα ταῦτα ἐρωτᾷς;
Αφροδίτη, ἄλλως ἐφίμω. Αθ.ν.
παρὰ πρὸς βούας ἢ οὐτῶ ἰδίᾳ
ταύτῃ ἰοικι τοιοῦτον μὴν;
Ερμ. οὐδὲν ἢ ἡθελῶ δαντῆν, οὐδὲ
καὶ ὑμῶν. ἀλλ' εἰς τὸ μὴ, ἢ ἀγα-
μῶ ὁ Πάρις ὄσιν; Αθ.ν. ὡς δὲ
τι τοῦτο πολυπραγμονοῦσα; Ερ-
μῆς. οὐκ οἶδα. φασὶ δ' οὐ ὅτι
ἄλλως ἰπελθόν, οὐκ ἐξίπτιν δὲ
ἔστι μὴ. Αθ.ν. τί οὐκ ἀγαμός ὄ-
σιν; Ερμ. οὐδὲν, Αθ.ν. τί δὲ
τῶν περὶ μιν ὄσιν αὐτῷ ἐπι-
θυμία, καὶ φιλοδοξία τις, ἢ τὸ παρ-
βουλόη;
Ερμ. τὸ μὴ ἀλλο-
δὲ οὐκ ἔχω λέγειν. εἰκάσμεν δὲ
χρὲ, ἔτι μὲν ὅτι, καὶ τοῦτον ἐργί-
ατα τυχεῖν, καὶ βόλιον αὐτῷ αὐ-
τὸν πρῶτον εἶναι κατὰ τὰς μά-
χας. Αφροδ. ἔργα οὐδὲν ἰγὼ μίμ-
ομαι, οὐδὲ προσήκαλῶ σοι, τὸ
πρὸς ταύτῃ ἰδίᾳ λαλῶν, μίμ-
ομαι μὲν γὰρ, καὶ οὐκ ἀφροδίτης
τὰ ταῦτα. Ερμ. καὶ αὐτὴ σχι-
λῶν

libe eadem interrogant me, quomobrem grauior ne se-
ras, neque putes eo minus con-
secuturam esse te, quod huc
quoque simpliciter & absque
dolo respondi. Verum inter
ea dum sermones cedimus,
iam multum progressi, reli-
quimus post nos itellas, &
propemodum Phrygiam con-
tingimus. Ego uero etiam idā
uideo, adeoque totum Gargā-
rum exacte, & si non fallor,
ipsum quoque iudicem uestrū
Paridem. Iun. Vbi autem is
est, neque enim ipsa etiam ui-
deo illum. Mer. hac uersum,
Iuno ad sinistram respice, nō
ad summum montem, sed se-
cundum latus ubi antrum il-
lud, & armentum uides. Iun.
At non uideo armentū. Mer.
Quid ais: an non uides bucu-
las secundum meum hanc di-
gitum, ex medijs rupibus pro-
gredientes, et quendam a sco-
pulo deorsum currentem, pe-
dum manu tenentem, & pro-
hibentem, ne longius disperi-
gatur armentum. Iun. Video
nunc tandem, si modō ille est.
Mer. Ille uero. Sed quia
propē iam sumus, in terram,
si uidetur, demissi, pedibus
faciamus iter, ne conturbe-
mus illum, superne ex impro-
uiso deuolando. Iu. Rēte di-
cis, atque ita faciamus. Ceterū
posteaquam descendis-
mus, tuum iam est Venus, ut
præeas, ac uiam nobis ducen-
do commoneas. Tu enim, ut
consentaneum est, loco

Δὲν τὰ αὐτὰ μὲν ἔστιν. διὸ μὴ χά-
 λιπὼς ἔχει, μὴ δ' αἰὲν μεσσηνικῶν;
 ἵτι καὶ ταύτῃ διαβὰ το ἀπλοῦν
 ἀπικρινάμεν. ἀλλὰ μεταξὺ λό-
 γων ἡ δὴ παλὴν προϋπάρχον, ἀπὸ
 σπᾶσα μὲν τῶν ἀντίφων, καὶ σχή-
 δέν γε κατὰ τὴν φωνήαν ἐσ-
 μέν; ἐγὼ δ' καὶ τὴν ἰδίαν ὁρῶ,
 καὶ τὸ Γαργαρόν πλεον ἀκριβοῦς.
 εἰ δ' μὴ διαπατώμαι, καὶ αὐτὸν
 ὑμῶν τὸν διασπῶν τὸν Πάριον.
 Ἡρα, ὅπο δὲ ὄσιν; οὐ γὰρ ἡμῶν
 φέρεται. Ερμ. ταύτῃ δ' Ἡρα;
 πρὸς τὰ λαϊὰ σκοπῆς, μὴ πρὸς αἰ-
 κρῶ τῷ ὄρει. παρὰ δ' τὴν πλοῦ-
 ραν, οὐ τὸ αὐτόρον, καὶ τὴν ἀγέ-
 λην ὁρᾷ; Ἡρα, ἀλλ' ἔχ' ὁρῶ τὴν
 ἀγέλην. Ερμ. τί φέ; οὐχ ὁρᾷς
 βῆλια κατὰ τὸν ἡμέρ σὺ τῶν
 δάκτυλον, ἐκ μίσθον τῶν πι-
 τρῶν προερχόμενα, καὶ τινὰ ἐκ
 τῶ σκοπέλου κατὰβιόντα, καλὰ
 γεπαίχοντα, καὶ αὐτοῖς γοντα μὴ
 πρόσω διασκήδνασθαι τὴν ἀγέ-
 λην; Ἡρα. ὁρῶ οὖν, ἐγὼ ἰκάνει
 ὄσιν. Ερμ. ἀλλ' ἰκάνει; ἵπαι δ' ἔ-
 ἵ πλοῦσι καὶ ἐσμέν; ἐπὶ δὲ γῆς. ὁ
 Δουκὴ διασπᾶν τὸν βελόζω μὲν,
 ἵνα μὴ διαπαράξωμεν αὐτὸν ἀ-
 νωθρὸν δὲ ἀφανῶς παρὰ πᾶσα μὲν.
 Ἡρα. ἔστι γὰρ καὶ αὐτὸν ποιεῖ μὲν
 ἐπὶ δ' ἐκτιβεβήκα μὲν, ὅρα σοὶ
 ἀφροδίτη προΐναι, καὶ ἡγάδα
 ἡμῖν ἐλθέ. σὺ γὰρ, ὡς τὸ ἀνέστη

sumperita es, quippe quæ sæpius, ut fertur fama, huc ad Anchisem descenderis. Ven. Non admodum luno, me tua ista mouet dicacitas. Mer. Atque igitur ego uos ducam. nam & ipse frequenter in Ida uersatus sum, quando Iupiter amabat adolescentulum istum Phrygem, ac sæpius huc ueni, ab illo missus, ut quid age et puer, obseruarem, & cum iam in aquilam conuersus esset, una quoque cum ipso aderam, & una formosum illum subleuabam. Etsi modo satis memini, ab hac ipsa rupe illū in sublime abripuit. Nam hic quidem fortē tum fistula canebar ad ouile, Iupiter autem à tergo ipsi deuolans, leniter admodum unguibus circumiecit, & ore in tiam, quam super caput habebat, impresso, in altū sustulit puerum, perturbatum, & ceruice reflexa in ipsum intuentem. Tum igitur ego fistulam sustuli, abiecerat enim illā præ timore. At enim arbiter hic prope est, quare compelles mus ipsum. Salue bubulce Paris. Et tu certē adolescēs. Quis autem ipse es, qui huc ad nos aduenis, aut quas nam has adducis mulieres? Non enim eiusmodi apparēt, quæ in montib. uersari commode queant, formosæ adedum sint. Mercur. At non mulieres sunt. Iunonem uero & Paris, & Mineruam & Venerem uides, & me Mercuriū

ἤρην ἢ Πάρι, καὶ ἄθλιαν καὶ ἀφροδίτην ἰδῆς. καὶ μὴ ἔργον ἀπίσταλόν

ἴμπαιρ. ἂν τὸ χάριν, πολλὰ κίς, ὡς λόγ. & καταλῶσα πρὸς ἀρχήσιν, ἀφροδί. ὁ σφέδρα, ὡς ἤρην, τῶτοις ἄχθεται τοῖς σπόμεμασι. Ερμ. ἀλλ' ἰγὼ ὑμῖν ὑγέσσομαι, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐν δειτρίῳ τῇ ἰδίῃ, ὁ πῶς τὸ Ζεὺς ἤρην τὸ μετράκιν τῷ φρενὸς. καὶ πολλάκις διδύρο ἔλθοι, ὑπ' ἑκείνης ἡ ἀπακρινέσθαι εἰς ἑπὶ σκοπῶν τῷ πατρὶ. καὶ ὁ πῶς ἦν ἐν τῷ αὐτῷ ἰῶν, συμπαρτεῖν μὲν αὐτῷ, καὶ σωκρόφιον τὸν ἡαλόν. καὶ ἰγὼ μίμνημαι, ἀπὸ ταυτοῖς ὅτι πῶς αὐτὸν αὐτῶν πασόν. ὁ γὰρ γὰρ τότε ἰτυχεὶ σφίσι πρὸς τὸ ποιμῖον. καταπαλάμην. ὅτι ὅπια αὐτῷ ὁ Ζεὺς, καὶ φως μάλα τοῖς ἔνυξι πόριβαλῶν, καὶ τῷ σέματι τῶν ἐπὶ τῇ λιθαλῇ τιαρῶν λακόν, αὐτοῖσι τὸν παῖδα τιταραμυλόν, καὶ τῷ τραχέει ἀπὶ τραμυλῶν ἐν αὐτῶν ἀπεβλίποντα. τότε ἔν ἐν γὰρ τῶν σύριγγα ἡ λαβὴν, ἀποβιβλῆς γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τῷ δεινῷ. ἀλλὰ γὰρ ὁ διατατῆς ἐπὶ πλάσιον, ὥστε προσάπυμην αὐτῶν. χαῖρε ὡς βασιλεῖ. Πάρι. καὶ καὶ σὺ γὰρ ὡς βασιλεῖ. τίς ἔστιν ὡς δεινὸς ἀφίξει πρὸς ὑμᾶς; ὅτι τινες ταύτας ἄγεις τὰς γυναικας; ὁ γὰρ ἐπὶ τῇ δεινῇ ὁριπολῶν, ὅτι γὰρ ὡς ἡαλαί. Ερμ. ἀλλ' ὡς γυναικας αὐτοῖς.

ἀπίσταλόν

toto corpore uidere possum.
 Videor autem mihi, bene uā
 iudicasse, si omnibus pomū
 hoc reddidere. Nam & iur-
 sum illud, quoq; accedit, qđ
 hæc quidem Iouis soror &
 coniunx est, illæ uerò filix.
 Quomodo igitur non pericu-
 losum etiam hoc passio iudi-
 ciū hoc fuerit? Mer. Nescio,
 nisi quod non licet detrecta-
 re Iouis imperium. Pa. Vñ
 igitur hoc, Mercuri, persuade
 ipsi, ne successeant mihi dum
 illæ reliquæ, quæcunq; uide-
 fuerint, sed quicquid peccas-
 tum uidebitur, id solis oculis
 impudent. Mer. Ita facturas
 se aiunt, tempus autem iam ti-
 bi est, ut peragas iudicium.
 Pa. Faciemus periculū, quid
 enim agat quispiā? Cæterum
 illud primum scire uolo, utri
 satis erit spectare ipsas, ut
 nunc sunt uestitas, an uerò e-
 uā exuere sese necesse erit,
 ut diligentius examinari eo
 possint. Merc. Hoc tuum of-
 ficiū erit uidere utpote iu-
 dicis. Ac imperes ipsis licet
 quomodocunq; etiam uoles.
 Pa. Quomodocunq; etiam
 uolo? Nudas igitur uidere uo-
 lo. Merc. Exuite, heus, uos
 Tu uerò inspicite eas. Ego in-
 terim auertam me. Iun. Rectè
 ô Paris. Arque prima certè
 exuam me, ut noris, quod nū
 solum lacertos habeam can-
 didos, neq; etiam magnos &
 angustos oculos præ me fe-
 rendo, superbiam. Aequali-
 ter uerò sum tota, & unifor-
 miter pulchra, Pa. Exue et te
 a Ve,

πειρ δυνάμει τῷ σώματι. Δουδ
 δ' αὖ μοι ἱαλῶς διαάσαι, πά-
 σαις ἀποδὲς τὸ μῆμον. καὶ γὰρ αὖ
 καὶ τὸδε, ταύτῃ μὴ εἶναι συμ-
 βίβηκε τῷ Διὶ ἀδελφῷ καὶ γυ-
 ναϊκῇ, ταύτας δὲ θυγατέρας.
 πῶς ἔρ' ἡ χαλὶ πῶς καὶ ἄλλοις ὑπὲρ
 σι; Εἰμ. ἐκ οἶδα. πολλὸν ἐχούσιν
 τε ἀναδύωαι πρὸς τῷ Διὶ ἵνα
 πειλοσθῶμεν. Ἀλλ' ἐν τῷτο ὡς
 μὴ παύσαι αὐτάς, μὴ χαλὶ πῶς
 ἔχουσιν μοι τὰς δύο τὰς νεοκμή-
 νας, ἀλλὰ μόνον τ' ἐφθαλμῶν ὡς
 γὰρ αὖ τῷ Διαμαρτίαν. Εἰμ.
 ὅτε φασὶ ποιεῖσθαι. ὦρα δὲ σοι
 ἡδὲ περιρῖναι μὴ ἱρίσι. Ἀλλ'
 παρασέμειβα. τί γὰρ αὖ καὶ πάλοι
 τίς; ἡ αὖτο ὅς πρῶτον εἰδέναι βύ-
 λωμαι, πότερα ἐξαρκήσαι σκο-
 πῶν αὐτάς, ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀπο-
 δύσαι διήσαι πρὸς τὸ ἀνεβί-
 ον ἐξ ἱστάσεως. Εἰμ. τῷτο μὴ σὺ
 αὖ ἐν τῷ Διατῷ, καὶ πρὸς αὐ-
 τὴν ὅτι καὶ δίκης. Πα. ὅπου καὶ δι-
 κῇ; γυναικὲς ἰδῶν βέλομαι. Εἰμ.
 ἀπὸ αὐτῆς αὐταί, σὺ δ' ἐπὶ σκο-
 πῇ. ἰὼν δ' ἀπογραφάτω. Ἡρα.
 ἱαλῶς ὡς Παρί, ἡ καὶ πρῶτη
 γὰρ ἀπὸ δύνουμαι, ὅπου. μάθης,
 ὅτι μὴ μόνον ἔχω τὰς ὀλίγας
 λούνας, μηδὲ τῷ βεῶντι ὡς
 ναί μίγα φρονῶ. ἐπίσης δὲ αἰ-
 μι πάσαι, καὶ ὁμοίως ἱαλῶ.
 Γαρ. ἀπὸ δυνὸς καὶ σὺ ὡς Ἀφρο-
 δίτη

6 Venus. MIN. Ne prius ipsam exueris, ó Paris, quam cestum á se deposuerit. Incap-
tatrix enim est, ne te præsti-
gijs circumueniat per illum.
Et centè quidem oportebat,
neq; etiam studiosè ita exor-
natam hic adesse, neq; tot co-
loribus fucatam esse, perinde
ac uerè meretricem aliquam,
sed ipsam formam nudà exhi-
bere spectandam. Par. Rectè
sanè admonent illud de ces-
to, atq; etiam deponere illum.
Ven. Cur non igitur & tu
Minerua galea deposita, nus-
tum caput spectandum exhi-
bes, sed concutis contum, &
perterres iudicem. An me-
tuisti, ne tibi obijciat & re-
prehendat cæruleum istud
oculorum, si dempto terribi-
li isto aspiciatur? Min. Ecce
tibi galea hæc ablata. Ven.
Ecce tibi & cestus hic. In.
Sed exuamur tandem. Par.
ó Iupiter monstrificè, quod
spectaculum: quæ pulchritu-
do: quæ uoluptas: qualis uir-
go hæc: ut uerò regalis illa &
venerabilis effulget, adeoq;
uere digna Ioue. Tuetur aus-
tem suæ quiddam & iu-
cundum, ac blandum & illes-
cebrosum etiam arrisit. Sed
iam satis habeo felicitatis hu-
ius. Si uidetur autem, etiam
seorsim unamquamq; inspi-
cere uolo, quoniam nunc cer-
tè ambiguus sum neq; satis
scio, ad quid etiam me refe-
ram, uisu in omnes partes
distracto. VENVS.

Ita

δῖτα. Ἀθ. μὴ πρότερον αὐτὴν
ἀποδύσας ὦ Παρί, πρὶν αὖ
τὸν λίσσον ἀπέναι, φαρμακί-
α γὰρ ἔστι, μὴ σε καταγελήσῃ δι-
αὐτῇ. καὶ τοιγί' ἐχρὴν μὴ δ' ἔγω
λεπταλυσμίνῳ παρῶναι, μὴ
δὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένῳ χρῆ-
ματα, καθάπορ' ὡς ἀλυσθῆς ἰταῖο
ραῦ τινι, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ λεπ-
λῶ ἐπισκηνύσας. Παρ. οὐ λόγ-
οι τὸ περιττὸν κῆρ, καὶ ἀπὸ θού.
Ἀφροδ. τί ἔρ' ὅχι καὶ οὐκ Ἀθῶν
τῶν λίσσῳ ἀφελῶσα, φιλῶν τῶν
λεπταλῶν ἐπισκηνύσας, ἀλλ' ἐπι-
σάσας τὸ λῶφον, καὶ τὸν δινα-
τῶν φοβᾶς; ὃ δίδως. μὴ σοι ἰληγ-
χεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων
αὐτοῦ τῷ φοβῶν βλεπόμενον;
Ἀθ. ἰδὲ σοι ὃ λῶφον αὐτῇ ἀφί-
σεται. Ἀφροδ. ἰδὲ σοι καὶ ἰλε-
τὸς. ἤρα, ἀλλ' ἀποδυσάμενθα.
Παρ. ὦ Ζεῦ τεράστιε, τί δίδως, τῷ
λεπταλῶν, τί ὀδονῶν. οἷα γὰρ ἢ παρ-
δίνῃ; ὡς ἢ σασσιλεπὸν αὐτῇ καὶ
οὐ μὲν ἀπολάμπει, καὶ ἀλυσθῆς
ἄξιον τῷ Διὶ; ὡς δὲ ὄρα ὃ λῶφον,
καὶ γλαυκὸν τι καὶ προσάγω-
γὸν ἡμισθίαν. ἀλλ' ὅσον μὲν
ἄλλος ἔχω, τί οὐδ' αὖ μόνος. ὃ δὲ
καὶ δίδω, καὶ ἰδίᾳ καὶ ἰσάτω ἰ-
πιδάμ' βλάμμαι ὡς νῦν γι' ἀμφί-
βολίᾳ ἴμι, καὶ ἐκείδω, πρὶν δ',
τι καὶ ἀπεβλήσω, πάσῃ τῇ
ἔφας περισπύμεν. Ἀφροδ.

D 3

ἔτα

Ita faciamus. Par. Abscedite igitur uos duæ. Tu uerò Iunio hic manē. Iun. Maneo. Ac posteaquam me diligenter inspexeris, tempus tibi erit & cætera iam spectare, num pulchra uictoriæ meæ dona proposita tibi. Nam si me Pari formosiorē esse iudicaueris, uniuersæ eris Asiæ dominus. Par. Non donis nostra hæc geruntur. Sed tamen abi. Agetur enim, quicquid æquum uisum erit. Tu uerò accede Minerva. Mi. Adsum tibi. Quod si igitur me ô Pari, formosiorē esse iudicio declaraueris, haud unquam ex pugna uictus abibis: bella orem enim te, & uictoriarum compotem efficiam. Pa. Nihil, Minerva, opus mihi est bello, & pugnis. Pax enim ut uides, in præsentia tenet Phrygiam ac Lydiam, & ab hostibus quietum est patris imperiū: Sed tamen confide, neque enim comminus ferēs, tamen si obmurmura neque uiam sustinueram. Sed inducite tandem, & impone galeam, sitis enim te inspexi. At nunc Venerem adesse tempus est. Ve. Ecce ipsam tibi. Ac cōtēplare singillatim unūquodque diligenter, nihil cursu prætereuehēdo, sed immorādo singulis enā mēbris. Quod si uerò placet ô formosē, etiam hæc mea dista accipe. Ego enim ita dudū aspiciēs te iuuenē adeo et formosiorē, et qualē nescio, an ullū aliū nutriet Phrygia, bætiā qdēte puto ob pulchritudinem

ἐν τῇ παιδείᾳ. Παρ. ἄπειτι οὐδ' αὖ δύν. σὺ δὲ ὧ ἤρα πρῶμινι, ἤρα. πρῶμινιν. καὶ παλαιό μιν ἀκριβῆς ἱσθί. ὦρα σὲ καὶ τὰλλα ἡδυσκοπέω, αἱ καλὰ σοὶ τὰ δῶρα ὅτι νικᾷς ὅτι ἡμῖς. ὡ γάρ μιν ὧ παρὶ δικάσῃς εἶναι καλῶ, ἀπ' αὐτοῦ ἰσθ' αἰτίας διασπότης. Παρ. ἐν ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ὑμῖν τερα. πάλιν ἀλλ' ἀπὸ βί. πικράζεται γδ, ἀπὸρ αὖ δονῇ, σὺ δὲ πρῶσι. δι. ἀδ' ὡα. Ἀδ. παρίστυναι σοι. καὶ τα. ὡ. μιν ὧ παρὶ δικάσῃς καλῶ, ὅποσι ἤ τῳ ἀπ' αἱ μάχης, ἀλλ' ἀπ' ἡρατῶν, πολιμῖν γάρ σοι, καὶ νικηφῆρον ἀπὸρ γάσσομαι. Παρ. ὧ δὲν ἀδ' ὡα δῶ μοι πολεῖται καὶ μάχῃ, εἰρήνῃ γδ, ὡς ὄρεται τὰ νυνὶ πᾶσι τῶν φρυγίαν τε, καὶ λυδίαν, καὶ ἀπολίμῃ. ὧ ἡμῖν ὧ τῷ πατρί. ἀρχῇ. δῶρρε γδ, ὧ μιν νικηφῆς γδ, καὶ μιν ἐπὶ δῶροις δικάσῃς μιν. ἀλλ' ἐν δυνεῖ ὧ δὲ, καὶ ἐπὶ τῷ τῶν λυδῶν, ἰσθ' αὐτοῦ γδ ὧ δον, τῶν ἀφροδίτῃ παρ' αὐτοῦ καίρεται. Ἀφροδ. αὐτῇ σοὶ ἰσθ' ὡ λυσίον, καὶ σκόπει καδ' ἰσθ' ἀκριβῆς, καδ' ἰσθ' παρ' ἰσθ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν δὲ παρ' ἰσθ' αὐτοῦ τῶν μιν ὡ. αἱ γδ δὲ λυδῶν ὡ καλῇ, καὶ τὰ δὲ μιν ἀπ' αὐτοῦ, ἰσθ' γδ πάλαι ὄρεται σὲ νικῆσαι, καὶ καλὸν ὅποισιν ἐν δὲ δῶ, ἐν τῇ αἰσθῶν ὧ φρυγίαν τρέφει, μακροῖς μιν τῷ καλῶν, αἰσθῶν

modum, reprehendo autē, qđ
non relinquis hisce rupib. &
saxis, in urbe alicubi uitam
degis, sed corrumpi pulchritu-
dine istam sis, in solitudi-
ne. Quid enim tu frueris his
montibus? Aut quid profi-
ciunt pulchritudine tua ista
boves? Decebat autē te iā &
uxorem duxisse, non tūc tu
ficam aliquam aut indigenā
quales per Idam passim omnes
lieros sunt, sed ex Græcia ali-
quam, uel Arginam, uel Co-
rinthiam, uel Lacedæā, cuius
modi Helena illa est, adole-
scēcula & formosa, & nulla
parte me ipsa inferior, & qđ
maximum est, amoris quoq;
dedita. Nam illa, si solum etiā
aspiciat te, satis scio relin-
guis omnibus, seque ipsa ceu in
deditionem tradita, sequetur,
& cohabitabit tecum. Pro-
sum autem & tu audisti iam
aliquando de ipsa. Par. Nis-
hil etiam o Venus. Nunc autē
et libet audiero, omne quic-
quid est, de illa te narrantem,
Ve. Est hæc filia quidē Ledæ,
formosē illius, ad quā Iupiter
e coelo deuolauit, in cygnum
cōuersus. P. Qualis autē aspe-
ctu est? Ve. Candida quidem,
qualē cōsentaneum est esse, &
cygno progeneratā, tenera autē,
ut quæ in ouo enutrita fuerit,
nuda plerumq; exercens se-
se, & palestricæ rei dedita.
Aded igitur magnopere ab
omnib. passim expetē, ut &
belli ipsi causa susceptæ fue-
rit, cū Theseo dōdū nubile illa

lum

αἰτιῶμαι διὰ τὸ μὴ ἀπολιπύσασθαι
τὸς σκοπίους, καὶ ταυτασίτῳ
πέτραις, κατ' ἄστρον ἰὼν, ἀλλὰ δια-
φείρου τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ. τὸ
μὴ γὰρ οὐ ἀπολαύσασθαι τῶν ἰ-
σῶν; τί δ' αὖ ἀπύουσαν τῷ σοφῷ
κάλλος αἰ βόσκει; ἵπριπι δὲ ἤδη
οἱ γιγαμνήσκειναι, μὴ μέρτοι ἄ-
γροισιν τινα, καὶ χωρότιν. οἶα
κατὰ τὴν ἰδέαν αἰ γνωαῖοντο, ἀλ-
λά τινα ἐν τῇ ἑλλάδι, ἣ ἄρα
γέγονε, ἢ ἐν Κορίνθῳ, ἢ Λακεδαιμονίᾳ,
οἶα πόρ ἢ ἑλίου ὄρεϊ, νύα καὶ κα-
λὸ καὶ κατ' ἐλὲν ἰδέσθαι ἡμῶν
καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἱερῶν ἐκείνη
ἐν γὰρ οἱ καὶ μέγα δῶκεται, οἶα
οἶδ' ἰγὼ, πάντα ἀπολιπύσασθαι,
καὶ παρὰ σκῶσαι αὐτῶν ἰδέσθαι
τα, ἵψεται, καὶ σιωπήσει. πᾶσι
τοῖς ὃ καὶ οὐ ἀνέκασται πρὸς
αὐτῆς. Παρ. ἐλὲν ὃ ἀφροδί-
τη. νῦν δὲ ἡ δῖος αὐτῇ ἀνέκασται
σε, τὰ πάντα, διηγούμενη.
ἀφροδίτη. αὐτὴ θυγάτηρ μὲν ὄρεϊ
Λέδῃ, ἐκείνη δὲ καλὴ, ἵψ' ἐν
ὁ Ζεὺς κατ' ἐπὶ νύκτι γέγονε
ἐν, ποῖα δὲ τίς τῶν ἵψιν; ἀ-
φροδίτη. λουκὴ μὲν, εἰς οὐρανὸν
λύκον γιγνόμελιν. ἀπαλὸν δὲ,
ὡς ἐν ὧν τραφεῖσα, γυμναῖ τὰ
πολλὰ, καὶ πάλασται. καὶ
ἐν τῇ δὲ τίς πρὸς πᾶσι δατῶν, ὡς
τι καὶ πόλεμον ἄμφ' αὐτῇ γιν-
νέσθαι, τοῦ Θερσίανος ἀνδρὸς ἱπ-
ποκλέους.

D 6

iam rapuisset. Verontamen postquam ad florem ætatis peruenisset, optimi quique Astichiorum ad petendas illius nuptias sese obtulerunt. Antequam nuptus aut reliquis tamen Menelaus fuit, ex genere Pelopidarum natus. Quod si autem uoles, ego tibi cōficiam has nuptias. Pa. Quid narras? eius ne quæ iam nupsit alteri? Ve, Iuuenis adhuc es, & rusticus. Ego uero noui, quo pacto talia perficere cōueniat. P. Quomodo? cupio enim & ipse scire. Ve. Tu quidē, perficisceris ad perlustrandam Græciā, atque ubi Lacedæmonia peruenieris, uidebit te Helena. Post illa uerō, meum iam opus erit, efficere, quo illa amore tui capias, tēque sectetur. Pa. Hoc ipsum etiam incredibile mihi uidetur, ut illa relicto coniuge, cum homine barbaro atque hospite à patria nauigare, in animū inducat. V. Bono animo esto. Nam huius certō rei gratia, liberos duos habeo pulchros, Amabilitatem & Cupidinē uidelicet, quos tibi tradam, qui tibi duces itineris futuri sint. Ac Cupido quidā, totus subingrediens illi ui coget amare mulierē. Amabilitas autem tibi ipsi circūfusa id quod ipsa est, desideratūque reddet & amabilē. Deinde autem & ego una præsens, rogabo Genias, quo & illæ commites se præbeant, atque ita omnes ipsum ad hoc quod uolumus, impellemus. Par. Quomodo

foras

ἀρπάζουσιν. ὁ μὲν. ἀλλ' ἵπα-
 λήπῃ εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάν-
 τες οἱ ἀρίστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
 τῶν μνηστῆρων ἀπώπτεσαν, προ-
 κριθὴ ἢ Μενίλαος. τὸ Πειλοπι-
 δῶν γένος. εἰ δὲ τίλεις, ἰγῶ σοι
 καταπράξομαι τὸν γάμον. Πά.
 πῶς φῃς, τὸν τῆς γιγαμμίνης;
 Αφροδ. νῆ. ὅτι σὺ, καὶ ἄγροικοι,
 ἰγῶ δὲ οἴλα, ὥς χεὶ τὰ τοιαῦτα
 ἀρᾶν. Γά. πῶς; ἰδίῳ γὰρ καὶ
 αὐτὸς ἐδέσθαι. Αφροδ. σὺ μὲν
 ἀποδημήσεις ἐπὶ δῖαν δὲ τῆς
 Ἑλλάδος, καὶ περὶ αὐτὴν ἀφίκη-
 ῖς τῶν Λακεδαιμόνων, ὅψεται σε
 ἡ Ἑλένη. τὸν τὸν δὲ, ἰμὲν ἄρ-
 ῖν τὸ ἔργον, ὅπως ἱραβισταί-
 σς, καὶ ἀπολαύσεις; Πά. τῶν.
 αὐτὸ καὶ ἄπιστον ἀνά μοι δοκεῖ,
 τὸ ἀπολιπῶσαν τὸν αὐδρα, ἰδι-
 λῆσαι βαρβαρῶν καὶ ξινοῦ σωμα-
 τολοῦσαι. Αφροδ. δάρρα τότῃ
 γίγνεται. πᾶσι γὰρ μοι ἴσθην
 δύο καλῶ, ἴμιν. καὶ ἴσθης. τῶ
 τῶ σοι παραδώσω ἡγμένον. ὁ
 δὲ δὲ γροσσόμινον. καὶ ὁ μὲν ἴσθης,
 ἴσθης παρὶ δῶν ἐς αὐτὴν, ἀναγ-
 κᾶσα τῶν γυναικῶν ἱστῶν. ὁ δὲ ἴσ-
 μιν. αὐτῶ σοι πᾶσι χυδαῖς, τὸ
 ὅσον ὅσον, ἴμιν. τὴν δὲ ἴσθης
 καὶ ἱράσμοι. καὶ αὐτῶ ἢ συμ-
 παρῶσα, διήσομαι καὶ τῶν χα-
 ρίτων ἀπολαύων, ἀπαντὰ αὐ-
 τῶν ἀνακτιστορ. Γά. ὅπως
 μὲν

fortassis hoc proceder, inder
id adhuc Venus est. Veruntas
mē amo iā Helenā, & nescio
quo pacto et iā videre ipsum
mihi uideor, & nauigo restā
uersus Græciam, & in spira-
ta peregrē absūm, & redeo
unā cū uxore, & doleo quod
non omnia hæc iā nūc facio,
Ve. Ne prius amaueris Pari,
quā pronubā me & sponsæ
conciliatrici, iudicio hoc res
muneratus fueris. Decet em
& me uictoriz compotem fa-
ctam adesse uobis, & celebri-
tatem peragere nuptiarū pas-
siter & uictoriz. Omnia e-
nim licet tibi hæc, & amorē
& formam, & nuptias po-
mo iāso mercari. Pa. At me-
tro, ne me post latum iudiciū
negligas V. Vis igitur. ut
iurem tibi? Nequaquam sed
tantum promitte denuo. Ve.
Promitto igitur. Helenam
tradituram me esse uxorem
tibi, & futuram comitem pro-
ficiscenti ad ipsam, deinde &
illum uenturam esse ad uos,
& ipsa adero, & adiuuabo
omnia. Pa. Etiam Cupidiz
nē & Amabilitatem & Gras-
tias tecum adduces? Ve. Bo-
num animum habe, quin &
desiderium & Hymenzum
præterea comites assumam.
Par. Ob hæc igitur do tibi
pomum, ob hæc accipe.

ΙΥΡΙ

μὴν ταῦτα χωρήσει, ἄλλοτε ἰὼ
Ἀφροδίτη, πάλιν ἱρῶ γιγῆσαι τῆς
Ελίας. καὶ ἐκείνη ἔπαισε καὶ ἰ-
ρῶν αὐτὴν εἶπαι, καὶ πάλιν οὐ-
δὲν εἶπε ἑλλάδῃ, καὶ τῇ Σπαρῇ
τῇ ἐπιδεικνύω, καὶ ἐπ' αὐτῇ ἵκω
τὴν γυναικα. καὶ ἄχθομαι, ἐπεὶ
μὴ πάντα ταῦτα ἔδωκε μοι, Ἀ-
φροδίτη. μὴ πρότερον ἱερᾶσθαι
Πάρῃ, πρὶν ἐμὴ τὴν προμνησθε-
σαν καὶ συμπαγαγόν, ἀμείψασθαι
τῇ κρίσει. πρέπει γὰρ καὶ ἐμὴν
κυφόνει ἡμῖν συμπράξαι, καὶ
ἱερᾶσθαι ἅμα καὶ τὴν γάμον καὶ
τὰ ἐπιμνήματα. πάντα γὰρ ἐνιστῇ
σοι, τὸν ἱρῶτα, τὸ δ' ἄλλῃ, τὸν
γάμον, τότε τοῦ μέλους πρῆσθαι.
Πάρ. δίδωμαι, μὴ μὲ ἀμειψέαις
μετὰ τὴν κρίσιν. Ἀφροδίτη. βύ-
λαι οὖν, ἱπομύσσομαι; Πάρ. μη-
δ' αὖτε, ἀλλ' ἐπίσχευ πάλλιν.
Ἀφροδίτη. ἐπίσχευμαι δὲ σοι τὴν
Ελίων παραδώσειν γυναικα,
καὶ ἀποδοθήσεται γιγῆσαι αὐτῇ,
καὶ ἀφίξει αὐτῇ παρ' ὑμῶν εἰς τὴν
Ιλίον, καὶ αὐτὴ παρίσσομαι, καὶ
συμπράξω τὰ πάντα. Πάρ. καὶ
τὸν ἱρῶτα καὶ τὸν ἱμῶρον καὶ
τὰς χάριτας ἄξεις; Ἀφροδίτη. δάψ-
ραι. καὶ τὸν πόθεν, καὶ τὸν ὑμῶ-
νον πρὸς τέτοις παραλήψο-
μαι. Πάρ. οὐκ οὖν ἐπὶ τέτοις δι-
δομαι τὸ μέλον, ἐπὶ τέτοις λαμβάνει.

D S **ΙΥΡΙ**

Iupiter ostentans vires quibus eminet omnes,

Se cunctos iactatus uincere posse deos.

Hoc Mars non credit, certa argumentaq; profert.

Nemo ergo fortis quin etiam metuat.

Martis & Mercurij.

A Vdisti Mercu-
cuiusmodi nobismi-
nat^o sit Iupiter, quā
superba, quamq; Ji-
ctu absurda? Ego, inquit, si
uoluerō catenam ex æthes-
re demittā, unde si uos suspēs-
si me uī detrahēre conemini,
iuleritis operam, nunquam
enim me deorsum trahetis.
Contrā ego uos, si uelim, in
altum attrahere, non uos mo-
dō, uerum etiam tum terram
ipsam, tum mare pariter subs-
iectum in sublime sustulero.
Ad hæc alia permulta, quæ
tu quoq; audisti. At ego, si-
quidem cū uiro quolibet sin-
gillatim conferatur, ita præ-
stantiorem eum esse uiribusq;
superiorem, haudquaquam
negauerim. uerum unum tam
multis pariter in tantum an-
tecellere, ut eum ne pondere
quidem uincere queamus, es-
tiam si terram ac mare nobis
adiunximus, id neutiquā cre-
diderim. Mercu. Bona uerba
Mars. Neq; enim fat tutū est
ista loqui, ne quid fortē mali
nobis conciliemus petulans-
tia. Ma. Putas uerō me apud
quemlibet hæc dicturū? imo
apud te solum id audeo, quē
linguæ continentis esse scie-
ham. Sed quod mihi maxime
ridiculum

ΑΡΕΩΣ ΛΑΙ

Ερμῶ.

H Καταε ἡ Ερμῶ, οἷα ἡ-
παίνοσθ' ὑμῖν ὁ Ζεὺς,
ὡς ὑπεροπτιὰ καὶ ἀπί-
θαντα· ὡς ἰδιόσω, φασί, ἰγὼ μὲν
ἐν τῷ ἔρῳ σαρρὸν καθύσω, ὅς
μᾶς δ' ὡς ἀποκριμαδίντο, κα-
τασπῶν βιάξιαδ' ἐμὲ, μάττω πο-
θέσιτι. ἢ γὰρ δὲ καθιλυύσιτι.
ὁ δὲ ἰγὼ διλήσασμι πάλιν ὅσῳ
ἢ μέντοι ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τῶν
γῆν ἅμα καὶ τῶν θάλασ-
σαν συναρτήσας μετινεῶ.
καὶ τὰλλα, ἴσα καὶ σὺ ἀνύκτας.
ἰγὼ δὲ ὅτι μὲν καδ' ἐν ἀπάν-
των ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερος
ἔσθι, ἐν αὐτῷ ἀρτὰ δέλω. ἐμὸν δὲ
τῶν τοσούτων ὑπερφίξαι, ὡς μὲν
καταβαρύνει αὐτὸν, καὶ τῶν
γῆν καὶ τῶν θάλασσαν προσ-
λάβομεν. ἐν αὐτῷ παρὰ δέλω.
Ερμ. Σὺ γάρ με ἡ ἀρετὴ γὰρ ἀ-
σφαλὲς λίγαν τὰ τοιαῦτα, καὶ
καὶ τι καὶ ἂν ἀπολαύσωμεν
τῇ φανείας. Αρετ. οἷα γὰρ με
πρὸς πάντας αὐτὰ ταῦτα ἀπᾶν,
ἔχῃ ὅτι πρὸς μέντοι σὺ, ἐν ἰχθυ-
ῶν ὑπερφίξω, ὁ γὰρ μάλιστα καὶ
ἀρετῆς

ridiculum uidebatur, tū quā
hæc minitantem audire haud
queam apud tereticere. Etes
nim memineram, quā non ita
multo antè Neptunus, Iuno
æ Pallas, mota aduersus eū
seditione, machinarētur com-
prehensum illum in uincula
coniungere, quātopere fomida-
rit, utq; in omnem speciē sese
perterit, idq; cum tres dum-
taxat essent dij quod ui The-
tis misericordia commota,
Briareum centimanum illi
auxilio accersuisset, ipso pa-
riter cum fulmine ac tonitru
uinctus erat. Hæc reputanti
mihī reddere libebat eius ma-
gniloquentiam iactantiamq;.
Mer. Tace, bona uerba: neq;
enim tutum est ista, uel tibi di-
cere, uel audire mihī.

λαῖον βλάξι μοι, ἀκούσσι μετα-
ξύ σ' ἢ ἀπαλῆς, ἐν αὐτῷ διωαίμεθα
σιωπῆσαι πρὸς σι. μέμνημαι γὰρ
ἔκαστον πάλαι, ὅποτε ὁ Πισσα-
δῶν καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν
παναστάσει, ἐπιβέβησαν
ξύδῳ αὐτὸν λαβόντες, ὡς
παντοῖα ἡ Διὶ δῖος καὶ ταῦ-
τα, τρεῖς ὄντας. καὶ ἐμὲ γὰρ
Θέτις καταλίψασα ἐκάλισσε
αὐτῷ σύμμαχον Βριάριον ἰκασ-
τόγχαρτα ὄντα. καὶ μὴ ἰσθίσις αὐ-
τῷ λιγανῶν καὶ βροντῆς, ταῦτα
λογισμένῳ, ἵπταται γιγῆναι ἐπὶ
τῇ καταλιγμένησιν αὐτοῦ. Εἰμὶ
σιώπῃ, σὺ δὲ φέμεις. ἔγὼ ἀσφαλὲς
ἔστι σοὶ λίσσασθαι, ὅτι ἐμὲ ἀκούει
τὰ τοιαῦτα.

Panis & Mercurij.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ Πάν.

Salue ô pater Mercurij.
Mer. Salue utique
& tu. Sed quomodo
ego pater tuus sum?
Pa. An non Cyllenius ille
Mercurius es tu? Mer. Atq;
admodum. Quo pacto igitur
meus filius es? Pa. Adulteris-
nus sum, ex amore tibi natus.
Mer. Per Iouem hirci fortasse
se cuiusdā, q; caprā per adul-
teriū cognouit. Nā meus q̄to
fueris, qui, & cornua habes,
& nasum talē, & barbā hirciā,
& pedes bisidos, hircinosq;
præterea

Xαῖρε ὦ πατέρ Εἰμὶ.
Εἰμὶ γὰρ καὶ σύ γι, ἀλ-
λὰ πῶς ἔγω σοὶ πα-
τέρ; Πάν. ἔχῃ ὁ Κυλλένιος Εἰμὶ
ὡς τυγχάνεις; Εἰμὶ. καὶ μάλα
πῶς ἔγω ἔσσις ἄνθρωπος. μοι γὰρ
ὅς εἰμι, ὅς ἐστις σοὶ γυνήδεσσι.
Εἰμὶ. τῇ Διὶ πράγῃ ἴσως τιθε-
μενός εἰς αὐτὰ. ἵπταται γὰρ
πῶς ἵπταται ἔχων, καὶ ἵπταται τοι-
αῦτα, καὶ πῶς ἵπταται λάσπη
καὶ σκία ἀνελκὺς ἢ τραγικῶν
καὶ

præterea & caudâ super nas-
tribus: Pa. Quæcunq; in me
conuictando dicis, is tuum
ipsius filium. pater, probroz
sum ac turpem declaras, imò
potius te ipsum qui eiusmodi
generas & tales liberos pro-
creas. Ego uerò extra culpâ
sum. Me. Quam aut etiam ma-
trem tuam ais esse? Nô igno-
rans alicubi cum capra adul-
terium exercui ego? Pa. Non
cū capra sed tibi ipse in me-
mortam reuoca, num in Arca-
diâ quandoq; puellâ liberam
per uim stupraris. Quid mor-
dendo digitū, quæris ac diu
dubitas? Icarī filiā dico Pene-
lopē. M. Quid igitur illi ac-
cidit, quod pro me hircō sis
mitem te peperit? Pa. Dicam
tibi, quæ ex illa ipsa audiui.
Quando enim me in Arcadiâ
ablegabat, O puer, inquit,
Mater quidem nūc ego sum,
Penelope, ex Sparta nata.
Cæterum patrē noris habe-
rete deum, Mercurium illū
Maix ac Iouis filium. Quod
si igitur cornutus ipse es, ac
pedes hircinos habes, ne id
ægre feras. Quādo enim me
cum rem habebat pater tuus,
hircō se ipsum assimilauerat,
quod facilius lateret, & ob id
similis hircō tu quoq; euasis-
ti. Me. Per Iouē. memini me
tale quiddā facere. Ego igi-
tur formosus ille, qui ob for-
mā ac pulchritudinē animum
elatū p̄ me fero, q adhuc im-
berbis ipse sum pater tu⁹ uo-
cabor: & ab omnib; nūc acci-
piar ob

καὶ ἄρα νῦν τὰς πυγὰς Παιδ.
ἴσα ἂν ἀποσκόψης εἰς ἐμὴ, τὸν
στεινοῦ γόνυ πᾶτορ ἐπιστάδι-
τον ἀποφαίνεις, μᾶλλον δὲ σι-
αυτὲρ, ἐς ταῦτα γρη῏ς, καὶ
παίδειπαις, ἰγὼ ᾗ αὐαίτι. Ερμ.
τίνα δὲ καὶ φῖς σου μη-
τίρα; ἥ πο' ἴλασθαι, αἶγα μοι χῶ-
σαι ἰγῶν, Παιδ. ὅν αἶγα ἰμοίτ
χουσας, ἀλλ' ἀνάμνησιν σιω-
τὸν, ἵποτι ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδα
ἰλσὺ δέρας ἰβιάσθαι. τί δακνῶν
τὸν δάκτυλον ζῆταις, καὶ ἵποτι
λὺ ἀπορῶς; τί μιν ἱκαρίον λῆγ-
πῶν λῆπν. Ερμ. ὅτι τὶ πα-
θῶσα ἱκίσθαι αὐτ' ἰμοὶ τράγῳ
σι ὁμοιοῦντις; Παιδ. αὐτῶς
ἱκίσθαι λῆγον σοι ἰγῶ. ὅτι γὰρ
μὲ βίβριπιν ἐπὶ τῷ Ἀρκα-
δίᾳ, ὃ παῖ, μήτηρ κελὶ σου, ἰφ'
ἰγὼ αἶμα Πῶν λῆπν ἡ σπαρτιά-
ναι, τὸν πατέρα δὲ γίνεσθαι δι-
ὸν ἴχθυον Ἐρμῶν τὸν Μαίης καὶ
Διὸς. αἱ δὲ λῆρα σφῶρ καὶ
τραγοσκιδῆς αἱ, μὴ λυπάσθαι σι.
ὅτι γὰρ μοι σιωλῶ ὁ πατὴρ ὁ
σός, τράγῳ ἑαυτὸν ἀπάσασθαι,
ὡς λάβοι, καὶ διὰ τῶτο ἰμοί
ἀπὲρ βαι τῷ τράγῳ. Ερμ. νῦν Διὰ
μίμνημαι ποιῆσαι τι τοιοῦτο, ἰα
γὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρο-
νῶν, ἵτι ἀγγίνας αὐτὸς ὦν,
σός πατὴρ κινλῶσομαι, καὶ γί-
λντα ἰθλῆσθαι παρὰ πᾶσιν ἐπὶ
τῇ

piar ob præclarâ liberorum
pcreationē. Pa. At uerò des
decori tibi pater nō sum. Nā
& Musicus sum & fīfūla ca-
no, admodū pleno spiritu. Et
Bacchus ille nihil absq; me
facere quicquā potest: sed &
fociū et cōsultatorē fecit me,
& duco ipso chorō. Iā & o-
mnia mea si uideas, quod per
Tegeā & per Partheniū ha-
beo, admodum delectar te.
Impero autē & Arcadiæ toti.
Nuper uerò etiā Atheniensis
bus auxiliū ferens, ita præcla-
rè rē gessi in Marathone, ut
ceu donū militare quoddam
retulerim, antequā illud, quod
est sub arce. Quod si igit A-
thenas ueneris, cognosces
quantū ibi sit nomē Panos.
Mer. At dic mihi, duxisti ne
uxorē iā? Hoc enim opinor,
distatant te. Pa. Nequæquam
pater, amator em̄ sum, & non
cū una aliqua rē habere con-
uentus forē. Mer. Capras uis
delicet conscendis. Pa. Tu
quidē irrides me, at ego tamē
& cū Echone, & cū Pithyrē
habeo, & præterea & cū o-
mnibus Bacchi Mænadibus,
atq; admodū studiosē ab il-
lis obseruor. Mer. Scis igitur
quid te gratificari mihi, fili,
omniū uelim? Pa. Impera pos-
ter, nos autē uidebimus, hæc us-
tis fiant. Mer. Et accedas ad
me, & præhenses licet, pa-
trem autem uide ne me ap-
pellaueris quoquam audis-
ente.

Απολ

τῇ σύναιδία. Παύ. καὶ μὴ ἐ-
λπίσας χυῶσι ὡς πατέρ. μετὰ
κρίσι γὰρ εἰμι, καὶ σὺρίζω πᾶ-
νυ λιπυρόν, καὶ ὁ Διόνυσος ἐ-
λὲν ἐμὸν αἶσιν ποιῶν δυνάτα,
ἀλλὰ ἰταῖρον καὶ διασώτῃν πε-
ποικί με, καὶ ἡγῶμαι αὐτῷ τοῦ
χοροῦ. καὶ τὰ ποίμνια δέ, ἃ διὰ-
σώσας ἐπίστα περὶ Τίγλαν καὶ
αὐτῇ Παρθένοιον ἔχω, πάντων ἐστὶ
σὺ ἄρχη ἣ καὶ τῇ Ἀρκადίας ἐκ-
πᾶσης, πρῶτον δέ καὶ ἀθλιω-
σι συμμαχήσας, ἵνα τῆρις δύσας
ἐν Μαράθῳ, ὥστε καὶ ἀριστῶν
ἡρίδῃμοι. τὸ ὑπὲρ τῇ ἀρετῇ κα-
σπῆλαιον. ὡς γὰρ ἐς ἀθλίους ἐπα-
θῆς, ἵσως δοροῖν αὐτῷ Πανὸς ἐνο-
μα. Ερμ. ἀπὸ δέ μοι, γιγνάσκου-
μαι ὡς πᾶν ἦδεν; τότε γὰρ εἰμι, καί,
καλῶσί σοι. Παύ. ἰδοὺ μὲν ὡς πᾶ-
νός, ἱερῆτικὸς γὰρ εἰμι, καὶ ἐν ἁρ-
μυγῇ σῶμαι συνῶν με. Ερμ.
ταῖς ἐν αἰξὶ δευαλῇ ἐπιβαίνας.
Παύ. σὺ μὲν σκώπτῃς, ἐγὼ δὲ
τῇτι ἤχῃ καὶ τῇ Πίτυϊ σῶσας,
καὶ ἀπάσας ταῖς τῷ Διονύσῳ
Μαινάσι, ἢ πάντων σποδάζεσθαι
πρὸς αὐτῶν. Ερμ. οἷδα μὲν
ἵ, τι χάρις ὡς τίνομαι τὰ πρῶτα
αἰτιῶντί με. Πάν. πρῶτα ἴτε
ὡς πάντορ, ἐμᾶς ἣ ἰδωμῆς ταῦ-
τα. Ερμ. καὶ πρὸς δέ μοι, καὶ φε-
λοισσῶν, πατέρα ἣ δὲρα, μὴ κα-
λίχη με, ἀνέντὸς γὰρ τινός.

ΑΠΟ Δ

Apollinis & Bacchi.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Quid igitur, dicens dū ne est, Bacche, fratres esse Cupidis dunt, Hermaphroditū & Priapū: adeo dissimiles formæ, & studijs cum sint? Nā hic quidē formosus omnino & inculator est, et potestas nō parua cōparata sibi, omnib. imperat. Ille aut mulierosus ac femineus, ambiguum quocūq; faciem prae se ferēs, ut non facile dignoscas, adolescentis ne sit, an uirgo. Hic uerō & supra modum uirilis est Priap^{us} uidelicet. Bac. Nemi reris Apollo. non enim ipsa Ven^{us} in causa est, sed patres, qui diuersi fuere. Quando, quidem & ij qui eodē patre, eademq; matre nascuntur, sæ penumero alius uir, alius femina, quemadmodum & uos nascuntur. Ap. Ita sanē est ut dicis, sed nos tamē similes sumus, & circa eadem studia uersamur: Sagittas ij enim ambo sumus. Bac. Quoniam quidem ad arcum & sagittas attinet, eadem ambo exerceatis, Apollo. Illa uerō similia nequaquam sunt, quod Diana quidem hospites mactat apud Scythas, tu autem uitis cinaris, & medicaris agrorū tantib^{us}. APOL. At tu putas Tororem delectari Scythis: quæ quidem etiam ador-

auit,

TΙ αὖ λέγῃς μοι ἐμοιμητρί-
σε ἢ Διόνυσος ἀδελφεὸς
εἶναι, Ἐρωτὰ καὶ Ἑρμα-
φρόδιτον καὶ Πρίαπον, αὐτομοί-
νε ὄντας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἔπι-
τηλόμενα; ὁ μὲν γὰρ πάγκα-
λ^{ος} καὶ τοξότης, καὶ Διὶ ἀμειν^{ος}
ἢ μητρὶ πωλεῖ βληκνύσθ^{ος}, ἀ-
πάντων ἄρχων. ὁ δὲ δέλος, καὶ
ὁμίαν Δρ^{ος}, καὶ ἀμφίβολ^{ος} τὴν
ὄψιν. ἐπὶ αὖ Λιανρίναις, ἐπὶ ἱερῇ
βίῃ ὄσιν, ὡς τε καὶ παρθέν^{ος}. ὁ
δὲ καὶ πύρατ^{ος} οὐπριπός αὐ-
Δεινός ὁ Πρίαπ^{ος}, Διὶ μὲν δὲ
δαυμάσσει ἢ Ἀπολλόν. ὁ γὰρ ὁ
ἀφροδίτῃ αἰτία τὰτα, ἀλλὰ ἐπὶ
πατρί, διάφοροι γίγνηται. οἱ
γὰρ καὶ ὁμοπάτρειοι πολλὰ
καὶ ἐκ μῆτρ^{ος} γαστρός, ὁ γὰρ ἄρσεν^{ος},
ὁ δὲ θέλει, ὡς παρ^{ος} ἡμῶν, γίνου-
ται. ΑΠΟΛ. καὶ. ἀλλ' ἡμῶν ὁμοί^{ος}
ἴσμεν, καὶ τὰ αὐτὰ ἔπιτηλόμενα
μεν. τοξόται γὰρ ἅμφω. Διόν.
μήχει μὲν τόξον, τὰ αὐτὰ ἢ ἅ-
πολλον, ἡνᾶ δὲ οὐχ ὁμοία, ὅ-
τι ὁ μὲν Ἀρτιμὶ ξρεκτῶν
ἐν Σαύδαις. σὺ δὲ μακρόν,
καὶ ἐκ τούτων ἑλκυσσας. ἀπολ.
οἷα γὰρ τὴν ἀδελφῶν χάριν
τοῖς Σκύθαις; ὅτι καὶ πα-
ρονοῦσται

venit, si quis Græcus aliquando in Tauricam advenierit, ut cum eo intile enauiget, iam olim per ora mactationes illas. BAC. Rectè sanè illa. Sed hic Priapus, ridiculum enim quiddam narrabo tibi, quod cum Lampfaci nuper essem mihi accidit. Ego quidem urbe accesseram, ille autem me recepit, hospitio apud se præbito. Posteaquam igitur quieti nos dedimus, in convivio assatim madefacti, circa mediam propè noctem exurgens generosus illè: sed pudet dicere. APO. Solèlicitavit ne te? BAC. Huiusmodi quippiam est. A. Quid tu autem porro ad hæc? BAC. Quid enim aliud, quàm risi. A. Rectè sanè, quod neque æterbe, neque rustice quicquam. Venia enim dignus est, si te formosum adeò sollicitavit. BAC. Huius igitur gratia, etiam te, Apollo, sollicitatum meritò venerit, formosus enim & tu, & præter ea comatus, ut uel sobrius Priapus ille aggredi te queat, APO. Sed non aggredietur Bacche, me facile. Nam præter comam etiam arcum gero.

ΜΗΝΗΣ

ρισκόνεσθαι, ὡς τισὶν ἡλλῶ ἀφί-
κταί ποτι εἰς τὴν ταυρικὴν,
συνιπλῶσαι μετ'. αὐτοῦ, μυ-
σαιτερόν τὰς σφαγὰς. Διδ.
εὐγινέειν ποιεῖσα. ὁ μὲν γὰρ
τοὶ Πρίαπος, γιλοῖεν γὰρ τι σοὶ
διηγέσθαι, πρῶτον ἐν λαμπρῶ
κω γυνέμεσθαι. ἐγὼ μὲν παρή-
κων τὴν πόλιν, ὁ δὲ ὑποδιδά-
μηνός με, καὶ ξηρίσας παρ' αὐτῶ
ἐφίπτοι. Ἀνὴρ παυσάμενος ἐν τῷ
συμποσίῳ ἰακῶν ὑποβιβριγύ-
νει. κατ' αὐτὰς πομένους οὐκ
ταὶ ἱκαναὶ τὰς ὀργῶν αὐτοῦ, αἰ-
δοῦμαι δὲ λίγα μ. Απολλ.
ἱκέειρα σι; Διδ. τοιοῦτόν ἐστι.
ἀπολλ. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;
Διδ. τί γὰρ ἄλλο, ὃ ἰγίλασα; ἀ-
πολλ. εὐγινέειν, τὸ μὴ χαλιπῶς, μὴ
ἀγρίως, συγγενεῖς γὰρ, αἱ καλῶς
σε ἔγνωσαν ἱκέειρα. Διδ. τί-
τε μὲν οὖν ἵνα καὶ ἐπὶ σι αὐτῶ,
ὃ ἀπολλὸν ἀγάγει τὴν πόλιν,
καλῶς γὰρ σὺ, καὶ λιμῶντι. ὡς
καὶ νύφοντα αὐτῶ τοὺς Πρία-
πον ἐπιχαρῶσαι. ἀπολλ.
ἀλλ' οὐκ ἐπιχαρῶσα γι' ὃ Διδ.
οὐσι. ἔχον γὰρ μετὰ τὴν λιμῶν
καὶ τόξα.

ἘΡΜΟΥ

Munus Atlantides queritur, magnosue labores:

Et quæ sint etiam munia tanta probat:

Pareat ut summo, sedes cui lucidus æther,

Hortatur gnatum sedulo Maia suum.

Mercurij & Ma-

ix.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ

Μαίας.

EST uero, mater, deus
quisquā in cœlo me
misertor: Ma. Caue
quid istiusmodi dixe-
ris Mercuri. Me. Quid nō di-
cam: qui quidem tantū nego-
ciorū solus sustineam, quib⁹
delator, in multa ministeria
diūtracū, Nā mane protinus
surgendum est mihi, statimq⁹
uertendū coenaculum ubi dii
cōpotant. Tum ubi curiā in
qua cōsultant, undiq⁹ straves-
ro, ac singula ita ut oportet,
cōposuero, Ioui necessum est
assistere, ac perfectēdis illius
mandatis toto die sursum ac
deorsum cursitare, & redeun-
tem insuper, puluerulentum
ambrosiam apponere. Porro
priusquā nouitius iste pocil⁹
lator aduenisset, ego nectar
etiā ministrabā. Quodq⁹ est
omnium indignissimum, soli
omniū nenoctu quidē agere
quietē licet. Verū id quoq⁹
temporis necesse habeo des-
functorū arimas ad Plutonē
deducere, maniūq⁹ gregi me
ducē præbere, tū autē & tribu-
natibus assistere. Neq⁹ enim
mihi sufficiebant scilicet dis-

urna

Eστι γὰρ τις ὁ μὲν ὅρ' ἔρ-
εραυῶ θ' ἰὸς ἀθλιωτόρ' εἰ-
μί: Μα. μὴ λίγ' ὦ ἔρ-
μῃ, τοι εὐτορ μὲν εἰν. Ερμ. τί μὲν
λίγ' ὅς τοσούτα πρᾶγματα ἔ-
χω μόν' ὃ καὶ μνησθῆναι πρὸς το-
σούτας ὑπηρεσίας διασπῶμαι
ν' ὃ; ἰσθ' μὲν γὰρ ὁ β' καὶ σ' αὐ-
τά, σ' αἰετὸν τὸ συμπόσιον δ' αἰ. καὶ
διασπῶσάντα τίν' ἱκανοῖσιν,
αἶτα δ' οὐκ ἔχοντα ἱκανά, π' αἰ
σάσαι τῷ Δίῳ, καὶ διαφέρειν
τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτῷ ἔ-
ναι καὶ κατὰ ἡμέρας ἀρομῆναι
καὶ ἱκανοὺς δόντα ἐπὶ λιανοῖσι
νομ, παρατιθέναι τίν' ἀμβρο-
σίαν. πρὶν δὲ τὸν νῦν ὄντα τὸ
τοῦ οἶνοχόου ἦκειν, καὶ τὸ νῦν
ταρ ἰγ' ἰνέχιον. τὸ δὲ πάντων
δανότατον, ὅτι μὴ δὲ νυκτὸς κα-
θ' οὐδ' ἡ μόν' ὃ τῶν ἄλλων, ἀλ-
λά δ' αἰ με καὶ τότε τῷ Πλάτωνα
ψυχαγωγῆν καὶ νικροποιεῖν,
εἶναι, καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Δι-
οῦ κατερίψ. οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ αἰ
ἡμέρας

una negotia, dum uersor in palæstris, dum in concionibus præconis uices ago, dum oratores instruo, ni hæc quosque provincia accedat, ut simul etiam umbrarum res disponsam. Atqui Læde filij aliternis inter ipsos uicibus apud superos atque inferos agitant. Mihi necesse est quoniam die tum hoc tum illud pariter agere, deinde duo isti. Alcmena ac Semele miscris progenerati mulieribus, octiosi, in conuiujs accumbunt, at ego Maia Atlantide progenitus ilius ministro scilicet. Qui nunc quum recens Sidone à Cadmi filia reuersus essem, nam ad hanc me legarat, uel sum quid ageret puella, neque respirantem legauit rursus in Argos inuisurum Danae. Rursus inde in Boeotiam profectus, inquit, obuiet Anopam uisito, adeo ut plane iam pariturum me negarim. Quod si mihi licuisset, lubes profectò fecissem, id quod solent ij, qui in terris duram seruiunt seruitutem. Ma. Mis fac ista gnate, decet enim per omnia morem gerere patri, quum sis iuuenis, ac nunc quo iussus es, Argos contemdes, deinde in Boeotiam, ne cessaris, plerisque lentior, plangas etiam auferas. Nam iracundi sunt qui amant.

De eo

ἡμίρας ὄρῃ αἰὲν παλαίτραις ἀναμύσῃ τὰς ἐκκλησίας κυρύτετα, καὶ ῥήτορας ἐκδιδασκα, ἀλλ' ἴτι καὶ νεκρὰ σπουδαπράττει μνησιεομένη. καὶ τοι τὰ μὲν ὅτι Λήλας τέκνα, παρ' ἡμίρας ἐκὰς ὁρῇ ἐν ὄρεσσιν καὶ ἐν οἴκῳ. ἱμοὶ δὲ, καὶ ἐκὰς τῷ ἡμίρας καὶ ταῦτα ἡμῶνα ποιῇ ἀστυγνῶν. ὁ μὲν Ἀλκμήωνος καὶ Σιμίλως υἱὸς ἐκ γυναικὸς Ἀντιόπης γινόμενος, συνῆνται ἀφροτίδους, ὁ δὲ Μαίας ὅτι Ἀθηνῶν, διαπονεῖται αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἤκουσάν με ἀπὸ Σιδῶν παρὰ ὅτι Κάδμω θυγατρὶ, ἐν τῷ πίπομφι με ἐφίμνην, ὅτι πρῶτα ἐπαῖστος δὲ ἀναπνοῦσαντα, πίπομφος ἔνθις ἐς τὸ Ἀργεὺς ὅπου ἐφίμνην τῷ Δαοῦλῳ, ὅτ' ἐκὰς ἐς Βοιωτίαν φασὶν ἐλθῶν, ἐν παρόδῳ τῷ Ἀντιόπῃ ἰδεῖ, καὶ ὅπως ἀπεγορεύει ἡ δαίμων μοι διασπῶν τῷ, ὅπως αὐτὴν ἔξωσεν παρὰ δαίμονα. ὅπου ἐν γῇ ἡσυχῶς ἀσπύοντο. Μαῖα ἰα ταῦτα ὡς τέκνον. καὶ γὰρ πάντα ὑπεριτάν τῷ πατρί, νικαίαν ἔντα, καὶ νῦν ὅπου ἐπὶ πύμνητος, σέβει ἐς Ἀργεὺς, ἅτα ἐς τῷ Βοιωτίαν, μὴ καὶ πλεονέστερα δυνάμει λάβεις. ἐξύχεται γὰρ οἱ ἱεῖντες.

B

ZIYΣ

De eo, quod Phaeton currum Solis perperam ducens punitus sit.

Iouis & Solis.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ

Q Valia fecisti autē, Titanū pessimā, qui quæ in terris sunt, perdidisti omnia, adolescentulo fato ac stulto commisso curru, qui alia quidem exussit, nimis, perpe terram cursu delatus: alia perō præ frigore corrumpi fecit, longius ab ipsis abstracto igne. Et in summā, nihil non cōturbavit & cōmiscuit. Ac nisi ego animaduersis ijs quæ gerebātur, deturbassem ipsum fulmine, nullæ ne reliquæ quidē hominū mansissent. Talē nobis pulchrū istū autēq; atq; rectorē currus emisit, Sol. Peccaui, Iupiter, sed ne offensior eo sis, si credidi puero multa supplicanti. Nā unde uel sperare potui hoc tantū futurum esse malū: Iup. An nō notas, quā multa op^o habebat diligētia negotium hoc: et ut, si quis etiā modicū excidat à uia, pereant protinus omnia? Ignorabat autē etiā equorū uehementiā, ut oporteat ui quadā cōtinere frenū: Si quis em̄ permittat illis arrepto eo continuō diuersi abeunt, quādmōdū uidelicet & istū tranfuerse abripuerunt, nūc quidē ad læuā, paulo autem pōst ad dexterā, in uerbum etiam in contrarium, eius

Ο Ια πιπίππας ὦ τιτᾶνυμ χάνισι ἀπολώλππας τὰ ἐν τῇ γῇ ἀπᾶσ τα. μετακίψ αὐτότω πινδύσας τὸ ἄρμα ἐς τὰ βῆ, κατ᾿ ἐφλίψε, πρόσ γα^o ἐνιχθᾶς. τὰ δὲ ὑπὸ κρύψε διαφθαλύναι ἐποίησιν, πολλὸν αὐτῶν ἀποσπάσας τὰ πῦρ. καὶ ὁ δὲ λως, ἐδὴ μὲν δὲ, τὸ ἐξυωιτάραι, τῇ ξυώχῃ καὶ αἰ μὲν γὰρ ζυώας, τὸ γιγνόμενον. κατίβαλον αὐτὸν τῷ λερωνῷ, ἐδὲ λείψανον ἀδρόπυρ ἐπίματῃ. τοῦτο τὸν θμῖν τὸν καλὸν ἐνίσχον, καὶ διφραλάττω ἐκπίπμφας. Ηλ. ἡ μαρψον ὦ Ζοῦ. ἀλλὰ μὲν χαλὴ πᾶσι αἰ ἐκείδω ὑψὺ πολλὰ ἐκτὸς οντι, πῶς γὰρ αὖ καὶ ἔλπισα πηλικῶτον γρηῃσι δα κακὸν; Ζ. ἐκ ἔδαις ὄντι ἐδᾶτο ἀκριβῆας τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς αἰ βραχύ τις ἐμβαίει εἰς αὐτὸ, οἰχεται πᾶστας. ὕψους δὲ καὶ τῶν ἱππων τὸν θυμὸν, ὡς δᾶ συνίχαν αὐτάκη τὸν χαλινόν; αἰ γὰρ ἐδᾶν τις ἀφωιάζοντι δύτῃς. ὡς πρὸς ἀμῆλαι καὶ τῶν δᾶν γῆκαν, ἄρτι μὲν, ὡς τὰ λαλά μιν ὀλίγον δὲ, ἐπὶ τὰς διξιά. καὶ ἐς τὸ ὑασίον τῷ δρό-

47

talento

B 2 TIVA

talē aliquem successorē
tibi emiseris, statim senties,
quanto igne tuo fulmen no-
strū plus ignis habeat. Quis
reissimū quidē, sorores ipsius
sepulchro tradant iuxta Eri-
danum, quo loco etiam decis-
dit, curru excussus, eiecitum
ipsi illa chrymantes, Deinde
& in populos conuertantur
præ dolore. Tu uerò compas-
sio curru, fractus enim temō
ipsius est, & altera rotarum
comminuta, aurigare, iunctis
denū equis. Ac uide ut mes-
sineris horum omnium.

Apollinis & Mer-
curij.

Potes ne mihi dicere,
Mercuri, uter istorū
Castor est, aut uter
Pollux: Nā ego quis
dēnō facillē disceruero ipsos.
Mer. Ille qui heri conuersus
us nobis est, Castor erat, Hic
autē Pollux est, Ap. Quomodo
dignoscis, similes cū sunt?
Mer. Quod hic quidem, A-
pollo, habet in facie uestigia
uulnerum, quę aliquando ab
his accepit, quibus cum pug-
gillatu certauit, & maximē,
quibus d Bebruce Amycē fla-
lio uulneratus fuit, quādo cū
Isone in Colchum nauigas-
bat. Alter autē nihil tale prę-
se fert, sed purus est atq; in-
teger facie totus. Apollo. O-
perz
φάσμα, ἀλλὰ λυλαρίε ὄρνι, α

[illegible]

ΑΡΧΑΙΩΝ ΚΑΙ

Ερμῆς.

ΕΧαι· μὴ ἀπᾶν ὃ ἐρμῆς,
πτόρ· ὁ ἰάσας ὁδὸν
τῶν· ὃ πτόρ· ὁ πο
λυδούκας, ἰγὺ γδ ἐκ αὐτῶν διακρί
ναι· αὐτὸς· Ερ· ὁ μὲν χρεὶς ἡμῶν
ἐγγυφόμενος, ἰκάν· ἰάσας
ῶν, ὅτ· ὃ, πολυδούκας. Απε·
πῶς διαγινώσκας; ὁμοιοι γδ.
Ερμῆτι ὅτ· ὃ, ὃ ἀπολλων, ἰχθ
τῶν τῷ προσώπῳ τὰ ἰχθ τῶν
πρηνμάτων, ὃ ἰλαβὶ παρὰ τῶν
αὐταγωνιστῶν πυκτόν· ἢ μά
λιστ· ὁ ἰός· ὁ τῷ βίβρυκος ἀ
μύκ· ἰτρώδ· τῷ ἰάσωνι συμπλέ
κων, ὅτ· ὃ, ὁ δὲν τιθετο ἰμ
ἀπαθὲς τὸ πρὸς ἡμᾶς. Απελ· ὃ
ναι·

peræ præciſiſ feciſti qui diſcri-
mina, quibꝰ internosceſi que-
ant, docueriſ me. Nam cætes
ta certè omnia æqualia ſunt,
oui pars dimidia, & ſtella ſu-
perne imminens, & iaculum
in manu, & equus utriꝰ can-
didus. Quare ſæpè equidem
appellauì hunc Caſtorè, qui
Pollux erat: & curſor Caſto-
rem Pollucis nomine. Sed &
illud mihi dic. Cur non am-
bo pariter nobiſcum uerſan-
tur, ſed ex diuiſo nunc quidẽ
mortuus, nunc autem deus eſt
alteruter ipſorum. Mer. Fræ-
terno amore hoc faciunt. Nã
cum oporteret alterũ ex Lep-
dæ filijs mortem obire, alterũ
autem immortalem eſſe, diui-
ſerunt ira inter ſe ipſi immor-
talitatẽ. Apol. Non ſanè pru-
denti, Mercuri, diuiſione, Si
quidẽ nec aſpicient ſeſe mu-
tuo, hoc paſſo, quod uel mas-
kimè, opinor, deſiderabant.
Aut quomodo enim: cum al-
ter apud deos, alter apud ma-
nes exiſtat: Veruntamẽ, quẽs
admodũ ego uaticinor. Ac-
ſculapius medetur, tu palæ-
ſtricam doces, puerorũ exer-
citor optimus, Dianam aſſi-
obſetricatur, atqꝫ aliorũ ſu-
am quiſqꝫ artem habet, uel
dijſ, uel hominibus utilem, hi
uerò quid agent nobis: aut
inertes atqꝫ ocioſi conuiuaſ
buntur nobiſcum, tam gran-
des cum ſint: Me. Haudqua-
quã ſed inſiſtũ illiſ eſt, Neptu-
no ut miniſtrẽs & ſubſeruiãt,
& obſequitare ipſos oportet
pelagus: & ſic ubi nauitas eſt,
puſate

νῆσας, διδάξαι τὰ γυνήσματα.
ὡδὲ τίγρι ἄλλα πάταγισα, τὸ
ὦς τὸ ὑμῖτομαι, καὶ ἄτῃς ὑπὲρ
νῦ, καὶ ἀκόντιον ἐν τῇ χαρὶ, καὶ
ἵππῳ ἱκατὶν Λόυκῳ. ὅτι
πολλὰ κίς ἰγὼ τὸν μῦθον, πρὸς αὐ-
τὸν δὲ, τῷ τῷ πολλὰ δούκεις ἐν-
ματι, ἀτὰρ ὅτι μοι καὶ τόδε. τί
δαίμων ἐκ ἄμφω ξύνασιρ ὑμῖν.
ἀλλ' ὅζ' ἡμισίας, ἄρβι μὲν, γαίρῃ.
ἄρτι γ', δῖος ὄρνυτο ἄτορῳ αὐτῷ.
Εἰμ. ὑπὲρ φιλαδιφίας τῶς πε-
νῶσιρ, ἰπὰ γὰρ ἰδὲ ἴνα μὲν τε-
θῆναι τῶν λέλεις ὑμῖν. ἴνα δὲ
ἀλῶντορ ἀναί, ἐν ἡμῶς ἔστω
αὐτοὶ τῶν ἀθανασίω. ἀπολλ. ὅ
ξυνητῶν ὅ ἱμῶς τῶν νομῶν, ἰγὼ
ἰδὲ ἰψὶν τῶν ἀλλύλων, ἐπὶ
ἐπὶ τῶν οἶμαι μάλιστα. πῶς γὰρ,
μὲν, παρὰ βίωι, ὅ δὲ παρὰ τῇς
φθίτις ὦν; πῶς ἄλλα ὡς παρὰ
ἰγὼ μαστοδύμαι, ὅ δὲ ἀσπλην-
ες ἰᾶται, οὐ δὲ παλαίωρ διδάσ-
κα, πῶς δὲ τριβῆς ἄριστῳ ὦν. ὅ
γὰρ ἄρτι μοι, μαδύται, καὶ τῷ ἄλ-
λῳ ἱκατῳ ἰχὰ τινὰ τίχλω,
ὅ θωῖς, ὅ ἀνθρώποις χρῆσιμῳ. ὅ-
τοι δὲ, τί ποίησιν ὑμῖν, ὅ ἀρ-
γοὶ σὺν χέσιν τῇ τελευτῇ ἐπὶ βί-
ῃ. ἰδὲ ἡμῶς, ἀλλὰ πρὸς ἴταν-
τα αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν τῷ ποσῶ.
ἀὐτοὶ ἡ καθιππύσαν δὲ τὸ πῶ-
λατῳ. καὶ αὐτὸς πῶς αὐτὰς χα-
μαίοντες

postate periclitantes aspexerint, insidentes nauigio, praestare incolumes nauigantes. Apo. Bonam, Mercuri, & salutarem narras artem.

μαρμελίνης ἰδωσιν, καταβισσονται ἐπὶ τὸ πλοῖον, σῶσαν τὰς ἐμὰς πλίσσας. Αἰδῶ. ἀγαλλῶ ἢ ἱρμῶ, ἢ οὐτέμιον λίγας τῶν τύχῃ οὐκ.

ΕΝΑΔΙΩΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

MARINI DIALOGI.

ARGUMENTVM IN Dialogos Marinos.

NEQVE horum Dialogorum diuersa aut alia ratio est, quod ad occasiones & argumenta pertinet, superiorum. Nam et ipsi ex Homericis ac Tragicis fabulis desumpti sunt: & eadem elegantia ac festiuitate nitent. Nisi quod omnes (quod idem tamen & in superioribus propè fit) de rebus amatorijs tractant. Vnde illud quoque uerisimile est, Lucianum ostendere uoluisse, quod quacumque sub hac tota mundi machina mouentur & uiuunt, inter ceteros affectus, praecipuè amori obnoxia sint, ac voluptatem appetant. Illumque adeò generalem quendam

omnium

omnium tam deorum, quàm hominum dormitorem esse. Quod autem Deos maxime ex amore desipere atq; insanire: deinde & voluptatibus deditos esse fingit: ex professione sua facere videtur. Fuit enim quamquam omnibus Philosophorum factionibus ex aequo propè infestus, ad Epicuream tamen magis, quàm ceteras, inclinatus, qui & voluptatem, finem bonorum asserabant, & Deorum providentiam negabant. Id quod cum alibi passim, tum in Demonacte, & in Consilio Deorum animadvertere licet.

*Deformem ridet Polypthemum, Doris amabat,
Ceca tamen supra quem Galatea modum,
Mutuo sic solita sese exagitare puella,
Queq; suum præfert sit licet ille nihil.*

Doridis & Galateæ.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
Γαλατία.

Formosum amante Galateæ, nempe Siculo istū pastore iungunt amore tui deperire. Ga. Ne ride Doris, nā qualis qualis est, Nep. patre prognatus est. Do. Quid tū postea, si nei Ios ne ipso sit pgenit, cū usq; ad ded agrestis atq; hispid apparet, quodq; est, omniū defor-

missimum,

Kἀλὲρ ἱραστὸν ὃ Γαλατεῖα φασὶ τὸν σικελὲρ τὸτον περιμύα ἐπιμυμῶναι σοι, Γα. μὴ σκῶπῃς Δωρι, προσδῶντες γὰρ ὅς ἐστιν, ὁ παῖς αὐτοῦ, Δω. τί ὅν αἰτῇ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὡμᾶν, ἐστὶν καὶ λάσιος ἱραστὸς, καὶ τὸ πάντων ἀμορφώτατος.

missimum, unoculus. An uerò credis genus illi quicquā profuturum ad formam? Ga. Ne isthuc quidē ipsum, quod hispidus est atq; agrestis, ut tu uocas, illū deformat, quin uirile magis est. Porro oculus decet etiam frontem, quo quidem nihilo segnus cernit, quā si duo forent. Dor. Vis deris Galatea non amantem habere Polyphemum, sic eū prædicas. Gal. Equis haud adamo, sed tamen insignem istam uestram insultandi opꝑrobrandiq; petulantiam ferre non queo, ac mihi nimirū inuidia quadam isthuc facere uidemini, propterea qđ ille quū fortē aliquando gregem pasceret suum, nosq; d littorali specula in littore ludentes cerneret in prominētib; Aetnæ pedib; qua uidelicet inter montem & mare litus sese in longum porrigit, uos ne aspexerit quidē, ac ego omnium una uisa sum formosissima, eoq; in unam me cōiecerit oculum. Eares uos malē habet, nā argumentum est, me forma præstantiorem esse ac digniorem quæ amer, uos contrā fastidias esse. Dor. An istud tibi putas inuidendum uideti si primū pastori, deinde lusco formosula uisasis? quanquam quid aliud ille potuit in te probare præter candorem? Is illi placeat, opinor, quod caseo & lacte assueueris, proinde quicquid his sit simile, id protinus pulchrum iudicas. Alioquin ubi libebis scire, qua sis fa-

νώτατον· μονόφθαλμος. οἷα τὸ γινῶ· ἐνέσαι αὐτὶ αὐτὸν πρὸς τὴν μορφὴν; Γα. ἐπεὶ τὸ λάσιον αὐτῷ, καὶ ὡς φῆς ἄγριον. ἄμωρ φόνοςτιν. αὐτὸν δὲ δὲ γὰρ ὁ, τὸ ὀφθαλμὸς ἐπιπρίπτει τῷ μετώπῳ, ἐν ἐνδὲς τὸν ὄφθαλμον, ἢ ἐν δὲ ἦσαν. Δωρί. ἰσικας ὁ Γαλάταια ἐκ ἰρασίου, ἀλλ' ἰσώμενον ἴχασιν τὸν πολύφημον, οἷα ἰπικῶν αὐτὸν. Γα. ἐκ ἰσώμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐν ἐνδὲς τὸν τῶτο ἐ φῆς ὁμῶρ. καὶ μοι δοκᾷτι καὶ φῆς ἐν αὐτῷ ποιῶν. ἐπεὶ ποιμαίνω περὶ, ἀπὸ τοῦ σικπῆς ποιμαίνω ἐν μοῖς ἰσῶν ἐπὶ τοῦ ἰσῶν. ἐν τοῖς πρὸς τοῖς τοῖς αἰτῶν, καὶ ὁ μετὰ τὸ τὸ ἰσῶν καὶ τοῦ δαλάτης αἰγιαλὸς ἀπομνησιν, ὁμῶς μὲν ἐπεὶ πρὸς βλῆψιν, ἰσῶν δ' ἐν αἰσῶν ἢ ἐκ αἰσῶν ἰσῶν, ἢ καὶ μόνον μοι ἰσῶν τὸν ὀφθαλμὸν, ταῦτα ὁμῶς αὐτῷ. Δῶμα γὰρ ὡς ἀμῶν ὁμοί, καὶ ἀξίωσιν ὁμῶς ἢ παρῶσιν. Δω. ἐπεὶ ποιμαίνω καὶ ἐνδὲς καὶ τὸν τὸν ἰσῶν ἰσῶν, ἐπεὶ φῆς οἷα γινώσκω; καὶ τοι τὸ ἄλλο ἐν σοι ἰπικῶν αὐτῷ. καὶ τὸ λουκὸν μόνον. καὶ τῶτο ἐμοί. ἐπεὶ ξυνῆλθε ὅτι τυρῶ καὶ χαλκῶ. πᾶν αὐτὸ ἐν τῷ ἰσῶν τῶτο ἐν τῷ ἰσῶν, ἐπεὶ τὰ γινώσκω, ἐπεὶ αὐτῷ

eie, de scopulo quopiam, si
 quādo serenitas esset, de spec
 tans in aquam, temetipsam
 contemplare, uidebis aliud
 nihil nisi perpetuū candorē.
 uerū is quidē nō probat nisi
 rubor admixtus illi dec^o illi
 iunxerit. Ga. Atqui ego illa
 immodicē candida, tamen e
 iusmodi habeo amantē quū
 interimē uobis nulla sit, quā
 uel pastor uel nauta, uel por
 tius aliquis miretur, cæterū
 Polyphemus (ut alia ne di
 cam) etiam canendi peritus
 est. Dor. Tace ô Galatea, aus
 diuimus illum canentē, quū
 nuper pruriret in te, sed ô fan
 cta Venus asinum rudere di
 xisses. Nam lyrae corpus sic
 milimum erat cervino capie
 ti ossibus renudato, tum cor
 nua perinde quasi cubiti
 minebant, ijs iunctis, indu
 ctisq^{ue} fidibus, quas ne Collo
 pe quidem circū torquebat,
 agreste quiddā & absonum
 cantilabat, quom aliud inter
 rim ipse uoce caneret, aliud
 lyra succineret, ita ut tempe
 rare nobis nequiuimus,
 quin rideremus amatoriam il
 lum cansionem. Nā Echo ne
 respondere quidē illi uoluit
 balanti, quam sit adeo garru
 la, imò prouideret, si uisa fuisset
 imitari stridulum cantum
 & ridiculum. Ad hæc gestas
 bat in ulnis amasius iste de
 licias suas, urfi catulum pilis
 hirtum, ipsi non dissimilem.

Quis

ἐνδυμάτιον, ἄρκτε σκύλακα, καὶ τὰ λάσιον αὐτῇ προσιοικέτα.

πῶς αὐτὸ ἐβλήθη· μαθὼν δὲ αὐτὸν
 χάριτας εἶσα πᾶσι ἵψιν, ἀπὸ πίστεως
 τισὶν, ὅτι γὰρ ὡς ἐκεῖ, ἐπαύ-
 ψασι εἰς τὸ ὕψος, ἰδίᾳ σιαντῶν,
 ὁδὸν ἄλλοι ὅτι χρῖσιν ἰσχυρῶς ἀνθε-
 βῶς. οὐκ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὡς μὴ
 ἐπιπρέμει αὐτῶν τὸ ὄρυθμα.

Γαλ. καὶ μέν ἔγωγε μέν τ' ἀπερ-
τως λαοική, ὅμως ἱερατικὴ καὶ τοῦτο
τορ ἔχω, ὑμῶν ᾧ ἐκ ἑστὶν λύττις,
ἡ ποικίλ' ἡ ναύτης, ἡ πορθηδὺς ἐ-
παναδ' ᾧ ᾧ Παλῶφον, τᾶτι ἄ-
λα καὶ μουικὴς ἔστι. Δι. σιῶπα
ᾧ Γαλάταια, ἡμῶσα μὲν αὐτῇ ἄ-
δουτ, ὁπότε καὶ ὡμασι πρώτῳ
ἐπίσι, Αφροδίτη φίλη, ὅτεν αὖ
τις ὀγαῶσαι ἰδοξί. καὶ αὐτὴ ᾧ
ἡ ποικίς, ἡ ἀφροδίτη ἰδοξί γυμ-
νὸν τ' σαρκῶν, καὶ τὰ μέν ἐ-
ρατα, πύχαις ὡσπὸρ ἔσαν. ἰν-
γῶσας ᾧ αὐτὰ, καὶ ἰνάψας τὰ
νόσῳ, ἐλὶ ἐλὶ λαοί, πόρι τῶ
ψας, ἐμὶ καὶ ἡμῶσιν καὶ αὖ
πορδὸν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βούρ, ἄλλο
καὶ ᾧ ἐλὶ καὶ ὑπὲρ ἔχα, ὅτεν ἐλὶ
κατὶ χερὶ τὴν γύλῳτα ἰδουάμα
δα, ὡδὶ τῷ ἱερῳτικῷ καὶ ἰδουάμα
τι. ἡ μὲν ἔρ' ἔχῳ ἐλ' ἡ ποικίς
δα καὶ αὐτῇ ἡ ἰδουάμα, ἔτεν ἄλλ' ᾧ
ἔσῳ βρυχομένῳ, ἄλλ' ἔσῳ καὶ ἔσῳ,
ἡ φανείν μιμνήσκον τραχῶσ
ἡ δὲ καὶ κατὰ γύλῳτα. ἰφίρι δὲ
ἡ ἰφίρατ, ἡ τῶν ὀγαῶσαι

Quis autem non inuideat a-
micum istum Galatea ? Ga.
Quin tu igitur Dori, tuum
ipsum amicum nobis comon-
stra, qui eo sit formosior quic-
que doctius ac melius, uel no-
ge canat, uel cithara? D. Mi-
hi quidem nullus est amator,
neque me hoc nomine iactō,
quasi sim uicementem amabi-
lis, ueruntamen istiusmodi a-
micum, qualis est Polyphes-
mus, nempe totus hirci olēs,
et crudis uisitans carni-
bus, & hospites, si qui appu-
lerint, deuorans, tibi habeas,
sumis tu mutuum ames.

[illegible]

**Cōmemorat Cyclops se oculo ut spoliārit Vlysses,
Is maris porrexit dum cyathum ille mero.
Non potuit durare diu Polypheme, Tyrannis,
Cogeris en pœnas solvere promeritas.**

**Cyclopis & Neptu-
ni.**

O Pater, qualia pas-
sus sum ab execra-
bili isto hospite,
qui inebriatus ex-
crauit, somno grauati ag-
gressus. Nep. Quis uero est,
qui isthuc facere ausus fuit.
Polypheme: Cyc. Principio
quidē seipsum Nemine uoca-
bat, postquā autē effugit, atq;
extra tela, ut dicitur, fuit, V-
lyssēm nominari se aiebat.
NEP TV. Noui, quem dis-
co, Ithacensis est, ex Illo aus-

ΚΥΚΛΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ω πατέρ, οἷα πίπτοντα
 ὑπὸ τῷ παταράντῃ ξυ-
 νει, ἐς μὲν ὤσαι θῆντο·
 φλωφί μιν, ἱεσμὸν μί-
 νον ὑπὸ χερσίν σου. Πο. τίς ὁ ταῦ-
 τα τελέμεναι ὦ Πατήρ σου; Κύ.
 τὸ καὶ πρῶτον οὐτιν' αὐτὸν ἐκ
 πικάλῃ. ἰσὺ δὲ δέσπον, καὶ
 ἔξω ἐν βίαις, οὐκ ἀσθενὲς ἐν-
 μάχιστά σου. Πο. οἶδα ἂν λή-
 ζαι, τὸν Ἰησοῦν, ὃς ἰδίῳ
 δ' αὖτις

tem nauigabat. Sed quo pacto hæc peregit, cum alioqui non ita audax atq; animofus fit: Cyci. Deprehendi in antro, è patris domum reuersus, multos quosdam, insidiantes uidelicet et pecuarijs. Posteaquam autem appofui foribus operculū, (saxum autem quoddam mihi est, per quam magnum) atq; ignem refuscitavi, accensa arbore, quam de monte mecum ferebam, uisi sunt abscondere sese parare. Ego uero comprehensis ipsorum quibusdam, ut par erat, denoraui, ut qui prædones essent. Hic igitur uersutissimus ille, siue Nemo, siue Vlysses fuit, dat mihi bibere, infuso quodam ueneno, dulci illo quidem & fragranti, cæterum ad insidias struendas præsentissimo & maximè turbulento. Nā statim omnia uidebantur mihi, posteaquam bibissem, circumagitari, & antrum ipsum inuertebatur, & profumapud me amplius ipse non eram. Postremo autem somno correptus iacui. Ille uero ex exuato ueste, eodemq; igne succenso, insuper etiam excæcauit me dormientem. Et ex eo iam tempore cæcus tibi sum Neptune. NEPTV. Vt alte nimis dormisti o fili, qui non interea exilueris, cum excæcareris. Vlysses igitur ille quo pacto effugit? Non enim, sat scio, potuit dimouere saxum à foribus.

Cyci.

Α' αὐτοί. ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, ὃ δὲ πᾶν οὐδ' ἀρσένον; Κύ. κατέλαβεν ἐν τῷ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀναστρέψας, πολλὰς τινὰς ἐπιβλαπόντας ἀλλοτρίοις τοῖς χαίμασι. ἐπὶ δ' ἰδὼν κατὰ τὸ δῦμα τὸ πῶμα, πίτρα δὲ ἔγε μοι παμμιγῆς, καὶ τὸ πῦρ αὐτὸ καύσας ἐν αὐτῷ μύθῳ. ὃ ἐφίρον δὲνδρον ἀπὸ τοῦ ἔρως, ἐφάνησεν ἀπὸ τῆς ἑρμῆς αὐτὸς παρὰ μύθῳ, ἔγω δὲ συλλαβὴν αὐτῶν τισι, καὶ σπέρσας ἐν τῷ, κατέφαγον καὶ τὰς οὐκ. ἐν ταῦτα ὁ παρὰ γένεατ' ἐκείνῳ, ἔτι οὐκ ἔστι, ἔτι οὐκ ἔστι ἐν τῷ, διδασκίμα πειρὰ φάρμακον ἐν ἔχθρας, ὃ δὲ μὴ καὶ οὐκ ἔστι, ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ταραχὴν ἐν τῷ αὐτῷ. ὅλα ταῦτα γὰρ οὐδὲν ἰδὼν καὶ μοι περιφρίσθαι πᾶσι καὶ τὸ σπέρσας αὐτὸ ἀντρίψας. καὶ ἐν ἔτι ὅλα ἐν ἡμῶν τῷ ἑμῶν. τίλος δὲ, ἐν ὕπνῳ κατὰ πᾶσι. ὃ δὲ ἐκ τῶν καὶ μεσλήν, καὶ πυρῶσας γὰρ, προσέτι ἐν τῷ αὐτῷ με καὶ οὐδὲν. καὶ ἐπ' ἐκείνῳ τυφλὸς ἐμὶ σοὶ ὃ πᾶσι. ποσ. ὡς βαδὺν ἐκείνῳ δὲ τίνον. ὃ ἐκ τῶν καὶ μεταφύ τυφλὸν μύθῳ. ὃ δὲ οὐκ οὐκ ἔστι πᾶσι δὲ ἑρμῆς; ὃ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἐν τῷ αὐτῷ ἀπὸ τῶν δῦμα.

Cyci.

Alphes & Neptu-
ni.ΑΛΦΕΙΟΥ ΚΑΙ
ΝΕΠΤΥΝΟΥ.

Quid hoc, Alphes, quod tu solus alio-
rū in mare dela-
tus, neque cū salis
fugine misceris, perinde ut so-
lent cætera flumina omnia,
neque diffusus, sed per mare,
velut concretus, ac dulci cus-
todito fluore, incorruptus
etiam et purus cursu laberis?
Nescio quo locorum in pro-
fundum te ipso quemadmo-
dum gavisus atque ardere faci-
unt, submerso, ac uideris rursus
sum emergere quoque alibi, et
te ipsum iterum spectandum
exhibere. ALP. Amatoria
quædam res hæc est. Neptus
ne, quæ obrem ne mihi uitio
uertas. Amasti autem & ipse
sæpenumero. Neptu. Mulier
rem ne, Alphes, an nympham
amas, an etiā Nereidā ipsa
rū unam aliquā? Alp. Nō, ue-
rum fontē Neptune quendā.
Neptu. Vbi igitur terrarum
ille manat? Alp. Insularis est,
in Sicilia, Arethusam ipsum
uocant. Nep. Scio. Non de-
formem sanē, Alph. Arethu-
sam amas, sed & liquidus fons
illa est, & per purum ebullit,
& ipsi atque etiā calculi gra-
tiam addunt, supra quos to-
ta ea uelut argentea apparet.
Alp. Ut uerē nosti fontē hanc,
Neptune, ad illū igitur abeo
nunc. Nept. Sed abi quæ, et feceris
liciter

TΙ τὸ τοῦ Ἀλφεί, μέγα
ἢ ἄλλων ἐμπιπὼν οὐ
τὸ πῶλα γὰρ, ὅτι αἰε-
μίγνεται τῇ ἁλμυρίᾳ ἰδὲ πῶτα
μοῖς ἀπποῖρ, ὅτι ἀναπαύει ἐν
αὐτῇ διαχυθεῖς, ἀλλὰ διὰ τὴν
θαλάττης φύσιν, καὶ γλυκὺν φυ-
λάττην τὸ βῆθρην, αἰμυρὸς ἐστὶ καὶ
καθαρὸς ἰσάγην. ἔνθα εἶδ' ὅπου βύθου
δι' ὑποδύν, καθ' ἃ παρ' οἱ λαοὶ
καὶ ὄρνιθες, τοίκας ἀνακλύσαν
πρὸς αὐτοῖς ἀναφάνειαν σιαν-
τῶν. Αἰ, ἱερωτικὴν τι τὸ πρᾶγμα
ὄγχι· ὡς Πίσσεδον, ὥστε μὴ ἡλιχί-
ον ἔσθαι ἢ καὶ αὐτὸς πολλὰ κίς.
Πισσεδ. γλυκύς ὡς Ἀλφεί, ἢ
ἐνύμφης ὄρεα, ἢ καὶ τῶν Νερειδῶν
ἀνὰ αὐτῶν μίαι; Αἰ. ἔνθα ἄλλα
πρὸς ὡς Πίσσεδον. Πισσεδ. ἢ ἢ
πᾶσι γὰρ αὐτῷ ῥᾷ; Αἰ. νοσίων
τίς ὅστις σικελικῶν. Ἀρτίσταν αὐ-
τῶν καλῶν. Πισσεδ. εἶδ' ἔνθα
ἄμφορ ὡς Ἀλφεί τῶν ἀρίθων.
σεν, ἀλλὰ διαγυρὲς τί ὄγχι, καὶ
διὰ καθαρὸν ἀναβλύζει, καὶ τὸ
ὑλὸς ἐμπέριπα ταῖς ψαφίσι,
ἴσον ὑπὲρ αὐτῶν φανόμενον
ἀργυροειδές. Αἰ. ὡς ἀληθὲς
εἶδ' ἔνθα πρὸς γλῶσσαν Πίσσεδον
παρ' ἰσάντων οὐκ ἀπέρχεται.
Πισ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μὲν, καὶ οὐκ οὐκ
χρ

liciter utere amore, illud autem mihi dic, ubi tu Arethus fami conspicatus es, Arcas ipse cum sis, fons autem ille in Syracusis manet: AL. Properantem me moraris, Neptune, curiosè nimis interrogando. Nep. Probè dicis. Abi igitur ad amatū. Ac emergens iterum è mari eosdem alueo cū fonte illo misce aris, & in unam aquam redig gaminā.

χαίρω τῷ ἡντι. ἐν ᾧ δὲ μοι δεῖ πρὶ, πᾶ τῷ Ἀρίθου αὐτὸν ἀδελφῶν τοῦ μὲν ἀρκὰς ὄν, ὃ δὲ ἐν Συρακῶν αὐτοῦ ὄν. ΑΛ. ἐπαγόμην μοι κατέχας ὃ πόσειδον. πρὸς ἡντι, Ποσειδῶν λέγεις, χάρεαι παρὰ τῷ ἀγαπημένῳ. καὶ ἀναδύς ἀπὸ τοῦ θαλάττης, ξυνάει μίγνυσσιν τῇ πυρρῇ. καὶ ἐν ταύτῃ γίνεσθαι.

*Proteus se in uarias gaudet conuèrtere formas;
In pelagi qui se continet usq; specu.
Fit lignum, fit aqua, & fulua ceruice leana,
Flammæ etiam formam suscipere est solitus.*

Menelai & Protei.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΙΟΥ.

AT in aquam cōuertite Proteu, incredibile aded nō est, marinus utiq; cum sis, etiam arborem fieri, tolerabile, præterea & in leonē aliquando muteris, licet tamen neq; hoc supra fidē est, Quod si autem & igne fieri te possibile est, cum in mari habites, hoc omnino miror, neq; adducor, ut credā. Prot. Ne mireris Menelae, fieri enim soleo. Mene. Vidi & ipse, Veruntamen uideris mihi (dicitur enim hic apud te) præstigiis quasdam adhibere rei, atque intuen-

tium

Aλλὰ ὁδωμὲν δὲ γίνεσθαι, ὃ Πρωτῶν, ὃ ἐκ πίπτον, ἐκ ἀλιόρ γινέσθαι, καὶ ἀνδρῶν ἵτι φορμῶν, καὶ ἐκ λίοντα ὅτι ἀλλαγῆς, ὅμως ἐκ τῆς ἐξω πείρας. αἱ δὲ καὶ πῶς γίνεσθαι λεωτῶν ἐν τῇ θαλάτῃ οἰκῶντα, τούτο πᾶν θαυμάσιον, καὶ ἀπίστῳ. Πρω. μὴ θαυμάσῃς ὃ Μενέλαε. γίνεσθαι γάρ. Μι. ἔλεον καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι λεόντες, εἰρήσιν γὰρ πρὸς τι, γονταίῳ τινὰ προσάγει τῇ πράγματι, καὶ τὰς ὁρᾶς μὴ

duc oculos decipere, cum interim ipse nihil tale fiat. PROT. Et quæ nam adeo deceptio in rebus sic manifestis fieri queat. An non apertis oculis uidisti in quam multa ipse me transformauerint? Quod si uerò non credis, & res hæc tibi falsa uidetur, nesci pe apparentia quædam inanis ante oculos obuersans, posteaquam ignis factus fuero, applica mihi, heus genero sè te, manum. Nimirum senties, uidear ne tantum ignis, an & urendi uim habeam, MENEL. Periculosum est, experimentum hoc Proteu. PROT. Attu Menelae uideris mihi neq; Polypum uidisse unquam, neque etiam quid pisci huic accideret soleat, scire. MEN. Verum Polypum ipsum quidem uidi, quæ uerò accidant illi, libenter ex te cognouimus. PROT. Quicumque saxo accedens, acetabula sua applicuerit, atq; affixus in hæserit cirramentis, illi se ipsum simile efficit, mutatq; colorem, immittendo saxum, quo uidelicet lateat piscator, nihil ab illo uarians, neque manifestus existens ob hoc, sed assimulatus lapidi. MEN. Ferunt hæc. Sed tuum hoc multo magis omnem opinionem excedit Proteu. PRO. Nescio, Menelae, cuiusnam alteri facile credas, qui tuis ipsius oculis non credas, MEN. Videns equidem

μὲν ὁ ἀπαλῆς τῶν ὀφθαλμῶν, αὐτοὶ δὲ τὸ τοιοῦτον γινώσκουσιν. PROT. καὶ τίς αὖ ἐκείνους ἐκ τῶν ὅπως ἐναργῶν γινώσκουσιν; ἀσφαλῆς τὸ τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ἂν εἴδῃ, ἢ ἴσα μετιπείσομαι ἑαυτὸν; ἀλλ' ἀπίστευται, καὶ τὸ πρῶτον ψαύειν ἀνὰ δυνάμει φατασίᾳ τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἵσταίνον, ἢ πειθεῖν πῦρ γίνεσθαι, προσέειπε καὶ μοι ὁ γράβειται τὴν χάριν. ἴσως γὰρ, ὀφθαλμοῖς μόνον, ἢ καὶ τὸ λαίαν τίτι μοι πρόσκειται. MEN. ἀσφαλῆς ἢ πᾶρα ὁ Πρωτεύς. PROT. οὐδ' αἰ μοι Μενέλαε δυνάμει δὲ πειθεῖν ἵσταίνον πᾶσι πιστεύει, ἢ δ' ὁ πᾶσιν ὁ ἴσως δὲ τὸ αἰσθάνεσθαι, MEN. ἀλλὰ τί μοι πειθεῖν ἀδύνατον, ἢ πᾶσιν ἀλλ' αἰσθάνεσθαι, ἢ πᾶσιν ἀλλ' αἰσθάνεσθαι, ἢ πᾶσιν ἀλλ' αἰσθάνεσθαι. PROT. ἐπὶ αὖ ὅπως πειθεῖν ἀδύνατον τὰς ἐκείνους, καὶ προσέειπε ἵσως κατὰ τὰς πλεονεξίας, ἵνα ἑαυτοῖς ἀποδράσιν ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλῃ τὴν χεῖρα, μιμνήσκουσιν τὴν πείραν, ὡς αὐτὸν λαβὴν τὴν αἰσθάνεσθαι, καὶ δυνάμει φατασίᾳ τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἵσταίνον, καὶ πᾶσι φατασίᾳ τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἵσταίνον, καὶ πᾶσι φατασίᾳ τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἵσταίνον. PROT. οὐκ οἶδα, ἢ Μενέλαε, τίτι αὖ ἀλλ' αἰσθάνεσθαι, τὸ τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ἂν εἴδῃ. MEN. ἴσως αἰσθάνεσθαι.

equidem vidē, sed tamen res
ipsa non sibi similis est, eundem
dem videlicet ignem atq; a-
quam fieri.

αἶον. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τὸ ῥᾶ-
τιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ
γίγνεται.

Hic narrat Panopes Eridis pomumq; dolumq;
Vt lites illo mouerit atq; graues.

Priamides legitur iudex, malumq; reportat,
Blanda Venus: tantum cæca libido potest.

Panopes & Gale- nes.

Vidisti ne Galene he-
ri, qualia fecit Eris,
ad coenam in The-
salia, propterea qd'
non & ipsa uocata fuerat ad
conuiuium? Gal. Haud conui-
uium equidem uobiscum tum
fui. Nam me Neptunus iussie-
rat, tranquillum interea. Pa-
nope, seruare pelagus. Sed
quid feci? Eris cum præfens
nō adesset? Pa. Thebis ac Pe-
leus concesserant intro in tha-
lamum deducentibus ipsos
Amphitrite ac Neptuno. In-
terea autem Eris, clam cætes
ris omnib. (id quod facili il-
litum fuit, alijs bibentibus,
quibusdam autem applau-
dentibus, uel Apollini citha-
ram personati, uel Musis ore
modulantibus adhibendo as-
pinum) proiecit in conuiui-
um pomum quoddam admo-
dum pulchrum, aureum totū,
b Galene. Inscriptum autem
erat his uerbis, Formosa ac-

cipiat,

ΠΑΝΟΠΥΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΩΝΣ.

Εἶδον ὃ Γαλλῶν χθῆρ,
εἰς ἡπίσιον ἢ Εἰς πα-
ρὰ τὸ δᾶπνον ἐν Θιτῆα-
λίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐν
τὸ συμπόσιον; Γαλ. ὃ ξυνοίσι-
μῳ ὑμῖν ἰγνώ. ὃ γὰρ Προειδῶρ
ἐκλήθουσι μὲν ὦ Πανόπη, ἀνύμαν-
τον ἐν τοσούτῳ φυλάτῃ τὸ πᾶ-
λας. τί δ' οὖν ἡπίσιον ἢ Εἰς
μὴ παρῶσα; Παν. ἢ Θιτὶς καὶ
ὃ Παλὺς ἀπειλὴν βίωσας ἐν τῷ
δάσκαμον, ὑπὸ δὲ Ἀμφιτρίτης
καὶ τῷ Προειδῶν παρὰ πῖμα
φθιντοῦ. ἢ Εἰς δ' ἐν τοσούτῳ λα-
δῶσα πάντας, ἐδωκὴν δὲ ῥα-
δίως, τῶν μὲν πινόντων ἐνὶ τῷ
δὲ προτιμῶν, ἢ τῶ ἀπόλλωνι
λειτουργῶντι, ἢ τῶν μέσας ὁδοῦ
σας προειχόντων τὸν νοῦν, ἐν
εἰβάλλει ἐν τὸ συμπόσιον μὴ λόγ-
τι πᾶγκαλον χρυσοῦ ἐλον ὃ
Γαλλῶν. ἐπιγίγνεται ὃ, ὃ καλὴ
λαβίτη.

uplat. Dum igitur uoluitur hoc tanquam ex composito iactum, peruenit eo loci, ubi Iuno & Venus & Minerva accumbebant. Deinde ubi Mercurius sublato isto, legit ea, quibus illud inscriptum erat. Nos quidem Nereides cum silētio sedebamus, quid enim agendum erat, illis presentibus: Illæ uerò inter se contendebant, ac quælibet suum illud esse uolebat. Et nūti Iupiter seipsum inieposuisset, etiam ad manus usq; res hæc processisset. Verum ille, ipse quidem, inquit, non feram iudicium de hoc, tamen illæ ipsum iudicare uellent, sed in Idam ad Priami filium abire, qui & discernere nouit, quænam formosior sit, utpote elegantior stus diosus & ipse, & non facile, talis cum sit, iudicauerit malē. G A L. Quid igitur ad hæc Dæ illæ, Panope? P A N. Hodie arbitror, in Idam abeunt. G A L. Et quis ueniet paulo post, qui nobis renunciaret eam, quæ uicerit? P A N. At iam nuntio tibi affirmo, quod nulla alia uincet, ueniente in certamen Vegere, nisi arbiter ipse omnino cæcutiat.

Tritonis

λαβίτω. κυλιε δὲ μέσσην διὰ τῆ-
τοῦ σποδὸς ἐκίπτεσθαι, ὅπως ἴδῃ
δα ἥρα τι καὶ Ἀφροδίτη καὶ
Ἀθηνᾶ κατακλίνοντο. καὶ πᾶσι δὲ
ὁ Ἑρμῆς ἀνυπόμηνος ἐπιλί-
ξατο τὰ γιγραμμένα, αἱ μὲν
Νυμφὶ δὲ ἡμᾶς ἀπισιωπήσας
μὲν. τί γὰρ ἴδαι ποιεῖν, ἐκάνη
παιουσῶν; αἱ δὲ αὐτίποινοῦσιν
τοῖς κῆσιν, καὶ αὐτῆς εἶναι τὸ μέ-
λου ἕξιον. καὶ αἱ μὲν ὁ Ζεὺς
δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ ἄλλοι χα-
ρῶν προχώρησι τὸ πρᾶγμα,
ἀλλ' ἐκάνη αὐτὰς μὲν, οὐ κε-
νῶ, φησί, περὶ τούτου, καί τοι
ἐκάναι αὐτὸν δικάσαι ἕξιον,
ἅπτεσι δὲ ἐς τὴν Ἰδὴν παρὰ
τὸν Πριάμου παῖδα. δεῖ δὲ
τις διαγνώσαι τὴν καλλίοντα
φιλοκαλεῖσθαι, καὶ οὐκ αὐ-
τὴν ἐκρίναι κακῶς. Γα. τί
ρῶν αἱ δὲ αἱ, ὦ Πανόπη. Παν.
τῆμερον, εἴμαι, ἀπίασι παρὰ
τὴν Ἰδὴν. Γαλ. καὶ τίς ἕξει
μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλλων ἡμῖν
τὴν κρατούσαν. Παν. ἦ δὲ
σοι φημι οὐκ ἄλλα κρατήσει, ὅτι
Ἀφροδίτη ἀγωνίζομένη, μὴ
μὴ τι πᾶν ὁ διαταγῆς ἀμ-
βλυώτης.

R TRITON

Tritonis, Amymones & Neptuni.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΜΩΝΟΥ καὶ Νησιδῶνος.
Τρίτων.

AD Laernam, Neptune, quotidie uenit aquatum uirgo, pulchra omnino species. Haud equidem scito, fors meliorem ullam puellam uisdisse me. Nep. Liberam ne dicis Tritō, an uerò serua quæpiam est, quæ aquam ferre solet. Tri. Minime uerò, sed Danaï illi⁹ filia, una ex quinqua-
ginta istis, etiam ipsa est, Amymone nomine. Interrogauit enim, & quæ uocaretur, & genus ipsius. Danaus autem duriter admodum educat filias, & opus manu facere ipsas docet, & ad aquam hauriendam mittit, & ad alias res agendas instituit, imo pigræ ipse ut sint. N. Solane autem uenire solet longam aded uiam, ex Argis ad Lernam usque? Tri. Sola, nam siticulosum ipsum Argos est, ut nosti. Quare necesse est, semper aquatum uenire illam. Ne. Non mediocriter affecisti me animo, ô Triton, qui mihi hæc de puella narraris, Quare eamus ad ipsam. Tri. Eamus iā enim tempus quodque est, cum aquatum ire solet. Ac propè alicubi circa mediā uia est petēdo Lernā. Nep. Proinde currū iūge, uel, an hoc longiorem rebus morā iniiciet, submittere equos iugo, et currum apparare. Tu uerò

Eπί τῷ λίρῳ, ὃ Νησιδῶνος, παραγίγνεται καθ' ἑκάστῳ ἡμέρᾳ ὑδροσομελὴν παρθεύουσα, ἀγνακῆς τε χρεῖμα, ὃν οἶδα ἐγγυλῆσθαι παῖδα ἰδών. Ποσειδάωνος τινὰ ὃ Τρίτον λήγαι ἢ διὰ πᾶν τὸ ὑδροφορεῖν ὅτιν Τρί. ἢ μὲν ἄλλὰ τὸ Δαοαῶν ἐκείνην θυγάτηρ, μία τῶν πενήκοντα καὶ αὐτῇ, Ἀμμόνι τέχοντα ὑπὸ μέλῳ γὰρ, ἢ τις καθάτο, καὶ τὸ γινῆ. ὁ Δαοαῶν δὲ σκληρὰ γυναικὸς θυγάτις, καὶ αὐτὴ γὰρ διδάσκει, καὶ ὅτι πᾶσι ὃν ἀνὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παρθεύουσα ἀνὰ αὐτάς. Ποσειδ. μὲν δὲ παραγίγνεται μακρὰν ὅτι τῷ ἰδὼν ὃν Ἀργεὺς ἐς Λέρναν. Τρί. μὲν. πολὺ δὲ ψῆφον ὃ τὸ Ἀργεῖ, ὡς οἶδα, ὅτι ἀνάγκη αὐτὴν ὑδροφορεῖν. Ποσειδ. ὃ Τρίτον, ὃ μίτρινος με διατάξας, ὅτιν τὰ πρὸς τὸ παῖδος. ὅτι ἰωμὴν ἐπ' αὐτῷ. Τρί. ἰωμὴν. ἢ δὲ γὰρ καθὰ τὸ ὑδροφορίας. καὶ σχεδὸν πελάτῃ μίσω τῷ ἰδὼν ὅτιν, ἰῶσα ἐς τῷ Λέρῳ. Ποσειδ. οὐκοῦν ξυῖον τὸ ἄρμα. ὃ τῷ

uero potius delphinem mihi aliquem, ex uelocibus illis huc siste, inequitando enim illi quam celerrimè prosequar. T R I T. Ecce tibi hunc delphinum omnium uelocissimum. N E P. Profecte sanè, prouehamur igitur. Tu uero iuxta natando consequere me Triton. Ac posteaquam ad Lernam iam aduenimus, ego quidem hic in insidijs ero, tu autem speculando obserua, quando illam accedentem sentias. Tri, Ecce mihi, propè est. N E P. Formosa, Triton & in ipso ætatis flore puella hæc, sed comprehendenda nobis est. A M Y. Heus homo. quod me hinc correptam abducis? plagiaris quispiam es, ac uideris ab Aegypto, patruo nostro, ablegatus esse, quare clamando patrem uocabo. T R I. Tace Amynone, Neptunus hic est. A M Y. Quid Neptunum mihi narras: cur mihi ò homo uim facis, atque hinc in mare abstrahis? Ego uero suffocabor misera, submersa aquis. N E P. Bono animo sis, Nihil graue patiaris, sed & sonstem cognominam tibi emas nare hic sinam, percussio tridente saxo hoc, iuxta æstuarium, & tu ipsa felix atque beata eris, ac sola fororum obita morte aquam non gelabis.

Necti

το μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβὴν ὑπάρχον τῶν ἰππῶν τῇ βούλῃ, καὶ τὸ ἄρρα ἐπισκοπεῖσθαι: σὺ δὲ ἀλλὰ διαφύλαξαι τινὰ τῶν ὠκίων παράσχεσον; ἰσχυράσσεμαι γὰρ ἐν αὐτῇ τάχιστα. Τρί. ἰδὲ σοὶ ὅτε οὐδὲ διαφύλαξαι ὠκίοντα. Πρὸς. ὦ ἄνθρωπε, λαύνομεν, σὺ δὲ παρατήρησον τὴν Τρίτην. καὶ πάλιν παρὶς μὲν ἐν τῇ λίμνῃ, ἐγὼ δὲ λοχίον ἐν ταυθάτῃ, σὺ δὲ ἀποσπίπαι, ἵνα πρὶτ' αἰῶνα προσέῃσας αὐτῷ. Τρί. αὐτὴ σοὶ πλησίον. Πρὸς. καὶ ἂν ὦ Τρίτην, καὶ ὡραία παρὶς ἔσται. ἀλλὰ συλλαπτία ἡμῖν ἔσται. Αμν. ἄνθρωπε, πᾶσι με ξυνηγάσας ἄγεις; αὐδραπέδῃ τῆς αἰῶν, καὶ ἵσικας ἡμῖν ἀπ' αἰγύπτου τῇ δαίῃ ἐπιπυρρῶσαι. ὥστε βεήσομαι τὸν πατέρα. Τρί. σιώτησον ὦ Αμνῶν, ποσὶ δὴ ὦν ὄν. Αμν. τί ποσὶ δὴ ὦν λήγεις; τί βιάσθαι με ὦ ἄνθρωπε, καὶ ἐν τῇ δαίῃ ταυθατῇ καθελεῖσθαι; ἐγὼ δὲ ἀπεπνιγέσσεμαι ἢ ἀτλία καταδύσασθαι. Πρὸς. δ' ἄρρα, ὅσον δαίμον πᾶσι, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπὶ νηυσὶ σοὶ αἰσθεσθῆναι ἵσασθαι ταυθατῇ πατάξας τῇ τεταύτῃ τῇ πᾶσι τῶν, πλησίον τῇ κλύσματι. καὶ σὺ δὲ δαίμον ἵσασθαι καὶ μεν τῶν ἀλλήλων ἔχ' ὑδρὸς ὁρᾶσθαι ἀπὸ θανάτου.

Noti & Zephy- ri.

ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕΦ
φύρου.

N Vm hanc Zephy-
re, inuēcam, quam
per mare in Aegyp-
tu Mercurius du-
cit, Iupiter amore captus, uis-
itauit: Zeph. Hanc ipsam,
Note, sed iuuenca tum non
erat, sed puella. Inachi filii
filia. Nunc autem luno talem
ipsam effigiauit, æmulatione
amoris commota, propterea
quod uidebat Iouē illā prorsus
deperire. NO. Proinde
etiam nunc bouem illum as-
mat: Zeph. Atq; admodum,
& propterea in Aegyptum
ipsa milit, nobisq; dixit, ne
conturbaremus mare, donec
illa transnataffet, ut quæ illa
lic paritura sit, fert autem u-
terum modò, Deisq; fiet, cū
ipsa, tum quod ex ea partum
erit. NO. An iuuenca De-
us, Zeph. Atque admodum
Note, imperabitq; inquit
Mercurius, nauigantibus, ac
nostra erit domina, ut quemus
cunq; nostrum uolet, emittat,
uel prohibeat aspirare. Not.
Colenda igitur obseruans
daq; nobis erit Zephyre, iā
domina certè cum sit. Nam
per Iouem, beneuolentior eo
pacto nobis erit. Zeph. Sed
enim iam traiecit, & in terrā
renatauit. Vides, ut nō ampli-
us quadrupes incedat, sed es-
rectā ipsam, Mercuri⁹ denuo
multicem, formosam prorsus
reddidit. No.

T Αὐτὸν Ζήφυρον ὃ τὴν Δά-
μαλιν, ὡς διὰ τῆς Πιλά-
γης ἐς Αἴγυπτον ὁ Ἑρμῆς
ἄγει, ὁ Ζεὺς διεικέρυσεν, ἀλλ' ἐ-
ρωτι. Ζι. ναὶ ὦ Νότι, ὃ Δάμαλιν
ἤ τότε, ἀλλὰ πάντες ὡς τῆς ποτα-
μῆς Ἰνάχου. καὶ ἡ Ἥρα τοιαύτην
ἐποίησεν αὐτῷ συμπύκνωσιν,
ὅτι καὶ πάντες ἰσάρετον τὴν Δία.
Νό. καὶ οὐκ ἐτι ἐρεῖ ὅτι βίος; Ζι.
καὶ μάλα. καὶ διὰ τὸτο ἐς Αἴγυ-
πτον αὐτὴν ἐπέμψεν, καὶ ἡμῖν προ-
είταξεν, μὴ κυμαίναν τὴν θά-
λασσαν, ἐς' αὐτὴν διασέξαι, ὥς
ἀποτινῆσαι ἑαυτῶν. καὶ οὐκ ἔστι
βίος γίνεσθαι καὶ αὐτῇ καὶ τῷ
τεχνῶν. Νότι. ὃ Δάμαλιν διδοῖ
Ζήφον. καὶ μάλα ὦ Νότι. ἀρξά-
ται ὁ Ἑρμῆς ἰσχυρῶς πλεόνεον,
καὶ ἡμῶν ἴσαι δισκοῖνα, ὅρτι-
να αὐτῶν ἰδέσθαι ἐκπέμψαι, ὃ
ἐκλήσασθαι πέναν. Νότι. ὁ δὲ
πλοῦς τοι γὰρ οὐκ ὦ Ζήφυρε, ὃ-
δε δισκοῖνα γὰρ ὅσα, καὶ Δία
δυσσεύει γὰρ ὅσα γίνεσθαι.
Ζιφ. ἀλλ' ὅδε γὰρ διεικέρυ-
σαι, καὶ θύεσθαι ἐς τὴν γῆν.
ἔργον ὅπως ἐκίτε μὴ μετρά-
ποδιστὶ βαδίσαι, ἀνορθώσας δ'
αὐτῷ ὁ Ἑρμῆς, γυναικα παρὰ
ἐκλήσας αὐτοὺς ἐκείνοι; Νότι.
καὶ

reddidit. Not. Mira nimirū hæc Zephyre, nusquam amplius necq; cornua illius, necq; cauda, necq; tibie hifidæ, sed amabilis puella est. Cæterū Mercurio quidnam accidit, qui se ipsum mutauit, & ex adolefcēte factus est quispiā caninam faciem præ se ferēs. Zeph. Ne curiosius persequamur ista, quandoquidem melius ille, quæ facienda sint, prouit.

παράδοξα γού ταῦτα ὦ Ζεφυρε. οὐκ ἔτι τὰ κέρατα, οὐδὲ οὐρ, ἔτι δὲ χυλὰ τὰ σκέλη, ἀλλ' ἰκίραται ὁ ἴσθμ. ὁ μὲν τοι Ερμῆς τι παθὼν, μεταδίδωκεν ἱκαντὸν, καὶ ἀντίστασις κυων πρὸ σπονδῶν γίγνεται, Ζεφ. μὴ πολυπραγμονῶμεν, ἐτι ἄμεινον ἔστι οἶδεν τὰ πρακτικά.

*Mira est Delphinum uerè natura, quod omnes
Sic redamant homines, haudq; perire sinunt.
Euadit mortem cithara submersus Arion:
Musica nam curas, pectera mœsta leuat.*

Neptuni & Delphini.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ
Δελφίνου.

LAudo, rectè facitis Delphines, qd̄ semper amantes hominū estis. Nā & olim Inomis filii in Isthmū portastis, exceptum à Scironijs scopulis, unde cum matre præcipitatus fuerat. Et punctu Citharoxdo isto Methymnensi, cum ipso ornatu & cithara recepto, in Thenarum enatasti, necq; passus es indignè à nauis perire illum. Delph. Ne mireris Neptune si hominib. benefacimus, nam & ipsi ex hominib.

Eὕγι ὦ Δελφίνος, ἐτι ἀφ' οὐρανῶν ἴσι, καὶ πάσαι μὲν τὸ πρὸς τοῦτο καλῶς ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἰκομίσσασσι, ὑποδείξαντες ἀπὸ τῶν Σκιρνώδων μετὰ πρὸς ἡμᾶς αἰσίν. καὶ νῦν σὺ τὸν λιβαρῶν τῶν τῶν ἐν Μελύμης ἀναλαβὼν, θύεξαι ἐς Τάιναρων αὐτῇ σκολῇ καὶ λιθάρα. ὅδ' ἐπὶ πρὸς τοῦτο, ὡς καὶ τῶν ναυτῶν ἀπολλύμενον. Δελφ. μὴ θαυμάσις ὦ Ποσειδόν, ἃ τὰς ἀνθρώπους ὑποσώμην, ὃς ἀνθρώπων γιγνέσθαι.

hominib⁹ pisces facti sumus.
NEP. Atq^{ue} equidem ob id
reprehendo Bacchum, quod
uos, navali praelio superatos
ita transformavit, cum debe-
ret captivos solum in dedis-
tionem accipere, quemadmo-
dum & ceteros in potestate
redegit. Sed quo pacto, cum
Arione hoc, qd' accidit, sese
habet? Delph. Periander iste,
puto, delectabatur homine, ac
sæpè illū ad se accersabat ars-
tis gratia. Ille autē diues iam
factus à tyranno, concupiuit,
navigando in patriam, Mes-
suthynam videlicet, spectans
das ibi diuitias suas exhibe-
re. Ac consensa ad trajicien-
dū navi, hominū quorundam
sceleratorum, posteaquā cog-
nitus est, multū auri secum
ferre, ubi ad medium ferme
Ægeū peruentū fuit, insidias
ri illi navis cōperunt. Ille uē
ip̄ (nā auscultabam omnia,
iuxta navigiū natādo) quos
nīā m̄ tā hoc uobis ita uisum
est, inquit, ac me saltē assump-
pto ornatu, & decātato pri⁹
mihi ipsi funebri aliquo cars-
mine, uolentē finite præcipi-
tare me ipsum. Concesserunt
navis. Tū ille assumpsit or-
natū, & cecinit omnino lene,
& cecidit in mare, tanquam
statim omnino moritur⁹. E-
go uerō excepto atq^{ue} impos-
sito illo, enataui unā cū ipso
in Tenarū. Nep. Laudo stu-
dium erga Musicā tuā, dignā
enim mercedem retulisti ipsi
pro eo quod auscultatis.

Hellen

αὐτοὶ ἰχθύες γινόμεσθαι. Περ. καὶ
μίμνεμά γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑ-
μῶν καταναυμαχίαις μετέβα-
λε, διὸ καὶ ἠρώσκει μόνον, ἡσ-
πιδες ἄλλαι ὑπεράγεται. ὅπως
γὰρ τὰ μετὰ τὸν Ἀρίονα τῶτον
ἰγνίτο ὁ Διελφί; Διελ. ὁ Γίγαν
Δρῶ, οἶμαι, ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ
πολλάκις μετιπύμπιτο αὐτὸν
ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλουτίσας πα-
ρὰ τῇ τυραννὶ ἐπιθύμῳσι πλοῦ-
σας οἶκαδ' ἐς τὴν Μήθυμον, ἐ-
πιδείξασθαι τὸν πλοῦτον. καὶ
ἐπιβὰς περιβόαις τιναὶ λιπὲρ-
χων αὐτῶν, ὡς ἰδὼν πολλὰ
ἄγων χρυσὸν καὶ ἀργύρεον, ἐπὶ
κατὰ μίσην τὸ Αἰγαῖον ἰγνί-
το, ἐπιβυσσούσιν αὐτῷ οἱ ναῦται.
ὁ δὲ, ἠγροῦμιν γὰρ ἅπαντα, πα-
ραίων τῇ σκάφῃ, ἐπὶ ταῦτα ὑ-
μῖν δίδονται, ἴφρ, ἀλλὰ τίς
συνὸν ἀσκαλόντα με, καὶ ἅ-
παντα δρῶν τινα ἐπ' ἡμαρτῶν,
ἐκόντα ἰάσασθαι φίλαι ἡμαρτῶν. ἐ-
πιτρίψας οἱ ναῦται. καὶ αὐτὸς
βι τὴν συνὸν, καὶ ἦσι πᾶν λι-
γυρῆς, καὶ ἔπειτα ὡς τίς δά-
κατ' ἔω, ὡς αὐτὴν πᾶντις ἀ-
ποθανόμενον. ἰγὼ δὲ ὑπολα-
βὼν, καὶ ἀναθίμην αὐτὸν, ὅτε
σφάμιν ἔχων εἰς Τέναρρον, Γο.
ἐκινῶ δὲ φιλομυσίας, ἄξιον γὰρ
τὸν μισθὸν ἀποδίδωσας αὐτῷ
δὲ ἀνθρώπῳ.

Hellen

Hellen cum uexit, Phrixumq; per belleſpontum.

Olim aries, dorſo decidit illa metu.

Aſt huius frater Colchos eſt uectus aduſq;

Sola ſoror liquit nobile nomen aquæ.

Neptuni & Nereidum.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΝΗΡΕΪΔΩΝ.

FRetum hoc quidē an-
guſtum in quod puel-
la delapſa, ſubmerſa
eſt Helleſpontus ab
ipſa uocetur. Cadauer autem
ipſum, uos Nereides accepiſti,
in Troadem auferre, ut ibi ab
incolis ſepeliatur. Ner. Ne-
quaquam, Neptune, ſed hic
in cognomini pelago ſepelia-
tur. Miſeremur enim ipſius,
ut quæ miſerabilia maximè
à nouerca paſſa fuerit. Nep.
At hoc quidem, Amphitrite,
ſas non eſt, neque etiam aliis
honeſtum hic illam alicubi
ſub arena iacere? Sed quod
dixit, in Troade, in Cher-
ſoneſo mox ſepeliatur. Il-
lud autem pro ſolatio ei e-
rit, quod pauſo poſt eadem,
ipſa quoque Ino patietur,
& præcipitabitur, peſe-
quente illum Athamante, in
pelagus ex ſummo Cithero-
ne, qua in mare porrigi-
tur, unâ cum filio, quem in
uulnis geſtabat. NE R. Sed
& illam ſeruare conueniet
gratiam hanc Baccho faci-
endo. Educauit enim, illum
Iuo,

Tο μὲν γὰρ τότε, ἵεθ
ὃ πάς κατωίχθη, ἰλα-
λῶσιντι ἅπ' αὐτῶν
ἡλιαῖδαι τὴν δι' ἑκέρην, ὑμᾶς
ὦ Νηρεΐδαι παραλαβῶσαι, τῇ
Τρωάδι προσέγκυατι, ὥς τας
φῆς ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων. Νερ. με-
λαμῶς ὦ Γίσιανδρ. ἀλλ' ἵσταυ-
δα ἐν τῷ πελάγῳ πάλαι τις
δάσθῃ. ἰλιθμῶς γὰρ αὐτῶν, εἰς
τις αὖτ' ὅτ' ἐμυτρήσῃς πικρο-
δύναν. Γοο. τότε μὲν ὦ Αμφι-
τρίτη ἐδίμιε. ἐδ' ἄλλως ἡλιαῖδρ
ἵσταυδά περ καὶ αὖτ' αὖτ' ὑπὸ τῇ ψάμ-
μῳ αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ ὅρ' ἴφλω ἐν τῇ
Τρωάδι, ἐν τῇ Χερσονήσῳ τε-
τάψιτ'. ἡμεῖς δὲ παραμύθιον
ἴσαι αὐτῇ. ὅτι μετ' ἐλπίοντ' αὐ-
τὰ καὶ ἡμεῖς ὡς αἰσῆται, καὶ
ἐμπίσθῃται ὑπὸ τοῦ Αδάμαντος
διωκομένης εἰς τὸ πῆλα γοῶ,
ἅπ' ἀκροῦ τοῦ Κίθαιρων, ἡ-
βόπρ' ἡλαθῆναι ἐς τὴν θάλασσαν, ἣμα ἰν' ἡμεῖς
ἵχθησ' αὐτῇ τὸν ἕρπ' ἐπὶ τῇ ἀγνῇ. φωνήσιν
λας. Νη. ἀλλὰ ἡλαθῆναι οἶσθα
F 4 Διώσσι,

Ino, eadēq; nutrix illius fuit. Nep. Non decebat, adeo pra-
uam. Sed tamen Baccho non
gratificari, Amphitrite, indi-
gnū foret. Ner. Sed quid ac-
cidit huic, quod ab ariete des-
cidit, frater aut ei?, Phryxus
tutō uehitur? Nep. Merito, ad-
dolescens enim est, & contra
impetum obistere potest. Il-
la uerō, eo quod insueta e-
ius rei erat conscenso uidelis
cet uehiculo nouo & inopi-
nato, & despiciendo in pro-
fundum immensum, percul-
sa animo, & pauore pariter
attonita, præterea & uertigi-
ne correpta, prae uehemen-
tia et impetu uolatus, retine-
re cornua arietis amplius nō
potuit, quibus se eo usq; su-
stentauerat, atq; ita in mare
decidit. Ner. An non igitur
matrem ipsius Nephelen de-
cebat opem ferre cadenti?
NEPTV. Decebat sanē,
sed Parca quā Nephēle mul-
to potentior est.

Διόσαι, χαρισάμεν τῇ Διο-
νύσῳ. προφίς γὰρ αὐτῇ καὶ τίθη
ἡ Ἰνώ. Πρσ. ἐν ἰχρῶν ἔτη πρσ
νηρῶν ὄσαν. ἀλλὰ τῇ Διονύσῳ
ἀχαριστῶν ὡς Ἀμφίτριτα, ἐν ἄξι-
ον. Νη. αὐτὴ δὲ ἄρα τὶ παθῶ-
σα κατίπισον ἀπὸ τῶ νηῶ; ὁ ἀ-
δελφός δὲ ὁ φρέξῃ ἀσφαλῶς
ἰχθαται; Πρσ. ἀπίστω. ναί-
ας γὰρ καὶ διώκται αὐτίχα
πρὸς τὴν φορὰν. ἔξ. γὰρ ἀπὸ τῆς
ἐπιβάσα ἰχθύατος παρα-
δίξου, καὶ ἀπιδύσα ἐς βάθῃ
ἀχανὲς, ἐκπλαγῶσα, καὶ τῷ δάμ-
βῃ ἅμα σχιδῶσα, καὶ ἐκπληροῦσθαι
πρὸς τὸ σφιδῶν ἐλπί-
σις, ἀκρατὲς ἰγνίτε τῶν λι-
ράτων τῶ νηῶ, ὡς τίως ἀπείλη-
πτο, καὶ κατίπισον ἐς τὸ πύλα-
γῃ. Νη. ἐν αὐτῇ ἰχρῶν τὴν κατί-
ρα τὴν Νηφίλῳ βοηθῶν σιπῆ-
σι; Πρ. ἰχρῶν. ἀλλὰ ὁμοίρα πο-
λὴ ἐλπίς Νηφίλῳ διωκτοῦσιν.

Vt fluitans Delus consistat, nunciat Iris,
Ortygia, Asterie quæ ante uocata fuit.
Hospitium tandem Latonæ præbuit istic,
Cum Pytho usque adeo persequeretur eam.

Iridis

Iridis & Neptu-
ni.ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΟ-
σειδῶνος.

Insulam istam errantem Neptune, quæ à Sicilia reuulsa atq; undis submersa mari innatat. Eā, ita iubet Iupiter, consistere facias iam atq; apparere, ut tantundem manifesta atq; conspicua in medio Aegeo inconcussa maneat, fundata firmiter admodum illa. Opus enim illa nōnihil habet. Nep. Fiet hoc. Iri. Sed tamen quē usum illi præbebit, manifesta apparens, & non amplius fluctuans? Iri. Latonem in ipsa oportet parere, iam enim male habet à dolorib. Nep. Quid igitur tan non sufficit illi cœlū, ut in eo pariat? Quod si minus autem illud, at certe nec tota terra partus illius recipere poterat? Iri. Non Neptune. Nam Iuno obstinuit iureiurando magno tellurem, ne præberet Latonæ parturienti ullum receptaculum. Hæc igitur insula, iuramento non teneatur. Abscondita enim tum fuit. Nep. Intelligo rem. Igitur subsiste Insula atq; emergere iterum ex profundo, & nō amplius fluctuans aut titubans, sed immota maneat. Ac suscipe, si se licissima, fratris mei liberos duos deorum omnīū pulcherrimos. Et uos. Tritones trahite Lar-

Tην νῆσον τὴν πλωσομένην ὡς Πόσειδον, ἀπασ-
παρθεύσας ᾧ Σικελίας, ὑψαλον ἱππευχιάται συμβιβάζει. ταύτῃ τῇ φασὶν ὁ Ζεὺς τῆσιν ἦδεν, καὶ ἀνέφηνεν, καὶ ποίησεν ἦδεν δὴλον ἐν τῇ αἰγαίῳ μέσῃ βιβαίως μέσιν, σφρίξας πάντων ἀσφαλῶς. λέγεται γάρ τι αὐτῆς. Πρὸς. πῶς γὰρ τίτα τοῦ ἱερ. τίνα να δὲ ὁμοῦ παρὶξ αὐτῇ τῷ χρεῖαν ἀσφαλεῖσθαι καὶ μνηκίτε πλύνουσα. ἱερ. τῷ Λητῷ ἐπ' αὐτῆς δὲ ἀποκτῆσαι. ἦδεν γὰρ πρὸς ὕμῳ ἐπὶ τῶν εἰδῶν ἔχει. Γρὸς. τί οὖν; οὐχὶ κακὸς ὁ ὄρα- νος ἐν τῇ κῆρ; εἰ δὲ μὴ ὅτ, ἀλλὰ γὰρ πάντα ὁ γὰρ οὐκ αὐτῇ δίδασθαι δυνάμει τὰς αὐτῆς γονάς; ἱερ. ὅτι ὡς Πόσειδον, ὁ Ἡ- ρας γὰρ ὄρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τῷ γλῶ, μὴ παρασχῶν τῇ Λατοῖ τῶν ὠδῶν ὑποδολῆν. ὁ τοῖς τῷ νῆσ αὐτῇ αὐράντες ὄσιν. ἀφανὺς γὰρ ἴω. Πρὸς. σὺν ἡμῖν. τῶν ὡς νῆσ, καὶ ἀνὰ δὲ ἡνθις ἐπὶ τῇ βυθῷ, καὶ μνηκίτε ὑποφίρῃς, ἀλλὰ βιβαίως μέσιν. καὶ ὑπὸ δέξαι ὁ δὲ αἰμονιστάτη τῷ ἀδελφῇ τὰ τέκνα δύο, τοὺς Καλλιόπης τῇ θῆρ, καὶ ὑμῶν ὡς τρίτην, διαπερθεύσας.

cite Latonem in ipsam, omniaque tranquilla sint. Serpentem autem istum qui nunc uelut astro, exagitat illam, perterrefaciendo, ipsi infantes, posteaquam in lucem ex diu fuerint, aggredientur, ac matrem uindicabunt. Tu uero uade renuncia Ioui, omnia bene habere. Stabilis est insula. Veniat Latona ac pa-

σατι τὴν Διτῶν αὐτῶν, ἢ γὰρ
ἀλλὰ ἀκαυτὰ ἴστω. τὸν δὲ δράκοντα
Διὶ, ὅς τοι ὄβριση αὐτῶν φε-
βῶν τὰ νεογνά, ἰκεδὰν τιχθῆναι
αὐτῶν μίτησι, ἢ τιμωρῆσαι τῇ
μητρὶ, σὺ δὲ ἀπάγγιλλαι τῷ Διὶ,
πάντα ἔναι, σὺ γὰρ πῶ, ἴστω γὰρ ὅ
Διὶ Διὶ, ὅτι τὸ ὅ Διτῶν, ὅτι τῶν
τίτω.

*Ignipotens rapidis incenderat omnia flammis,
Vnà etiam exustus fortè Scamander erat.
Presidium ponti quærens nihil impetrat ille,
Audax obstiterit quod semel Aeacidi.*

**Xanthi & Ma-
ris,**

**ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑ-
ΛΕΩΣ.**

S Vscipe me, ὁ Μᾶρε, grauiam enim passus sum, extingue mihi uulnera. **MAR.** Quid hoc rei est Xanthe? ἦ σὺ θεὸς εἶ; **XAN.** Vulcanus, sed igne candesco prorsus miser, & efferuesco, **MAR.** Cur autem incecit tibi ignis. **XAN.** propter filium Theridis. Postquam enim occidentem illum Phrygas, supplex deprecatus sum, ille autem ab ira nihil remisit, sed occisos uel corporib. etiam obstruxit mihi aluē, ego miserr⁹ miserr⁹ portū, occurri, ut aquis inundare atque inuoluerē illū, quo eo periculo absterri⁹, ab oculis uisorū cessaret. ibi igitur Vulcanus,

Δ Εἴ με ὁ δάλας, δα-
νὰ πιπνύοντα, κατὰ στήθεσιν
βιάσθαι με τὰ τραύματα. **ΘΑΛ.** τί τὸ τοῦ Ξάνθου; τίς σε ἰκε-
τεύει; **ΞΑΝ.** Ἡ φησὶς τοῖς, ἀλλ' ἀ-
πὸ βράχου οἷός τις ὁ κακοδαίμων,
καὶ σὺ γὰρ. **ΘΑΛ.** Διὰ τί ἦ σοι
ἐνὶ βαλὴ τὸ πῦρ. **ΞΑΝ.** Διὰ τὸν
ἦν δὲ Θιτίδης. ἰκὰ γὰρ φρονέουσα
ταῖς φρύγαις ἐκείνουσα, ὅς ἐκ
ἐκείνου αὐτὸν ἐρύσῃ, ἀλλ' ἰκὰ ὅ
σπερ ἀπὸ φρεσὶς με τὸν ῥῶν,
ἐλθόντας τὲς ἀλγῆς, ἐκείνου, ἐπε-
κλύσαι θέλων, ὡς φοβηθεὶς ἀπὸ
χρῆτος τὸν ἀνδρῶν, ἰσχυρὰ ὁ ἔργον
ἔσται.

DIALOGI.

Vulcanus. (aderat enim pro-
pè foriè existens.) uniuerso
igne, quantum, opinor, usquâ
habebat, quâtūq; & in Aet-
na, & si quibus alijs locis, ille
lius est, allata, pcessit obuiâ
ac exussit equidè ulmos. &
myricas, affuit autè & infelis-
ces pisces & anguillas. Me
uero, cū efferuescere fecisset,
parum absuit, quin totum ari-
dum ac siccum reddiderit. Vi-
des nimirū quo pacto exusti
omnibus istis, deformatus sim.
Mar. Turbidus es, ô Xanthe,
& calidus, ut consentaneum
est, cruore, à cadueribus, cas-
lore aut, ut ais, ab igne ueni-
ente. Ac meritò, Xanthe, ut
qui cōtra filium meū impetū
feceris, nō ueritus, quod Ne-
reidis filius ille esset. Xan.
An non igitur decebat misce-
reri me Phrygum, uicinorum
adeò meorū. Mar. Vulcanū
uero an nō cōtra decebat mi-
sereri Achillis. Thetidis au-
tem filij.

Υαίεσθαι, ἄνθρωποι, προσέειπεν
τοῖς, ἵσχυι γὰρ πλεῖστον πυρὸς
πάντοτε οἶμαι πῦρ εἶχε καὶ ἰ-
σὺν ἰν τῇ Αἴτῃ. καὶ ἵππεσσι ἄλ-
λοθι, φέρων, ἐπὶ λῆθι μοι, καὶ ἱκανοῖ
σι μὲρ τὰς περὶ λίαν, καὶ μυρρί-
κας. ὤπησιν δὲ καὶ τὰς ἱκανοὺς αἰ-
μονας ἰχθύες, καὶ τὰς ἰχθυίνας.
αὐτὸν δὲ ἱμὶν ὑπερμαχλάσασθαι
ἴστας, μὴ μὲρ δὴ πῦρ ἐλάνθῃ
χαρταῖς. ἰσῆς δ' ἔν ἐκ τῆς Διάντας
μαὶ ὑπὸ τῶν ἱκανομάτων; Θά-
σοιτροὶ ὃ Ἐσῶθι, καὶ διερμῆς, ὡς
αἰεὶς. τὸ αἶμα μὲρ, ἀπὸ τῶν νῆα
κρῶν. ὃ δ' ἔρμην δὲ, ὡς φῆς, ἀπὸ τῶ
πυρὸς. καὶ αἰσῆτος ὃ Ἐσῶθι, δε-
ῖπὶ τὸν ἱμὲρ γόν ὤρμησας, ἐν αἰ-
διῶ δὲ ὅτι Νηρηΐδῃ ὃ γόν ἴω.
Ἐσῶ. ἐκ ἰδὲ οὐὼ ἰλιῶσαι γάτο-
νας ἵστας τὸς φρύγας; Θά-
λ. τὸν κραιπνὸν ἢ ἐκ ἰδὲ ἰλιῶσαι.
Θίτιδῃ ὃ γόν ἵστας τὸν Ἀχιλλεῖα.

οὗτο νοτὸ εἰς
ἐστὶν ὡς
παντὶ ὁδῷ
τοῦ
ἀνθρώπου
δοθέν

Notū est quod Danaen clausam deluserit iunber,
Aureus: ut ponto post dederitq; pater.

Heu nil tam firmum quicquam sancteq; pudicum,
Quinetiam maculet perniciosus amor.

Doridis & Te-
tidis.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ
ΘΙΤΙΔῃ.

Quid lacrimaris
Theti. PH. Pul-
cherrimam Dori-
puellam uidi, in arcam a
patre

TΙ Δανύας ὃ Θίτι. Θί-
καλλίστῳ ὃ Δωρὶ κέρει
ἄλκιρ ἐς κίβητὸν ὑπὸ
πατρί

patre coniectam, tum ipsam, tum infantē ab ea paulo ante genitum. Iussit autem pater nautas arcam illam acceptam, postquam in altum de terra prouecti essent, abijcere in mare, ut ita periret & misera illa, & infans unā cū ea. DO. Quamobrem autem, o soror, hoc? quandoquidem comperta habes exaetate omnia. THE. Pater illius Acrisius, quia pulcherrima erat, in æreum quendam thasalamum inclusam perpetuæ uirginitati destinat. Deinde de uerum quidem dicere non possum. Iouem autem aiunt conuersum in aurum delapsum per impluuiū ad ipsam esse. Accipiente autem illa in sinum demanantem deum, grauidam ex eo factam fuisse. Quod cum pater animaduertisset, utpote durus quidā & zelotypus seu ex, grauius indignatus est, Et quia ab aliquo stupratam fuisse illam arbitratu est, conijcit in arcam hanc, cum paulo antea peperisset. DOR. Cæterum illa quid agebat? THE. Pro se quidem nihil dicebat, Dori, sed tacite ferebat damnationem pro infante autem deprecabatur ne morti traderetur, lachrymando, atque illum a uocostetando pulcherrimum facere puerum, Dori. Ille autem præ ignorantia malorum, etiā ardebat matri. Oppleo rursum oculos lachrymis cum

in

πατὴρ ἐμβληθεὶς αὐτὴν τῇ
 καὶ βρίσκει αὐτὴν ἀρτίοντα ^{καὶ αὐτὴν}
 κίλιστοι δὲ ὁ πατὴρ τὸς ναύ-
 τας ἀναλαμβάνοντες τὸ λιβύτιον,
 ἐπιβάσαι πολλὴν ἀπὸ τῆ γῆς ἀπα- ^{καὶ ἰσχυρὰ}
 σπάρμασιν ἀφέναι ἐς τὴν θάλασ-
 σον, ὥστε πλεῖστα ὁ ἀδελφὴ καὶ αὐτὴν ^{καὶ αὐτὴν}
 τὴν καὶ τὸ βρίσκει. Δω. τίς δ' ^{ἐστὶν}
 ἵνα ὁ ἀδελφὴ ἐπεί ἐμαθεὶ ἀ-
 κριβῶς ἀπαντα; Θί. ἀκρίσις ὁ
 πατὴρ αὐτῆς, καλλιγλῶσσος,
 ἐπαρθεὶς οἷς χαλκοῦ τινα
 δάλαμον ἐμβαλὼν. ἅτα τὸ μὲν
 ἀλυσθε, ἐκίχον ἐπ' αὐρ. φασὶ δ'
 οὐδὲν τὸν Δία χρυσὸν γυναικὸς,
 φύλῳα διὰ τοῦ ἑρφους ἐπ' αὐ-
 τὴν. Λιξαμίνῳ δ' ἐκένῳ ἐς
 τὸν ἑόρπον ἐκταρρύνοντα τὸν
 διόν, ἐγκύμονα γυναικῶν. τὴν-
 τι αἰδομένης ὁ πατὴρ, ἀγχεί-
 τις καὶ φαλότυπος γένων, ὁ
 γυναικῶν. καὶ ἐπὶ τὴν ^{ἐστὶν}
 μιμοῖσιν αὐτῶν ἐκένῳ αὐτὴν,
 ἐμβαλὼν ἐς τὴν λιβύτην ἀρτί-
 οντα. Δωρ. ὁ δὲ, τίς ἴσ-
 περτὶς ὁ θίτι, ἐπὶ κατὰ τὴν ^{κατὰ τὴν}
 τοῦ θίτι, ἐπὶ κατὰ τὴν;
 Θίτι, ἐπὶ αὐτῆς μὲν ἴσιν αὐ-
 τὴν Δωρὶ, καὶ ἴσιν τὴν κατὰ τὴν
 αὐτὴν, τὸ βρίσκει δὲ παρτῶν
 μὴ ἀποθανῶν, ἀκρύνουσα, καὶ τὴν
 πάπῳ δακρύουσα αὐτὴν, καὶ ἄλλῃ
 τὸν ὄν. τὸ δ', ὡς ἄγνοιας τὴν κα-
 τὰ τὴν, καὶ ἐπὶ αὐτὴν πρὸς τὴν δα-
 λασον,

In mentē illius uenit. DOR.
Et me flere fecisti. Sed nunc
quid iam mortui sunt? THE.
Haudquaquam, natat enim
adhuc arca circa Seriphum
uiuis illis custoditis. DOR.
Cur igitur non conseruamus
ipsam, piscatorihus istis Seri-
phijs, in retia immittendo:
qui extractos illos, incolus
mes prestabunt scilicet. THE.
Rectē dicis, atque ita facias
mus. Non enim perire decet,
neque ipsam, neque infantē,
adēd cum sit formosus.

Neptuni & Eni- pei.

M Inimē uerō precla-
ra hæc, Neptune
(dicetur enim ue-
rum) qui circum-
uenta amica mea, assimila-
tus in formam meam, uiciasti
puellam. Putabat enim illa
mecum rem esse sibi, & ob id
exhibebat sese. Neptu. Tu
enim, Enipeu fastuosus es &
tardus, qui puella adeo for-
mosa quotidie ad te nante,
ac præ amore pereunte, des-
spexeris illam, et gauisus sis,
si posses illi ægrē facere. Illa
uerō iuxta ripas mœrore as-
secta, atq; ibi inambulans, ses-
sep lauans, non semel optas-
bat, in conspectū sibi uenire
te. Tu uerō lasciniebas cons-
tra eā. E. Quid igitur pro-
pter ea oportebat te præpere
amorē

λασαν, ὑποπύμπλαμαι ἀνδρῶν
τὰς ὀφθαλμοὺς διακρύψω, μνημο-
σύβουα αὐτῶν. Δι. καὶ μὴ δια-
κρύψαι ἐπινοῶς, ἀλλ' ἔσθ' ἡ δει-
νότης; Θέ. ἐλαμῶς, ἐν χιτῶ-
νί τι ἡ μίβντες ἀμφιπλῶ Σίε-
ρον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττωσα, *σημαί-
ων*
Δι. τί οὖν ὅχι σὺ σέμην αὐ-
πλῶ, τοῖς ἰλιούσι τέτοις ἱμβαλῶ
σαι ἡ τὰ δίκτυα τοῖς Σιελίοις;
οἱ ἃ ἀνασπᾶσαντες, σάεσσι δε-
λοῦντι. Θέ. εὖ λέγεις, ὅτι ποῖον
μην. μὴ γὰρ ἀπολινδῶ μέ τι αὐ-
τῇ, μᾶτι τὸ παιδίον οὕτως ὅρ-
καλόν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ

ΕΝΙΠΕΟΥ.

Ο Υ καλὰ ταῦτα ὦ πό-
σειδεν. εἰρήσεται γὰρ
τῇ ληθῆς. ὑπὲρ δὲ μὲν
πλῶ ἱραμλῶν, ἀναδιδῶς ἡμῶι,
διενόησας πλῶ παῖδα. ὃ ἃ ἦν
το ὑπ' ἡμῶν ταῦτα πικρονθῆναι, καὶ
διὰ τὸ τοῦ παροῦτος ἰαυπλῶ. Πη-
σὺν γὰρ ὦ Ενιπεί, ὑπὲρ πηλὸς ὁ-
δα καὶ βραδύς, ὃς ἰόρως ὅτι κα-
λῶς φοιτῶσιν ἰσημύραν παρὰ ἡ-
ἀπολινδύνη ὑπὸ τῷ ἔρωτι.
ὑπὲρ δὲ καὶ, καὶ ἡ χαρὸς λυπῶν αὐ-
πλῶ. ὃ ἃ παρὰ τὰς ὀχλίας ἀλύσο-
σα, καὶ ἡπιμβαίνουσα, καὶ λυομένη
ἰνίστι δὲ χιτῶσιν ἰσυχῶν. σὺ δ'
ἰθρύνῃς πρὸς αὐπλῶ. Ενι. τί οὖν,
διὰ τὸ τοῦ ἡμῶν σε προσεσπᾶσαι
τὸ

amoremi mihi, & uelut hystrio-
nem aliquem pro Neptuno,
Enipeum te gerere, atque ita
decipere Tyron istam, puel-
lam adeo simplicem. Ne. Sed
nunc uero zelotypus es,
Enypeu, cum prius superbū
& contemptorem te gesseris.
Ipsa autem Tyro nihil graue
passa est, quando se putauit
te uiciatam esse. ENIP. Ni-
hil autem: Dixisti enim abis-
cens Neptunum esse te, quod
uel maxime dolore affecit
ipsam, atq; ipse eo abs te ins-
iuria affectus sum, quod &
quæ mea esse debuerat, eam
uoluptatem percepisti tu, &
præterea cōposito circa uos
fluctu purpureo, sub quo abs-
conditi iacuistis cum puella
pro me tute re habuisti. Nep.
Tu enim non uolebas Enipeu.

τὸν ἱρώτα, καὶ καθυπερφύλαξαι
Ενιπία αὐτὴν προσδύων ἄντα,
καὶ κατασοφίσασθαι τὴν Τύρω
ἀφελῆ ἡρώτη ὅσῳ; Πρὸς δ. ὅψῃ
ἡλοτυπῆς ὃ Εὐπείου, ἐπερὶ πῶς
πρότερον ὦν, ὃ Τύρῃ δέ, οὐδὲν
λατὸν ὠκιστὸς, ἐπὶ μὲν ἑκὸς
σοὺ διακινεῖσθαι. Εν. ὅς
μὲρ οὖν; ἵσθες γὰρ ἅπαντες, ὅτι Πρ-
οσαδῶν ἦδ' αἰ. ὃ καὶ μέγιστα ἰσ-
λύπησεν αὐτὴν, καὶ ἐγὼ τὸ ἐπὶ
ἡλίκαμαι, ὅτι τὰ ἱμάτια οὐ δύσθρα
εἶναι τέτι, καὶ περιττότας πορφυ-
ρίῳ τι κῦμα; ἔπειτα ὑμᾶς σὺν ἱ-
κρυστῇ, ἅμα σὺν ἡδ' αἰ τῇ πᾶσι
αὐτ' ἱμάτια. Πρὸς. οὐ γὰρ ἐν ἡλίκα
Εὐπείου.

Iusserat Andromedam conuinci nexibus Ammonis

Pro matre id Veneris ultio certa fuit.

Liberat hanc Perseus, qua conditione uolebat,

Belua nil potuit, sagax & hicce gener.

**Tritonis & Nerei-
dum.**

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΝΗΡΕΪΔΩΝ.

B Alzina ista uestra, Ne-
reides, quam contra
filiam Cephei Andro-
medā emisistis, ne-
que puellam ipsam iniuria
aliqua affecit, perinde ut
uos putatis, & ipsa iam
morta est. N B R. A quo,
Tritoni

T Ο κῆτος ὑμῶν ὃ Νηρηΐ-
δῶν, ὃ ἐστὶ τὴν τῇ Κη-
φίως θυγατέρα τὴν Ἀν-
δρομέδαν ἐπέμψατε, ὅτι τὴν
παῖδα ἡλίκαμαι ὡς εἶδατε, ἵσθες
τὸ ἦδ' αἰ τίθεται. Νη. ὅς ὃς τίνας ὃ
Τῇ-

Triton: Num Cepheus, tanquam illeſtamento aliquo propoſita puella, aggreſſus illam occidit, ex inſidijs cum multa ui adortus? **TR I.** Non. Sed noſtis, arbitror, Iphigaeſſa, Perſeum illum, Danaes puerum illum paruum quem una cum matre in arca abiectum in mare ab auo materno, conſeruatiſtis, miſeritæ illorum uidelicet. **I P H.** Noui quem dicis. Conſens tanquam uere, illum iam adoleſcentem factum eſſe, atque admodum generoſum, & pulchrum aſpectu. **T R I.** Hic occidit Balzenam. **I P H.** Quamobrem Triton? Neque enim huiuſmodi conſeruatiſtionis præmia perſoluere nobis debebat. **T R I.** Ego uobis exponā omnē rem, ita ut geſtaeſt. Miſſus hic fuit ad Gorgonas, ut hoc quaſi quod dā certamen regi perageret. Poſtquā autē peruenit in Libyam. **I P H.** Quomodo Triton, ſolus ne, an & alios ſecū ſocios abduxit? nam alioqui difficile hoc iter. **T.** Per aerē proſectus eſt, alatum enim iſpſum Minerua reddidit. Poſt quā autem eo loci uenit, ubi illæ agebant, illæ quidem dormiebant, opinor. At hic amputato Meduſæ capite, iterum auolauit. **I P H.** Quo pacto autē aſpexit illas? Aſpici enim nequeunt, uel quiſquis illas aſpexerit, non amplius quicquā poſthac aſpicit. **T.** Minerua ſcutum præferens
Talia

Τρίτον, ὃ ἐκφορὸν λαβὰς ἐπὶ δὴ
λαγρῶς προΐας, τὴν ἱέρην ἀπὸ
ταύτης ἐπὶ, λυγρὰς μὲν
πολλὰς ἀνοήτους; **Τρίτον.**
ὅχι, ἀλλ' ἴσθι, οἶμαι, ὅτι φανήσασθαι
τὸν Περσέα, τὸ δὲ Δαϊάνας πα-
θόντος, ὃ μὲν δὲ μὲν ἐν τῇ κί-
βωτῳ ἐμβληθὲν ἐν τῇ θάλασσῃ
οὖν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος, ἐ-
σώσασθαι, οἰκταρὸν ἴσθαι αὐτοῦ.
Ιφι. οἶδα ὅτι λυγρὰ, οἶκός γ' ὅτι
νιανίαν εἶναι, ἢ μάκα γυναικῶν
τι καὶ λαλὸν ἰδῆν. **Τρίτον.**
ὅτι δὲ ἀπὸ κτείνει τὸ ἕλκός.
Ιφι. Διατί δὲ **Τρίτον,** ἐπεὶ δὲ
σώσας ἡμῖν τοιαῦτα κτείνει αὐ-
τὴν ἐχρῶν. **Τρίτον.** ἰγὼ ἡμῖν
φράσω τὸ πᾶν ὡς ἔγεντο. ἰσάλα
μὲν δὲ ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἐ-
δλόν τινα τῶν τῷ βασιλεῖ
πιτιλῶν. ἰπὲρ γ' ἀφίκετο ἐν τῷ
Λιβύῳ. **Ιφι.** πῶς δὲ **Τρίτον,**
μὲν δὲ. ὃ καὶ ἄλλες συμμάχους
ἔγω; ἄλλως γ' δύσπορος ὁ ἰ-
δῆς. **Τρί.** Διὰ τὴν αἶρ', ἐπὶ π. το-
ρον γ' αὐτὸν ἐν Αθωνῇ ἱδοντο. ἰ-
πὲρ δ' ἐν ὅσῳ ἐπὶ δειπνῶντο, αἱ
μὲν ἐν ἁθροσθῶν οἶμαι. ἰδῆ,
ἀποταμῶν δὲ Μιδέους μὲν καὶ
φαλῶν, ὅχι τ' ἀποπῆλμυ.
Ιφι. πῶς ἰδῶν; ἀθροῖς γὰρ ποῖον.
ὃ δὲ αὐτὸ ἰδῆ, ἐν ἑτ' ἄλλοι μὲν
ταῦτα ἰδοῖ; **Τρίτον.** ἐν Αθην-
αῖς τῶν ἀποῖδα προφάνευσαν
τοιαῦτα.

(Talia enim audiui ipsum
narrantem adud Andromes-
dam, postea & apud Cephes-
um) Minerua igitur, inquam,
in clypeo refulgente, tanquā
in speculo aliquo, exhibuit
ipsi spectandam Medusæ im-
maginem. Postea sinistra,
arrepta illius coma, & in-
specta imagine, dextra aus-
tem sublata harpe, abscidit ca-
put illius, atque ita prius-
quam sorores reliquæ exper-
giscerentur, auolauit. Por-
ro ubi circa maritimam hanc
Aethiopix oram uenisset, te-
ræ iam propinquior aliquan-
to uolans, uidet Andromes-
dam, expositam in rupe qua-
dam prominente pale æstis-
xam, pulcherrimam, & Di-
promissa coma, & feminu-
dam, longe usque infra ube-
ra. Ac primum quidem mis-
sertus fortunæ illius, interro-
gat causam damnationis hui-
us, paulo autem postamo-
re captus, (oportebat enim
incolumem seruari puellam)
opem ferre illi statuit. At-
que ubi iam Bæna acces-
sisset terribilis admodum &
quasi mox absorptura And-
romedam, in altum subla-
tus adolescens manu ad ca-
pulum admoto, harpam ter-
nens, altera quidem ferit, al-
tera autem Gorgona spe-
ctandam proferens, in la-
pidem illam conuertit: Il-
la igitur mortua est, & diri-
guere ipsius membra omnia
quæcūq; Medusam aspexe-
runt. At

τοιῦτα γὰρ ἤκουσα διγυμνὸν
αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέαν,
καὶ πρὸς τὸν Κηφία ὕπερον, ὃ
Ἀθωῶ δὲ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ὑπο-
σταβύσας, ὡς ὁρᾷ ἐπὶ κατέπρε-
πα ἰσχυρὸν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκό-
να τῇ Μιδέσας. αἶτα λαβόμενος
τῇ λαίᾳ τῇ λόμῃ, ἰσορῶν ἢ τὴν
εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἀρπὴν ἰ-
χθῶν, ἀπέτιμ᾽ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τῆς. καὶ πρὶν ἀνιγοῖσθαι τὰς
ἀδελφάς, ἀνέπτατο ἐπὶ τῇ λα-
τὰ τὸ τὴν παρὰ λίον ταύτην αἰ-
διοπίαν ἰγνίτο, ὅσα προσέει-
πε τὸ μὲν, ὅρα τὴν Ἀνδρομέ-
δαν προκαμύνω, ἐπὶ τὴν πῆ-
τρας προβλήτῃ προσπιπαι-
ταλσμένω, καλλίστῳ ὦ διόι,
καθήμενῳ τὰς λόμας, ὑμῖν γυμ-
νον πολὺν ἰνιδι τῶν ματῶν. καὶ
τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας τύχῃ
αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν αἰτίαν τῇ
καταλίκε κατὰ μικρὸν ἢ ἀ-
λόγιστον. ἰχθῆν γὰρ σῶσασθαι
τὴν παῖδα βουδᾶν δίδυνω. καὶ
ἰπασθὲν τὸ κῆρ ἐπὶ κῆρ μάλα φο-
βερὸν, ὡς κατὰ τοὺς μύθους τὴν
αὐδρομέδαν, ὑπεραιωνυδὲς ἐνε-
αῖον, προκαπὸν ἔχον τὴν
ἀρπὴν. τῇ μὲν καδικνέσθῃ, τῇ δὲ
προδανύς τὴν Γοργόνα, λίθον
ἰποιεῖ αὐτὸ. τὸ δὲ τίθνηκε γούν,
καὶ πῆπυγε αὐτοῦ τὰ πλο-
κά, ὅσα ἀδὲ τὴν Μίδουσαν.

ἰδὲ

runt. At hic solutis uinculis, quibus uirgo alligata fuerat, suppositaque manu suscepit illam, summis pedum digitis descendentem ex rupe, ardua illa quidem atque proclui, & nunc eadem nuptias peragitur in ædib. Cephæi, abducentis illam secum Argos. Quare pro morte, nuptias neque eas uulgares illa inuenit. NE. Quidem non ita uale de ægre fero factum hoc. Quid enim adeo nobis iniuriæ fecit puella, si mater ipsius superba extulit sese tunc, ac pulchrior nobis esse uoluit? TRI. Quod hoc pacto magnum dolorem perceptura fuisset ob filiam, mater certe illius cum sit. NE. Ne meminerimus Dori istorum amplius si quid barbara mulier, supra quam decebat, loquax fuit. Satis enim supplicij tulit, quæ tanto in metu filię causa constituta fuit, Gratulemur igitur nuptijs

ἰ δὲ, λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου. ^{ἐν τῇ χειρὶ} ὑποσχάρ τὴν χεῖρα, ὑπὸ δὲ ξέστο ἀκροποδατὶ κατιῦσαο ἰν δὲ σίτρωι, ἰλιδοῦναι ὄσση. ^{ἐν τῇ} καὶ τοῦ γαμῶ ἔν τῷ Κεφῆναι, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐς Ἀργῶ. ὡς τὸ αὐτὶ θανάτω, γάμον δ' ἐν τῷ χίττα οὐ, ἰτο. Νε. ἰγὼ μὲν δ' πάντῳ γιγνέσθαι ἀχθόμεναι. τί γὰρ δ' πάσι δ' ἰναι ἡμᾶς, εἰ τί δ' μήτηρ ἡμεγαλύνει τῶν, καὶ ὅτι καλλίον αἰναι; Τρι. ὅτι ὅτως αὐτὴ ἡγήσθη ἐπὶ τῇ τυγα-τριμήτηρ γένεσθαι. Νε. μακρὸν μνησθῆναι τὸ Δωριῆναιον, εἰτε βάρβαρῶ γυνὴ ὑπὲρ τῶν ἀγαθῶν ἡμεγαλύνει. ἰκανὴ γὰρ ἡμῶν τιμωρίαν ἰδμεν. φ. βλάψαι αὐτὴν τῇ παιδί. χαίρω μὲν οὐ τῷ γάμῳ.

Indutus facient auri, deus ille coruscus,

Auxit pulchram, de grege Mercurij.

Hæc fuerat Cadmi soror, alto ex Agenore nata

Efficiunt fœdum uina Venusq; pecus.

Zephyri & Noti.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ

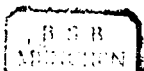
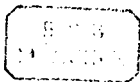
NVnquam equidem pompam magnificentiorem, uidi in mari, ex quo ego sum & spiro. Tu nō uidisti &

Note.

OΥ πῶποτε πομπῶν ἐν γὰρ μεγαλοπρεπείῃ ἐξ ἡμῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ. ἀφ' ὧν αἰμί, καὶ πῶν. οὐ δὲ ἀνδρῶν δ' Νότι. Νε.

G

τινὸς

Note. NO. Quamnam hanc dicis Zephyre pompam? aut quinam sunt qui illam duxerunt? ZEP. Suavisimo speculo caruisti, & quæ nō facile aliud unquam uideris. Not. Iuxta rubrum mare occupatus fui, afflavi autem & partem Indix nonnullam, quantum uidelicet eius terre mare adiacet. Proinde nihil eorum noui, quæ tu dicis. ZEPH. Quid? Sidoniū illū Agenorū uidisti? NO. Friā, Europæ patrē scilicet. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narabo tibi. No. Nū, quod Iupiteriam olim amare puellam coepit? Nam hoc etiam pridem sciui. ZEPH. Igitur quod ad amorem attinet, nōsti. Quæ uerō postea consecuta sunt, ea nunc audi. Descenderat Europa ad litus, ludendi gratia, assumptis secum æquilis suis. Iupiter autem in formam tauri assisimulatus, Iudebat unā cum ipsis, pulcherrimus tum apparens. Nā & candidus erat, ut nihil supra, & cornua habebat reflexa pulchre, uultumq; præ se ferebat admodum mansuetum ac placidū. Saltabat igitur & ipse in litore, et mugiebat suauissimè, ita ut Europa auderet etiam descendere ipsum. Cæterum ubi hoc factū est, citato cursu Iupiter quidem unā cum illa in mare prorupit, atq; ibi, uti inciderat, natabat. Illa uero admodum percussa animo

ex

τίνα ταύτῃ λήγας ὃ Ζήφυρος τῷ συμπῶν; ὃ τίνες οἱ ὡμῶν τῶ ἤσαν; Ζε. ἡλίσσε βιάμας ἀπιλάσθαι, εἰς ἐν ἄλλοις οἰοῖσι. Νό. παρὰ τὴν Εὐφροάτην γὰρ βάλασσαν ἀργαζμῶν, ἐκπύουσα δὲ τὴν καὶ μὲν τῆς ἰσοδικῆς, ὅσα παράλια ἔχει χώρας. Δὲ ἄλλοι δὲ οἰοῖται, ὡς λήγας. Ζε. ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγνώρα οἶδας; Νό. ναὶ. τὸν δὲ Εὐρώπης πατέρα. τί μὲν; Ζε. πρὸ αὐτῆς ἐκάνης δινηρόμαί σοι. Νό. μᾶρ δὲ τοῦ Ζῶντος ἱερατῆς ἐκ πελάδος δὲ παλάσας; τῶ γὰρ καὶ πάλαι ἐπὶ σάμῳ. Ζε. ἐκείνῳ τὸν μὲν ἰσώτα οἶδα, τὰ μετὰ ταῦτα ὅτι δὲ, ἀκροῦ, ὃ μὲν εὐρώπῃ κατελύθη ἐπὶ τὴν οἰκίαν παύσας. τὰς ἐλκινώσας παραλαβῶσα. ὃ Ζῶντος ὃ ταύρῳ ἐκάνσας ἑαυτὸν, οὐκ ἐκείνῳ αὐτῶν. καὶ λήγας φανόμην. Ἀδελφὲς τι γὰρ ἡ ἀκριβῶς, καὶ τὰ κίματα σὺ καμῶν, καὶ τὸ βλίμμα ἡμῶν. ἰσώτα δὲ καὶ αὐτῶν ἐπὶ δὲ οἶον, καὶ ἐκινώτα ἔδιστον. ὡς τὴν Εὐρώπῃν τελευτῶσαι καὶ ἀναβλῶσαι αὐτὸν. ὡς δὲ τοῦτ' ἐγγίγντο, ἀρμαῖ μὲν δὲ Ζῶντος ὡρμησθαι ἐπὶ τὴν θάλασσαν τῶν φίλων αὐτῶν, καὶ ἐκείνῳ ἐμπιστῶν. ὃ δὲ πάντ' ἐκπλάγασα τῇ πράγματι, τῇ λαῶν μὲν

99

concha

[illegible]

ecucha recubantes, ac flores omnis generis aspergens rem sponse. Atq; hæc à Phœnicia usq; in Cretam fiebant. Postquam autem in Insulam ascendit, ipse quidem taurus non amplius apparebat. Iuppiter autem apprehensam manu Europam, in antrum Didymum abduxit erubescens, atq; oculos demittentē. Intelligebat enim iam, ob quom rē its duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam illius partem fluctibus agitabamus. No. O beatum Zephyre, te, qui isthæc uideris, Ego uerò interea Gryphas & Elephantos. & nigros homines aspiciamus.

ὁ γὰρ καὶ καὶ ἀναμύλων, αὐτὸν παρὰ τὰ ἐπιπάτ/ισαν τῇ νύμφῃ. ταῦτα ἰὼν φοίνικας ἄχει ὃν κρήτης ἰγγίνετο. ἐπὶ δὲ ἐπὶ βυτῇ τῇσιν, ἡ μὲν ταῦρ' ἐκίτε ἰφάεντο, ἐπὶ λαβὴ μὲν δὲ ὃν χαρὸς ὁ Ζεὺς, ἀπὸ γὰρ τῶν Εὐρώπῃς ἐς τὸ Διδύμου αὐτὸν, ἰρὺθρῶσαν, καὶ ἡ αὐτὴ ἰρὺσσαν, ἐπὶ τὰς γὰρ ὕδα ἰφ' ὃ, τι ἄγοιτο. ἡμῶς δ' ἰμπιστότε, ἀλλ' ἄλλο τὰ πλάγας μίρ' ἀνικυμαίνουμην. Νό. ὦ μακάριε Ζεφυρε, ὃν δῖαι, ἰγὼ ἡ γρύπας, καὶ ἡ λίφαστας, καὶ ἡ μίλαστας αὐτῶν καὶ ἰούμην.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

MORTVORVM Dialogi.

ARGVMENTVM IN DIA-
logos Inferorum.

Q Vanquam ex eodem occasione & hi Dialogi, quibus inferorum querela, iudicia, pœnæ, & id genus alia describuntur, exceptis paucis quibusdam, quorum argumenta de suis temporib. sumpsisse Lucianus videtur,

detur, cum superioribus prognati sunt: aliū tamen atq; diuersum ab illis finem habent, aliudq; monent ac docent. Suprà enim amores & affectus deorum tractantur, at hic illud indicatur, atq; etiā oculis penè subiicitur, quod apud Inferos, et eos Iudices, quorum sententia post hanc uitam subiiciendi omnes sumus, nulla personarum ratio, nulla potentia, diuitiarum, bonorum, fama, aut cuiuscunq; fortuna aestimatio futura est: sed q̄ oēs, quod ad cōditionē attinet, aequales futuri, & pro eo, ac quisq; in hac vita se gerit & meretur, supplicium aut premiō accepturi sumus. Tametsi illud quoq; non ignorem, Lucianū ex ironia magis pleraq; hac quā quod ita animo senserit, dixisse videri posse. utpote Epicurcum, & ut ab alijs vocatur, ἄθεος, qui neq; de dijs, neq; de immortalitate animarum rectē quicquam senserit. Veruntamen etiā aliās cum de veris moribus philosophorum scribit, ut in Nigrino, Demonacte, & ceteris quibusdam, eiusmodi de presentis uitae rebus, et actionibus precipit, & tradit, quae illum haud dubiē de futura quoq; nō nihil cogitatione ac sensu praecipisse confirmare possint. Vtut autem hac se

G 3 habent,

habent, digni tamen Dialogi isti sunt, qui legantur, & ob oculos quàm sapissimè reuocentur: vel ob hoc solum, ut à cupiditatibus ac rerum externarum desiderio mentem auocemus et illud respiciamus, quod poeta dixit: Puluis & umbra sumus: quodq; post hanc vitam, neque vlla alia fortuna defunctos sequentur, aut iuuabunt.

Mittitur ad uiuos Pollux, mandata Menippo,
 Ut referat, pulchris, diuitibusq; simul.
 Ad miseros etiam, ne demirentur auaros.
 Fabula post uitam cuncta perire monet.

Diogenis & Pollucis.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΥΧΟΥ. Διογένης.

O Pollux, commendatibi postquam celerrime ascenderis (tuum enim est, ni fallor, cras reuiuiscere) ut, sicubi uideris Menippum, eam illum, inuenies autem ipsum Corinthi, circa Craneum, aut in Lyceo deridentes tem contententes istos inter se Philosophos, dicas illi. Menippe, inquit, iubet te Diogenes, si satis ea, quæ super terram sunt, derisisti, quo

Ω πολὺ δὲ ἀνδρ', ἐντί-
 λομαί σοι, ἰππιδαν
 ἰάχιστα κείλβας, σὸν
 γὰρ ἔστιν αἵματι τὸ ἱναβῆναι αὐ-
 ρειν, ὡς πῶδε Μένιππον τὸ κύ-
 ρα, οὐρῆς δ' αὖ αὐτὸν ἐν Κερῖν
 δὴ λεγὰ τὸ Κρανῆον, ὅ ἐν Λυ-
 κείῳ, τὸ ἱερῶντων πρὸς ἀλῆλῃς
 φιλοσόφων καὶ σαγιλῶντα, ἐπ' αὐ-
 τὸν, ὅτι σοι ὦ Μένιππε
 λιλύβη ὁ Διογένης, ἢ σοι ἱνα-
 βῆς τὰ κτὲρ γῆς καὶ σαγιλάσθαι.

quo & huc ad inferos descendas, ubi multo plura, quæ res deas, habiturus es. illic enim in ambiguo tibi adhuc risus fuit, & frequens illud obijci potuit, Quis enim omnino scit, quæ post vitam futura sint? Hic autem, non desines constanter atque perpetuo ridete, quemadmodum ego quoque nunc facio. Ex mæxime postquam uideris, diuites istos ac satrapas & tyrannos ita humiles & obscuros esse, soloq; eiulatu ab alijs dignosci. Tum quod & molles & ignaui sunt, reminscentes eorum quæ in uitæ geruntur. Hæc illi quæso ut dicas, & ut præterea etiam pera ueniat impleta & multo lupino, & sicubi in trivio posita inueniat Hecates coenâ, aut ouum ex iustratione relictum, aut simile quippiam. POL. Atrenunciabo hæc, ô Diogenes. Sed quo melius illum agnoscere queam, cuius modi facie est? DIOG. Sese nex est, caluaster, pallio indutus lacero, & uento cuius peruiro, præterea & diuersorum pannorum assumptis uariegato. Ridet autem semper, ac plerumq; arrogantes istos philosophos acerbè perstringit. P.O. Facile erit inuenire illum, ex his utiq; signis. DI. Vis ne ut ad ipsos quoq; philosophos illos aliquid tibi mādē? Po. Mādes licet, nō enim graue neq; hoc mihi fuerit. DI. In uniuersam, adhora

131C

ἡμεῖς ἐνθάδε πολλὰ πλεονέκτημα
φιλασόμεθα. καὶ μὴ γὰρ ἐν αὐτῇ
φιβέλω σοι ἐπὶ ὀλίγον, καὶ
πολὺ τὸ, τίς γὰρ ὄλως εἶλεται με-
τὰ τὸν βίον, ἐνταῦθα δὲ, ὁ πᾶσι
συμβαίνει γέλωρ, καθάπερ ἐγὼ
νῦν. καὶ μάλιστα ἰπασίων ἐρῶς
τὸς πλοσίους, καὶ σατράπαις,
καὶ τυράννοις, οὕτω ταπεινὸς
καὶ ἀσώμους, ἐκ μέντοι σιμω-
γῆς διαγινωσκόμενοι. καὶ ὅτι
μαλθακοὶ καὶ ἀγροῦντες ἄσι, μι-
μομεῖται τῶν αὐτῶν, ταῦτα λέ-
γει αὐτῷ. καὶ προσίτι. ἱμπλη-
σάμενον τὴν πόρην ἦκε δῖον
μὴν τι πολλῶν, καὶ ἵππευ δῖον
ἐν τῇ Τριόλῃ. Ἐκείνης δὲ πνεῦμα
καίμενον, ὃ ὅν ἐκ καθαρσίον
ἦτι τοιοῦτο. Πολύ. ἀλλ' ἂν
παγγέλῃ ταῦτα, ὃ Διόγρητις.
ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ἐπὶ τῇ
τῆς ὁδῆς τῇ ὁψιμῇ Διογ. γί-
νον φηλακρὸς, τριβούνην ἔχον
πολύθυρον, ἄπαντι αὐτῷ αὐτῶν
πιπταμένον, καὶ τῶν ὑπὸ πνεῦμα
καὶ τῶν ρακίῳ ποικίλων, γί-
λα δ' αἶα, καὶ τὰ πολλὰ τοῦ
ἀλασθῆναι τούτους φιλοσόφους ἐ-
πισκώπῃ. Πολ. ἔα δὲ μου σὺν-
ῤῥῃ ἀπὸ γιγάρων. Διο. βέ-
λαι καὶ πρὸς αὐτοὺς ἰκάνει ἐν-
ταίμαί τι τὸς φιλοσόφους;
Πολύ. λίγι. ὁ βαρὺ γὰρ ὁ δὲ τῶ-
τε, Διο. τὸ μὴ ὄλον, πᾶν-

G 4

σαδω

ἡμεῖς ἐνθάδε πολλὰ πλεονέκτημα
φιλασόμεθα. καὶ μὴ γὰρ ἐν αὐτῇ
φιβέλω σοι ἐπὶ ὀλίγον, καὶ
πολὺ τὸ, τίς γὰρ ὄλως εἶλεται με-
τὰ τὸν βίον, ἐνταῦθα δὲ, ὁ πᾶσι
συμβαίνει γέλωρ, καθάπερ ἐγὼ
νῦν. καὶ μάλιστα ἰπασίων ἐρῶς
τὸς πλοσίους, καὶ σατράπαις,
καὶ τυράννοις, οὕτω ταπεινὸς
καὶ ἀσώμους, ἐκ μέντοι σιμω-
γῆς διαγινωσκόμενοι. καὶ ὅτι
μαλθακοὶ καὶ ἀγροῦντες ἄσι, μι-
μομεῖται τῶν αὐτῶν, ταῦτα λέ-
γει αὐτῷ. καὶ προσίτι. ἱμπλη-
σάμενον τὴν πόρην ἦκε δῖον
μὴν τι πολλῶν, καὶ ἵππευ δῖον
ἐν τῇ Τριόλῃ. Ἐκείνης δὲ πνεῦμα
καίμενον, ὃ ὅν ἐκ καθαρσίον
ἦτι τοιοῦτο. Πολύ. ἀλλ' ἂν
παγγέλῃ ταῦτα, ὃ Διόγρητις.
ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ἐπὶ τῇ
τῆς ὁδῆς τῇ ὁψιμῇ Διογ. γί-
νον φηλακρὸς, τριβούνην ἔχον
πολύθυρον, ἄπαντι αὐτῷ αὐτῶν
πιπταμένον, καὶ τῶν ὑπὸ πνεῦμα
καὶ τῶν ρακίῳ ποικίλων, γί-
λα δ' αἶα, καὶ τὰ πολλὰ τοῦ
ἀλασθῆναι τούτους φιλοσόφους ἐ-
πισκώπῃ. Πολ. ἔα δὲ μου σὺν-
ῤῥῃ ἀπὸ γιγάρων. Διο. βέ-
λαι καὶ πρὸς αὐτοὺς ἰκάνει ἐν-
ταίμαί τι τὸς φιλοσόφους;
Πολύ. λίγι. ὁ βαρὺ γὰρ ὁ δὲ τῶ-
τε, Διο. τὸ μὴ ὄλον, πᾶν-

zare illos, ut desistant à nugis suis, neq; de toto cōstendant, neq; cornua sibi mutuo affigant, neq; crocodilos faciāt, neq; huiusmodi sterilia atq; ieiuna interrogare, anisimum instituāt. POL. At indoctum me & ineruditum esse dicent, qui doctrinam illorum reprehendam. DIOGEN. Tu uerò plorare istos meo nomine iube. POL. Et hæc nunciabo illis. DIOGEN. Diuitibus autem o lepidissimū caput, hæc nosistro nomine annuncies quæso, Quid, o uani, aurum custoditis? Quid autem cruciatis uos ipsos, cogitantes usuras, & talentum aliud super aliud accumulantes, quos non plusquam unum obolum habentes, uenire huc paulo post oportet: POL. Dicentur & hæc ad illos. DIOGEN. Sed & formosis istis & robustis dicas. Megililo pnta Corinthio, & Damoxeno palestritzæ, quod apud nos neque flaua coma, neq; cœrulei nigriue oculi, neque rubor faciei, amplius ullus est, neque præterea nerui intenti & robusti, neque humeri laborum tolerantes, sed omnia unus puluis, ut aiunt, nobis, caluaria forma nudata scilicet. POL. Non molestum erit, neque hæc ad formosos & robustos illos dicere. DIO. Etia pauperibus o Lacon, dicas licet,

(multis

σαθαι αὐτοῖς παριγγίνα καρῆσι, καὶ πρὸς τῶν ἰλην ἐρίσουσι, καὶ κίρατα φύσειν ἀλλήλοις, ἢ προκοδείλας ποιῆσαι, καὶ τοιαῦτα ἄποροι ἱρωτῶν διδάσκουσι τὸν νοῦν. Πολυ. ἀλλ' ἐμὶ ἀμαθὴ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φύσει, καταγερῶντα δὲ σοφίας αὐσῶν. Διο. οὐδὲ οἰμώζην αὐτοῖς παρ' ἐμὲ λίγι. Πολυ. καὶ ταῦτα ὃ Διόγῳσι ἀπαγγιλῶ. Διογ. τοῖς πλεῖστοις δὲ ὃ φίλακτον Πελνδύκιον, ἀπαγγίλῃ ταῦτα παρ' ἡμῶν, τι ὃ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττει; τί δὲ τιμωρῶνται ἰαυτὰς λογιζόμενοι τὸς τοῦτο ὃ καὶ τέλειαντα ἐπὶ ταλαύτοις σωτῆριον, ὥς χρὴ ἵνα ὀβολὸν ἔχοντας, ἦσαν μετ' ὀλίγον; Πολυ. ἀρῶσιν καὶ ταῦτα πρὸς ἑαυτοὺς. Διο. ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γι καὶ ἰσχυροῖς λίγι. Μιγίλλω τῷ κορινθίῳ, καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῶν ἔστι ὃ ξανθὴ λίμη, ἔστι τὰ χαρπὰ, ἢ μιλανὰ ὀμματα, ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἢ τῇ στήνῃ, ἢ οὐδρα οὐτίαν, ἢ ὤμι καρτεροί. ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν λίμνη φασί, κρατία γυμνὰ τοῦ κάλλους. Πολυ. οὐχαλιπὸρ οὐδὲ ταῦτα ἀπ' αὐτῶν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς. Διο. καὶ τοῖς πτωχοῖς ὃ Λάκων, πολλὰ δ' αὖ-

(multi autem sunt, quibus & ea res perquam molesta est, & inopiam lugent) ut neque lachrymentur, neque plorent, exposita illis æqualitas te hac, quæ hic est, & quod videbunt, eos qui illic diuites sunt nihilo meliores, quàm sese hic esse. Lacedæmonijs autem tuis. hæc si uidetur, no mine meo obijcias, molles & eneruatos ipsos esse dictitans. POL. Ne de Lacedæmonijs, Diogenes quicquam dicas, non enim feram. Sed quæ ad cæteros mandasti, ea illis renunciabo. DIOGE. Missos igitur faciamus hos quando tibi ita uidetur. Tu uerò quib. antea dixi, ad eos sermones hos meos deferas.

Δ' ἰοί, καὶ ἀχθόμενοι τῷ πρᾶγματι, καὶ οἰκτείροντες τὴν ἀπορίαν, λίγῃ μὲν τι δακρύσαν, μέτ' οἰμώσαν, δινησάμενοι τὸ ἴσταυτα ἴσοτιμίαν. καὶ ὅτι ὅλονται τοὶ ἐν αὐτῷ πλεονεξοῦντες ἀλλήλους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίους δὲ τοῖς σοῖς, ταῦτα ἢ δοκᾷ, παρ' ἡμῶν ἐπιτήρησον, λίγῃ, ἢ καὶ δακρύσαντες αὐτοὺς. Πολυ. μηδὲν ὦ Διόγηνος, πρὸς Λακεδαιμονίους λέγει. ὁ γὰρ αὐτὸς ἐμαίγει. ἃ ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐφησάμην, ἀπαγγέλλω. Διο. ἰάσσομεν τούτους, ἐπὶ σοὶ δοκᾷ. οὐ ἢ ἂν πρὸς αὐτοὺς, ἀπὸ τῆς παρ' ἡμῶν τῆς λέγας.

*Diuitias Cræsi ridebat sepe Menippus,
Ornatus uarias delitiasq; leues,
Non fert spectorem Cræsus iam mortuus olim,
Auri tantus amor præteritiuæ boni.*

Pluto, seu contra
Menippū. Cræsus.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ἢ ΚΑΤΑ
Μενίππου. Κρείσος.

NON poterimus ferre Pluto, Menippū hunc canem, cohabitantem nobiscū. Quapropter hunc illum hinc amotum alio loco colloca, aut nos hinc alio cōmigrabimus. PLV. Quid autem uobis mali adeo facit, quādo eodē modo tu es at uos? Cræ. Postquam nos ploramus &

OΥ φίρομεν ὦ Πλούτων, Μενίππου τῆτονι τὸν κυῖον παρεκκεῖντα, ὅστις ἢ ἐκ αὐτῶν ποιηκατάτησον, ἢ ἡμᾶς μετοικέσσωμεν εἰς ἕτερον τόπον. Πλ. τί δ' ὑμᾶς δακρύει γὰρ τῇ οἰμώσῃ; ὦρ. Κρείσος, ἰπιδάσθ' ἡμᾶς οἰμώζεμεν καὶ

ingemiscimus, illorum remis-
niscentes, quæ apud superos
habuimus, ut pote, Midas
hic auri, Sardinapalus aus-
tem multæ uoluptatis, ego ue-
rò thesaurorum, irridet, & cili
conuicijs exprobrat ei no-
bis, mancipia & piacula
nos uocitando. Interdum au-
tem etiam cantando, contum-
bar ploratus nostros, & in
summa, ualde nobis molestus
est. P L V. Quid hæc audio
dete, Menippe? M E N. Ver-
ra Pluto, Odi enim ipsos, ig-
nauī ac perditī adeo cum
sint, quibus non satis fuit uis-
sisse male, sed etiam mortui,
insuper cogitatione atque ani-
mo illis inhærent, quæ apud
superos sunt. Delector itaque
ægre ipsīs faciendo. P L V.
Sed non decet. Dolent enim
non exiguis rebus priuati.
M. Etiam tu deliras Pluto,
qui gemitus istorū tuo quo-
que calculo approbas. P.
Haud quaquam, uerū nos-
sim uos discordes ac seditio-
sos esse mutuo. M E N. At
eo, δ pessimi Lydorum, Phry-
gum, & Assyriorum, ita de
me cognoscite, ut qui neque
unquam desiturus sim. Nam
quocumque abieritis hinc,
eodem sequar ægre facien-
do, cantanda atque irriden-
do uos. C R O B. An non hæc
contumelia est? M E N.
Non, sed illa contumelia ca-
rant, quæ uos facere solebas-
tis, quando & adorari uos
lebatis, & hominibus liberis
pro

στεινομένην. ἐκάνουν μιμησάμενοι τῷ
αὐτῷ, Μίδας μὲν ἔτισσι τῷ χρυ-
σίῳ, Σαρδανάπαλος δὲ τῷ πλού-
τῳ τρυφῇ, ἐγὼ δὲ τῶν βασιλευ-
σῶν, ἐπιγίλας, καὶ ὀνειδίζας,
ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ὑ-
μῶν ἀποκαλῶν. ἐνίστι δὲ καὶ
ἑλῶν, ἐπιταράττει ὑμῶν τὰς
διμωγὰς. καὶ ὅλως, λυπηρὴν ὄζει.
ΠΛΟΥ. τί ταῦτα φασίν ὦ Μί-
νιππι; ΜίΝ. ἀληθὲς ὦ Πλῦ-
τον. μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγροῦντας,
καὶ ὀλεθρίους ἵπτας αἰετοῦν ἀπέ-
χρησι βιῶναι ἡκανῶς, ἀλλὰ καὶ
ἀποθανόντες ἐτι μέμνυνται,
καὶ περιέχονται τῶν αὐτῶν. χαί-
ρει τοι γὰρ αὐτῶν αὐτοὺς.
ΠΛΟΥ. ἀλλ' οὐ χεῖν, λυποῦσθ-
ναι γὰρ οὐ μικρῶν σφόδρὸν μέγιστοι.
ΜίΝ. καὶ οὐ μωραίνεις ὦ Πλῦ-
τον ὁμόψυχος ὦν τοῖς τούτων
σφραγμοῖς; ΠΛΟΥ. ἔλαμψας.
ἀλλ' ἐκ αὐτῶν ἐθέλωσαιμι τασιά-
σαι ὑμᾶς, ΜίΝ. καὶ μέντοι ὦ ἡσίων
στοι Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ Ασ-
συρίων, ἔτω γινώσκαιτε, ὡς ἐλὲ
παυσσάμενος μού, ἴδρα γὰρ αὐτῶν ἵ-
κναι, ἀποληθῆσθαι αὐτῶν, καὶ κατα-
λῶν, καὶ καταγιλῶν. ΚΡΟΒ.
ταῦτα ἔχ' ὑβρεῖς; ΜίΝι. οὐκ.
ἀλλ' ἐκάνει ὑβρεῖς ὧν, ἃ ὑμᾶς ἱ-
κοῖσθαι, προσκυνοῦσθαι ἀξιοῦν-
τες, καὶ ἰσχυρὸν αὐτῶν ἀνδρά-
σιον ἐν τρυφῇ ἵκναι, καὶ τὸ θανάτου

pro Ithidine abutebamini, neque tum mortis quicquam memores eratis. Proinde deplorate nunc, omnibus illis despoliati. CROB. Multis certè ò Dii, & magnis possessionibus. MI. Quanto equidem ipse amo? SAR. Quanta uerò ego uoluptate? MEN. Rescè sane, ita facis te, lugete uos quidē, ego uerò tritū illud. Nosce te ipsum, identidem cōnoscendo, uobis occinā, decet enim huiusmodi ploratus, si crebro illis accinatur.

το παρ' ἄπαντος ἐμπροσθεν ὄντος. τοιγαροῦν οἰμώζει, παϊτῶν ἰκόντων ἀφαιρεμένοι. Κροῖ, πολλῶν γὰρ ὡς Διὶ, καὶ μεγάλων κτλ. μάταιον. Μι. ἔγωγε μὲν ἰγὼ χρυσοῦ. Σαρ. ἴσους δ' ἰγὼ τρυφῆς. Μισ. ἰὺ γὰρ ἔγωγε πενίας. ἰδύριδι μὲν ὑμᾶς, ἰγὼ δὲ τὸ γυνῶν σκωτὸν πολλὰ καὶ σκῆψιν, ἐπάσσομαι ὑμῖν, πρὶν ἵνα γὰρ αὐταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἰσχυρὰ διμύθην.

Amphilocho uati sanum possum, atq; Triphoni

Quidam miratur, stultitiamq; hominum.

Fatidicos ridet quosdam & responsa Menippus.

Idq; putat uerè solius esse Dei.

**Menippi Amphilo-
chi & Tropho-
ni.**

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙ-
ΛΟΧΟΥ, καὶ Τροφωνίου.
Μινίππου.

VOs nimirum Trophoni atq; Amphiloche, quū sitis mortui, tamen haud scio quonā modo phanis estis donati, uastesque credimini, ac stulti mortales deos esse uos arbitrantur. TRO. Quidam nobis igitur imputandum, si per inscitiam illi de mortuis huiusmodi opinantur: MEN. Atqui non ista fuissent opinati, ni uos, tum quum uiueretis eiusmodi quædam portens

Σὺ μὲν τοι ὦ Τροφώνη, καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες, ἀπ' οἷο ὅπως ταῦτα καταξιώσῃ, καὶ μάταιας δοκᾷ, καὶ οἱ μάταιοι τ' ἀνθρώπων, διὸς ὑμᾶς ὑπερήφανοι ἔσονται. Τρο. τί ἔγωγε ὑμᾶς αἰτέω, οἱ ὅτι ἀνείκα, ἰσῶσιν ἰσχυρὰ περὶ νεκρῶν δοξάζουσιν; Μι. ἀλλ' ἀπ' οἷο ἰδύριδι μὲν ὑμᾶς αἰτέω, καὶ μετὰ τῆς καὶ ὑμᾶς ταῦτα ἰτιρατοῦσιν, ὥς τὰ μέλλοντα.

ta ostentassetis, tanquam futurorum fuisset is præscij, quas siq̃ prædicere potuissetis si quæ percontarentur. TROPHO. Menippe, nouerit Amphilocheus hic, ipsi pro sese respondendum esse. Ceterum ego Heros sum, uaticinorip̃ si quis ad me descendit. At tu uidere nunquam omnino Lebadiam adisse, neq̃ anim alioqui ista non crederes. NEN. Quid ais? equidem nisi Lebadiam fuissem profectus, ac linteis amictus, offam ridiculè manu gestans, per angustum aditum in specum irrepsissem, nequam fieri potuisse, ut te defunctum esse cognoscerē pers inde atq̃ nos, solaip̃ præstigiatura reliquos antecellere. Sed age per ipsam diuinandi artem, quid tandem est Heros: neq̃ enī intelligo. TROP. Est quiddā partim ex homine, partim ex deo cōpositū. MEN. Nēpe quod neq̃ sit homo quemadmodū audio, neq̃ deus, uerum pariter ut atq̃. Ergo dimidia illa tui, ac diuina pars, quo nunc recessit? TRO. Reddis oracula Menippe, in Boeotia. MEN. Haud intelligo quid dicas Trophoni, nisi qđ illud plāne uideo. te totū esse mortuū,

τα προειδέσθ. καὶ προσπαῶν
Διωάμενοι τοῖς ἱερμύοις, Τρο.
ὦ Μένιππι, Ἀμφίλοχῳ μὴ ἔ-
τις εἰ δὲ δῶκ. ὅτι αὐτῷ ἀποκα-
τίον ὑπὲρ αὐτῷ, ἰγὼ δὲ, ἕρως αἰ-
μί, καὶ μαντεύομαι, ὡς τις κα-
τέλθῃ παρ' ἐμῇ, σὺ δ' ἔμελλες ἐκ
ὑπὸ δεινμακίνας Λιβαδία τὸ
παράπασ. ἔ γὰρ ὑπέρσῃς σὺ τέ-
τοις. Μέν. τί φῄς; εἰ μὴ ἐς Λιβᾶ-
δας γὰρ παρίθῃ, καὶ ἰσταμί-
νῳ ταῖς ἐθίμαις γυλοῖς μάζαν
ἐν ταῖς χερσὶν ἔχωρ, ἰσθρῶν
διὰ τῷ τομίς ταπαντ' ἐντ' ἐς
τὸ σπύλαιον, ἐκ αὖ ἰδιωάμε-
σι δίνειν ὅτι νικρὸς εἶ, ὡς πρὶν ὅ-
μας, μόνῃ τῇ γοστήῃ διαφύρῃ.
ἀλλὰ πρὸς δὲ μαντικῆς. τί δὲ
ἕρως ἔστιν; ἀγνοῶ γὰρ. Τρο. ὅ-
τι αὐθρόπῃ τι καὶ διὸ σιώθιτον.
Μέν. εἰ μὴ τι αὐθρόπῃς ὄνῃ, ὡς
φῄς, μὴ τι διὸς, καὶ σωμαφῶτι-
ρὸν ὄνῃ; οὐὼ οὐὼ πᾶσι τὸ διὸ ἰ-
κᾶντο ἡμίτομον ἀπιλύουσι; Τρο.
χρῶ ὦ Μένιππι ἐν Βοιωτίᾳ. Μέν.
ἐκ οἷδα ὦ Τροφῶνι ὅτι καὶ λί-
γαι. ὅτι μὲν τοι δὲλ' ἀνικρὸς,
ἀνικρὸς ὄνῃ.

Eucratis exoptant mortem Damonq; Charinusq;

Vt citius capiant munera magna senis

Ogeis iubet illudi, stygijs qui praesidet oris,

Ne alterius cupias ergo obitum ante diem.

Mercurij

Mercurij & Charontis.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ

Χάρωνος.

Rationem supputemus porritur, si uideatur, quantum mihi debeas iam, ne denuo aliquando de eo inter nos contendamus. C. Supputemus. M. R. Sattus enim est, mutare id agere, deinde & minoris negotij. M. E. R. Anchoram mandaras, comparavi tibi quinque drehmis. C. H. A. Caro, dicis. M. E. R. At per Plutonium, quinque enim illam, & præterea sorum, quo remum alligares, obulus duobus. C. H. A. Pone quinque drachmas, & obulos duos. M. E. R. Et pro refarciendo uelo, quinque obulos ego exolui. C. H. A. Etiam hos appone. M. E. R. Et ceram, ad obliuendæ nauigij rimas tibi emi, & clauos præterea, & funiculum, unde Hyperam fecisti. omnia hæc duabus drachmis. C. H. A. Rectè, laudo, hæc uili emisti. M. E. R. Hæc sunt, quæ tibi exposui, nisi si quid reliquum est, quod me fugis inter computandæ, Quando autem hæc redditurus te promittis? C. H. A. Nunc quid? Mercuri non possum, si uero peffis aliqua aut bellum, confertos & frequentes huc dimisisti aliquos, licebit mihi ut allucrari aliquid, sub tracto clæ non nihil ex portorio. M. E. R. Proinde egon tunc scio.

Λογισάμεθα ὃ περιβόη, αἰ δὲ καὶ, ἰπίσα μὲ ἰσφάλας ἔδω, ἰππὸς μὲ καὶ δις ὄριζομεν τι πρὸς αὐτῷ. Χάρ. λογισάμεθα ὃ Ερμὺ ἀμεινον γὰρ ὀρίσαι πρὸς αὐτῶν, καὶ ἀπραγμονίσθωμεν. Ερμ. ἀγνοῦσαι ἰστὰ λαμύνω ἰκίμια πίντι δραχμῶν. Χάρ. πολλὰ λίγας. Ερμ. νὺ τὸν Αἰδωνίαν, τῶν πίντι ἄνθσάμιν, καὶ τροπικτῆρα δύο ἰβουλῶν. Χάρ. τίς πίντι δραχμὰς, καὶ ἰβουλὰς δύο. Ερμ. καὶ ἀκίτσαν νῆρ τῷ ἰστὰ πίντι ἰβουλὰς ἰγὺ κατὰ βαλον. Χάρ. καὶ τέρας πρὸς τίς. Ερμ. καὶ ἡπέρην, ὡς ἐπιπλάσσει τὸ σκαφίδις τὰ αὐτῶν γέτα, καὶ ἔλας ἀλῆ καὶ καλῶδιον, ἀφ' ὃ τῶν ὑπὲρ αν' ἰπείσας, δύο δραχμῶν ὅσων παρτα. Χάρ. νῦν ἄξια ταῦτα ἰνέου. Ερμ. ταῦτά ὄσιν, αἰ μῆτι ἄλλο ὅμῳ δίδωμεν ὅσιν ἰν τῷ λογισμῷ. πότε δ' οὖν ταῦτ' ἀποδώσας γῆς; Χάρ. νῦν μὲν ὃ Ερμὺ ἀδωῶσας τοι. ὡ δὲ λοιμὲς τις ὃ πῆλμος καταπιμψῆ ἀθρίεστιναι. ἰσισται τότε ἀπεκρδάσθαι ἰν τῷ πῆλμῳ παραλογισμῶν τὰ περιβία. Ερμ. νῦν οὖν ἰγὺ κατὰ δῆμα.

debo pessima quæque ut e-
veniant precando, ut inde
fructum aliquem capiam.

CH. A. Fieri aliter non po-
test, Mercuri. Nam pauci
nunc, vides, ad nos descen-
dunt. Pax enim est. MER.
Satiùs est ita esse, etiam si ob
hoc abste prorogatur nobis
debiti istius solutio. Verum
enimvero prisci illi, Charon,
nostri quales advenire sole-
bant, quam fortes atq; mi-
mosi omnes, cruore madidi,
& vulneribus pleni pleris-
que. Nunc autem, aut vene-
no aliquis à filio interfectus,
aut ab uxore, aut præ nimia
voluptate, tu me facto ventre
& cruribus adveniunt. Palli
di enim omnes. & ignavi,
neque similes prioribus il-
lis. Plurimi autem ipsorum
etiam pecuniarum causa veni-
unt, factis, ut videur, tu-
to sibi insidijs. CH. Omnis
no enim expetibiles illæ sunt.
MER. Proinde neque ego
videar peccare gravius ali-
quid, si vel acerbius abste
exigam, ea quæ mihi de-
bet.

δῶμαι, τὰ πάντῃσι δὲ χρέμῃσι
γρῆσθαι, ὥς αὖ ἀπὸ τούτων ἀπι-
λεύοιμι. Χαρ. ἐπ' ἵσιν ἄλλως
ἢ Εἰμῷ. οὐδ' ὀλίγοι ὥς ὀρεῖ
ἀφικῶνται ἡμῖν. ὀρίων γὰρ.
Εἰμ. ἄμεινον ὄντως, εἰ καὶ ἡμῖν
παράτεινοιο ὑπὸ σοὶ τὸ ἴφλε-
μα. πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιὸι
ἢ Χάρμ, εἶδα οἷσι παρῆγοντα
τω, αὐδραῖοι ἀπαυτῶν, αἵμα-
τ' ἀνάπλω, καὶ τραυματίαι
οἱ πολλοί. οὐδ' ἔτι φαρμάκων
τις ὑπὸ τῷ παιδὸς ἀπ' θανάτων,
ἢ ὑπὸ τῇ γυναικὶ, ἢ ὑπὸ τρυφῇ
ὀφθαλμῶς πλὴν γαστέρα, καὶ τὰ
σκέλη. ὡς γὰρ ἀπαυτῶν, καὶ
ἀγροῦ, ὅδ' ἡμῖσι ἱκάνοις. οἱ ὅ
πλῆσιν αὐτῶν διὰ χρήματα
ἔκυσιν, ἐπιβελόντες ἀλλήλο-
ις, ὥς ἰδίκασι. Χαρ. πάντων γὰρ
πρόπιθνατά ὄντα ταῦτα. Εἰμ. ὅ-
κωρ ὅδ' ἔγω δέξομαι αὖ ἁμαρ-
τάν, πικρῶς ἀπαυτῶν τὰ ἴφλε-
λέμῃνα παρά σοι.

Nauta petit quod debebat Talariger ales,

Vera subducta sed ratione prius.

Mercurius queritur technas, hominumq; furores:

Semper quod prior sit quoq; posteritas.

Platonis

Platonis & Mercurij.

ΓΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ

Ερμῆ.

S Enem ne nosti, istum ætate omnino confectum dico, Eucratem diuitē, cui liberi quidem nulli sunt, hereditatis autem captatores plus quam quinquaginta millia M. No ui, Sicyonium illum dicis. Sed quid postea? P L V. Vis uere illū quidē, Mercuri sine ultra eos quinquaginta annos quos ætatis periegit, alteris tondē accumulatis, si modo possibile sit, atque etiam pluribus, Adulatores autem ipsius Charinum adolescentem, & Damonem, & ceteros abripe huc ordine oēs: M E. Atqui absurdum hoc uideri queat. P L V. Haudquaquam, imo iustissimum. Quam enim ob causam illi adeo optant illum mori? nisi quia pecuniā illius ambiunt, nulla propinquitate iuncti. Quod autem omniū sceleratissimū est, interea cum talia precantur, tamen obsecrant & colūt manifeste utiq; illū. Ac quæ ægrotante illo, apud se consultant, nemo ignorat, attamen sacrificaturos sese promittunt, si cōualescat de uo, & in summa uaria quædam adulandi ratio illorum hominum est. Quam obrem ipse quidem immortalis sit, illi autem præ ipso abeant, frustra hiantes. MER. Ridicula patientur, scelerati cū sint.

Tον γίνετα ἰῶδα, τὸν πάνυ γιγνασκόμενον, τὸν πλάσιον Εὐκράτην, ὃν πᾶσι μὲν ἐκ αἰτῆς, εἰ τὸν κλύον ἢ διακονοῦν, ποτακτικῶς ὕβρει; Ερμ. ναί, τὸν σικυνώτιον φέρε τί σὺ; Πλ. ἱκανὸν μὲν ὃν Ερμῆ βίῳ ἴσμεν ἐπὶ τοῖς ἰουδαίοις ἰταίῳ, ἀβιβίῳ, ἐπὶ τῇ τρέσει ἄλλα τὰ αὐτά, ἵνα ἴδῃ τι τῷ, καὶ ἴτι πλάττει. τὸς δὲ γὰρ κλέπτει αὐτῷ, Χαρίν τε τὸν φίλον, καὶ Δάμωνα, καὶ τὸν ἄλλοις λιπάρσασιν ἱφίξῃς ἅσπαντας. Ερμ. ἄτοπον αὖ δὲ φαίνεται τοῦτο. Πλ. ἐμὲ δὲ, ἀλλὰ δικαιότερον. τι γὰρ ἱκανοὶ παρόντες, ὁδεύονται ἀποδιδόντες ἱκανοί; ἢ τῶν χρημάτων ἀντιπαύονται, ὅτε μὲν προσήκοντος. ἢ δὲ πάντων ὅτι μακρότατον, ὅτι καὶ τοιαῦτα σὺ χέμεν, ὅπως διαπαύουσιν ἰν γι τῷ φανερῷ. καὶ τοῦτο, ὃ ἂν βλάσφημῶνται, πᾶσι πρόσβλητα, δύσμεν δὲ ὅπως ὑπὸ χυνοῦται, ὡς φαίνεται καὶ ὅπως, ποικίλα τὰ ἢ ἡσυχασία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα δὲ μὲν ἴσμεν ἀθανάτους. εἰ ἢ, προσηύτωσαν αὐτῷ μάττω ἐπιχαλόντες. Ερμ. γιγνώσκω πάντας, πάντες

Am. Sed tamen & ille admo-
dum scite circumducit illos,
& ipse pascit mani, & in sum-
ma temper mortuuro similis,
multo validus magis est, quā
quisquam iuuenis. Illi autem
hereditate inter se diuisa, pas-
cuntur, vitam quandam bea-
tam secum ipsi animo præci-
pientes PLV. Proinde ipse
exsurta senectute, quemadmo-
dum solus ille, in iuuenem
sedeat. Illi autem in ipsa me-
dia spe, dimittis illis, quasi
per somnum spectatis, destitu-
ti abeant iam huc, mali malè
mortui. ME, Alias res cura,
Pluto, iam enim accersam ti-
bi illos, alium super alium or-
dine, septem autem, opinor,
sunt. PLV. Deducas licet.
Ille autē mittat singulos præ-
se, ex sene iterū in adolescen-
tem conuersus.

γαίῳ τις. πολλὰ κεν εἶναι ὃν μά-
λα διαβουλεύεται, καὶ ἐπιλα-
πίσαι. καὶ ἔγωγε, ἀνδραγαθὸν ἴσως,
ἔρρωται πλὴν μάλ्लον τῶν
νῦν, οἱ ᾗ, ὅθεν τὸν κληρὸν ἐν σφί-
σι διηρημένοι. βοάσονται, ζώω
μακάριον πρὸς ταύτας τιθεῖσθαι.
Πλ. ὅκωρ ὁ μὲν ἀποδυσάμενος
τὸ γόργε ὡς πρὸς ἰβήκας ἀνέβα-
σάτω. οἷδ' ἀπὸ μίσου τ' ἐλπί-
δων τὸν ἐναιροπολεμὲν ἴνα πλοῦ-
τον ἀπολιπέσθαι, ἡκίτωσαν ὡς
κακοὶ μακρὸς ἀποδανέσθαι. Ερ-
μείλῃ σου ὦ Πλάτηρ. μετιδύ-
σμαι γὰρ σοι ὅθεν αὐτὸς καὶ
ἴνα ἔξῃ. ἐπὶ τὰ ᾗ οἶμαι εἶσι. Πλ.
κατάσπα. ὁ ᾗ παραπληψία ἴσως
σιν, αὐτὶ γίγνεται ὡς αὐτὸς πρὸς
δέβας γρήμην.

Accusat Parcas iuuenis, quod mortuus ante
Sit, quā gibbosus Tucritus ille senex.
Huius opum cupido præcidit stamina Clotho:
Possibile est iuuenes ergo perire breui.

Terpsionis & Plu- tonis.

IVūum ne hoc est ὁ Plus-
to, me quidem ē uita ob-
iisse, triginta cum sim ana-
porum. Tucritum uerò
senem septuagenarium, & ul-
tra, adhuc uiuere: PLV. Iustif-
icium quidem ὁ Terps. Nā
& si ipse uiult, certè ad nul-
lus tamen mortem affectus
est

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Tοῦτο ὦ πλάτηρ δίκαιον,
ἐμὶ μὲν τιθεῖσθαι τελέαν
ταῖς γιγνόμεναι. τὸν ᾗ
ἐν τὰ ἐννέμεντα γίγνεται ὅς
κρίτον ἴσως ἐστι. Πλ. δίκαια τὰ
μὲν ὦ Τέρψιον, ἵγαι ὁ μὲν ἴσως
δίκαιον δὲ χέμεν ὡς ἀποθανόν τ'
φίλων

affectus est, tu uero omni tempore illius hereditatem expectans, cum mori audissis me cupiebas. TER. Nōne opus fuerat, quum senex sit, nequeatq; de cætero suis uti diuitijs, locum dare iuuenibus: PLUTO. Nouas & Terpsio statuis leges, quā ad uoluptatem diuitijs uti nequeat, ipsum ē uita decedere. Aliter autem & Patra & natura statuisse uidetur. TER. Proinde hanc ob huiuscemodi accuso ordinē, decebat enim has res successione graduq; fieri, senem primō, deinde qui in ea uite seque-ret mori. Haudquāquam autem exerceri, aut uere qui senectute decrepitu-
tus eiset, qui tres duntaxat dentes habeat, cui uix deseruiunt oculi, qui curuatus a quatuor famulis deducitur degurgitantes nares, lipposq; oculos habens, nihil deniq; uoluptatis degustās, haud aliter existens, quam animatum quoddam se pulchrum, ab ipsa iuuentute derisum. Et contra mori optimos atque robustissimos adolescentes. Nam hoc perinde esse uidet, ac si flumen sursum deferantur. Aut saltem scire necesse foret, quando & senum quis liber obiturus esset, ne quos, prout eis mos est, fallerent. Nūc uero illud accidit, quod Proverbio dici solet, Quadriga bouē sepiissime ducit. Plu.
Hæc quidem ô Terpsio, prouidentius

φίλων σὺ ᾗ, πάρα πάντα τὸν χρεῖον ἐπιβόλουν αὐτῷ, περι-
μέλουν τὸν ἡλιόρον. Τίς. ἔ γάρ
ἐχρὴ γέροντα ὄντα, καὶ μακίτε
χρήσασθαι τῷ πλεόντι αὐτὸν δυ-
νάμηνον, ἀπὸ τῶν τῷ βίῳ, παρα-
χωρήσαντα τοῖς νέοις; Πλ. καὶ οὐ
νὰ ὡ Τέρψιον νομοθετᾷς, τὴν μη-
κίτι τῷ πλεόντι χρήσασθαι δυ-
νάμηνον, πρὸς ὁλοκλήρῳ ἀποθνή-
σκην. τὸ δὲ, ἄλλως ἢ μετὰ καὶ
ἢ φύσει δίκταξεν. Τίς. ὁ κἄν σῶ-
τῳ αἰτιῶμαι ὅτι διατάξις. ἐν
χρῶ γὰρ τὸ πρᾶγμα ὅπως πῶς γί-
νεται, ἢ πρὸς βύθον, πρὸς ὀ-
ρον, ἢ μετὰ τῶτον, οὔτις ἢ τῇ ἐλε-
λίᾳ μετ' αὐτὸν ἀναστρέφεται ἢ
μυθισμῶς, καὶ δὲ πῶς ᾗ τὸν ὑπερ-
γερῶν, ὁδόντας τρεῖς ἐτι λοιπὸς
ἔχοντα, μόγις ὄρωντα οἰκίταις
τετρασίῳ ἐπικυφῆτα, κορῦλας
ᾗ πῶς ᾗ, λύμης ἢ τὸς ὀφθαλ-
μὸς μετὰ ὄντα, ὁ δὲ ἐν ἐλῶ
οἰκίται, ἐμφυχόν τινα τάφον ὑ-
πὸ τῶν νέων καταγιγνώμηνον,
ἀποθνήσκον δὲ καλλίστες, καὶ
ἰρρῶ μὴ σῶντες νιανίσκους, αὐ-
τῶν περικμῶν τῶν γὰρ ἢ τὸ τιλο-
ταῖον οἰκίται ἐχρῶ. πόσις ἢ τιθ-
νέται τῷ γόρυντῶν ἕκαστος, ἐν
οὐ μὴ μάτῳ αὐτὸν ἰδὲ ἰδιρά-
πουν. νῦν ἢ τὸ ὅτι περικμίας, ἢ
ἄμαξ ἢ βῶν πολλάνις ἐμφέρει.
Πλ. ταῦτα ᾗ ὡ Τέρψιον πλεόν-
τις

dentius sunt, quam tibi pro-
fecto uidetur. Verum & uos
quid passi estis : quod rebus
alienis gaudetis, & senibus
filijs orbatis, uosmet tanto
pericio adoptionem traditis,
quomobrem in densum ad-
ducti, ab illis sepelimini,
quod quidem plurimis sit
periuicundum. Nam quanto
ues magis mori illos per-
optatis, tanto plus omnibus
quam gratissimum est, si ante
eos uos mori contingat. Ete-
nim nouam quandam artem
in medium adducitis, amicus-
las atque decrepitos cum a-
matis, praesertim quidem si
liberis sint orbati, qui uero li-
beros habent, illorum uobis
non est cura. Atqui exijs qui
amantur plurimi, minime
uestri ignari astus, etiam si
ipsis liberos esse contingat,
illos odisse dissimulant, ut
& ipsi habeant amatores.
Inde is in testamento exclus-
us, qui munera diuissime
obtulerum, liberi, sicuti pro-
fecto dignum est, omnem eor-
um substantiam consequun-
tur, at illi tristitia affecti,
sua ipse spe delusi, dentibus
scremunt. T E R. Omnia haec
uera sunt, quae de me & Tu-
crito autumas. Quantum eo-
nim meorum ille deuorauit,
quum semper eum mori pus-
tarem : Ac, quoties ad eum
ingrediebar, gemendo, &
inueniunt quiddam perin-
de atque ex ouo pullus ali-
quis immaturus, stridendo

αγρίως

συνιτάτῃ ἃ γίνεται, ὅσοι οὖν
ἀναμνηστέον ὑμῶν διὰ τὴν παλαιότητα,
ἀλλοτρίοις ἀνδραγαθίοις, καὶ τοῖς
ἀνέμοις τῶν γιγνόμενων ἀσπασί-
ων, φέροντες αὐτοὺς τοιγαρὶν γί-
γνωσται ἀφελισμένους, πρὸς ἐκεί-
νην ὑπερτερύτῃ μὲν καὶ τὸ πρῶ-
τον γὰρ τοῖς πολλοῖς ἡ ἀσπασί-
ων, ὅση γὰρ ὑμῶν ἐκείνους ἀπὸ τῆς
ἐκείνων ἀνδραγαθίας, τοσοῦτοι ἀπασιν ἡ-
δὺν προαποθανόντων ὑμῶν αὐτῶν
ἐκείνων γὰρ τὸν αὐτὸν τυχόν-
των ἐκείνων, γραῶν καὶ γιγνόμενων
ἐκείνων. καὶ μάλιστα, οἱ ἀνέμοι
ἀνέμοι διὰ τὴν ἀνέμου, ὑμῶν αὐτῶν
σοι. καὶ τοι, πολλοὶ ἔλα τῶν ἡ-
μετέρων συνιόντων ὑμῶν τῶν πα-
λαιῶν τῶν ἐκείνων, ὡς καὶ τῶν
ἐκείνων παλαιῶν ἐκείνων, μὴ οὖν
αὐτοὺς πλεῖστοι, ὡς καὶ αὐ-
τοὶ ἐκείνων ἐκείνων. ἀπὸ τῶν
ἐκείνων διαβουλεύσεως, ἀπὸ τῶν ἐκείνων
μὴ οὖν οἱ παλαιῶν ἀνέμων ἐκείνων.
οἱ δὲ, πᾶσι, καὶ ἡ φύσις, ὡς καὶ
ἐκείνων ἐκείνων, ἐκείνων ἐκείνων.
οἱ δὲ, ἐκείνων ἐκείνων, ἐκείνων
ἐκείνων, ἀπὸ τῶν ἐκείνων. Τίς γάρ
ἐκείνων ἐκείνων φέει. ἡμεῖς γὰρ
ἐκείνων ἐκείνων πᾶσι κατέφαγον,
ἐκείνων ἐκείνων ἀπὸ τῶν ἐκείνων, καὶ οἱ
ἐκείνων ἐκείνων, ἐκείνων ἐκείνων, καὶ μὴ
ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων
ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων, ὡς ἐκείνων
ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων

οὐκ

DIALOGI

119

gratitudinem: Simulabas. Vnde
de quanto citius eum ad ses
pulchrum duci existimabam,
tanto plus illi donorum mit
tebam, ut si ac qui amore
concurrerant, muneribus
me præclaris uincerent. Ple
runque etiam præ nimia sol
licitudine in somnis iacebam,
singula enumerans, ac unum
quodque disponens. Eadem es
tiam causa interitus mihi
fuit, cura & uigilia. Ille aus
tem deglutito hoc illeceamen
to meo tanto, adfuit mihi,
quando sepelichar paulo ante
irridens. P L V. Euge &
Tucrite, diutissime uiuas u
uas & diuitijs abundans, &
huiusmodi homines deris
dens, neque prius moriaris,
quam hos blandiores cum
eos præmittas. T E R. Hoc
quidem & Pluto periucundum
mihi foret, si ante Tucritum
Charides uita decederet.
P L V. Boni animi es & T
er. & Phido etiam. & Me
lanthus, & omnes penitus
ipsum præcedent. suis ipsos
tam curis confecti. T E R.
Hæc ego summopere lau
do, & Tucrite diutissime
uiuas.

σαν αὐτὸν ὅτι σπορῶ, ἐπιπιν
σι πολλὰ, οὐ μὴ ὑπερβαλλου
τό με εἰς αὐτὴν αἰσά τῇ μεγα
λειᾷ. καὶ τὰ πολλὰ ἐπὶ σπο
ρίδων, ἀγρυπνῶ ἐν αἰσῶν ἀει
κῶν ἵκατα, καὶ διατάττω. ταῦ
τα γοῦν μοι καὶ τὸ ἀποθανόν
αὐτὰ γίνονται, ἀγρυπνῶ,
καὶ φροντίζω. ὁ δὲ τοσοῦτόν
μοι δέλιαν ἡσυχασίαν, ἰσχυ
κα διατρίβω πρὸς τὸν ἐργασ
λῶν. ΓΛΩ. ὕγι' ὦ Θέουσι,
ζῶντες ἐπιμύνησιν, πλούτων ἅμα,
καὶ τῶν τοιούτων καταγλιῶν.
μὴ δὲ πρότερόν γε οὐ ἀποβά
ναι, ἢ περιπέμψαι πᾶντας τὰς
ἡλικίας. Τίρ. τὸτο μὲν ὡ
πλούτων καὶ ἐπὶ ἡδίστου ἡδονῆς
οἱ καὶ χαρίᾳ δὲ προτιθέμε
ται Θεοῖς. ΓΛΩ. Τάρε
ὦ Τίρψιον. καὶ Φίλων γὰρ καὶ
Μίλαν, καὶ ἴσως ἀπαντες,
πρὸς τὸν αὐτοῦ ὑποταί
αὐταῖς φροντίσιν. Τίρ.
ἐπινῶ ταῦτα, ζῶντες ἐπιμύνησιν
ὦ Θέουσι.

Annoſi cupiens quidam ditescere rebus
Viuerē ne possit dira uenena dedit.
Insidiāns alij iuuenis, perit ipse bibendo,
Auctori citius quare aconita nocent.

Zenophantæ &
Callidemidæ.

AT tu Callidemides,
quo pacto interisti:
Nam ipse quemadmo-
dum Dinix pa-
rasitus cū essem, immodica
ingurgitione præfocatus fue-
rim, nosti, aderas enim mori-
enti. CAL. Aderam Zeno-
phantæ. Porro mihi nouum
quiddam atq; inopinatū acci-
dit. Nā tibi quoq; notus est
Proxodorus ille senex. ZB.
NOPH. Orbū illum dicis, ac-
diuitein, apud quem te assis-
due uersari conspiciebam:
CAL. Illium semper capta-
bam, coiebamq; id mihi pos-
sibiles fore, ut meo hono quā
primū moreretur. Verū quā
ea res in longum proferretur,
se ne uidelicet, uel ultra Ti-
thonios annos uiuente, com-
pendiariam quandam excor-
gitauī uiam, qua ad heredi-
tatem peruenirem. Siquidem
empto ueneno, pocillatori
persuaferam, ut simulatque
Proxodorus potum posceret,
hibebat autē proluxius, præ-
sentius in calicē iniiceret, ha-
beretq; in promptu, porrectu-
rus illi. Quod si fecisset, iures
iurando confirmabim, me ille
lum manuissurū. ZB. Quid
egitur accidit: nam inopina-
tum quiddam narraturus mi-
hi uideris. C. Vbi iam loci
uenissem, puer duob. paratis
poculis,

ΣΥ ὦ Καλλιδεμίδα,
πῶς ἀπιδουδῶ, ἵνα μὴ
γῶ, ὅτι παρέσιτ' ὡρ
Δαίτις, πλείον τὸ ἡκανοῦ ἱμφρα-
γῶν, ἀπειπίγλω, οἶδα. παρὺς γὰρ
ἀποδυστηνοί μοι. Καλ. παρὼ.
ὦ Ζηνόφαι τὸν. τὸ δὲ ἱμὸν, πα-
ρὰ Δοξερ τι γίνετο. οἶδα γὰρ ὅτι
σύ πού Πτοιόδαρον τὸν γάρβου-
τα. Ζη. τὸν ἄτικτον, τὸν πλά-
σιον, ὥστε τὰ πολλὰ ἡδυν συν-
νόντα. Καλ. ἱκανοὺς αὐτὸν
καὶ ἰδὼν ἀπὸ τοῦ, πρὶς χρομῆν
ἵνα ἱμὸι κληρονόμῳ τὴν βίβλιν
ἵνα δὲ τὸ πρᾶγμα ἵε μνηστῶν
ἵπτι γίνετο, καὶ τῶν τῶν Τιθω-
νὸν ὁ γίγνηται, ἐπιταμὲν τινὰ
ὁ Δοξερ τὸν κληρονόμον.
πρὶς αὐτὸν γὰρ φάρμακον, ἄντι
πρὸς τὸν αἶνον, ἵνα πρὸς
ταχέως ὁ Πτοιόδαρος αὐτὸς
πιῶν, πῖναι δ' ἐπὶ αὐτῷ, ὥστε
ρεν ἱμβαλόντα ἵε ἰνύλην, ἵ-
τοιμοι ἵχαν αὐτὸ, καὶ ἐπὶ αὐτῷ
αὐτῷ. αἱ δὲ τοῦτο ποιεῖται, ἵνα αὐ-
τὸν ἵπτι αὐτῷ, καὶ αὐτῷ
αὐτῷ. Ζη. τί οὖν γίνετο;
πάνυ γὰρ τι παρέδοξεν ἵνα
ἵπτι. Καλ. ἵνα τοῖς
λατῶν ἵπτι, αὐτὸ ἵνα
μνηστῶν καὶ ἵπτι
ἵπτι.

poculis, altero Proxodoro cui uenenum erat additum, altero mihi, nescio quomodo errans, mihi uenenum, Proxodoro porrexit innoxium. Mox ille quidem bibit, at ego protinus humi porrestratus sum, suppositum uidelicet illius loco funus. Quid hoc? Rides Zenophanta: Atqui non conuenit amici malis illudere. Z. Rideo profecto, nam eleganter ac lepide tibi hæc res euenit. Porro senex ille, quid interim? CA. Primum ad casum subitus, que inspecta sanè cōturbatus est. Deinde simul atque intellexit, id quod acciderat, puta pocillatoris errore factum, risit & ipse. Z. N. Rectè sanè. Tamen si nō oportuit ad compendium illud diuertere, si quidem uenisset tibi populari, uulgatæque uia, tutius certiusque, etiam si pausulo serius.

ἔχω, τὴν μὲν τῷ Προξόδῳ πῶς ἔχουσιν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἐτίθει μοι σφαλὲς ἡ οὐδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Προξόδῳ δὲ τὸ ἀνέμενον ἐπιδόκω. αὐτὰ ὁ μὲν ἔπιπεν ἐν τῷ ᾧ πότινα μάλα ἐκτάδην ἐκάλω, ὑπεβολιμῶς αὐτὸν ἐκείνῳ νεκρὸς. τί τοτε γινώσκῃς Ζεῦθε φουδὸς; καὶ μὲν ἡ ἐκείνῳ ἐτίθει αὐτῷ ἐπὶ γυῖα. Ζ. ἄτῳ γὰρ ὡς καλλιστοῖ καὶ πεισθῆς. ὁ γέρων οὖν, οὐκ ἐπὶ τούτῳ; Καλ. πρῶτον μὲν Πιτταρχῆος πρὸς τὸ αἰσινεῖν, αὐτὰ συνῶσιν αὐτὰ τὸ γινώσκον ἐν τῷ αὐτῷ αὐτὸς, οἷα γὰρ εἶναι ἐπὶ τῷ γυῖα. Ζ. πῶς πάλιν ὁ αὐτὸς τὴν ἐπίτμον ἐχρῆτο τραπέζῃ. ὦ καὶ γὰρ αὐτοὶ δὲ αὐτὸν κινεῖται. ἀσφαλὲς τὸ εἶναι, αὐτὸς δὲ γὰρ αὐτὸς αὐτὸς.

Externum Cnemon hæredem scripsit Auarus.

Fecerat id certa condicione tamen.

Scilicet Hermoleos quo se quoque scribere uellet,

Ereptus Cnemon sed fuit ante senem.

Cnemonis & Darnippi.

HOC illud est quod uulgo dici cōsuevit. Hinnulus leonē. DA. Quid istuc est, quod tecum somnare

ΚΝΗΜΟΝΟΣ ΚΑΙ
ΔΑΡΝΙΠΠΟΥ.

TΟῦΤΟ ἔκείνο τὸ ὅτι παρὰ
ρεϊμίας, οὐβροὶ τὴν λέ-
οντα. ΔΑ. τί ἀγανακτῶ

H 3 ὡς ΚΝΗ-

Πρὸς
Cnemonem
Darnippum.

phare Caemon? C. Quid itos machare rogas? E quidem hæc edem reliqui quendā præter animi sententiā, uidelicet a tu delusus miser, ijs quos maxime mea cupiebā habere, præteritis. DA. Sed istud quinam euenit? CNE. Hermolaus nobilem illum diuitem, cum oribus esset, immnētemorte captā, assides atq; inseruīs, Nec ille grauatum officium meum admittebat. At interim illud quoque mihi uisum est scitum, consultumq; ut testamentum proferrem ac publicærem, quo illum rerū mearum in solidum hæredem institueram, nimirum ut ille uicissim idem faceret meo prouocatus exemplo. DA M. Ac quid tandem ille? CNE. Quid ille suo in testamento scripserit id quidem ignoro. cæterū ego repertū atq; insuperato uita decessi, testis ruina oppressus. Et nōc Hermolaus mea possider, lupi cuiuspiā in morē ipso hamo cōfesa priter auulso. DA. Imō nōc escā modo cō hamo, quin etnā te quoq; piscatorē simul abstulit. Itaq; technam istam, in tuum ipsius caput struxeras. CNE. Sic apparet, idq; adeo deploro.

Simyli & Polystrati.

Veniſti εἰς ἡμᾶς et tu Polystrate ad nos, quā annos uixeris hæc molito

ἡ Κρήνη; Κρη. ^{ἀποφύγετε} πωλοῦν ἡ τι ^{ἐν τῷ} ἀγασσάντῃ; ^{ἐν τῷ} κληρονομήσας ἀκούσας ^{ἐν τῷ} καταλίλειπα, ^{ἐν τῷ} καταποφιδῶς ὁ ἀβλῖ, ^{ἐν τῷ} ἔστι βροχίω αὐτῷ ^{ἐν τῷ} μάλισσά σχαρ τὰ μα, παραλίπων. Δκ. πῶς τὸτ' ἱγνίτη. Κρη. Ερμόλαον τὸν πᾶν πλεῖστον ἄτακτον, ἰδιόπρατον ἐπιδραστή, ^{ἐν τῷ} ἰδιόπρατον ^{ἐν τῷ} ὅν αὐτῷ ^{ἐν τῷ} δὲ τῷ διραπῆας ^{ἐν τῷ} πρῶτον. ἰδοὺ δὲ μοι καὶ ὁδοῦ τὸτ' ἱγνίτη, ^{ἐν τῷ} διαδοῖ διαβήσαις ἐς τὸ φανερὸν, ^{ἐν τῷ} ἐν αὐτῷ κατὰ λίλειπα τὰ μα πάντα, ^{ἐν τῷ} ὡς καὶ αὐτῷ ^{ἐν τῷ} σωῶσαι, καὶ τὰ αὐτὰ πρῶτα. Δκμ. τί οὖν δὲ ἱγνίτη; Κρη. ἡ, τι μὲν οὖν αὐτῷ ἰδιόπρατον τὰς αὐτῷ διαδοῖται, ἐκ σῆλα, ἰγνίτη αὐτῷ ἀφ' οὐ κατὰ πᾶν, τῷ τῷ μοι ὑπὸ πῶν, καὶ οὖν Ερμόλαος ἰχθὺ τὰ μα, ὡς πρὸς τὸ δὲ βρῆ καὶ τὸ ἄκνυτον τῷ διαδοῖ συγκατασπῆσαι. Δκμ. ὁ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ τὸν ἀλίνα. ὡς σῆλα κατὰ σκατῷ δαυτῷ. Καὶ ἰοικαίμῃς ταγαρῶν.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΗ.

Η Καὶ πῶς ὁ Πολύστρατις ἡ οὐ παρ' ἡμᾶς, ἡ οὐμα ὁ πολὺ ἀποδόντι

τῷ

Simyli & Polystrati.

110

performed

H **अङ्गुली**

SIM. At postrema illa cas-
bulæ quem pronuntiab-
nt hæredem : num è cognatis
quempiam : POL. Non
per Iouem , imo nouitum
quendam ex formosis illis
adolescentulis, natione Phry-
gem. SIM. Quot annos
natum Polystrate : POLY.
Viginti ferme. SIM. Iam
intelligo, quibus obsequijs
ille te demeruerit. POL.
Attamen multo illis dignior
qui scriberetur hæres, eti-
am si Barbar⁹ erat ac perdi-
tus, quem iam ipsi etiam opti-
mæ colunt captantq̃. Is
igitur mihi extitit hæres, iâq̃
inter patricios numeratur,
subrafo mento, barbaroq̃
cultu ac lingua, quin cum
Codro generosiorẽ, Nireo
formosiorẽ, Vlyssẽ pru-
dentiorẽ esse prædicant.
SIM. Non taboro, ut totis
us Græciæ sit imperator, si
libet, modo ne illi potiantur
hæreditate.

Σιμ. τίνα δ' αἰτεῖς διαταῖαι τὸν
κληρονόμον ἴσχωρ ; ἢ πᾶσι τὰ
τῶν ἀπὸ τοῦ γένους ; Πολυ. οὐ
μὰ Δι, ἀλλὰ νῦν ἰσχυρότερη τινὰ τῇ
μεγαλίῳ τῶν ὄρειων φύγα.
Σιμ. ἀμφὶ πῶσα ἴτη ἢ Πολύ-
στρατι ; Πολυ. σχεδὸν ἀφ'
τὰ ἱεροί. Σιμ. ἢ διαμαρτυρῶ,
ἂ τίνα σε ἰσχυρὸν ἔχουσιν.
Πολυ. πολλὰ ἀλλὰ πολλὰ ἱερί-
ων καὶ ὠτῶν κληρονομίαν. ἂ
καὶ βαλβυρὸν καὶ ἑλῆν, καὶ
ἐν ἡδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀριστοὶ διὰ
πλούτου, ἰσχυροὶ τῶν ἰσχυ-
ρονόμων ἐμὴ, καὶ οὖν ἐν τοῖς δὲ
πατρίδαις ἀξιωματαί, ὡς ἐν
μέλει καὶ τὸ γένος. καὶ βαλ-
βυρ. Κάδρου ἢ συγγενεῖται,
καὶ Νίρειος καλλιῶν, καὶ Ὀδυσσεύς
συνωτάτης ἀνιχνεύει.
Σιμ. οὐ μοι μέλει, καὶ
πραγματοῦσά τιν' εἴ βλάσθῃ, ἂ
δοκῇ, ἰσχυροὶ ἢ, μὴ κληρονομή-
τωσαν μίσην.

*Nil est post uitam quo præstet amicus amico:
Aequalis docto tum rudis esse potest.
Aurum deferimus, robur, formam, sophiamq̃.
Fabula quid doceat, lector amice, uides.*

Charō, Mercurius,
Mortui, Menippus,
Charmoleus, Lam-
pichus, Damascius,
Philosophus,
Rhetor.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ
ΕΡΜΟΥ.

A Vdite quo loco sint
res nostræ. Equis
parua est nobis,
quemadmodum ui-
detis, & cariola nauicula, &
quæ undique perfusa, quod si
alteram partem se inclinaret,
planè submersa peribit, atq;
uestrum ita multi simul cõflu-
unt, & lingenti plurimas sarcel-
nas afferunt. Quod si cõ his na-
uiculis cõscenderitis, uerè
or ne postea uos facti pœnis
teat, maximè uerò eos, qui
nandi sunt imperia. M. Quid
igitur faciendum erit, ut line
periculo nauigam? CHAR.
Ego uobis dicam, nudos uos
ingredi oportet, atq; ista o-
mnia quæ superflua sunt, in
littore relinquere. Nam sic
etiã uix capiet uos nauicula.
Tibi uerò Mercuri deinceps
cura erit, neminè ex illis reci-
pere, nisi nudus sit, & supelle-
ctilè abiecerit. Itaq; ad ipsas
scalas te statuas, ipsoq; cor-
pore cognosce. & suscipito, nu-
dosq; ingredi cogito. MER.
Rectè dicis, atq; sic faciem.
Quis est ille primus? MENI.
Ego Menippus sum. Ecce ad-
peram

A Κίεσσι ἀείχῃ ἡμῶν τὰ
πράγματα. μικρὸν καὶ
ἡμῶν, ὡς ἰσῶται, τὸ σκα-
φίδιον, καὶ ὑπὸ σαθρὸν ἔστι, καὶ
διαρρῶν τὰ πηλὰ καὶ ὡς τραπῆ-
ζῃ δάττω, οἰχέσεται περικτα-
σίην. ὑμᾶς δὲ, τοσούτῃ ἅμα ἡνω-
ται, πολλὰ ἐπιφορὸν μέτροι ἵνα-
ται, ὡς οὐκ οὐκ αὐτὰ τῶν ἡμῶν
βῆται, διὰ τὰ μὲν τῶν μετὰ
τοσούτῃ, καὶ μέγιστα ὁ πῶς ἔστι
ἐν ἡμῶν, Νί. πῶς οὐκ
πυκνῶσιν, ἀπλοῦσα μὲν; Χά.
ἰγὼ ὑμῶν ἑρῶσα, γυνὴν ἑσθλὰν
καὶ καλὰ, τὰ πᾶσι τῶν αὐτῶν πα-
τρῶν καὶ τῶν υἱῶν, καὶ τῶν ἀδελφῶν.
μῶς γὰρ αὐτὴ καὶ ἐν τῇ ἀφ᾽ ἧς
μῶς τὸ πᾶν ἡμῶν. οὐκ ἔστι ἔρως,
καὶ τὰ ἀπὸ τῶν καλῶν κα-
ρὰν ἔχοντα αὐτῶν, ὅς αὐτὴν μὲν
καὶ τὰ ἐπιπλά, ὅς τῶν ἐ-
φ᾽ ἡμῶν ἀποβαλὼν. παρὰ τῇ πᾶσι
πυκνῶσιν, διαγίνεσθαι αὐ-
τῶν, καὶ ἀλλὰ μὲν καὶ γυνῆς ἐ-
πιβάτων ἀναγκάζων. Ερ. οὐκ ἔστι
γὰρ καὶ ἐν τῇ πᾶσι μὲν. ὅς τῶν
τῶν ὁ πᾶσι τῶν ὅς. Νί. Μένει
καὶ ἰσῶται. ἀλλὰ ἰσῶται πᾶσι
ἔρως, καὶ τὸ βάντρον, ἰσῶται
ἀμύνει

πεισ et baculū in paludē abs-
ieci, uerū rectē feci, qui palliū
non acceperim. M. Ingredes-
te δ Menippe uir optime, pri-
mūq; apud gubernatorem
naui. locum accipe, in ipsa
summitate, quo omnes possis
intueri. Verum quis ille fors-
mosus est? CHA. Charmoles
us sum Megarensis ille amaz-
tor, cui osculum unum duo-
bus talentis constitit. M.
Exue igitur istam pulchritu-
dinem, & labia unā cū oscu-
lis, istam etiā densam cor-
mam, & genarum ruborem,
adeoq; totam cutem. Bene
se res. habet expeditus es,
ingredere nunc. Quis uerū
ille est purpuratus & dia-
demate præcinctus, graui-
tatem quandam præ se fec-
rens? Quis es tu? L A M-
P I. Lampichus sum Gelos-
orum tyrannus. M. Quid
igitur cum tot sarcinis uenis
hic? L A M P. Anne nu-
dum aduentare conueniebat
tyrannum? M. Nequaquam
tyrannum, sed mortuum. is-
tūque depone ista. L A M P.
Pl. Ecce abiici diuitias.
M E R. Sed superbiam δ
Lampiche & fistum etiā
abijce. nam isti si in nau-
culam coincidunt, uehemen-
ter grauabunt eam. L A M P.
Pl. Igitur sine, ut diade-
ma habeam saltem & stras-
gulum. M E R C V R. Nequaquam, imō & hæc re-
linquito. L A. Sit ita. Quid
præter ea uis? Nam omnia.

λίμνω ἀπερρίψθαι. τὸν τρίβωνα
δὲ δ' αὖ καίματα, ὡς ποιεῖν.

Ερμ. ἐμβαίνει δ' Μένιππος ἀνδρῶν
ἄριστοι, καὶ τὴν προεδρίαν ἔχει
παρὰ τὸν λυβήνυτον ἰφ' ὧν
λῶ, ὡς ἐπισκοπῆς ἀποκταί, ἐκ
λὸς δ' ἐστὶ τίς ὅστις. Χα.

Χαρμώλει δ' μιγαρικῆς, ἐκ-
ρατῶ, ἔτι φίλημα διτάλας-
τον λῶ. Ερμ. ἀπὸ δὲ τοῦ
γαρου τοῦ ἡλλῶ, καὶ τὰ χα-
λα αὐτοῖς φιλῶμασι, καὶ τὴν κλ

μῶ τὴν βαλῶν, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ
παρῶν ἰφ' ὧν λῶ, καὶ τὸ δι-
μα ὡν ἔχει καλῶς. Νύκτωρ
δ' ἐπιβαίνει ἄλλοι. ὃ δ' τὴν περ-

φύσιν αὐτῶν καὶ τὸ διὰ δὲ
ἰβλαστέει, τὴν αὐτομαχίαν.

Λά. Λάμπιχ, Γελῶν τῶν

ρατῶ. Ερμ. τίς οὖν ὁ Λάμ-

πιχί τοσούτα ἔχει παρῶν; Λά.

τίς οὖν ἔχει δὲ Ερμῶ, γυμνῶν

καὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν; Ερμ. τῶν

ρατῶν μὲν ἑδωκῶς, νεκρῶν δὲ

μάλα ἴσθι ἀπὸς ταῦτα. Λάμ.

ἰδὲ οὐδ' ὡς πλεονῶς ἀπὸς τῶν

Ερμ. καὶ τῶν ἀπὸς τῶν Λάμ-
πιχί, καὶ τὴν ὑπερβολήν. βρῶν

σα γὰρ τὸ πορρωτέρω, σωματι-
οῦντα. Λά. ἔπειτα καὶ τὸ διὰ

δὲμα ἰσθῶν μὲν ἔχειν, καὶ τὴν
ὑπερβολήν. Ερμ. ἑδωκῶς.

ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄρβ. Λά.
ἄρβ. τί τί. πάντα γὰρ ἄρβ.

ut uides, abiecti. MER-
CV. Crudelitatem etiam,
& amentiam, & uolentiam,
& iracundiam, atque his sis
milis depon. LAMP.
Ecce nudus sum. MER-
CVR. Ingredere nunc. Tu
uero pinguis admodum &
carnosus quises: DAMAS.
Damasias ego sum athleta.
MERCVR. Certè uide-
ris ille esse, scio enim te sæ-
pè in palæstris à me uisum.
DAMAS. Ita est ò Mer-
cure, uerum accipeme, nu-
dum existentem. MER-
CVR. Nequaquam ò hos-
neuir, nudus es tanta carne
circundatus, itaque exue
eam. Nam si uel alterum tan-
tum pedem in nauem posue-
ris, submerges eam. Sed &
coronas istas & præconia
abiectio. DAMAS. En
planè nudus sum, ut uides &
simili cum aliis mortui sta-
tura. MERCVR. Sic
præstè leuem esse, itaque ins-
cende eam. Et tu ò Crato
diuitias abiice præterea mol-
licem & delicias, neque fe-
ras tecum Epithaphia, neque
maiorum tuorum dignita-
tes. Relinque etiam genus,
& gloriam, item ciuitatum
de quibus scilicet bene me-
ritus es, publica præconia,
statorum inscriptiones, &
dicte, ne tibi magnum se-
pulchrum construant, nam &
hæc grauiant, si in memoriam
renocentur. C. Inuitus cers-

εἶ

ὡς φέρεται. ἢ τὴν ἀμύνην, ἢ
τὴν ἀνοσίαν, καὶ τὴν ὕβριν, καὶ
τὴν ὀργὴν, καὶ τὰ ἄλλα.
Δὲ ἰδὼς αὖτε, ψιλάς εἰμι. Εὐμ.
ἐμβάλλον ὅλην. οὐ γὰρ ὁ παχὺς ὁ πο-
λύταρ καὶ τίς οἷς Δα. Δυνα-
σταί ἐστιν αὐτῶν. Εὐμ. οὐαὶ τοῖς
κατ'. οὐδ' ἄν γὰρ σὺ, πολλάκις ἐν
ταῖς παλαίστραις ἰδὼν. Δα.
οὐαὶ ὦ Εὐμῆ. ἀλλὰ παρὰ Αἰξιδά-
μι γυμνῶν ὄντα. Εὐμ. ὁ γυμ-
νὸν ὃ βέλτεσι, τοσούτους σάκος
καὶ περιβιβληνδίων, ὥστε ἀπὸ
δοθι αὐτάς. ἐπὶ κατὰ λυσιν
τὸ σάκος, τὸν ἵτιον πὸ λα-
ντοδράς, μόνον. ἀλλὰ καὶ τὸς
τιφχύνε τάς ἀπὸ ῥήφον, καὶ
τὰ κερύγματα. Δαμ. ἰδὼ
σε γυμνὸς ὡς ἔργα ἀληθῶς εἰμι,
καλίστοισι τοῖς ἄλλοις νε-
κροῖς. Εὐμ. ὅπως ἄμυνον
ἀβαρὺ ἔχειν. ὥστε ἐμβάλλειν. καὶ
σὺ δὲ τὸν πλεονεκτήσιμον
ὃ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν
δὲ προσίτι. καὶ τὴν τρυφὴν,
μὴ δὲ τὰ ἰνστάφια κίμωξι, μὴ δὲ
τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα.
κατάλιπες δὲ καὶ γίνῃ, καὶ δό-
ξαν, καὶ ἵπποτι σὺ ἢ πόλιν ἀνα-
κέρυξον, σύρῃς τὴν ἀλαστοντί,
καὶ τὰς τῶν ἀνδραγαθῶν ἐπι-
γραφαί, μὴ δὲ ὅτι μέγας τά-
φον ἐπὶ σοὶ ἔχουσας λίγαι βα-
μύαι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα μνημο-
νόμιαι

Audios & celas. Verum abij-
ce mendacia etiam & super-
biam, & opinionem illam,
qua existimas te præstanti-
orem esse omnibus reliquis.
Nam: cum rebus omnibus
ingrediaris, quæ quinque-
temis te acciperet: PHIL.
Depono igitur ea, quondam
quidem sic iubes. MB-
NIP. Sed & barbam
hanc deponat Mer. gravem
equidem & hirsutam ut uis-
des, capilli sunt trium mi-
narum ad unius. MER-
CV. Bene dicis. Depono
& illam. PE. Sed quis
abradet? MENIP. Me-
nippus ille securim accipi-
ens, quibus naues fabricans
tur. eam refecabit, utetur
autem scalis naualibus, qui-
bus super posita harba res
fecetur. MBNIP. Ne-
quaquam Mercuri, sed da-
mili ferram, hoc enim erit
magis ridiculum. MER-
CVR. Sufficit bipennis.
MENIP. Euge. Humas
nunc appares, deposi-
to hircino foetore, uis ne ut
parum etiam de supercilij
auferam: MBRCVR.
Maxime: Nā has super fron-
te etā attollit, neque scio quo
seipsum extendat. Quid hoc
rei est? Etā ploras scelestæ &
mortem times? ingredere igi-
tur. MENI. Vnde quid ad-
dā huc grauissimā gestat sub
alis. MER. Quid Menippe?
MEN. Adulationē, Mercus
cui, quæ illi dā uiucret, mul-
tum

λα πρὸς κενύσεις αὐτά. καὶ τὸ
ψυδῶ & ἀπόθε. καὶ τὸν τῦ-
φον, καὶ τὸ εἶδαι ἑμάνη ἄναι
τῶν ἄλλων. ὡς εἶγε πάντα ταῦ-
τα ἔχον ἱμβρινοῖς, ποῖα πρῶτη-
κύντερ & λείανται αὐτοῖς; Φιλ.
ἀπατίθιμαί τῶν αὐτῶν, ἡσπῶ
πρὸς εἰσελάσεις. Μί. ἀλλο-
λὰ καὶ τὸν πάγονα τέτον ἀπο-
δίδω ὡς ἑμῷ, βρυώτι ἔντα,
καὶ λάσιον ὡς ἐρεῖ. πίντι μὲν
πρίχον ἀνὶ τὸ ἀχιστον. ἑρμ-
ῶ λίγαι. ἐπίθες καὶ τέτον.
Φιλ. καὶ τίς ὁ ἀποκέρην ἔσται;
ἑρμ. Μίνι ππ & εἰσεῖ, λαβὼν
πῆλικον τῶν ναυπηγικῶν, ἀπο-
κίψαι αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῇ ἀναβά-
δρῃ χρησάμεν & Μί. ἔκ ὧ ἑρ-
μῷ, ἀλλὰ πρίντά μοι αὐτῶν &
γυλαῖτόρον γὰρ τέτο. ἑρμ. ὁ πῆ-
λικος ἱκανοῖς. Μί. ὡγ. ἀθροῦσαι
νύττον γὰρ τοῦ ἀναπίνου, ἀ-
ποθίμεν & αὐτὸ τῶν λιγέρων.
βῆλαι μινρὸν ἀφίλωμα καὶ τῶν
ἰφρύνων; ἑρμ. μάλα γα. ὑπὲρ τὸ
μίνι ππ γὰρ καὶ τῶντα ἰπῆρ-
κον, ἔκ οἱ δ' ἐφ' ὅτῃ αὐτῶν
ἰαυτῶν. τί τέτο; καὶ λακρύσει
ὡς ἡ δαρμα, καὶ πρὸς δόσαντον
ἀποδολιγῇ; ἱμβριδὲ δ' οὐδ.
Μί. ἐν ἴτι τὸ βαρύτατον ὑπὸ
μάλας ἔχα. ἑρμ. τί ὡς Μίνι ππ;
Μί. ἡολανίαν ὡς ἑρμῷ, πολλὰ
ἐν τῇ βίῃ χρησιμώτατον αὐ-
τῷ.

tum profuit. PHIL. igitur & tu Menippe, tuam abhinc libertatem, & loquendi auidaciam, lætitiam, animi cōgmitudinē, & risum. At tu solus alios omnes ridebis? MERCURI. Nequaquam, sed retine ista, leuita enim sunt & planè facilia portatu, & ad nauigandum profunt. Tu uerò Rhetor, abhinc istam tantam uerborum contradictionem & auctitheses, & similitudines, item periodos & barbas rismos, atque alia sermonis pondera. RH. En abhincia, MERCURI. Bene se habent res. Itaque solue funem, attollamus scalas, at trahantur anchora, expanse uelum, tuq; nauta clauum dirige, Simus hilares. quid ploratis? uos xīmanet? presertim tu Philosophè, qui paulò antè tua barba spoliatus es. PH. Quia exstimabam immortalem esse animam. MENIP. Mentitur, nam alia sunt, quæ uidentur cum morte afficere. MERCURI. Qualia? MENIP. Quia non amplius tam oſpiparas cornas habebit, neque noctu exiens, clam omnibus circumuoluto palliolo capiti ordine omnia accedet scorta, nec mane deceptis adolescentibus sua sapientia, pecuniam accipiet,

τῷ. φίλο. ἐπὶ αὐτῷ καὶ οὐδ' ὅτι Μένιππι, ἀπὸ τοῦ τῶν ἰσοδιδύσκειν. καὶ παρρησίαν, καὶ τὸ ἄλυσεν, καὶ τὸ γρη῏ειν, καὶ τὸν γέλωτα. μέν. οὐ γὰρ τῶν ἄλλων γιγῡται; Εἰ μὴ μάλα μῶς. ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, ὡς ὅρα γὰρ καὶ πᾶν οὐ φεραῖται, καὶ πρὸς τὸν καταπληροῦ χρῆσιμα. καὶ ὁ ῥήτωρ ἢ οὐ, ἀπὸ τοῦ τῶν ῥημάτων τῶν τοσούτων ἀπὸ ραντιστογῶν, καὶ αὐτῶν οὐ, ἢ παρισώσας, καὶ ποδὶ βάλει. καὶ βυβαρισμῶς, καὶ τὰλλα βαρὺ τῶν λόγων. ΡΗ. ὡς ἰδὲ ἀπὸ τῶν διμῶν. Εἰ μὴ ἰδὲ ἔχει, ὥς τε λυτὰ τὰ ἀπύγνα. τῶν ἀπὸ βάρους ἀνελώντων ἀγκυρίων ἀνασπῶσθαι. τίτα σὺν τῇ ἰστορίᾳ. οὐδ' οὐκ ὡς πορδμοῦ τὸ πηδάλιον. ἰδὲ πᾶν δὲ μῶς. τί οἰμῶσιν ὁ μῶς ται; καὶ μάλα ὁ φιλόσοφος οὐ, ὁ ἄρτιος τὸν πῶντος ἀνελώντων; φίλο. ἴτι ὁ Εἰ μὴ ὁ δ' αὐτῶν ὅμω τῶν ψυχῶν ὑπάρχει. ΜΗ. ψεύδεται. ἀλλὰ γὰρ ἰσικλυτὰρ αὐτῶν. Εἰ μὴ. τὰ πῶν; ΜΗ. ἴτι μὴν ἴτι διαπνέσας πλουτῶν δ' ἀπὸ πῶν, μὴ ἢ οὐκ οὐκ οὐκ. ἀπὸ πῶν λαοδάνων, τῇ ἰματίᾳ τῶν λιπαρῶν καταλάσας, ποδὶ σισμῶν κύβητ' τὰ χαμαιψῶν, καὶ ἰνδὴν ὁ βασιλῶν τὸν εἰς οὐκ ἐπὶ τῇ σείφῃ, ἀργύριον λυψίται.

accipiet, hæc sunt quæ u-
bi dolent, P H I. An tibi
molestim non est, Menip-
pe, quod mortuus es? M I. N.
Quomodo posset esse moles-
tum mihi, qui ad mortem
festinavi, nemine nocente.
Verum nonne clamor quis
dum interim dum nos con-
sultatur, exauditus est:
venit quorundam in terra
noctitantium? M E N I P.
Certe Menippe, verum non
uno tantum loco exruditur
clamor, sed quidam in unum
cortem convenientes, cum
voluptate derident mortuorum
Lampichum, & illius uxores
rem mulieres circumstrepunt,
atque illius pueri nuper ad
modum geniti, multis lapis-
cibus à pueris obruntur.
Quidam Diophantum Rhe-
torem laudant in Sicione
funebres orationes recitan-
tem, de hoc Cratone, & per
Iouem Damasice mater ulus-
ians, lamentationem ince-
piat una cum mulieribus pro
Damasia. Te uero, Menip-
pe, nemo est qui deplorat, &
tranquillus taces solus. M E
N I. P V S. Nequaquam,
nam haud ita multo post, aus-
dtes canes miserabiliter la-
trantes propter me, & cor-
poris alas concurrentes quan-
do ad sepeliendum me con-
venient. M E R C V. For-
tis es Menippe, Sed quia iam
transfretuimus, abite uos
rectâ per hinc uiam ad for-
iudiciale. Ego uero & nauta
alios

λύψεται, τὰ ὅσα λυπαρὰ αὐτὸν
φίλ. οὐ δὲ ὡς Μενίππει, ὅτι ἄχθῃ
ἀποθανών; Μενίππει, πῶς, ἐπεὶ ἐσθλὸς
ἐπὶ τὸν θάνατον, καλῶς αὐτὸν
μαρτυροῖ; ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ὁ
ἱερὸς γὰρ τις ἀνέσται, ὡς πρὶν τοῦ
νοῦ ἀπὸ γῆς βρόντων; Ερμ. οὐδὲ
Μενίππει. ὅτι ἀπ' ἐνός γε χώρου.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐν τῷ ἐκκλησίῳ
συνηθισμένοι, ἄσμενοι γιγῶσι
παντὸς ἐπὶ τῷ Λαμπίχῳ θά-
νάτῳ, καὶ ὁ γυνὴ αὐτοῦ σωτήρι-
ται πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ
παλαιὰ νοσηρὰ ἄντα, ὁμοίως καὶ
κῶνα ἐκ τῶν παιδῶν βάλλει
ἀφ' ἑσθλῶν τοῖς λίθοις. ἄλλοι δὲ
φασκεῖν τὸν βῆτορα ἐπαυθῆσιν ἐν
Σικυνῶνι, ἐπτασίονι; λέγει δὲ
ἐξ ἑνὸς ἐπὶ κράτει τῷ τῷ. καὶ
ὁ Δίαιγι, ὁ Δαμασίου μήτηρ
λυπούμενα, θάρχεαι τοῦ θανάτου
σου γυναιξὶν ὡδὶ τῇ Δαμασίῳ.
οὐ δὲ οὐδὲν ὡς Μενίππει θά-
νατον, καὶ ὁ ὕψιστος δὲ πᾶσαι
μὲν. Μενίππει. ὁ δὲ Δαμῶν,
ἀλλ' ἀπόσι τῶν λυγρῶν μέτ' ὅ-
τι λόγων ὁρμηλῶν οἰκτιστὸν ἐπ'
ἐμοὶ καὶ τῶν πορὰ κερτυπῶν
συντοῖς πρὸς, ἐπὶ τῷ αὐτῷ
θῶντος Δαμῶνί μου. Ερμ. γὰρ
τάλας ὡς Μενίππει, ἀλλ' ἐπὶ
καταπιπλόνικα μὲν ὅμως, ὅ-
μως μὲν ἄπειτι πρὸς τὸ Δικασ-
τήριον, οὐδ' αὖτε ἐκείνῳ πρὸς
τῷ. ἐγὼ δὲ, καὶ ὁ πορβόλος.

alios transuectabimus. MENIP. Feliciter nauigate & Mercuri, nos quoque progrediemur. Verum quid prætereā de nobis futurum est? Iudicium de nobis ferri oportebit, & quidem aiunt poenas esse graues, rotas aquilas, & lapides, uniuscuiusque autem uita examinabitur.

ἄλλους μεταστέλλομεθα. Μένιπ. οὐκ ὀλοῦμαι ὡς Ἑρμῆ, περιεμῶν ἢ τῇ ὁμῶς. τί οὖν ἐστὶ κατὰ μέλλουσι; δεκαδιδῶναι δαίμοσι, καὶ τὰς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρύναι, τροχὸν, καὶ γύπαι, καὶ λίθους, ἀστυδύσειται ἢ ὁ ἰνάτος βίῃ.

Est nimium cæcis natura immersa tenebris:

Hinc rebus tantum, diuitijsq; studet.

Nō durāt multum tamen hæc, nam cuncta caduca;

Sola manet uirtus nescia crede, mori.

Cratetis & Dio-

genis.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ

Διογένης.

Mœrichum diuitem, noueras ne Diogenes: illum, inquam, supra modum diuitem, illum Corinthio profectum, cui tot erant naues onustæ mercibus, cuius cōsobrinus Aristæas quæ ipse quoque diues esset. Hæmericum illud in ore solebat habere: Aut me confice tu, aut ego te te. DIO. Cuius rei gratia sese captabant inuicē Crates: C R A. Hæreditatis causa, quum essent æquales, uterque alterum captabant. Iamq; testamenta publica essent ambo, in quibus Mœrichus (si prior moreretur) si prior mereretur) Aristæam omnium rerū suarū dominū relinquebat: Mœrichum uicissim Aristæas, siquid ipse priore uita decederet: Hæc igitur

Mοίριχον τὸν πλούσιον, ἐγίνωσκεις ὃ Διογῆς; οὐκ ἔπαύην πλούσιον τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ἐλπίδας ἔχοντα, ὃν ὁνίφιος Ἀριστῆας, πλούσιος καὶ αὐτὸς ὤν; τὸ ὁμπελὸν ἐκείνου αὐτῷ ἐπλήγην, ὃ μὲν αὐτῷ ἔγινόν. Διοτίνος ἔνικα ὡς Κράτης ἰδιόπαιον ἢ ἀλλήλους; Κρα. τὸ πλεονέκτημα ἰνάτος ἢ ἡλικίας καὶ τὰς διαδίκας ἐς τὸ φανερὸν, ἐτίθεντο. Ἀριστῆαν μὲν ὃ Μοίριχος ὡς προπαιδῆν, διόσπιν ἄφιδος τῶν αὐτοῦ πατρῶν. Μοίριχον δὲ ὃ Ἀριστῆας, ὡς προπαιδῆν αὐτῷ. ταῦτα μὲν

igitur quom essent in tabulis scripta, illi inter sese captabant & alter alterum adulationibus obsequijsq̃ superare contendebat. Porro de vini, haud scio utrum ex astris id quod futurum sit coniectantes, an somnijs, quemadmodum Chaldaei faciunt, quin & Pythius ipse, nunc Aristeam uictorem fore pronuntiabat, nunc Mærichum, ac trutinæ quidem interim ad huac, interim ad illum propendebat. DIO. Quid igitur tandem evenit: nam audire est operæ precium Crates. C R A. Eodem die mortui sunt ambo. cæterum hæreditates ad Eusnomium ac Thrasydem venerunt, quorum uterque cognatus illis erat, æqui de his nihil prædixerant de vini futurum, ut tale quippiam accideret. Etenim quum Sicyone Cirrham uersus nauigarent, medio in cursu, obliquo orto lapysse, eversa naui perierunt. DIO G. Rectè factum, ut nos cum in uita essemus, nihil eiusmodi alter de altero cogitabamus. Neque enim ego unquam optabam ut moreretur Antisthenes, quo nimirum baculus illius ad me rediret hæredem, neque tu Crates opinor, desiderabas ut me mortuo, in possessionum mearum successiorem uenires, puta dos lij ac peræ, in qua quidem

μὴν ἰγίγραψε. οἱ δὲ, ἰθαυτῶν ἀλλήλους, ὑπερβαλλόμενοι τῇ κολακίᾳ, καὶ οἱ μάλιστα, ἵτι ἀπὸ τῶν ἄστρον τιμηματικῶν μὲν τὸ μίλλον, ἵτι ἀπὸ τῶν ὀρατῶν: οἷ γε Χαλδαίων παίδων, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτοῖς ἄρτι μὲν Λαριῶν παρὰ χεὶρ κέρτεσ, ἄρτι δὲ Μαιρίχου, καὶ τὰ τέλαστα, ποτὶ μὲν ἐπὶ τῷ τῷ, νῦν δ' ἐπ' ἰαυόνου ἱέρει. Διὸ. τί οὖν πόδας ἰγίνετο ὁ Κράτης; ἀνέσσει γὰρ ἄξιον. Κρα. ἄμφο τὶ θναστοὶ ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. οἱ δὲ κληροί, ἰς Εὐνόμεον καὶ Θρασύδην περὶ ἄλλων, ἄμφο συγγενεῖς ὄντας, ὁ δὲ πῶποτε προμαυ τὸν μὲν ἐπὶ τῷ γράμμα τῶν τα, διακρίσσει γὰρ ἐπὶ Σικυῶν ἐς Κίρραν, κατὰ μέρος τὸν πόρον πλεονῶν περὶ πλεονεξίας τῷ ἰαυόνου, αὐτράπησας. Διὸ. ἰὸ ἰπείσων, ἡμῶν ὅ, ἰπείτε ἰν τῷ βίῳ ἡμῶν. ὁ δὲ ἰπείτοι ἰν τοῦ μὲν πρὸ ἡμετέρων. ὅτι πῶποτε ἀξίαν Ἀντισθένην ἀποθανόν, οἷς κληρονομήσαι μὲν βακτηρίας αὐτοῦ. ὁ χρὸ δὲ πᾶν καρτερεῖ ἰν πόντου πλεονεξίᾳ. ὅτι ὅμως ὁ Κράτης ἰπιδύμαι πλεονομῶν ἀποθανόντος ἡμῶν, τὰ ἰτέματα, καὶ τὸν πόρον, καὶ τὴν

dem lupini chemicos incantant dux. CR. Neque enim mihi quicquam istis rebus erat opus, imò ne tibi quidem Diogenes, si quis dem quæ ad rem pertinebant, quæque tu Antisthenis succedens accepisti, deinde ego succedens tibi eadem mirum multo sunt potiora multoq; splendidiore, quam vel Persarum imperiū. DIO. Quænam sunt ista quæ dicis? CRA. Sapientiam, inquam, frugalitatem, veritatem dicendi, uenditq; libertatem. DIO. Per Iouem memini me in istiusmodi opibus hereditatem Antistheni successisse, tibiq; eas longè etiā maiores reliquisse. CR. Verum reliqui mortales hoc possessionum genus aspernabatur, neq; quisquam nos ob Ipe potiundæ hereditatis obsequijs captabat, sed ad aurum omnes intendebant oculos. DI. Nec iniuria, neq; enim habebant, quo facultates eiusmodi à nobis traditas acciperent: quippe rimosi iam, nictitantes delictis, non aliter quàm uasa carie putrida. Quo fit, ut si quando quis in illos infundat uel sapientiam, uel libertatem, uel ueritatem, effluat illico persillitq; fundo quod immixtum est coniungere non ualeat, cuiusmodi quiddam & de Danaï filibus aiunt accidere, cum in dolis pertusum haustam aquam importat, at inde aurum et ignis & unguis, omnisq; uis futuabatur. C. Proinde nos hic quoq;

τὴν πόρην, χεῖνται δὲ ὅς μιν ἔχουσιν. Κρά, ἰδὼν γὰρ μοι τὸ πνεῖμα. ἀλλ' ἔτι οὐδὲ Διόγρον. ἂν γὰρ ἔχῃ, οὐ τι αὐτὸς οὐκ ἐκκαρτεμένης, καὶ ἰὼν οὐ, πολλὰ μάλιστα καὶ σιμνέσθαι ἐν Περσῶν ἀρχῇ.

Διο. τίνα ταῦτα φῄσι Κρα. σοφίαν, ἀπαρξίαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν.

Διο. νῦν Δία μιν κταί, τότε Διὰ Διξάμην τὴν πλεονταπάρ Αντιδῶνιν. καὶ οὐκ ἐν πλεονταπάρ.

Κρά. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμῶν τῶν τοιούτων κταμάτων, καὶ οὐδὲν ἰδεράσθαι ἡμῶν, καρτεμένης πρὸς Διῶν. ἰς δὲ τὸ χρυσίον παύσθαι ἱβλίπην. Διογῶνιν.

αἰνῶνι. οὐ γὰρ ἄχρῃ ἔτι Διξάν τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, Διῶν δὲ ἡμῶν ὑπὸ τρυφῇ, καὶ

δάσθαι τὰ σαρὰ τῶν βαλάντων. ὅτι ἡπὶ καὶ ἡμῶν, ὁ παρρησίαν, ὁ ἀλήθειαν, ἡμῶν

πλεονταπάρ, καὶ Διῶν, τοῦ πνεύματος τῶν ὁ Διῶνιν, ὁ δὲ τὸ πλεονταπάρ τῶν ὁ Διῶνιν, ὁ δὲ τὸ πλεονταπάρ

Διῶνιν αὐτὰ παρδῶν, ἰς τὴν τρυφῇ τῶν ὁ Διῶνιν, ὁ δὲ τὸ πλεονταπάρ τῶν ὁ Διῶνιν, ὁ δὲ τὸ πλεονταπάρ

λατῶν. Κρά. ἐκ τῶν ἡμῶν μάλιστα

quoque nostras possidebimus
opes, illi simul atque huc vene-
rint, obulum duntaxat secum
ferenti, ac ne hunc quidem ul-
terius quam ad portitorum.

ἔξιμεν καὶ ταῦτα τὸν πλεῖστον
οἱ ἵβρολὸν ἔξουσιν ἐμίζοντες, ἢ
τῶτον ἄλλοι τῶ πορτοῖο.

*Hic tres contendunt prestantes robore quondam,
Præferri nullus vult aliumve sibi.
Tristis decernit Minos, et iurgia soluit,
Certo constituens ordine quemque loco.*

Alexander, Hanni-
bal, Minos, Sci-
pio.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝ-
ΝΙΒΟΥ, ΜΙΝΩΟΥ, καὶ ΣΚΙ-
ΠΙΩΝΟΥ.

O Libyce, me decet
præponi, melior
equidem sum. H A.

Imo uero me. A.

Iudicet ergo Minos, qui sem-
per iustissimus iudex est ha-
bitus. MIN. Quis es tu? A.

LE. Hic est Hannibal Car-
thaginensis, ego autem Ale-
xander Philippi regis filius.

MIN. Per Iovem utriusque glo-
riosi. Sed qua de re uobis al-
tercatio est? A L E. De præ-

stantia, dicit enim is sese me-
liorem quam ego ducere exerci-
tus fuisse. ego uero quem-

admodum omnes sciunt, non
hoc solum, sed omnibus fer-

me, qui ante meam ætatem
fuerunt, in re militari præstan-
tior me esse affirmo. MIN.

Dicat ergo uterque uicissim
pro uirili, tu uero ð Libyce
prius loquaris HANNI.

Vñ hoc me iuuat, quod &
hic sermonem Græcum didis-

cerim,

E Mὴ δὲ προτιπιδάσθαι
ὡς Δίβου. ἀμείνων γὰρ αἰ-
μι, ΑΝ. ὁ μὲν γὰρ, ἀλλ' ἴ-
μι. ΑΛΙ. ὁ μὲν ὁ Μίνως διακρί-
τω. ΜΙ. τίς δ' ἐστίν. ΑΛΙ. ὅτι
μὲν, Ἀντίβας ὁ καρχηδόνιος.
ἐγὼ δ', Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου.
ΜΙ. τὸ Δία ἐνδοξεί γι ἀμφότε-
ροι. ἀλλὰ πρὸς τίς ὕμιν ἡ ἰσ-
χίς; ΑΛΙ. ἔγωγε. πρὸς προεδρίας.
φοῖ γὰρ ὅτι ἀμείνων γιγινώ-
σθαι στρατηγὸς ἐμὲ. ἐγὼ δέ, ὡς
σπέρ ἀπαρτὸ ἰσασιν, ἐχὶ τῶτον
μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶ
πρὸς ἐμὲ θυμὸς διεισπνῶν τὰ πο-
λίμια. ΜΙ. ὁ μὲν ἰσχυρὸς ἐ-
καστὸς αἰσάτω. σὺ δ' ἐπρωτοῦ
ὁ Δίβου λίγος. ΑΝ. ἐν μὲν
τῶτον ὁ Μίνως ὡνάμην, ὅτι ἐν-
ταῦτα καὶ τὴν ἑλλάδα φωνάζει
ἔγωγε.

cerim, ut neq; etiam hac in re Alexander me superet. Porro illos maximè laudis dignos puto, qui, quum parui à principio fuisse, propria nirtute ad magnam gloriam evasere, potentesq; per se ipsi facti, & principatu digni habiti. Ego igitur cum paucis quibuldam Hispanis am primùm invadens, quum subconsul essem, fratri addictus, maximis rebus idoneus atque optimus iudicatus. Is bi tum Celtiberos cepi, atq; Gallos ipsos devici. Et quum magnos montes trans migrassem, omnem Bridanum transcurri, multasq; civitates everti, & planam Italiam subiugavi, & usq; ad suburbia Romæ grassatus sum, totq; uno die Romanos cecidi, ut annulos eorum modijs mensurari oportuerit, & ex cadaveribus, pontes fluminibus fecerim. Atque hæc omnia peregi, nec Ammonis deus filius, neque deum me Angens, aut matris in somnia narrans, sed me hominem fatebar, pugnabamq; contra duces magna prudentia, contra milites magna audacia atque fortitudine præditos. Non adversus Medos, aut Armenios, qui antequam quispiam sequeretur, fugiunt, & facile cuiusvis audenti victoriam tradunt, Alexander nec

sed

δύνασθαι, ὥστε ἐδίδεκεν αὐτὴν πλὴν
 οὐδ' ἐπ' ἐνὶ γαστρί μιν. φησὶ δὲ
 τότε μέγιστα ἰππῶν κῆρις ἔσθ
 ῆναι, ἵσται τὸ μέγιστον δὲ ἀρχὴν τοῦ
 πολέμου, ὅμως ἐπὶ μέγα προχώρησαν,
 δι' αὐτῶν διωκόμενι περιβαλλόμενοι, καὶ κῆριος δόξα
 τῶν ἀρχῶν. ἐγὼ γὰρ μετ' ἐλπίσιν
 θερμότητι τῶν Ἰβηρίων, τὸ πρῶτον
 τὸν ὑπαρχόντων ἀδελφόν, μέγιστον
 ἐξ ἰσθμῶν, ἄριστον καὶ δάει.
 καὶ τότε γὰρ Κιλτίβριαι ἄνθρωποι,
 καὶ Γαλατῶν ἱερὰ τῶν ἱσπανίων
 καὶ τὰ μέγιστα ἔργα ὑπερβάντες
 τὰ πρὸ τὸν Ἡελευδανὸν, ἔπεισαν
 κατὰ δρᾶμον καὶ ἀναστάσεως
 ἰπποῖσιν τοσούτοις πόλεως, καὶ τῶν
 πρὸ τῶν Ἰταλίων ἱκανοτάτους
 καὶ μέχρι τῶν προτέρων δὲ πρὸς
 οὐκ ἐπὶ πόλεως ἔλθον. καὶ τοσούτοις
 ἀπὸ πύργων καὶ ἡμῶν, ὥστε τὸς
 Λακωνίους αὐτῶν μὲν ἰσπανίους ἀπομακρύνειν,
 καὶ τὸς ποταμὸν γιγνέσθαι νίκης. καὶ ταῦτα
 πάντα ἱερά, ὅτι Ἀμμωνίου
 υἱὸς ἐν μαζίσθῃ, ὅτι διὸς ἄνθρωποι
 προσηνέμενοι. ὁ δὲ ἰσπανίους
 ἀπὸ πύργων ἀνέβη, ἀλλ' αὐτῶν
 πρὸς ἄνθρωποις ἐμολογῶν, στρατηγὸς
 γὰρ τοῖς συνισταμένοις αὐτοῖς ἰσπανίους,
 καὶ στρατιώταις τοῖς μαχηματικῶν
 συμπληρόμενοις, ἐκείνους καὶ Ἀρμενίους ἱκανοτάτους
 ὑπερβύττας

id regni patris successor &
 id fortune quodā impetu am-
 pliauit. Qui quum deuicto
 misero illo Dario, apud Is-
 sum & Arbēlas uictoriam ce-
 pit, antiquam ex patre cōsus-
 tudinem omittēs, adorari sese
 uoluit, seseq; ad Medorū deo-
 licias inuitari libeter, atq; in
 conuiuijs amicos interemit,
 interficientibusq; auxili-
 um tulit. Ego autem pa-
 tris dominatus sum, quē
 quum me reuocaret, ho-
 sium magna classe aduersus
 Lybiam nauigante, parui,
 continuoq; me hominem pri-
 uatum dedi, & damnatus
 æquo animo rem tuli. At-
 que hæc egi barbarus cum
 essem, omnisq; Græcorum
 disciplinæ expers, & ne-
 que Homerum, ut hic, edis-
 dici, neque Aristotele sof-
 phista magistro eruditus fui,
 sed solū mea natura opti-
 ma sum usus. Hæc sunt
 quibus me meliorem A-
 lexandro esse puto. Siue-
 ro ea causa mihi htc præ-
 ferendus est, quod caput
 diademate ornauerit, id de-
 corum forsan apud Maces-
 dones est, non tamen ob
 id præstantior hic uideri
 debet generoso duce, & ui-
 ro, qui mentis sententia ma-
 gis quam fortuna est usus.
 M I N. Hic certē oratio-
 nem neque in ætiosam, ne-
 que ut Libyæ decebat,

dixit.

περι διώνειν τινα, καὶ τῇ τελευ-
 μέσονται παραδιδόντας σὺν δὲ
 τῷ νικῶν. Αλιφανδρὸς δὲ
 πατρῴαν ἀρχὴν παραλαβὼν,
 θυξῆσαι, καὶ παραπολὺν θύτα-
 σι, χρυσάμηνον τῇ δὲ τύχῃ
 ὁρμῇ. ἰπὰ δ' οὐκ ἴσταντο τι, καὶ
 τὸν ἱλιδριν ἱκάνον διαρῶν ἐν
 ἰαυῇ τι καὶ Ἀρβήλοις ἱκάντη-
 σθαι, ἀπὸ τῆς τῶν πατρῴων,
 πρὸς κοινῶν αἰτίαι, καὶ δίκῃ
 τῶν τῶν μυδιῶν μιν διότυ-
 σθαι ἰαυτὸν. καὶ ἱμαίφειν ἐν
 τοῖς συμποσίοις τὸς φίλους, καὶ συ-
 νελάμβανον ἐπὶ δαπάνῃ. ἰγὼ δὲ
 ἔρφα ἰπῶντος δὲ πατρίδος. καὶ
 ἰπὰ δὲ μιν τιπέμπετο, τῶν πο-
 λιμίων μιν ἀπὸ πύλων ὀπισθον-
 σάντων δὲ λιβήης, ταχίως ἰπὸς
 λουγῆς. καὶ ἰδιώτῳ ἱμαυτὸν
 παρισχόν. καὶ καταδικα-
 σθαι. ἰνὸς γὰρ ἀνταμύνειν τὸ
 πρῶτον, καὶ ταῦτ' ἰπραξά, βαρ-
 βάρους ἄν. καὶ ἀπαίδουτος
 παιδείας δὲ ἰλλῶν ἰπῶν. καὶ ἔν-
 τι Ομηρον, ὅσπερ ἔστι. ἰρράφῃ
 δὲ, ἔτι καὶ Ἀριστοτέλει τῇ σο-
 φιστῇ παιδείας, μὴ δὲ τῇ φῶ-
 σαι ἀγαθῇ χρυσάμηνον. ταῦτά
 ὅστις, ἰγὼ Αλιφανδρὸς ἡμῶν
 φεμι ἄναι. οἱ δ' ἰγὼ ἰλλῶν
 τοῖσι, δὲ τὸ διὰ δέματι τῶν κ-
 φαλῶν διὰ δέματι, ἰμαίφειν δὲ

1009

disce: tu vero Alexander, quid ad hæc inquis? **ALEXANDER.** Oportet quidem ó Minos, homini adeo temerario nihil respondere. Sola enim te fama satis edocare potest, qualis ego rex, qualis hic latro habitus fuerit. Adeverte tamen, an parum ipsum superauerim, qui cum adoscens adhuc obsesem rem aggressus, regnum obtinui, & de patris mei interemptoribus supplicium sumpsi. At quum Thebas subuertissem, toti Græciæ terror fui, ab ea dux electus. Neque dignum putavi, Macedonum regno me contentum esse, quod pater reliquerat, sed totum terrarum orbem sitini, dumumque putans, nisi rerum omnium dominus essem, paucos quosdam mecum agens, in Asiam, excecitum traduxi, & apud Granicum magna pugna uici Lydiam, Ioniam, & Phrygiam cepi. Et tandem quæcunque transferam subiugans, ueni ad Istum, ubi Darius me expectabat,

ἴσως καὶ ταῦτα σιωπῶν, ὁ μὲν διὰ τῶν ἡμῶν ἀλξάνδρῳ ἀντιφρονταίνοντι στρατηγικῷ αὐτὸν πρὸς γνώμην πλείων ὑπὸρ τῇ τύχῃ λιχραμελύν. **ΜΙΝΟΣ.** ἰμὲρ ἱερὰν ποῦ ἐν ἀγῶνι τὸν λόγον, ὅδ' ὡς λίβω ἀνὴρ τῷ ὑπὲρ αὐτοῦ. οὐ γὰρ ὁ Αλῆξαν δρεῖ, τί πρὸς ταῦτα φέρεται. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.** ἰχέω μὲν ὁ Μίνος, πολλὴν πρὸς αὐτὸν, ἔτι δὲ παρ' αὐτοῦ. ἰκανὸν γὰρ ὁ φέρεται διδάσκει. **ΜΙΝΟΣ.** μὲν ἰγὼ βασιλεύς, **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.** δὲ ἔτι ληπτὴς ἴγνιτο. ἴσως δὲ ἴρα ἀκατ' ἰλίου αὐτοῦ τοῦ διλίωγματος. **ΙΣΤΟΣ.** ὡρῖται, παρὶ δὲ τὰ πρῶτα, καὶ τὴν ἀρχὴν τιταραμελύνω κατ' ἴσχωρ, καὶ τὰς φονίας τοῦ πατρὸς μετ' ἑλδον, καταφύσας τὴν Ελλάδα τῇ Θουβαίων ἀπωλείᾳ, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶν χαρτονομάς, καὶ ἐν ἡξίονα τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν πείρου, ἀγαπῶν ἀρχὴν ἰπίου ὁ πατὴρ κατ' ἰλίου, ἀλλὰ πᾶσαν ἑκποθέσας τὴν γλῶ. καὶ δαυτὸν ὁ γνοῦμαι ὁ μὲν ἀπάντων κατ' ἴσχωρ, ἰλίου ὁ γνοῦμαι ἰσβαλὸν ἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ἰπῖται Γραυικῇ ἰκράτα-

σα μεγάλῃ, μάλῃ, καὶ τὴν Λυδίαν λαβὼν, καὶ ἰωνίαν, καὶ φρυγίαν. καὶ ἴσως τὰ ἰω πείρου ἀπὸ χαρτονομάς, ὅλδον ὑπὸ ἰων, ἰσβαλὸν Δαρδανὸν ὑπὸ ἰων. μυριά-

infinitos exercitus secum
agens. Post hæc δ̄ Minos
uos ipsi scitis, quot ad uos
uno die mortuos miserim.
Dicit enim Charo, ntunc sibi
scapham non suffecisse, sed
ratibus compositis, illorum
plerosq̄ se transportasse, at-
que hæc confeci meipsum pe-
riculis opponens, & in
pugna uulnerari non timens.
Et ut quæ apud Tyrum &
Arbelas gesta sunt omittam,
usque ad Indos ueni, atque
Oceanum mei regni termi-
num feci, & illorum homi-
num elephantes cepi, ac Pos-
rum captiuum abduxi. Scys-
thas uero homines certè non
spernendos, Tanaim trans-
iens magna equitum pus-
gna uici, ac amicos meos
remuneravi, inimicos autem
ultus sum. Si uero Deus hos
ominibus uidebar, parcendum
illis erat. Nam rerum magni-
tudine, ut tale aliquid de me
crederent, inducti sunt, tan-
dem mors me regem occupauit.
Hic autem Hannibal apud
Prusiam Bithyniæ exus-
lauit, ut crudelissimo & pes-
simo homini conueniens e-
rat. Nam quo pacto Italos
uicit omitto dicere, nam non
uirtute, sed malicia atque
perfidia & dolis id peregit,
nunquam autem alicuius cla-
ritudinis aut iusti memor.
Sed quoniam, quod delicios-
se uixerim, uituperauit, obli-
tus mihi uidetur eorum, quæ

ἔψαλγην. ἐπεὶ οὐκ ισχυῖ, ἀλλὰ ποτηρίῃ, καὶ ἀπιστίῃ, καὶ δό-
λῳ.

λας παλλὰς στρατῷ ἄγουν, καὶ
τὸ ἀπὸ τέττα ὧ Μίνως, ὑμᾶς ἰσι-
δόντες ὑμῖν πικρὸς ὑδὴ μᾶς ἡμί-
ρας κατίπιμψα. οὗσι γοῦν ὁ
πορθμῶς, μὴ διαρκίῃσιν αὐτοῖς
τῆτι τὸ σκάφος, ἀλλὰ σχιδίῃ
αὖς διαπνεξάμιντες τὰς πολλὰς
αὐτῶν, διαπλεύσαι, καὶ ταῦτα
δὲ ἱερὰ τῶν αὐτῶν προκινδυ-
ρῶν, καὶ τερρώσκεισθαι ἀξίῳ,
καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν Τύρῳ, μη-
δὲ τὰ ἐν Ἀρβήλοισι διηγέσ-
μαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις Ἰνδῶν
ἦλθον, καὶ τὸν Ωκεανὸν ἴδον
ἰκαιοσάμην θάρχευς: καὶ τὸς
ἐλίφοντα αὐτῶν ἄλιν, καὶ
Γῶρον ἱχθυοσάμην. καὶ Σύν-
δας δὲ, ἐκ δύνατα φρονέτης
ἀνδρας, ὑπὸρβάς τὸν Τάραν,
ἰνικησα μεγάλην ἰππομαχίαν, καὶ
τοὺς φίλους ὑῶ ἰπείησα, καὶ
τοὺς ἰχθύους ἡμυνάμην ἃ δὲ καὶ
διδὸς ἰδέσθαι τοῖς ἀνθρώποις,
συγγεντοῖς ἰκάνει παρὰ τὸ μί-
γνθ' τῶν πραγμάτων, καὶ
ταῖς τοῖς τι πρὸς αὐτοῦς πια-
ρὶ ἡμῶν. τὸ δ' οὖν τελευτᾷ
ον, ἰγὼ μὲν βασιλεύον, ἀπί-
δαρον, ἐτ' ἢ ἰσχυρῶν, πα-
ρὰ πρὸς τῶν βιθυνῶν, καὶ δά-
πρ' ἀξίον ὧν, πανευχέτα-
τον καὶ ἡμέτατον ἵστα. ὡς
γὰρ δὲ ἱερὰ τῶν ἰσχυρῶν,
λῶν.

apud Capuam admiserit. Ibi enim mulieribus debitus fuit, & uoluptatibus uir iste mirabilis, belli gerendi occasiones prodidit. Ego uero nisi ea quæ sub occidente sunt, parua quidem putās, uersus Orientem me impulsiſſem, quidnam adeo magis profeciſſem? Qui Italiam absque sanguine capere, ac Lybiam, omnemque eam oram usque ad Gades, sub potestatem redigere facile potuiſſem? Sed hæc ego tanta contentione digna non putaui, præsertim iam ante illis perculsis, ac dominum agnoscentibus. Dixi. Tu uero, Minos, iudica. Nam & hæc è multis protulisse, satis est. SCI. Non, nisi me quoque prius audias. O Minos, MI. Quis tu uir optime es? aut unde? quod hisce claris ducibus te conferre audeſ? SCI. Scipio Romanus, qui Carthaginem deleui. & Afros multis magnis præliis deuici, MI. Quid igitur & dicis? SCI. Alexandro quidem minorem esse me. Annibale autem præstantiorem, ut qui ipsum persecutus fuerim, & ad turpem fugam compulsiſſim. Quomodo igitur non impudens iste uideatur, qui cum Alexandro sese comparat, cui ne ipse quidem Scipio, qui istum deuici, comparare me ausim. MI. Per Iovem qua dicis, Scipio, quas

propter

hæc, νόμιμον δὲ. ἢ προφανέστερον, ἔστιν. ἐπεὶ δὲ μοι ὑπάρχεισι τῶν τρυφῶν, ἐκλιπῶμαι μὴ δεικνύειν ἑαυτὸν ἐν Κανόνι, ἵταρταίς σπουδαῖς, καὶ τοῖς τοῦ πολέμου λαοῖς. ὁ δὲ Κανὼν δὲ μοι δεικνύειται. ἰγὼ δὲ, εἰ μὴ μὴ πρὸς τὰ ἱστορία δέξαι, ἐπὶ τῶν ἐν μάλλοις ὄψεσθαι, τί αὖ μὴ γὰρ ἱστορία; Ἰταλίαν αὐτοῖς λαβὼν, καὶ Λιβύην, καὶ τὰ μὲν γὰρ Γαδύρων ὑπαγόμενα, ἀλλ' οὐκ ἄξιόμαχα ἰδοῦναι μὴ ἰκάνει, ὑποπλάσσει δὲ καὶ δεικνύειν ὁμοιοῦντα, ἵπποκα. αὐτὸ δὲ ὡς Μίνος δὲ Κανὼν ἰκανὸν γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα. Σκι. μὴ πρότερον μὴ καὶ ἑαυτὸν ἴδωμεν. Μί. τίς γὰρ ἂν βέλτερος; ὁ πῶς ὡς ἴδωμεν; Σκι. ἰταλίως Σκιπίων, στρατηγός, ὁ καθ' ἑαυτὸν Καρχηδόνι, καὶ κρατύνει Λιβύην μεγάλαις μάχαις. Μί. τί οὖν καὶ σὺ ἴδωμεν; Σκι. Αἰξιδόρου μὲν ἦν ἄνθρωπος, τὸ δ' Ἀντίβου ἀμείνων. δεῖ δὲ ἰδοῦναι τὰς αὐτῶν, καὶ φονῶν καταναγκάσαις ἀτίμους. πῶς οὖν ἐν αὐτῶν σχωτὸς ἐστὶ, ἐξ ὧν Αἰξιδόρου ἀμειλῶνται ὡς δὲ Σκιπίων ἰγὼ ὁ τινικαὶ αὐτῶν, παρὰ βάλαντα ἄξιον. Μί. ἐν Διὶ ἀνθρώπων φησὶ ὡς Σκιπίων, ὡς

1 5 πρῶτον

propter primus quidem ius
dicetur Alexander, deinde
post illū tu, atq̃ tum si plas
cet, tertius hic Hānibal quip
pe qui nec ipse, contemnen
dus existat,

πρῶτον μὲν κικρίδεν Ἀλέξαν
δρον, μετ' αὐτὸν δὲ σὺ, ἄτα δ'
Διονῆσιν Ἀντίοχος, ἔστι δὲ τῶν
ἀνακαταφρίκτων ὄν.

*Magnus Alexander totum qui subdidit orbem,
Ad stygias ductus morte peremptus aquas,
Reges sternebat, diuino est cultus honore,
Nunc uita functus se uidet esse minas.*

Diogenis & Alex xandri.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΥ.

Quid hoc rei Alex
xander, ita ne
defunctus es tu
quoque, perinde
atque nos omnes? A L E.
Vides nimirum Diogenes, ta
metu mirandū nō est, si homo
cum fuerim, defunctus sim.
DIO. Num ergo Iupiter ille
Hāmō mentiebatur, cū te suū
esse filium diceret, an uerō tu
Philippo patre prognat⁹ es
ras? A L E. Haud dubie, Phil
ippo, neq̃ enim obijissem, si
Hāmōns parente fuisset p̃
genitus. DIO. Atqui de O
lympiade etiā cōsimilia que
dā ferebantur, puta draconē
quendā cū ex fuisse cōgressū
sum, uisumq̃ in cubiculo ex
eo grauidā peperisse, te post
eō Philippū errare, fallitq̃,
qui se tuū patrem esse credes
ret. A L E. Audierā quidē &
ipse ista, quemadmodū tu, at
nōc uideo, neq̃ matrem neq̃

Tι τὸ τοῦ Ἀλέξανδρου, καὶ
σὺ τίς τινας ὄντας ὅ
μας ἀπαντῶν; Ἀλέξαν
δρος ὁ Διόγηνος, ἡ παράδοξος
ἦ, οἱ αὐδραμοὶ ὄν, ἀνιδαντοί,
Διόν. ἐπὶ τῷ Ἀμμοῦνι ψόφου
τι, λίγαν ἰαντῶν εἰ ἀναίηδον. σὺ
δὲ Φιλίππου ἔρα ἔσθαι; Ἀλέξαν
δρος Φιλίππου ἀνακτοῦ. ἡ γὰρ αὐτῶν
συνέκασαν ἀμμοῦν ὄν.
Διόν. καὶ μὲν καὶ πρὸς τὸ
λυμπίαν ὄν ὁμοῖα ἰκίοντες,
ἀράκοντα ὁμοῖαν αὐτῶν, καὶ βλή
πιδαιῶν τῇ σὺν, ἄτα ἔτι σὺ
τιχθῶναι. τὸν ἦ Φιλίππου πα
τὴρ ὄναι, οἱ μὲν πατὴρα σὺ
ἄναι. Ἀλέξαν. λέγεται ἵνα ὁ
ὄν σὺ, σὺ ἦ ὄν ἔτι ἔστιν ὄν
γὰρ ὄν ὁ μὲν, ὄν οἱ τῶν ὁμο
μοῦν

Hammonios illos uates, sani quicquam aut uerè dixisse. DIO. Antamē istud illorum mēdaciū Alexander, ad res gerēdas, haudquaquam tibi fuit inutile, propterea quod uulgus te uerebatur, metuebatq, quō deū esse crederet, Sed dic mihi, cui nā tā ingens illud imperium moriens reliquisti: ALB. Id equidē ignoro Diog. ceterius enim ē uita submouebat, quā ut esset ocis uni de illo quicquā statuēdi, prāter id unū, qđ moriens. Perdicam annulū tradidi. Sed age, quid rides Diogenes? DIO. Quid nī rideā: an non meministi quid Græci fecerint, quō nuper tibi arrepto imperio adularentur, principemq ac ducē aduersus Barbaros deligerent: nōnulli uerō in duodacim deorū numero referrent, ac phana confiterent, deniq sacra facerent tanquam Draconis filio: Sed illud mihi dicito, ubi te sepe uiderunt Macedones: ALB. Etiam dum in Babylone iaceo tertium iam diem, porro Ptolemæus ille satelles meus, si quando detur ocium ab his rerum tumultibus, qui nunc instant, pollicetur in Aegyptum deportaturū me, atque inibi sepulturū, quo uidelicet unus sūm ex dijs Aegyptijs. DIO. Nō possum nō ridere Alexander, q quis dī te uideā etiā apud inferos desipientem, sperantēq fore, ut aliquando uel anubis

has

μυθῶν περιφύεται ἱλιγόν. Διογ. ἀλλὰ τὸ ψεύδῃ αὐτῶν, ἐκ ἀχρηστῆσαι ἢ ἀλίξανδρι πρὸς τὰ πράγματα ἰγνίτε. πολλοὶ γὰρ ὑπέπνευσαν, διὸν ἀναίσθητοι μίσησαν. ἀτὰρ εἰπόμεναι, τίς τῶν τοσαύτων ἀρχῶν καταλήλοιπας, Ἀλῆξανδ. ἐκ οἷα ἢ Διόγρον. οὐ γὰρ ἰσθῆσαι ἐπισυνέψαί τι πρὸς αὐτῷ. ὅ τῷτο μέγαν, ὅτι ἀπεθνήσκων, Περδικῶ κατὸν δακτύλιον ἐπέδωκε. πάλιν ἀλλὰ τί γὰρ ἢ Διόγρον. τί γὰρ ἄλλο, ὃ συνιμῆσθαι οἷα ἐπὶ οἷα ἐβλάσας, ἄρτι οἱ παραλαβόμενα τῶν ἀρχῶν κατακλύοντες, καὶ πρὸς τῶν αἰγυμῶν, καὶ στρατηγῶν ἐπὶ τοῖς βαρβαρίαις. ἵστω ὅτι καὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς προσεδίοντες, καὶ τοῖς εἰκοσιμῶν, καὶ ὅσοις ὡς ἀράκων ἢ ὡς ἀλλ' αἰπόμεναι, πῶ οἱ οἱ Μανδάνους ἰδαντες: Ἀλῆξανδ. ἵστω βαβυλῶνι καὶ μετὰ τρίτῳ ταύτων ἡμῶν. ὑπερχῶται ὅτι πτολιμαῖ ἢ ὑπεσπίτης, ὡς ποτε ἀγάγῃ σχολῶν ἀπὸ τῶν βορῶν τῶν ἡ ποσιν, ἐκ αἰγυπῶν ἀπασα γαγῶν με, δῶσαν ἡμῶν, ὡς χρῶμεν ἄς τῶν αἰγυπῶν διῶν. Διογρον. μετὰ γὰρ ἢ ἀλῆξανδρι, ἵστω ὅτι ἐκείνι οἱ μυριάοντα, καὶ ἡμῶν ἡμῶν Ἀντιβίον, ὅσοι

ὅσοι

fas uel Oſiris . Quin tu ſpes
iſtas omittis δ̄ diuiniffime,
neque enim fas eſt reuerti
quonquā, qui ſemel transmi-
ſerit paludem atque intra ſpe-
cus hiatum descenderit, pro-
pterea quod neque in dili-
gens eſt Aeacus, neque con-
ſternendus Cerberus, Verum
illud abs te diſcere petuelim,
quo ſeras animo, quoties in
mentem redit, quanta felicis
tate apud ſuperos reſiſta,
huc ſis proſectus, puta corpo-
ris cuſtodib⁹ ſatellitibus, du-
cibus, tum auri tanta ul, ad
hoc populis qui te adorabāt,
præterea Babylone, Baſtris
immanibus illis beluis, digni-
tate, gloria, deinde quod emi-
nebas conſpicuus, dum ues-
titareris, dum amiculo candi-
do caput haberes reuinctum,
do purpura circumamictus
eſſes: num quid hæc te diſcu-
tiant, quoties reſurſant anis-
mo: Quid lachrymaris ſtul-
tetæ: non id te ſapiens ille do-
cuit Ariſtoteles, ne res eas
quæ à fortuna proſciſcanc
tur, ſtabiles, ac firmas exiſti-
mares: A L E. Sapiens! ille
quum ſit aſſentatorum omnis-
um perditiffimus. Sine me
ſolum Ariſtotelis facta ſcire
quam multa à me petierit,
quæ mihi ſcripſerit, deinde
quemadmodum abuſus ſit
mea illa ambitione, qua cus-
piebam eruditione cæteris
præſtare, cum mihi palpa-

retur

ὁ οὐρανὸν γρη῏σθαι· πάλιν ἀλλὰ
ταῦτα μὴ ὧς δέχεται, μὲν ἰλ-
πίσῃ. ὃ γὰρ δήμις ἀνιῶν δῶν τι-
να τῶν ἀπαξ διαπλοῦς αὐτῶν
τῶν λίμνῶν, καὶ ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ
στομίου παραλίσσεται. οὐ γὰρ ἀ-
μιλῆς ὁ Λιακός, οὐδ' ὁ κίρβις
ἀπαταφρίζεται, ἰκάνῃ δὲ ὁ-
δῶς αὐτῶν μάδοιμι παρὰ σοῦ,
πῶς εἴρωσι ἐπὶ τῶν ἰνυῶσι δ-
σῶν δὲ Λαμνῶν καὶ γῆς ἀπο-
λιπὼν, ἀφίξαι, σωματοφύλακας
καὶ ἰκασπίτας, καὶ σαῖράπας,
καὶ χρυσὸν τοσούτων, καὶ ἰνῶν,
προσκαινώτα, καὶ βαβυλῶνα
καὶ βάκτρα, καὶ τὰ μεγάλα θα-
λάσσια, καὶ τιμῶν, καὶ δόξας καὶ
τὸ ἐπίσημον ἦναι, ἰκάνοντα,
Λιαλιδιμῶν ταῦτα δὲ δυνά-
τῶν κεφαλῶν, πορφυρεῖς αἱμῆς
πορφυρῶν. ὃ δὲ καὶ ταῦτα σε
καὶ τῶν μεθ' αὐτῶν ἰόντα; τί δὲ
καὶ οὐκ αἰσῶμαι; ὃ δὲ ταῦτα
σε ὁ σοφὸς Ἀριſτοτελὺς ἰκάνῃ
δύσει, μὴ οἶσθαι βίβλια αὐτῶν
τὰ παρὰ τὴν δύναμις. Ἀλλ' ἔ-
σοφός ἐστις αὐτῶν ἰκάνῃ καὶ
καὶ ἐπιτελείεται ὧν. ἰκάνῃ
μῶν ἰανῶν τὰ Ἀριſτοτελῶν
αἰδῶναι ἴσα μὴ ἔτησι παρ' ἑ-
μοῦ, οἷα δὲ ἐπίσταλτο. οὐ δὲ
κατιχεῖτό μου τὴν πρὸς παιδεί-
αν φιλοτιμίαν, δυνάμειν, καὶ
ἰκάνῃν,

retur interim, ac prædicaret me, nunc ob formam tantæ quam & ipsa summi boni pars quædam esset, nunc ob res gestas atque opes, nam has quoque in bonorum numero collocandas esse se censebat, ne sibi uitio uerteretur, quod eas acciperet. Planè præstigi-
sus uir ille quidem erat, ac fraudulentus & Diogenes, quanquam illud fructus scis licet ex illius sapientia fe-
ro, quod nunc perinde quæ si summis de bonis excrutis or, ob ista quæ tu paulo ante commemorasti. DIO.
At scin' quid facies? ostens-
dam tibi molestiæ istius res medium. Quandoquidem in his locis ueratrum non prouenit, fac ut Leitheī flu-
minis aquam audis fauci-
bus attrahens bibas, ite-
rumq; ac sæpius bibas, atq;
que eo pacto desines de bonis Aristotellicis discrucari. Verum enim Cletum etiam illum & Callisthenem ui-
deo, cumq; his alios com-
plureis raptim huc sese feren-
tes, quo te discerpant por-
nasq; sumant ob ea quæ quondam in illos commisi-
si. Quare fac in alterâ hanc ripam te conseras, & crebri-
us, ut dixi, bibas.

ἰπανῶν, ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος, ὡς καὶ τοῦτο μέν ἐστι γὰρ τοῦ, ἄρτι δ' ἐστὶς πράξεις, καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐγγύς ἐστιν, καὶ αἰσχύνοιο καὶ αὐτοὶ λαμβάνουσι. γένοιτο Διογένης αὐτῶν πᾶσι καὶ τῇ τέλει. πολλὸν ἀλλὰ τοῦτο γὰρ ἀπολήλουκα αὐτῷ ἐπὶ σοφίας, τὸ λησάσθαι ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς, ἃ κατε-
ριμῆσθαι μὲν γὰρ ἐμπροσθεν, Διογ., ἀλλ' οἶδά σε δρᾶσαι. αὐτὸ γὰρ σοὶ ἐπὶ λύπῃς καὶ δύσειμα, ἐπὶ αὐτῶν δ' ἐπὶ ἡλί-
βος οὐ φύεται, οὐδ' ἐπὶ τὸ Λύβας ὕδωρ χαλδὸν ἐπισπασ-
σάμεν πίνῃ, καὶ αὐτοὶ πίνῃ, καὶ πολλάκις. εἴτω γὰρ αὐτὸ πᾶσι ἐπὶ τοῖς Λεϊθεῖσι τοῖς ἀγα-
θοῖς ἀνὴρ μὲν, καὶ γὰρ καὶ Κλεῖτον ἰκάνων ἐρῶ, καὶ Καλ-
λιδίον, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ ἐρμῶντας, ὡς δια-
σπᾶσθαι, καὶ ἀμύναντο ὡς ἰδρασθαι αὐτοὺς. ὥστε τίς τίς ῥαν οὐ ταύτῳ βέλεις. καὶ πῶς πολλὰ καὶ, ὡς ἐφ' ἡμῶν.

FACIUS

Factus Alexander successibus ipse superbus,

Innumeris uoluit cultibus esse Deus.

Vituperat cæcos sensus, mentemq; Philippus

In quibus & fuerit strenuus enumerat.

Alexandri & Philippi.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΚΑΙ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

NON igit inficiaberis Alexander ex me pugnatum esse filium, nam ad Iouem Hæmonē genus paternū referēs, mortē nō obiisses. ALB. Necp uerō nescius erā pater. Philippi Amynii me esse filium, sed quia ad res gerendas sic mihi uisum erat conducere, cōmento hoc usus sum uaticinij: PHI. Quid ais? Conducibile id tibi uisum, ut uaticiniis impostoribus fallendū te exponeres? ALB. Nō isthuc, sed barbaros in mei admirationē tractos facilius hoc p̄textu nostro subdidimus im̄perio, cū nemo unus uiribus nostris hæcē⁹ resistēterit, quip̄e hac sola opinione ducti, quod aduersus Deū sibi esset p̄zeliandū: PHI. Quos tu igitur tāto conatu dignos, usq; uicisti? qui cū timidis illis arcibus, peltarijs, ac gerris uim̄neis pugnare solitis semper cōgressus es? Atqui Græcos armis domare, Boeotios, Phocenses, Athenienses, & id genus alios operis fuerat strenui atque magnifici. Arcas dum insuper sustinere armasturam,

NΥΝ μὴν ὃ ἀλέξανδρῳ ἐκ αὐτοῦ ἱερὰ καὶ γέννησιν ἐκ τοῦ πατρὸς ὡς φιλίππου τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἡμεῶν, ἀλλ' ἰδιόφυλον τὸ μακρόν, ὡς χρῆσιν ἐν ταῖς πράγματι οὐκ ἐστὶν. φιλ. πῶς λέγεις; χρῆσιν ἰδιόφυλον σοι, τί παρέχοντα αὐτὸν διακατεσθῆναι μὲν οὐκ ἐστὶν τῶν προφητῶν; ἀλέξανδρ. ὅτι τῶτο. ἀλλ' οἱ βαρβάρων κατεπλάγησάν με, καὶ ἐδῶκεν ἐν αὐτῷ δίστατο, οἱ μὲν οὐκ ἐν μάχῃ θάνατον, ἀλλ' ἐν ἰσχυρίσιν αὐτῶν. φιλ. τίνα ἰσχυρίσιν οὐ γὰρ ἀξιωματικῶν αὐτοῦ, ἐν δὲ τοῖς αὐτοῖς οὐκ ἐν ἰσχυρίσιν, τοξόταις, καὶ πελτασταῖς, καὶ γιγῆσι οἰσύνῃ πρὸς βελονήσιν. ἑλλήνων ἀρχῶν ἰσχυρίσιν, βοιωτῶν καὶ φωκίων καὶ ἀθηναίων, καὶ τῶν ἀρκάδων ἐπὶ πλεονεξίᾳ, καὶ τῶν θιτταίων ἐπὶ πλεονεξίᾳ.

turam, equitatum Thessalū, Eleorum iaculatores, Manti-
neos peltis instructos, aut cū
Thracib. Illyricis, Pæoni-
busve manum conferere, o-
perosum profectio atque ar-
duum id fuisset imprimis.
Cæterum Medos, Persas
& Chaldaeos delicatos ac
plurimo auro conspicuos,
non satis compertum habeo,
quonam modo ante te, duc-
ce Clearcho mille viribus
lo adortie expugnarent, for-
de in fugam actos antequam
ad manus ventum foret.

A. E. B. X. At uero Scythæ
pæter, & Indici elephant-
res sunt non usque adeo ab-
iectæ & contemptibiles. Et
tamen neque concitatis im-
ter ipsos intestinis odijs,
neque per prodicionem mil-
hi uenundari passus sumus
storian. Sed neque deies-
travi unquam, aut per nus-
gas & pollicito recessi, si-
demus solui uictoriæ gra-
tia. Adde, quod & Gra-
ecos alios sine sanguine in
deditionem accepi, The-
banos autem fortassis ipse
audisti, quomodo aggregis
sus fuerim. P. H. I. L. Nos
hi hæc omnia ex Clito, quem
tu inter epulas, eo quod
æthem meum celebraret, &
meas res gestas cum tuis
conferre auderet, traiecto
per corpus telo, tum iugu-
llas. Tu uero & Macedoni-
cam chlamydem abiciens,
candyn,

ἵππων, καὶ τοὺς Ἡλίων ἀντιτί-
τας, καὶ τὸ Μακεδόνων πηλτα-
γιστὴν, ὃ Θράκας, ὃ Ἰλλυριοὺς, ὃ
καὶ Παιόντας χαλῶσασθαι, ταῦτα
τα μεγάλα; Ἰνδοὺν δὲ, καὶ
Πέρσων, καὶ Χαλδαίων, καὶ
Χρυσοφόνων ἀνδρώπουν, καὶ Ἀ-
βυρῶν, οὐκ εἶδα ὡς πρὸς εὖ
μήτερι μετὰ Κλεάρχου ἀνελθόν-
τος, ἐκράτησαν, οὐδ' αἶψα χά-
ρας ὑπομασάτων ἰλδοῶν ἐκεί-
νων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τῆς οὐμᾶς ἐκ-
νῶσθαι, συνέντην. ἀλλ' ἔ-
σονται. ἀλλ' οἱ Σκύθαι γὰρ ὃ πά-
τερ, καὶ οἱ Ἰνδοὶν ἐκίφασαντος.
οὐκ οὐκαταφρίκνεν τι ἕργον.
καὶ ἴμμεσι οὐ διατήσας αὐτοῖς,
ὃ δὲ προδοσίαισι ὠνόμενον τὰς
νίκας, ἐκράτειν αὐτῶν. οὐδ' ἔ-
κπύρηνον πώποτε, ὃ ὑπὸσχό-
μενον ἐφ' ὁδοῦ μὲν, ὃ ἀπὸ τῆς
ἰσχυρᾶς τῆς νίκης ἵναι. καὶ
τοὺς ἑλλήνας δὲ, τοὺς μὲν ἀν-
ταμῶντι παρέλαβον.

Θυβαίνου δὲ ἴσους ἀκούσας ἰσως
μετ' ἡλδοῦ. Φιλ. εἶδα
ταῦτα πάντα. Εὐαὶ γὰρ
ἀπὸ γυμνασίου, ἐν τῷ δειπ-
νῇ διηλάσας μεταξὺ δειπνούν-
τα ἰσίνουσας, ὅτι μὴ πρὸς
εὐας τὰς πράξεις ἐπαύσασιν ἡ-
τλήμην. οὐδὲ καὶ τίς ἡμῶν
δαιμονικῶς χαλῶσασθαι ἠσπασαμένην
ἐκείνην

candyn, Persicum amictum, recepisti (ut aiunt) & tiarā rectam. Vt ne interim cōmemorē, quod à Macedonib⁹, uiris utiq; liberis, adorari debere te, in animū duxeris. Et qui, quod maximē omnium erat ridiculum, hominum abs te uictorum mores imitatus es. Tēpero mihi, ne me morē, alia quæ turpiter admiseris in leonū claustra inclusis doctis u ris, & nuptijs talibus peractis. Quotq; Ephæstios nem plus quam effert satis, amaris. Vnum est quod solum laudo abs te gestum, in Darij uxore uidelicet, forma præstante, quia ab illius complexu abstinueris, & genitricis illius, atq; fillarum, ne uim pateretur, curam susceperis. Regium certē id opus extitit, quod tum facitasse te accepimus. ALEX. Quomodo aut tibi non probatur pater, quod in Oxydracis gēte Indica, lubens me in periculum cōstiterim, atque acceptis plurimis uulneribus, uiros primus omnium trāsilierim. PH. Non probo, Alexander. Neque id, quia pulchrum esse se negem, uulnerari quādoq; imperatorem, & in subeundis periculis prætentare uia, sed quia ex re tua isthac erat minime. Siquidem pro deo habitus, quos, oro, risus præbebas spectantibus, quādo post acceptū uulnus, ab exercitū magno tumultu dirept⁹, incurrens ac eiulans sanguine munitabās. Addeq; Iupiter Hāmon

καὶ δὴ ὡς φασὶ μετὰ τὸν Διὸς
ἡγήσασθαι ὀφθῆναι ἐπὶ τῇ, ἢ πρὸς
κωιδῶναι ὑπὸ Μανιλέων, ὑπὸ
ἐλόντων αὐτῶν ἡγῆσαι. καὶ τὸ
παύτων γιγνόμενον, ἐμὶ μετὰ
τῶν ἐνικημένων, ἡ γὰρ λίσσ
γὰρ ὅσα ἄλλα ἔπραξα, λίσσ
συγκώτα κλέων, πικρὰ δὲ μὲν
οὐκ αὐτῶν, καὶ γὰρ μετὰ ποιού
τοις γὰρ μετὰ, καὶ ἡφαιστῶνα ὑ
πικρατῶν. ἐν ἡμέρῃσιν αὐ
τον ἀκούσας, ἐνὶ ἀπίστων ἐλ
τοῦ Δαρῆον γυναικὸς καλῶς
οὐσης, καὶ ἐλ μετὰ αὐτοῦ, καὶ
τῶν θυγατέρων ἐπικηλόντων. βα
σιλεὺς γὰρ ταῦτα. Αἰεὶ τὸ
φιλονεικῶν δὲ ὡς πᾶσι οὐκ
ἐπαίνῳ, καὶ τὸ ἐν Ὀξυδράκ
κῳ πρῶτον ἡσθαλάδῳ αὐ
τὸ ἐν τῷ τοῦ τάχους, καὶ το
σχῶτα λαβὼν τρυφύματα;
Φιλ. οὐκ ἐπαίνῳ τοῦτο ὡς Α
λῆξάνδρῳ, οὐχ ὅτι μὴ ἡσθα
λὸν εἶναι οἶμαι καὶ τιτρώσκει
σθαι πρὸς τὸν βασιλῆα, καὶ
προκινδυνεύειν τοῦ στρατοῦ,
ἀλλ' ὅτι οὐ τοιοῦτο ἦν ἡμῶν
σωσίφρῳ. διὸ γὰρ εἶναι δεινῶν,
εἴ ποτε τρυφῶν, καὶ βλῆναι σι
φιστάδῳ τῷ πολέμῳ ἡσθαλῶ
μῶν, αἵματι ἐπὶ ῥιμῶν, οἰ
μῶντα ἐπὶ τῷ τρυφύματι, ταῦτα
γίγνεται ὡς τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἡ ἡμῶν

mon tanquam præfignator
quispiã, & uanus ppheta;
reus mēdacij palã sibi argues
bat. Non enī uideo qualiter
trifum contineat, qui Iouis
filium uiderit animũ deſceſ
ſe, & in deſperatione termi
nafflagitare medicorũ auxi
lia. Deniq̃ quum tandem iã
mortem obieris, quem cre
das obſecro, qui conſtitam
illam adoptionem qua Io
uis dictus es filius, non car
pat maledictis: poſſiſſimum
ubi dei iſtius cadaver por
rectum iacere, turgidum ſa
nẽ, & iuxta aliorũ corporũ
morem cōtractu ſuo omnia
labefactans, aſpexerit. Cas
terũ quod ais Alexander,
tibi fuiſſe cōducibile, quò
facilius rerũ poſſideris, id
profectò multũ tibi gloriæ
ex bene etiã ac ſtrenue ge
ſtis eripuit. Nam quanquã
inſigniter multa, tamen diſſe
longe inferiora agere uifus,
uacillare ob hoc iudicatus
es, & tota ratione deficere,
A. Haud quaquã de me iſtũ
huc ſentium mortales. Sed
cum Hercule me & Baccho
conferunt, ueluti æmulũ, par
tiq̃ cũ illis gloriã certantẽ.
Nam & Aornũ, à neutro
etiã illorũ armis ſubactũ,
ego facile cepi. PHI. Etiam
dam uideris iſta ut Hammo
nis filius dicere: quando
nec Baccho quidem cedis,
aut Herculi, ſed nec erubeſce
diſcere arrogantiam; teipſũ
capere, etiam ſi ſenuũ, ubi ſa

[illegible]

K **Ingeln**

Ingentem quanquam Pelides Hectorē uicit,

Martia cui semper praelia ludus erant:

Non tamen est melior timidis, in Ditis auerno,

Nominis est illo gloria parua loco.

Achillis & An-

tilochi.

QUAM sunt illa
Achilles, quæ tu
Ulyssi iam priu-
um commemoran-
tando in mortem executus
es. ut minime generosa, ac
Chirone atq; Phœnice, qui-
bus tu aliquādo usus es præ-
ceptorib. parum digna Aus-
dientem magis ex re tua fu-
turum tibi uideri si uelis a-
gricolæ munus obiēs, inopi-
ciā nec uictus suppetat, los-
ces operam, quā ut omnib.
uita fundis domineris. Qua
frudis quidam plebeius, ex
media Phrygia ortus, atque
inmodico insuper etiā uitæ
affectator diceret ferendum
forte id esset, atq; condonan-
dum nonnihil rusticitati. Ve-
rum ex Peleo prognatū, &
ex omni herōū numero pes-
rictorum contemptorē a-
cerrimum, in tam abiectam
& humilē de seipso descēde-
re opinionē, fœdū sanē atq;
pudēdū imprimis, deniq; ijs
quæ in uita strenue gesseris.
equidem haud scio q̄s ista
conueniant. Nam dii in Py-
hio regnare tibi ad senectā
usq; licuisset, citra gloriam
tamen tu gloriosam appetes-
tere mortem maluisti quā potiri regna. Ac. At δ Nestoris fili-

nondum

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

ΟΙα πρῶτω Αχιλλεῷ
πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα σκι-
νῆται πρὸς τὸ δαΐ-
τα, ὡς ἀγγεῖν καὶ ἀνὰ ξία τῶν
διδασκάλων ἀμφοῖν, Χείρ-
νός τε καὶ Θ. ἱνιη. ὑπερωμῶν
ἢ ἰπότη ἱππας βάλιδαι ἰππο-
ρῶν ὡν, θυτοῦσαν παρὰ τῆς
τῶν ἀνδρῶν, ὅ μιν βίοντες πο-
λὺς ἐν μάλλων, ὅ πάντων ἀνέ-
σων τῶν νεκρῶν. ταῦτα μὲν
οὖν ἀγγεῖν τινα φρύγα δαδῶν,
καὶ πῖρα τὸ λαλῶν ἔχοντες
φιλεῖσθαι ἰσχυρῶς λέγον. τὸν
Πηλεὺς δὲ ὅν τὸν φιλοκρινδύ-
ντατον ὑγῶν ἀπάντων, τὰ κα-
τὰ ὅτι πρὸς αὐτὸ διανεῖσθαι,
πολλὰ αἰσχυρῶν, καὶ ἰσχυρῶν
πρὸς τὰς πειραγμῶν σκι-
νῆται, ὡς ἐξὲν ἀλλοτρίῳ ἐν τῇ φη-
τιδὶ πολυχρόνιον βασίλειαν,
ἰκὼν προῶν τὸν μετὰ τὴν
γαλῆς δόξιν δαδῶν. Αχιλ-
λεῦς, ὅ πάν Νέστορ, ἀλλὰ
τῆς

nondum etiam tum feceram rerum earum periculum, & quid cui præferrem ignorās gloriolam hanc infelicē pōnebam uitæ. Atqui sero iā tandē intelligo quā egerim prudenter. Apud uiuos enim reperies fortē, qui res bene gestas celebrēt literarū monumentis, sed hic apud manes non uideo quā frugiferum opus effecerim, ubi unus est honos omniū. Sed neque uires iā adsunt corporis. Anti. aut forma, intercis derūt omnia. pari rerū statu uisunrūt omnia, nullū sapientie, aut alterius rei discriminē est. Adde quod nulli iā ex Trojanorū mortuis formidabilis sum, nemini græcorū uenerādus, prorsus omnium de mortuis existimatio est, siue boni fuerint siue eius. Hęc sunt q̄ me angūt & misere sollicitāt, & ob quæ doleo, quod non potius loco operas & uiuo. ACH. quid agat quispiam: quādo sic natura cōparatum est, ut oēs prorsum cogantur semel uitam relinquere, quæ lex cum in uniuersum iam obtinuit, nec abrogari ullo modo queat, patienter hanc ferar oportet. Cæterū aspice nos, quoi quot penes te sumus, denique & Vlysses quorūque post pusillum adueniet. Vnde solatiū tibi merito asseret societas. id qd & alijs in reb. plerūq̄ usu uenire solet. Nō. n. solū uideris in hęc mala cōdicatus. En tibi Hec.

τότε μὲν ἄπαρ' ἴτι τῶν ἰταλῶν δα ὤν, καὶ τὸ βέλτιστον αὐτῶν ἐπὶ τὴν ὥσπερ, τὸ δὲ συμφέρον ἰκάνοι δοξάζειν προτίμων τοῦ βίου. τοῦ δὲ σωίνμι ἔδει, ὡς ἰκάνη μὲν ἀνομιλῆς, ἢ καὶ ὅ, τι μέλιστα οἱ αὐτὸν ραψιδόσους μετὰ νικητῶν δὲ, ἰμυτιμία. καὶ ὅτι τὸ κάλλ' ἰκάνοι ὅ Ἀντίλοχ' ἔτι ἐῖς χυρὸν πᾶν τι ἀλλὰ καί μιν ἄπαρ' ὅτι τῶν αὐτῶν φίλον ἴμυσι, καὶ κατ' ἔδειν ἀλλήλων διαφύροντες. καὶ ἔτι οἱ τῶν Τρώων νικητῶν δὲ δὲ δὲ μιν, οὐτε οἱ τῶν Ἀχαιῶν διραπδύουσιν, ἰσχυρία δὲ ἀνελθῆς, καὶ νικητῶν ὅτι. ὅ μὲν ἰκάνοι, ὅ δὲ καὶ ἰσχυρῶς. ταῦτά μιν αὐτῶν, καὶ ἄχθεται, ἔτι μὲν δὲ τῶν ἰταλῶν. τῶν. ὅ μιν τίς αὐτῶν τῶν πᾶσι δὲ Ἀχιλλεύ; ταῦτα γὰρ ἰδοῦσι τῶν φύσιν, πάντως ἀποθνήσκουσιν ἄπαρ' ὅτι. ὡς γὰρ ἰκάνη μὲν τῶν νόμων, καὶ μὴ ἀντιπῶν τοῖς διατιταγμένοις. ἀλλὰ καὶ, ὅρ' ἔτι τῶν ἰταλῶν ὅσοι πόρ' ὅ, ἰσχυρῶς ἰδοῦσι: μετὰ μιν κῆρ' ὅ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξειται πάντως. φέρε δὲ παραμυθίαν καὶ ὅ ἰκάνοι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ μὴ μένον αὐτὸν πιστονδῆναι. ὅρ' ἔτι τῶν Ἡρακλῆα, καὶ

culem, Meleagrum, et alios
plerosq, qui non parū mul-
tos in admirationē traxer-
e, qui quidem (nī fallor)
haudquaquam in uitam ui-
dētur redituri. si quis eos ad
inopes & victu indigos mit-
tat, ut illis pro mercede ser-
uiant. ACH. Sociorum hæc
quidē admonitio est, uerum
haud scio quo pacto eorum
quæ in uita aguntur, memō-
ria, impendio me excruciat.
Arbitror autē & uestri unū
quodq, ita affici, etiā si nō pa-
lam cōsisteamini, nequiores
sanē in eo quod tacite hu-
iuscemodi per quietē tolera-
tis. ANT. Nō equidem As-
chilles, sed longe tibi præsta-
mus quippe qui intelligim⁹
quā sit inutile, de ijs rebus
uerba facere. Silere enim, &
æquo animo sustinere om-
nia, quæ accidunt, datū nobis
est, ne tibi affectu isto simus
les ipsi quoq, ridiculi om-
nibus merito uideamus.

τὴν Μελιόγρον, καὶ ἄλλας θαν-
μαστὰς αὐδραῖς, οἵ οὖν αὖ εἰμὴν
διέξωτο ἀνιλλῶν, ἐν τις αὐτῶν
ἀνὰ στήμῃ ἐπιτόνουντας ἀνὰ
ροῖς καὶ ἀβύσσῃς ἀνδράσι; ἄχα-
λόν. ἰταυτὰ μὲν ἢ παρανι-
σις. ἐμὶ δ' ἐν οὗτ' ἔπος ἢ μὴ-
μα τῶν παρὰ τὴν βίην αἰσῶ ἴσ-
μαι δὲ καὶ ὑμῶν ἵνα γινώσκω.
οὐ μὴ ἰμελοῦνται. ταῦτα χεῖρον
ἴσῃ, καὶ ἴσχυρας αὐτὰ πάσας
χεῖρον. Ἀντίλοχ. οὐκ, ἀλλ'
ἀμείνων ἢ ἀχάλας. τὸ γὰρ ἄ-
σφαλές τὸ λυγρὸν ἐν ῥῆμῳ. σι-
πῶ γὰρ καὶ φέρον, καὶ σπῆλαι
ὄσα, δίδεται ὑμῖν, μὴ καὶ γί-
γναιτο ἰφθυμῶν ὁ σπῆρ σὺν, τῆς
ταύτης ῥῆμῳ.

*Diogenes ridet celebrem præstantibus ausis,
Amphitroniadem, quòd Ioue natus erat.*

Ridet: nilominus diuinos esse putamus,

Dotibus herois qui ualuere boni.

**Diogenis & Her-
culis.**

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

N Unquid Hercules
hic est: Haud quif-
quam me hercule
alius, arc⁹, claua,
pellis

O Υχ Ηρακλῆς ἐστίν-
τιν; ὑμῶν ἄλλος
μὴ τὸν Ηρακλῆα. τὸ
τίξιν.

pellis leonina, magnitudo ipsa, totus denique Hercules est. Igitur è uita decessit, qui Iouis erat filius: Dic quæso ð uictoriose mortuus ne es? Ego enim cū terræ superessem, tibi haud secus quā deo sacrificauī. HER. Rectè quippe sacrificasti. Hercules enim ipse in cælo unā cū dijs immortalibus cōsistit, Hebe apud se habēs cruribus foras molissimā. Ego uerò qui te alloquor, suā sum umbra. DIO. Quidnā dicis amabōi umbra ipsius dei? Fieri enim potest, altera eundē ex parte dei esse altera uita decessisse. H. Utique ille est nequior quā mortu⁹ est, sed ego dum taxat imago ipsius sum. DI. Intellico rē, Te utrū pro uisio Plutoni pro se dedit, & nunc pro illo mortuus es. HER. Sic res se habet DIO. Quo pacto igitur callidissimus cū sit Aiac⁹, se nequior quā illum esse nō nouit, sed admisi tanquā suppositiuū Hercule. HE. Quoniam ille ipse esse uideor. DIO. Vera autumas, nam ita persimilis es, ut si ille ipse sis. Caveas igitur ne cōtra sit ut tu quidem Hercules existas, imago uerò apud deos immortalis Hebem in uxorem duxerit. HER. Audax nimis es atq; loquax: & nisi ð scommatibus, quæ in me incis, abstineris, senties quā primū qualis dei imago sim, atque cū nudus est atq; patus.

τίξον, τὸ ῥήπαλον, θλιοντὶ, τὸ μίγνθ, ἢ κῆρα κῆρα ὄσιν, ἄτα τίθουκε Διὸς ὕδρῳ; αἰπὶ μὲ ὠ καλλίσιμι, σικρὸς ἄ; ἰγὼ γὰρ σοὶ ἴδουσι γῆρ γῆρ ὡς διῶ. Ηρακλῆς. καὶ ὁρῶντες ἴδουσι. αὐτὸς τὸς μὲν γὰρ ἢ Ηρακλῆς ἐν ἔρασι τῶ τοῖς διῶσι σικρὸς. καὶ ἡ καλλίστουρον ἡβῶν. ἰγὼ δ' ἰδουσι αἰμὶ αὐτῶ. Διὸς γένεθ. πῶς λίγας ἰδουσι τοῦ διῶ; καὶ δωατὸν ὃ ἡμισίαι μὲν τινα διῶν ἄντας; τίθουκε δὲ τῶ ἡμισίαι; Ηρακλῆς. ναί. ἢ γὰρ ἰδουσι τὶ θύουκε, ἀλλ' ἰγὼ ἢ αἰμὶ αὐτῶ. Διὸς. μανθάνου. αὐτῶν δὲ μοι τῶ πλέτανι. παρὶ δωκεν αὐτῶ ἰδουσι. καὶ οὐκ αὐτῶ ἰδουσι σικρὸς ἄ. Ηρακλ. τοιῦτό τι. Διὸς. πῶς ἐν ἀντιβῶσι ἢ ἡμισίαι, ἐν ἰγὼν σικρὸς μὴ ἴτα ἰδουσι, ἀλλὰ παρὶ λίγας τοῦ βολιμαῶν Ηρακλῆα πᾶντα; Ηρακλ. ὅτι ἰδουσι ἀντιβῶσι. Διὸς. ἀλλὰ λίγας. ἀντιβῶσι γὰρ αὐτῶ ἰδουσι ἄντας. ἰγὼ γὰρ μὴ τὸ ἰδουσι ὄσιν. σὺ μὲν ἄ ἢ Ηρακλῆς, τὸ δὲ ἰδουσι γιγῶς μανθάνου ἡβῶν ἐπὶ τοῖς διῶσι. Ηρακλῆς, δρακόντες ἄ, καὶ ἀλλῶ. καὶ αἰ μὴ πᾶσι σικρὸς πῶν ἢ ἡμισίαι, ἰδουσι αὐτῶ σικρὸς διῶ ἰδουσι αἰμὶ. τὸ μὲν τίξον γυμνόν. καὶ πᾶντα.

DIO. Cur autem de cætero te timeam, quā semel mortuus sum? Sed per tuum Herculem dic quæso, dum ille uidebat, eras ne unā cum ipso, & tunc imago existens, aut unus quidem eratis in uita: posteaquam autē ē uita descessistis separati, ille quidē ad deos immortales aduolauit, tu uerō umbra, ut dignū uidetur, ad inferos aduonisti: HERC. Et si fas equidem foret nequaquā respondere uiro sophistice percitantī, attamen aures quocumque ad hos porrigas. Quicquid enim Amphitryonis in Hercule erat id ipsum morte assecutum est, quod nempe ego sum (ut dixi) totum, quod autem ex Ioue erat, cum dijs immortalibus conuersatur.

DIO. Perspicue nunc intelligo, autumuas enim eadem uice Alcmenā duos peperisse Hercules, unum quidem ex Amphitryone, alterū uerō ex summo Ioue, ex quo factū est, ut geminī unius utero lateretis.

HERC. Nequaquā d' insane, idē profectō ipsi eramus ambo. DIO. Necp' adhuc ad intelligendum id facile est, duos Hercules in unū esse cōpositos, nisi quis diceret, uos iniquā Hippocentaurum in unū fuisse conulatos hominē uidelicet, & deum. Herc. Au non & homines eodē patre ex duob. cōponi tibi uidentur, animo uidelicet & corpore:

ΔΙΟΥ. ἰγὼ δὲ τί αὖτί τοι φοβούμενός τί, ἀπαξ τεθνῶς; ἀτὰρ ἀπὸ μὲν πρὸς τοῦ σὺ Ἡρακλίου, ἐπ' αὖτις ἰκάνω· ἴσο. σωὺς αὐτῷ, καὶ τότε ἰδωλον ὦν; ἢ ἄρ' μὴ ἦτι πρὸς τὸν βίον, ἰκάνω· ἀπικαύεται, διακρίνεται, ἢ μὴ ἐς Διὸς ἀπικέλεται, σὺ δὲ τὸ ἰδωλον, ὡς πρὸς ἀπὸς ὧν, ἀσέδου παρὰ; ΗΡΑΚΛ. ἰχρὺ μὴ μὲν ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὰρ ἐπικαύεται ἰσοχελούται. ἴμος δ' οὖν καὶ τοῦτ' ἄν κεν σεν. ἐπίσεν μὴ Ἀμφιτρίων· ἢ τῷ Ἡρακλῆϊ ὧν, τῷ τοῦ θένου, καὶ αἰμὶ ἰγὼ ἰκάνω παρὰ. ἢ δὲ ὧν τῷ Διὶ, ἢ ὅρα· ἢ σὺν σὺν τῷ Διὶ. ΔΙΟ. σαρῆς σὺ μανθάνω. ΔΙΟ. γὰρ ἴσεν ὁ Ἀλκμήων κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆας, τὸν μὴ ἰκ' Ἀμφιτρίωνι, τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διός. ὥς ἰκάνεται διδυμοὶ ἴνται ἰμμήτριαι. ΗΡΑΚΛ. οὐκ ὦ μάται. ἢ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἔμην. ΔΙΟΥ. ἢ ἴσεν μανθάνω τοῦτο ῥέδιον. σαρῆς αὖτις αὖτις Ἡρακλῆας, ἰκάνεται ἢ μὴ ὡς πρὸς ἰκάνεται ῥέτις τίς ἦτι, ἀς ἢν συμπερικαύεται, αὐθρηπ' καὶ Διός. ΗΡΑΚΛ. σὺ γὰρ καὶ πάντων τούτων σὺ ἀποκρίνεται σαρῆς ἰκάνεται, ψυχῆς καὶ σώματος· ὥς

corpore: Vnde quod prohi-
bet animum quidem ipsum
ex summo Ioue natū, adesse
cælo, me uerò mortalem ad
inferos uenisse: Diog. Vt ip-
e eleganter hæc differuisses, ὁ
ἄριστος Amphitryoniade, si
corpus hac tempestate esses,
sed incorporea es imago. is
tamen periculum est, te tripli-
cem iam fecisse Herculem.
Herc. Quoniam modo tripli-
cem: Dio. Hoc quidem mor-
do: nam si unns in cælo exi-
stis, tu uerò apud nos imago,
corpus autem in Oeta, iam
in puluerē uersum, hæc tria
iam sunt, animaduertas igitur
sunt uelim, quem tertium cor-
pori esse intelligas patrem.
Herc. Audaces, atque sophis-
ta, sed quod nomen tibi est?
Diog. Diogenis ἑξ ἰοπέϊς
imago, ipse autem per Iouē,
minimè cum dijs immorta-
libus, sed cum mortuorum
optimis conuersor, Homers-
um atque huiuscemodi fabu-
las deridens.

ὥστε τί τὸ κοῦδὸν ὄντι, τίς μὲν
ψυχὴν ἐν ἔρασι ἔχει, ἡ δὲ τὴν
ἐν Διὶ, τὸ δὲ θύατον ἐμὲ, πα-
ρὰ τοῖς νεκροῖς; Διογ. ἀλλ'
ὦ βέλτιστε Ἀμφιτρυωνίδη, κα-
λῶς αὖ ταῦτ' ἐλεγεῖς, εἰ σώμα
μα ἦνθα, νῦν δὲ ἀσώματον εἶ-
δωλον ἔσθι. ὥστε κινδυνώδους τρι-
πλὺν ἦν παῖς τὸν Ἡρακλῆ-
α. Ἡρακλ. πῶς τριπλὺν.
Διο. ὡς περὶ. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν
ἔρασι, ὁ δὲ παρ' ἡμῶν οὐ τὸ εἶ-
δωλον, τὸ δὲ σώμα ἐν οἴκητι
οὐδὲν γὰρ ὑβρίζον, τρία δὲ ταῦ-
τα γίνονται, καὶ θύαται ὅτινα
δὲ πατέρα τρίτον ἐκποιήσας
τὸ σώματι. Ἡρακλ. δρα-
σὺς τις ἔσθι, καὶ σοφιστής. τίς δὲ
καὶ ἦν τυγχάνεις; Διογ.
Διηγίνους τὸ σινοπικὲς εἶδεναι.
αὐτὸς δὲ, ὃ μὰ Δία μετ' ἀθανά-
τοις διδόνει, ἀλλὰ τοῖς βελτί-
στοις νεκρῶν σὺν ἔσθι, ὁ μὲν καὶ
ἐν τοσούτοις ψαυδολογίας κα-
ταγλῶν.

Tantalus ob factum fugientis flumina captat:

Quo dijs uix alius gratior antea erat.

Aufus consilium tandem est aperire Deorum.

Cogitur iccirco nunc tolerare suum.

Menippi & Tan-
talí.MEMNINNOT ΚΑΙ
ΤΑΝΤΑΛΙ.

Quid eiulasô Tã-
tale, aut quid tuã
deploras fortu-
nã, stagno immis-
nens: TA. Quoniã siti ene-
cor Menippe, ME. Vsq̃ues
adeo piger es atq̃ iners, ut
non uel pronus incumbens
bibere noris, uel caua uola
hauriens: TANTA. Nihil
prosc̃ero si proc̃bam, refu-
git enim aqua simulatq̃ me
propius adp̃oueri senserit,
quod si quando hausero,
orig̃ coner applicare, prius
us effluxit, quã summa rigẽ
labia. Atq̃ inter digitos efr-
fluẽs aqua haud scio quomo-
do rursus manũ meam aridã
selinquit. MEN. Prodigio-
sum quiddam de te narras
Tãtale, uerũ dic mihi isthuc
ẽps̃um, quorũ opus est bi-
bere quũ corpore careas, nã
illud quod esurire poterat
aut sitire, in Lydiã sepultum
est. Ceterũ tu quĩ sis aui-
mus, quĩ posthac aut siti-
re queas aut bibere. TAN.
Atque hoc ipsum suppliciĩ
genus est ut anima perinde
quasi corpus sit, ita habere
credamus, quandoquidẽ as-
firmas te siti puniri. At quid
hinc acerbi tibi poterit acci-
dere: Num metuis ne potius
inopia moriãre: At equidẽ
haud uideo alteros inferos,
si quis hos relinquat, nec lo-
cum alium in quẽ morte des-
migret

Tι κλέαις ὦ Τάνταλις; ἢ τὸ
σιαντὸν ἰδούρη; ὅτι τῇ λέ-
μει ἰσχύς; Ταύ. ὅτι ὁ Μή-
νιππι, ἀπέλωλα ὑπὸ τῷ δίψῳ.
Μεγ. ἔτις ἔργον ἂν, ὅς μὲν ἰ-
πινύσαι πιάρ, ἢ ἡγεῖ τὸ Δι' ἄρσ-
σάμην; καὶ οὐκ ἔτι χαρί;
Ταύ. ἰδὼν ἱστία ὡς ἐμπύ-
ψαμι. φέοντα γὰρ τὸ ὕδωρ, ἰπα-
δαὺ περισσύντα αἰδῶταί με. ἰὼ
δίποσι, ἡγεῖ ἀρύσασαι, ἡγεῖ πε-
σσοίγην τῇ τέματι, ἢ φλαύς
βρίξαι ἄπρη τὸ χαλκόν. ἡγεῖ
διὰ τῶν δακτύλων διαρρίνῃ,
ἐν οἷ δ' ἱπὸν αὐθις ἀπολάμ-
ξεναι τὴν χερσά με. Μεγ. τίς
ράστιόν τι πάσχεις ὦ Τάνταλις,
ἀτὰρ ἀπὶ με, τί γὰρ δία τοῦ
πιάρ; ἢ γὰρ σῶμα ἔχεις. ἀλλ' ἰ-
κῶτο μὲν ἐν Λυδία περὶ τὴν
πῆλιν, ἰπὸρ ἡγεῖ παντὶ ἡγεῖ δα-
ψλὼ ἰδούωτο. σὺ δὲ ὁ ψυχὸν, πῶς
αὐτὶ ἢ δίψῳ, ἢ πίσι; Ταύ.
τὸ τ' αὐτὸ ἢ κολασίς ἐστι, τὸ δι-
ψλὼ με τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα ἴσ-
σασαι μιν. ἀλλὰ τὸτο μὲν ἔτι
πισσοίμην, ἰπὰ φῆς τῇ δίψῳ
κολάσθαι. τί δ' ἔμ σοι τὸ δα-
νὸν ἱσταί; ἢ διδίας μὲν ἰδούω τῷ
πῶτῳ ἀποβάς; ἢ χερσὶ γὰρ ἀλ-
λων μετὰ τῶτον ἔδω, ἢ δαίμα-
τον ἰσ-

alget quispiam. TAN. Re-
stē tu quiddē dicis, uerū hoc
īpsū supplicij genus est,
sistere, quum nihil sit opus.
MEN. Despis Tantale, &
utī uerū tibi fatear, non alio
potu uideris egere quā ue-
rato, mero, nam diuersum
quiddā pateris ijs quos ca-
nes rabiosi momorderint, ut
qui nō aquā quemadmodū
ille sed sitim horreas. T. Ne
ueratū quiddē recusarim bis-
bere Menippe si liceat mos-
do. M. Bono es animo Tan-
tale, certū habens nunquam
fore, ut uel tu, uel reliquorū
manū quispiā bibat. Nec
em fieri potest, quanquā nō
omnibus quēadmodū tibi,
pœna adiudicata est, ut siti-
ant, aqua illos non expe-
ctante.

τιμ ἰταύθως ὡς ἱταίον τίποιον.
Ταύ. ἰρθεῖς μὲν λίγαις. καὶ τότε
δ' ἂν μέγας εἴ καταδίκης, τοῖ-
πιθυμῶν πῶν, μηδὲν δίδου-
τον. Μίν. λαρεῖς ὦ Τάνταλε, καὶ
ὡς ἀλυσθεῖς ποτὶ δαῖδ' αὖ δαῖδ' αὖ.
ἀνράτ' ἐγὼ ἱλλίβερ' ἐν Δία. ὅς
τις τὴν ἀντίον τῆς ὑπὸ τῶν λε-
πύωντων κωῶν διδουμένης πρὶ
πενθαι, εἰ τὸ ὕδαρ, ἀλλὰ τίς δὲ
ψαυ πικροβύβου. Ταύ.
ὅλ' ἐν τῶν ἱλλίβερ' ὦ Μίνιππε
ἀνείσταναι πῶν, γίνεται μοι μέ-
τον. Μίν. δάρρα ὦ Τάνταλε,
ὡς ἔτι σὺ, ὅτι ἄλλ' ὡς ἦται
τῶν νικητῶν. ἀδύνατον γὰρ. καὶ
τοι εἰ πάντες ὡς σὺ σὺ ἐκ κατα-
δίκης διψῶσι, τὸ ὕδαρ αὖ αὖ
τοὺς δ' ἔχ' ὑπομένοντες.

Forma nihil prodest, folijs leuiorq; caducis:
Perdidit hæc multos, nullæue damna dedit.
Hanc etiam propter ceciderunt mœnia Troie.
Ob formam ut placeant desine uelle tuam.

Menippi & Mer-
curij.

MENIPPΟΥ ΚΑΙ
Ερμῆ.

AT ubinā formosi il-
li sunt, ac formosæ
Mercuri: ducito
me docetorq, ut po-
te recēs huc pfectū hospiti.
M. Haud mihi licet per os
cium Menippe, quin tu ist-
huc ipse ē loco dextrorsum
oculos

ΠΟῦ ὅ οἱ καλοὶ αἰσῶν αἰ
καλαὶ αὖ Ερμῆ; ἐξάγου-
σά μιν νικητῶν ὄντα.
Ερμ. εἰ σχολὴ μὲν ὦ Μίνιππε
πλεονεκτήειν αὐτὸ ἀπὸ βλε-
ψῶν,

oculos deflecte. Mic & Hyacinthus est. & Narcissus ille, & Nireus & Achilles, & Tyro, & Helena. & Leda, breuiter quicquid est ueterum formarum. M. Equidem præter ossa nihil uideo, caluariasq; carnib. renudatas, inter quæ omnia nihil licet sit omnino discriminis.

MENIP. Atqui hæc sunt
quæ poetæ cuncti mirantur
ac celebrant, ossa scilicet
quæ tu uideris contemnere.

MEN. At Helenam sal-
tem mihi commonstra, nam
ipse quidem haud queam di-
gnoscere. **MEN** Hæc uis

delicet calvaria, Helena est.
M E N. Et huius scilicet
ofsis gratia, mille naues ex

mittentia Græcia actō dele-
 ctu, sunt impletæ, tantique
 sum Græcorum, tum Barba

rorum multitudo conflixit,
tot urbes sunt euerſæ: MB
NIP. Ceterum Menippe

NTP: Ceterum Menippe non vidisti mulierem hanc vivam, quod si vidisses fors fecidisses, tu quaqueveritio

landiceres tu quoque uitio
dandū non esse. pro tali mu-
liere diu tolerare labores.

**Alioquin si quis flores etiam
arefactos marcidósue con-
tempnetur, posteaquam co-**

loris decus abiecerint, deformes nimirum uideantur. Ac fidem donec florē colorēm

φρονῶς ἠδὲ τὰ Διζιὰ, ἐνταυθα
 κινδύος τὴν ὁδόν, καὶ ἡ Ναρκισσος,
 καὶ Νιρσός, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ
 Τυρρὸς, καὶ Εὐφροῖς, καὶ Λήδαια, καὶ
 ὅλως τὰ ἀργαῖα καὶ ἄλλα πάντα.

Μίν. Ὑπᾶμένον ἐρῶ, καὶ πρά-
ξις, τῶν σαρκῶν γυμνά, ἔμεινα

τὰ πηλὰ. Ερμ. καὶ μὴ
κατὰ ὄψιν, ἃ πειτὺοί πει-

καὶ θαυμάζουσι τὰ ὅσα, ὡς οὐ
 ἔοικας, κατὰ φρονεῖν. Μὲν,

ὁμοσε πλὴν ἐλθὲν μοι δεξιῶν. ὁ
 γὰρ αὖθις διαγοοίην ἔγωγε.

Ερμ. τυτί το κρῆνι μὴ ἔλθῃ
 ἔσθιν. Μιν. ἔτα αἰ χίλιαι
 πῶστ' ἀπὸ τῆς ἐπαπορίσσειας ἐπ'

ἀπάσης δι' ἡλλάδος. καὶ τοῦ
τι ἐπιστομ ἑλλάνως τι καὶ βαρ

βαρει, καὶ τοσούτοι πόλεσι αἰῶ-
ναιοι γινέσονται. Εὐμ. ἀλλ'

ἐκείνου ὁ Μιτριππὺς ἔσται τῶν
γυναικῶν. ἴσως γὰρ αὐτοὶ καὶ σὺ αὖτε

σιμέσκοντες ἔσται, τοῦτο δ' ἀμφὶ γυ-
ναικὶ πολλὸν χρόνον ἄλγιστα πά-

σχων. ἵπα ησχίτα αὐτῆς ξηρὴν ὄν-
τα, ὅτι τὰ βλέποντες ἀποβιβλῆκατα

[illegible]

ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὡς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, οἵτινες
ἀπολαμβάνουσιν τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ὡς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, οἵτινες
ἀπολαμβάνουσιν τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ

MEMO

emarcesceret, elaborare. M.
Haud mihi uacat tecum phi-
losofari quare delecto lo-
co ubicunque uelis, prosterne-
temet ac recumbe, mihi iam
aliæ sunt traducendæ um-
bræ.

νικησι συμφορὰς φέρει σοι. ὅσα
ἐπιλήξῃ μὲν. ὅ τ' ἐπεὶ, ἴνδ' αὖ πο-
τὶ δέλης, λιπὸς καταβαλὼν σίκου
τέρ. ἰγὼ δ' ἂν, τὰς ἄλλας κερκὸς ὄ-
λουμι τελευτῶμαι.

*Atridi eripiens Helenam Priameia proles,
Amisit regnum post duo lustra suum.
Protesilaus erat cecidit qui primus Achivum:
Ardoris Paridis causa cupido fuit.*

Aeaci, Protesilai.
Menelai, ac Pa-
ridis.

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ.
ΜΕΝΕΛΑΕΙ, ΚΑΙ ΠΑΡΙ-
ΔΕΙ. ΑΙ.

QUamobrem, Pro-
tesilae in Helenæ
irruens, strangu-
las illam? PRO.
Quia huius causa Aeace, in
perfecta qui se domo relicta,
& uidua uxore quam nu-
per duxi, reddita, mortuus
sum. AEA. Accusa igitur
Menelaum, qui uos omnes
pro tali coninge recuperan-
da, contra Troiam duxit.
MEN. Nequaquam me, sed
multo iustius Paridem, qui
hospiti mihi, uxorem con-
tra omnes ius eripuit. Hic e-
nim non modò abs te, ue-
rùm ab omnibus tum Græ-
cis tum Barbaris merito
strangulari debebat, ut qui
tam multis, mortis cau-
sa ex

TΙ ἀρχῇ, ὦ Πρωτεσίλαι
πῶς ἐλπίσω προσκυ-
σάμ; Πρ. ὅτε διὰ ταύτ'
πῶς ὦ Αἰάνι ἀπ' Ἰδανος, ἐμιτλή-
μην τὸν δόμον κατὰ γυναικῶν, χά-
ραστοι πῶς τὸ γυναικῶν γυναικῶν.
Αἰ. αἰτίῳ τοίνυν τὸν Μενέλαον;
ὅτις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναι-
κὸς ἐπὶ Τροίαν ἔγαγον. Πρ. ὅ-
τις. ἰκάνονμαι αἰτιατὸν.
Μεν. ἐκίμ' ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ
δικαιότερον τὸν Πάριον, δι' ἡμῶν
τὸ ξύμπαν πῶς γυναικῶν παρὰ πάν-
τα τὰ δίκαια ἔχοντος ἀρπάσσει.
ὅτ' ὅλ' ἐχ' ὑπὸ σὺ μένον, ἀλλ'
ὑπὸ πάντων ἑλλήνων τι καὶ
βαρβάρων ἄξι' ὅλ' ἔχοντα,
τοσούτοις ὀδυνάτων αἰτί' ὅ-
τι μὲν.

ſe exiſterit. PROT. Melius hoc. Proinde male nominas te Pari, nunquam te dimittā ē manib. PA. Iniuriam adeo num facis Proteſilae, idēq; eo magis, quod eandē tecū artem exerceo. Nā & amo- ri etiam deditus ipſe ſum, & ab eodem deo quaſi uinctus teneor. Noſti autē quod quę dā ſunt quę inuitis nobis gerūtur, & nescio quis deus nos ducit, quocunq; ipſi pla- cet, atq; impoſſibile eſt illi repugnare. PRO. Rectē dic- cis. Utinā igitur Cupidinem ipſum hic cōprehenderem ſi liceat, AR. At ego etiā p Cupidine tibi respondebo, quę iſta uidentur. Sic enim ille dicet. Seſe quidem Pari ei fuiſſe fortaiſis cauſam a- mandī, ſed mortis cauſam ti- bi fuiſſe neminem alium, quam teipſum, Proteſi. qui clam uxore nuper ducta, poſtquam appropinquaba- riſ Troadi, ita omni cōtem- pro periculo, & uelut de- ſperatus ante reliquos om- nes inſtitutus exitiſti, glorię nimirum cupidus, propter quam & primus, in egreſſu nuiſ occiſus fuiſti. P. Pro- inde & ego pro me ipſo, ti- bi, Acace respondebo, mul- to iuſti ora, quam tu. Neque enim ego mihi horum cauſa ſui, ſed fatum, & quod iam inde ab initio ita prædeſti- natū fuerat. A. Proba, quid ergo iſtos accuſas?

Acacus

γυγνημένῳ. Πρω. ἄμωτον ἔτι. οἱ τοιγαρὺν ὁ δύσπαρ, ἐν ἀφύσῳ πᾶσι ἀπὸ τῶν χαρῶν. Παρ. ἄλιστα πονῶν ὁ Πρωτεσίλαϊ. καὶ ταῦτα, ἐμ- τιχον ἔτασιν. ἱπυτινὲ γὰρ καὶ αὐτοῖς αἶμι, καὶ τῷ αὐτῷ δι- πατίσχημαι. εἶδα δὲ οἷς ἀ- πείσιν τί ἔστι, καὶ τίς ἡμᾶς δαί- μων ἔχει ἰδὲ αὐτὸν ἰθὺλ, καὶ ἄ- λωπατὴρ ἔστιν ἀρετῆς ἀφ᾽ αὐτῶν. Πρω. ὑλίστα. ἰδὲ οὐ μοι τὸν ἱπυτα ἱπυτῶτα λα- βῶν διωκατὸν ἦν, Αἰ. ἰγὼ σοὶ καὶ πόρῃ τῷ ἱπυτῷ ἀπε- κριῆμαι τὰ δίκαια. φῶσε γὰρ αὐτοῖς μὲν, τῇ ἱπυτῷ Παρδε- ἰσσε γυγνηθῶμαι αὐτῷ. τοῦ δα γάρτου δὲ σοί, ἐδίδρα ἄλλων ὁ προτεσίλαϊ, ὁ σιαντὸν, ἐς ἡλῶ δέμω ὁ δὲ τοιγάμουν γυναι- κὲς, ἐπὶ ἀπροσιφίρῳ τῷ Τρωά- δι, ἔτι φιλοκινδύνους καὶ ἀ- ποινουμλῶς προπᾶδυσας ὁ ἄλλων. δέξσε ἱπυτῶς, δὲ ἦν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπὸ θα- ρῶς. ἱπυτὸν καὶ κίρ ἱμαντῶ σι- ὁ κίανι ἀπικρινῶμαι δίκαι- τόρα. ἔ γὰρ ἰγὼ τέταρ αὐτῷ. ἀλλ' ὁ μοῖρα. καὶ τὸ δὲ ἀρχὴ ἔστις ὑδὲ κινδύνῳ αἰα. ἱπυτῶς. τί ἔμ τέταρ αὐτῷ.

Μῶ

*Aeacus ostendit qui sunt in Ditis averno,
Obscuros manes, sulphureosq; locos.
Dein etiam bello fortes, multosue sophorum,
Quorum aliquot rides ipse Menippe miser.*

Menippi & Aeaci.

PEr Plutonē, ὁ Αἰα—
ce, exponemihī, quē
so, hic quæ apud in-
feros sunt, omnia.
AB. Haud facile. Menippe,
omnia. Verū quæ summas
tim & ueluti per capita in-
dicari possunt hæc accipe:
Hic quidem, quod Cerbe-
rus sit, nosti. Deinde & por-
torem hunc nosti, qui te tra-
iecit, proterea & lacum, &
Pyriphlegethontem iam uis-
disti, cū ingressus es. **MB.**
Noui hæc, & præterea te
quoq; quod hic in uestibus
is sedet, atq; aditum obser-
uas. Etiam regem ipsum uis-
di, & Furias. Homines uerò
priscos, quæso, ostende &
maximè eos, qui inter cæte-
ros nobiliores fuere. **AB.**
Hic quidē Agamemnon est
ille autem Achilles. Rursum
hic Idomeneus, qui propius
assidet. post hunc Ulysses,
deinceps Ajax & Diome-
des, & cæteri græcorū præ-
stātissimi. **MB.** Papæ Home-
re, ut ibi Rapsodiā tuarū
capita, humi piecta iacent,
ignobilia atq; obscura, cinis
ac puluis oīa, & nuge meræ,
deniq; uerò, ut abs te dictū
est, capita infirma et caduca.
Sed

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
ΑΙΑΚΩ.

Πρὸς τοῦ ΠΛΕΤΩΝΟΣ ὁ
Αἰακὴ, πρὸς τὸν Αἰακῶν
ταῖς ἐν αὐτῷ πράξαι.
Αἰακὴ, ὁ ῥέξιον ὁ Μενίππης ἄν-
θρωπος ἴσα μὲν τοῖς ἡγεταῖς
ἀνθρώπων, ἐπὶ μὲν, ἐπὶ ἑβ-
βρῶν ὅσων, οἶδ' αὖ, καὶ τὸν πορθε-
μῶν τῶν, ἵεσι διπύρασι, καὶ
τῶν λίμνῶν, καὶ τὸν τυρριχί-
νοντα ἡδὲ ἑσπερίων ἰσίων. Μὲν-
οἶδ' αὖ ταῦτα, καὶ οἷ, ὅτι πολὺ
ῥῆν. καὶ τὸν βασιλῆα Αἰδῶν, καὶ
τὰς Εἰρινύς. τὸς δ' αὖ ἀνδράσι
μοι τὰς πάλαι δόξων. καὶ μά-
λιστα τὸς ἐπιστάμονες αὐτῶν.
Αἰακῶ, ὅτ' αὖ μὲν ἀγαρίμωρ,
ἐτ' αὖ δ' ἀχιλλεύς, ἐτ' αὖ ἰδὲ
μυρσὸν πλεσίον. ἱπτα Ὀδυσ-
σῶν, ἄνθρωποι, καὶ Διμήδης,
καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων, Μή-
νιππος, βαβαί σκηρῆ, οἶα σοι τῶ
ῥαψωδῶν τὰ μικράτα χαρ-
μὰ ἱρρίπται, ἀγνοῦνται. καὶ
ἄμορφα, μόνος πάντων, καὶ κῆρ-
τος, ἀμνηστικὸς ὡς ἀλφειὸς ἰσίο-
ρῶν.

Sed hic, Aea, quis nam est
Aea. Cyrus est. ille autem Croe-
sus, & iuxta ipsum Sardana-
palus. Ultra hos autem Midas,
& deinceps ille Xerxes.

Menip. Est te scelerate, tota
exhortant Graecia iungentem
pontibus Helleis pontum &
per ipsos motus navibus transi-

cere affectantem? Qualis ue-
ro & ipse Croesus est? Certe
num, Sardanapalo, quæso,
huc Aea, per mitte. ut des

mulceam caput, infuso colas-
pho. A. Nequaquam. Com-
minueres enim ipsi calu-

ritiam mulieris ac fragilis an-
imo cum sit. M. At certe tunc
amplexabor illum, ut pote

femiuirum ac mulierosum pla-
nem. Aea. Vis ne tibi ostendam,
& doctos illos? Men. Per Io-

uem etiam. Aea. Primus cum
hic tibi Pythagoras est. Me.

Salve Euphorbe, siue Apol-
lo, siue denique quodcumque
uoles. Pyth. Ita sane, & tu us-

que M. Men. Quid? an non
amplius aureum istud femur

habes Pythæ. Non, sed age
cedo, si quid manducabile ti-

bi habet per ista. M. Fabas
habet, quare nihil hic est,
quod tu manducare quæss.

Pyth. Da in modo. Nam hic
apud manes alia dogmata

plura. ut & Διὸς αἰαντὶ, τίς ὄψις
αἰα. Κύριε ὄψιν, ὅτι Διὸς Κροῖ-
ος. ἰδὲ καὶ αὐτὸν, Σαρδά-
νάπαλ, ἰδὲ καὶ τὸν Μί-
δα. καὶ Διὸς, Ζήρην. Μέν-
ατα σὲ δὲ λιάδαμα ἢ ἑλλὰς ἐ-

φραττεῖ, ἰδουμέντα μὴ τὸν ἑλ-
λυσσαστα, διὰ τὸ ὄψιν πλὴν
ἰπιδουμένα; ἰδὲ καὶ Κροῖ-
ος ὄψιν; τὸν Σαρδάναπαλον

Διὸς αἰαντὶ, πατάξῃ με κατὰ
κέρην ἰπιδουμένα. αἰα. μὴ δα-
μῶς. διαβρύψῃς γὰρ αὐτὸ τὸ κερ-
εῖον, γυναικῶν δὲ. Μένιπ.

ὁνοῦν. ἀλλὰ προσήψαμαι γο-
πάτωρ ἀδελφῶν ὄντι. αἰα.

βίβλῃ σοὶ ἐπιείξῃ καὶ τοῖς σο-
φῶς; Μένιπ. νῦν Δία γε. αἰαντὶ.

πρῶτον ὅτι σοὶ ὁ Πυθαγόρας
ὄψι. Μένιπ. χαῖρῃ δὲ Εὐφορβί, &
Απολλεῖον, ὅτι αὐτὸν ἰδού. Πυθ.

νῦν, καὶ σὺ γε ὦ Μένιπ. Μέν-
ατα ἴτι χερσὶν ἐμῶν ἐστὶ σοὶ

Πυθ. & γὰρ ἐλλὰ φέρε ἴδω. τίς
σοὶ ἰδούδιμον ἢ πᾶσι χεῖ. Μέν-
ιπ. λυάμεις ὡγαδί. ὡς ἔστι

τῶν σοὶ ἰδούδιμον.

Πυθαγόρ. Δὲ μόνον. ἀλλὰ πα-
ρά τινεσὶ δόγματα ἱμαδον γὰρ,

ὡς ὁ Διὸς ὄψιν αἰαντὶ, καὶ λυφασ-
λαί τινεσὶν ἰδούδι. αἰαντὶ

ὅτι & Σόλων ὁ ἑξαιεσίδην.
καὶ Θαλῆς ἰκάν. καὶ παρὰ
ἀλλοὺς, Πυθαγόρας, καὶ οἱ ἄλλοι.

septem autē oēs sunt. ut uis
des. Men. Lxxi hi sunt Aea-
ce, soli atq; alacres præter
ceteros, Sed hic oppletus ci-
nere, tāquam subcinericius
panis aliquis, hic crebris pu-
stulis quasi sulseruefactus,
quisnam est? Aca. Empedoc-
les. Me. semicoctus ab Act-
na monte huc profectus. M.
Oxripes optime, quid obs-
secto acciderat tibi cur te is-
psum in crateres Actnæ inij-
ceres? E. M. Infamia quædā,
Menippe. Men. Non per lo-
nem, sed inanis quadam glo-
riæ affectatio, & fastus, &
multa dementia. Hæc te cō-
flagrare fecerāt, unā cū ipsis
crepidis, cū dignus minime
esses. Veruntamen nihil tibi
cōmentum istud profuit, des-
prehensus eū es & ipse mors-
uus. Cæterū Socrates ille,
Aence, ubi locorū tandē est?
A. Cum Nestore ac Palame-
de ille pterūq; nugatur. M.
Cuperē tamē uidere ipsum,
sicubi locorū hic foret. Ae.
Vides ne caluum illū? Men.
At oēs hic calui sunt, quare
omniū atq; notatio hæc sue-
rit. Ae. Simum istum dico.
Men. Etiam hoc simile om-
nium est. Nā & simi oēs sunt.
Soc. Mene quæris Menip-
pe? Men. Te ipsum Socrat.
Quo pacto res Athenis se ha-
bent? Men. Multi iuniorum
philosophari se proferunt.
Ac habitum ceretē ipsum, &
incessum si quis aspiciat,
meriti philosophi uidentur,

ἡ πᾶς δὲ πᾶσι τοῖς αἰσιν, ὡς ὄρεται.
Μέν. ἀλυσσὶν ὅτε ὁ αἰανὶ μίντι.
φασσέροι τῶν ἀλλων. ὁ δὲ σπασ-
δὲ πάλιν, ὡς πρὸ ἰγυφίας
αἴτῃ, ὁ τῶν φλυκταίνων δ-
λιν δὲ μὴν, τίς ὅστις αἰα.
Εμπιδοκλῆς ὁ Μένιππι, ὁ δὲ φ-
δὲ ἀπὸ τῆς αἰτίας παρῶν.
Μεγ. ὁ χαλκίος βελτίς, τί πά-
δὲ σῶτον ἰς τὸς κρατῆρας ἰσ-
βαλῶ; Εμ. μιλαγχοδία τίς ὁ
Μένιππι. Μένιπ. ὁ μὰ Δία,
ἀλλὰ κερδοξία καὶ τῶν φ-
πολλὰ ἰσχυρὰ. ταῦτά σι ἀπλω-
δράκωσθαι αὐταῖς κρατίσιν οὐκ
ἄξιον ὄντα, πλὴν ἀλλ' ὁ δὲ σι
τὸ σόφισμα ὠνοσθ. ἰφροσύνη
γὰρ τιθῆναι. ὁ Σωκράτης δὲ ὁ
αἰανὶ, πῶς ποτὶ ἄρ' ὅτι αἰανὶ,
μὴ τὰ Νίσορ, καὶ Παναμύδου
ἰσχυρὰ λαρεῖ τὰ πολλὰ.
Μέν. ἡμεῖς ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν αἰ-
τῶν, ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν αἰα. ὅστις
τὸν φαλακρὸν; Μέν. ἀπαντῶν
φαλακροῖσιν, ὡς πᾶσι τῶν αἰ-
ἰσιν τὸ γινώσκειν αἰα. ὁ σιμὸν
λίγῳ. Μέν. καὶ τὸ δ' ἡμῶν σι-
μοὶ γὰρ ἀπαντῶν. Σω. ἡμῶν
Μένιππι; Μέν. καὶ μάλ' ὁ Σώ-
κρατος. Σω. τί τὰ ἰσχυρὰ αἰα;
Μέν. πολλοὶ τῶν νῦν φιλοσο-
φῶν λίγῳ, καὶ τὰ γὰρ σχήματα
αὐτὰ, καὶ τὰ βαλίσματα ἡ δὲ
σαφῆς, ἀρετὴ φιλόσοφου. Σω.

tur, admodum multi. Ceterum
aut uidisti opinor, qualis &
Aristippus huc ad te uenerit,
& Plato ipse, alter quidem
olens unguenta, alter autem
in Sicilia tyrannis adulari
doctus. SOC. At de me quid
sentiant? M. Beatus Socra-
tes, quispiam es quod ad hu-
iusmodi res utique pertinet.
Omnes itaque te admirabilem
fuisse uirum existimant, atque
omnia cognouisse hæc (de-
cet enim opinor, uerum hic
dicere) cum nihil scires. SO.
Et ipse dicebam hæc ad il-
los, sed illi tum simulationem
quandam eam rem esse pu-
tabant. M. B. Sed quoniam isti
sunt circa te? SO. Charmi-
des, Menippe, & Phædrus
& Clinia filius ille. M. Bu-
ge, Socrates quoniam & hic
artem tuam exerceas, neque for-
tiosos istos negligis. SO.
Quid enim aliud quod qui-
dem suauius sit, agerem? Sed
huc propius nobiscum re-
cumbere, si uidetur. MENIP.
Non, per Iouem. Ad Cræ-
sum enim & Sardanapalum
redeo, prope illos habitaturus.
Videor quippe mihi,
non pauca habiturus ibi es-
se, quæ rideam, quando plo-
rantes illos audiam. ABA.
Et ego quoque iam abeo. ne
quis mortuorum clam no-
bis subducas sese. Pleraque
autem alia uidebis Menip-
pe, quando iterum conue-
niemus. M. B. Abeas licet, nam
et hæc Acace, uidisse sufficit.

Μάλα πολλοὶ ἰώρακα, Μένι-
πὸν δ' ἄλλα ἰώρακα εἶμαι, καὶ
ἀπὸ παρὰ σοὶ ἀριστιππῶ, καὶ
Πλάτων αὐτὸς. ὁ μὲν ἀπεπτύχε-
ν μύρον, ὁ δὲ τὰς ἐν Σικελίᾳ τυραν-
νίας δόρασι πάλιν ἑμαυτὸν.
Σοκ. πρὸ ἱμῶν δὲ τί φησὶν;
Μέν. ἀνδράμην ὃ Σώκρατες
αὐδρῶν ἰστέγει ταῦτα παρὰ
τοῦ οὐδ' οἱ δαυμάσιον δόνται
αὐδρὰ γιγρῶδαι, καὶ πάντα
ἐγυμνῶσαι ταῦτα. ἃ δὲ γὰρ εἶμαι
τῶν λυδίων λίγαν, ἰδὲν οὐδέ τινα.
Σοκ. καὶ αὐτοὶ ἰσχυροὶ ταῦτα
τὰ πρὸς αὐτοὺς οἱ δὲ, ἄρην ἄρην
ῶντο τὸ πρῶτον αὐταί. Μέν.
τίσιν δὲ ἰστέγεισιν οἱ πρὸς τοῖς;
Σοκ. Χαρμίδας ὃ Μένιππε, καὶ
Φαίδρου, καὶ ἰστέγει τὸν Κλέωνα. Μέν.
ἰστέγει ὃ Σώκρατες, ὅτι ἰστέγει ταῦτα
μετὰ τῶν σιαντῶν τέχνῳ, καὶ
ἐν δολιχῶν τῶν καλῶν. Σοκ. τί
γὰρ αὐτὸ ἄλλο ὃ λυδίων πρῶτον ἰστέγει;
ἀλλὰ πλεονέκτησιν κατὰ πᾶσι, ὃ
δὸνται. Μέν. μὰ Διὶ ἐπὶ τὸν Κρεί-
στον γὰρ καὶ Σαρδανάπαλον ἃ
πρῶτον, πλεονέκτησιν εὐκρίστως αὐτῶν.
ἰσχυρῶν ἐν δὲ τῶν γιγρῶδων,
οἱ μὲν ἰστέγουσιν αὐτοὺς. Αἰα. ἰστέγει
ἡδὲ ἄρα, μὲν καὶ τίς ἡμᾶς ἐν-
αὐτῶν λέγει διαφύγει. τὰ δὲ τῶν
λῶν δὲ ἰστέγει ὃ δὲ ὃ Μένιππε.
Μέν. ἄπειδι, καὶ ταντὶ γὰρ ἰστέγει
ὃ Αἰαί.

Socratis exponit trepida de morte Menippo.
 Cerberus, infernas ut metuatq; domos.
 Nescio quam fortis fuerit: sub iudice lis est.
 Mors etiam magnos territat usq; uiros.

Menippi & Cer-
 beri.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ
 ΚΕΡΒΕΡΟΥ.

Hus Cerbere, quid quidē mihi te-
 cū cognatio quae-
 dam intercedit, cū
 & ipse sim canis, dic mihi
 per Stygiam paludem, quos
 modo se habebat Socrates,
 cum huc accederet: Veris-
 simile est autem te, deus cum
 sis non latrare modō, uerū
 etiam humano more loqui,
 si quando uelis. C. Quum
 procul adhuc abesset Mes-
 se, uisus est constanti atque
 interrito adire uultū, peris-
 de quasi mortem nihil om-
 nino formidaret, tanquam
 hoc ipsum uellet, is, qui p-
 eul a specus ingressu stabat,
 ostendere, uerū simulatq;
 despectis in hiatum, uiditq;
 profundum atq; atrum an-
 tri recessum simulq; ego cun-
 stantem etiam illum aconis
 so mordens, pede corre-
 ptum, detraherem infantium
 ritu eiulabat, suostq; deple-
 rabat liberos, nihilq; nō fas-
 ciebat in omnem specie se se
 cduertens. Men. Num igitur
 fucate sapiēs erat ille, neq;
 uerē mortem contemnebat?

Cer.

Ω Κερβερε, συγγενὲς γὰρ
 ἡμῖσι, ὡς ἂν καὶ
 αὐτὸς ᾖν, ἀπὶ μοῦ
 πρὸς τὴν Στυγίδα, οἷον
 ὡς ὁ Σουκράτης ἐπὶ τὴν πατρίαν
 πρὸς ὑμᾶς. αἰεὶ δὲ σι διδρύν-
 τα, μὴ ὑλκῶνται μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἀθροιστικῶς φθίγγονται ὁ-
 πότε ἰδύσιν. Κερβ. Πῶς ἔρ-
 ῶ μὲν ὁ Μένιππι, πάντας πα-
 ρειν ἰδέσθαι ἀτρίπῳ προσώπῳ
 προσίοντα, καὶ ὁ πᾶν διελθὼν
 τὴν θάλατταν δουῶν, καὶ τοῦτο
 ἡμῶν τοῖς ἐξου τοῦ τομίον ἐ-
 γώσιν ἰδέσθαι. ἐπὶ δὲ κατὰ τὴν
 ψῆφον τοῦ χάσματος, καὶ ὁ
 δι τὸν ἴσον, ὡς καὶ ἐν δια-
 μέλλοις αὐτὸν δακνὴν τῷ κυ-
 νίῳ, κατὰ τὴν φύσιν τοῦ πρὸς
 ὁπῶς τὰ βρῖσιν ἐκείνῃ, καὶ τὰ
 ἑαυτοῦ πᾶσι καὶ ἑαυτοῦ. καὶ
 πάντων ἰγνῶν. Μένιπ.
 οὐκ οὐκ σοφίῃς ὁ αὐτὸς ἔρ-
 ῶν, καὶ οὐκ ἀλλοτρίως κατὰ φύσιν
 τοῦ πράγματος. Κερβ.

Εἰς

Cer. Haud uerè. Ceterà ubi uidit id esse necesse, audacià quandà prae se ferebat, quas si uerò uolens id esset passus rus, quod alioqui uolenti non lenti tamè omnino fuerat ferendum, uidelicet, quo spectatorib. esset miraculo, Equidem illud in totum de uisus istiusmodi uerè possim dicere, ad fauces usq. spec. intrepidi sunt ac fortes, porro intus cum sunt nihil mollius necq. fractius. Men. Ceterum ego quonam animo tibi uisus sum subisse specu? Cer. Vnus mortalium Menippe. sic mihi uisus es subire, ut tuo dignum erat genere, & prior te Diogenes, propterea qd' neutiquā adacti subieritis, aut intrusi, uerum tum ultronei, tum ridentes, atque omnibus plorare renunciantes.

ἐκ. ἀλλ' ἐκ ἀπόρροιας τοῦ αὐτοῦ
 τοῦ ὥρα. κατὰ ἰδρασμὸν τοῦ, ὡς δὲ
 ὅρα ἐκ ἄκων πρὸς ἑμὴν. ὁ
 πάντως ἴδω παθῶν, ὡς δαυμά
 συντασθῆναι. καὶ ἴδω, πρὶ
 πάντων γὰρ τῶν τοιούτων ἀπὸ
 ἑνὶ ἵκωμι, ἴδω τὸ, τομίου τοῦ
 ροί, καὶ ἀνδρῶν. τὰ δ' ἐνδοξα,
 ἴδω γὰρ ἄκωβες. μιν π.
 ἴδω δὲ πῶς σὺ κατὰ πλῆθος
 ἴδω. Κίβ. μιν. ὁ μιν
 νίπῃ ἀξίως τὸ γένος, καὶ Διὶ
 νίπῃ πρὸ σῶ, ἵτι μὴ αὐτοῦ καὶ
 νίπῃ σῶσι, καὶ δ' ὡς ἄλλοι, ἀλλ'
 ἴδω σῶσι γινώσκοντες, οἱ μὲν
 ρα γινώσκοντες ἀπασιν.

Navita de nauto queritur rogitando Menippum.
Vt soluat uestus per Phlegieihontis aquas.
Sed nihil extorsit, nec erat soluendo Menippus,
Post uitam nullas namq; tenebat opes.

Charonis & Menippi.

R Eddenaulum ſce-
leſte. Men. Vocife-
rare ſi quid iſthuc
tibi uoluptati eſt
Charō. C. Redde, inquā, qd
pro traiectione debes. Men.
Haudquaquā auferre que-
as ab eo qui non habeat.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕ-
ΡΙΠΠ. Χάρων.

Α πόλῳ ἡ ἑκκλήσια
τὰ πορθητὰ. Μίν. βία,
ἀπὸ τῆς οὐσίας τοῦ Χά-
ρου. Χάρ. ἀπόλῳ θυμὸς αὐτῶν
ὡς οὐκ ἀπορρησθέντες. Μίν.
ὅτι αὐτὰ λαβοῖς παρὰ τῷ μὲν ἔχον-
τι.

CHAR. An est quispiam, qui ne obulum quidem habeat?

MEN. Sit ne alius quispiam præterea, equidem ignoro,

ipse certè non habeo. CHA.

Atqui præfocabo te per Diem impurissime, ni reddas.

MEN. At ego illiso baculo tibi cōminuā caput. CHA.

Num ego te tam longo traieci gratis transuexero? ME.

Mercurius meo nomine tibi reddat, ut qui me tibi tradiderit. MER. Belle mecum

agatur per Ionem, siquidem futurum est, ut etiam de fune

storum nomine persolvam. CHA. Haud ominā te. ME.

Quin igit uel huius gratia

perge, ut facis. nauim trahere, quāquā quod nō habeo,

quinā auferas? CHA. At tu nescibas qd tibi fuerit ad-

portandum? MEN. Sciebam quidē, uerum nō erat. Quid

igitur? num ea gratia erat mihi

semper in uita manēdum? CHA. Solus ergo gloriaberis

te gratis fuisse transue-

dum? MEN. Haud gratis o præclare, siquidem & sen-

tinam exhausti, & remum ar-

ripui, & uestorum omnium unus non euilai. CHA.

Ista nihil ad nautum, oboliū reddas oportet, nec enim

fac est secus fieri. MEN. Proinde tu me rursum in uic-

iam reuehe. CHA. Belle di-

eis nimirum ut uerbera etiā

ab Aeaco mihi lucrifaciam. ME. Ergo molest' ne sis. C.

Quidē quid habeas in pera.

MEN.

τῷ. Χάρ. ἴσθι δι' τις ἰβηλὸν μὲν

ἔχων; Μέν. ὃ μὲν καὶ ἀλλὰ τίς

ἐν οἴκῳ. ἰγὼ δέ, ἐν ἔχῳ. Χάρ.

καὶ μὲν ἀγξῶ σὶν τὸν πλοῦτον

οὐ μὲν, ἀλλ' οὐ μὲν ἀποδῶν. Μέν.

καὶ γὰρ τῷ εὐλόῳ σε πατάξας, δια-

λύσει τὸ κραιπνόν. Χάρ. μέλλω

ἂν ἴσῃ πολλοῦ καὶ τεισύντην

πλοῦτον. Μέν. ὃ Εὐμῆς ὑπὲρ ἰ-

μοῦ σοι ἀποδῶν, ὅς με παρίστα-

κί σοι. Εὐμ. οὐ Δία διαίμην, ὃ

μύλλω γὰρ καὶ ὑπερικτίνας τῶν

νηφῶν. Χάρ. ἐν ἀποθήσο-

μαί σου. Μέν. τότε γίγνεται

σιωπῆσαι τὸ πορθῆσαν, παρὰ-

μην, πλὴν ἀλλ' ἔστι μὲν ἔχῳ.

πῶς αὐτὰ βόις; Χάρ. οὐ δ' ἐν

ἰσθῆς ὡς κομίζαν δειν; Μέν. ἤ-

δαν μὲν ἐν ἔχῳ δέ. τί ἔνι χερσὶ

διὰ τὸ το μὲν ἀποθανῶν; Χάρ.

μὲν τῷ ἂν αὐχῆσαι προῖκα πλο-

υκίνου; Μέν. ὃ προῖκα ὃ βίλ-

τις καὶ γὰρ λύτλησα, καὶ οἱ αὐ-

πυρίπιλα βόμην, καὶ ἐν ἰαλα-

μύν τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

Χάρ. ὃ δέ, ἂν ταῦτα πρὸς τὰ

πορθῆα, τὸν ἰβηλὸν ἀποδῶν οὐδ'

σε δῶ. ὃ γὰρ δέ, ἂν ἄλλαι γίνε-

σθαι. Μέν. ἐκού ἀπὸ γὰρ με

αὐθις ἐς τὸν βίον. Χάρ. καὶ

γίγνεται, ἵνα καὶ πρὸς ἐπὶ

τάτῃ παρὰ τῷ Αἰακοῦ πρὸς δῶ

βῶ. Μέν. μὲν ἰσθῆσαι. Χάρ.

ἀπὸ γὰρ τὴν τῇ πύρῃ ἔχας.

M. N. *Lupinus* si uelis. &
Hecate coram. CHA. Vnde
de nobis hunc canem adduc
isti Mercuri? tum qualis
garriebat inter nauigandum:
uestros omnes irridens, ac
disertis incessens, unusque
cantillans, illis ploranti
bus, MERC. An ignoras
Charon quem uirum trans
sueris, plane liberum, cuius
nihil omnino curae sit, Hic
est M. CHA. Atqui si uno
quam posthac te recepero.
M. Si receperis & praecla
re, ne possis quidem iterum
recipere.

Proteglaf & Plutonis.

O Domine, ô rex,
ô noster Iupiter
& tu Ceresis fil-
lia, ne despicias
preces amatorias. P. Tu
verò quid precaris à nobis,
aut quis denique es? PRO.
Equidem Proteſilaus ſum, ſi-
lius Iphicli, patria Philas-
cenſis, qui cum reliquis
Graecis in expeditione ad
Troiam profeſtus, ac pri-
mus omnium contra Ilium
pugnando, occiſus ſum. Pre-
cor autem ut dimiſſus hinc,
modicum temporis in ui-
tam redire denuo permit-
tar. PLV. Hunc amorem,
Proteſilae, omnes mortui
amant, ſed nullus tamen ſo-
pſorum poſitur eo. PRO.
At non uſtam, ô Pluto, tam
ſopere amo, uerum equidem
uxorem

[illegible]

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ ΚΑΙ
ΠΛΥΤΟΥ.

Ω δέσποτα, ἡ βασιλεὺς.
 καὶ ὑμῖν τοῖς Ζεῦ, καὶ
 οὐ δέμας. ὁ δὲ
 τοῖς, μὴ ἐκρίναι δέσποτα
 κίω, Πλα, οὐ ἢ τὴν δέσποτα
 ὑμῶν, ἢ τις ὑμῶν τυγχάνει. Πρῶτ.
 αἰμὴ μὴ Πρῶτ. αἰμὴ ἡ
 φιλάει, συστρατιῶν τῶν
 καὶ, καὶ πρῶτ. ἀποδοῦν
 τῶν ἐκ Πλά. Αἰμὴ αἰ
 δὲ πρὸς ἐλπίς, ἀποδοῦν
 λυμ. Πλα, τῶν μὴ τὴν ἐλπίς
 ὁ Πρῶτ. αἰμὴ, πρῶτ. αἰμὴ
 ῥῶσι. πρῶτ. αἰμὴ αὐτῶν
 χα. Πρῶτ. αἰμὴ ὁ
 τοῦ ἐλπίς, ὁ γυναικὸς αἰμὴ
 ὁ

uxorem, quam nuper du-
ctam, domi reliqui, atq; in
bellum nauigando profe-
ctus sum. Deinde infelix
in egressu navium, ab He-
ctore occisus sum. Amor
itaque iste uxoris, non me-
diocriter me, ὦ Domine, ene-
cat, uoloq; si uel paululum
ab ipsa cōspectus fuero, tur-
sum huc descendere. Plutar.
Nō bibisti Protefilæ, aquā
Lætheam. Protef. Bibi equi-
dem, sed hæc res præualuit
pondere. Plut. Igitur expec-
pecta, adueniet enim & illa
quandoq; neque nunc opus
quicquam erit, iterum ascen-
dere te. Plu. Sed moram hęc
terre nequeo, Amasti aut tu
quoq; aliquando, ac nosti,
qualis res, Amor sit. P. Et
quid adeo iuuabit te unum
diem reuiuiscere? deinde au-
tem paulo post eadē hæc lu-
gere? Pro. Spero me etiam il-
lam adducturum esse, ut huc
ad nos sequatur me, quare
pro uno mortuo paulo post
duos recipies. Pl. Haud fas
est illa fieri, necq; etiam simi-
le unquam factum est. Pro.
At ego in memoriam tibi re-
uocabo, Nam Orpheo ob is-
tam hanc causam Euridicē
uxorem reddidisti, & co-
gnatam meam Alcestim, emi-
sisti. Herculi gratificantes.
P. Optaris aut cū ista nuda
atq; deformi caluaria for-
mosæ illi sponsæ tuæ in con-
spectum uenire? Quo pa-
do aut illa etiam aspiciat te?

quæ

ἢ νεύειν ἡμῶν ἐν τῷ θαλάμῳ
κατακλιπῶν, ὡς ἡμῶν ἀπὸ πλῆθος.
ἅτα δ' ἡμεῖς ἀκούμεν ἐν τῇ ἀπὸ βῆ-
σαι ἀπὸ δαίμων ἐν τῷ Εὐκτοῦ.
ὁ οὐδ' ἔστιν ὅτι γινώσκοντες, ὅτι μὴ
ὡς ἀποκινῶμεν ὡς δὲ σκοπεῖται, καὶ
βύλας καὶ πρὸς ἐλπίαν ἐλπίαν
αὐτῇ, καταβλῶμεν πάλιν.

Πλου. οὐκ ἔστιν ὅτι πρῶτος
λαί τὸ Λέδης ὁ Λαί; Πρωτ.
καὶ μάλα ὡς δὲ σκοπεῖται, τὸ δὲ
πρῶτον ὑπὲρ σφαιρῶν ἔρ.

πλῆ. ἐκ τούτων πρὸς ἡμῶν. ἀφί-
ξεται γὰρ ἐκείνη πρὸς, καὶ οὐ-
δὲν σε ἀντιλαμβάνει δέσφα.

Πρω. ἀλλ' ὅτι φέρει τὴν διατρι-
βὴν ὡς πλῆθος. ἡ δὲ δέσφα δὲ καὶ
αὐτὸς ὁ δὲ. καὶ οὐδὲν ὅτι τὸ ἰσ-
χῆν ὅτι. Πλῆ. ἅτα τί σε ἐν τῇ
σε μίαν ἡμῶν ἀντιβῶνται
μὴ ἐλπίαν τὰ αὐτῇ ὁ δὲ δέσφα
μεν; Πρωτ. ὅτι καὶ πρὸς καὶ
πάντων ἀποκινῶν παρ' ἡμῶν. ὡ-
ς αὐτὸς ἐν τῷ δέσφα οὐκ ἀντιβῶνται
μὴ ἐλπίαν. Πλῆ. ὅτι δέσφα γι-
νῶνται ταῦτα ὅτι ἡμῶν πρὸς
πρῶ. ἀντιβῶνται σε ὡς
πλῆθος. Ορφέας γὰρ δὲ αὐτῇ πρὸς
τῇ τῇ αὐτῇ τῇ ἐν τῇ δέσφα
παρ' ἡμῶν, καὶ τῇ ὁ δὲ δέσφα
ἀλλαντὴν παρ' ἡμῶν. ἡ δὲ δέσφα
χαρίζομεν. Πλῆ. δὲ δέσφα δὲ
ἐν τῇ πρῶτον γινώσκοντες ὡς, καὶ ἡμῶν
φῶν, τῇ καὶ σε ἐκείνη ὡς φῶν

quæ ne dignoscere quidem
amplius te poterit: Terrebi-
tur enim, sat scio atq; ausu-
giet, tuq; frustra tantum, iter
exantlaueris. Protes. Proin-
de mi uir, tu isti quoque rei
medicinam aliquā adhibe.
Ac Mercuriſi iube, ut post-
quā ad lucē peruenerit Pro-
tesilaus, contactum uirga.
mox in adoleſcētem formoſ-
um conuertat illū, qualis ui-
delicet antea fuit, cū ex ſpō-
ſæ thalamo prodiret. P. Quo-
niā. Proſerpina, & tibi hoc
uidetur age perductum hunc
iterum ad ſuperos, Mercuri.
ſpōſum facito. Tu uerò meſ-
mineriſ, non amplius quam
quādiū tibi permiſſum eſſe.

ἐλῶναι πῶς ἢ καὶ αὐτὴν προσιΐ-
ταισι, ἐδὲ διαγυῖναι διωαμῆ-
ν; φοβέσεται γὰρ εὐοῖδα, καὶ φθί-
νεται. καὶ μάττω ἰσχυροσύν-
τῳ ἰσορῶν ἀνιπληθύνει. Πέρ. ἐκεί-
νῳ αὐτῷ, οὐ καὶ τὸτ' ἴασαι. τὸν
Ερμῆν κτείνουσιν, ἰπποδανὸν τῷ
φωτὶ ἔδωκε Πρωτισίλα. ἢ, κα-
δική μὲν ἐν τῇ ῥάβδῳ, νιανίαν
δύδναι κατὰ ἀποργάσαν αὐ-
τὸν, οἷον ὡς ἐν τῷ πατρὶ. Πλὴν,
ἐπεὶ Πρωσιφίτη συνδραμῶν, αὐ-
γαγὼν τῶτον αὐτοῖς ποίειν ἐν-
φίον. οὐ ἢ μίμνετε, μίαν λαβὴν
ἑμίαν.

Vult alijs se Mausolus, præferre ſepultis,

Forma quod multos uicerit atq; manu.

Diogenes ridet formam, monumentaq; clara,

Illo & felicem se magis eſſe probat.

Diogenis & Mau- ſoli.

O He tu Car, quare
tandem inſolens
eſ, tibiq; places,
ac dignum te cre-
diſ, qui unus nobis omni-
bus anteponeſ? Ma. Primum re-
gni nomine ô tu Sinopenſis,
quippe qui Cariz imperas
uerim uniuerſæ, præterea
Lydz quoque gentibus as-
liquot, tum autem & inſu-
per nonnullas ſubegerim. Mi-
lenum

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ

ΜΑΥΣΩΛΗ.

Ω Καὶ, ἀλλ' τί μοι μίαν φο-
νῆς καὶ πάντων ἐ-
μῶν προτιμάσαι ἡ-
γεῖαι; Μαύ. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ
μὲν ὡς σὺν τοῦ, δὲ βασιλεύοντα
Καρίας μὲν ἀπάσης, ἔξω δὲ καὶ
Λυδῶν ἐστίν. καὶ νόστις δὲ τι-
νας ὑπαγαγόντων, καὶ ἄλλοι Μι-
λέν

setum usque peruenierim, ple-
risque loniæ partibus insti-
tis. Ad hæc formosus eram
ac procerus, ac bellicis in-
tebus præualidus. Postre-
mo, quod est omnium maxis-
mum, in Halicarnasso monu-
mentum erectum habeo, sin-
gulari magnitudine, quæ nō
videlicet defunctorum alius
nemo possidet, neque pari es-
tiam pulchritudine conditū,
niris scilicet atque equis, pul-
cherrimo è saxo, ad niuam
formam absolutissimo artifi-
cio expressis, adeo ut uel
phanū aliquod simile haud
facile quis inueniat. Nū in-
iuria tibi uideor has ob res
mihi placere atque efferri? D.
Nū ob imperiū ais, ob for-
mam, atque ob sepulchri mo-
lestiæ Mau. Per Iouem ob
hæc inquam. Diog. Atqui
ob formosæ Mausole, neque
uires iam illæ, neque forma
tibi iam adest adeo ut si quæ
arbitrum de formæ præcel-
lentia delegerimus, haud-
quaquam licere potis sit.
quamobrem tua caluaria me-
sit anteferenda, siquidem us-
que pariter tum calua, tum
nuda, utriusque dentes pariter
ostendimus, pariter oculis
orbati sumus, pariter nati-
bus simis ac sursum hiantibus,
deformati. Cæterum sepul-
chrum ac saxa illa precio-
sa, Halicarnasseis forsitan iura
stare licebit, & hospitibus glo-
riæ causa ostentare. tanquā
qui magnificā quandā apud

λέγεσθαι βίω, τὰ πολλὰ δὲ ἰνα-
ρίμην καταστροφίμην. καὶ κα-
λὸς εἶμι, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέ-
μοις καρτερὸς. τὸ δὲ μέγιστον, ὅ-
τι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνημεῖον παρὰ
μέγιστον ἔχω ὑψηλὸν μέγεθος, ὑψι-
κρον ἐκ ἑλλήνων, ἀλλ' ὅτι
ὅπως ἐς πόλιν. ὁ δὲ περικλυτός.
ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκρεβέ-
στατον ἀνασπόμενον λίθον τὸ καλ-
λίστον, οἷον ὅτι τῶν ὑψίστων ἀν-
δράδων. ὁ δὲ σοὶ δικαίως ἐπὶ
τούτοις μέγα φρονέω; Διογ. ἰ-
πὶ τῇ βροσιεῖα φῆς, καὶ τὸ καλ-
λίστον καὶ τῷ βάθει τὸ τάφον; Μά-
χων. οὐ δὲ ἐπὶ τούτοις. Διογ. ἀλλ'
ὅτι καλὴ Μάχων; ὅτι ἡ ἰσχυρὴ ἔ-
στι σοὶ ἡ ἀνὴρ, ὅτι ἡ μορφή παρ-
στῆται. ὁ γὰρ τίνα ἰδοίμην ὅτι δικαί-
ως δὲ μορφίας πῶς, ἐν ἔχῳ ὅτι
πᾶν τινὸς ἔστι καὶ τὸ σὸν κρενέον
προτιμῶν ὅτι αὐτὸ ἐμὸν. φάλα-
κρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ
τὰς ἐλόντας ἰμοίως προφαίνε-
ται, καὶ τὰς ἐφθαλμῶν ἀφαιρέ-
ται, καὶ τὰς ῥίνας ἀποσσεμύμεται.
ὁ δὲ τὰς, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἰνα-
ρίμην λίθοι, ἀλικαρνασσὸς γὰρ ἰσχυρὸς
ἀπὸ ἐπὶ δέκνυται, καὶ φησὶ μέγα
δοῦναι πρὸς τὰς ξένους. ὅτι δὲ τι μέ-
γα οἶκος ὅμοιος αὐτοῖς δοῖται. ὁ δὲ
ὁ βίω-

se structurā habeāt, uerū quid hinc

commoditatis ad te redeas,
uir egregie, nequaquam uis
deo, nisi forsan illud com-
modū, uocas, quod plus one-
ris, atq; nos sustines, sub tā
ingentibus saxis pressus ac
laborans. MA V. Itane
nihil illa mihi conducunt
omnia, planeq; pares erunt
Mausolus ac Diogenes?

DI OG. Imo haud pares,
inquam, uir clarissime, nam
Mausolus discrucietur,
quoties earum rerum in mē-
tem ueniret, quibus in uita
florere consueuit, ac Dioge-
nes interim eum ridebit. At
que ille quidem de suo illo
monumento, quod est in Ha-
licarnasso, memorabit, ab-
uxore Artemisia atq; foro-
re parato, contra Diogenes
ne id quidem suo de corporis
re nouit, nūquid habeat se-
pulchrum, Neque enim illi
res ea curae est, utrum apud
uiros excellentissimos sui
memoriam faciamq; reli-
quit, ut qui uitam peregerit
uiro dignam, tuo monumen-
to Carum abiectissime, celo
fiorem, ac tutiore in loco
substructam,

ὁ βίλιτις, ἐχέῃ δὲ, τι ἀπολαύ-
σε αὐτῷ, πλὴν ἂν μὴ τότε φέ-
τε, ὅτι μᾶλλον ἑμῶν ἀχθοφάρῃς ἢ
πὸ τῆς κατὰ τὴν αἰσθητικὴν
ἐξουσίας. Μαύ, αὐτοὶ οὐκ
ἐστὶν ἡ ἀπολαύσις. καὶ ἰσχυρῶς
ἐστὶν ἡ μαύσις, καὶ ἰσχυ-
ρως. Διог. ἐν ἰσχυρίῳ ὁ γὰρ
καίεται. ἢ γὰρ μαύσις, καὶ
τὰ γὰρ εἰσέχεται, μὴ μὴ
τῶν ἑμῶν γὰρ, ἐν οἷς ἡ ἀπολαύ-
σις ἐστὶν. Διог. οὐκ ἔστιν ἡ ἀπολαύ-
σις αὐτῶν. καὶ τὰ φέρον ἡ μὴ
ἐν Ἀλκαρνασσῷ ἢ ἐν ἑαυτοῦ καὶ
Ἀρτεμισίᾳ ἢ ἐν γυναικὶ, καὶ ἡ
ἐξουσία καὶ ἡ ἀπολαύσις, ἢ
Διог. οὐκ ἔστιν, τὸ μὴ εἶναι
ἢ ἡ ἀπολαύσις τὰ φέρον ἔχει, ἐν οἷς
ἐστὶν ἡ ἀπολαύσις αὐτῶν τού-
του. λόγος δὲ τοῖς ἀφῃσιν πρὸς
αὐτὸ κατὰ τὴν ἀπολαύ-
σιν βίβληται ὑφ᾽ ἡμέτερον ὡς κα-
ρῶν ἀνδραποδίσταται τὸ οἶ-
μα καὶ, ἢ ἐν βίβληται ἢ
ἐν ἀπολαύσει καὶ ἀπολαύσει.

Lis est egregia de farma: pulchrior alter,

Vult esse Aglaia de genetrice satus.

Cedere Ther sites non uult, turpissimus olim,

Omnia mors equat gratia nulla ualet.

ΝΙΡΕΩΣ ΘΕΡΣΙΤΟΥ

ηγετὴς Μινίππυ. Νε-
ράβε.

KEYWORDS: *depression, mood, anxiety, stress, coping, self-esteem, self-efficacy, self-esteem, self-efficacy*

Ι Δὲ δὴ Μίνιππ^ς ἔτεσὶ δι-
κάσαι, πότερ^ς ^ς σύμφορη
ρεῖ ὅτιν. ἀπὶ ᾧ Μίνιππι, ὁ
βαλλόμενος σοι Δουῖ Μίνιπ.
τίνος δὲ καὶ ἐστὶ, πρὸς φρονί-
μας. χρὴ γὰρ τὸτο εἰδέναι.
Νιρ. Νιρδύς καὶ Θιρσίτην
Μιν πότερ^ς ὁ Νιρδύς, καὶ πρὸς
τιν^ς, οὐδὲ Θιρσίτης· ἐδίδω-
κεν γὰρ τὸτο δούλον Θιρσίτην, ἵνα
μὴ ἔλθῃ τὸτ' ἔχοντι ἱμοῖς
ἀμὶ σοι, καὶ ἐδίδωκεν τελευτῶντα
διαφύγει, ἡλίαν σοι Ομπρ^ς
ἐκασ^ς ὁ τύφλ^ς ἐπείτισεν, ὡς
πάντων σύμφορτάτατον προ-
σαπύει, ἀλλ' ὁ φοβησάμενος, καὶ
ψιεύσας, ἐδίδωκε χάριον ἐφ' αὐτὸν
τῷ Δουκασῇ. ὅρα δὲ σοι ᾧ Μί-
νιππι, ὅν τινα καὶ σύμφορώτε-
ρον ὄγῃ. Νιρ. ἵμιν γε τὸν Λα-
γαίαν καὶ Χάρου^ς, ὅτι βάα-
λις^ς αὐτῶν ὑπὸ Ἰλιον ἔλθον.
Μιν. ἀλλ' ὅχι ἢ ὑπὸ γλῶ, ὡς εἶπα
μαὶ βάαλις^ς ὁ δούδ^ς. ἀλλὰ τὰ
μὲν ὅσα ὁμοῖα, τὰ ἕνα ἴσον, τὰ
μὲν ἄρα διακρίνετε ἀπὸ
τῶ Θιρσίτη κρανίον, ὅτι ὑδρυ-
πῆν ἐν σῶν, ἀλλὰ παλιν γὰρ
αὐτὸ, καὶ ἐν ἀνδρῶν δόδ^ς ἔχει.
Νιρ. καὶ μὴν ἵνα Ομπρ^ς ὁ-
πῶ^ς ᾧ, ὅποτε σωσῇ τὰ δού-

E f wig

rum copias militarē. Men.
Tu quidē somnia mihi nar-
ras, at ego ea specto, quæ ui-
deo, quæq; tibi adsunt in p̄s-
sentia, cæterū ista norunt,
qui id tēporis uiuebant. N.
Quid igitur tandem? an non
ego formosior Menippe? M.
Neq; tu neq; quisquā alius
formosus hoc loco, si quidē
apud inferos æqualitas est,
paresq; sunt omnes. T. mihi
quidem uel hoc fat est.

τοῖς Ἀχαιοῖς. Μέν. ἐνέφατά μιν
λέγεις, ἐγὼ δὲ ἀβλίπῳ. καὶ νῦν
ἔχῃς, ἵκανα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.
Νίρ. ἐκὲρ ἐγὼ ἐν ταῦθα θυμὸν
τόρῳς εἰμι ὃ μλύπῃς; Μεν. ὅτι
σὺ, ὅτι ἄλλῃ εὐμορφῇ, ἵσῃ
μία γὰρ ἐν ᾧ ἅπαντες, ἵμοι καὶ ἅπαν-
τες. Θίρσ. ἐμοὶ μὲν καὶ τότε
ἵκανόν.

*Exosus Chiron presentis munera Vitæ,
Tetras exoptat posse uidere domos.
Esse istic etiam fastidia multa docetur,
- Vtere presenti non meliora sciens.*

Menippī & Chi- ronis.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ Χείρωνος.

E Quidem inaudiuī
Chiron, te deus cum
essēs, cū optasse mor-
tē. C. Vera ista audi-
sti? Menippe, planeq; mor-
tuus sum, sicuti uides, cū mihi
licuerit immortalem esse.
M. ad quænam te mortis cu-
pido tenebat, rei uidelicet
quā uulgus hominum hor-
reat: C. Dicā apud te, uirum
neutiquā stultū atq; imperi-
tū. Iam mihi dēserat esse iu-
cū dū immortalitate frui. N.
Quid? an intucundū erat te
uiuere, lucēq; tueri: Ch. Es-
rat inquā Menippe, nāq; iu-
cundū uocant, id ego neutis
quā simplex, sed uariū quid
dam

H Κῆσα ὃ Χείρων, ὡς δι-
δες ὃ ἐπιθυμῆσαις ἀπο-
θανῶν. Χείρ. ἀλλ' ὅ
ταῦτ' ἔκυσας ὃ Μένιππι. καὶ
τίθνηκα, ὡς ὄρῃς, ἀδ' αὐατῇ εἶ-
ναι Λυσία μὲν. Μέν. τίς δὲ σε
ἴρωε τῷ θανάτῳ ἰσχυρὸν ἀντρά-
φει τοῖς πολλοῖς χρηματῶν
χείρων. ἱρῶ πρὸς σὲ ἐκ ἀσυνί-
τον ἵστα. ἐκ ᾧ ἐτι ἡλὺ ἀπο-
λαύειν τῇ ἀθανασίας. Μί-
νιππι, ἐκ ἡλὺ ᾧ, ζῶντα ὄρῃς
τὸ φῶς; Χείρ. ἐκ ὃ Μέν. τὸ γὰρ ἡ-
λὺ, ἐγὼ γὰρ ποιήσω τι καὶ ἐκ τῶν
πλῶν

Etiam esse arbitror. Verū quū
ego semper uiuerem, atque
ijsdem perpetuo reb. uterem,
sole, luce, cibo, tum horæ ex
dem recurrerent, reliqua itē
omnia, quæcūq; contingūt
in uita, reciproco quodā or
be redirent, atque alijs alia
qui uices succederent, fatietas
uide licet eorū me cepit.
Neque enim in eo uoluptas
est sita, si perpetuo fruaris
ijsdem, sed omnino in permu
tando posita est. Men. Pro
be loqueris Chiron. Cætes
rūm hæc quæ apud inferos
agitur uita, quānam tibi pro
cedit, postea quā ad hanc tan
quam ad posteriorem te con
tulisti? Chi. Haud insuauiter
Menippe siquidem equalis
tas ipsa quiddam habet ad
modum populare. Nihil aus
tem inter est, utrum in luce
quis agat, an in tenebris Pre
tereā neq; sitiendum est nos
bis quemadmodum apud su
peros, neq; esuriendum, sed
eiusmodi rerum omnium es
gentia uacamus. Men. uide
Chiron ne temetipse involu
as, nēue eodem tibi recidat
oratio. Chi. Quamobrē ist
huc ais? Men. Nempe si il
lud tibi fastidio fuit, quod in
uita semper iisdē similibusq;
rebus utendum erat, cū hic
fridē similia sint omnia, eun
dem ad modū parient sati
etia. At de integro tibi quæ
renda erit uitæ commutatio,
æq; hinc quopiam aliam in uitam demigrandum, id quod arbi
tror fieri non posse. Chi. Quid igitur faciendum. Menippe?

Men.

πλὴν ἔγδομαι ἀντα. ἔγω δὲ ἴωρ
αἰ, καὶ ἀπολαύωμ τῶν ὁμοίων,
ἡλίου, φωτὸς, τροφῆς, αἰῶνος ἢ καὶ
αὐταῖς, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπαυ
τα ἰξῆς ἵκασθαι, ὥσπερ ἀνελθε
δύστα δάτρεον δατρεῖν. ἐνὶ πλὴ
δίῳ γὰρ αὐτῶν, ὃ γὰρ ἐν τῷ αὐ
τῶν αἰ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασ
σχῶν ὅλως, τὸ δόρυ πρὸς τὸν λῶν. Μίν.
ἐν λίγαις ὡ χείρων, τὰ ἐν ἑλέθῃ ἢ
πῶς φέρεται ἀφ' ὃ προελθόμενος
αὐτὰ ἔκκει; Χείρ. ἐκ ἀνδρός ὡ
Μίνιππι. ὃ γὰρ ἰσχυρὰ, πᾶσι
ἀνθρώποις, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐδὲν
ἔχει τὸ διάφορον ἐν οὐκ ἴστας; ὃ
ἐν σθένει. ἄλλως τι, ἐδὲ διὰ τὸ
ὥσπερ αὐτὸν, ἐνὶ παντὶ δὲ ἀλλ
ἀντιπιδίως τῶν ἀπάντων ἰσ
μύ. Μίν. δὲ αὖ Χείρων, μὴ πόρε
πίπης σιχατῶν, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ
σοι ὁ λόγος πόρεται. Χείρ. πῶς
τῶν φῆς; Μίνιπ. ἐνὶ αὐτῶν ἐν τῷ
βίῳ τὸ ἴμοιον αἰ καὶ ταῦτ' ἐν γὰρ
νιτό σοι προσκορῆς, καὶ ἐνταῦθα
ἴμοια πάντα, προσκορῶ ἴμοιος αὖ
γίνυτο, καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν
γιγνῆται τινα, καὶ ἐνταῦθα γὰρ
ἄλλον βίον, ὥσπερ οἶμαι ἀλὺν
νατον. Χείρ. τί οὖν αὖ πά
δει τίς ὡ Μίνιππι; Μίν.

ἴπρ,

Men. Illud nimirum, ut sapiens eum sis, quemadmodum opinor, & uulgo prædicant præsentib. rebus sis cõsent. bonisq. cõsulas quod adest, necp. quicquid in his esse potest, quod ferri non queat.

ἰσπερ, οἷμα, καὶ φάρ, σωτηρία
ἔστα, ἀρίστιάδαι καὶ ἀγαπῶν
τοῖς παρῶσι, καὶ μαλὶν αὐτῶν
ἀφίρτων οἰδῶν.

*Tanarias adeunt fauces ex limina nigra,
Ut spectent ducat quos ibi Atlantiades.
Quisq. suos narrat comites, quos inter habetur,
Pauper qui uite flamma longa petit.*

Dio genis, Antisthenis, & Crateris.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΑΝΤΙ-
ΣΤΗΝΕ, καὶ Κρά-
τητος.

O Cist. nunc agimus Antisthenes & Crates, quare, cur nō obsecro imus deambulatū, recta ad ingresum & fauces orci, ut ibi spectemus eos qui descendunt quoniam sint, & quid quisq. eorū agat. Ant. Eamus Diogenes, Brexim spectaculum hoc iucundum fuerit, uidere alios quidem ipsorū lachrymari, alios aut ut dimittant, supplicare, quosq. autē egre descendere, & quanquā ceruicē urgente ac impellente Mercurio reluctari tū, & resupinos obniti, nulla necessitate aut cōmodo suo. Cra. Ego uerd etiā exponam uobis, quæ ipse uidi in uia, qñ huc descendebr̃. Dio. Expo- nas licet, Crates, uideris enim quædam omnino risu digna dicturus esse. Cra. Tū abhinc nobiscum descendebant,

A Ντιόδοτος ἢ Κράτης, σχολίῳ ἄγουμεν. ὅτι τὴν ἀπὸ μὲν οὐδὺν εἰς τὸν δόλῳ πρὸς πᾶσι τούτοις. ἔφη μὲν τοὺς κατιόντας οἷα τινὸς ἀσθῆνι ἢ τὴν αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, ἀνταμῶν ὁ Διόδοτος. καὶ γὰρ αὐτὸ δόγμα ἔδωκεν ἵνα τὸν μὲν λακρύοντα αὐτῶν ἐκείνῳ τοὺς δὲ ἐπιτάλλοντα ἀπὸ δόλῳ. ἵνα οἱ δὲ μὲν κατιόντες, καὶ οἱ ἐπιτάλλοντες αὐτῶν ἐκείνῳ τὸν ἐκείνῳ ἀνταμῶν, καὶ ἡμῶν ἀντιβαίνοντας, καὶ ἡμῶν ἀντιβαίνοντας, ἢ δὲν δόλῳ. Κρά. ἵνα γὰρ καὶ διὰ γένεσθαι ὑμῖν ἢ δόλῳ, ὅτι καὶ τὴν κατὰ τὴν δόλῳ. Διόδοτος. Διόδοτος ὁ Κράτης, ἵνα γὰρ τινὰ παγγίλοια ἴδω. Κρά. καὶ ἡμῶν μὲν πρὸς οὐρανὸν ἀντιβαίνοντας, ὅτι

debant, tum uero inter ipsos
maxime nobiles, Ismenodo-
rus ille diues, ex nostris, &
Arsaces Medorum præfectus,
& Armenius Orontes. Isme-
nodorus igitur (occisus e-
nim fuerat à latronib. circa
Cithæronem quando Eleas-
finem, ut arbitror, proficisce-
batur) & gemebat & uuln⁹
in manibus præferebat, libe-
ros suos paruos, quos reliq-
uerat itentidem uocando,
sibiq. ipsi obaudaciâ suc-
censendo, qui cum Cithæro-
nem transisset, ac illa loca
circa Bleuteris deserta, ac
bellis uastata peragrasset,
non amplius quàm duos ser-
uos secum adduxisset, idq.
etiam cum phialas quinque
aureas, & cymbia quatuor
secum haberet. Arsaces aus-
tem (senior enim iam erat,
& per lonem pro Barbaria
eo illo ritu, facie non adeo
inhonesta aut contemnē-
da) grauiter ferebat atq. in-
signabatur quod pedib. in-
cederet, uolabatq. sibi equū
suum adduci. Nam & e-
quus unū cum eo mortuus
fuerat, una plaga ambobus
transfossis à Thracēsi quor-
dam scutatio, in eo prælio,
quod cum rege Cappado-
cum ad Araxem fluiuium cō-
missum fuerat. nam Arsaces
quidem infesto cursu in hos-
tem ferebatur, longē, ut
quidem ipse narrabat, ante
quos amictus. Thrax au-

tum

οὐκ ἔστιν. ἐν αὐτῇ δ' ἰστέοναι, το-
μῶν δ' αὖτε ἐπὶ τῷ ἑλπίσι, ὁ ἑμὶ
τῶν, καὶ ἀρσάκης ὁ μεδίας
παρχ, καὶ ορίτης ὁ ἀρμένιος
νικ. ὁ μὲν ἐν τομῶν δ' αὖτε
ἐπιφύσονται γὰρ ὑπὸ λατῶν πα-
ρὰ τὸν κιδάριον, ἐν ἑλπίσι
οἶμαι βαδίσαι, ἵσθ' ὅτι, καὶ τὸ
τραῦμα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχει,
καὶ τὰ πάλαι τὰ νύκτα, ἀ-
καταλίσπαι, ἀνικαλῶται, καὶ
ἑαυτῷ ἐπιμίμνεται ὅτι τέλειται.
ἐν κιδάριον ὑπερβάλλων, καὶ
τὰ πρὸ τὰς ἑλπίδων χυ-
ρία παύσηται ἵστα ὑπὸ τῶν πο-
λέων, διὰ δ' οὐκ, ἀλλ' ὁ μόνος
οἰκίτης ἐπὶ γὰρ, καὶ ταῦτα,
φίδιας πῶς γινώσκει, καὶ
ἐν μὲν τῷ τῷ μετ' ἑαυτῷ ἰ-
χθῆν. ὁ δ' ἀρσάκης, γινώσκει γὰρ
ὅτι, καὶ τὸ δὲ ἐπὶ τῷ κοίμῳ
τῷ ἵψῳ ἐν τῷ βαρβαρικῷ, ἔχει
το, καὶ ὅταν ἀνταπίσῃ βαδίσ-
αι, καὶ ὅταν τὸν ἵππον αὐτῷ
πρὸς αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ ἵπ-
πος αὐτῷ σωματικῶς, μὴ
πλεῖστ' ἀμφοτέρω διαπαρὶ τῷ
ὕπνῳ δρῶντι τινὲς πλεῖστα τῶν,
ἐν τῷ ὅτι τῷ ἀρσάκει πρὸς τὸν καπ-
παδοκὸν συμπλακῇ. ὁ μὲν
γὰρ ἀρσάκης ἐπὶ τῶν, ὡς
διηγῶται, πλεῖστ' ἑλπίδων
πρὸς τὸν ὅτι, ὑπὸ τῷ δὲ ὁ
δρῶν

Thrax autem expectato illo
 subsistens, ac scutum præ
 se tenens, uenientem Ar-
 facis hastam excutiendo dis-
 uertit, ipse autem submis-
 sa parumper sarissa sua,
 & equum & insidentem
 filum transuerberat. AN.
 Sed quo pacto fieri potuit
 Crates, ut uno ictu ambos
 transuerberet? C Faci-
 lime Antist. Nam ille qui-
 dem cursu ferebatur, con-
 tum quendam uiginti cus-
 bitalem prætentum habens,
 Thrax autem ubi pelta obs-
 iecta, plagam excussisset,
 & iam cuspis ipsum præ-
 uerecta esset, in genu pros-
 cumbens excipit sarissa
 uenientis impetum ac e-
 quum sub pectus uulnerat,
 quo mox præ futuro ac uer-
 hementia cursus se ipsum
 transadigente, eadem hasta
 etiam Arfaces per ingui-
 na urrinque ad nates usque
 penetrante, transfoditur. In-
 telligis nimirum quo pa-
 cto acciderit, cum non ui-
 ri, sed equi magis hoc o-
 pus fuerit, ueruntamen in-
 dignabatur ille, quod non
 ampliore honore, quam ex-
 seri habebatur, uolebat
 eques descendere. Oroetes
 autem, priuatus quispiam
 erat, atque admodum debi-
 lis pedibus, quippe qui ne-
 que stare humi, nedum in-
 cedere ullo modo poterat,
 Accidit autem hoc prorsum

Medis omnibus, ut postquam ab equis descenderint, uel
 ibi qui super spinas ingrediuntur, summis pedum digitis uix at-
 que

δράξ, τῇ πύλτῃ μὴ ὑπιδόν, ἀ-
 ποσάνται τὸν ἀρσάκεν κοντόν. ὅ-
 ροι δ' ὑπιδόν τὴν σάρισσαν, αὐ-
 τόν, τι διαπήρει, καὶ τὸν ἵππον.
 ΑΝ. πῶς οἶόν τι, ὦ Κράτης, μὴ
 πληγῇ τὸ το γράδιόν; Κρά. ῥῆσ-
 ται ὁ Ἀντιάδινός. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
 λαῶν, οἰκιστὴν χυῖντα κοντὸν
 προβλημελόν. ὁ δ' ὁράξ δ', ἐπὶ
 δὲ τῇ πύλτῃ ἀπικρέεσθαι τὴν
 προβελὴν, καὶ παρέλθον αὐτόν
 ὁ ἀπὸ καὶ, ἐς γόνυ ἐκλάσας, δέχισ-
 τὰν τῇ σάρισσῃ τὴν ἐπίλασιν, καὶ
 νιτρώσκει τὸν ἵππον ὑπὸ τὸ στή-
 ρος, καὶ ἐς θυμὸν καὶ σφοδρότητι
 ἵασι τὸν διαπάρωντα. διελκύν-
 ται δ' καὶ Ἀρσάκης ἐς τὸν βυθόν
 καὶ διαμπαρῇ ἄχθεις ὑπὸ τῶν πυ-
 χλῶν. ὁρᾷς, οἷόν τι γίνετο, ἐς τοῦ
 αὐτοῦ δρόου, ἀλλὰ τὸ ἵππος μᾶλλον
 τὸ ἔργον. ὅταν ἄκτα δ' ὅμως, ἐμ-
 βσιμ. ὅν τινος ἄλλοις, καὶ ὅτι οὐ
 ἵππους ἐκτινῆσαι. ὁ δὲ γὰρ οὐ
 σὺν ὁ ἰδιώτης, καὶ πάντων ἀπα-
 λει τὸ πῶς, καὶ ὁ δ' ἵππος
 χαμαὶ, ἐκ ἵππου βαδίζον ἐκλύ-
 τε. πᾶσιν οὖν δ' αὐτὸ ἀντιχρῶς.
 μὴ δὲ πάντες, ἐκ τῶν ἀποβῶν
 τῶν ἵππων, ὅσπερ οἱ ἐπὶ τῶν
 ἀπαιδῶν ἐπιβαίνοντες ἀπὸ τοῦ
 δάτι, μὴ δὲ βαδίζουσιν. ὅτι ἐκ
 καταβα-

αἴψῃ incedant, Quamobrem, cum per seipsum humi decessus iaceret, neque ullo prorsum pacto resurgere uellet, bonus ille Mercurius sublatum in se hominem, ad cymbam usque portauit ego uero sequens ridebam.

AN. Et ego porro quando huc descendebam, neque admiscui meisum cæteris, sed relictis plorantibus suis, ad cymbam accurrendo, preoccupaui mihi locum, quo commodius nauigarem. Inter nauigandum uero alij quidem lachrymabantur, alij autem nauseabant, ego uero inter ipsos seddens admodum oblectabar. DIOG. Tu quidem Crates & tu Antisthenes huiusmodi fortiri estis itineris comites. Mecum autem Blepsias ille fenerator, ex Pizaro & Lampis Acarnan, qui mercenarios milites ducauerat, & Damis diu es ille Corinthius, simul descendebant. Quorum Damis quidem a puero ueneno interemptus fuerat, Lampis autem ob amorem Myrsin meretricis seipsum iugularat. Blepsias uero fame miser periisse dicebatur, & apparebat sane adhuc pallidus supra modum ac tenuis maximè. Ego uero quamquam antea noram, interrogabam tamen quo pacto quisque mortuus esset: Ac Dymidi quisdem accusanti filium, non inusta uero, inquit, passus es ab illo,

καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἵκητο, καὶ ἑλμιᾶ μὴ χαλῶ αὐτὰ ἀδαι ὕβρισον, ὁ βέλτερος Ἑρμῆς ἀράμινος αὐτὸν, ἐν ὁμίσει ἔχει πρὸς τὸ περιμῶν, ἐν δὲ ἐγγύῳ.

AN. καὶ γὰρ διὰ ταύτην ὁ δ' αὐτὸς ἐμὴν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἄρως ἐμῶν αὐτοῖς, προσδραμὼν ὡς τὸ περιμῶν, προκατίλαβον χώρην, ὡς αὐτὸς ἐπιτηδῆως πλοῦσαιμι. παρὰ τὸν πλοῦτον δὲ, οἱ μὴ ἰδὲ κρύβριτι, καὶ ἑαυτοῖς, ἐν δὲ μάλα ἱερπόμεν ἰν αὐτοῖς,

Διογ. οὐ μὴν ὦ Κράτης καὶ Ἀντίδοχος, τοιούτων ἰτύχῃτι ξυλλοιπῶν ἐμῶν ὃ βλῖψας τις ὁ δαυσις, ὁ ἐν Παρσίον, καὶ Λάμπρις ὁ ἀκαρσῶν, ξυγαλὸς ὢν, καὶ Δάμις ὁ πλοῦτος ἐν Κορίνθῳ συγκατήσαν. ὁ μὴ Δάμις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐν φαρμάκων ἀποδυνάμει. ὁ δὲ Λάμπρις, δι' ἱρώτα Μυρτίου ἢ ἱταίρας, ἀποσφάξας ἑαυτὸν. ὁ δὲ βλῖψας λιμῶ ἄβλις ἰλὶγίτο ἀποκλινῆσαι, καὶ ἰδὲ λουὸν ὥχρως ἐν τῷ βελῶ, καὶ λιπῆς ἐς τὸ ἀκρίβιτατον φανέμεν. ἐν δὲ καίπερ εἰδὼς ἀνιχνεῖται ἐν τρίπῳ ἀποδυνάμει. ἅτα τῷ μὴ Δάμιδι αἰτιωμένῳ τὸν ὕμνον, ἐπὶ ἀδικαμῶν τοῖς παλαιοῖς ἰσχυρῶν αὐτοῖς,

illo. qui talenta cum habe-
res coaceruata mille, ac ipse
in delicijs uiueres, annos no-
naginta natus, adolescenti il-
li quatuor obulos scilicet
suppedistabas. Tu uero Ad-
carnan (gemebat enim &
ille, ac deuouebat Myrtid)
quid amorem accusas, in-
quam, & non potius te in-
psum? qui hostes quidem
haud unquam perhorrueris,
sed te ultro periculis offe-
rendo, ante alios in praeliū
descenderis. A puella uero
eō vulgari illa quidem ac
fortē oblata, & lachrymis
atque singultibus fictitijs,
generosus ipse tu captus fue-
ris. Nam Blepsias quidem
ipse sese accusas, ob nimiam
fultitiam, quod pecuniam
videlicet custodierit hæref-
dibus, nulla necessitudine
sibi coniunctis, dum in per-
petuum uicturum esse ua-
nus ipse se putat. Verum
mihi quidem non uulgarem
uoluptatem præbuerunt tūc
lamentantes isti. Sed iam
circa fauces sumus. Aspi-
cere nos illuc oportet, at-
que a longe contemplari
aduenientes. Papæ, mul-
ti certē, & uarij, omnesq;
lachrymantes, præter pul-
los istos & infantes. Quin
& ætate nimia confecti illi
lugent. Sed quid hoc num
philtro aliquo uitate tenen-
tur? Istum igitur decrepis-
sum interrogare lubet. Quid
plorat

αὐτῷ, ὃ τάλαστα, ἔχων ὀμὲ χά-
λια, καὶ τρυφῶν αὐτοῖς ἰννευκεῖν
ταῖς τῆς ὕπνου καὶ λιπῆς τῆς
νύκτος τίτταρας ἰβόλῃ παρὰ
χρῶ. οὐδὲ δὲ ὡς ἀκρυγῶν, ἔγρη-
γν ἡ ἀκρυγῶν, καὶ κατακρῖται τῇ
Μυρτίῳ. τί αἰτία τὸν ἔγρη-
γν τὸν δὲ οὐ; διὰ τοῦτο μὲν πᾶς
Λιμίου τοῦ δὲ πᾶσι τῆς ἰστρίας,
ἀλλὰ φιλοκινδυνώως ἔγνωίς
πρὸ τῶν ἄλλων. ὑπὸ δὲ τοῦ
τυχόντος παιδιοναρίου, καὶ
λακρύων ἐπιπλάσμων. καὶ τι-
να γῶν, ἰάλλῃ δὲ γρηγῶν.
ὃ μὲν γὰρ βλίσφας αὐτοῖς ἰαστοῦ
καταγέγραφε φάσας; πολλὰ τὴν
αἰσῶν, ὅτι χρέματα ἐφύλακτο
τι τῆς μηδὲν προσήκουσι κλο-
ροῦμοις. οἱ δὲ βιώσαντες ὁ
μάταια νομίζων. πᾶν ἑμὲ
γὰρ οὐ τὴν τυχεῖαν τῶν πᾶν
παρίσταν τὸ τι τρυφόντος. ἀλλ'
ὅτι μὲν ἐπὶ τῷ τομίφισμῳ
ἀποβλήσαν χρεῖ, καὶ ἀποσῶν
πᾶν πόρρωθεν τοὺς ἀφικνοῦ-
μένους. βαβαί, πολλοί γὰρ καὶ
ποικίλοι, καὶ πάντες, λακρύ-
οντες, πᾶν τὸν νυγῶν τοῦ-
των καὶ νυγῶν. ἀλλὰ καὶ ὁ
πᾶν γιγνησκέως ἰδύοντες,
τί τοῦτο; ἄρα τὸ φίλτερον αὐ-
τοῦ ἔχει τοῦ βίου. τοῦτο μὲν
τὸν ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν βίβου-
μα

ploras heus tu, tam prouecta
 etate mortuus: Quid indi-
 gnaris bone uir, præsertim
 cū senex huc adueneris? Bc
 tibi rex fuisti? Men. Haud-
 quaquam. Dio. Verūm sa-
 trapes. M. Neque hoc. Dio.
 Num igitur diues fuisti, ideo
 que male te habet, quod reli-
 ctis multis delicijs ac uolus-
 ptatibus mori coactus fue-
 ris? Men. Nihil tale, sed
 annos quidem circiter no-
 naginta natus fui, uitam au-
 tem difficilem egi, arundine
 & linea uictum queritans,
 ultra modum egenus ac pau-
 per, liberis carens, & præte-
 rea claudus quoq;, & parū
 oculis uidens. Dio. Et
 uiuere cupiebas cum talis
 esses? Men. Certē quidem,
 dulcis enī erat lux, mori au-
 tem, graue & horrendum.
 Dio. Desistas o senex, &
 iuueniliter te geris erga ne-
 cessitatem, & hoc cum sis eo-
 equalis portitori huic. Prop-
 inde quid iam de adolescen-
 tibus dicamus, quando & iā
 decrepiti illi tantopere uiue-
 re cupiunt? quos decebat im-
 piam mortem etiam conse-
 crari, tanquam remedium
 quoddam eorum malorum,
 quæ secum fert senectus? Sed
 abeamus iam, ne quis & nos
 suspicetur tales esse, qui hinc
 aufugere cupiamus, quando
 circa fauces hic nōs ober-
 ra te uideris.

τι διακύνει τελικῶς ὁ ἀπολα-
 τήν; τί ἀγανακτᾷς ὁ βίλιτις;
 καὶ ταῦτα γέρον ἀφ' ἡμετέρῃ;
 ὅπου βασιλεὺς ἦσθα; Πτω. ἔλα-
 μως. Διογ. ἀλλὰ σαρρά-
 πης; Πτω. ἔλα τὸτο. Διογ.
 ἄρα οὐκ ἐπ' ἔλεις, ἀτα ἀνὴρ σε
 τὸ πολλῶν τρυφῶν ἀπολιπὼν
 τιθάναι; Πτω. ἔλα τούτων.
 ἀλλ' ἔτι μὲν ἰγυῖσθαι ἀμφὶ τὰ
 ἰσιγυῖσθαι. βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ
 ἡσυχίας καὶ ὀρμῆς ἄχων, ὑπερ-
 βολῶν πλῆθος ὦν, ἀτιμῶς τίς
 καὶ προσέτι χηλός, καὶ ἀμυ-
 δρὸν βλέπων. Διογ.
 ἀτα τοιούτῳ ὦν, βίῳ ἡδιστῷ;
 Πτω. ναί. ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς.
 καὶ τὸ τιθάναι. Διὸν καὶ
 φονκίῃ. Διογ. παρα-
 πάσις ὁ γέρον, καὶ μαρτυροῦν
 πρὸς τὸ χεῖρον, καὶ ταῦτα, ὅλην
 κινήσει ὦν τῷ πορβίῳ. τί οὐκ
 αὐτὸς λίγα πρὸς τῶν νέων, ὅ-
 πῃ οἱ τελικῶς φιλέσεις ἀ-
 σίν; ἔσ' ἔχρῳ δίνων τὸ δάνα-
 τον; ὡς τῶν ἐν τῷ γέρον ἡσυχίᾳ
 φάρμακον. ἀλλ' ἀπίω μὲν, μὴ
 τίς ἡμᾶς ὑπὲρ δαταί, ὡς ἀπὸ δα-
 σιν βελούονται, ἱερῶν πρὸς τὸ
 εὖ μὲν αἰσχυρῶς.

Menippi & Thirefia.

MENIPPΟΥ ΚΑΙ
Ταρισίου.

AN uerò & cæcus sis, Tiresia, nō amplius cognitu facili est. Nobis quā cū his atq; sunt uacui oculis, ac solæ illorū sedes reliquæ: quod aut ad cætera attinet, non facile dixeris, qui Phisæus aut qui Lynceus fuerit. At uerò, qd̄ uates fueris, & quod utrūq; solus te ipsum perhibueris mærem ac formidinem, auditis, aliquādo poetis, noui. Proinde, per deos, dic mihi utram uitam expertus es suauiore, uir ne quā fuisti, an cū foemina? Tires. Potior multo fuit, Menippe muliebris uita, expeditior enim, & dominantur quoq; uiris mulieres, neq; ipsis necesse est in bellū proficisci, neq; ad propugnacula stare, neq; in concionib. disside-
re, neq; in foro atq; iudicijs contendere. Men. Quid? an non uidisti, Tiresia, Euripidis Medeam, qualia dixerit, cū mulierum genus deplorādo commemorat, quā miseræ sint & intolerabilem partus triendo laborem sustineant? Verū dic mihi (commos-
nefecerunt enim me uerbisculi isti Medæ) peperisti ne etiam aliquando, cum mulier esses, an uerò steri-

tam

Ω Ταρισία, ὃ μὲν καὶ τυφλὸς εἶ, οὐκ ἔστι δια-
γινῶναι ῥᾶδιον. ἀπα-
σι γὰρ ἡμῖν ὁμοίως τὰ ἔμματα κε-
τὰ, μόνον δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν τὰ
ἄλλα, οὐκ ἔσθ' αὖ οἵαυ ἔχοιτο,
τίς ὁ φινδύς ὧν, ἢ τίς ὁ Λυγκόυς.
ὅτι μὲν τοι αὐτῆς ἦδα, καὶ ὅτι
ἀμφότερα ἔγιντο μόνῳ αὐτῇ καὶ
γυνὴ, τῶν ποικιλῶν ἀκούσας οἶ-
δα. πρὸς τῶν δ' ὧν τοι γαριῶν
οἶπ' μοι, ἐποτέρου ἱπαρέβης ἡ-
δίου ὅ τῶν βίωσιν, ἐπεί τι αὐτῇ ἡ-
δα, ἢ ὁ γυναικῶν; Τε. ἀμεί-
νους ὧν παραπλὺν ὦ Μένιππε δ
γυναικῶν. ἀπραγμὸν ἴσθ' ὅ-
τι, καὶ Λισσίβουσι τῶν ἀνδρῶν
αἱ γυναικὲς, καὶ ὅτι πολλὰ μὲν
ἀνέγκη αὐταῖς, ἢ ἢ παρ' ἱππα-
ξίνοισιν αὐταῖς, ἢ ἢ ἐν ἀκασιῶσι δια-
φύλασσαι, ἢ ἢ ἐν ἀκασιῶσι
ἐξέτασθαι. Μέν. ὃ γὰρ ἀνέ-
λυσας ὦ Ταρισία καὶ Εὐκρίτου
Μηδείας, ἵα ἀπὸρ, οἰκτέρουσα
τὸ γυναικῆν, ὡς ἀθλίας ἔσας,
καὶ ἀφ' ἑρμῆος τινα τὸν ἐκ τῶν
ὠδῶν πίνον ὑφισταμένης; κα-
τὰρ οἶπ' μοι, ὑπὸ μνηστῆ γάρ
μι τὰ καὶ Μηδείας ἱαμβῶν, καὶ
ἱπποκράτους οἶπ' ἐπεί τι γυνὴ ἦδα,
ἢ ἢ ἦρα, καὶ ἦρα ἡ Λισσίβου-

καὶ

179

σε ἰὼ ἰκανὸν τῷ βίῳ; Ταρ. το
 τοῦτο ὦ Μίνιππι ἰκανὸς; Μί-
 νιππι. ἔστιν χαλὶ πῦρ ὦ Ταρι-
 σία πλὴν ἀποκτείνει, εἰ σοι ῥέον
 αἶμα. Τερ. ἔσται μὲν ἔτι
 μῶ, ἔτι ἵκοντο δ' ἡμῶς. Μίν.
 ἰκανὸν τῷτο. ἂν γὰρ μήτερος ἄχης,
 ἰβηλὸν μὲν αἰδῶται. Ταρ. ἄ-
 χον ἀσπασθῆ. Μίν. χρόνον δὲ σοὶ
 ἢ μήτερα ἔφασιδῶν, καὶ τὸ μέγεθος
 τὸ γυναικῶν ἀπιδράγη, καὶ εἰ
 μαδοῖ ἀπιδράσαν, καὶ τὸ ἀν-
 δρῶν αὐτοφύη, καὶ πῶγοντα δὲ
 νιγνας. ἢ αὐτὶκα ἐκ γυναικῶν ἄ-
 νδρ' αὐτοφύης; Ταρ. ἔχ' ἰσὺ τέ-
 σοι βέλνται τὸ ἰσὺ τῆμα, ἀσπασ-
 θ' οὖν μοι ἀπιδρῶν, ἢ ταυτὶ
 ἔτι γίνετο. Μίν. ὅχι γὰρ
 γὰρ ἀπιδρῶν ὦ Ταρυσία τοῖς τοῖς
 τοῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπιδρῶν τινος βλά-
 κα μὴ δὲ τῆς τοῖς, εἰτε ἀπιδρῶν
 τῆς τοῖς; εἰτε καὶ μὴ παρὰ δὲ
 χιδαί; Ταρ. σὺν ἑμὶ δὲ
 τὰλλα πιστεύεις ὅτι γινώσκαι,
 ἐπὶ τὸν ἀπιδρῶν ἰσὺ ἐκ γυναι-
 κῶν γίνετο τῆς τοῖς, ἢ ἀπιδρῶν
 ἢ ἀπιδρῶν, πλὴν ἀπιδρῶν, ἢ πλὴν ἀπιδρῶν
 φημι, ἢ πλὴν τοῦ ἀπιδρῶν ὅτι
 γατῆρα; Μίνιπ. ὡς πῶς
 καὶ πῶς ἐκ γυναικῶν, εἰσομαι ἢ, τε
 καὶ γίνετο. σὺ δὲ ὦ βέλνται,
 ἐπὶ τῆς γυναικῶν ἢ ἀπιδρῶν. καὶ ἡμῶς
 τῶν τοῖς τῶν τοῖς καὶ ἡμῶς τῶν τοῖς,
 ἢ ἀπιδρῶν ἢ ἀπιδρῶν ἢ ἀπιδρῶν ἢ ἀπιδρῶν

M 2

Tsp

TIR. Vides? ut cuncta ea
quæ de me feruntur, ignoras,
pura quo pacto & litæ quan-
dam Deorum diremi, & lup-
no uisum me priuauit, lupi-
ter autem in solatium datus
mi eius uaricinandique artis
hi dedit. ¶ **M.** Adhuc ne Tire-
sta, mendacijs istis caperis?
Sed facis hoc more uatum.
Consuetum enim uobis hoc
est, nihil iam sani dicere.

Ταρ: ὄρεται ἀνοδοὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς
ἅπαντα, οἷς καὶ δίκυς ἄντα ἐ-
σμ' τῶν θεῶν; καὶ ὃ μὴ ἤρα ἔ-
π' ἔρυσίμι, ὃ δ' ὅ Ζεὺς παρ' ἡμῖν
σάτο τῇ μάσῃ τὴν συμφορὰν.
Μίν. ἴτι ἔχῃ ὃ Ταρσίον τῶν
ψοσμάτων; ἀλλὰ κατὰ τοὺς
μαῖται τὸτο ποιεῖ. ἰδ' ὃ γ' ὅ
ἡμῖν, μηδὲν ὕψις λίγαμ.

*Ausius quod pro armis Aiaci congregi Vlysses,
Iudicio, captus ille furore fuit.
Idcirco semper contemnens odit Vlysses,
Nec Thetidos culpam caruleæ esse putat.*

**Aiacis & Agame-
mnonis.**

**ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓ-
ΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.**

SI tu, dū furore cor-
ptus fuisti, Ajax, tei-
psum interfecisti, nos
aut cunctos etiam mē-
bris, ut putabas, detrūcatis,
deformasti, quid quæso V-
lyssēm accusas, Ac paulo an-
te neq; aspicere ipsum uo-
luisti, cum uenisses huc uas-
tes cōsulturus, neq; alioqui
dignatus es uirū cōmilitonē
ac socium, sed superbe ad-
modum ac grandi incedens
gressu, p'eteristi. **A.** Merito
Agamēnon. Ille em̄ mihi fur-
oris huius autor extitit, ut
qui solus mecum pro armis
iudicio cōtendere ausus fue-
rit. **Al.** An uerō dignū cen-
se

EΙ σὺ μανῆς ὢ αἰσῶν, σιω-
τὸν ἰφθίμουσας, ἱμελίσας
δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας,
τί αἰτιᾷ τὸν Ὀδυσσεῖα; ἢ πρῶτον
ἔτι προσέβληψας αὐτὸν, ἐπὶ τε
ἔκ' ἡμῶν τοσοῦτον, ἔτι πρὶ-
σσιπᾶν ἔβρισκας αὐδρα συστρε-
τιώτῳ, καὶ ἰταῖον. ἀλλ' ὑπὲρ
ρησῖνως μεγάλη βαινὺν, πα-
ρ' ἡλδοῦ. αἰα. εἰπύτας, ὢ ἀγάμμε-
νον. αὐτοῖς γάρ μοι τὴν μάστιγας αἰ-
τιᾷ κατέστη, μίν' αἰτιᾷ
ταδ' αἰσ' ἐπὶ τοῖς ἱπλοῖς.
Αγαμ. ἔξοις δὲ αὐταγύ-
νιτ'

has te, qui absq̃ aduersario, & absq̃ puluere, ut dicitur, superares omnes? A. Quid nitin tali utiq̃ causa. Nam armatura ea, cognationis quodam iure ad me pertinebat, cum fratris mei patruus his cense fueris. Deinde nos ceteri, qui multo quam ille præstantiores eratis, deires stastis certamen, & celsisistis mihi arma. Iste autem laerte filius, quem ego non semel in summo periculo seruauī, cum iam à Troianis prope concideretur, melior me esse uoluit, ac dignior qui armis illis potiretur. AG. Accusa igitur ô generose Thetim, q̃ cum tibi debuisset armorum successionem ac hereditasem, ut pote cognato, tradesse, in medium allata posuit ea. A. Haud quaquam, sed Ulyssēm, ut qui solus sese mihi opposuerit. A. Ignoscens dum ô Ajax est: si, homo cū esset, appetiuit gloriam, rem dulcissimam, cuius gratia etiam nostrum quilibet obis se pericula sustinet, præcipue quando & uicit te potest, & hoc, Troianis ipsis iudiciis. AIA. Nouerisgo quæ medamnarī, sed fas non est, ac dijs aliquid dicere. Ulyssēm igitur aliud quā odisse non possum, Agamemnon, non si ipsa mihi Mīserua hoc imperet,

νιτθ' εἶναι, καὶ ἀπονείχεσθαι τῶν ἀπαύτων· Αἰα. ναί, τὰ γὰρ τοιαῦτα, οἰκεία γὰρ μοι ὡς ἡ παυσωλία, τῷ ἀντιφύγειν σε. καὶ ὑμῶν εἰ ἄλλοι πολλοὶ ἀμύνεσθαι τοῦ, ἀπέπαυδι τὸν ἄγωνα, καὶ παρὶχρήσατέ μοι τῶν ἄλλων. εἰ δὲ Λαέρτης, δι' ἐγὼ πολλὰ κινῶσθε καὶ δὴ δύνετα καταναγκάζειν ἐκ τῶν φρυγῶν. ἐμῶν ἤξι' ἄναι, καὶ ἵπποδαιμόνιοι ἔχουσιν τὰ ἱπλά. Αγαμ. αἰτιῶται γὰρ ὃ γρηναῖον τίω θείῃ, ὃ δὴ μοι σοὶ τίω κλυρονομίαν τῶν ἱπλῶν παραδιδέσθαι συγγενεῖντι, φίρυσσα, ἐς τὸ ποιεῖν καταίδιτο αὐτὰ. Αἰα. ἐκ ἄλλὰ τὸν Ὀδυσσεῖα, δι' ἀντιποιήδου μὲν θ'. Αγαμ. συγγενεῖς ὃ Λίαν, ἢ ἀνθρῶπι' ὦν, ὡς χρεὼ δέξιν εἰδότες πράγματι θ', ἐπὶ εἰ καὶ ἡμῶν ἵκαται κλυρονομίαν ἵππων μάλιστα, ἢ καὶ καὶ ἐκείνους σε, καὶ ταῦτα, παρὰ Τρῶσι δίκαιαί εἰσι. Αἰα, εἰδαιγὼν, ἢ τις με καταδικάσσει, ἀλλ' εἰ δέ μιν λίγαρ τι πρὸς τῶν δειῶν, τὸν γὰρ Ὀδυσσεῖα μὴ ἐχὶ μισῶν ἐκ αὐτοῦ Δωαῖο μιν ὃ Ἀγάμεινον. εἰ δ' εἰ αὐτὸ μοι Ἀθῶνὰ τέτο κατατάτῃ.

*Iudicium expectant Minois qui periere,
Quorum de uita iudicat atq; statu,
Softratus excusat facinus fatoq; castum.
Se dicit, quicquid fecerit usq; mali.*

**Minois & So-
strati.**

**ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΩ-
στράτης.**

P Rædo hic quidē So-
stratus, Pyriphlegēs
thontem præcipites-
tur, sacrilegus autē
ille & Chimæra discerpatur,
Tyrannus uerō iste, Mercu-
ri, iuxta Tityum in longū
extensus, arrodendum & ip-
se hepar præbeat uulturib.
Vos autē boni ac probi abis-
te quā celeriter in campum
Elysium, insulasq; beatorū
habitate, pro ijs, quæ rectē
ac iustē in uita fecistis. So.
Audi ō Minos, num tibi ius-
ta dicere uidear. Mi. An e-
go denuo nunc audiā: an nō
conuictus es Softrate, quod
& malus fueris, & tā mul-
tos occideris? So. Conui-
ctus quidem fui, sed uide, nū
iustē ob id supplicio affici-
ar. Min. Atque admo-
dum, si modo id iustum est,
pro merito quenquē suo po-
nam dēpendere. S. Atamē
respōde mihi ō Minos, Bre-
ue enim quiddam interroga-
bote. Min. Dico, sed ne
prolixo modo, quo dein-
ceps & ceteros diiudica-
re possimus, S. Quæcūq; in
uita

O ὦ ληστὲ Σώστρατες,
ὡς τὸν πυριφλεγέοντα
τα ἱμβιβλάδην. ὁ δ'
ἱερὸν αὐτῶν ὑπὸ τῇ Χιμαιρᾷ
διασπαράσσεται. ὃ τύραννον, ὃ
Ερμῆ, παρὰ τὸν Τιτύον ἀποστα-
δὴς, ὑπὸ τῶν γυπῶν κατὰ τὴν
καὶ αὐτῶν τὸ ἔπαρ. ὑμᾶς ὅτι
ἀγαθοὶ ἀπὸ τῆς κατὰ τάχους
τοῦ πλοῦτος πλοῦτος, καὶ τὰς με-
τὰ τὴν νόσον κατοικῶντες, αὐτῶν
ὧν δίκαια ἐπιτελεῖται παρὰ τὸν
βίον. Σω. ἀκούσον ὦ Μίνως, εἰσὶν
δίκαια δόξα λίγαν. Μιν. νῦν
ἀκούσω αὐτοῦ. ὃ γὰρ ἐβλήθη γὰρ
ὦ Σώστρατι πονηρὸς ὢν, καὶ τα-
σάσας ἀπικτονῶς; Σω. ἐλέ-
γιμαί μὲν, ἀλλ' ἴδρα, ὁ δίκαιος
ὡς ἡσθαδὴ σωμαί. Μιν. καὶ πᾶς
πρὸς ἐξ ἀποτίναρ πλὴν ἀξίαν δι-
καιοῦ. Σω. ὅμως ἀποτίναί μιν
ὦ Μίνως. βραχὺ γὰρ τι ἱσθόμεθα
σι. Μιν. λίγην μὴ μακρὰ μόνον,
ὅπως ἢ τὸς ἄλλας διακρίνομεν
ἢ οὐκ. Σω. ὅποια ἐπὶ τὴν ἰσθμὸν
βίον.

uita egi, utrum uolens ea feci, an ita à Parcis agglomeratū mihi fuit: Min. A Parca scilicet. So. Proinde & boni pariter oēs, & nos, qui mali uidemur, eadem agimus, dū illi obsecundamus. Min. Ita profecto, Clotho uidelicet illi parētes, quę unicuique iniungit, cū primū nātus est, q̄ agenda ipsi sunt S. Si quis igitur ui cōpulsus ab alio occiderit aliquē, cū non possit illi contradicere, à quo cōpescitur, ut uerbi gratia, si carnifex, aut faselles quispiā alter iudici parendo, alter tyranno, quē nam cēdis istius reſi ages: Mi. Quem aliū nisi iudicē aut tyrannū. Quoniā neq̄ ipsum gladium accusare possumus, subseruit enim hic, tanquam instrumentum quoddam animis atq̄ furori accōmodatus illius, qui primo causam hanc prębuit. S. Rectē sane ô Minos, laudo quod hæc etiā exēplo, quasi quodā auctario locupletas. Si quis autem, mittente herō, ueniat ipse aurum uel argentum afferens, utri nam ea gratia haberi debet, aut utri beneficium hoc acceptū referendum est: Min. Et qui misit, Socrata. nam ille qui attulit, minister tantū fuit. So. Vides ne igitur, quā iniusta facis, dum supplicio afficis nos, qui ministri tantum fuimus eorum quę Clotho nobis imperauit, & rutē, dū honore, psequeris eos, qui

βίω, πῶτορα ἰκῶν ἱπρατόρων, ὃ ἐπικύματαί μοι ὑπὸ τῆς μοίρας. Μιν. ὑπὸ τῆς μοίρας ἀπαλλάξαι. Σω. ἐκὼν καὶ οἱ χρηστοὶ ἀπάσσοι τούτοις, καὶ οἱ πονηροὶ δόκουσιν τούτοις ἡμᾶς, ἡκίμη ὑπεριτεῖναι τούτοις, ταῦτα δρωμένη. Μιν. ναὶ. τῇ Κλωθῇ, ἥ ἡκάτω ἐπίταξαι, γυροῦντες τὰ πρακτικά. Σω. ὅμως ἀσπυγμαδῶς ὑπὸ ἄλλης φρονέουσιν τινα, ὃ διωκόμεναι αὐτίκα λέγαμεν ἐκείνῳ βιαζόμεναι, οἷον δύναιται ὁ Λορυφείας. ὃ μὲν δὲ κατὰ πεισθῆς, ὃ δὲ τυραννίῳ, τίνα αἰτίασθαι τῷ φόνει; Μιν. ἀλλοιῶς τὸν δικάστην, ἢ τὸν τύραννον, ἢ πᾶσι δὲ τὸ ξίφος αὐτό. ὑπερὶ αὐτὸ τὸτο ὄργανον ὃν πρὸς τὸν θυμὸν, τῷ πρώτῳ παραδόντι πῶν αἰτίαν. Σωτ. εὐγὶ ὦ Μίνως, ἵτι καὶ ὑπαλαβίσαν τῷ παραδόντι. ὡς δὲ τις ἀποστείλασθαι τῷ δικοπέτε, ἢ καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἀργυρον κομίσωμεν; τίνοι πῶν χάριν ἰστέμεν, ὃ τίνα δύνανται αὐτὰραπτίον; Μιν. τὸν τιμωρὸν ταῦ Σώφρατι. δικάσαντα γὰρ ὃ κομίσας ἔμ. Σωκ. ἐκὼν ὁρᾷ, πῶς ἀδικα ποιᾷς πολλὰ ἡμᾶς ὑπερίτας γυρομένου, ὡς ὃ Κλωθὴ προστάττει, καὶ τούτους τιμῶν τοὺς δίκασσαντα σαρμάνους ἀλλοτέροις ἀγαδοῖς;

qui in alienis bonis ueluti dispensatores quosdam sese gesserunt. Nō enim illud dicere quisquā poterit quod contradicere, aut imperata derectare licitum fuerit in iis, quæ cum omni prorsum vi à necessitate imperata fuerint. Min. Multa, ô Sostrate, & alia uideas licet, minime secundum rationem fieri, si diligenter expendas. Verum tamen tu ex hac quæstione hoc boni consequeris, quam do quidem non prædo solō, uerumetsiam Sophista quidā esse uideris. Solue ipsum Mercuri, nēue deinceps amplius puniatur. Cæterum illud uide, ne & cæteros magis similia interrogare doceas.

ὁ γὰρ δὲ ἰδοὺ ἀπὸν ἔχει τὴν αὐτὴν ἀντιλήψαν δυνάμιν ὡς τοῖς μετὰ πάσις ἀνάγκης περιτάμνεται. Μιν. ὦ Σόστρας, τί πολλὰ ἰδοὺ αὐτοὺς ἄλλα ἢ κατὰ λόγον γινόμενα, ὅτι ἀντιβῶς ὁμιλοῦσι. πλὴν ἀλλὰ σὺ τῷτο ἀπαύσεις ὅτι ἐκβεβήσῃς, δίστι ἢ λητὴς τις ἄντα δοκῇ. ἀπέλυσον αὐτὸν ὡς ἐρμῆ, καὶ μακίτι ἡολαγίστην. ἴσα δὲ, μὴ καὶ τοὺς ἄλλους νεκρὸς ἦεν τῶν τὰ ὅμοια διδάξαι.

Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Υ Σ

Η ΚΑΥΚΑΣΟΣ.

P R O M E T H E U S, sive Caucasus,

A R G V M E N T V M.

Videtur hoc Dialogo Lucianus, id quid & insequentibus facit, Deorum gentiliū vanitatē, & ineptam de illis persuasionem hominum reprehendere atque irridere voluisse. Occasionem autē sumpsit

ex fabula Promethei, quem Poeta fingunt,
 eo quòd Iouem in distributione carniũ de-
 cepisset, deinde & homines formasset, po-
 stremo autem è cœlo ignem surreptum ter-
 ris intulisset, à Ioue Caucaſo alligatum, a-
 quilamq; immiſſam, quæ e par illius carpen-
 do attereret. Fingit itaq; hic interea dũ ru-
 pibus affigitur, cauſſam dicere, & apud
 Mercurium & Vulcanum, de criminibus
 obiectis ſe purgare. Primũ de distribu-
 tione carniũ, per extenuationem, dicendo io-
 cum fuiſſe conuiualem non fraudem, neq;
 tantum ſuppliciũ mereri, ex aduerſo prio-
 ra ſua merita referendo. Secundo loco de
 plasticæ, ubi biſariam reſpondet, & ſuper
 eo: an homines in vniuerſum finxiſſe, Dÿs
 damnoſum fuerit: & ſuper modo & forma;
 oſtendens non modo nihil incommodi fi-
 ctionem hominis attuliſſe Dÿs, verũ e-
 tiam vtilem & propè neceſſariam fuiſſe
 Deinde & hac forma, ita ut Deos referret
 facie, & rationis participes eſſent, neceſſe
 fuiſſe creari. Vltimo de furto ignis reſpon-
 det, neque cœleſti igni quicquam ademptũ
 eſſe, & ad officium Deorum pertinere, ut
 homines iuuent; præſertim cum ea re ipſi.

neq; opus habcant, neq; utantur, homines autem sacrificando indigeant, & ad ipsorum Deorum ministerium adhibeant. Occasio apologia sumitur ex eo, quòd cum Prometheus sui misereri Mercurium iuberet, ille contrà mericò eum pati hæc dixerat.

Mercurius.

ΕΡΜΗΣ.

EN tibi Caucasum & Vulcane, cui miser hic Titan figendus est, Itaq; circumspiciamus, sicubi locus pateat in præcipiti, nudatus niue, cui firmitus infigantur uincula, & unde suspensus ipse magis promineat & fiat còspiciuus. Vulc. Circumspectandum profectò Mercuri nobis est, ne humili loco, ac prope terram affixus, p̄ falsi matris sui (nempe hominū) experiatur auxilia, aut rursus in sublimi propendens, ijs qui in montis radice uersantur, minime appareat.

Quamobrem nisi aliter tibi uisum fuerit, hic in montis medio, supra conuallem, passis hinc atq; illinc eregiōnē manibus, cruci affigatur.

Mer. Rectè dicis, prærupta enim hic undique sunt saxa, & nemini accessa, quippe propendentia parumper in præ-

Ο Μῖν καύνασαι, ὦ Ἡρακλείδη, ὅτι τὸν ἀδελφὸν τιτὰν τῶτον πρὸς ἡλῶσαι δέχσαι. πόρισκο πῶ μιν δι' ἡλῶν κρεμνύντινα ὑπὲρ δαιον, ἵνα πρὸ δὲ χιόνος γυμνός ἔσται, ὡς βεβαίωτόρου κατὰ παγὰν τὰ δισμά, καὶ ὅτι ἅπανσι πόρισαντες εἶν κρεμάνουσιν. Ἡρακλ. πόρισκο πῶ μιν ὦ Ερμῆ, ὅτι γὰρ ταπεινὸν ἢ πρὸς γαυρὸν σταυρῶσαι χρεὶν, ὡς μὴ ὑπαμύναν αὐτῶν τὰ πλάσματα αὐτῶ οἱ ἀνδρες, ὅτι μὴ ἴσας τὰ τὸ ἄνθρωπον. ἀσφαις γὰρ αὐτοὶ ἐν τοῖς ἰστέτοι. ἀλλ' εἰ δὲ καὶ, κατὰ μέτρον ἰσταυνδὰ πονεῖν ὑπὲρ δὲ φάγγος ἀνισταυρῶσαι, ἵνα πρὸς ταύτας τὸ χῆρι ἀπὸ τούτων πρὸς τὸ ἰσχυρότερον. Ερμ.

ἵνα λίγαι, ἀπὸ τομοῖ τι γὰρ αἰ πῶν τρω, καὶ ἀπὸ πρὸς βαται, πᾶν τὰ χεῖρ

præceptis, tanta proinde angustia, ut nullum penitus recipiant vestigium, quum vix summus hic infestas pedibus, Denique quam maxime opportuna, in quibus furca fiat. Ne igitur cuncteris Promethee, sed ascende, & præbe te monti affigendum. PRO. At vos saltem, ô Mercuri, & Vulcane, misereſcite mei qui citra ullam prorsus noxam calamitatem istam incidi, MBR. Misereſcite ais, Promethee, Tanquam par sit tibi Caucaſo alligari, nisi nos quoque ambos Iuppiter eidem poenæ mox destinet, veluti mandato suo immorigeros: Sed tu potius dexteram. Vulcane tu reclude & affige, malleo potenter immisso. Præbe læuam, quo & illa rite implicetur. Bene actum, iam nunc deuolutura tibi aquipiam tibi unquā desit premij, pro opere illo tuo, tam pulchro, tum ingentioſo. P. O Saturne, ô lapete, & tu Tellus parens, infelix ego quibus afficior poenis: qui neque facinus unquam graue admiserim. M. Nullum facinus ais Promethee: qui primò quidem distribuenda carniū obieris munus,

mirum

γασσὼν ὦ Προμηθεύ, ὅς περ πρῶτα τῶν τοιῶν τῶν κριῶν ἰγχευομένην,

χρόνῳ ἤριμα ἐπινυνδύνῃ. καὶ τῷ περὶ τρυφῶν ταύτῃ ὀκνηματὸς ἔχῃ τῶν ἐπίβασιν, ὡς ἀνθρώπος δόδοι τῷ ὀνόματι ἰσθάναι. καὶ ὁλως ἐπικαυροῦται. ὁ θάνατος αὐτοῦ γίνετο. μὴ μίλλῃ ὅν ὦ Προμηθεύ, ἀλλὰ ἀνάβαινε, καὶ πάρεχαι σιαυτὸν καταπαγνισμένην πρὸς τὸ ἔρ. Πρ. ἀλλ' ὅμως γόῳ ὦ Ἡφαίστι, καὶ Ερμῇ, λιθίσσάμι παρὰ τῶν ἀξίων ἀστυχοῦντα, Ερμ. τὸτ' ἴφρι ὦ Προμηθεύ τῇ λιθίσσασαι, αὐτὶ τῇ αὐαστολεπιδύναται αὐτὶ κα μάλῃ παρακῆσσοντας τοῦ ἐπιτάγματος. ὃ ἔχῃ καὶ ἄντα σοι δοκᾷ ὁ καύκας, καὶ ἄλλοις αὐτοῦ χαρῆσαι δύο προσπαταλόνδυναι; ἀλλ' ὄριγι τῶν διξιάδ. σὺ δὲ ὦ Ἡφαίστι λιθάσκει, καὶ προσέλον, καὶ τῶν σφύρας ἰρρώμινος κατάφρι. δὲ καὶ τῶν ἰτίρας κατελύνφθω ἰὺ μάλῃ καὶ αὐτῇ. ἰὺ ἔχῃ. καταπύσσεται ἡ δὲ καὶ ὁ αὐτὸς ἀποκτείνῃ τὸ ὑπαρ, ὡς πάντα ἔχῃς αὐτὶ ὅτι λιθῆς καὶ δυνήχῃς πλαστικῆς. Πρ. ὦ Κρόνι, καὶ Ἰαπτοῦ, καὶ σὺ γὰρ μῦθός, ὅτι πῶποδα ὁ λιθοδαίμων, σὺ δὲ δυνὸν ἀργασμῶν. Ε. μ. ὁ δὲ δυνὸν ἀργασμῶν.

mirum quā uafre egeris atq;
improbe, opimā em partē ti
bi subduces, Ioui ossib. can
dido adipe uelatis, imposui
sti. Hesiodi ipsius mihi iā in
mentē uenit, qui me Hercle
de hac re uerba facit. Deins
de & homines effinxisti, ani
mantis genus, quo nō est al
liud uersutū magis ac calli
dū ut quidē maxime omniū
oulier. Super omnia autē in
gnē thesaurū deorum multo
omniū pstantissimum furtim
surripuisti, hominib. eiusce
osum tradēs. At uerō quā iā
ta admiseris flagitia, mirum
quō dicere ausis te quasi in
somn. & nemini prorsus in
iurium uinculis implicari. ¶
Pro. Videris quoq; & tu mi
hi Mercuri, iuxta poetā in
cusare innocuū, qñ talia mi
hi obijcis, q̄ ego iure opti
mo me fecisse cōsiderim, ob
quā equidē in Phytaneo pu
blice alendū me, si promeris
to meū agere, censuissē.
Verū si uacat tibi audire ex
me defensionē minime inius
cundā, ego detortā in me cul
pā facili conatu diluere con
rauerō, simul atq; prospicū
fuerit oratione mea, quā inie
que aduersum me Iupiter
pronunciauerit. Tu uerō quā
doquidē rā eloquio polles
quā iuris scientia, Iouis par
tes tuearis. Deniq; effingas
ut lubet, quōd me haud iniu
ria ppe. portas Caspiae Cau
caso isti affigandū iudicari,
quo miserrimū Scythiis on.rib. q̄a spectaculū. Mer. Inanē inius
tis opē Prometheus, si prouocare uelis à Iouis in te lata sententia, tene

ἔτσι ἀδινὸν ἰποιόν, καὶ ἀπα
τηλῶ, ὡς αὐτῷ ᾔτὰ κάλλιστα
ὑπεβλήσθαι, τὸν δ' αὖτε παρα
λογίζασθαι, ἐπὶ τὰ καλῶς ἀργί
τι δὴ μῶ; μὴ μνησθαι καὶ τοῦ
δ' ἔτσι ἀπίπτει. ἰπῶτα δὲ
τὲς ἀνδρόπαις ἀνέπλασαι, κα
περγότατα ἴσα. καὶ μάστιγά γε
τὰς γυναικας. ὑδὲ πᾶσι δὲ τὸ
τιμωτάτον κατὰ τῶν θεῶν τὸ
πῶς κλέψαι, καὶ τότε ἰδὼνας
τοῖς ἀνδρόποις, τοσαῦτα δεινὰ
ἀργασμῶ; φησὶ μηδὲν ἀδικο
κῆσαι διδιδῶσαι. Πρ. ἵππας δ'
ἐγμὸ καὶ σὺ κατὰ τὸν ποιητὴν
ἀναίτιον αἰτιᾶται, ὅτι τὰ τοιαῦ
τα περιφέρει, ἐφ' οἷς ἐγὼ γε καὶ
ἐν περὶ ταυτοῦ στήσεως, ἐπὶ δὲ
καὶ ἰγύγνιτο, ἐπιμυσάμην αὖ
ἐμαυτὸν. αἰ γὰρ σχολή σοι, ὁ δὲ
με αὖ σοι καὶ δικαιολογισαίμην
ὑπὲρ τῶν ὑπεβλήσθαι, ὡς λέ
ξαμι ἀδικὰ ἰγνυμένα πᾶσι
μὲ τὸν Δία, σὺ δ' ἐπεμύνησ' γὰρ σὺ
καὶ δικαιοκῆς. ἀπολόγησά μ'
πρὸς αὐτὸ, ὅτι δικαιοὶ τῶν ψῶ
φον ἴσθι, αἰνέταις γὰρ αἰμὶ καὶ
σιον τῶν κασιγνήτων τῶν πε
λῶν, ἐπὶ τῷ καυκάσῳ. οἰκιστὴν
δίκαια πᾶσι συνέβαι. Ερ. ἴωλον
ᾔτ' ἂν προμηθεὺς τῶν ἱφισιμ ἀγῶ
ν, καὶ ἐς τὸ δὲν δίδω. ἡμῖς δ' ἔρ
λίσσι. καὶ γὰρ ἄλλως περὶ μιν τὰν

ita tentare enim isthuc prop-
sus existimo inutile. Verum
quod alioqui transper mihi hic
manendus est, dum ex arduo
aduolet aquila, quæ epatis
tui curam gerat, occasionem
nimis hæc nobis mora mis-
istrabitte auscultandi de-
clamantem, qui præter alia
quo cunctos mortales super-
ras, Rethoricæ quoque pro-
be calles. Pr. Primum igitur
Mercuri tu uelim dicas, quod
de rebus mecum pater tuus
expoſtulet, quas, dein exag-
gerare tibi licebit, & longe
grauissimas facere. Caueto
autem imprimis, ne præter-
missum tibi aliquid excidat.
Ceterum tu Vulcanæ censor
esto, ac de caussa cognoscas
uultum. Vul. Ita me amet Iu-
piter, pro iudice accusator
tibi fururus sum, eo quod cō-
spilato igni, gelidā mihi ofe-
ficinā reddideris. Pro. Parti-
ti igitur uos cōueniet actio-
nem, ut tu quæ ad furtū pers-
tinēt, in unū cōgeras: at Mer-
curius quæ hominū forma-
tioni cōueniunt, carniūque di-
stributioni impugnare con-
etur. Nihil aut uideo quod uos
remoreur, quum ambo sitis
egregij artifices, & ad cōpo-
site dicendū impēdio instru-
ati. Vul. Mer. meā obibit, præ-
uinciam, cui hæc non obiter
curæ sunt, ut pote Rhetori-
nam ego hand quaquā in iudicialib. dissertationib. uerſor, sed
magis circa focum, ibique nō nihil est quod meæ possunt uires, &
pactio oratorem agam non uideo. Pro. Nihil est quod Mer-
curium de furto dicturum suspicem. Quomodo enim furti me
suggillauit

ἀναγκάων, ἵετι αὖ δ' ἀνδρὶ κα-
ταπῇ ἐπαυλῆσθ' ὁμῶς οὐ τὸ ὅ-
παι. πλὴν ἐν τῷ μίσην δὲ τὰς
πλὴν σχολῶν καλῶς αὖ ἐν ἴχον,
ὡς ἀνδράσι κατὰ χεῖρας αὐτοῖς
φισικῶν, οἷον αὐτὸν πανουργία
τοῖς ἐν τοῖς λόγοις, Προ. πρὸς τοῖς
ὅν ὡς ἔρμαι ἴσχυι, καὶ ἴπῳ με ὡς
ἀνέτατα καταχρύσει, μὴ δὲ
λαθυῖς τι τῶν δικαίων τῷ πα-
τρί. σὶ ἢ ὡς ἠφαισι, δικαίως
ποιοῦμαι ἵκνυι. ἠφαι. μὰ Δι' ἀλ-
λὰ κατ' ἔργον αὐτὴν δικαίως ἴδῃ
μὴ ἔξῃ, δὲ τὸ πῦρ ὑφ' ἡλίου, &
ψυχρὰν μὲν πλὴν ἡλίου ἀπὸ τοῦ
λοιπῶν. Προ. ὅκῃ δὲ δικαίως
πλὴν καταχρύσει, σὺ μὲν πρὸς τοῖς
κλοπῆς ὅδ' ὡς σὺ αὐτῇ, ἢ ἔρμαι δὲ
καὶ πλὴν ἀνδρῶν ποιοῖσιν, καὶ πλὴν
κραισσομίας αἰτιάσεται. ἀμφὶ ἢ
τι χρίται, καὶ οἷον ἀνδρὶ εἶναι
τι εἶναι. ἠφαι. ἢ ἔρμαι καὶ ὑπὲρ
ἐμῆ ἱερὰ ἵκνυι γὰρ ἢ πρὸς τοῖς
τοῖς δικανικοῖς ἴμαι. ἀλλ' ἀμφὶ
πλὴν ἡλίου ἵκνυι τὰ πολλά. ἢ
ἢ, ῥῶτον ὅτι, καὶ τὰ τοιαῦτα ὡς
πρὸς γῆρας μεμλιτῆται αὐτῷ.
Προ. ἵκνυι μὲν δὲ αὐτῷ ὡς ἡλίου
καὶ πρὸς τοῖς κλοπῆς τὸν ἔρμαι
ἵκνυι αὐτῷ εἶναι, ἢ δὲ ὅτι

Διὰ

suggillaueris cui⁹ ipse aus-
tor est : Vnde necessitudo
quædam mihi cum Mercu-
rio intercedit, propter idem
artificium. Atqui tempus ex-
petit⁹ Maix soboles, si me
culpe cuiuspiam arguere ue-
lis, ut modo proponas accu-
sationem. M. Si mihi propo-
situm sit malefacta tua inse-
ctari, longa profect⁹ ora-
tione opus fuerit, & appa-
ratu aliquo, neq; enim quasi
compendio quodam recen-
sere crimina satis est. Quo
pacto uidelicet cōmisso tibi
distribuendarum carnum
officio, regem meliori parte
fraudaueris atq; illam pro
te seruaris. Quodq; homi-
nes, quos esse minime dece-
bas, effinxeris. Deniq; quod
ignem quocq; ꝑ nobis fustu-
leris, ad illos eum pe. ferens.
Qua in re abusus es, profe-
ct⁹ uir optime, loquis benigni-
tate, ac uisus es mihi eam pa-
rum intellexisse. At uero si
hec inficiaberis te admisisse
flagitia, longiore tecum uita-
mur sermone, quo simul &
dīcta tua refellamus, & ut ue-
ritas quā maxime fiat pers-
picua, laboremus. Ceterū
si ea concesseris, quæ de car-
nium diuisione diximus, ho-
minibus recens formatis, at
quæ ablato igni, abunde iam
mihi in hac accusatione sas-
tisfactum est. Quid enim
pluribus opus: quando ali-
ter dicere iam plane sit nu-
gari. P R O. Si quidem
isthuc

διὰν μοι τὸ τοῦτο ἰμοτίχον ἴσ-
τι. πλὴν ἀλλ' ἂν καὶ τοῦτον ὁ
Μαίας πᾶν ὑφίστασαι, λαγρόν ἔ-
δει πωδᾶναι τὴν κατηγορίαν.
Εἰμ. πᾶν γὰρ ὁ Προμηθεὺς
μακρὴν δ' αὖ λῆγαν, καὶ ἰκασθε-
τιν⁹ παρασκονῆς, ἐπὶ τὰ σοὶ
πικραγμένα. ἐχὶ δὲ ἀπόχρη-
μὴν τὰ κεφάλαια εἰπᾶν τῶν
ἀδικημάτων. ὅτι ἐπιτραπίντι
σοι μῆράσαι τὰ κρία, σοὶ τῷ
μὲν τὰ λελλίστα ἐφύλαττο,
δυσπάτησας δὲ τὸν βασιλῆα,
καὶ τ. ὅς αἰθρῶντες αὐτοπλά-
σας, ἐδὲν δίδυμ. καὶ τὸ πῦρ
κλίψας παρ' ἡμῶν, ἰσέμισας
παρ' αὐτοῦς. καὶ μοι δεικᾶς ὁ
βίλτισι, μὴ σωτηρᾶς ἐπὶ τοῖς
τελικύτοις, πᾶν φιλασθῆναι
σου τοῦ Διὸς πικραμλῆ⁹.
ἀμὲν οὖν ἔχασ⁹ ἂν μὴ ἐργά-
σασαυτὰ, δίδος καὶ διελύγ-
χας, καὶ ῥῆσιν τινα μακροῦ
ἀπειάναι. καὶ περᾶσθαι ὡς ἴ-
νι μάλιστα ἱμφανίσαν τὴν ἀλή-
θειαν, ἂν δὲ φῆς τοιαύτῳ πεπε-
ῖσθαι τὴν νομὴν τῶν κριῶν,
καὶ τὰ πῶρὶ τοῦς αὐθρῶντες
λαυνονργῆσαι, καὶ τὸ πῦρ ἰνα
κλοφίνας, ἰκασθῆς καταγέρ-
ταί μοι, καὶ μακρότερα ἐν
αὐτοῖς εἶποιμι. ἄρ⁹ γὰρ ἄλλως
τὸ τοιοῦτον. Πρῶ. ἀμὲν καὶ
ταῦτα

isthuc an sit negari possit ac uiderimus. Nunc uerò quos niam absoluta tibi est aduersum me (ut ais) accusatio. Ego præpiciens Mercurij hæc obiecta facile amoliri tentauero: Et primo quidem audi obsecro quæ dicam de carnibus: Cætum testor, si me non Iouis loco nunc pudet, ut recenseam quā ille sit pusillanimus & querulus, nō tū aliā ob causam quā quia minuscula quædā ossa in portione, quæ sibi forte obtigerat, offendit, & huius rei gratia, me tanto nunc tempore a cunctis prodeco habetis, palis huc affligēdū misit: Immemor sane quib. eū itue-
rim beneficijs, nec p. satis pbe-
perendēs cuius momēti sit
tātæ indignatiōis origo atq. materia. Nā quis non uidet
puerilem hanc esse iram, ut
excandescas, & iniquo fe-
ras animo, quia maiore par-
tem non acceperis? Verūm
quando foret æquius Mer-
curi conuiualium huiusmodi
di fraudis, deinceps nere-
coritari quidem? Et dimissa
ira, symposij delictum ueluti
lufum æstimare atq. iocum.
Quippe quum in crastinum
cōtinere odium & meminif-
se iniuriæ ueteris, haud quas
quam reges deceat, nedū
cam deos. Sed agendum tol-
lāmus ē conuiuijs lepōres il-
lōs & sales, risum & subdo-
las captiones. Quid, oro, p-
ter temulētia, edacitatem, &
Stenium

ταῦτα λῶρες ὄντιν ἄνθρωποι. ἀψί-
μιδα μικρὸν ὕψος. ἐγὼ ἡ καὶ
ἐπείπερ ἰκανὰ φῆς εἶναι τὰ λατῆ
γερωμένα, παρὰ σέ μοι ὡς αὐτοῖς
τι ὦ, διαλύσασθαι τὰ ἐγκλήμα-
τα, καὶ πρῶτων μὲν ἀκυσσῶν τὰ
πρὸ τῶν κριῶν. καὶ τοι νῦν
τὸν ἄρσεν, καὶ νῦν λίγυρ ταῦ-
τα, αἰσχύνεσθαι ὑπὲρ τοῦ Δι-
ὸς, εἰ οὐτῷ μικροδύ- καὶ μὴ
ψίμοις ὄντι, ὡς δίδῃ μικρὸν
ἐστὲν ἐν τῇ μερίδι ὄντος, ἀνα-
σκολοπιᾷ ποσειδῶνα πῶππην
παλαῖον ἔτι δὲν, μήτι δὲ
συμμαχίας μηχανεύσασθαι.
μήτι αὐτὸ δὲ ὄργης τὸ κεφάλαι-
ον ἔστιν ἐννοήσασθαι καὶ αἰμα-
ρακίου τὸ τοῖσδε ἐργάζεσθαι,
καὶ ἀγανακτῆν, εἰ μὴ τὸ μέ-
σον αὐτοῖς λυφίται. καὶ τοι τάς
γὰρ ἀπάτας ὦ Ἑρμῆ τὰς το-
ιούτας συμποτικὰς ὄσας, οὐ
χρὲν εἶμαι ἀπονημενός, ἀλλ'
εἰ καὶ τι ἡμάρτηται μετὰ ξυῖον
χουμένον, παιδαίον ὑγῆσθαι,
καὶ αὐτοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ λα-
ταλιπῆρ πῶν ἐργῶν. ἐἴ ἡ τὸ αὐ-
τιον ταμῶνιδαι τὸ μῖσ- καὶ
μνησικακῆν, καὶ ἑωλέν τινα
μνήμῃ διαφυλάττειν. ἀπαγί-
οντι δὲ τοῖς πρίστον, ἔτι ἄλλως
βασιλικόν. ὦ γὰρ ἀφίλη τις
τὸ συμποσίῳ τὰς κομψάδας τῶ-
τας, ἀπά. ὦν, ἡ σπουδαία, καὶ

silentium fiet reliqui? Quæ
quum tristitia admodum sint,
& parum iucunda, decetius
exulare crediderim huiusce
modi à conuiuio: Nam Iouë
in posterum diem recordan-
dum, quis oro, putaret huius-
ce distributionis carnis
annum: in qua nil præter iocum
notares ac lusum. Vt ne inte-
rim dicâ, quod molestè non
nihil esset laturus, tanquam
his rebus leuiculis potuerit
offendi. Nil enim aliud ex-
plorare uolebam in ea diuisi-
one, quam in defectu par-
tim, meliorem num Iuppiter
ab alijs dignosceret. Sed age
Mercuri, ut tibi iam aliquid
concedamus, minorem por-
tionem ei tradidimus in par-
titione: adde quod sordidam,
quod horridam atq; mole-
stam, & si lubet singe me o-
mnino portionem sustulisse.
Quid tum? Nunquid ideo
decebat ut cœlû (ceu pro-
uerbio dicitur) terræ misce-
retur, uincola excogitares,
et cruces totusq; Caucasus
aquilæ dehinc demitteretur,
quæ epar dilaniaret? Fallor
si hæc non sunt aperta pusil-
lanimitatis indicia, animiq;
ignobilis & propèss in irâ.
Nam quum hæc agit ob pau-
culas carnes, quid oro fecis-
set, si bos integer illi fuisset
adpatus? Videre iâ licet hos
mines in pari negotio, lōge
modestius affectos, qui quàm
dijs immortalib. natura sint
inferiores, acri⁹ illos excan-
descere par erat quam deos.

τὸ σιλαϊναῖον, καὶ ἐπιγλήξῃ, τὸ
κατακλιπόμενον ὅτι μίση, καὶ
σινπὺ, σκυδρυνὰ καὶ ἀνερπὴ
πράγματα, καὶ ἕκτα συμπα-
σίῳ περιπνύτα, ὅτι γὰρ ἐλπίς μου
μονόουμ ὅτι τίνι ὑπεραίαν ἵτι
ἔμην τὸν Δία, ὅχ' ὅπως καὶ τῆς
καὶ ταῦτα ἐκ' αὐτοῖς ἀγαπητέον,
καὶ παῶ ληθα ἡγήσεται πιπτο
δίνας, οἱ δ' αὖτις μου τις κρέα, καὶ
Διὰν τισα ἱπαιξί, παρὶ μὲν
οἱ Διὰ γνώσειται τὸ βέλτιον ὁ αἰ-
ρέμην. τίθη ἦ Ἐρμῆ τὸ χαο-
λιπώτορον μὴ τίνι ἱλάττω μὲν-
δαν ἀποτινιμκίνας τῷ Διῷ, τίνι
δ' ὅλιν ὑψηλῶσαι. τί δ' ἐν Διὰ
τῶτο ἱχρῶν, τὸ τῷ λόγῳ, τῇ γῇ τῷ
ἄρα δὲ ἀναμιμίχθαι, ἡ Διὸς μὲν
καὶ ταυρὸς, καὶ καύπασιν ὅλιν
ἔπιουαῖν, ἡ αἰτὶς καταπύμπαν,
ἡ τὸ ἱπάρ' ἱκκίτην; ἔρα γὰρ μὴ
πολλὴν ταῦτα καταγορῇ τῷ ἄ-
γακτεῖον. αὐτὸ μακροφύ-
χισιν. καὶ ἀγίνασο ὅτι γνώμη,
καὶ πρὸς ἱγλῶν σὺ χίραιο, τί αὖ
ἱποίησο ὅτι ὅλον βῆν ἀπολί-
σαι, οἱ λυρῶν δόγην ἱνικα τοιαῦ-
τα ἱγλάσται; καὶ τοι πῶσον οἱ
ἀνθρώποις γουμοσίν' ἔρον δια-
κασται πρὸς τὰ τοιαῦτα, ὅτι ἁ-
πὸς ἢ καὶ τὰ ἱε ἱγλῶν ὀφύτιοις,
ὄναι τῶν διῶν; ἀλλ' ὅμοις ἱκκί-
νου ὅναι ἱτιμ ἱστις τῷ μαγίρῳ
ταυρῷ

equum cruci adiudicari, eam ob causam, quod carnes colligans immissum iusculo digitum uisus sit circumlambere, aut ex uero nonnihil totarum carnum uallens uosrarit. Magis enim ueniam illis impertiant, nisi uehementer fuerint irati, tunc enim incutiunt coquo pugnū, aut uerberant genas: uerūm qui in crucem ullū sustulerit, inuenias neminem. Et hæc de carni, uilis sanè defensio: sed unde multo uilior planè ac turpior in louē redūdet accusatio Tēpus nunc monet, ut deplasmate & hominibus me formatis, differatur. Qua in re geminā cōstat sitā esse accusationē. Necp̄ satis comperit habeo Mercuri, cuius iā culpæ me primo reū agas: Num illius, quod homines haud quaquā procreari debuerint, qui mouerētur: sed cōducibilis foret terrā ipsam, unde sunt progeniti, prorsus esse ociosam: An uerō, quod formati quidē homines haud fuerit absurdum sed longè aliter, & ferme ad aliam figuram ac formā, quā ego illos fabricarim. Ego ad utrumq̄ facile responderim, simulatq̄ ostendere tentauero, quod non modò nulla penitus iactura maloue deorū homines in uitā sunt adducti: uerum etiam, quod in rem eorum isthuc potissimum cedat, magis quam si (ut iam olim fuit) tellus deserta,

ταυρῶν αὐτὸ τιμῆσαιτο, εἰ τὰ κρέα ἱψὺν λαβὰς τὸν δάκτυλον τοῦ ζυμῶ πρὸς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τοῦ μύλων ἀποσπᾶσαι τῶν κριῶν κατιβρίχδιον, ἀλλὰ συγγνώμῃ ἀπονέμειν αὐτοῖς. εἰ δὲ καὶ πάντῃ ἐγγιγῆσθαι, ἢ κοινὸν λαοῖς ἐνέτριψαι, ἢ καὶ κατὰ πόριν ἐπάταξαι, ἀνιστολοποιῶν δὲ ἑλθεῖν πρὸς αὐτοῖς τῶν ταλικῶν ἑνὶναι. καὶ πρὸς μὲν τῶν κριῶν, τοσαῦτα. αἰσχρὰ μὲν καὶ μοι ἀπολογεῖσθαι, πολλὸν δὲ αἰσχρὸν κατηγορεῖν ἐμὴν. πρὸς δὲ τὴν πλάσιν, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνδράσι ἐπίσταται, καὶ τοῖς ἑαυτῶν λίγαν. τοῦτο δὲ ὡς ἐμὴν διπλῶς ἔχω τὴν κατηγορίαν, οὐκ οἶδα καὶ δ' ὅτι πρὸς πόριν αἰτιάσθαι μοι, πότιρα, ὡς εἰ δὲ ἔλθῃ ἐκ τῶν τοῖς ἀνδράσι γιγνόμεναι, ἀλλ' ἔμεινον ὡς ἀγριμῶν αὐτοῖς γὰρ ἄλλως ὄντας ἀνέργασθαι, ἢ ὡς πικρὰν μὲν ἐκ τῶν, ἄλλων δὲ τινα καὶ μὴ τοῦτον δισχεματίζειν τὸν τρόπον; ἐγὼ δὲ ὅμως ὑποδράμω ἐν τῷ. καὶ πρῶτον γὰρ ὡς εὐδαιμία τοῖς θεοῖς ἀπὸ τούτου βλάβη γίγνεται, τῶν ἀνδράπων ἐς τὸν βίον παραχθίστην, παρὰ σωματικῶν. ἐπιστάται δὲ ὡς καὶ συμφέροντα καὶ ἀμύνη ταῦτα αὐτοῖς παρὰ πικρῶν.

desert, & hominibus, qui
eam colerent, destituta man-
neret, Sic enim nullo nego-
cio palam fiet, num ego de-
liquerim, in hac forinæ huius
manæ renouatione, quæ
solam constat diuinam esse,
& planè cœlestem. Quum
itaque tellus inculta, rudi ac
hirsuta sylua horresceret, ac
squaleret sita adeo ut neque
usquam gentiam uideres æ-
ras deorum, templum, statu-
am, simulachrum, aut aliud
huiusmodi, quemadmo-
dum summa diligentia iam
undiç apparent hæc ela-
borata, nō sine eximia deo-
rum ueneratione. Ego quū
alioqui propensus sum ad
providendum in communi,
ne quid delit, quod ad in-
crementum rei diuinæ, des-
cus, ac uenustatem pertines-
at, tacitus mecum reputaui,
nec quicquā posse fieri me-
lius, quam si pulcherrimi ac-
ciperem, & inde animantia
effingerem nobis dñs, for-
ma, non admodum absimi-
lia. Quippe uel id erat uniu-
cum, in quo mihi natura di-
uina deficere uidebatur, qđ
nullius collatione felicior
appareret atque perfectior
ueluti, modo si eam cum hos-
tine conferas, prudentia,
ingenio, ac rerum optima-
rum captu intellectuue pres-
stante, sed mortali tamen.
Cæterū iuxta Poetæ di-
ctum terram aquæ commu-
tens ex liquida mollicq̃
homines,

λὺ, ὃ ἰερὸν μὲν καὶ ἀπὸ θεοῦ
σωθῆναι τῶν γῆν μιν ἐν. ἢν τῇ
νῦν πάλαι, ῥῆσιν γὰρ οὕτω δὴ
λορὸν αὖ γένοιτο ἢ τι ὑδὲν καὶ
γῶ μεταποσμήσας, καὶ νῦν τῇ-
σας τὰ πρὸ τῶν ἀνθρώπων, τὸ
δαρμόνιον καὶ τὸ ἰσορῶνιον γί-
νῃ, ὃ γὰρ δὲ. Ἀγρίοντι χρῆμα
καὶ ἄμορφον, ὕλαις ἀπασα,
καὶ ταύταις ἀνήμεροις λάσει.
ἔτι δὲ βῆμει διῶν, ὃ νῦν, πῆ-
δον δὲ ἀγαλμα, ὃ ξείνον, ὃ τί
ἄλλο ταῦτο, οἷα πολλὰ νῦν ἀ-
παντα χεῖρι φαίνεται μετὰ πᾶ-
σιν ὑδὲν καὶ τῶν μὲν, ἢ
γῶ δὲ, ἀλλὰ γὰρ τι πρὸ βουλήσιν
οἷς τὸ κοινὸν καὶ σκοπῶν ὅπως
ἀνθρώποις μὲν τὰ τῶν διῶν,
ἐπιδόσει δὲ καὶ τὰλλα πασ-
τα ἰς κῆσμον, καὶ ἰάλλει, ἢ
ῥῆσιν ὡς ἀμεινον ἢ ἰλίγον ὅ-
σον τοῦ πηλοῦ λαβόντα, ῥῆσιν
τινὰ συστήσασθαι, καὶ ἀναπλά-
σαι, τὰς μορφὰς μὲν ὅμιν αὐ-
τοῖς προσιοκῶτα, καὶ γὰρ ἰνδῶν
σι ὡς τῶν τῶ δᾶν, μὲν ὄντ^ς τοῦ
ἰσάντ^ς αὐτῶν καὶ πρὸς δὲ ἰμε-
λην ὃ βῆτασις γιγνομένη, δὲ
λαμνοῖσι τῶν ἀποφάντων αὐ-
τό. δυντόν μιν τοι αὐτοῖς ἄναι,
συμπεχονώτατον δ' ἄλλως, καὶ
σωσιμώτατον, καὶ τοῦ βελτί-
ου καὶ ἀσπίδου.

κατὰ

Domines, Mineruam interea
adhortatus ut in opere ab-
soluendo mihi ferres suppe-
tias. Hæc sunt magna illa &
ardua, quibus nos deos oſa-
ſendimus, totiusq; mali ut
uides hæc summa est ex luc-
to perfecta nobis sunt ani-
mantia, & quod ante hac im-
motum erat, nos ad mobilis-
tatem perduximus. Iam ues-
to mirum quam indignetur
Iupiter, ex tali terrestrium
animantium formatione,
Quasi uero deinceps deo-
rum sustinere cogatur penu-
riam, & procreatis homini-
bus, iam futuram sit, ut dijs
suis orbetur: uerum quis un-
quam tam demens extiterit,
ut solitudinem in Iouis cus-
gia propter generatos homi-
nes, aliquando uerisimiliter
futuram formidare queat?
Nisi forte id ueretur, ne dese-
ctionem moliantur homines
& armis deos laceſſant, id
quod olim fecerunt Gigan-
tes. Itaque neminem fugit,
qua ego sim modestia, ut iã
iniquè de me quispiam quera-
tur, uel operibus mea indu-
ſtria absolutis, quod inde
dij immortales offensis sint,
ac damnum acceperint.

Quin tu Mercuri minimum
aliquod profer, & ego cog-
noscere ueluti merito has da-
turus sim pœnas. Atqui in-
proptu est cognoscere, quan-
ta hinc dijs accedat utilitas,
Si contempleris terram, que
prius informi situ ac squalore obducta erat, uerbis, agriculturis
& mitiorib; plâtis exornatâ, mare nauigatum, insulas habitatas,

κατα τὸν ποιητικὸν λόγον, γαῖ-
αν ὕδασι φύρας, καὶ διαμαλῶ-
ξας, αὐτοπλάσας τὰς ἀνθρώπων
καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρακαλί-
σαι σωσιπιαλίδαι μοι τὸ
ἔργον. ταῦτ' ὅστις ἂν μεγάλην
ἐγὼ τοῦς Διὸς ἡλίκεα. καὶ τὸ
σύμμιμα ὄρεας πηλίκην, αἱ ἐκ πη-
λοῦ ῥῶα ποιοῖσιν, καὶ τὸ τε
ἀκίνητον αἰε κίνησιν ἡγαγόν.
καὶ ὥς ἴσκει τὸ ἀπ' ἰκάνου, ἥτις
τοῖς Διὶ αἰσιν οἱ Διὶ, διότι καὶ
ἐπὶ γῆς θνητὰ ῥῶα τινα γίγνυν-
ται. εἴτω γὰρ καὶ ἀγαυαντὰ ὁ
Σὺς ὡς πρὸς ἡλαττεμελῶν τῶν
διῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων γινέ-
σιν, αἱ μὴ ἄρα τοῦτο λέειν, καὶ
μὴ ὅτοι ἀπότασιν ἐπ' αὐτὸν
βουλοῦσθαι, καὶ πόλιν ὅτι
νῆκται πρὸς τοὺς Διὸς, ὡς
σπὸρ οἱ γίγαντες. ἀλλ' ὅτι
μὲν Διὶ ὁ Διὶ ἡλίκεα πρὸς ἡ-
μῶν Ἐρμῆ καὶ τῶν ἡμῶν ἔργων,
Διὶ καὶ ὅς οὐδέ τι καὶ ἐν τῷ
μικροτάτῳ, καὶ γὰρ σιωπήσωμαι,
ἢ Διὶ καὶ ἴσκει πικρὸς πρὸς
ἡμῶν. ὅτι δὲ χρήσιμα ταῦτα γί-
γνυνται τοῖς Διὶ, εἴτις αὖ μά-
λιστα αὐχμηρὰ καὶ ἀκαλλῶ εἰ-
σαν, ἀλλὰ πόλιν, καὶ γινώσκ-
αμε, καὶ φησὶς ἡμῖν διὰ
κοσμημένην, καὶ τὴν θάλατταν

aras & delubra, sacrificia & festiuitates, adeout iā passim uię & fora, deniq̃ quocūq̃ te uertas . prsus omnia Iouis plena sint. Quod si ego rei priuatę intentus solum mihi homines rem adeo pręclarā effinxissem, profectō quantum ex fructu conijces reliceret, qui ad me inde rediret, uos dii immortales opibus & ditione ne mihi quidem conferēdi sitis. Verū ego in commune deorū utilitati consulens ac cōmodi proprii negligentior, in rem uestram homines potissimū produxi. Nam si quę ad Remp. attinent, ego attenuare molior quo res meas promoueam, uelim mihi comēmonstres templum Promethei, quemadmodū Iouis & Apollinis, nusquam non uideas deniq̃ & tibi Mercuri quedam delubra sunt sacra. Cæterū isthuc interea tecum expeudas uelim, num tibi bonum aliquid appareat, sine omni penitus teste, & nū oblectare queat habentē possessio, aut op⁹ quōd nemo uideat, nemo laudet, nemo admiretur. Quod ideo dixerim, quia nisi fierent homines, izm futurum erat, ut omnis cunctarum rerum decore esset sine teste, & opes nostrę ne ā nobis, quidem ipsis haberentur in precio, quum nemo alius sit qui harum admiratione caperetur.

Adde, quod nemo ex nobis felicitatem suā sit intellecturus, si nō liceat se conferre cū illis, qui respectu quodā sunt inferiores, q̃p̃ re bono

πλουμένω, καὶ τὰς θήσους ἡτοικουμένης, ἅπαντα καὶ διὰ βωμούς, καὶ θυσίας, καὶ ναυὶ καὶ πανηγύρεσι. μεταί δι' αὐτοῦ πᾶσαι μὲν ἀγαί, πᾶσαι δὲ αὐδρῶπων ἀγοραί, καὶ γὰρ ἐν ἱμαυτῷ μόνῳ κτῆμα τῶτε ἱπλάσάμην, ἱπλιούκτου μὲν ὅτι χρῆσις, νῦν δ' αἶς τὸ λεινὸν φέρει, τίδ' ἀνα ὑμῖν αὐτοῖς. μάλλον ἢ Διὸς μὲν καὶ Ἀπέλλωνος, καὶ σὰ ἢ, ὃ Ἑρμῆ νῦν ἰδῶν ἅπαντα καὶ ὄρε. Προμηθεὺς δὲ ὁ δαμῶν, ὄρε ὅπως τὰ καυτῷ μόνῳ σκοπῶ, τὰ λεινὰ δὲ καταπροδίδωμαι, καὶ ἱλάττω πᾶσι; τίδ' αἰ δέ μιν ὃ Ἑρμῆ καὶ τόδε, ἱππῆσιν εἶσι σοι δακὰ ἀγαθὸν ἀμαρτυροῦ κτῆμα, ὃ ποίημα, ὁμοειδὲς ὄφεται, μὴ δὲ ἱπαινόσται ὁμοίως ἑλὺ καὶ τὸρπὸν ἰσιῶσαι τῷ ἱχοντι. πρὸς δὲ τι τὸτ' ἴφλω, ἵτι μὴ γιγνομένη τῶν αὐδρῶπων, ἀμαρτυροῦ σωίβαντι τὸ ἱάλλος ἵνα τῶν ἱπῶν, καὶ πλεόντινα πλοσθήσιν ἱμῖλλον, ἔτι καὶ ἄλλοι τινὲς δαυμάδ' ὁμοίμων, ἔτι ὑμῖν αὐτοῖς ὁμοίως τίμιον. ἐλὲ γὰρ αὐτὸν ἱχόμεν πρὸς ἑ, τι ἱλάττω παραδῶμεν αὐτόν. ἐλ' αὐτὸν σωίμεν ἑλίκῃ δὲ δαμῶν μὲν, ἐχ' ὁρώμεν ὁμοίως ἑ ὁμίτι-

pe bonorum nostrorum expertes, Nam quis unquā rē quandam ceu magnam aestimavit, si non cum exigua illa iam dimettatur? Verum enim uerō, quum optimo iure honorem à vobis pro rebus bene gestis in Rep. sperare debuerim in crucem à vobis leuatus, mercedē capio mei tam salutaris cōsiliij. Sed ais: fugitiosi quidam sunt inter homines, puta mœchi, bellatores, sororum mariti, & parentum acerrimi hostes: tantā quā apud deos non exquē liscat reperire hanc scelerum multitudinem, & huius rei gratia in cœlum culpam reiicias, ac terram unde dii fuerunt prognati. Nec uerō est, quod dicas hominum formationem dijs immortalib. fācessere negocium, & augere curam alioqui ociofis. Sic enim eandem ob causam pastor qui gregem curandum suscepit, in pluuia eam nō cōtinebit, quādo operosum sibi istud uidebitur. quum alioqui cura illa propter cōiuncta exercitationem, non admodum appareat esse iniucunda. Sed adime obsecro dijs omnem sollicitudinem, ut iam nihil sit cui provideant, quid iam aliud agant, quā quod torpeant ocio, nectar imbibant, & uentrem distendant ambrosia: Ceterum malē me habet, qđ inuehendo in opus à nobis laboratū, forminas potissimū reprehēderitis quas nū impendio adz

ἡμετέρῃν τινάς. ὅτε γὰρ δὲ καὶ τὸ μέγα λαχθεὶς αὐτὸ μέγα, καὶ τῷ μικρῷ παραμυττοῖτο. ὁ μᾶς δὲ, τιμᾶν ἐπὶ τῷ πολιτεύματι τῶν Δίων, αὐτῶν ἄνεκα τί μιν, καὶ τὰντὺ μοι τίς ἀμοιβὴν ἀποδιδώσκει τῷ βουλευματι. ἀλλὰ ἡμετέροι τινες φησὶ ἔσθαι ἐν αὐτοῖς, καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολιμαῖοι, καὶ ἀδελφὰς γαμέουσι, καὶ πατέρας ἐπιβουλεύουσι. παρ' ἡμῖν γὰρ οὐχὶ πολλὰ τέτων ἀφροσύνα; καὶ οὐδέ τις διὰ τὸτο αἰτιάσθαι τ' αὐτῶν τὸν ἄρατον, καὶ τίς γὰρ, ὅτι ἡμεῖς σωτησάμεθα, ἐπεὶ καὶ τῶν τοῖσιν φαίμεθα, ὅτι ἀνάγκη πολλὰ ἡμᾶς ἔχειν πράγματα ὑδμιλουμένης αὐτῶν. ἐκοῦν δὲ, γὰρ τοῦτο καὶ ὁ νομὸς ἀχθεῖσθαι, ἐπὶ τῷ ἔχειν τίς ἀγίλῃ, διότι ἀναγκάσθαι αὐτῶν ἐπιμεινῶσθαι αὐτοῖς καὶ ἐν τέτῳ γὰρ ἐργῶσθαι πᾶσι, καὶ ἢ δὲ ἄλλως, καὶ ὁ φροντισὶν ἀτόρπης ἔχουσά τινα διατερίβῃ. τί γὰρ ἂν ἐπράττομεν, ἐν ἔχοντες ὡς προνομήν ἂν, καὶ τὸ νικτὰρ ἐπίνομεν, καὶ ὅτι ἀμβροσίας ἐνφορέμιδα, ἐδὲν ποιῶντες. ὁ δὲ μάστιγα μιν ποιῇ, τῶν ἐστίν. ἡμετέροι μὲν τίς αὐτοῖς ποίῃσιν,

matis, & modò furi, modò
 faryri, & cygni effecti, ad il
 las uos dimittitis, ut ne inter
 im dicam, quod in cœlum
 admittas, diuinitatis confor
 tes redditis. Atqui non erat,
 nis, absurdum ut fierent ho
 mines, si modò ad nostram
 hanc formam similitudine
 quapiam non accederent.
 Ego si exemplar aliud nos
 uissem, quod forma præcelsæ
 Ieret, ad illius instar homi
 nes effigiassem, nisi beluinit
 magis deceret esse & prors
 sus agreste istud animantis
 genus: sed si hoc dixeris, nō
 uideo quomodo uos diuino
 exempli afficerent, aut accus
 emularēt sacrificijs, quæ quā
 grata sint uobis, conijcere li
 cet ex eo maxime, quod nō
 grauamini uel ultra oceanū
 summa celeritate proficisci,
 postinceptos Aethiopas,
 siquādo senseritis uobis af
 ferri ab illis hecatombis, ue
 rum me, qui honorē huiusce
 modi ac sacrificiorum autor
 sum uerū origo, nescio quo
 iure in crucem sustuleritis.
 Hæc sunt quæ de hominum
 plasmate sat fuerit comme
 morasse. Ad ignem transeas
 mus direptum (si placet) for
 dem nimirum & inexplabi
 lem rapinam. Per Deos autē
 imprimis te orauerim, ne cū
 cteris, sed mox mihi respons
 ders. nunquid ex igne Di
 quippiā perdidierint, ex quo
 iste fuit apud homines? quē
 quidem uix unquam dixeris
 ignis, nullo fiat minor si qui

ποιῶν, καὶ μάστιγα τὰς γνώσεις
 καὶ, ὅμως ἱράτι αὐτῶν. καὶ οὐ
 διαλείπειν ἡκατόνδου, ἄρτι μὲν
 παῦ, οἱ ἄρτι δὲ σάτυροι καὶ λυ-
 κνοὶ γροθμῆναι. καὶ διούς δὲ αὐ-
 τῶν ποιῶνται ἀξιοῦνται. ἀλλ'
 ἔχρην μὲν ἴσως φήσεις ἀναπι-
 πλάσθαι τὸς ἀσθρόνους, ἄλλοτε
 δὲ τίνα τρόπον, ἀλλὰ μὲ ἡμῖν
 λοιπόντας; καὶ τί ἄλλο παρὰ δα-
 γμα τέτον ἄμενον προειρησά-
 μιν, ὃ πάντως ἡαλὸν ἡπιστά-
 μιν; ἢ ἀσυνέτον καὶ θέρεω δὲ
 ἔδει, καὶ ἄχρον ἀποργάζεσθαι
 πόσον; καὶ πῶς αὖ ἢ διώσι ἰδο-
 σαι, ἢ τὰς ἄλλας ἡμῖν τιμὰς ἀ-
 πίνεσθαι, ἔχ' ἰοῦντο γροθμῆσι;
 ἀλλ' ὑμᾶς ὅταν μὲν ὑμῖν τὰς
 ἡκατόμβας προσάγωσιν, ἐν ἡα-
 ράτι ἡαῦ ἐπὶ τὸν Ωκεανὸν ἡλ-
 θῶν δέοι μὲν ἡμύμους Αἰδίου
 πῆρας. τὸν δὲ τῶν τιμῶν ὑμῖν
 καὶ τῶν δυσίων αἰτίον, αὖντα
 ρήκατι. πόρ' μὲν οὖν τῶν ἀσ-
 θρόνων, καὶ ταῦτα ἡκατόμβας
 ἢ οἱ δὲ καὶ, ἐπὶ τὸ πᾶρ μέταμι,
 καὶ τίς ἡποσέδωσιν ταῦτ' ἡ κλι-
 πῶν. καὶ πρὸς διῶν τῶν μο-
 ἀπόμεναι, μὲν δὲ ἡκατόμβας. ἰσθ'
 ὅτι ἡμᾶς τεῦ πυρὸς ἀπολωλέκαμε
 μὲν, δὲ δὲ καὶ πᾶρ ἀσθρόνους ἡ
 σῖν. ἐν ἡν ἡποιοι αὐτῇ γδ' ἡμᾶς
 φύσις τεταῖ τῇ κημά[?] , ἐλπίς
 quando sic natura ὁparatū est, ut
 cū cō alio cōmunicet: deniq; nō
 extinguit.

τι ἱλαστον γίνεσθαι, ἀλλὰ τῆς ἀλ-
 λ' αὐτὸ μὴ ἀλάβοι, ὃ γὰρ ἀπο-
 βιβύεται ἐκασταμύλου τινός.
 φθόνῳ δὲ αὐτοκρυς τὸ τοιοῦτο,
 ἀφ' ὧν μηδὲν ὑμᾶς ἡλίκασι,
 τέττω κωλύειν μεταδιόλυναι
 τοῖς διωμένοις, καὶ τοῖς διέσγει
 ὄντας, ἀγαθὸς χρὴ εἶναι, καὶ διω-
 τῆρας ἰσῶν, καὶ ἱξυ φθόνος παρ-
 τὸς ἰσῶναι, ὅπως εἰ καὶ τὸ παρ-
 τὸτο πῦρ ὑφ' ἐλδομῃ, καὶ κατὰ
 μισαὶς πλὴν γλῶ, μὴ δ' ὄλωσι
 αὐτὸ καταλιπὼν, ὃ μίγα ὑμᾶς
 ἡλίκασι, ὃ δὲ γὰρ ὑμᾶς ἡλίκασι
 αὐτῷ, μῆτι ριγόντες, μῆτι ἱφοντο-
 πλὴν ἀμβροσίαν, μῆτι φῶτος ἐπι-
 τιχτοὶς διόμοιροι. οἱ δὲ αὐτοὶ
 ποι καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὲν ἀναγ-
 καίως χρῶνται τῷ πυρὶ, μάστιγα
 δὲ εἰς τὰς θυσίας, ὅπως ἔχουσιν
 λυσίαν ἀγῶν, καὶ τῷ λιβαυ-
 τῷ θυμῶν, καὶ τὰ μυσία καίαν
 ἐπὶ τῶν βωμῶν. ὅρῳ δὲ ὑμᾶς μά-
 λιστα χαίρεσθαι τῷ λαπνῷ, καὶ
 τῷ συνώχασ ταύτην ἡλίκασι
 διομύτως. ἐπὶ τῶν εἰς τὸν ἔραν
 ἡ κρύστα γίνεσθαι ἐκασταμύλου
 καὶ λαπνῷ. ἐκασταμύλου τοίνυν
 ὃ μίμψι ἂν γίνετο αὐτῇ τῇ ὑ-
 μιτέρῃ ἐπιθυμία. θαυμάζω ὃ ὅ-
 πως ἐπὶ τῇ ἡλίκασι κωλύεται
 καὶ ἀλάμπειν αὐτῶν. καὶ τοῖς πῦρ
 ἔσθαι

N 4

1000

bono tam prodigus sit atq;
intemperans, quum ignis il-
li sit multo quā hic noster di-
uinior, & candēs magis. Dis-
xi. Vestrum erit Mercuri ac
Vulcane, ea quæ perperam
ē me proposita sunt, ad recti-
tudinem perducere, & ratio-
nibus quibus potestis nos-
tra hæc impugnare: de hinc
rursus ad respondendū ac-
cingemur. Mer. Haud facis-
le est Promethee cū tam ge-
neroso Oratore certare: ues-
tūm uehementer ex te tua
sunt, quod hæc abs te nō au-
diuit Iupiter. Id enim certē
scio sedecim uulturibus ne-
gotiū dedisset, qui post hæc
uisceribus tuis pascerentur,
adeo grauiter ipsum crimis
natus es, aliud ferme agens,
nam defensionem pro te di-
cere institueras. Mirum autē
profecto quū uates sis, quos
modo præfagire nequieris,
has te modo daturum præ-
nas. Pro. præsciui hæc Mer-
curi, neq; me præterit, quod
rursus liberabor. Et nunc
Thebanus quidam ueniet ti-
bi amicus qui eminus iacul-
letur aquilam, quam supersi-
ne polliceris deuolaturam.
Mer. Vtinam hæc eueniant,
solutum te à uinculis uide-
ro, nobis conuiuiam addi-
tum, at non carnes partiens
tē. Pro. Bono sis animo, epu-
labor uobiscū, & Iupiter me
liberabit, nō exigue fœlicis
tatis gratia. M. Ne oro, gras-
ueris dicere, q̄ sit illa fœlicis-
tas.

ὅτις ὅτι πολὺ δεξιτέρῃ τι, καὶ
πυρρὸν τὸν ἦν, ὃ καὶ αὐτὸν αἰτίᾳ
οἶ, ὡς σπαδῶντα ἡμῶν τὸ πῦρ
μα. ἰρῆκα. σὺ δὲ ὦ Ἑρμῆ, καὶ
ἡρώσι, ἵ τι μὴ καλῶς ἀρῶμαι
Διονῆ, Διδουῶναι, καὶ Διελίγ-
χῃτι. ἡγῶν αὐτοῖς ἀπολογέσθαι
μα. Ἑρμῆ. ὃ ῥά Διονῆ, ὃ
Προμηθεὺς πρὸς ἔγω γοναῖον
σοφιστῶν ἀμιλλᾶσαι. πῶν
ἀλλὰ ὦντοι, Διίτι μὴ καὶ ὁ
Ζεὺς ταῦτα ἐπέμψεν σὺν. ἵ
γὼ οἶδα, ὡς ἐξ καὶ Δινα γύπας
ἀν' ἐπίστροφί σοι τὰ ἱγκυρὰ θά-
ρυσαντας. ἔγω Διονῆ αὐτῷ
καταγύρῃκα, ἀπολογῶμαι Διο-
νῶν. ἡμεῖς δὲ γὰρ θαυμάζω, πῶς
μαύτις ὦν, ὃ προγινώσκον ἔ-
γω καταδυσόμεθα. Προ.
ἐπιστάμην ὦ Ἑρμῆ καὶ ταῦτα
μὴ, καὶ ὅτι ἀπολυδύσομαι αὐ-
τοῖς οἶδα, καὶ ἔδωκεν ἐν Θηβῶν
ἀφίξειται σὺ φίλος ἐν αἰε μα-
λῶν, κατατοξόσωρ, ἐν φῆς
ἐπιπτήσομαι μοι τὸν αὐτὸν.
Ἑρμ. ὃ γὰρ γίνοιτο, ὦ Προμηθεὺς
ταῦτα, καὶ ἐπίδοιμί σοι λιθομύ-
ρον, καὶ λιοντὴ σὺν ἡμῖν ἐναχέμε-
νον. ὃ μὲν τοι καὶ λιτανομένητά
γι. Προ. δ' ἄρ' οἶ, καὶ σὺν δούχέ-
σομαι ὑμῖν, καὶ ὁ Ζεὺς λύσει μοι,
ἐν αὐτῇ μικρὰς δούλαιμονίας. Ἑρ-
τιν ὅ ταύτης; μὴ γὰρ ἐκνύσῃς αἰ-
πῶρ.

tas. Pro. Nostin Merc. The-
sin? Sed quid uerbis opus?
præstat enim celare arcand,
quo me maneat præmium
post solutam pœnam. M.
Quandoquidem id præstat,
tecum recôdas licebit. Quin
nos Vulcane abimus iam cœ-
nim non longe abest aquila,
at tu Titan præsolare tan-
tisper, dum tibi Thebanus
(ut ais) sagittarius cōtingat,
qui te ab alitis huius lania-
tu quietum reddat, ac libe-
rum.

παρ. πρ. οἶδ' αὖ ἔρμῃ τίνι Θί-
τιν; ἀλλ' ὅχρ' ὑλίγαμ. φυλάτ-
ται γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπέρρητον,
ὡς μισθὸς εἶναι, καὶ λύτρα μοι ἀν-
τί τῃ καταδίκεται, ἔρ. ἀλλὰ φύ-
λατ' ἢ τίτ' αὖ, εἰ τὸτ' ἄμεινον.
οἷμάς τ' ἀπώμενον, ὃ ἠφαιστ.
καὶ γὰρ ἔτ' ὃ ἔδν' ἀπώμενον ὁ ἀν-
τίς, ὑπόμνησις ἐν λαοῖς. εἰς
ἀντὶ γὰρ ἔδν' σοι τὸν δευτέρου, ὃν
φύς τοξότῳ ἐπιφανῆναι, ὡς παύ-
σαι σὶ ἀνακτιμένομενον καὶ τοῦ
ἰστίου.

A R G V M E N T V M.

& οἰκονομία Thomæ

Mori.

Videtur hoc Dialogo Lucianus illud
maxime comendatum voluisse, quòd
in fine, Menippus ait à Tiresia in aurem
sibi dictum fuisse, Priuatorum videlicet ho-
minum vitam optimā atq. tutissimam esse,
quòd idem Græci noto illo proverbio dicti-
tant: ὅς λάβε βιώσας. Nam diuitias, poten-
tiam, gloriam, & cetera, quæ mundus ap-
petit, vana omnia & incerta esse: præcipuè
autem diuitum atque magnorum homi-
num,

num, ut vitam ipsam periculosam, & pompis solennibus, item tragicis quoq, fabulis similem esse, ita miseros plerunque sortiri exitus, quod eo decreto videtur intelligere velle, quod apud inferos contra diuites factum fuisse dicit, quo & corpora illorum supplicijs destinantur, & animi in asinos migrare iubentur, quod & ipsum nimirum eam significationem habet, quod diuitum animi plerunq, inertes, & omnis doctrinae expertes esse soleant. Inscribitur autem Necyomantia, quasi dicas, ab inferis seu mortuis petittum responsum, quo vel maxime apparet, eum Dialogi scopum habendum esse, qui responso isto Tiresiae proponitur. Semper enim ex titulis alter nobiliorem Dialogi personam, alter argumenti quasi quandam viam indicat, Platónico more, quem maxime in hoc Lucianus imitatus est. Constat autem perpetua quadam narratione, qua & causam & modum sui ad inferos descensus, & praeterea occasionem, qua edictum illud de diuitibus audierit, commemorat. In hac precipui quidem loci sunt & maxime illustres: de incerta doctrina Philosophorum, de Magorum superstitione & potestate.

De inferorum locis, supplicijs, & equalitate: & postrema illa collatio vite humanæ cum pompa solenni, & cum fabulis Tragicorum: Occasio, & exordium Dialogi ab habitu, & percunctatione Menippi sumuntur.

Menippus, Philionides.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ Η ΝΕΚΥΣ
μαυτιά. Μιν.

S Alue atrium, domusque vestibulum meum, ut telubens, aspicio luci redditus Philip. Non Menippus est canis? Nō hercle alius, nisi ego foris ad Mentppos omnes habeo lucinor. At quid sibi uult habitus huius insolentia, claua & lyra, leonis exuuiæ? Adeundus tamen est, Salue Menipp. unde nobis aduenisti? diu est quod in urbe non uidimus. M. Adsum reuersus mortuorum ex latibulis Foribusque tristium tenebrarum iisgris, Manes ubi inferni manent superis procul. Phil. O Hercules clam nobis Menippus uita functus est, reuixitque denuo. Men. Non, sed me adhuc uiuum recepit Tartarus. Philipp. Quænam causa tibi fuit nouæ huius atque incredibilis uitæ?

Ω Χαῖρε μέλανδρον, πρόπυλάδ' ἑστίας ἑμῆς. ὡς ἄσμελός σ' ἔσθλόν, ἰς φάσσομόν. φιλω. ὦ Μενίππε, οἷός τις ἵσθις ὁ λύων; ὁ μὲν γὰρ ἄλλος, ὁ μὲν ἰγὼ παραβλίπω Μενίππου ὄντος. τί δ' αὐτῷ βέλνται τὸ ἀλλόπον τὸν τῷ σχήματι, πῶλ' ἢ καὶ λύρα καὶ λιοντὴ; προστίθω δὲ ὅμως αὐτῷ. χαῖρι ὦ Μενίππε. καὶ πόθεν ἔμην ἀφίξαι; πολλῶν γὰρ χρόνον ἐπέφηνας ἐν τῇ πόλει. Μενίπ. Ἡκοὶ νεκρῶν μυσθιμῶνα, καὶ σκότου πύλας λιπῶν, ἐν ὁσῶν χωρὶς ὄνισται διῶν. φιλω. ὑράκλας ἐλελήθης Μενίππου ἡμᾶς ἀποθανόν, κατ' ὃν ὑπαρχὴς ἀναβιβίωσεν; Μιν. οὐκ, ἀλλ' ἵτ' ἐμπνοῶν αἰθέρας μ' ἐδέξατο. φιλ. τίς δ' ἡ αἰτία σοι ᾗ κατέως καὶ παραδίδως ταύτης ἀπονοίας;

uia: Men. Iuuenta me incitavit, atque audacia, quam pro iuuenta haud paululum impotentior. Phil. Siste & beate Tragica, & ab Iambis descendens, sic potius simpliciter eloquere, quæ nam hæc uestis, quæ causa tibi itineris inferni fuit, quum alio qui neque iucunda, neque delectabilis sit uia? Men.

Res dilecte gravis me infernas egit ad umbras, Confusum Ierem manes ut uatis Tirensii. Philon. Ille, atqui deliras, alioqui non hoc pacto caneres apud amicos cōsarcinatis uersibus. Men.

Ne mireris amice, nuper enim cum Euripide atque Homero uersatus, nescio quo pacto uersibus sic impletus sum ut numeri mihi in os sua sponte confluant. Verum dic mihi quo pacto res humanæ hic se habent interris? & quid nam in urbe agitur? Phil. Nihil noui. Sed quemadmodum prius actitabant, rapiunt, peierant, scœnerantur, usuras colligunt. Men. O miseri atque infelices. Nesciunt enim, qualia de nostris rebus nuper apud inferos decreta sunt, quales quæ forte iacti sunt in diuites istos calculi, quos per Cerberum nullo pacto poterunt effugere. Phil. Quid ais? No ui ne aliquid apud inferos nostris de rebus decretum est? Menipp. Per locum,

Δημίας. Μ. νῦν τις μ' ἐπύρει, καὶ δρᾶς & τὸ νῦν πλείον. Φι. παύσαι μακάρεϊ τραγῳδῶν, καὶ λίγιστὸς πῶς ἀπλῶς, καταβάς ἀπὸ τῶν ἱαμβίων. τίς ὁ τοῦ λόγῳ; τί σοι δι' ἡμέτερον πορείας ἰδῆται; ἄλλως γὰρ ἔχ' ὁ δαίμων, ἢ ὅσπασιν & ὁ δόλος. Μίν. ὦ φιλότιμος χραιώ μὲ κατ' ἄγαστρον εἰς αἰθέρα, ψυχὴ χρησόμενον διαβαίνου Ταρυσίας. Φιλ. ἔτι &. ἀλλ' ὃ παραπάλαι, ἢ γὰρ αὖ ἐπὶ τῆς μίτρης ἱερὰ ψάλλας πρὸς αὐδρας φίλους. Μίν. μὴ δαυμάσῃς ὦ ἱταῖρε, νῦν γὰρ Εὐρυπίδῃ καὶ Ομήρῳ συγγενόμενος, ἐκείνῳ ὅπως ἀνιπλάσῃ τῶν ἐπῶν, καὶ αὐτὸς μακάροισιν τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ τέμα ἱσχύεται. ἀτὰρ εἰπέ μοι, πῶς τὰ νῦν ἔργα ἔχουσιν; καὶ τί ποιῶσιν ἐν τῇ πόλει; Φιλ. λαὸν δὲ δὴν, ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τῶ ἀρχαίου, ἐπιρρυῖσι, τοκογλυφῶσιν, ὀβολοστατῶσιν. Μίν. ἄθλιον καὶ ἡανοδαίμονον. ἢ γὰρ ἴσασιν, οἷα ἵνα γὰρ & ἡκυρῶνται παρὰ τοῖς κᾶτω, καὶ οἷα ἡεκαροτίνονται τὰ ψηφίσματα κατὰ τῶν πλεονούντων, ἃ μὰ τὸν ἑρβείον ἐστὶ μία μηχανὴ τῷ διαφυγᾷ αὐτοῦ. Φιλ. τί φες; δίδονται τι νιώτιον τοῖς ἡέετον πρὸς τὴν θάλασσαν; Μίν. νῦν διὰ καὶ

uem, & quidem multa, uerum prodere non licet, neque arcana quæ sunt, reuelare, ne quis forte nos apud Rhodamanthum impietatis accuset. Philip. Nequaquam ô Menippe, per Iouem, ne inuideas sermones amico. Nam apud hominem tacendi ignarum, & initiatum præterea sacris edisseres. Menipp. Dura profectò iubes, & neuisquam tuta, uerum tua gratia tamen audendum est. Decretum est ergo, diuites istos ac pecuniosos aurum tanquam Danaen seruantes abstrusum. Philipp. Ne prius ô beate, quæ sunt decreta dixeris, quam ea percurras omnia, quæ abs te audire libentissime uelim. Quæ uidelicet descentus causa fuerit, quis itineris dux, deinde ex ordine, & quæ illic uideris, & quæ audieris omnia. Verisimile est enim te, quum res pulchras uidendi curiosus sis, eorum quæ uisu aut auditu digna uidebantur, nihil omnino prætermisisse. Menip. Parendum & iam in his tibi est. Nam quid facias urgente amico? Ac primum sanè tibi expediam, quæ res animum meum ad hunc descensum impulerit. Ego igitur quum ad huc puer essem, audiret quæ Homerum atque Hesiodum, seditiones ac bel-

la ca-

ησὶ πολλὰ, ἀλλ' ὃ δέ μοι ἐκφύρειν αὐτὰ πρὸς ἄπαντας, ὃ δὲ τὰ ἀπύρρητα διαγορεύειν, μὴ καὶ τις ὁμᾶς γράψεται γραφὴν ἀσιβείας ἐπὶ τοῦ βασιλευσύνου. Φιλ. μηδ' αὖτως ὦ Μένιππι πρὸς τὸ Διὸς, μὴ φρονήσῃς τὸ λόγιον φίλῳ ἀνδρὶ. πρὸς γὰρ εἰδότα σιωπᾶν ἰσθῆς τὰτ' ἄλλα, καὶ πρὸς μινυμολόγῳ. Μίν. χαλὶπὸν μὲν ἐπιτάτῃς τὸ πίταγμα καὶ ὃ πάντῃ ἀσφαλὲς, πᾶν ἄλλὰ σὺ γιγνῆκα τολμητῖον. ἰδοὺ δὲ τὸς πλοῦσις τέτυκε καὶ πολὺ χρημάτων, καὶ τὸ χρυσίον κατὰ κλειστον ὥσπερ τὴν Δανάην φυλάττοντας. Φιλ. μὴ πρῆτιρον εἶπες ὦ γὰρ δὲ τὰ διδουμένα, πρὶν ἰκάνειν διελθεῖν, ἀλλὰ λίσσ' αὖν ὁ δέ μοι ἀκούσαι σε, ὅτις αἰτία σοι εἴη λαθόντι γίνετο, τίς δὲ ὁ εἴη πορείας ὁ γιγνόμεν, εἴδ' ἴξῃς ἂν εἰδόν, ἂν ἔκυσαι παρ' αὐτοῖς. εἰκὸς γὰρ δὲ φιλόκαλον εἶναι σε, μὴ δὲ τῶν ἀξίων δίκας ἢ ἀποῆς παραλιπών. Μίν. ὑπεργηγῆται καὶ ταῦτά σοι. τί γὰρ αὖ καὶ πᾶσι τοῖς, ὅποτι φίλῳ ἀνδρὶ βιάσῃτο; καὶ δὲ πρῶτά σοι δίσκη τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ ὅθεν ὁρμήσω πρὸς τὴν κατάβασιν. ἐγὼ γὰρ ἔχει μὲν ἰν' ἡμῶν ἡ ἀνέμῳ Ομήρου καὶ Ησίοδου πολέμῳ καὶ τῶν

οἰσ

lacantes, non semideorum
molō, sed & ipsorum iam
Deorum, adhuc uero & ad-
ulter a eorum & uiolentias,
rapinas, supplicia, patrum
expulsiones, & fratrum &
sororum nuptias, hæc me
Hercle omnia bona pulchra
que putabam, & studiosè er-
ga ea afficiebar. postquam
uero in uirilem iam ætatem
peruenirem, hic leges rursus
iubentes audio poens adpri-
me cōtrarias, neq; uidelicet
adulteria committere, neq;
seditiones mouere, neq; ra-
pinas excercere. Hic igitur
hælitabundus contiti, incer-
tus omniuo quo me pacto
gererem. Neq; enim deos
unquam putauī mœchatu-
ros, aut seditiones inuicem
fuisse moturos, nisi de his re-
bus perinde, ac bonis iudi-
cassent. Neq; rursus legum
latores his aduersa iussuros,
nisi id conducere existima-
rent. Quoniam igitur in diu-
bio eram, uisum est mihi phi-
losophos istos adire, atque
his me in man^o dedere, roga-
re q; uti me, utcunq; liberet,
uterentur, uitæq; uiam ali-
quam simplicem ac certam
ostenderent. Hæc igitur
mecum reputans ad eos, ue-
niō, imprudens profectō,
quod me ex fumo (ut aiunt)
in flammam cōiicerem. Apud
hos enim maxime dili-
genter obseruass summam

τερεῖν

σας διηγομένων, ὃ μόνον τῶν
ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ὅλη-
τῶν διῶν, ἵτι δὲ καὶ μοιχείας
αὐτῶν καὶ βίαις καὶ ἀρπαγαῖς
καὶ δίκαις, καὶ πατέρων θιλά-
σαι, καὶ ἀδελφῶν γάμους,
πάντα ταῦτα ἡγάμην εἶναι ἡ-
λὰ, καὶ ὅσα ἱερῶν ἐκινούμην
πρὸς αὐτά, ἐπεὶ δὲ εἰς αὐθόρως
τιλῶν ἡγάμην, πάλιν αὖτε
ταῦτα ἤκουσεν τῶν νόμων τὰς
τίμῃ τοῖς ποικίλως κινούντων,
μήτι μοιχούσων, μήτι τσιναῖσιν,
μήτι ἀρπάξων, ἐν μεγάλῃ οὖν
καθίστηεν ἀμφιβολίᾳ, ἐκ οὗ
δὴ ἐτι χρυσάμην ἱμαστίῳ. ἔ-
τι γὰρ τὰς διόους αὐ ποτι ἡγού-
μην μοιχούσων, καὶ τσιναῖσιν
πρὸς ἀλλήλους, ἃ μὴ οἶε ποτὶ
καλῶν τότῳ ἐγίνωσκον, εὖτ'
αὐ τὰς νομοθετίας ταύτας τῶν
τοῖς παλαιῶν, ἃ μὴ λυσίτι-
λῶν ὑπελάμβανον. ἐπεὶ δὲ διὰ
πείρω, ἵσθω μοι ἰληδύσα παρ-
ὰ τοὺς λαλουμένους τέτους φι-
λοσόφους, ἐγχερίσαι τι ἱμαστίον
καὶ διηδύσαι αὐτῷ χρύσῳ δά-
μαι, ὅτι βούλιντο, καὶ τινα ἐ-
λόν ἀπὸ καὶ βιβλαῖον ὑπε-
δῆσαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν ἂν
φρονῶν πρόσθεν αὐτοῖς. ἰληδύ-
σων δ' ἱμαστίον ἐς αὐτό, φασί,
κὶ πῶρ ἐν τῷ καπνῷ βιασόμενοι.
παρὰ

reperi ignorantiam, omnia
que magis incerta, adeo ut
præ his illico mihi uel idiotarum uita iam aurea uideretur. Alius etenim soli me iussit uoluptati studere, atque ad eum scopum uniuersum uitæ cursum dirigere. In eo ipsam sitam esse sollicitatem. Alius rursus omnino laborare, corpusque siti, uigilijs, ac squalore subigere, misero semper adfectum, contumelijsque obnoxium assidue, Heliodori sedulo inculcans celebria illa de uirtute carmina, & sudorem uidelicet, & acclius uersum in uerticem montis ascendit. Alius contemnere iubet pecunias, earumque possessionem indifferentem putare. Alius contra has ipsas etiam diuitias esse pronunciat. De mundo uero quid dicam: de quo ideas incorporeas substantias, atomos, & inane, ac talem quandam pugnantium inuicem nominum turbam indies audiebam, & quod absurdorum omnium maxime fuit absurdissimum, de contrarijs unusquisque quum diceret, inuincibiles admodum & probabiles sermones adferebat, ut nec ei qui calidum, nec ei qui frigidum idem prorsus esse contenderent, contra quicquam hincere

potuerunt.

παρὰ γὰρ αὐτοῖς μάλιστα ἐ-
ρισκόν ἐπισκοπῶν τῶν ἀγνοίαν
καὶ τῶν ἀπορίαν ᾤκισαν, ὥστε
μητάχιστα χρυσὸν ἀπὸ δαΐσαν
ἔτοι τὸν τῶν ιδιωτῶν βίον. ἀμύν-
θη δὲ μὴν αὐτῶν παρῆναι τὸ πᾶν
ἐλπίσαι, καὶ μόνον τὸτο ἐκ παυ-
τοῖς μινύσκειν, τὸτο γὰρ εἶναι τὸ εὖ
δαμνόν. ὃ ὅτι τις ἱμπαλιν, ποιεῖν
τὰ πάντα, καὶ μοχθᾶν, καὶ τὸ σῶμα
καταναγκάζειν, ρυπῶντα καὶ συ-
γμῶντα, καὶ πᾶσι δυσχερῶν-
τα, καὶ λοιδορῶμενοι; συνιχὲς
ἐπὶ ῥαφῇ δὴ τὰ πᾶν δῆμα ἐ-
κείνα τὰ τοῖς δὲ πρὸ τοῦ ἀφῆ-
της ἵκη, καὶ τὸν ἰδῶντα, καὶ τῶν
ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν, ἀλλὰ
ἐκαστὸν φρονεῖν χρημάτων παρῆναι
λύνειν, καὶ ἀδιάφορον εἶναι
τῶν πτησιν αὐτῶν, ὃ δὲ τις αὐ-
τῶν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸν πλε-
τον αὐτῶν ἀπὸ φαίνετο, πρὶν μὴν
γὰρ τὸ ἴδιον τί χρὴ καὶ λίσαν;
ὅτι γὰρ ἰδέας καὶ ἀσώματα καὶ ἀ-
νὰ καὶ κατὰ, καὶ τοιούτων τινὰ
ἕχλον ὀνομάτων ὀσιμῆσαι παρ-
αὐτῶν ἐκείνων ἐναντίων, καὶ τὸ
πᾶν τῶν δεινῶν ἀποπύματον,
ὅτι πρὸ τῶν ἱκανωτάτων ἐ-
καστὸν αὐτῶν λίσαν, σφό-
δρα νικῶντας καὶ πλεονέκτας λό-
γους ἱπορίστο, ὥστε μὴ τι τῶ
ἰδῶν τὸ αὐτὸ πρῶγμα λίσ-
αντι.

pœuerim, atq; id, quum ta-
 men manifestè cognoscerem
 fieri nunquam posse, ut ear-
 dem res calida simul frigi-
 dasq; sit. Prorsum igitur ta-
 le quiddam mihi accidebat,
 quale solet dormitantibus,
 ut interdum capite annuerē,
 interdum contra abnuerem.
 Præterea quod multo erat
 istis absurdus, uitam eo-
 rum diligenter obseruans,
 comperi eam cum ipsorum
 uerbis præceptisq; summos
 pere pugnare. Eos enim
 qui speruendam censebant
 pecuniam, auidissimè cōspe-
 xi colligendis diuitiis inhia-
 re, de fœnore litigantes, pro
 mercede docentes, omnia
 denique nummorum gra-
 tia tolerantes. Il uerò qui
 gloriam uerbis aspernaban-
 tur, omnem uitæ suæ ratio-
 nem in gloriam referebant.
 Voluptatem rursus omnes
 ferme palam incessabant,
 clanculum uerò ad eam so-
 lam libenter confluebant.
 Ergo hac quoque spem-
 stratus, magis adhuc ægre
 molesteq; tuli. Aliquantu-
 lum tamen inde memet con-
 solabar quod unā cum multis
 & sapientibus & cele-
 berrimis inspiensq; essem,
 atque uerè adhuc ignarus
 oberrarem. Peruigilanti
 mihi tandem, atque hisce de
 rebus mecum cogitanti, ues-
 nit in mentem, ut Babylo-
 nem profectus, magorum

aliquem

λίσσονται, μήτι τὸ ψυχρὸν, αὐτῶ
 λίγα μίχα, καὶ ταῦτα εἰδὼτα
 σαφῶς, ὡς οὐκ αὖ ποτε θόρυβον
 εἶναι καὶ ψυχρὸν ἢ ταντῷ χρο-
 νῷ, ἀτιχύνει οὐδὲ ἵπασχον τοῖς
 συστάσουσιν τέτοις ὁμοίον. ἄρ-
 τι δὲ ἐπινύκων, ἄρτι δὲ αὐα-
 νίων ἐμπαιζον. ἴτι δὲ πολ-
 λῶ τῶτο ἐπινύκων ἀποπύτι-
 ζον, τοὺς γὰρ αὐτοὺς τέττας δύνου-
 σιν ἐπινύκων, ἐναυτιώτατα
 τοῖς αὐτῶν λόγοις ἐπινύκων
 τας. τὰς γοῦν ταταφρεσῶν πα-
 ραινοῦσας χρημάτων, ἰώρων
 ἀπρίξ ἰχομελῶν αὐτῶν, καὶ πι-
 ρὶ τῶν διαφθρελῶν, καὶ
 ἀδὴ μισθῷ παλαιούτων. καὶ
 πάντα ἵναια τέτων ὑπομένου-
 τας, τίς τι τῶν δόξαν ἀποβαλ-
 λομελῶν, αὐτοὺς ἵναια πάν-
 τα ἐπινύκων, ἢ αὐτοὺς τι
 αὐσχιδὸν ἄπαστας καταγο-
 ρουῶντας, ἰδίᾳ δὲ μὴ ταύτη
 περισφρεμελῶν. σφαλαὶ οὐδὲ
 καὶ ταύτης ὅτι ἰλπίδι, ἴτι
 μᾶλλον ἰδυσχίρατον. ἄρτι
 παραμυδούμεν ἐμαυτὸν, ἴ-
 τι μὴ τὰ πολλῶν καὶ σοφῶν, καὶ
 σφόδρα ἐπὶ σωΐσει διαβιβου-
 μένων αὐτῶν τίς τι αἰμί, καὶ τὰ
 ληθῆς ἴτι ἀγνοῶν πρὸς ἱερομα-
 χαί μοι ποτὶ διαγρυπνῶντι τέ-
 των ἵναια. ἰδοὺς ἐς βαβυλῶ-
 να ἰλθόντα, διαδιδῶσά τινος
 τῶν

aliquam ex Zoroastri discipulis ac successorib. conuenirem. Audieram siquis dem eos inferni portas carminibus quibusdam ac mysticis aperire, & quemlibet bueris, illuc tuto deducere, ac rursus inde reducere. Optime ergo me facitutum putavi, si cum horum quodpiam de descensu pacifice, Tiresiam Boeotium confuterem, ab eoque perdiscerem (quippe qui uates fuerit & sapiens) quæ uita sit optima quamque sapientissimus quisque potissimum elegerit. Ac statim quidem ex illis ens quam poteram celerrime Babylonem uersus recta contendere. Quo quum uenio, diuersor apud Chaldeorum quendam hominem certe sapientem, atque arte mirabilissimam, comam quidem canum, admodumque promissa barba uenetabilem. Nomen autem illi fuit Mithrobaranes, orans igitur obsecransque nix exorauit, ut quauis mercede uellet, in istam me uiam deduceret. Suscipiens uero me uir priusquam quidem dies nouem ac uiginti cum luna simul incipiens abluie ad Euphratem, mane solem orientem uersus perducens, ac sermonem quempiam longum musitans, quem non admodum exaudiebam. Nam (quod in certamine pœticones inepti solent)

τῶν μᾶλλον, τῶν ἰσχυρότερον μαδῶ
τῶν καὶ διαλέγων. ἔκρουον δ'
ἄλλοι τοὺς ἰσχυροτάτους τι καὶ τιλι-
ταῖς τοῖσιρ ἀνείγων τι τοῦ ἔδου
ταῖς πόλεσι, καὶ κατὰ γὰρ ἐν αὐτῷ
βίβοντα κοφαλῶς, καὶ ὁπίσθω
αὐτοῖς ἀνὰ πύλας. ἄριστον οὖν
ἡγάμην ἄνω, παρὰ τινος τοῦ-
των διαπραξάμενον τὴν κα-
τάβασιν, ἰδόντα παρὰ Τηρέα
εἶναι τὸν βοιωτίου, μαδᾶν παρ
αὐτοῦ, ἅτι μάλιστα καὶ σοφῶς,
οἷε ὅστις ἔστιν ἄριστος βίος, καὶ ἐν
αὐτῷ ἵλοιτο σύμφρονων. καὶ δὲ
ἀπακηδύνας ὡς ἄχον τέχνους,
ἵτασιν οὖν βαβυλῶν. ἰλ-
δῶν δὲ, συγγίνεμαι τινὶ τῶν
χαλδαίων σοφῶν ἀνδρῶν καὶ δι-
σπισίῳ τὴν τέχνην, ποιῶν μὲν
τὴν ἡμέλῃ, γίνεσιν δὲ μέλας
σμετὸν ἡσθαμελῶν, τέτυμα δὲ
ἡν αὐτῷ μετὰ βαρβαρίων. διαβὰς
δὲ καὶ ἡσθαμελῶν, μέλις ἐ-
τυχον παρ' αὐτῷ ἵφ' ἱσθ' βόλοι-
το μετ' ἡσθαμελῶν αἰετῶν
ἰδὼς, παραλαβὼν δὲ μετ' αὐτῶν,
πρῶτα μὲν ἡμέρας ἑνὴν καὶ
εἰκοσὶν ἅμα τῇ σιλήνῃ ἀρξάμενος
ἵλουν, ἡσθαμελῶν ἐπὶ τὸν σὺ-
ράτῳ, ἵσθ' ὡς προσκατατίλοντα
τὴν ἡμέραν, ῥῆσιν τινα μακροῦ ἐ-
πιλήγων, ὡς ὁ σφίδρα ἡσθαμελῶν
ὡς. ὡς πορὶ γὰρ οἱ φωνοὶ τ' ἱσθ' τοῖς
ἡσθα

lene) nosubile quiddam atque incertum proferebat, nisi quod quosdam uisus esse inuocare dæmones. Post illam igitur in cantationem ter mihi in uultum spuens deducit rursus, oculos nusquam in obuium ququam deflectens. Et cibus quidem nobis glandes erant, potus autem lacarum mullum, & Choaspi symphi, lectus uero in herba subditi fuit. At postquam iam preparati sumus hac die, ea tumus, medio noctis silentio ad Tigretum mestuum ducens, putgauit sic mul, atque abstergit, facque iustitiam ac squilla, tum pluribus indidem alijs, & magicum simul illud carmen submurmurans, dein totum metam incantans, ac ne aspectris læderet, circumiens, reducit domum, ita ut ueram, recipiendam, ac reliqua non parate navigationi nos parauerimus. Ipse igitur magicam quandam uestem induit, Medorum uesti ut plurimum similem, ac me quidem his quæ uides, ornauit, clauis uidelicet, Leonis exornans, atque insuper lyra. Inlitis præterea ut nos mensi quis me roget, Menippum quidem ne dicis, sed Herculem aut Vlysssem aut Orpheum. PHI. Quid ita? Menippus, neque enim

Ὁρφῆος. ΦΙΛΙΠΠ. ὡς δὲ τί τοῦτο ὃ Μηνίππ; οὐ γὰρ σὺ

ἀγῶσι κερύκων. ἐπὶ τροχῶν τε καὶ ἀσάφει ἐφδύγγιστο, πλὴν ἀλλ' ἰώκῃ γέ τινας ἐπιναλῆσαι δαίμονας. μετὰ γοῶν τῶν ἐκωπλῶν τρεῖς αὖ με πρὸς τὸ πρῶτον σωπαρὰ πειπύσας, ἐκαιῆς πάλιν, ἔδωκα τῶν ἀπαύτων πρὸς βλήπων. καὶ σιτία μὲν ἤμιν τὰ ἀνρόδρνα, ποτόν δ' ἡ γάλα, καὶ μιλίκατον, καὶ τὸ τῷ χοάσπου ὕδωρ, οὐδὲν δὲ ὑπαίδει. ὡδὲ φησὶας. ἐκὰ δὲ, ἀλλ' ἂν χι φησὶ προδιατῆσαι πρὸς μίαν οὐκτας, ἐπὶ τὸν τρίγυρτα ποταμὸν ἀγαγὼν, ἐκείνῃ τε με καὶ ἀπύμαξι, καὶ πρὸς ἑγῆσι δαδὲ καὶ σὺλλῃ καὶ ἄλλοις πλεόσιν, ἅμα καὶ τῶν ἐκωπλῶν ἐκείνῃ ὑποστεινδρόσας. ἅτα δὲ λόγῳ μιῇ καταμαγύσας καὶ περικλῶν, ἵνα μὴ βλαπῇ μὲν ὑπὸ τῶν φαντασμάτων, ἐκαστὸς γὰρ ἐκ τῶν οἰκίαν, ὡς ἄχον ἀναποδείξοντα, καὶ τὸ λοιπὸν ἅμα φησὶ πλὴν ἰχθυῶν. αὐτὸς μὲν οὐδὲ μαγικῶν τιν' ἴδω πολλῶν, τὰ πολλὰ ἰσχυρῶς τῇ μηδικῇ, ἐμὲ δὲ τοῦτοισι φέρον ἐπισκοπῶσαι τῶν φίλων καὶ τῇ λίσσῃ καὶ προσεῖναι τῇ λύρᾳ, καὶ πᾶσι περικλῶσαι, ὡς τις ἐστὶ μὴ τοῦτομα, Μένιππον μὲν μὴ λίσσῃν Ἡρακλῆα δὲ ὃ Ὀδυσσεύς

causam aut habitus, aut nos
minis intelligo. MEN. At-
qui perspicuum id quidem
est, ac neutiquam arcanum.
Nam hi qui ante nos ad
inferos olim uiui descen-
derant, putauit si me his
assimilaret, fore ut facilius
Aeaci custodias fallerem,
atque nullo prohibente
transirem, utpote notior
tragico admodum illo cultu
emissus. Iam igitur dies
apparuit, quum nos ad flus
men ingressi in recessum
incumbimus. parata siquis
dem ab illo fuerant, cym-
ba, sacrificia, mulsæ, & in
id mysterium denique qui-
buscunque opus erat. Imo
ponentes ergo omnia præ-
parata, ita iam & ipsi in-
gredimur tristes, lachry-
misque implemur obor-
tis. Atque aliquantisper
quidem in fluuiio ferimur,
deinde in syluam delati sum-
mus, ac lacum quendam, in
quem Euphrates cõditur.
Tum hoc quoque transmis-
so, in regionem quandam
peruenimus solâ, syluosam
atque opacam, in quam de-
scendentes (præibat uerò Mi-
throbarzanes) & puteum
effodimus, & oues iugula-
mus, & foueam sanguine
conspergimus. At magus
interim accensam facem
tenens, haud amplius iam
sumisso murmure, sed
uoce

σὰ μὲν ἰσφάμεν, ἢ τὸ αἶμα πόρ' ἢ βόθρον ἰσπίασμεν. ὃ ὃ.

ἴναι τὴν αἰτία ὅτι τοῦ σχή-
ματ', οὐτε τῶν ἐνεμάτων.

Μίνιππ. καὶ μὲν πρόδηλόν
γίγνεται, καὶ οὐ παντὶ ἄ-
πόρρητον. ἰπὰ γὰρ ἔτοι πρὸ
ἡμῶν ἴσταντο ἐς αἶθρον, ἡατιλύ-
δισαν, ἡγάτο, εἰ μὴ ἀπεικί-
σας αὐτοῖς, ῥαδίως αὖ τὴν τῆ
Αἰακοῦ φρεσὶν διαλαδῆν καὶ
ἀκωλύτως παρὶ δῆν, ἅτι σο
ἐνδ' ἵσταντο τραγικῶς μάλα πα-
ρακιμπεμένην ὑπὸ τοῦ σχήμα-
τ', ἥδη δ' ἔν' ὑπὸ φανερῇ ἡ-
μίρᾳ, καὶ ἡατιλύδιστο ἐπὶ
τὸν ποταμὸν, πόρ' αὐτοῦ γὰρ
ἰγνόμενα, περισσέβαστο δ'
αὐτῷ καὶ σκάφ', καὶ ἐν ἡμέ-
ρᾳ μιλίερατα, καὶ ἄλλα ὅσα
πρὸς τὴν τιλὶ τὴν χροῖμα ἐμ-
βαλόμενοι σὺν ἅπαντα τὰ πα-
ρασκευασμένα, οὕτω δὲ καὶ
αὐτοὶ βαίνοντες ἀχνύμενοι, δα-
κρυῖν ἡατὰ δακρυχέοντο. καὶ
μέχρι μὲν τιν' ὑπερβό-
ντα ἐν τῷ ποταμῷ ἅτα δ' ἰσι-
πλοῦσαμεν ἐς τὸ ἔλ' καὶ
τὴν λίμνην, ἐς τὴν δ' ἐνφρά-
της ἀφανίσται. περιαιδίν-
οντο δὲ καὶ τὸ κῶτον, ἀφικνέ-
μενα ἐς τι χωρίον ἱερὸν καὶ ἵπ-
πῳ δὲ, καὶ αὐτῶν. ἐς ἀπο-
βαύοντο ἡγάτο δὲ ὁ Μιθροβ. χ. ἴα
νε βόθρον τι ὠρυξάμενα, καὶ
οὐ μὲν ἰσφάμεν, ἢ τὸ αἶμα πόρ' ἢ βόθρον ἰσπίασμεν. ὃ ὃ.

voce quam poterat maxime calamitans, demones simul omnes conuocat, *Peronas, Erinnyes, Hecatem nocturnam, excelsamq; Proserpinam*, simulq; polysyllaba quædam nomina barbara atque ignota commiscet. Statim ergo temere omnia, & rimas ex carmine solumducere, ac porro Cerberi latratus audiri. & iam res planè tristis suis ac moesta. Umbratum at simul rex iæcis sedibus *Orcus*. Ac protinus quidem inferorum patebant *pleuraq; lacus Pyriphlegethon, ac Plutonis regia*. Tum per illum descendentes hiatus. *Rhadamanthum* propemodum metu reprimus extinctum. Ac *Cerberus* primum quidem latrabat, *commouitq; sese*. At quum ego *Ixram* celestium correptam pulsassem, cantu statim sopitus, obdormiuit, deinde posteaquam ad lacum uenimus tranare serè non licuit. Iam enim onustum erat nauigium, & eiulatu certè plenum. *Vulcanetati* quippe in eo nauigabant omnes, hic femur, illic caput, alius alio quopiam membro luxatus, usque adeo, ut multi certè ex

μάγῃ ἐν τισίνδε δῶδα ἑσπόμενον ἔχον, ἐκ ἐν' ἑρμίσῃ τῇ φωνῇ, παρμύγνυντο δὲ ὡς ἰίεσι τῷ ἀναγκασθῇ, δαίμονας τε ἑμὸν παύται ἐπιβιάτοι, καὶ πονέας καὶ ἰερύνους, καὶ εὐχέας ἰσκάτῳ καὶ αἰπαντῷ πόσει φασκεῖαν, παρμύγνυντες ἅμα βαρβαρικά τινα καὶ ἄσπετα ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα, σὺ δὲ ἐν πάντῃ ἰσάντα ἰσαλύνετι, καὶ ὑπὸ τῇ ἰσφάτῃ τέλει αὐτῶν γίνεσθαι, καὶ ὃ ὑλάνει τοῦ ἑσπόμενου πῶρρον ἐκείνῃ, καὶ τὸ πῶρρον ὑπὸ κράτησθαι τῷ καὶ σπυδρῶν. ἰσφάτῃ δ' ὑπὸ ἑσπόμενῃ ἀσφῇ ἐνέκρηται αἰσθεῖς κατεφάνετο γὰρ ὅσα τὰ πλάτῃ, καὶ ὃ λίμνη καὶ ὃ πυρροφλίγιδον, καὶ τὸ Πλάτῃ τὰ βασίλεια. κατελθόντες δ' ἡμῖν διὰ τοῦ χάσματος, τὴν μὲν βασιλῆα αὐτοῦ ὑπὸ κράτησθαι μιν ταμῆν δὲ ὑπὸ τοῦ λίμνης, ὃ δὲ ὑπὸ κράτησθαι μιν τοῖς, καὶ παρμύγνυνται. ταχὺ δὲ μιν κρῖναι τὴν λίμνην, παρμύγνυνται ὑπὸ τοῦ λίμνης. ἰσφῇ δὲ πρὸς τὴν λίμνην ἔλθοντες, μιν μὲν ὃ ἰσφάτῃ μιν τῷ γὰρ ὅσα πλάτῃ

πὸ πορμῶν, καὶ οἰμωγῇ ἀνάπληρον. τραυματίας ὃ παύσθαι ὑπὸ κράτησθαι. ἰσφῇ τὸ σπῆναι, ὃ δὲ τὴν ἰσφάτῃ, ὃ δὲ ἄλλο τι σπῆναι.

& quæ sunt omnia conspiciamus, & quæ dicuntur, auscultamus. Accusant autem noui quidam atque admittabiles rhetores. PHILON. Qui nam ergo hi per Iouem, sunt, ac ne isthuc quidem te pigeat dicere. MENIP. Umbras ne unquam istas nosti, quas opposita soli reddant corpora: PHIL. Omnino quidem igitur. MEN. Hæ nos igitur quum primum functi uita sumus, accusant, testantur atque redarguunt, quicquid in uita peccauimus, & sane quædam ex his dignæ admodum fide uidentur, utpote nobiscum uersatæ semper, nostrisque nusquam digressæ corporibus. Minos igitur curiose quemlibet examinans, impiorum relegabat in coetum poenas ibi sceleribus suis dignas luiturum. In hos præcipuè tamen incenditur quas opes dum uisuerent, ac dignitates inflauerant, quibus que adorari se ferè expectabant, nimirum breui perituram eorum superbiam fasti que detestatus, quippe qui non meminissent morales ipsi quæ sint, sese bona quoque mortalia consequutos. At nunc splendida illa exuti omnia, diuitias, iniquam genus, munia, nudi ac nultu demisso steterunt, tanquam

πάντα παρτα, πλούτῳ λίγῳ καὶ γίνῃ, καὶ δυνάστεας, γυμνὰ

τὸ οὐ ἡμᾶς, ἡρώμελός τε τὰ γινόμενα, καὶ ἀνόμην τῶν ἀπολογημένων. καταγέροισι δὲ αὐτῶν καυνοίτεσθαι καὶ παράδοξοι ῥήτορες. Φιλ. τίς ἐστι πρὸς διός; μὴ γὰρ ἐκείνοτε καὶ τῶτο ἡπῆρ. Μιν. οἷδ' ἀπὸ ταυτασὶ τὰς πρὸς τὸν ἕλιον ἀποτιλουμένας σκιάς ἀπὸ τῶν σωμάτων; Φιλίππ. πάντῃ μὲν οὐ. Μινίπ. αὐταὶ τίνες ἐπαλαῶν ἀποδάμνην, καὶ τυγρόσσι τι, καὶ καταμαρτύροισι καὶ διελίχουσιν τὸ πῶς πραγματεία ἡμῖν παρὰ τὸν βίον, καὶ σφέδρα τινὲς αὐτῶν ἀξίωσι τοὶ δοκοῦσιν, ἅτι ἀὰ συνῆσαι, καὶ μηδέποτε ἀφιστάσθαι τῶν σωμάτων, ὃ δ' οὐδὲ Μίνωσι ἐπιμιλῶς δευτάζων, ἀπίπικε πρὸ ἡμετέρας ἐς τὸν τῶν ἀσθενῶν χῆρον, δίκῃ ὑφίσταται κατ' ἀξίαν τῶν τιτολημμένων, καὶ μάστιγα ἐκείνων ἐπ' ἵτο τῶν ἐκ πλούτῳ τε καὶ ἀρχαῖς τιτυφωμένων, καὶ μισοῦσιν καὶ προσκυνοῦσιν πόριμλόντων. τίς το ἐλιγοχρήσιον ἀλαζονέαν αὐτῶν, καὶ τίς ὑπερφίαλον μισοκατήμνητον, καὶ ὅτι μὴ ἡμίρῳ τε, δυνάσῃ τε ἵσθαι αὐτοὶ, καὶ δευτῶν ἀγαθῶν τιτυφικτόν. ὃ δ' ἀποδυσάμνησι τὰ λαμπρὰ ἐκείνων

quam somnium quoddam, humanam hanc felicitatem recogitantes, adeo ut hæc dum conspiceret nimis quam delectatus fuerim. Et si quidem eorum fortè agnoueram, accedens quiete aliquo modo submovui, qualis in vita fuerat, quantopereque fueras infelix, tum quum plurimi mane fores eius obsidētes, pulsi interim exclusique à famulis, illius expectabant egressum. At ipse uix tandem illis exorians, pupiceus, aureus aut uersicolor, felices ac beatos se facturum salutantes putabat, si pectus dexteram ve porrigens, permetteret osculandam. Illi uerò audientes ista molestè ferebant. At Minos quiddam etiam iudicavit in gratiam. Quippe Dionysium Scyllæ tyrannum, multis & atrocibus criminibus & à Dione accusatum, & graui Stoicorum testimonio conuictum, Cyrenæns Aristippus interueniens (Nam illum ualde suspiciunt inferi, eiusque plurimum ibi uilet autoritas) ferme iam Chimeræ alligatum abfoluit à pœna, asserens illum auditorum nonnullos olim

λάττω νινδυνήσας, παρατήσασαν, ὥσπερ τινα ἔναρτον αὐα-
 πημαστέρησαι τῷ παρ' ἡμῶν
 οὐδαιμονίαν. ὥστε ἔγωγε ταῦθ',
 ὁρῶ, ὑπερίχαρον, καὶ ἰί τινα
 γυνυρίσασαι αὐτῶν, προσιδῶν
 αὐτὸν ὅσυχῃ πως ὑπαικίμνησεν,
 οἷον ὡς παρὰ τὸν βίον, καὶ
 ἡλικον ἰφύσατό τι, ἵνα καὶ πολλοὶ
 μοῖρ' ἰνῶδ' ἐπὶ τῶν προδύ-
 ρων παρατήσασαν, τῷ πρόσω-
 πον αὐτοῦ πρόσμινοντο. ὡς
 δ' ὁμοῖοί τι καὶ ἀποικισμένοι
 πρὸς τῶν εἰκνῶν, ὁ δὲ μόλις
 αὐτὸς ἀφ' αὐτῶν αὐτῶν παρ'
 φέρῃς τις, ὃ πρόσχρυσον ἢ λίαν
 πόικιλον, οὐδαιμονας ὡς το
 καὶ μακρίους ἀποφαίνειν τ' ὅς
 προσπίπτει, ὡς τὸ γὰρ
 ὃ τῷ δειξιῶν πρὸς τῶν δει-
 λωταφίαν. ἵνατοι μὲν οὖν
 ἡνῶν τὸ ἀκούοντο. τῷ δὲ
 Μίνωι μία τις καὶ πρὸς χά-
 ριν ἰδικάσθαι δίκην, τὸν γὰρ
 τοι σικελιώτῳ Διονυσίῳ,
 πολλὰ καὶ ἀνύσια ὑπὸ τῇ
 Διῶν κατηγορευόμενα, καὶ
 ὑπὸ τῇ πᾶσι καταμαρτυ-
 ρόμενα, παρ' ἡμῶν Ἀρε-
 σιπποῖδ' ἐνυλῶν (ἄγχι δ'
 αὐτὸν ἐν τιμῇ. καὶ δυνάσ-
 μιν ἐν τοῖς λατῶ) μικροῦ
 δῶν τῇ χιμαίρᾳ προσδιδόντα

καὶ, παρ' ἡμῶν δὲ καταδίκης, λίγην πολλοῦ αὐτὸν τῶν πρὸς

olim fuisse pecunia. Tum nos à tribunali discedentes, ad supplicij locum peruenimus. Vbi amice multa & miserranda audire simul, ac spectare licuit. Nam si quis mulas flagrorum sonus audiretur, & eiulatus hominis in igne flagrantium, tum rotæ & tormenta, catenæ, Cerberus lacerat, & Chimaera dilaniat, cruciabanturque pariter omnes captivi. Reges, Præfeti, Pauperes, mendici, diuites, & iam scelerum omnes poenis tegebant. Et quosdam quidem eorum, dum intuemur, agnouimus, uidelicet qui nuper ex uita discesserant. At hisce pudentes tum occultebant, nostrosque subtrahabant aspectui, aut si nos aliquando respiciebant, id seruiliter admodum abiectionis faciebant atque hi quidem quam olim putas, queroli fastuosique in uita? At pauperibus maxime eorum dimidium remittebatur, & quum interquies uissent, denuo repetebantur ad poenam. Sed illa quoque quæ fabulis feruntur, aspexi, Ixionem, Sisyphum, Phrygiumque grauius affectum Tantalum, genitumque terra Tityum, Phoboni, quantum Insuper stratus agrum occupabat. Hos tandem peruenientes, in campum

παλαστρίων πρὸς ἀγῶνας
 γυμνάσαι διεβίβον. ἐπιστάτης
 δὲ ἡμῶν τοῦ δικαστηρίου πρὸς
 ἡλιασθένιον ἀφικνούμεθα. ἰδὼν
 δὲ ὃ φίλοι πολλὰ καὶ ἰλιανὰ
 ὡς ἀκούσαι τε καὶ ἰδεῖν. μαρτυ-
 ροὺν τι γὰρ ἡμῶς ψέψομαι ἑκείνους,
 καὶ οἰμυγὰ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ
 ἐπ' αὐτῶν, καὶ τρεῖς καὶ ἑξήκοντα
 φησὶ καὶ τροχοὶ, καὶ ὃ χίμαι-
 ρὰ ὑποπαράττει, καὶ ὃ ἑρβόρα
 ἰδὼν ἀπατρεῖ. ἐκπολάσσοντάς τε ἅμα
 πάντας, βασιλεῖς, δούλους, σατρά-
 πης, πύργους, πλάσιους, πτωχοὺς.
 καὶ μετ' ἑμὶ πάντες τῶν τιτλοῦ
 μαμμένων, ἵνα ὃ αὐτῶν καὶ ἔγνω-
 ρίσαντες ἰδόντες, ἐπὶ σοὶ ἦσαν
 τῶν ὑπαρχόντων τιτλοῦ τεκνίων.
 οἱ δὲ ἱερικαλύπτην το, καὶ ἀπὸ τρεῖς
 φοντο. αἱ δὲ καὶ προσβλέπουσιν
 μάλα δολοπραπίαις τε καὶ ἡσθα-
 κούτικόν καὶ ταῦτα πῶς οἷα βα-
 ραὶ ἵπτοι, καὶ ὑπερβίπαι παρὰ
 τὸν βίον. τρεῖς μὲν τοὶ πύργοι
 ἡμιτίλια τῶν παλαιῶν ἰδὼν ἰδοῦν,
 καὶ διαμαρτυρούμενοι πάλιν ἐ-
 κολάσσοντο, καὶ μὲν ἑξήκοντα ἄ-
 λων τὰ μυδιῶδη, τὸν ἱξίον, καὶ
 τὸν σίσυφον, καὶ τὸν φρύγα Τάν-
 τλον χαλκῶς ἔχοντα, καὶ τὸν
 γυγῶ Τίτυον, ἡράκλειον ὅσον,
 ἵνα το γὰρ τόπον ἐπίχων ἀγῶν.
 διαδιδόντες δὲ καὶ τότε, ἵνα

πρῶτος Acherusium, ἵν' ἑ-
 στίμους ἱβὶ semideos, heroi-
 dasque & aliam simul mor-
 tuorum turbam, ingentes
 eribusque dispositam, alios
 quidem vetulos quosdam
 ac marcidos, atque (ut Ho-
 merus ait) euanidos, alios
 verò iuveniles, & integros
 & hoc potissimum ob il-
 lam condiendi efficaciam
 Aegyptios. Verum di-
 gnoscere quemlibet haud
 proclive fuit, adeò nudatis
 oisibus omnes erant inui-
 cem simillimi, nisi quod uix
 tandem eos diu intendentes
 agnouimus. Quippe con-
 ferti considebant obscuri
 atque ignobiles, nullumq;
 seruantes amplius pristinae
 formae uestigium. Cum
 igitur multi simul ossei
 consisterent, inuicem om-
 nino similes, qui terrifi-
 cum quiddam per cauos os-
 culorum orbis transpices
 rent, dentesq; nudos os-
 fenderent, haesitabam ceterò
 tà mecum Oyonam signo
 Thersitem à Nireo illo for-
 moso discernere, aut men-
 dicum Irum, à Phæacum
 rege, aut Pyrrhiam coquum
 ab Agamemnone. Nihil
 enim amplius veterum iu-
 diciorum eis permanse-
 runt, sed ossa fuerunt inter
 se similia, incognibilia,

incri-

τὸ πιδίον ἰσβάλλομεν, τὸ ἀ-
 χερσίον, σύρισκε μέλι τι αὐτό-
 δι τὰς ἡμιδίας τι καὶ τὰς ἑρωί-
 ναις, καὶ τὸν ἄλλον ὁμιλον τῶν
 νεκρῶν κατὰ ἴδυσιν καὶ φύλα
 διακριτέους, τοὺς μὲν πα-
 λαιοὺς τινας καὶ δυνωτῶντας,
 καὶ ὡς φασιν Ομηροῦ. ἀμνη-
 σούς. τὰς δὲ νεαλὰς καὶ σωι-
 στικὰς, καὶ μάλιστα τὰς αἰγυ-
 πτίων αὐτοὺς διὰ τὸ πλούρκως
 ἀταρχίας. τὸ μὲν τοι δια-
 γινώσκην ἵκατον, & αὐν τι ὡς
 ῥάδιον. ἀπαντοῦ γὰρ ἀτεχνῶς
 ἀλλήλοισι γίνονται ὅμοιοι, τῶν δ-
 σίων γιγνυμένων, πλὴν μέ-
 γισ καὶ διὰ πολλοῦ αὐανδισ-
 μου τὸ αὐτὸς ἰγινώσκομεν, ἵ-
 καστο δ' ἐκ' ἀλλήλοισι ἀμνη-
 σοὶ καὶ ἄσσημοι, καὶ ἔστιν ἵτι
 τῶν παρ' ἡμῖν καλῶν φυλάτ-
 τονται, ὥς τι πολλῶν ἐν ταύτῃ
 σκελιτῶν καμμένων, καὶ παύ-
 των ὁμοίων, φοβερὴν τι καὶ διὰ
 κρυπτοῦ διδορμῶν, καὶ γυνὰς
 τὰς ἐδόντας προφανόντων ἡ-
 πέρην πρὸς ἑαυτὸν ὧς τι διὰ
 κρίναμι τὸν ὀφροῖτῳ ἀπὸ τῆ
 καλοῦ Νιρίως, ἡ τὴν μεταίτῳ
 Ἰρον ἀπὸ τῆ φαίανων βασιλεί-
 ως, ἡ Πυρρίαν τὸν μάγαρον ἀ-
 πὸ τῆ ἀγαμίνοισι. ἔστιν
 γὰρ ἵτι τῶν παλαιῶν γυναικῶ-

των αὐτοῖς παρίμεν, ἀλλ' ὅμοια τὰ ἡτὰλῳ, ἡδονα καὶ

inscripta titulis, nullique
unquam dignoscenda. Hæc
igitur spectanti mihi, per-
similis hominum uirtu pom-
pæ cuiusdam longæ uide-
batur cui prælit æc di-
sponat quæque fortuna,
ex his qui pompam as-
gunt, diuersos uariosque
cuique habitus accom-
modans. Alium liqui-
dem fortuna delicens, re-
gis ornat insignibus, &
stiracem imponens, & sa-
scellites addens, & caput
diademate coronans. Al-
lium serui rursus orna-
tum induit, hunc formos-
sum effigiat, hunc defors-
mem atque deridiculum
figit, nam omnigenum,
ut opinor, debet esse spes
etaculum. Quin habitus
quorundam plerumque in
media quoque pompa des-
mutat, neque perpetuo
eodem finit ordine cul-
sique progredi, quo pro-
dierant: Sed ornatu com-
mutato, Cræsum quidem
coegit serui captiuique ue-
stes induere, Mæandrium
autem olim intersæuos in-
cedentem, Polycratis ty-
rannidē illigauit. Et aliquis
etisper quidem eo cultu pet-
mittit utriuerum ubi iā pō-
pæ tēpus præterijt, appara-
tum quisque restituens,
& cum

αὐτογράφῳ, καὶ ὅπ' ἐλπίδι
ἐστὶ διακρισιδῶν ἀνὰ μέτρα.
ταὶ γὰρ τοὶ ἅπαντες ἐρῶντες, ἰδέ-
σθαι μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίαις
πομπῇ τινα μακρῇ προσιεῖν
οὐκ, χορηγῶν δὲ καὶ διατάτ-
ταρ ἵκανα ἢ τύχη, διαφέρει
καὶ πενίλῃ τοῖς πομπῶν τοῖς
σχήματα προσάπτουσα, τὸν
μὲν γὰρ λαβοῦσα ὁ τύχη, βίαι
σιλικῶς δισκόβουσι, τὴν δὲ ἰ-
πιδῶσα, καὶ δορυφόροις παρα-
δοῦσα, καὶ τῶν κεραιῶν τῶν
σα τῇ διακρίσει, τῇ δὲ οἰ-
κίτου σχῆμα προσάπτουσα, τὸν
δὲ τινα ἑλκὸν ἄσαι ἰσχύουσι,
τὸν δὲ ἀμφοτέρων καὶ γιγῶν πε-
ρισκοῦσαι. παρὰ τὴν γὰρ
οἶμαι δὲ γὰρ γὰρ τῶν δῖων.
πολλὰν δὲ διὰ μέτρον ὅτι πο-
μπῇ μετρίως τὰ ἵκανα σχήματα
τα. οὐκ ἴσως ἐστὶν ὅτι διακρι-
σιδῶν, ὅς ἐστιν ἑλκὸν, ἀλλὰ
μεταμείψασα, τὸν μὲν κρεῖ-
στον ἐντάττει τῶν τοῦ οἰκίτου
καὶ ἀσφαλείτου οὐκ ἴσως ἀνα-
λαβῶν, τὸν δὲ Μακρόλεον
τίνα ἐν τῇ οἰκίτῃ πομπῇ
οὐκ, τῶν πολυκράτειν τυράν-
νιδῶν μετρίως, καὶ μὴ
μὴ τῇ οἰκίτῃ γὰρ τῇ σχῆ-
ματι, ἰπιδῶν δὲ ὅτι πομπῇ
ἑλκὸν παραίτη, τῶν κεραιῶν
ἑλκὸν δὲ τῶν οὐκ ἴσως, καὶ
ἑλκὸν,

ἑλκὸν παραίτη, τῶν κεραιῶν
ἑλκὸν δὲ τῶν οὐκ ἴσως, καὶ
ἑλκὸν,

& cum corpore simul exutus amictu, qualis ante fuit, efficitur, nihilo à vicino differens. Quidam tamen ob inscitiam, quum suus fortunæ cultus exigit, exgre ferunt atque indignantur, tanquam propiis quibusdam bonis privati, ac non potius alienis, quibus paulisper utebantur, exuti. Quin in scena quod uidisse te plerumque puto histriones istos tragicos, qui (ut fabulæ ratio poscit) modò Creontes, modò Priami sunt, aut Agamemnonnes. Idem quæ (si fors tulerit) paulo antea tam grauitè Cecropis aut Erechthei forma imitatus paulo post seruus, poest à iubente progreditur. At quum fabulæ iam finis affuerit, quisque auratas illas uestes exutus, perfolam deponens, & descendens à crepidis, pauper atque humilis obambulat, haud amplius Agamemnon ille Atreo progenitus, aut Creon Menœcei filius, sed Polus filius Chariclei Suniensis, aut Satyrus filius Theogitonis Myrathonius. Sic se mortalium res habent, quemadmodum mihi tum spectanti uidebatur.

PHILIP. Dic mihi Memipre isti

ἀποδυσάμενος τὸ σχῆμα μὴ τὰ τοῦ σώματος, ὥσπερ ἢ πρὸ τοῦ γίνεσθαι. μηδὲν τοῦ πλοίου διαφέρων. ἐνίοι δ' ὡς ἀγνωμοσύνης, ἐπαδαν ἅπαντὴ τὸν κόσμον ὠδισάσα ἢ τύχη, ἄχθονται γι, καὶ ἀγασσάμενοι, ὡς πρὸς οἰκονομικῶν πραγμάτων κίμενοι, καὶ ἔχ' ἃ πρὸς ἐπίλογον ἐχρήσαντο ἀποδιδόντες. οἷμάς δ' ἐκείνους ἐπὶ τῷ σκηνῶν πολλὰς ἰσχυρὰς τῶν τραγικῶν ὑποκειτὰς τέχνης πρὸς τὰς χρεῖας τῶν δραμάτων, ἄρτι μὲν κρίνοντας, ἐνίοσι δὲ προάμους γὰρ γυμνῶν ἢ ἀγαμίμενους, καὶ ὁ αὐτὸς ἢ τύχῃ μικρὸν ἐμπροσθεν μάλα σιμῶν, τὸ τῷ κίμερ' ἢ ἐριχθίως σχῆμα μιμησάμενός, μὴ ἐπὶ τῷ ποικίλῃ κικλυσάμενός, ἢ δὲ δὲ πῶς ἔχοντός τῷ δράματός, ἀποδυσάμενος ἵνα τὸ αὐτὸ τὴν χρυσαύτην ἐκείνῳ ἰδόντα, καὶ τὸ πρῶτον πᾶν ἀποδιδόντος, καὶ καταβαῖς ἀπὸ τῶν ἱμβάτων, πῶς ἢ ταπεινὸς περιέρχεται, ἐκ τῆς ἀγαμίμενους ἢ ἀτρίως, ὁ δὲ Κρίων ὁ Μεγακλῆς, ἀλλὰ Πῶλός Χαιρέκλῆς συνιδὸν ὀνομαζόμενος, ὁ Σάτυρος ὁ Θιωγάτορος μερβάνιος. ταῦτα καὶ τὰ τὸ αὐτὸ πρῶτον

πράγματα ὅσῳ τότε μοι ὑπὸ τῷ ἰδεῖν. Φίλ. ἀπὸ μοι ὁ Μένιπρος,

peisti qui magnificos altos
que tumulos habent super
terram, & columnas, imagi-
nes, titulos, nihilone sunt as-
pud inferos plebeis quibus
libet umbris honoratiores?
Menippus. Nugaris tu
quidem. nam si uidisses
Mausolum, Carem illum di-
co pyramide celebrem, sat
scio, nunquam ridere desi-
isses, ita in antrum quoddā
abstrusum despectim abie-
ctus est in reliqua mortuorū
turba desitescens. Hoc
tantum commodi mihi ui-
detur ex monumento referre,
quod imposito tanto pō-
dere laborat magis, & pre-
mitur. Nam quum Aea-
cus, o amice, locum cuique
meritur, dat autem cui plus
rimum haud amplius pe-
dem, necesse est contetum
decumbere, seseque ad loci
modum contrahere. At
vehementius multo risisses
opinor, si reges hosce no-
stros, satrapasque uidisses
apud eos mendicantes, &
aut falsamenta uendentes,
aut primas ipsas literas ur-
gente inopia profluentes, &
quemadmodum contumes-
cibus a quouis afficiantur, at-
que in faciem cedantur, pers-
inde atque utilissima manci-
pia. Itaque Philippū Mace-
donē cōspicatus, continere
me cetero

τε, οἱ δὲ τοὺς πολυτιμὰς τῶν
τοὺς καὶ ὀψιλοῦς τάφους ἔχον-
τος ὑπὲρ γού, καὶ τέλει καὶ
αἰνίας καὶ ἐπὶ ἐπιγράμματα,
ἔδιν τιμιώτεροι παρ' αὐτοῖς
αἰσι τῶν ἰδιωτῶν νεκρῶν.
Μένιππ, λαγῆς ὅτι, ὁ γὰρ
ἰδιώτου τὸν Μωσοῦλιν αὐτὸν λέ-
γου δὲ τὸν Μάρα, τὸν ἐκ τῶ τά-
φου περιβύτου. ὡ οἶδα, ἵτε
ἐκ αὐτοῦ πᾶσι γιγῶν, ἢ τὴν ταπῆ-
νός ἐστιν ἐν παραθύρῳ πύ-
λαι, λαοῦ ἐν τῷ λοιπῷ λόγῳ
τῶν νεκρῶν ἡμῶν δόκω, τοῖς
ἐν ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ μῦθου,
παρ' ἑσὲν ἱερῶν τοῦ τυχεροῦ
ἔχου ἡδὲ καὶ μῦθον. ἰπαλά
γὰρ ὅτι καὶ οἱ αἰνίας ἀπομιτῆ-
σι καὶ τῶν τῶν τίμων, δίδωσι
δὲ τὸ μίγιστον οὐ πῶς πα-
ρά, ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶντα κατὰ
καὶ τῶν, πρὸς τὸ μίγιστον στυ-
γαμῶν. πολλῶν δ' αὖ, οἶμα,
μᾶλλον ἰγίλας, ὁ ἰδιώτου τὸς
παρ' ἡμῖν βασιλείας καὶ σατρά-
πας πρὸς αὐτοῖς παρ' αὐτοῖς.
καὶ ἔστιν ταρικοπῶντας καὶ
ἀπὸ τῶν, ἢ τὰ πρῶτα διδάσ-
κοντας γράμματα, καὶ ὑπὲρ τοῦ
τυχῆτος ὕβρις μῦθου, καὶ
κατὰ τῶν πρὸς αὐτοῖς, ὅ-
πως τῶν ἀνδραπέδων τὰ ἡ-
τιμώτατα. Φίλιππον γοῦν

τὸν μακεδόνα ἐγὼ διασώμην, ὁ δὲ ἡρατῶν ἡρατῶν ἀντα-
στή

me certè non potui, ostensus est mihi in angulo quoddam, detritos calceos mercede refarciens. Quia alios præterea multos erat videre mendicantes in triuijs, Xerxes uidelicet, Darios, ac Polycrates. PHI. Admiranda narras ista de regibus, peneque incredibilia, Socrates autem quid facit ac Diogenes, & si quis est sapientum alius? MENIP. Socrates profectò etiam ibi obuersatur, omnesque redarguit, uersatur autem cum illo Palamedes, Vlysses & Nestor, & si quis alius loquax mortuus. Adhuc equidem inflata sunt illi, & intumescunt ex hausto ueneno crura. At optimus Diogenes Sardapalato uicinus Assyrio, Mida⁴que phrygio, atque alijs itempluribus ex istorum sumptuosorum numero manet, quos quum eiulantes audit, ueteris fortunæ magnitudinem recogitantes, & ridet & delectatur, ac suppinus cubans ut plurimum cantat, aspera nimis atque iniucunda uoce illeotum eiulatus obscurans, adeo ut id egre ferentes, nec Diogenem ferre ualentes, de mutanda sede deliberent. PHI. De his iam satis quidem, ceterum quod nam illud decretum est. quod initio dixeras aduersus di-

tos *ὡν, ἰδούχθαι δὲ καὶ ἐργασθῆναι τινα, μισθὸν ἀνέμειν* & τὰ σάτρα τῶν ὑποδουμάτων. πάλαι οὖν δὲ καὶ ἄλλους *ὡν ἰδούρην τὰς τριβόλους μεταστῆσαι, Ζήξας λίγην, καὶ Δαρύους καὶ Πολυκράτους. φιλ. ἄτοκα δὲ γὰρ τὰ πόρρι τῶν βασιλέων, καὶ μικρὸν δ' αὖν ἄπειρα. τί δὲ ἔστι καὶ ἡ κέρτης ἱερᾶτι καὶ Διογῆνι, καὶ ἰίτις ἄλλ' & τῶν σοφῶν; Μεν. ὁ μὲν Σουκράτης ἐκείνῃ πόρρι ἔρχεται διελίχων ἅπαντας, σῶναι δ' αὖτῳ Παλαμήδους καὶ Ὀδυσσοῦς καὶ Νέστορος καὶ ἰίτις ἄλλ' & λάλ' & νικῆς. ἔτι μάλιστα ἐπιφύσασθαι αὐτῷ. καὶ διωδύκῃ ἐν τῇ φαρμακοποιίᾳ αἰτὰ σκίλη. ὃ ἔβητις & Διογῆνης παρρησίᾳ μὲν Σαρδάνας, πάλαι τῷ ἀστυρίῳ καὶ Μίδα τῷ φρυγί, καὶ ἄλλοις τοῖς τῶν ποταμῶν, ἀνέμειν δὲ εἰμαζίντων αὐτῶν, καὶ τῶν παλαιῶν τύχῃ ἀνὰ μετρημένων, γιγᾶται. καὶ τίς ποταμῶν, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὲρ ἡμετέρας μὲν & ἄλλα μάλα τραχέα καὶ ἀπᾶτα τῇ φύτῃ, τὰς εἰμωγὰς αὐτῶν ἐπικαλύπτει, ὥστε αὐτῶν αἰετὸς καὶ ἀνὰ τὰς αὐτὰς καὶ διὰ σκίλησθαι μετῴκων, ὃ φέρει τὰς τὸν Διογῆνιν. φιλ. ταῦτ' ἔμιναντες. τί ἔστι τὸ φέροντα ὡν, ἰδούρην ἀρχὴν ἐλίζου λινοῦσθαι*

uites esse sancitum? M. L. N. Bene admones, nescio enim quo pacto, quum hacdere dicere proposuissem, ab instituto sermone procul aberravi, Dum igitur ibi uersabat, magistratus concionem aduocauerunt his uidelicet de rebus quæ in commune conducere. Cōspiciens ergo multos concurrere, commiscens me ipsum mortuis, statim unus & ipse eram concionatorum. Agitata sunt igitur & alia multa postremo uero de diuitibus negotium. In quos posteaquam plurima fuissent obiecta, uolentia, superbia, fastus, iniuriæ, insurgens tandem ex populo primas quidam, huiusmodi decretum legit.

Decretum.

QUoniam, inquit, multa diuites perpetrant in uita, rapientes ac uim inferentes, inopesque omnimodo despectui habētes, Cuiusque populi quoque uisum est, ut quum sancti uita fuerint, corpora quidem eorum poenas cum alijs sceleratorum corporibus luant, ante uero sursum remisse in uitam, in asinos demigrent, donec in tali rerum statu quinquies ac uicies decem annorum millia transsegerint, atheni semper ex athenis

ἔσται κατὰ τῶν πλεόνων· Μ. δὲ γε ἐπαίμνεσαι. οὐ γὰρ οἱ ἄλ' ἔπαινε πρὸς τότε λίγην προδιμήσει, συμπαλὺ ἀπειπλανώδην τὸ λόγῳ, διατρίβει· ὅ γάρ μου παρ' αὐτοῖς, πρὸς δὲσαν εἰ προταύθαι ἐκκλησίαν πρὸς τῶν κοινῇ συμφορόντων. ἰδὼν οὖν πολλοὺς συνδύντας, ἀναμίξας ἑαυτὸν τοῖς νεκροῖς, εὐδύνει καὶ αὐτοῖς ὡς τῶν ἐκκλησιαστῶν. διωκόμενόν δ' ἐν καὶ ἄλλα. τέλος ταῦτον ἢ τὸ πρὸς τῶν πλεόνων. ἐπὶ γὰρ αὐτῶν καταγέροτο πολλὰ καὶ θανάβια καὶ ἀλαβυνεία, καὶ ὑπὲρ πρὸς καὶ ἀδικία, τέλος ἀναστὰς τῶν δημαγωγῶν αὐτοῖς ψέφισμα τοῦτο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΑ.

EΠΙΔΕΧΟΜΕΝΑ πολλὰ καὶ παρὰ νόμα οἱ πλεόντοι ἀρῶσι παρὰ τὸν βίον. ἀρπάξουσιν καὶ βιάσονται, καὶ πάντα τρόπον τῶν πρὸς τῶν κατὰ φρεσὶν ἐν τῷ, διὰ τοιαύτην βολὴν καὶ τὸ δέμα. ἐπὶ δὲ ἀποδάνουσι τὰ μὴ σώματα αὐτῶν ἑοικέναι, κατὰ ἀπορ καὶ τὰ τῶν ἄλλων νεκρῶν, τὰς δὲ ψυχὰς ἀσπασιμολάσας αὐτῶν ἐν τῷ βίῳ. κατὰ λύνειν αὐτοὺς ἐν τῷ, ἔχειν αὐτοὺς τῇ τοιαύτῃ διαγωγῇ μετὰ αὐτοῖς ἐν τῷ

affinis renati, onera ferentes, atque à pauperibus agitati. Deinde ut liceat illis è uita excedere. Hanc sententiam dixit Caluarius patre Aridello, patria Marnicensis, tribu Albantiade. Hoc recitato decreto approbauerunt principes, scilicet uit plebs, adfremuit Proserpina, allatravit Cerberus, sic enim rata, quæ inferi statuant, auteneâque fiunt.

Quæ igitur in concione agebantur, erant huiusmodi. Tum ego statim, cuius gratia ueneram, Tiresiam adeo, atque illi re, uti erant, ordine narrata, supplicauit, ut mihi diceret, quodnam optimum uitæ genus putaret. Hic uerò subridens (est autem seniculus quispiam cæcus, pallidus, uoce gracili, ô fili, inquit, causam tuæ preplexitatis scio à sapientibus istis profectam, haud quaquam idem inuicem in eisdem de rebus sententibus, uerum haud fas est id tibi proloqui, siquidem quod Rhadamanthus inter dixit. Nequaquam, inquam, ô patercule, sed dic amabo, neque me contemnas, qui in uita te etiam ipso cæcior oberro. Abducēs ergo me, procul ab alijs auferens, ad aures mihi inclinans. Opuma est, inquit, idiotarū priuas

ἐτῶν πέντε καὶ ἑκατομ, ἵνοι δὲ
ἵνων γιγνόμενοι, καὶ ἀχθορέν-
τες, καὶ ὑπὸ τῶν πρῶτων ἐ-
λαυνόμενοι, τὰς τοσούτων διὰ τοῦ
πέντε θάνατοι αὐτοῖς ἀπαδαί σιν·
ἀπὸ πέντε γυνάμιν κρατίων σκε-
λιτίνων, νικησιδύς, φυλῆς ἀλ-
βαντιάδων. τὰς αἰαγνοῦσιν
τὸ τῆ ψήφισμας, ἐπιψέφι-
σαν μὴ αἱ ἀρχαὶ, ἐπιχαροτόνη-
σι δὲ τὸ πλεον, καὶ ἐν βίῳ
μέσας τοὺς βίον, καὶ ὑλάκτιστον
ἐν ὑβρίδι. οὕτω γὰρ ἐν τῇ γί-
γνεται, καὶ ἕνεια, τὰ ἀνιγνύου-
μένα. ταῦτα μὴ δὲ σοὶ τὰ ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐγὼ δὲ ἐπὶ ἀφίγ-
μῳ ἵστα, τῷ Τηρεσίᾳ προ-
σιδῶν ἐκτελεῖν αὐτὸν τὰ πά-
σα διαγνώμην, ἀπὸν πρὸς
μὲ, πειρῶν τινα ἔγχετο τὸν ἄρι-
στον βίον. ὁ δὲ γυλάσας, ἐστὶ δὲ
τυφλὸν τι γρόντιον καὶ ἀχρόν,
καὶ ἀπὸ ψήφου, ὃ τίκνον, φησί,
πέντε μὴ αἰτίαν εἰδῆσθαι ἀπο-
ρίας, ὅτι παρὰ τῶν σοφῶν ἐγί-
γνετο, ὅτι αὐτὰ γιγνόμενα ἐκ-
τοῖς. ἀτὰρ ὁ δὲ μὲς ἔγχετο πρὸς
σοι, ἀπείρται γὰρ ὑπὸ τῶν ῥαδῶ-
μαδύων. μηδὲ μὲς ἐγχετο, ὃ πρὸς
τίριον, ἀλλ' εἰπὶ, καὶ μὴ πρὸς ἱ-
δῆς μὲς οὐ τυφλόθεν περιδῶ-
τα ἐν τῷ βίῳ. ὁ δὲ δὲ μὲς ἀπα-
γαγὼν, καὶ πολλὸν τῶν ἀλλων ἀπο-

σπῆσας, ἔριμα προσηύδα πρὸς τὰς φασίγ, ἀτὰρ ἱδῶτα

privatorumque vita, ac pruden-
tior. Ideo ab insipientia cessans alta cogitandi, & fines & principia inspicien-
di, & utros, hosce syllo-
gismos despuens, atque id ge-
nus omnia nugas æstimans,
hoc solum in tota uita per-
sequere, ut præsentibus be-
ne compositis minimè curio-
sus nulla re sollicitus, quam
plurimum potes, hilaris uis-
tam ridensque traductus. Hæc
quod dixisset, rursus in aspho-
delorum pratum sese corripuit.
Ego igitur (nam & nunc uesper erat) age, in-
quam, ð Mithrobarzane,
quid cunctamur? ac nō hinc
rursus abimus in uitam? Ad
hæc ille, Confide, inquit, ð
Menippe, breuem quippe
facilemque tibi monstrabo ses-
sitam, & me protinus ab-
ducens in regionem quan-
dam magis priore tenebri-
cosam manu procul osten-
dens subobscurū tenuemque, ac
uelut per rimam influens lu-
men. Illud, inquit, Tropho-
nii templum est, atque illac
ad inferos eBorotia descendit.
hac ascendes, atque ille-
lico eris in Græcia. Ego i-
gitur hoc sermone gauisus,
salutato Mago, difficile ad-
modum per angustas antri
saucis subrepens, nescio
quo pacto in Lebadiam
perueni.

αὐτὸς βίῃ καὶ σπουδῇ
ῥῶς, ὡς δὲ ἀφροσύνης παυσά-
μεν τῷ μυτιωρολογῶν καὶ τὸ
λα καὶ ἀρχαῖς ἐπισκοπῶν καὶ
κατατηύσας τῶν σοφῶν τέτων
συλλογισμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα
λῶρον ἡγασάμεν. τὲ το μὲν
ἐξέπασσεν θάρσυν, ἵπνε τὸ πα-
ρὲν δουδὶ μεν, παραδράμει
γυλῶν τὰ πολλὰ, καὶ πρὸς με-
λιμίσκην λακώε, ὡς αὖν, πῶς
κινῶτο κατ' ἀσφιδελὸν λα-
μῶνα. ἰγὼ δὲ καὶ γὰρ ἔλκεν ἐνὶ λῶν,
ἀγὼ δὲ ἔμ Μιθροβαρζάν. φημί,
τί διαμύλλομεν, καὶ ἐν ἄπιμῳ
αὐδῶν ἐς τὸν βίον; ἰ δὲ πρὸς ταῦ-
τα, δάρρα φησὶν ὦ Μενίππει τα-
χῆσαι γὰρ σοι, καὶ ἀπράγμωνα
ὑπερδύειν ἀτραπὸν. καὶ δὲ ἀπα-
γαγῶν με πρὸς τι χωρίον τῷ ἄλλῳ
λαζοφρώτῳ, δάψας τῇ χαρὶ
πέρηνδον ἀμνησὶν τι καὶ λί-
πτον ὡς πρὸς διὰ κληδρίας ἰσ-
ρίον φῶς, ἐκῶτο, ἵκα δὲ τὸ ἱερὸν
τῷ Τροφονίῳ, λακῶνδον κατέρ-
χοντα εἰς ἀπὸ βοιωτίας. ταύτην
οὐκ αὐδῶν, καὶ σὺ δὲ ἴσθι καὶ ὅτι
Ελλάδα. ἰδῶς δὲ τοῖς ἄρ-
μελῶσι ἰγὼ, καὶ τὸν μέγαν ἀστα-
σάμεν, χαλῖπες μάλα διὰ
τῷ τομῶν ἀνδρῶν, ἐν οἷα,
ὅπως ἐν Λεβαδίᾳ γίγνεται.

A R G V M E N T V M.

Hoc Dialogo de diuitijs tractatur. Quis scilicet uerus Diuitiarum usus sit, & quomodo retineantur. Quibus potissimum obueniant, & quales reddant possessores. Occasio Dialogi à persona Timonis sumpta est, quem Athenienses, quòd inhumanus planè esset, hominumq; congressus ac societatem uitaret, imò etiam publicis malis gauderet, *μισάνθρωπος* appellarunt: cuius mortui quoq; sepulchrum (ut scribit Suidas) inaccessum & inuium factum fuit, cum mare, tanquam ipsum quoq; perosum illius inhumanitatem, inundatione eā terra partē, ubi sepultus erat à reliqua abstractam seclusisset. In quo & tale Epithaphiū inscriptum fuisse fertur.

Hic iaceo, uita miseraq; inopi; solutus,

Nomen uē queras, sed malè tute peri.

Haic igitur Timoni similes reddi & diuites, uidetur intelligere uelle Lucianus, ut pote quos diuitia & faustuosos & insolentes & planè barbaros, efficere consueuerūt. Fingit autem ab initio diuitē fuisse, sed ob liberalitatē, & quòd absq; iudicio in quos-

uis benignus esset, ad paupertatem redactū
 esset. Quam rem cum Iupiter ex ipsius que-
 rela, qua cum illo exostulando, in hominū
 malitiam & ingratitudinē à principio inue-
 hitur, cognouisset, misertus illius, eò quòd et
 in deos pius fuerat, & multa illis sacra pere-
 gerat, diuitem denuò facere statuit, ac Plu-
 tum cū thesauro ad ipsum mittit. Qui prin-
 cipio ire detrectat, ostendens illum sua cul-
 pa pauperem factū esse, & cum talibus ho-
 minibus minimè perdurare se posse, atq; a-
 què odisse eos, ut sordidos atq; auaros illos,
 qui nunquā omnino se utantur. Mediocrita-
 te enim utendi se gaudere. Atq; hic locus v-
 sum diuitiarum, & quomodo cōseruari ea-
 dem debeāt, docet. Deinde cū Iupiter in sen-
 tentia persisteret, atq; ita Plutus ducēte Mer-
 curio ad Timonē proficisceretur, inter eun-
 dum fingitur claudicare, ibi, interrogante
 Mercurio, causam eius rei reddit, quòd
 quoties a Ioue mittatur tardè incedat, neq;
 videat quorsum eat, neq; norit ad quos eat:
 quoties aut à Dite mittatur, etiā alatū esse.
 Quo figmēto significare videtur, improbos
 ac malos semper meliorib; successib; frui: pra-
 bos aut, & a Ioue dilectos, aut nunquā, aut
 tardè

tardè in hac vita felices ac diuites fieri. Postremò interrogatus à Mercurio, cur de formis ac pallidus, tantopere ametur ab hominib. respondet, Inscitia, ac cacitate illorum hoc fieri. Atq; ibi cum alios effectus suos exponit, quæ omnia postremò actione, & quasi ipsa re cõprobatur, dum Timonē ab initio, Plutū reicere atq; auersari fingit, utpote ex paupertate modestum ac tẽperantem in factum, & agn. scētē superiora mala, in quæ ex Diuitiarū copia inciderat. Mox eundē ac ceptū eum summa cura asseruare, tumidūq; & insolentē, oēs alios homines vitare atq; contemnere. Additis, ad finem etiā adulatoribus, scurris, assentatorib. sycophantis, fumi venditoribus, & id genus alijs, qui ut corpus umbra, sic ipsi diuitias atq; fortunā comitantur.

Timon siue Misanthropus.

TIMON H MIZANTHROPOS.

O Jupiter Philī & hospitalis, sodalitie, domesticæ, fulgurator, iustitiae, nubicoge, grandistiepe, & si quod aliud tibi cognomen attoniti Poetæ tribuant, maxime quum

Ω Ζὸς φίλων καὶ ξένων καὶ ἱταρῶν καὶ ἰφίστων, καὶ ἀνδροπατῆρα, καὶ ἱερῶν καὶ ἰφίλαγγεῖρα, καὶ ἰφιδότα, καὶ ἵτισι ἄλλοις ἰμβριότασι ποιεῖται καλῶσι καὶ μάλα

quom̃ hærent in uersu.
 Nam tum illis: tu multi nos
 minis factus, carminis ruis
 nam fulcis, mettr̃q; ex-
 ples hiatus. Vbi tibi nunc
 magnicrepum fulgur, gra-
 uisfremum tonitru? Vbi ar-
 dens, candens ac terzificum
 fulmen? Nam hæc omnia
 iam palam apparet nugas
 esse, sumumq; poeticum,
 nec omnino quicquam præ-
 ter nominum strepitum.
 Sed decantata illa tua ar-
 ma eminus ferientia ex-
 promptiq; nescio quomo-
 do penitus extincta sunt
 frigentq;, adeo ut ne mi-
 nimam quidem scintilla-
 lam iracundie aduersus
 nocentes reliquam obui-
 neant. Itaque citius quis
 uis ex his, qui peieraturi
 sunt, extinctum jelychnium
 meruerit quam flammam
 fulminis cuncta necantis,
 adeo titionem quempiam
 incutere uideris eis, ut ig-
 nem quidem aut fumum
 ab illo proficiscentem nisi
 nil quicquam formidēt, ues-
 rum hoc solum uulneris ins-
 ferri posse iudicent ut fuli-
 gine compleantur. Quibus
 sebus factum est, ut iam Sala-
 moneus tibi sit ausus etiam
 obtonare, neque id admos-
 dum ab re, quippe aduer-
 sus Iouem usque adeo ita
 frigidum, uir ad fœcinora
 feruidus, audaciatq; tumis-
 dus. Quid ni enim faciat, u-
 bi tu perinde ac sub man-
 drago-

ἵαν ἀπερῶσι πρὸς τὰ μήτρα
 τότε γὰρ αὐτοῖς πολυνύμφῃ γι-
 νόμενῃ ὑπεράδωκε τὸ πικρὸν
 τοῦ μήτρον, καὶ ἀναπληροῖτο
 λιχνῶς τὸ ῥυθμῷ, πᾶσι τοῖς
 ὁ ἱερομάρτυρ ἄστραπὴ, καὶ ὁ
 βαρύβρομῃ βροντῇ, καὶ ὁ κίθα-
 λῶς καὶ ἀργεῖς καὶ σφοδρα-
 λῆς λιρανοῖς; ἅπαντα γὰρ ταῦ-
 τα αἴψῃ ἤδη ἀναπύφηνι, καὶ
 λιπνὸς ποιητικὸς ἀτιχῶς, ἔξω
 τῶ πατάγῃ τῶν ὀνομάτων, τὸ ὃ
 αἰείδιμέρ σα, ἢ ἐκβολὴν ὀπλοῦ
 καὶ πρόχειρον, ἐκείδ' ἔπος τοῦ
 λῶς ἀπίοβη. καὶ ψυχρεῖ ὄψι,
 μηδὲ ὀλίγον σπινθῆρα ἔργῃ
 κατὰ τῶν ἀδικούντων διαφ-
 λάτορ. δάκτορ γὰρ τῶν ἐπιτο-
 κῶν τῃ ἐπιχρῆντων ἰώλερ δὲ
 ἀλλήλα φεβδέειν αὐτῷ, ἢ πλὴν τῷ
 πανδαμάτορ κραινοῦ φέ-
 γα ἔτι δαλὴν τινα ἱκανατά-
 ναοῦ δακνῆς αὐτοῖς, ὡς πῦρ
 μὴ ἢ λιπνὸν ἀπ' αὐτῷ μὲν δι-
 δόναι, μόνον δὲ τῷ τοιοῦτοισι
 πολεῖν τῷ τρεῦματι, ὅτι
 ἀναπληροῦσιν αὐτῶν ὅτι ἀσβόλιον.
 ὅτι ἤδη διὰ ταῦτά σοι καὶ ὁ
 θαλμῶν τοῦ ἀντιβροντῆρ ἰσχυ-
 μα, οὐ πάντως ἀπιδαι ὅτι
 πρὸς ἔτι ψυχρὸν πλὴν ἔργῳ Δία
 δόρυμυρτῃ αὐτῷ, καὶ μεγά-
 λαυχούμην. } πῶς γὰρ ἔπον-
 γι καδάπρη ὑπὸ μανδραγῆ-

ῥου

dragora stertis, qui neque peierantes exaudias, neque eorum qui flagitia committunt, respectum agas? Cæcutis autem lippitudinem, & hallucinaris ad ea quæ sunt, auresque iam tibi obsurduerunt, inftar hominum, qui ætate defecti sunt. Quando quidem quum iuuenis adhuc esses, acriterque animo uehemensque ad iracundiam, permulta in homines mulescos ac uiolentes faciebas. Neque tum unquam tibi cum illis erant induciæ. Sed perpetuo fulmen erat in negotio, perpetuo obuiabatur Aegis, obstridebat tonitru, fulgur continenter iaculorum in morem densissime ex ædulo loco deuolantium torquebatur, terræ quasfitiones, cribri instar liequens res, adhæc nix cumulatim, neque non grando saporum in morem, atque ut tibi moleste differam, imbrēsque rapidi & uiolenti, ac flumen quotidie exundans. Hinc tantum repente Deus calionis ætate naufragium ortum est, ut omnibus sub aqua demersis, uix unica scapula seruaretur quæ in montem Lycore appulit, humani generis quasi scintillulas quasdam seruans, unde sceleratius etiam genus in posterum propiaretur. Nimirum igitur dignum socordia præmium ab illis repperas, quum iam nec sacra faciat ubi quisquam nec coronas offert, nisi si quis obiter in

ρα λαοσύλας, δεῦτε τῶν ἐπιρ-
κίστων ἀνδρῶν, δεῦτε τὰς ἀλίκυ-
τας ἐπισκοπᾶς λαμᾶς δὲ, καὶ
ἀμβλυότῃς πρὸς τὰ γινόμε-
να, καὶ τὰ ὦτα κεκλινώσασιν
λαοδάπῃ οἱ παρεμπιπτόν. ἰ-
πὰ τί γιᾶτι καὶ δεῦδυν
ὦν, καὶ ἀμυῶ τὴν ὀφθαλμῶν,
πολλὰ κατὰ τῶν ἀλίκων καὶ
διδῶν ἐπὶ οἴας, καὶ ἐξέπῃσι ὕγι-
τότε πρὸς αὐτὰς ἐνιχαρίαν,
ἀλλ' ἀνὶ ὁδῶν πᾶσι δὲ κί-
ρυνος λῶ, καὶ ἡ αἰγὴ ἐπισαίτα,
καὶ ἡ βροτὴ ἐπαγαγῶ, καὶ ἡ ἀστὴρ
πᾶσι σιωχῇ δὲ πᾶσι ἀκροβολισ-
μὸν προσηκόντως, οἱ σασμοὶ δὲ
κοσμηθέντες, καὶ ἡ χιὼν σφρηδόν, καὶ
ἡ χάλιαζα πῖρρον, καὶ ἡ σοὶ φορ-
τικῶς διαλινυμαι, ὑπὸ τί τῃ
λαῶν καὶ βίαισι, ποταμοὶ ἐκεί-
τα γὰρ. ὥστε πηλικυῶν ἐν ἀκρῇ
χρόνῳ παυαγία ἐπὶ τῇ Διὶ κα-
λῶν ἵγνιτο, ὥς ὑποβρυ-
χίῳ ἀπ᾽ αὐτῶν καταδιδυκέ-
των, μὲν ἐν τῇ λιβάτιον πόρι-
σιν δὲ καὶ, προσεκλήσθη τῷ Λυκα-
ρῇ, ἰσχυρὸν τι τῷ αὐδρῶν πῖνον
σπέρματι διαφυλάτῃσι ἐν
πυγῶν κακίας μάστιγι. τοι
γὰρ τοι ἀκείλεδα δὲ ραδυνίας
ἐκίχηρα κομίζῃ παρ' αὐτῶν
δεῦτε δύνει ἵτι σοι τινος, δεῦτε
τιφάνει, οἱ μὲν τις ἀρ' πᾶσι

P 3 ῥῥρον το

Olympicis, ac ita ne is quidem rem admodum frugis feram facere uideatur, sed priscum quendam ritum magis referre, ac pene Saturnum, ð Deorum genitorissimum, te reddunt magis stratu abdicantes. Omitto loqui, quoties iam templum tuum sacrilegio compilarint, quum tibi etiam ipsi in Olympiacis manus admoliti sunt. Atque interea tu altifremus ille pigritaberis, uel excitare canes, uel uicinos aduocare, ut auxilio accurrentes illos comprehenderent, quum etiam dum adornarentur ad fugam. Sed generosus, Gigantumque extirpator, ð Titanum uictor sedebas, quum tibi cæsaries ab illis circumtonderetur, decem cubitale fulmen dextra tenens. Horum igitur, ð præclare, quis tandem eris finis, quæ tu adeo secure despicis? Aut quando detantis maleficiis poenas sumes? quot Phretones aut Deucaliones satis idonei sint ad expiandum tam inexhaustam morum iniquitatem? Benignum ut de communibus flectam, de iis quæ mihi acciderint dicam, quæ tamen illos Athenienses in sublimem euexerim, ex pauperibus diuites reddiderim, cuiusque quotquot opus haberent, suppeditarim, id est semel uniuersas opes in amicos iuuandos effuderim:

ὀλυμπίω, καὶ οὕτως ἔπαυνόσθαυα ποιῶν δοκῶν, ἀλλ' οἷοῖδ' ὅτι ἀρχαῖον συντεταγμένον, ὡς οἱ ἀνθρώποι, ἀποφάνισι, παρρησίῃ μὲν οἱ τιμῆς, ὡς δὲ λίγαν, ἐπιστάτης ἔδειξεν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κασίμ. οἱ δὲ καὶ αὐτῷ σοὶ τὰς χάρας ὀλυμπιάσις ἐπιβλήσασι, καὶ οὐδ' ὅτι βίβ, ἐμίτης ἔχουσας ἢ αὐτῶν τὰς κύνας, ἢ τὰς γάτας. ἐπιμαλίσσασθαι, ὡς ἐκδορμίσσασθαι αὐτὰς συλλαβίῃς, ἔτι οὐκ ἐκδορμίσσας πρὸς τὴν φυλὴν. ἀλλ' ὅτι γυναικῶν, καὶ γὰρ γυναικῶν καὶ τιτανουράκων ἐκδορμίσσας, τὰς πλεονάμους πόρνοκαρμῶν καὶ αὐτῶν, ἀνὰ πᾶσι κίρῶν καὶ ἰχθυῶν ἐν τῇ διαίτῃ. ταῦτα τίειν ἢ θαυμάσιον πλεονάμους ὅπως ἀμιλῶν παρορμίσσας; ἢ ὅτι πλεονάμους τὴν τοσούτῃ ἀδικίᾳ; τίειν φαίνοσθαι ἢ δυνακίμους ἐκδορμίσσας ὅπως ἐκδορμίσσας τὸν βίον, ἵνα γὰρ τὰ κοινὰ ἴσους, τὰ μὲν ἰσῶν; τοσούτοις ἀθωαῖς ὡς ὅτι ἀθῶν, καὶ πλεονάμους ἐκδορμίσσας, καὶ πᾶσι τῶν διορίσιν ἐκδορμίσσας, μάλιστα ἢ ἀδρόνους ἐκδορμίσσας τῶν φίλων ἐκδορμίσσας τὸν πλεονάμους, ἐκδορμίσσας διὰ ταῦτα ἐκδορμίσσας.

Similia: quibus rebus ad inopiam deuen-

ni, iam ne agnoscat quidem ab illis, ne aspicere dignantur me, qui dudum reuerbatur, adorabant, meoq; de nutu pendebant. Quod si quando per viam ingrediens, forte fortuna in eorum quempiam incidero, perinde ut es uersam hominis iam olim defuncti statuam, ac temporis longitudine collapsam prætereat, quasi ne norint quidem. Alij uero & procul conspecto me alio sese detorquent, existimantes sese in uisum, abominandumq; uisuros spectaculum, quem non ita pridè seruatorem & adiutorem suum esse prædicabāt. Itaq; premennibus malis ad extrema redactis consilia, tenone arrepto, terram exerceo, quaterinis conductus obolis atq; hic cum solitudine, cumq; ligone philosophor. Hoc interim lucri mihi uis deor factura, quod posthac non intuebor plerosq; præter meritum secundis fortunæ successibus utentes. Nā illud uel maxime urit. Iam igitur tandem aliquando Saturni. Rheæque proles, excusso profundo isto, grauiq; somno (nam Epimenidem quoq; dormiendo uicisti) denuo iactato fulmine. aut ex Oeta relaccenso, ingens si reddita flamma iram aliquā strenui illius ac iuuenis Iouis ostēde, nisi uera sint quæ

ἐν τῇ ἐλπίδι γνωρίζομαι πρὸς αὐτῶν, οὔτε προσβλεψοίμην οἱ τέμνεις ὑποπλήσσαντες, καὶ περισκυνεύοντες, καὶ κατὰ ἡμῶν νόματι & ἀποσπρημενῶν. ἀλλ' ὡς περ καὶ ὁ βαλίσων ἐν τύχῃ τινὶ αὐτῶν, ὡς πόρ τινὰ τῶν παλαιῶν νεκρῶν ὑπῆταν, ὑπὸ τοῦ χρέους ἀνάτι τραμμενῶν περιέρχοντα μηδὲ ἀναγινόντες, οἱ δὲ καὶ πόρ ρυθρὸν ἰδόντες, ἰτίραν ἐν τρεπίστοις, λυσάμεντον καὶ ἀποτρέπαιον διαμαρτυρίαται ὑπολαμβάνοντες, τὸν δὲ πρὸ πολλοῦ σωτήρα καὶ σύβριγιον αὐτῶν γιγρμενῶν, ὅτι ὑπὸ τῶν τανῶν ἐπὶ ταύτῃ πλῆνισχῆσαν τραπόμενοι, ἰσαφάμενοι & ἀποφθίρειν, ἐργάζομαι πλῆν ὑπὸ μιᾷ & ὀβολῶν τισάρων, τῇ ἡμέρᾳ καὶ τῇ διπύλλῃ προσφιλοσιφῶν ἰσταῦδα. τότε γὰρ καὶ δεκά κερδανῶν, μηκίτι ὄφισθαι πολλὰς παρὰ πλῆν ἀξίας εἰς πρὸς τιστας, ἀνιάρτερον γὰρ τότε γι. ὅλη ποτὶ αὐτῶν κερδον καὶ Ρίαν γι, τὸν βαδινῶν τὸν ὑπνον ἀποσσεσάμεν, καὶ ὁ δὲ λυμῶν, ὑπὲρ τὸν ἐπιμενῶν γὰρ λυμῶν καὶ ἀναρρίπισας τὸν κερδον, ὅτι οἱ οἱ τιστας ἰσασάμενοι, μεγάλῃ ποιήσας πλῆν φλὸ γα, ὑπὸ ἀξίας τισας χελῶν ἀνδρῶν δὲς ἡ νιανῶν Διός, ὅτι μὴ ἀλλοθ

quæ à Cretenſibus de te, ti à
que ſepultura feruntur.
IVPIT. Quis hic eſt Mer-
curi, quem audio ſic uoci
ferantem ex Attica, ad Hy-
metum in radice montis,
horridus totus, ac ſquali-
dus, pellèque hircina ami-
ctus, fodit autem, ut arbi-
tror, nam pronus incumbit
homo loquax & confi-
dens, mirum ni philoſophus
eſt, neque enim alioquia-
deo impia, nefariaque in
nos fuerat iſturus, MB.
Quid ais pater, an non po-
ſſi Timonem Echecratidis
filium Colyttanſem? Hic ni-
mirum eſt, qui nos ſæpe nu-
mero in ſacris legitimis
conuiuio accepit, ille re-
pente diues factus, ille qui
totas hecatombas, apud
quem ſplendidè Iouialia
feſta conſueuimus agitare.
IVP. Hem quænam iſta re-
rum commutatio: hiccine
boniſtus ille, diues, quem tã
frequentes cingebant ami-
ci? Quid igitur accidit, ut
hoc ſit habitus ſqualidus, æ-
rumnoſus, foſſor conducti-
tius, uti coniſcio quum tam
grauem ligonẽ gerat: HER.
Ad hæc modum illum quẽ-
admodum probitas euerſit,
atque humanitas, & in om-
nes quicumq; egerent miſeri-
cordia. At reuera uecordia
potius facilitasq; nullusq;
in ſuſcipiẽdis amicis delect-
quippe qui neuiquã intel-
lexerit, ſeſe coruis lupiſq;
ſargiri. Quin magis quam à
uultu.

ἔστι τὰ ὑπὸ Κρητῶν παρὶ σου καὶ
ἐν ἡμῶν τὰς ταφῆς μυθολογούμε-
να. Ζη. τίς ἔστις ὅστις, ὃ
Ερμῆ, ὁ Λικραγῶν ἐν ἐλ' ἀττικῆς,
παρὰ τὸν Ὑμηττὸν ἐν τῇ ὑπε-
ρίᾳ, πινάρους ἐλ' ἢ αὐχμῶν,
καὶ ὑποδίσφδ' ὁ; σκάπῃς ἢ
οἴμα, ἐπικικυφῶς, λάλ' αὐ-
δρυσ' καὶ δαρσύνε, ὕψυ φιλέ-
σεφός' ὅστις. ἢ γὰρ αὖν ἔτι αἰσιβῆς
τὰς λόγους διεξήα ἡμῶν.
Ερμ. τί φῆς ὃ πατέρ; ἀγνοῶς τίς
μυτα τὸν Ἐχικρατίδου, τὸν ἡγε-
λυτῆρα; ἔτις ὅστις ὁ πολλάνους
ἡμᾶς ἡμῶν τιλῆην ἱστία-
σαι. ὁ εὐόπλυτ', ὁ τὰς ἰλας
ἱκατόμβας, παρ' ὃ λαμπρῶς
οἰώδαμζι ἱορτάσαν τὰς διαίσι-
ζόντες. φῶν ἐλ' ἀλλαγῆς. ὁ κα-
λὸς ἐν αὐτῷ, ὁ πλούσιος, παρὶ
δὲ οἱ τοσούτοι φίλοι; τί παδῶν
ἔν τειντῆς ὅστις, αὐχμῶν, ἄ-
δλι' καὶ σκαπανόνες καὶ μο-
δῶντες, ὡς ἱοικῶν, ὅτι βαρῆας
καταφύρον τῶν δίκιλλαν. Ερ.
ἔτι μοι μὲν ἀπ' αὐτῶν χρηστῆς ἐπὶ
τριψῶν αὐτὸν, καὶ φιλευδρυσία,
καὶ ὁ πρὸς τὸς διολέοντες ἀπασ-
τας οἶκτ', ὡς δὲ ἀλλὰ λῶ-
γῳ, αὐτὰ καὶ σὺν ὅδῃ καὶ ἀνρί-
σια παρὶ τὸς φίλους, ὅς ἐ σωῖσι,
ἡδὲ καὶ λύκοις χαρίζεσθαι.
ἀλλ' ὑπὸ γυνῶν τοσούτων ὁ κα-
κοδαίμων κατ' ἐμὴν τὸ ὅτι παρ,
φίλοι

(ὑόν)

gusturibus tam multis mi-
sero iecur eroderetur, ami-
cos esse eos & socios iudi-
cabat, quasi benevolentia
erga sese afficeretur, quum
illos epulae magis cape-
rent. Ergo posteaquam ol-
fa penitus nudassent, cir-
cumrosissentque, deinde R
qua medulla suberat, hanc
quoque admodum diligen-
ter exuxissent, aufugerunt
exuccum & radicatus de-
fectum destituentes, adeo ut
postea ne agnoscant quis-
dem, aut aspiciant, tantum
abest, ut sint qui suppedi-
tent, impertiuntque. Has ob-
res fossor & sago, ut uides,
opertus pelliceo urbem præ-
pudore fugiens, mercede
terram exercet aduersus in-
gratos atrabile stomacha-
tur, qui quidem sua beni-
gnitate ditati, admodum fa-
stuosè nunc prætereant, ac
ne nomen quidem an Ti-
mō uoceur, nouerint. IVP.
Atque profectō uir neutis
quā fastidiendus, neque ne-
gligendus, & iure optimo
indignatur, qui ijs tantis in-
malis agat. Quare sceleratos
istos adulatores ipsi quoque
fuerim? imitati si cū uerum
neglexerim?, q tantū tauro-
rū & caprarū pinguiissimas
quasque nobis in aris adoles-
uerit, quarum nidor etiam
dum mihi in naribus residet.
tamen si propter negociarū
& turbam maximam peie-
tantium, tum uis, non iure agentium, necq non aliena rapientium,

φίλους εἶναι αὐτὸς. καὶ ἰταίρους
ᾤετο, ὑπ' οὐνοῖαι δὲ πρὸς αὐ-
τὸν, χαίροντας τῇ βερῇ. οἱ δὲ
τὰ ἰτὰ γυνώσκοντες ἀκρεβῶς,
καὶ πῶριτραχυνότες, οἱ τις καὶ
καὶ μυλὸς ἰσὺν ἱκνυμένους,
τότον εὖ μάλα ἐπιμιλῶς ᾤ-
χοντο, αὐτοὺς αὐτὸν καὶ τὰς ῥί-
ζας ὑποτιτμημένῳ ἀπολιπύ-
οντες, ἐδὲ γυνρίζοντες ἐτι, ἐδὲ
προσβλίσκοντες, πῶς γὰρ ἐλ-
πικαρῶντες ἢ ἐπιδοιδόντες ἐν
τῷ μίρῳ, διὰ ταῦτα διικιλλίτης
καὶ διφθόρίας, ὡς ὄρεται ἀπολι-
πὼν ὑπ' αἰσχυρῶς τὸ αἴτυμον
αὐτῷ γινομένη, μιλαγγολῶν τοῖς
λαοῖς, ἐτι οἱ πλετοῦντες πᾶρ
αὐτῷ, μάλα ὑπερηφανῶς παρίε-
χονται, ἐδὲ τὸνομα αἱ Τίμων κα-
λοῖτο ἐδὲ οὐτις. Ζῶς. καὶ μὲν
ἐπαροπῆσθαι αὐτῶν, ἐδὲ ἀμικ-
τίσθαι. αὐτὰ γὰρ ἐγαυάνται διὰ
τυχῶν. ἰπὰ καὶ ἴμοια πειρήσο-
μεν τοῖς λαταράτοις λεόλαξις
ικάνοις, ἐπιλιπνομένῳ αὐτῶν
τοσαῦτα ταύρων τι καὶ αἰγῶν
πιδάτα λαύσαντες ἡμῖν ἐπὶ
τῶν βωμῶν. ἐτι γαῦν ἐν ταῖς ῥισὶ
τῶν κείσας αὐτῶν ἴχνη, πλὴν
ὑπ' ἀσχηλίας τὴ καὶ δορυβίον
πολλοῦ τῶν ἐπιερκιστῶν καὶ
βιασμελῶν καὶ ἀρπαζόντων,
ἐτι

præter ea ob formidinem
quam mihi patiunt sacrile-
gi, qui quidem tum mul-
ti sunt, tum obseruati dis-
siles, adeo ut ne minimum
quidem nos conuiuere si-
nent. Iampridem profectò
ad Atticam regionē oculos
deiorissem maxime postea
quā philosophia & de uer-
bis digladiationes apud i-
stos increbuerunt, ita ut pu-
gnantib. inter se istis uocife-
rantibusq. ne exaudire qui-
dem mortalium uota liceat.
Vnde mihi necessum est, aut
aurib. obturatus sedere, aut
diuampi ab eis conficique
qui uirtutem quandam, &
incorporea quædā, meras
que nugas ingenti uocife-
ratione conneſtunt, hæc in-
cursa fuerit ut hunc quocumq.
neglexerim, quum haud me
diocriter de nobis sit meri-
tus. Quod reliquum est Mer-
curi, tu Plutum adduces,
quātum potes ad istum abs-
eas. Porto Plutus unā se-
cum ducat & Thesaurum,
& utrique apud Timonem
perseuerent. Neque usque
adeo facile demigrent, e-
tiam si quā maxime rursum
illos per bonitatē ex ædib.
exegerit. Cæterum de pal-
sione illis, atque ingratiss
tudine qua in hunc sunt
usq. in posterum consulta-
bo, penasque daturi sunt,
simul atque fulmē instaura-
bo. Nā fracti sunt in eo re-
fusa cuspide duo ò radijs ma-
ximè,

ἵτι δὲ καὶ φέβει τῷ παρὰ τῶν ἱ-
εροσυνήκτων (πολλοὶ γὰρ εἶσι καὶ
ἀνοφύλακτοι, καὶ ἐδὲ ἐπ' ἐλί-
γοι καταμῦσαι ἡμῖν ἐφίπτοι) πο-
λυὸν ἤδη χρόνον ἐδ' ἀπὲρ βλίψα-
σις πλὴν Ἀττικῶν, καὶ μάλιστα
ὅς ἐ φιλοσοφία καὶ λόγων ἐρι-
δὸν ἐπιπέλασαν αὐτοῖς. μαχί-
μους γὰρ πρὸς ἀλλήλους καὶ
λεπραγοῦσι. ἐδὲ ἱππικῶν ὅσοι
τῶν σὺγχῶν, ὥς τε ἡ ἐπιβουλή-
τον χρὴ τὰ ὅσα καθεῖναι, ὅσοι
τριβῶσι πρὸς αὐτῶν ἀριτε-
τινα καὶ ἀδύματα καὶ σύρματα
μιάλη τῇ φωνῇ ξυνείρηται.
διὰ ταῦτά τοι καὶ τότεν ἀμι-
λιδύωαι σὺνίβα πρὸς ἡμᾶς, ὅ-
σοι φέβου ἵστα. ὅμοι δὲ τὸν
πλουτοῦν ὃ Ἑρμῇ παραλαβὼν,
ἀπιδὲ παρ' αὐτὸν λατὰ τάχα
χρῶ. ἀγίτω δὲ ὁ πλουτὸς καὶ
τὸν Θουκυρὸν μετ' αὐτῷ, καὶ
μίνιτισσα ἄμφω παρὰ τῷ Τι-
μῶνι, μηδὲ ἀπαλλαττίζουσιν
οὕτω ῥαδίως, ὡς ἔτι μάλιστα
καὶ χρεώεσσι αὐτοῖς ἐκ δειώ-
σιν αὐτοὺς οἱ οἰκίαι. πρὸς ἃ τῶν
λοφάων ἱππῶν καὶ οἱ ἀχαρι-
στίας, ὡς ἐπιδείξαντο πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ αὐτοῖς μὲν σκίψουσι,
καὶ δίκῃ δώσουσι, ἱππὰς δὲ
τὸν λερανοῦν ὑποσυνάσσει. καὶ
αγμέλαι γὰρ αὐτῷ ἡ ἀποσημασί-
σαι αἰσι δύνανται εἰς αἰμίγιναι,
ἵπτοι

ξίμι, quum nuper audius
 én sophistam Anaxagoram
 iacularer, qui suis familiis
 tibus suadebat, nullo pacto
 esse ullos nos, qui diu uocemur.
 Ac illum quidem erro-
 re non seriebam, propterea
 quod Pericles obienta
 manu eum protexerit. Cæs-
 tērū fulmen in Castoris
 ac Pollucis templum detor-
 tum ium illud exulsit, tum
 ipsum parum absuit, quin
 ad saxum comminueretur.
 Quinquam interim uel id
 supplicij satis magnum in
 istos fuerit, si Timonem con-
 spexerint egregie locuple-
 tem factum. Mercur. Quan-
 tum habet momenti aliud uo-
 ciferari, & obstreperum au-
 dacemq̃ esse? Idē non his
 modō qui causas agunt, ues
 eumetiam qui uota faciunt
 conducibile. En mox & pau-
 perrimo diues euaserit Tim-
 mon, qui se in precando cla-
 mosum & improbum pre-
 stiterit, Iouenē reddiderit
 attentum. Siquero silentio fo-
 disse nutans, etiā nunc fode-
 ret neglectus. Plu. At ego Iu-
 pit. haudquaquam ad istud
 rediturus sum. Iupit. Quid
 ita nō rediturus optime Plu-
 te, præfertim a me iussus?
 Plut. Quoniam per Iouem
 iniuria me affecit eniciens,
 & in multa fragmenta disse-
 cans, idē quum illi pater-
 nus essem amic⁹, ac me pene
 dixerim, fuscinis ex ædib.
 εκκυσίς, nec aliter quam hī,
 quī

ὁ πότι φιλοτιμώτερον θύοντι σα-
 πρῶν ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξα-
 γόραν, ὅς ἐπειδὴ τὸς ὀμιλητὰς,
 μηδὲ ὄναι αὐτὰς τινὰς ἡμᾶς τὸν
 διὸς. ἀλλ' ἐκείνου μὲν διήμαρ-
 τον. ἐκίρυσχε γὰρ αὐτὸν τὴν χα-
 ρὰ Περικλῆς. ὁ δὲ κικρυίς ὡς
 τὸ αὐτόκτονον παρακύνει, ἐκάνθ-
 τι κατιφίλει, καὶ αὐτὸς ὀλίγον
 δαίρ σωματρίβη παρὰ τὴν πεί-
 τρην, πλὴν ἐκείνῳ ἐπιστάτω καὶ
 αὐτὴ τιμωρία ἵσται αὐτοῖς. αὐ-
 πόρπλᾶτ' οὖτα τὸν Τίμονα ὀρᾶ
 σιν, Εἰρη. εἰορῶ τὸ μέγα κικρυ-
 γίναί, καὶ ὀχληρὸν αὐτῷ καὶ δρᾶ-
 σιν ὁ τοῖς δικαιολογῶσι μύνοις,
 ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνχομῶσι τὴν το-
 χρείσιμον. ἰδὲ γὰρ καὶ τὴν μάλα
 πλῆσι. ἐκ πρῶτον κατὰ τὴν
 σιταὶ ὁ Τίμων, βοήσας καὶ παρ-
 ῥησιασάμεν ἐν τῇ συγῇ, καὶ
 ἐπιστρίψας τὸν Δία. οἱ δὲ σιωπῇ
 ἰσκαπῆς ἐπικικρυφῶς ἴτι αὐτὸν ἰσ-
 καπῆς ἀμειλίμην. Πλδ. ἀλλ'
 ἰγὼ ἐκ αὐτῶ ἀπὸ τοῦ μὲν Ζοῦ παρ-
 αὐτόν. Ζοῦς. διὰ τί ὡς ἔχει
 Πλδ. καὶ ταῦτα ἐμὲ κινδύνας
 τῷ; Πλδ. ἴτι οὐ Δία ὕβριζεν ὡς
 ἐμὲ, καὶ θιφίρε; καὶ οἱ πολλὰ
 κατιμύρε; καὶ ταῦτα πατρῶον
 αὐτῷ φίλον ὄντα. καὶ μόνον ὀχ-
 λήρ' οἱς με θιγῶναι ἔλ' οἰκίας,
 καὶ δάμνη οἱ τὸ πῶς ἐκ τῶν
 χιμῶν

qui & manibus ignem ab-
hiciunt. Num rursus adis-
sum ibo, paralitix, adus-
latoribus & scottis dos-
mandus? Ad eos me mites
te ô Iuppiter, qui munus
intellecturi sit, qui am-
plexuri, quibus equidem
in precio sim, & maior-
sem in modum exoptas-
tus. At hi stupidi cum
inopia commercium has-
beant, quam nobis antea
ponunt, ut ab ea accepto
sago pelliceo, ligonêque,
sat habeant, quum qui-
tuor lucrantur obolos, des-
cem talenta contemptim
dono dare soliti. IVP.
Nihil istiusmodi posthac
in te facturus est Timon,
quippe quem ligo abunde
de satis corripuerit, nisi
prorsus nullum dolorem
sentiant illius ilia, quod
oporteat te perpenuriâ
præoptare. At tu mihi
querulus admodum uides-
tis esse qui nunc Timos-
nem incuses, quod tibi
patefactis foribus libere
permiserit uagari, neque
includens, neque xeloty-
pus in te. Porro alias dis-
versa in diuites stomachas-
bare, cum diceret ab illo
his tepagulis, clavis ac sis-
gnorum obiectaculis ima-
pressus ita fuisse conclusum,
ut ne prospicere quidem
in lucem tibi liceret. Id igitur

tur ap

χαρὸν ἀπορρίπτουμένον. ἔνθα
ἐν ἀπείλῃ, παρασίτοις καὶ κλέ-
λαφι καὶ ἱταίραις παραδοθη-
σόμενος; ἐπ' ἱκάνουσι ὃ Σόω
τίμιμι, τὰς αἰσθητικὰς δὲ
ἀντιλήψεις, τὰς περιήψεις, ὅς
τίμιμι ἔγωγε καὶ περιόδοιμι.
ἔτοι γ' οἱ ἄλλοι τῇ πρὸς τὴν ζωὴν
συν, ἐν προτιμῶσιν ἑμῶν, καὶ
διφθέρων πᾶρ καὶ λαβόντων,
καὶ δίκιλλων. ἀγαπάτωσαν
ἄδελφοι, τίταρ' ὀβελὸς ἀποφύ-
ροισι, οἱ δὲ καὶ ταλαύτης ἀν-
τιλήψεις ἀμείλιτοι πρὸς τὴν ζωὴν.
Ζῶντες, ὅτι τὸν ἴσον ὁ Τίμων ἰσχυ-
ρεται πρὸς σὺν, πᾶν γὰρ καὶ τὸν
ὁ δίκιλλος περιπαλαγωγῶν καὶ
μὴ παντάπασιν ἀνάλγητος ὅτι
τὴν ἰσχυρῶν, ὡς καὶ σὺ καὶ τὴν
πρὸς τὴν προαφῆσιν. ὁ μὲν τὴν
πᾶν μιμήσοις ἑνὶ αὐτῷ δὲ
καὶ, ὅς τινος μὴ τὸν Τίμονα αἰ-
τιᾷ, διότι σὺ τὰς βύρας ἀνὰ πᾶ-
ντας, ἡρῖα περιπαλεῖς ἰσχυρῶν.
ἔτι ἀποκλῆων, ἔτι βυλ-
τυπῶν, ἄλλο τι δὲ τὸν ἀντίον
ἡγανάκτας κατὰ τῶν πλου-
σίων, κατὰ πικρῶν λίγων
πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ
κλασί, καὶ σμῆνι ἐπιβολῆς,
ὡς καὶ μὴ καὶ παρὰ τὴν σὺν τὸ
ὅτι δυνάστην εἶναι, ταῦτα γινώ-

ἀποκλῆς

est apud me depiorabas, affirmans blasfocari tenuis tenebris eo, que palus fidus nobis occurrebas, & curls confectus, digitis etiam num ex affiduo colat ligendi, coaceruandique uis contractis, contortisque, quod si quando daretur opportunitas, aufugitus tum quoque ab illis temis nitabare. In summa, rem supramodum acerbam ius dicabas in aereo ferreothe thalamo, Danaes exempto, uirgine asseruari atque a scelestissimis educas si pædagogis fœnore & conputo. Proinde absurdè facere aiebas hos, quod te præter modum adamas rent quum liceret uerò frui non auderent, neque quum ipsis esset in manu, amore suo secure uterentur, sed uigiles obseruarent, ad signum ac seram oculis nunquam conniscentibus neque usquam dimotis semper intuentes, abunde magnum fructum arbitantes, non quod ipsis fruendi facultas adesset, sed quod nemini fruendi copiam facerent, non aliter quam in pisepti canis, nec ipse uescens hordeis, nec equum famelicum id facere sinens. Quin etiam ridebas istos, qui parcerent, & asseru-

τεται, &

ἀπειδύρα πρὸς με, ἀποστήγειον
λίγων ἐν πολλῇ τῷ σπύτῃ, καὶ
διὰ τὸ τοῦ ὀχρεῖς ἡμῖν ἰφαίνου,
καὶ φροντίδα αἰσάπλιως, σπου-
σπακῶς τὰς δακτύλους πρὸς τὸ
ἰδῆναι τῶν συλλογισμῶν, καὶ ἀ-
ποδράσασθαι ἀπασλῶν, οἱ κα-
ροῦ λάβοιο παρ' αὐτῶν. καὶ ἔ-
λως τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ δαίμων ἰ-
δίηαι σοι ἐν χαλκῷ, ὃ σιδε-
ρῷ δαλάμῃ, καθάπερ τῷ Δαο-
νάλῳ παρ' ὅφ' οὐδ' αἰ, ὑπ' ἀν-
βίσι καὶ παμπονύροις παι-
δαγωγοῖς ἀνταρτίφειλινον, τῷ
τίκῃ καὶ τῷ λογισμῷ. ἄτοπα
γοῦν ποικῶν ἰφασκεῖ αὐτοὺς,
ἰρῶνται μὲν εἰς ὑπόβροχλῶν,
ὅθ' ἂν δὲ ἀπολαύσῃ ὁ τοῦ μῶν-
ται, οὐδ' ἐν' ἀλῆας χερ-
μέλους τῷ ἰρωτι, λυρίους γο-
ύτας, ἀλλὰ φηλάτῃν ἰγρη-
γορέτας. εἰς τὸ συμβῆναι καὶ τὸν
μιχλὸν ἀνκαρδισμὸν τὴν βλίπον-
ται, ἰκαίλῳ ἀπόλαυσιν οἰκῶν-
ται, οὐ τὸ αὐτοὺς ἀπολαύσῃ
ἴχῃ. ἀλλὰ τὸ μετὰ φέμιτα-
διδίνααι ὅτι ἀπολαύσεις, κα-
δάπερ τῶν ἐν τῇ φάτῃ κηῶν,
μέτε αὐτῶν ἰαδίονοαν τῶν λυ-
δῶν, μέτε τῷ ἰππῷ πανῶντι
ἐπὶ τριπίδου, καὶ προσίτι γη
καὶ κατὰ γίλας αὐτῶν φασίω
μέτε φ

erent, & (quod esset abiura-
dissumum) etli quidem sibi
subtraherent uererenturq;
constringere, non intellige-
rent aut fore, ut aut scelerat-
tissimus famulus, aut dispen-
sator, aut liberorum præda-
gogus furtim subiret, ludis
hinc habuurus infelicem &
inamabilem herum, quem
postea tinat ad fuliginosam,
& oris angustis lucinulam,
et siticulolum scirpulum us-
su inuigilare. Quid ita-
que an non iniquum, quum
hec quondam incusaueris,
nunc in Timone diuersa his
committi: Plur. At-
qui si rem uerè perpende-
ris, utrumq; me iure ficere,
iudicabis. Nam & Timos
nis ista nimia lenitas, neglig-
gentia pot' us, haud bene-
uolentia, studiumq; quod ad
me pertinet, meritò uideat-
tur. At è diuerso qui me o-
scis ac tenebris inclusum
seruabant, id agentes, quo
satis et crassior, sagina-
tioq; ac uehementer cor-
pulentia onustus euadeis,
quum interim neque ipsi cō-
tingerent, neque in lucem
producerent ne uel aspices-
rer à quopiam, hos demen-
tes & conumeliosos in me
inlecebam quippe, qui me
nihil cōmeritum tot in uin-
culis cogerent situ carietq;
putrescere, haud intelligē-
tes, quo mox demigret, me
πῇ κυρία, cui fortuna siue

εἴη, ἢ οὐκ

μὲν καὶ φυλάττονται καὶ τὸ
λαϊνότερον αὐτὸς ἡλωτοῦντο
των, ἀγνοῦνται δὲ οἱ λατάρ-
τες οἰκίτης, οἰκονόμος, ἢ πα-
ρότρως ὑπασιῶν λατράων, ἡ-
παροισῶσα τὸν λαοδοξαίμονα
καὶ αὐρατορ δισπότῳ, πρὸς
ἄμαυρόν τι καὶ μικρότομον λυ-
σίδιον, καὶ διψαλίον δευαλλί-
διον, ἡπαρρυπνῶν ἰάσας τῆς
τίκτις. πῶς ἔμ' ἐκ ἄδικου, πᾶ-
λαι μὲν σὺν ταῦτα αἰτιῶμαι,
οὐκ δὲ τῷ Τίμωνι τὰ ἰσχυρία
ἐπιμαλῶν; Πλὴν καὶ μὴ
ἴσῃ τὰ ληθὲ ἀντάσεις; ἄμφω
σοὶ σύνλογα δέξω ποιῶν, τίθ-
ναι γὰρ Τίμονα τὸ πάντων τού-
των ἀναμύον, ἀμυλῆς, καὶ ἐκ ἰν-
οῦν, ὡς πρὸς ἐμὴ ἀπότης ἀδ-
δοκίαν, τίς τι ἀδικατέλειατος
ἐν δύραις καὶ σκότῳ φυλάττον-
ται ὅπως αὐτοῖς παχέτερος
γροίμῳ καὶ πιμυλῆς, καὶ ὑ-
πέρρογος, ἐπιμιλουμένους,
οὗτοι πρὸς ἀπὸ μύοντες αὐτοῖς,
οὗτοι εἰς τὸ πῶς προάγονται, ὡς
μυλῆς ἐφ' αἰῶν πρὸς τινά. ἀ-
νιήτους ἐνέμιζον εἶναι καὶ ὑβρι-
σῆς, οὐδὲν ἀδικουῶτά μοι ὅ-
πως τοιοῦτοις δισμοῖς λατασέ-
ποντας, οὐκ ἀδύνατοι ὡς μετὰ
μικρὸν ἀπίσιν ἄλλῃ τινὶ τῶν
συνδαιμόνων μοι λαταλιπύδοι.

οὗτοι

iſturi. Nec hos igitur
 probō, ſed ne illos qui-
 dem, qui nimium facile
 mihi manus admovent.
 Sed qui (quod eſt opti-
 mum) mediocritate utan-
 tur, uti nec proſus abſ-
 ſtineant, neque penitus
 profundant. Etenim illud
 per Iovem confidera lu-
 piter. Si quis ubi puel-
 lulam & formoſam lege
 duxiſſet uxorem. poſtea
 neque obſeruet, nec ulla
 omnino Zelotypia pro-
 ſequatur, uidelicet ſinet
 illam noctu atque inter-
 diu, quocunq; libitum
 ſitire. & quicunq; uos
 fuiſſent, cum his habere
 rem, potius uerò ipſe ab-
 ducat, ut adulteretur, fores
 aperiens, proſtiturusque,
 & quos libet ad illam in-
 uitans, num hic amare ui-
 debitur? Profeſſo hoc tu
 nequaquam dices Iupiter,
 qui ſæpenumero amorem
 ſenſeris. Rurſum ſi ingen-
 uam lege domum deducat,
 uti liberos legitimos pro-
 gengeret, cæterum nec ipſe
 conſingat florentem ætate,
 decoramque uirginem, nec
 aſum ſinat aſpicere, ſed
 inclufam, orbam, ſterilem-
 que in perpetua uirginia-
 tate contineat, idque præ-
 amore ſe facere prædis-
 cet, & hunc quidem præ-
 ſerat, pallore, corpore
 exhauſto, oculis reu-
 gis, num ſeri pctis eſt,
 ut huius

οὐκ ὡς ἰσχυροῦς, οὐτὶ τούτους πᾶ-
 νύ προχέρεται εἰς ἐμὲ τούτους ἐ-
 παινώ, ἀλλὰ τούτους, ὅτι ἀρίστου
 ἐστὶ, μέτρον ἐπιδύσοντας τῷ
 πράγματι, καὶ μὴ ἀφεισμέ-
 νους τὸ παρῆσαν μὲν προσο-
 μένουσι τὸ ὅλον. σκίπαι, γὰρ
 τοῦ, πρὸς τοῦ Διὸς; τίτις νόμος
 γήρας γυναικαὶ νῆαι καὶ καλῶν
 ἱππέων μὲν φυλάττοι, μὴτι γυ-
 λουποὶ τε παρὰ παν, ἀφίως καὶ
 βαδίζοντες αὐτὸν ἐν ἰδίῳ οὐκ ἔχω
 καὶ μὴδ' ἡμέραν, καὶ ξυνῶναι
 τοῖς βουλομένοις. μάλλον δὲ
 αὐτὸ ἀπάγει μηχανήσασθαι
 εἴλω, ἀνείγην τὰς θύρας καὶ
 ματρίσσω, καὶ πάντας
 ἐπ' αὐτῷ καλῶν, ἅρα ὁ ταῦ-
 τ' ἔχω δέξασθαι αὐτὸν; οὐδὲ
 γὰρ τοῦτο φαίμεν αὐτὸν, ἔγωγε
 οὐκ πολλὰ κίμαι. εἰ δὲ τις ἱμνα-
 λὴν ἰσοδύναμον γυναικαὶ εἰς πῶ
 οἰκίᾳ νόμον παραλάβω ἐπ'
 ἀρίστῳ παίδων γνησίων, εἰ δὲ
 μὴ αὐτὸς προσέηται ἐκμαί-
 ναι καὶ καλῶς παρθένου, μὴτι
 ἄλλῃ προσβλήσῃ ὑπερτίποι,
 ἄγονα, οὐ καὶ τῆραν κατακλῆ-
 σαι παρθενούσι, καὶ ταῦτα ἔγωγε
 φάσκω, καὶ δὲ ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ
 χρίστος ἢ τοῦ σαρκίος ἀκτινικῆς,
 ἢ τῆ ἰσχυρῆς μῆνι καὶ ἀνυμνῶν.

ut huiusmodi non desipere videatur: quippe qui quum liberis opedituerit operam dare, fructu coniugio puel- lam adeo formosam atq; ad- mabile fluat emarcescere, per omnem uitam, tanquam Cereri sacerdoti æuens. Huiusmodi & ipse indigne ses- so, quum à nonnullis igno- miniosè exdor calcibus, las- niorq; atq; exhaurior, à nō nullis contra perinde ac sti- gmaticus fugitiuus compes- dibus uincior. Iupi. Quid igitur indignaris contra il- los: quandoquidem utrinq; poenas egregias luunt, alte- ri quidem dum Tantali in- morem, neq; bibere sinun- tur, neq; edere, sed ore sicco duntaxat inhiant auro, alte- ri uerò dum his ceu Phynco cibos Harpyiæ ipsis è faus- cibus eripiunt. Sed abi iam, Timone multo posthac usu- rus cordatiore. Plu. An ille aliquādo desinet me ceu fo- raminoso cophino, prius- quā omnino influxerim, da- ta opera exhaurire, quasi co- netur occupare, quo minus influam, ueritus ne si copio- sus infundar, ipsum undis obruam? Quo fit, ut in Da- nai dum dolium aquam mis- si uidear allatur?, frustra q; infusus, uase non cōtinen- te liquore, iwo prius prope modum effuso quod influit quā influerit. Adeo latus,

doli

τίγνη. ἀλλὰ πρὶν ἀστυναι σχιδὸν ἐκχυθεσμένον τὸ ἐπι-
ρύνει.

ιδ' ἴππυς ὁ τοῦτο ἔπαρθε
παῖν δόξατο αὖ. Δίον παῖδο
ποιᾶσαι καὶ ἐπολαύειν τῷ γὰρ
μου, καταμαρῶνιν δὲ πρόσθε
πορεύτω καὶ ἐπὶ πρῶτον κέρως,
κατάπερ ἱέρειαν τῷ δισημορ-
ρῶ τρέφειν διὰ πάντες τῷ βίω-
ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ,
πρὸς ἴππυρ μὴ ἀτίμως λακτι-
σόμεθ' καὶ λαφυσόμεθ'
καὶ ἐξ αὐτῶν, ἐπ' ἴππυρ,
ἀί, ὥσπερ σιγματίας ἀραπί-
ας πεπιδυμένον. Ζῶν.
τί οὖν ἀγανακτᾷς κατ' αὐτῶν;
διδόασιν γὰρ ἄμφω καλλὶν τί-
νικω, οἱ μὲν ὥσπερ ὁ Τάυτας
λατρεῖ ἀποτοὶ καὶ ἀγνοοῖ, καὶ ξη-
ροὶ τὸ σῆμα, ἐπικυλῶντες μὲ-
νον τῷ χρυσίῳ, οἱ δὲ κατάπερ
ὁ φοῖβος ἀπὸ τοῦ φάργγου τί-
νικω ὑπὸ τῶν ἀργυρῶν ἀφαι-
ρέμενοι ἀλλ' ἀπιδιέδωκεν, σφρο-
νιτὶρ παραπολὺν τῷ Τίμωνα ἰ-
στοξόμεθ'. Πλάτ. ἰππὺς
γὰρ ποτὶ παύσεται, ὥσπερ ἐκ
κοφίνου τετυπημένος, πρὶν εἰσὶν
ἀστυνῶν κατὰ σπυλὸν ἐξ-
αυτῶν, φάσκει βολεῖμεθ'
τί-νικω ἐκχυθὲν, μὴ ἐπὶ αὐτῷ
ἀστυνῶν ἐπιπλῶσιν αὐτὸν. ὥστε
ἐκ τῶν Δαναῶν πίδον ὑ-
δροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μά-
τῳ ἐκχυθῶν, τῷ λύτους μὲν

Dolij hiatus ad effusionem
ac liber exitus. Iupp. Pro-
inde initiatus istum obtura-
verit, perpetuamq; perfila-
lationem sistere studuerit,
te prope diem effuso, facis-
le inueniet solum rursus &
ligonem in sece dolij, sed
interim abite, atq; illum di-
uitem reddite. Attu Mer-
curi fac memineris, ut redi-
ens Cyclops ex Aetna tes-
cum adducas, quo fulmen
euspide restituta refarciant.
Nam eo nobis acuminato
opus fuerit. Mercur.
Eamus Plute. Quid hoc?
Num claudicas? Equidem
ignorabam ô præclare, te
non cæcum modò: uerum es-
tiam claudum esse. Plu-
tar. Atqui non hoc mihi
perpetuum Mercuri, uerum
si quando proficiscor à los-
ue missus ad quempiam, tū
nescio quo pacto tardus
sum, & utroq; claudus pes-
de, ita ut ægrè ad metā per-
tingere queam, sene nonnun-
quam interim facto, qui me
opperiebatur. Porro quum
discedendum est, elatum uis-
cibus multò aubus cele-
riorem. Vnde fit, ut uix-
tam amoto repagulo ego-
tam præconis uoce uictor
pronuncier, saltu stadium
transmensus, ne uidentia-
bus quidem aliquoties spe-
ctatoribus. M E R C.
At ista quidem haud ue-
ta narras, imò ego tibi per

ρίοιτο, ὅπως δύστροπον τὸ
πρὸς τὴν ἰκχυρίαν κίχλινος τῷ πῖ-
δα, καὶ ἀπώλυτο ἡ ἔξοδος.
Ζῶντες, ἀποῦν ἰακὴν ἰμφράξεται
τὸ κίχλινος τὸτο, καὶ εἰς τὸ ἄ-
παξ ἀνάπλητ' αὐτὸν, ἰκχυρίαν-
το ἰν βραχὺ σὺ, ρα δὲ σὺ δό-
σῃ τὴν ἀποδίδου αὐτοῖς καὶ τὴν
δικαίαν ἐν τῇ τρυγί τοῦ πῖδος.
ἀλλ' ἄπειτι ἡ δὲ καὶ πλουτίσῃ
αὐτὴν. οὐδ' ἀμείνων οὐδ' ἐρμῆϊ-
πανιών, πρὶς ἡμᾶς ἄγαν τὸς αὐ-
κλυπαι ἐν τῇ αἰνῇ, ἵππε τὸν
λίαντον ἀποτίσαντες ἐπὶ τῇ
ἀσπιδί, ὡς ἡ δὲ γιγνέμενον
αὐτοῦ δινεόμινδα. Ἐρμ.
πρὸς ἡμᾶς ὁ Πλούτι, τί τοῦτο
ὑποσκάσας; ἰλιθὺς αἰμι ὡ γιν-
νέμεται οὐ τυφλὸς μόνον, ἀλλὰ
καὶ χαλὸς ὢν. Πλούτ. ὅτι
ἀπὸ τοῦτο ὁ Ἐρμῆς, ἀλλ' ἰσότης
μὲν ἀπὸ παλαιῶν συμφορῶν
ὑπὸ τῷ Διὶ, οὐκ οἶδ' ὅπως βρα-
δύς εἰμι καὶ χαλὸς ἀμφοτέρω,
ὡς μέλλεις τιλὰν ἐπὶ τέρμα, προ-
γάρσασατο ἰσότης τοῦ πόρου
μου. ὁπότε αὖ ἀπαλλάτ-
τεσθαι θέω, πῶλόν ἔχει πολλὴν
τῶν ἱσίων ὡς αὐτὸν ἄμα γινώ-
σκω ὅτι ὡς πλυγξ, ἡ γὰρ ἡ δὲ
ἀνὰ κρήνην ὡς νικητὴς ὁ-
πόρην ἀφύσας τὸ γάλιον, οὐδ' ἂν
ἰσότης ἰσότης τῶν διατῶν.
Ἐρμ. ὅτι ἀλλοτὶ τὰυτὰ φέει, ἰγὼ

per multos commemorare
queam, quibus heri ne obu-
lus quidem erat, quo testim-
emerent. statim uerò hodie
diuites & sumptuoso in al-
bò curru aurigantes, qui-
bus antea ne assellus quidem
suppeditarit. It tamen pur-
purati, aurumque manibus
gestantes obambulant. Qui-
ne ipsi quidem, opinor, cre-
dere possunt, quin per some-
nium diuites sint. PLVT.
Isthæc alia res est Mercuri,
neque enim tum meis ip-
sius ingredior pedibus, nec
aloue, sed à Dite ad istos
transmittor, qui & ipse
nimirum opum largitor est,
ac magna donans, id quod
ipso etiam nomine declar-
tat. Itaque quoties est mis-
hi ab alio ad alium demis-
grandum, in tabellas ini-
ciunt me, ac diligenter ob-
signantes sarcinæ in mo-
rem sublatum transportant.
Inter ea defunctus ille ali-
cubi in ædium tenebrico-
sa parte tacet, uetere lineo
in genua inlecto textus, de
quo feles digladiantur.
Porro qui me sperauerant
obtinere, in foro opperiu-
tur hiantes, non aliter, quam
hirundinem aduolantem
stridentes pulsi. Deinde
ubi signum detractum est,
& lineus ille funiculus in-
cisus, apertæque tabellæ,
iamque nouus dominus
pronunciatus est siue co-
gnatus quispiam, siue a-
dulator.

dulator, siue seruus obsecrans, qui puerili obsequio fauorem emeruerit, etiam tum mento subraſo, pro uarijs & opiparis uoluptatibus quas illi iam exoletus suppeditauerat, ingens ſcilicet præmium ferēs generoſus quiſquis ille tandem fuerit, nō nunquam me iſtis cum tabellis arreptum, fugiēs adportat commutato nomine, ut qui modo Pyrrhias aut Dromo, aut Tibius iam Megacles, aut Megabyzus, aut Protarchus appelletur. Cæterum illos nequicquam hiantes ſequē mutuū inſtuentes relinquit, ac uerum luſtum agentes, quod eiufmodi Thynnus ex intimo ſagenæ ſinu ſit elapſus qui non parum magnam eſcam deuorarit. At hic repente totus in me irruens, homo uitæ munditioris atque elegantioris rudis, pingui, illotâque cute, qui compedes etiam dum horreſcit, & ſi quis præteriens loco increpit, arreſtis ſtet auribus, quiſpiſtrinum, perinde uti templum adoret, non eſt deinceps tolerandus ijs, quibus cum uiuit uerū & ingenuos afficit contumelia, & cōſeruos flagris cædit, expetens, num & ſibi huiufmodi liceant, donec aut ſcortulo cuiſiam irretitus, aut equorum alendorum ſtudīo captus, aut adulatorib.

ſeſe

τις, ὃ λέλαξ, ὃ καταπύγων οἰκίῳ
της, ἐκ παιδικῶν τίμι, ὑπὲρ
ξυρημύ, ἔτι τίν γνάβωρ, αὐτῶ
τὶ ποικίλων καὶ παντολαπῶν
ἑδονῶν, ἃς ἡ δούξωρ, ὡν ὑπε
ρίτησθ αὐτῶ, μίγα τὸ μίδημα
ὁ γρηναῖ, ἀπὸ λαβῶν, ἐκῶν
μὴν ὅς τις αὐτῇ ποτὶ ἀρπασά
μὴνός με, αὐτῇ δέλωθ διειφί
ρων, αὐτῇ τῇ τῶς πυρρίῃ ἢ ἀρβ
μυνοῖς ἢ τιβίῃ, μίγα κλῦς ἢ μίγῃ
βυζ, ἢ πρῶταρχ, μετονομα
σάς, τὰς μάτλω κίχλωίτας ἐκεί
νους ἃς ἀλλήλους ἀπειλίποντας
καταλιπῶν, ἀλλήδεις ἄγεται τὸ
πῖνδ, οἱ, αὐτοὺς ὁ θῶν
ἐκ μυχῆ ὅλ σαγῶνις διίφυγας,
ὅκ ἐλίζον τὸ δέλωθ καταπύων.
ὁ δὲ ἐμπιστῶν ἀνδρῶς ὄν, ἐμὲ κ
περόκαλ, καὶ παχύδωρος
αὐδρῶπ, ἔτι τίν πῖδω πῖ
φεικῶς, καὶ ἡ παρῶν ἄλλ
ματίξαι τις ἔρθεῖν ἐφίτας τὸ ὅ
ἢ τὸν μυλῶνα, ὡς πῶρ τὸ αὐτῶ
τορον προσκυῶν, ἐκ ἔτι φερ
τὸς ὅτι τοῖς ἐντυχαίνουσιν,
ἀλλὰ τοὺς τε ἐλασθέρους ὑβρί
ſαι, καὶ τοὺς ὁμοδύλους ματ
γοῖ ἀποπαρόμην, ἢ καὶ αὐ
τῶ τὰ τοιαῦτα ἐφισιν, ἄχρω
αὐτῇ ἢ ἐς πορνείῃν τε ἐμπιστῶν.
ἢ ἰπποτροφίας ὑδιδυμήσας ἢ κ
λαξὶ παραλῶς ἐαυτὸν ἐμνύου

σιρ

sele permittens, deierantib.
Nireo formosiorē esse, Ce-
crope Codrone generosio-
rem, calidiorē Vlyffe, u-
num autem uel sedecim pa-
rīter Croēsis opulentiorē,
momento temporis semel
profundat infœlix, quæ mi-
nuatim multis ex periurijs,
rapinis, flagitijs fuerant col-
lecta. Merc. ista sermō sic
habent, uti narras, uerū ut
hi tuis ipsius ingrederis pes-
dibus qui tandem cæcus
quum sis, uiam inuenire sos-
les? Aut qui dinoscis, ad
quosnam Iupiter te miserit,
dignos illi uisus qui diui-
tijs abundant? Plut. Enim
uero credis mē reperire is-
tos ad quos mittor? Mer.
Per Iouem haudquāquam.
Neq̃ enim alioqui Aristis
de præterito, ad Hipponi-
cum & Calliam accessisses,
cū ad alios Athenienses,
homines ne obulo quidem
æstimandos. Cæterū
quid facis, quandoquidem
es emissus? Plut. Sursum ac
deorsum circumcursans ob-
erto, donec imprudens in
quempiam incurrero. Hic
autem, quisquis ille sit, qui
qui forte primus me natus
sit, abducit, ac possidet, te
Mercuri pro lucro præter
spem subiecto uenerans ac-
que adorans. Merc. Num
ergo fallitur Iupiter, qui
quidem credat ex ipsius ani-
mi sententiā, ditari abs te hos,
quos ille dignos existimauit,
qui discescenti Plut. Es
iure

σε ὁ μὲν ἐμὲ φοβούμενον μὴ Νι-
ρείῳ εἶναι αὐτὸν, δὴ γὰρ ἴσθην ὅτι
τὸ Κίκρονα ὃ Κόδρου, σωματώ-
τερον δὲ τὸ Οὐλυσσέϊ, πλεονεχ-
τέρον δὲ σωματικῶς Κροέϊ, ἢ ἰσχυ-
ρῶς, ἐν ἀναρὰ τῷ χρόνῳ ἄσ-
θλιον ἢ ἰσχυρὸν τὰ κατὰ δόξαν ἰσ-
χυρῶς ἐπισημῶν καὶ ἀρετῶν
καὶ πανουργιῶν σωματικῶς.
Εἰμ. αὐτὰ περὶ σχεδὸν φέρεται
γινώσκοντα. ἐπεί ταν ὅτι αὐτὸν
πρὸς βαλίσσης, πῶς ἐστὶ τυφλὸς
ὡς οὐρίσκειας τῶν ὁδῶν, ὃ πῶς
διαγινώσκεις, ἵφ' ὧς αὐτοὶ οὐδὲ
ἀποσείλῃ, κρίνας αὐτοὶ τὸ πλὴν
τῶν ἀξίῳ; Πλὴν, οἷα γὰρ οὐρίσκειας
μὴ οἱ τινὲς αὐτοῖς; Εἰμ. μὰ τὴν Δία
ὃ πᾶν. ὃ γὰρ ἀρετῶν κατὰ-
λιπὼν, ἱπποκρίτης καὶ καλλι-
πρότης, καὶ πολλοῖς ἄλλοις
ἀδελφῶν, ὃ δὲ ὁβελὸς ἀξίῳ.
πλὴν ἀλλὰ τί πράττεις κατὰ-
πομπῆς. Πλὴν. αὐτὸς ἡλικίᾳ
τῷ πλεονεχέει πρὸς τοῦτον, ἀχρεὶς
αὐτὸν δὲ τινὲς ἱπποκρίτης. ὃ δὲ ἵσ-
τεις αὐτὸ πρῶτον μοι πρὸς τὴν ἀ-
ποκατάστασιν, πρὸς αὐτὸν ἵσχυρῶς
τὸν Εὐμῆν, ἐπὶ τῷ παραλήγει τὸ
ἵσχυρῶς πρὸς τοῦτον. Εἰμ. ὅπως
ὁβελὸς ἀξίῳ ὃ Ζεὺς, διὰ τὸν σε
κατὰ τὰ αὐτῷ διακινῶντα πλε-
τίζαν ἵσθεις αὐτοὶ οἶνται τοῦ πλεονε-
χέει ἀξίῳ. Πλὴν. καὶ μὴ
καὶ δι-

fore quidem optimo fallitur ὁ bone, quippe qui quæ me cæcum esse non ignoret, emittat uestigia tum rem usque adeo repertu difficilem, & iam olim è uita sublatam quam ne Lynceus quidem facile inueniret, quæ nimis rûm adeo obscura sit ac misæuta. Itaq; cum rari sint boni, improbi porro in ciuitatibus omnia obtineant, oberrans facile in huiusmodi mortales incurro, ac retribus illorum illigor. Mercur. At qui sis ut quories eos desferis, celeriter aufugias, quæ uix sis ignarus? Plutarch. Tum demum acutum cernō, pedibusq; ualeo, ubi ad fugam tempus inuitat. Mercur. Iam illud quoque mihi responde, qui sis, ut quum sis oculis captus (dicendum enim est) præterea pallidus, postremo claudus tum multos habeas amantes, adeo ut omnes respiciās in te, & si potantur, scilicet uideantur, sin frustrentur, non sustineant uiuere? Ex his equidem non paucos noui, qui sic perditæ te amarint, ut se aereo è scopulo piscosi in æquoris alta, præcipites abiecerint, rati fastidiri sese abs te, propterea quod illos nullo pacto respexisses. Quanquam satis scio, tu quoq; faceberis, si q̄ non

λα δικάινω ὡ γὰρ δὲ, εἰ γινυφλὸν ἔστα εἰδώς, ἐπιμαρτὸν αὐτὸν ζυγίσσονται δυσδύριτον ἄνω χρεῖμα καὶ πολλὰ ἰκαλιολογῶν ἐκ τῷ βίου, ἐπὶ δ' ὁ δ' Ἀνυγνόντες αὐτὸν δ' οὐροὶ ῥα λίνε, ἀμαυρὸν ἄνω καὶ μικρὸν ὅν τειγαρὸν ἄτι τῶν μὴ ἀγαθῶν ὀλίγων ἔσται. πρὸς τῶν δὲ πλείων ἐν ταῖς πόλεσι τὸ παῦ ἐπιχρόντων, ῥα εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιπίπτει πόρεϊων, καὶ σαγλυσόμεαι πρὸς αὐτῶν. Εἰμ. ἔτα πῶς ἐπαδὼν ἡ αταλὴ πρὸς αὐτὰς, ῥα λίνε φούγε, ἐπὶ εἰδὼς τίς ἰδὼν; Πλάτ. ἔξυδρὸν δὲ τέτι. πῶς καὶ ἀρτίως γίγνεται πρὸς μόνον τὸν ἡαυρὸν αὐτὸν φούγε. Εἰμ. ἐτι δὲ μοι καὶ τὸ ἀπὸ κεραι, πῶς τυφλὸς ὢν, αἰράσιν τῶν γῆ, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς καὶ βαρύνει ἐν τοῖν σκυλῶν, τοσούτους ἱραγὰς ἴφαι, ὥς τι παύσας ἀπεβλίπαι εἰς σὶ καὶ τυχόντας μὴ δὴ δαμνῶν οἰδῶν, εἰ δὲ ἀποτύχοις, ἐν αὐτῇ αὐτῶν ζώντας, οἷδα γὰρ τινας ἐν ὀλίγους αὐτῶν ἄνω σὶ δυστέρταται ἔσται, ὥς τι καὶ εἰς βαθυκῆτα πίνειν φέροντες, ἱρρίψαν αὐτὰς, καὶ πρὸς τῶν ἡαυρὸν βιάτων ὑπερορῶν δὲ νομίζοντες ὑπὸ σου, ὅτι πρὸς δ' ἡ τῶν ἀρχῶν ἰώρας αὐτῶν, πλὴν ἀλλὰ ἡ σὺ αὐτῶν, οἷδα, ἐτι

modo tibi ipsi notus es, fure te istos qui eiusmodi amore sunt dementati. Plut. At enim credis me, qualis sum talem istis uideri, nēpe claudum aut cæcum, aut si quid aliud adest mihi uitij.

Mercur. Quid ni ô Plute! nisi forte & ipsi omnes cæci sunt. Plut. Haud cæci quidem, ô optime, uerum in scitia erroris, quæ nunc oculos cupant omnia, illis offundunt tenebras ad hæc ipse quoque ne per omnia deformis sim, persona uehementer amabili tectus inaurata, gemmisque picturata, ac nerficoloribus amictus eis oculos curro, at illi rati sese natui uultus uenustatem aspicere amore capiuntur, & pereunt non portientes. Quid si quis me toto corpore renudatum illis ostenderit, dubio procul futurum sit, ut se ipsi damnent, qui tantopere cæcuerint, adamantes res neque tiquam amandas ac fœdas. Mercur. Quid ergo posteaquam eo peruentum est, ut iam diuites euaserint, iamque personam sibi circumposuerint, rursus falsuntur? Aded ut si quis illis detrachere conetur, pene caput potius, quam personam abijciant? Neque enim uerisimile est etiam tum illos ignorare, aut o bractea tam esse formam, quam insens, uncta inspexerint.

Plut.

ὁμοιολογεῖσαι ἡ τιφώησε σοῦτῃ, πορυβυχῆσιν αὐτὰς, ἰρωμίνω τοῖσιν ἐπιμιμῶντας. Πλ. οἷα γὰρ τοῖσιν, οἷος εἰμι ὁρᾶσθαι αὐτοῖς χαλὸν ἢ τυφλὸν ἢ ὅσα ἄλλα μοι πρόσσιτιν. Ερμ. ἀλλὰ πῶς ὦ Πλῶτι, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες εἰσὶ. Πλῶτ. ἢ τυφλοὶ ὦ ἄρσιν, ἀλλ' ἢ ἄγνοια καὶ ἡ πάτη. αἱ πόρ νῦν κατ' ἵχουσι τὰ πάντα, ἐπισκιάζουσιν αὐτὰς. ἴτε καὶ αὐτοὶ ὡς μὴ πασάπασιρ ἄμορφῃ ἴλω, προσωπῆσιν περιδιδόμενοι ἱρασμῶτατον. διὰ χρυσον καὶ λίθον καὶ λαλῆσιν, καὶ ποικίλα ἰσθῶν, ἰν τυγχάνουσιν τοῖς. οἱ δὲ αὐτοπροσωπῶν διδόμενοι ἰσθῶν τὸ καλόν, ἰσθῶν, καὶ ἀπόλλυνται μὴ ἰστυγχάνουσιν, ὡς ἀγὼ τις αὐτοῖς ἴσθῶν ἀπογυμνῶσαι, ἐπιδείξει με, δὴ λον ὡς κατ' ἵχουσιν αὐτὸν αὐτὸν τῶν ἀβελυνῶν τῶν τῶν καλῶν, καὶ ἰσθῶν αὐτῶν καὶ ἀμύμων πραγμάτων. Ερμ. τί οὖν ἔτι ἰν αὐτῷ ἡδὴ τῷ πλοῦτῶν γροόμενοι, καὶ τὸ προσωπῆσιν αὐτὸν περιδιδόμενοι, ἴτε θάπασι τῶν, καὶ ἡ τις ἀφαιρῆται αὐτὸς, δᾶτῶν ἂν μὴ καφαλῶν ἢ τὸ προσωπῆσιν πρόσσιτιν; ἢ γὰρ δᾶ ἡ τῶν ἀγνοῶν ἀπὸ αὐτῶν ὡς ἐπὶ χεῖρ ἢ ὁμορφῶν ὁρῶν. ἰσθῶν τὰ πάντα ἰσθῶντας.

Πλῶ.

Plut. Ad id non perum mul-
te res, ô Mercuri mihi sunt
adiumento. Mercur. Quæ-
nam: Plut. Simulatque
qui me primum nactus est,
apertis foribus exceperit
clanculum una mecum in-
troit elatio, uer cordia, iactan-
tia, molities, uolentia do-
lus, atque alia item innume-
rabilia, à quibus omnibus
potest equam est animus oc-
cupatus, iam admiratur
quæ neutiquam sunt admis-
tenda, & appetit ea quæ
sunt fugienda, & me cun-
ctorum illorum pariem in-
gressorum malorum stupu-
at, illorum satellitio uillas
tum quiduis potius passu-
rus, quam uti me compel-
latur reicere. Mercur.

Ut leuis ac lubricus es, Plu-
te, retentu difficilis ac fu-
gax, neque ullam præbens
animum certam quo preñsus
tenere, sed nescio quomodo
anguillarum ac serpentum
in morem inter digi-
tos elaberis. At è diverso
paupertas uiscosa, preñsu
facilis, totoque corpore mille
uncos gerit humos, ut qui
tetigerint, illico hærent, ne
facile queant auelli. Verum
interea dum nugamur, rem
haud paruam omilimus.

Plut. Quam? Mercur. Nem-
pe quia Thesaurum non

adduxer

γὰρ ἔμνηρόν δέλεον. ΠΛ.

ΠΛ. ἐκ ὀλίγα ὦ Ερμῆ. καὶ πρός
τὸτό μοι, συνοαγωνίσαι. Ερμ.
τὰ πῶτα; ΠΛ. ἰκεῖνον τις ἰντυ-
χὼν τὸ πρῶτον ἀναπείσσει τὴν
θύραν εἰς ἡχί, καὶ με, συμπρο-
σέρχεται μετ' ἐσθ' λαβὼν ὁ τύ-
φος ἢ ἡ αὔρα ἢ μεγαλοχίε,
καὶ ἢ μαλακίε, καὶ ὕβρις ἢ ἀ-
πάτη, καὶ ἄλλα ἄλλα μυρία ὑ-
πὸ δὴ τούτων ἀπαύτων ἡσυχίᾳ
φθὰς τὴν ψυχὴν, θαυμάζει τὰ
ἢ θαυμάσια, καὶ ὀρίγεται τῶν
φληγῶν, ἡμῶν τὸν παύων
ἡσυχίᾳ πᾶσι τῶν εἰσέλθον-
τόντων ἡσυχίᾳ τίθει, διρυφῶς
ροῦμην ὑπ' αὐτῶν. καὶ
πᾶντα πρότερον πάθει ἂν, ἢ
ἡμῶν προῖσθαι ὑπομείνει αὐ-
τῶν. ὡς δὲ λέγει ὁ ὦ ΠΛ. ὦ
τι, καὶ ὁλοθρὸς καὶ δυσκό-
λῳ καὶ διαφθορῶν, ἢ δι-
μῖαν αὐτὴν διαβῶν περιχόμενος
βιβαίαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐγχείλει
ἢ οἱ ὄφεις διὰ τῶν λαυγύλων
δραπέδους ἐκ οἴου ὅπως. ἢ
πρὶν δ' ἡμῶν δὴ δὴ τὸ
καὶ δὴ λαβὼν, καὶ μυρία τὰ ἄλλα
πρὶν ἡσυχίᾳ τὰ ἢ ἀπαύ-
τῶν σώματι ἢ ἡσυχίᾳ. ὡς πλοῖα
σαῖται οὐδὲν ἡσυχίᾳ, ἢ μὴ ἡσυχίᾳ
φθῶν ἀπολυθῶν, ἀλλὰ με-
ταφύ ὁλοφθαλμοῦ ἡμῶν πρὸ
τῶν αὐτῶν; Ερ. ὅτι τὸν θνητὸν ἢ
ἡσυχίᾳ,

adduxerimus, quod uel ius primis erat opus. PL. Istiuc quidem ex parte bono sis animo. Nam non nisi in terra relicto illo ad uos ascendere soleo iussuq; intus manere foribus occlusis, neque cuiquam aperire, nisi me uociferantem audierit, MERCVR. Iam igitur Attica adeamus. Et me sequere chlamydi adhærens, donec extremam viam attigerimus. PLVT. Rectè facis Mercuri, quum me peruiam ducis. Etenim si me defereres, forsitan oberrans in Hiberioid aut Cleonem inciderem. Sed quis hic stridor ceu ferri saxo impacti? MERCVR. Timon hic est, qui proximè mōranum & petricosum fodit solum. Papæ, adest & Paupertas, & Labor ille, tum Robur, Sapientia, Fortitudo, atque id genus aliorū turba quorum omnium agmen Fames cogit. Longè præstantius quàm tui sint satellites. PLVT. Quin igitur quam occissimè discedimus Mercuri? Neque enim ullum opere precium feceris, quia cum homine eiusmodi vallato exercitu. MERCVR. Secus uisum est Ioui, quare ne metu detereamur. PAVP. Quo hunc nunc Argicida manu abducis? MERC. Ad hunc Timonem, ad quem à Ioue sumus ire iussi. PAVP. Itane rursum Plutus ad Timonem? posteaquam ipsum ego mal-

ἐκπαυγόμενα, ἐπὶ ὁρῇ δαμάσκει-
ται. Πλὺτ. δάρβω τάτη γιγ-
ναι, ἐν τῇ γῇ αὐτῶν καταλαί-
πωρ ἀνέχουμαι παρ' ὑμᾶς, ἐπι-
σκάψαι ἐς δὸρ μίσην ἐπικλεισά-
μενον τὴν δύραον, ἀνείγαι δὲ
μηδρὶ ὡς μὴ ἐμὲ ἀκούσῃ βοήσων
τῷ. Ερμ. ἐκουῖ ἐπὶ βαίνουμην
ἔσθ' ὅτι Ἀττικῆς. καὶ μοι ἔπει-
ν ἐχόμεν' ὅτι χλαμύδ' ὅτι, ἄχρε-
ον πρὸς τὴν ἰσχατικὴν ἀφίκα-
μαι. Πλὺτ. οὐ ποιεῖς ὡς ἐμὲ
χειραγωγῶν, ἐπεὶ λυγρὴ ἀπολίσ-
παι μοι, ἐπὶ δὲ βέλῃ τάχα ἢ ἐλπί-
νι ἐμπισθῆμαι πόρνοισιν. ἀλλὰ
τίς ἢ ψέφ' ὅτι ἐστὶ ὅστι, καὶ ἀπίρ-
σιδέρη πρὸς λίβην; Ερμ. ὁ Τί-
μωρ ὅτι σὶ σκάπη πλοῦτον. ὁ-
ραὲν καὶ ἐπὶ ἐλπίδον γέλιον. πα-
λαι, καὶ ἢ πρὸς παρ' ὅτι, καὶ ὁ
πέν' ὅτι ἐλπί' ὅτι, ὁ κατ' ἐλπίδα δὲ
καὶ ἢ σοφία καὶ ἢ ἀνδρεία, καὶ
ὁ τοιῦτ' ὅτι ὅχι' ὅτι τῶν ὑπὸ τῷ λε-
μῷ ταττομένων ἀπ' αὐτῶν, πολλοὶ
ἀμέμντοι τῶν σῶν διορφέων.
Πλὺ. τί οὖν ἐκ ἀπαλλαττομένων
ὡς ἐμὲ τῶν ταχίστων; ὁ γὰρ αὐτὸς
ἡμῶς δρᾶσαι μὴ ἀξίολογον πρὸς
αὐδρα, ὑπὸ τυλικῶν στρατοπέ-
δων πόρνοισιν ἐκλειόμενον. Ερμ. ἀλλὰ
ἰδοὺ τῷ Διὶ, μὴ ἀπεδιδωμένον
οὖν. Πρ. ποῖ τῶν ἀπάγων ὡς
ἀργαφόντα, χειραγωγῶν. Ερμ.
ἐπὶ ταῖς τῶν Τίμωνος ἐπιμνη-
μο

ego malehabentem ob delicias recipiens his commendas, quæ sapientiæ & labori, strenuum, multique præcij uirum reddidit: Adeo ne despicienda, iniuriarum idonea uobis Paupertas ius dicor, ut hunc, quæ mihi unicaerat possessio eripiat, iam exactissima cura ad uirtutem ex cultum, ut Plutus hic ubi denuo susceperit, per contumeliam, & arrogantiam, illi manu iniecta, talem reddiderit, qualis erat dudum, molem & ignum ac uecorem, rursum mihi restituat ubi iam nihili factus erit & relictus: MERCUR. Sic & Pauperas Ioui placitum est. PAVP. Equidem aheo: At uos Labor & sapientia, reliquique cōsequimini me. Porro hic breui cognoscet, qualis in se fuerim, quam nunc relinquet, nempe adiutrix bona, et res tum optimarū doctrix, qui cum donec habuit commercium, sano corpore, ualentique animo perseverauit, uirilem exigens uitam, & ad sese respiciens, superuacua autem & uulgaria ista aliena. ita ut sunt, existimans. MERCUR. Discedunt illi, nos ad eum adeamus. TI. Qui nam estis & scelesti: Aut quid uolentes huc uenistis homini operatio mercenariusque negocium exhibis

turi:

μην ὑπὸ τῇ Διὶ. ΠΡΟ. οὐδὲ ἡ πλὴν ἐπὶ Τίμωνα, ὁπότε αὐτὸν ἐγὼ παλαιὸς ἔχοντα ὑπὸ αἴτρου φῆς παραλαβὼσα τούτοις παραδῶσα τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πότῳ, γυναικὸν αὐδρα καὶ πολλὰ ἄξιον ἀπὲς λαβῆ. ὅπως ἄρα δύναταί ποτε ὑμῖν ἡ Πενία δοκῇ, καὶ δυνάσκηται ὥς ὃ δόμεν κτήμα ἔχον, ἀφαιρῶν δὲ μὴ ἀντιβῆναι πρὸς ἀντιπῶν θηρογασμῶν. ἴν' αὐδῇ ὁ πλὴν ἐπὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὕβρι καὶ τυφλὸν ἰγχερῶσαι ἱμοῖον, τῷ πάλαι μαλθακὸν καὶ ἀγροῦ καὶ αὐνέτον ἀποφύγει, ἀποδῶν πάλιν ἱμοῖον καὶ ἡλπι γυναικὸν. ΕΡΜ. ἰδοὺ ταῦτα ἡ Πενία τῷ Διὶ. ΠΡΟ. ἀπὸρχομαι. καὶ ὑμᾶς δὲ ὁ πότι καὶ Σοφία καὶ οἱ λοικοὶ, ἀπολαβᾶτέ μοι. ὅτε ἢ τάχα ἔσεται, οἷόν με ἔσσαν ἀπολαύσει, ἀγαθὸν συνοργῶν, καὶ Λιλασκῶν καλὸν τῶν ἀρίστων, καὶ σωῶν ὑγιᾶν καὶ μὴ τὸ σῶμα, ἱρὸν καὶ ἢ τῶν γυναικῶν διαιτέλησεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων. τὰ δὲ πόριτ' ἔτι καὶ πολλὰ ταῦτα ὡς περὶ ὅθιν ἀλλότεια ὑπολαβάνων. ΕΡΜ. ἀπὸρχομαι, ὑμᾶς ἢ προσίωμην αὐτῷ, Τιμῶν τίνος ἐστὶ ὁ καταράτοι; ἢ τί βολίμηνος δούρο ἦντι, αὐδρα ἰργατῶν καὶ μεθοφίρον ἰσοχλύσον

turi: uerum haud quaquam
 laxi abibitis scelesti ut estis
 omnes. Nam ego uos il-
 lico glebis & faxis petis-
 eos comminuam. MER-
 CVR. Nequaquam ô Tim-
 mon, neferito, neque enim
 feries mortales, uerum ego
 sum Mercurius, hic Plu-
 aus. Misit nos Iupiter, uos
 eis tuis exauditis. Quare
 quod bene uertat, opes ac-
 cipe, desistens à labori-
 bus. TIM. Aequi uos
 iam ploraueritis, etiam-
 si dii sitis, ut dicitis. Si-
 quidem odi pariter omnes
 sum deos tum homines.
 Sed hunc cæcum, quis-
 quis hic fuerit, mihi cer-
 tum est ligone impacto com-
 minuere. PLVT. Abe-
 amus per Iouem Mercu-
 ri, quandoquidem hic hos-
 mo mihi uidetur non me-
 diocriter insanire ne malo
 quopiam accepto discer-
 dam. MERCVR. Ne-
 quid ferociter Timon, quin
 exue potius penitus istam
 ferocitatem, asperitatem
 quæ, ac manibus obuijs ex-
 cipe bonam fortunam, rur-
 sum diues esto, rursus
 Atheniensium princeps, &
 despice ingratos istos so-
 lina ipse feliciter agens.
 TIM. Nihil mihi uobis
 est opus ne obturbare,
 fax opum mihi ligo, præ-
 terea fortunatissimus sum, si
 nemo propius ad me accesserit. MH. Adeone quæso in-
 humaniter? Hæc ego scire
 Iouire

τόν; ἀλλ' ὁ χαίροντός ἀπιτω
 μιάρει πάντος ἔντος, ἰγὼ γὰρ
 ὑμᾶς αὐτίκα μάλα βάλλωμι τοῖς
 βύλοις καὶ τοῖς λίθοις σωτηρίῳ.
 Ερμ. μηδ' αὖτις ὦ Τίμων μὴ βάλ-
 λης, οἱ γὰρ ἀνδρώπους ἔντας βα-
 λῶς, ἀλλ' ἰγὼ μὲν Ερμῆς εἰμι, ὅ-
 τ' αὖτ' ἐὶ Πλῦτ'. ἐπιμψι δὲ
 ὁ Ζὼν, ἐπαύσας τῶν θυγῶν.
 ὥστ' ἀγαθὴ τύχη δέχου τὸν ἔλο-
 βον, ἀποστὰς τῶν πόνων. Τίμ-
 καὶ ὑμᾶς εἰμύξιδι ἦδ' αὖ καὶ τοῖς
 θίοι ἔντος, ὡς φασί, πάντας γὰρ
 ἄμα καὶ Διὸς καὶ ἀνθρώπων μισῶ.
 τίττονι δὲ τὸν τυφλόν, ὅς τις αὖ
 ἦ, καὶ ἐπιτρίψαν μοι δεινὴ τῇ δε-
 κίῃ. Πλῦτ', ἀπὸ μὲν ὦ Ερμῶ
 πρὸς τῇ Διὶ, μιλαγγχεῖν γὰρ
 ὁ ἀνδρῶν ἐμὲ μίτριε μοι δε-
 κῇ. μὴ τι ἡπὲρ ἀπ' ἑλδῶ
 προσλαβῶν. Ερμ. μὴ δὲρ σκαῖν
 ὦ Τίμων. ἀλλὰ τὸ πᾶν τὸντο
 ἄγειν καὶ τραχὺ παταβαλόν,
 προΐητας τὸ χάρι λάμβανι τὴν
 ἀγαθὴν τύχην, καὶ πλάτα πᾶ-
 λιν, καὶ ἰδοὶ Ἀθῶναιον τὰ πρῶ-
 τα, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀχαρίστη-
 ἐκάντων μὲν αὐτοῖς σὺ δαίμο-
 σῶν. Τίμ. ὁ δὲρ ὑμῶν δαίμων, μὴ
 ἐνοχλεῖται μοι, ἵκαν' ἱμοὶ πλε-
 τ' ἐὶ δεικνύει. τὰ δ' ἄλλα
 σὺ δαίμονιστάς εἰμι, μηδ' οἷς
 μοι πλεσιάζοντ'. Ερμ. εἴτως ὦ
 ταῦ ἀπαυδρήσεις τὸν δὲ φῖον

Ioui refero atque immania dicta : Atqui par erat forsitan homines tibi haberi inuisos , ut quidam multa indigna in te commississent, deos odio te persequi nequaquam erat consentaneum, quum illi tantopere tui curam agant. TIM. At tibi Mercuri, Ioui que quod me respicitis, plurimum est quidem habeo gratiam, ceterum hunc Plutum nequaquam recepero. MERCVR. Quid ita? TIM. Quoniam pridem innumeralium malorum hic mihi fuit author, quum me assentatoribus proderet, insidiatores, in me inuitaret, conflaret odium, illecebris conumperet, inuidie obnoxium redderet, denique quum me adeo peto fide ac perditorie destitueret. Contra paupertas optima, me laboribus uirgo dignissimis exercens, mecumque uere & libere conuiuens, & quibus opus erat, suppeditauit laborantes, & uulgaria ista contemneret docuit, effecitque ut mihi uitae spes omnis ex me ipso penderet, demonstrans quoniam essent opes ueræ meæ, nempe quas neque adulator assentans, neque sycophanta mimans, neque plebs irritata, neque consiliator suffragiorum author, neque tyrannus intentus insidijs queat eripere. Iam iam ualidus effectus oblaborem, de hunc agellum grauitet exerceo, neque quicquam coram

Διμυδὲν ἀπὸ λῶν ἀντιλαμβάνω τι, καὶ μὴν ἄνδρες ὧν μισῶνδρῶν σου μὴ εἶναι σι, τοσούτα ἔτι αὐτῶν δεῖναι πικρὸν δοῖναι, μισοῦν δὲ μηδὲν ἄλλως, ὥστε ἐπιμελουμένῳ σου τῶν δεινῶν. Τίμω ἀλλὰ σοὶ μὴ ὧν Ἐρμῆ καὶ τῷ Διὶ πλεῖστα χάρις διὰ ἐπιμελείας, τοιοῦτον δὲ τὸν Πλούτον οὐκ αὖτε λαβοίμι. Ἐρμ. τί δὲ; Τίμω. ὅτι καὶ πάλαι μὲν ἰσχυρὸν ἡμῶν μὴ αἶτις ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ἀνδραγαθίᾳ, καὶ ἐπιβουλεύῃσι παγαγῶν, καὶ μὴ ἐπιγέρας, καὶ ἀνυπαθείᾳ διαφείρας, καὶ ἐπιφθόνου ἀπεφύρας. τίλῃ ἢ ἄρην καὶ ταλιπῶν, ὥστε ἀπὸ τῶν καὶ προσδοτικῶς. ἡ βίλτις δὲ πένια νόμοις μὴ τοῖς αὐθιγῶν τοῖς καταγυμνάσας, καὶ μὴ ἀληθείας καὶ παρρησίας προσμιλῶσα, τάτι ἀναγκάσια καὶ μόνον τι παρῆχι, καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνου καταφρονῶν ἐπαίδουσι, ὅς αὐτὸς ἐμὲ τὰς ἐλπίδας ἀπαρτήσας ἀμὲν τῷ βίῃ καὶ δαίμονα δεῖ τις ὧν ὁ πλεῖστος ἐμὲ. ὅν ὅτι κόλαξ δωκῶν, ὅτι συνεφεῶς τῇ φιβῶν, ἐδῶν παρῆν δαί, οὐκ ἐκκλησιαστὴς ψευδοφροσας ἐτύραννεν ἐπιβουλεύσας ἀφιλίᾳ καὶ δυνάτει αὐτὸν ἐρωμελῆς τοιγαροῦν ὑπὸ τῶν πόνων, τοιοῦτον τὸν ἀγρόν φι

sunt in civitate malorum as-
 picio abunde magnum &
 sufficientē uisum mihi ligo
 suppeditat. Quire tu Mer-
 curi, quā uenisti uiam res-
 metiens, recurre, una tecum
 Plutum adducens ad lo-
 wen. Illud mihi sat fuerit, si
 effecerit, ut omnes mortales
 per omnem ætatem eiu-
 dent. M E R C V. Nequa-
 quam ô bone, nec enim om-
 nes ad euandū sunt ac-
 commodi. Quin tu iracun-
 da pueriliâq̃ ista missa fa-
 ce, ac Plutum excipe, non
 sunt reiciendi munera, quæ
 à Ioue proficiūtur. P L V.
 Vin' Timon ut contra te
 partes defendam meas, an
 grauer ferēs si quid dixeris
 tot T I M. Dicitō, ne muls-
 is tamen, neque cum proces-
 sūis, quemadmodum per-
 ditissimi isti solent Orato-
 res. Sustinebo enim te hu-
 ius Mercurij gratia paucis
 dicente. P L V. Atqui muls-
 is mihi potius erat dicens-
 dum, tot nominibus abs te
 accusato. Attamen uide,
 num quā in re te quemads-
 modum ais, læserim: qui
 quidem dulcissimarū quæ-
 sumq̃ rerum tibi extiterim
 author opifexq̃, auctoritas
 ðs, præsentis, coronarū,
 aliarum itē uoluptatū, mea
 opera cōspiduis eras. cele-
 bris & obseruādis. Cete-
 rā si quid molesti ab adu-
 latoribus accidit, non mihi
 potes imputare, quin ipse
 magis

λαπίνως ἐπὶ γραφεύῳ. ὁ δὲ
 ὄρων τῶν ἐν ἄστει κακῶν, ἰκασθὲ
 καὶ Λικριῦ ἵχνη τὰ ἄλφιστα πα-
 ρὰ τῇ Λικίλλης. ὥστε παλινδρο-
 μῶ ἀπιδιῶ Ε. μὴ, τὸν Πλάτορ
 ἀπαγαγὼν τῷ Διδί. ἡμεῖς δὲ τοῦ-
 το ἰκασθὲν ὡς, πάντας αὐδρῶς
 ποιεῖ ἰβηλὸν οἰμώσαν ποιῆσαι.
 Ερμ. μετὰ μὲν ὡς γὰρ δὲ. ἔ γδ
 πάντων ἁσὶν ἐπιτήδαιον πρὸς
 οἰμογῶν ἀλλ' ἵα τὰ ἐργίλα ταῦ-
 τα, καὶ μετὰ μὲν, καὶ τὸν
 Πλάτορ παρὰ λαβὴ, ἔτι ἀπὸ βλα-
 τὰ ἁσὶ τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ
 Διδί. Πλάτ. βλάτῳ Τίμου δι-
 καιολογῆσομαι πρὸς σι, ὁ χαλι-
 παίνας μοι λίγοντόν; Τιμ. λί-
 γι, μὲν μακρὰ μὲν τοι, μὲν δὲ με-
 τὰ προσμῖον ἥς περ οἱ ἐπίτε-
 προὶ ρήτορ. ἀνέφομαι γὰρ σε
 ὀλίγα λίγοντα, διὰ τὸν Ερμῆ-
 τιστονί, Πλάτ. ἵχρῳ μὲν τοι ἵ-
 σαι καὶ μακρὰ ἐπ' αὐν, ἔτι πολ-
 λὰ ἐπὶ σου καταγορευόμενα, ὅμως
 δὲ ἴρα, εἴτι σι ὡς φῆς, ὁ λίπμας,
 δε τῶν μὲν ἡλίτων ἀπὸ τῶν
 αἰτίδς σοι κατίστω τῆς καὶ
 πρὸς Διδί καὶ τὸς χύων, καὶ τῇ
 ἄλλης τρυφῇ. παρὶ βλατῶ
 δὲ τοι καὶ ἀνιδίμῳ δὲ ἡμῖν ἡ-
 ὄτα, καὶ παρὶς πεδλάτῳ. ὁ δὲ
 τι χαλιπαρὸν ἐν τῶν λολάων πρὸ
 πονδας, αὐαίτι. ἵγῳ σοι. μά-
 λον δὲ αὐτὸς ἡλίπμας τούτῃ,
 καὶ

magis abs te sum affectus, quam
tumelia, propterea quod me
tam ignominiosè uiris illis
execratis suppeditaris, qui
te mirabantur, ac præstigijs
dementabâr, mihiq; modis
omnibus infidias struebâr.
Porro quod extremo loco
dixisti, te à me proditum des-
sertumq; fuisse, istud crimina-
nis in te possum retorques-
re, quâ ipse sim modis omni-
bus à te reiectus, præcep-
tusq; ex actibus. Vnde pro-
molli chlamyde sagâ istud
charissima tibi paupertas
circumposuit. Itaq; testis est
mihi hic Mercurius, quâtoz
pere louem orauerim ne ad
te uenirem, adeo hostiliter
mihi aduersatum. MER.
At nunc uides Plute, in cu-
iusmodi hominē sit cōmuta-
tus, pro inde audaciter cū il-
lo cōsuetudinē age. Tu uerd
fode ita, ut facis. Tu interim
thesaurum sub ligonem ads-
ducito. Audiet enī si tu ac-
cesseris. TIM. Parendum
est Mercuri, rursusq; ditel-
cendū. Quid enī facias quâ
diu compellant: tamen uide,
in quas turbas me miserum
conijcias, qui quidem cum
ad hunc usque diem foelis-
simum euixerim, tantum aus-
ri repentē sum accepturus,
nihil commeritis mali, tan-
tumq; curarum susceptus
rus. MERCVR. Sustine
Timon mea gratia, tamen
si grane est isthuc, atq; in-
tolerandum, quo uidelicet

palyonē

ἐπὶ σοι, διότι με ὅπως ἀνίμω
ἐπὶ βαλλὼ ἀνδράσι καταρ-
τίζεις, ἰπανῶσι καὶ καταγοητεύ-
ουσι, καὶ πάντα τρέπον ἐπιβου-
λεύσοι μοι. καὶ τὸ γὰρ τιλδὶ τῶν
ἰσχυρὰ ὡς προέδωκά σοι, τὴν πο-
τίου δὲ αὐτὸς ἰσχυρίσασθαι σοι
πάντα τρέπον ἀπὸ λαδὸς ἐπὶ
σοι, καὶ ἐπὶ λιπαρὴν θωπὴν
ἐκείνης. τοιαυτὸν αὐτὸν μαλα-
κῶς χλαμύδι, τὰν δὲ τὴν
διφθίραν ὅ τιμωτάτη σοι πτω-
χία πρὸς τὴν δόξαν ὥστε μαρτυρεῖ
ἐμῶς οὐτοσί, πῶς ἐκείνου τὸν
Δία μνησθ' ἔκειν παρὰ σοι, ὅ-
τω δυσμενῶς μοι προσελήγ-
μεν. Ερ. ἀλλὰ νῦν ἔχεις ὅ πλῆ-
τε εἶ, ὅ δὲ γίγνεται; ὥστε δαψ-
νῶν ξυμμετρεῖς αὐτῷ, καὶ σὺ μὲν
σκέπῃ, ὡς ἔχεις. σὺ δὲ τὸν θη-
σαυρὸν ἐπάγαγι τῇ ἀπὸ κλη-
τικῆς σοι γὰρ ἐμβόλῃ σοι.
Τί πασίων ὡς ἐμῶν, καὶ αὐτοὶ πλε-
ταίον. τί γὰρ αὐτὸν καὶ παδοί τις
ἐπὶ ταν οἱ οἱ τοὶ βιάζονται; πλὴν
ἔραγι, εἰς οἷά μοι πράγματα ἐμ-
βαλῆς τὸν λιποδαίμονα, ὃς ἔ-
χει νῦν ἐν δαμονίᾳ τὰ δάγμων,
χρυσὸν ἄφωτος οὐτοσιν λεψόμε-
θα δὲ μὴ ἀδικήσας. καὶ τοσάυτα
φροντίδας αἰνὰ δέξομαι. Ερ. ὅ-
τι δὲ ὡς Τίμον δὲ ἐμὸν, καὶ ὅτι χαλ-
κὸν τότε, καὶ ἀνείγῃ ὅτι, ὅπως οἱ
ἀδελφοί

palpantes illi prae iniuria
rumpantur. Ego porro su-
perata Aetna in coelum re-
uolauero. PLVT. Abiit il-
le quidem, sicut apparet, nā
ex alarum remigio facio
coniecturam. Tu uero hic
opperire, siquidem digres-
sus Thesaurum ad tetran-
smittam, sed feri fortius, tibi
loquor auri Thesauri, Tis
moni huic audiens esto, ois
ferq; temet eruendum. Fo-
di Timon altius impingens.
Ceterum ego a uobis digre-
dior. TIM. Age iam o li-
go, nūc mihi tuas uires ex-
plica, neque defatigare, dum
ex abdito Thesaurum in as-
pectum euocaris. Hem pro-
digiorum author Iupiter, as-
mici Corybantes, ac Iucru-
fer Mercuri, unde nam auri
tantum? Num somnium hoc
est? Metuo ne carbonem re-
perturus sim expectectus.
Atqui aurum profecto est
insigne, fuluum, graue, & a-
spectu multo iucundissimū,
pulcherrimū Aurum fami-
lis mortalibus. Quippe
quod ignis in morem ardes,
noctesq; & dies renides.
Ades o mihi charissimū de-
sideratissimūq; nunc de-
um credo uel Iouem i-
psū olim aurum esse fa-
ctum. Etenim quæ tandem
uirgo non exporrecto si-
nu usque adeo formosum as-
matorem excipiat per te-
guas illapsū? O. Mida

Crasiois

λέλακός· ἐκείναι διαβρογῶσι μ.
ὑπὸ τῷ φέροντι, ἰγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν
αὐτῶν ἐς τὸν ὕδατος ἀναπύσο-
μαι. Πλὴν. ὁ μὲν ἀπὸ τῆς ὑδρὸς,
ὡς λέγει. τιμωρίζομαι γὰρ τῇ ἐπι-
στοίᾳ τῶν πρῶτων, οὐ δὲ αὐτῶν
πρῶτοι, ἀναπύσω γὰρ σὺν τῶν
θησαυρῶν ἀπὸ τῶν. μάλιστα δὲ
πάντες οἱ φημι θησαυρὸν χρυσοῦ,
ὑπάρχοντι Τιμῶνι τῷ τῷ καὶ πα-
ρασχισίαν τὸν ἀνελίδαι. σὺ δὲ
πρὶν ὅτι Τιμόν βαθείας καταφί-
ρων, ἰγὼ δὲ ὑμῖν ἀπειτέωμαι.
Τίμ. ἄγε δὲ ὅτι δὲ λέγει. νῦν μοι
ἐπὶ τῶν σιαντῶν καὶ μὴ κἄ-
μιν ἐκ τῷ βάθους ἢ θησαυρῶν ἐν
τῷ φανερῷ προκαλλυμένον, ὃ
ζούτοράστι, καὶ φίλοι κερύβαν-
τος, καὶ Ἐρμῆ κερύβαντος, πῶς χι-
οῖον τοσούτον; ὅπως ὅταν ταῦτά
ᾖσι, δὲ δὲ γὰρ, μὴ αὐθρακας
οὕτως ἀνιγνόμενον. ἀλλὰ μὲν
χρυσίου ὅσον ἐπὶ πῶς; ὑπὲρ
δρον, β. χρῶν, καὶ τῶν πρόσοντων
ὑπὸ τῷ διστον. ὃ χρυσοῦ, δὲ ξίωμα
λέλλιστον βροῖσι, αἰθέμενον γὰρ
πῶς ἂν διαπρίπτῃ καὶ νῦν
καὶ μὴ δὲ ὑμῖν. ἰγὼ δὲ ὅτι φίλτα-
ται καὶ ἱρασιμώταται. νῦν πάθος
μαί γι καὶ Δία ποτὶ γὰρ ἰδὲ
χρυσόν. τίς γὰρ ἐκ αὐτῶν παρδίνου
ἀναπύσω μάλιστα τοῖς κόλπῳις
ὑποδέξαιτο στοναχὴν ἱρασίαν,
δὲ δὲ τῶν κατὰ τῶν ἱρασίαν, ὃ Μίδα

καὶ

Crocſoφ ac munera Delphi
eo in templo dicata, ut nihil
erars ſi cum Timone, cumſ
que Timonis opibus confe
ram ni, cui ne Perſarum
quidem rex par eſt. O ligo,
ſagum chariſſimum uos
quidem Pani huic reponere
commodum. At ego quā
maxime ſemotum mercas
tus agrum turriculaφ ſer
uandi agri gratia conſtru
cta, uni mihi aſſum uixe
ro, ſepulchrum item imbi
mihi deſuncto parare eſt ſen
tentia. Hæc igitur decreta
ſumo, placitaφ in reliquum
uiæ, ſeiunſcio, ignorantia.
faſtidium erga mortales o
mnis. Porro amicus, ho
ſpes, ſodalis, aut ara mi
ſericordix mere nugæ. Tū
commiſerari lachrymātem,
ſuppeditare egentibus, in
quitas, ac morum ſubuer
ſio, ac uita ſolitaria, qualis
eſt lupis, unus ſibi amicus
Timon, cæteri omnes ho
ſtes, & inſidiarum machi
natores. Cum horum quos
piam congregi, piaculum,
adeo ut ſi quem aſpexero
duntaxat, inauſpicatus ſit
ille dies. In ſumma, non
alio nobis habentur loco
quam ſigna ſaxeæ, æreæue,
neque ſociālem ab illis
miſſum recipiamus, neque
fœdera feriamus. Solitus
do terminus eſto. Cæteriū
tribules, cognati, popu
lares, poſtrema patria ipſi,
frigida

καὶ κροῖσι, καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀν
ταδόματα, ὥς εἰδὲν ἄρα ὅτι
πρὸς Τίμωνα καὶ τὸν Τίμων
πλήτορ, ὃ καὶ ἐδὲ βασιλεὺς ὁ
πορσῶν ἴσθ. ὃ δὲ διὰ τὴν καὶ
φιλάειν διφθῆρα, ὅπως μὴ τῷ
Πανὶ τούτῳ ἀναβῆναι λιπὼν,
αὐτοῖς δὲ ὅδῃ πάντας περιάμε
ν. τίνος ἰσχυρία, πύργους οἰ
κοδομῶσάν τινι. ὅτι τὸ θεοῦ
ρὲ μόνον ἐμοὶ ἰκανὸν ἐν δὲ αὐτῶ
δαί, τὸν αὐτὸν καὶ τὰ φων ἀπο
δαυὼν ἔξω μοι δοκῶ διδοῦναι
δὲ ταῦτα, καὶ νυνεὶ μετὰ τούτῳ
πρὸς τὸν ἐπίλοιπον βίον, ἀμείβω
πρὸς ἀπανταὶ καὶ ἐννοσία καὶ
ἐπιροψία. φίλ. δὲ ὅτι ὅτι, ὃ
ἐταῦρ. ὃ ἐλὶν βωμὸς, ὃ δὲ πο
λὺς, καὶ τὸ ἐκτῆρας διακρύοντα, ὃ
ἐπιμετῆσαι διὰ μὲν, παρανομία
καὶ ἀπατάλῃς τῶν ἰδνῶν, μετῆ
ρης δὲ ὃ δάματα, ἀνὰ πᾶσι τοῖς
λόκοις. καὶ φίλ. οἷς Τίμων, οἷ
ἢ ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπὶ
βολοὶ, καὶ τὸ προσομιλῆσαι τινα
αὐτῶν μίαν, καὶ ἰὶ τινὰ ἰδὲ
μίνον, ἀποφράς ὃ ἡμῖν καὶ ὃ
λως ἀνδραγαθῶν λιθίνων ἢ χαλ
κῶν μηδὲν ὅμως διαφρίττω
σαν, καὶ μὴ τὴν κέρυναι διὰ χύματα
θα παρ' αὐτῶν, μὴ τὸ σπονδῆς σπιν
δόμενα, ὃ ἐννομία δὲ ὅτι ἴσθ
πρὸς αὐτὸς. οὐκ ἔστι ἢ πρὸς αὐ
τοῖς καὶ ἐννομία, καὶ ὃ παρ' αὐτῶν
ἢ χύματα

frigida quædam & sterilia nomina, & insipientium virorum precia, solus Timon diues esto, despiciat omnes, solus ipse secum oblectetur liber ab assentationibus & onerosis laudibus Dijs sacra faciat. epuletur solus, sibi ipsi uicinus, sibi particeps excutens sese ab alijs. At semel decretum esto, ut unus seipsum committer accipiat, si moriendum sit, aut necesse habeat sibi ipsi coronam admoouere. Nul lumini nomen sit dulcius quam M. Santropi, id est, hominum esoris. Morum autem notæ, difficultas, asperitas, feritas, iracundia, inhumanitas, quod si quem conspexero incendio conflagrantem, obtestantem quo restinguam, pice oleo coperingere, rursus si quem flumen undis abtulerit, isque manus porrigens imploret, ut reuincatur, hunc quoque demerso capite propellere, ne possit emicare, hunc admodum par pari relatus est. Hanc legem Timon tulit Echecratides Colytensis, & conctionis subscriptus suffragis, idem ille Timon. Age hæc decreta sunt & pro uirili immores mur eis. Cæterum uerò magno emerit, ut id omnibus innotescat, quod in opibus abundo. nam illa res

ψυχρά καὶ ἀνοφίλα ἰνὸματα, καὶ αὐτῶν ἀνδρῶν φιλοτιμίαι, πλεῖστα δὲ Τίμων μέν, καὶ ὑπεροράτω ἀπ' αὐτῶν, καὶ τρυφᾷ μιν· καὶ ἰαντόν, λολακείας καὶ ἱπαινῶν φέρειν ἀπαλλαγμῆ, καὶ δοῖς δύνειν, καὶ δυνάειν, μιν ἰαυτῷ γάτων καὶ ὁμορῶν ἑσείναι τῶν ἄλλων, καὶ ἀπαξίαν τὸν διζιῶσαοθαι διδύχθω, ὅν δὲ ἀπιδανῶν, ἢ αὐτῷ σίφαινον ἱπφηνῶν, καὶ ὄνομα μὲν ἴστω ὁμοαὐδρῶν· ὁ δὲ γ. π. τ. εἰρήνη δὲ γνώρισμα, δυσκαλία καὶ τραχύτης καὶ σκαίτης καὶ ὀργῆς, καὶ ἀκαίδρῶν πᾶσι δὲ τίνα ἰδοίμι ἐν πυρὶ διαφθέρμεθρον καὶ σβερνύσαι ἱκισίοντα, πῶς ἢ καὶ ἱλαίῳ κατασβερνύσαι. καὶ ἴω τίνα τῷ χερμῶν ὁποταμὸς παραφίρῃ, ὁ δὲ τὰς χάρας ὀρίγων αὐτίλαβιδῶσθαι καὶ ὠδῶν καὶ τῶν ἐπὶ κεφαλῇ πίπτοντα, ὡς μηδὲ ἀνὰ κύψαι διωπθῆναι. ὅτω γὰρ αὐτῷ ἴσω ἀπολάβοιτο, εἰσυχέοντο τὸν νόμον Τίμων Εὐχερατίδης λολατῶν ἐπιψύφισι τῇ ἱελλοσίᾳ Τίμων ὁ αὐτὸς. ὅτε ταῦτα ἡμῖν διδύχθω, καὶ αὐδῶν ἡμῶν μὲν αὐτοῖς, πλὴν ἀλλὰ περὶ πολλῶν αὐτῶν ποικίλων ἀπασι γνωμῆς πᾶσι ταῦτα γράφωσι

ἀλλοῖσι

res illos praefocauerit, sed quid illud? Hem quae trepidatio? undique concurrunt, puluerulenti atque anhelii, haud scio, unde aurum odorati. Vtrum igitur hoc consensu collocaxis eos abigo & sublimi deiaculans, an hac tantum in re legem uiolabis mus, ut semel, cum illis congregiamur, ut magis angantur, fastidiri, repellique? Ita satius esse duco. Itaque restemus, quo illos excipiamus. Age prospiciam, primuseorum iste quis est? Nempe Gnatonides adulator, qui mihi nuper coenam petenti funem porrexerat, quum apud me sexpenumero solida donata uouuerit. Sed bene est quod ad me uenit, nam primus omnium uapulabit. Gnat. Annon dixi Timonem uirum bonum non neglecturos esse Deos? Salue Timon, formosissime, iucundissime, conuiuator bellissime. Tim. Scilicet & tu Gnatonides, uulturum omnium uoracissime, & hominum perditissime. Gnat. Semper tibi grata dicacitas. Sed ubi compotamus? Nam nos uam tibi adfero cantilenam, ex his quos nuper didici dithyrambis. Tim. At qui es leges canes admodum miserabiles, ab hoc doctus ligoe. Gan. Quid isthuc? Feris &

Timon:

διθυράμβων ἥντι κομίζω. τί, καὶ μὴν ἱλιγὰ γὰρ ἄρα μάλα
 ὠρίπαθως ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικίλῃ. Γν. τί τέτο; καί ποτε ὦ

R

Τίμονε

Διότι ὑπὲρ πλεονῶ, ἀρχὴν γὰρ
 αὐτὸ πρῶγμα γίνετο αὐτοῖς,
 ἡμῖν τοι τί τέτο. φεῦ τὸ τάχυν,
 πανταχόθεν συνδίνουσι, κενὸν
 νικῶσι καὶ πρὸς συγῶντας, οὐκ
 οἶδα, ὅθεν ὑποφρασιόμενοι τὸ χρῆ
 σίου πτόθρον ἔν' ἐπὶ τὸν πά
 γον τούτον ἀναβὰς ἀπικαύσω
 αὐτοὺς τοῖς λιδοῖς & ὑπὲρ δι
 ξίην ἀρεβηλίστην. ἢ τί γὰρ
 τοῦτο παρρησιάζομαι εἰς αὐ
 τὰς αὐτοῖς ἰμνήσαντες, ὡς πλε
 ον ἀνιῶντο παρρησιάζοι; τοῦτο
 εἶμαι καὶ ἄμεινον, ὥς διχόμι
 να ἡδὲ αὐτὸς, ὥς αὐτὸς. φί
 ρίδω, τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν
 ὅστις ὄγῃ; Γναθωίδης ὁ ἰσάλαξ,
 ὁ πρὶν ἱεραὸν αἰτήσαν τί μοι
 ἰρίξας τὸν βρόχον, πῶς ὄλουε
 παρ' ἡμοὶ πελάγῃς ἱμνημαῖο.
 ἀλλ' ἔνγ' ἐποίησε ἀρκεσίμηνος,
 οἰμώζεται γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων.
 Γν. οὐκ ἔγω' ἱλιγόν, ὡς οὐκ ἀμ
 λήσουσι Τίμων & ἀγαθὸν ἀνδρὸς
 οἱ Διοί, χάρι Τίμον ἀμφοτέρω
 τε καὶ ἡλίετι καὶ συμποτικώ
 ται. τί. καὶ καὶ σύ γ' ὦ Γναθω
 ίδης, γυπῶν ἀπάντων βρωτάω
 τε, καὶ ἀνθρώπων ἐπιτελειότατε.
 Γν. ἀὖ φησὶ κάμμου σύ γ'. ἀλλὰ
 καὶ πῶς, τὸ συμπίσειν, ὡς ἱκανόν
 εἶναι ἅσμα τῶν τοιοδιδάντων

Timon: Atteſtor. O Hercules. hei hei, inus te uoco apud Arcopaguras, qui uultus dederis. TIM. Atqui ſi cunſtare pauluper, mox cadis ne reum ages, NGA. Nequaquam, quin tu plane uulneri medere, paulo auri inunſto. Mirum enim in modum præſentaneum id eſt remedium. TI. Erit manes? GNA. Abſo. At bimale ſit, qui quidem ex uero commodo tam ſeruus factus ſis. TIM. Quis hic eſt qui accedit recaluaſter ille: Philiaſes, aſſentatorum omnium execraſſimus. Hic quum à me ſolidum acceperit funulum, tum filie in dotem talenta duo, laudationis præmium, quum me canentem reliquis ſilentiis omnibus ſolus maior rem in modum extuliſſet, deſierans me uel olonthus magis conorum. ubi ægrotantem antea uidiſſe, & adieſſe tam oraturus ut mei curam ageret, plagas etiam egregius ille uir impiegit. PHI. Olim pudentiam, nunc demum Timonem agnoſcitis, nunc Gnatonides amicus et conuiua, entiuero habet ille digna ſe, quandoquidem in memor atq; ingratus. At nos qui iſſa olim conuiſtores ſumus, & quales ac populares tamē modeſte igitur, nō inſiſſe uideamur. Salue hercule, ut ſiſſos aduſatores ſaſ allegos obſerues, quoniam adiuu-

Timon: μαρτύρομαι, ὃ Ἡρῶ κλει, ἰὸν ἰὸν, προκαλέμαι σε τραύματι & εἰς ἄρεον πάρεν. Τιμ. καὶ μὴν αὖ γιμνρὸν ἐπιβραδυόμε, φόνε τάχα προκαλέσῃμι. Γε. μηδὲ μῶς, ἀλλὰ σὺ γι πάτως τὸ τραῦμα ἰάσαι, μνρὸν ἐπιπάσας τὲ χρῶσις, δεινῶς γδ ἰσχαμὸν ὅτι τὸ φάρμακον. Τιμ. ἔτι μῖνας; Γνα. ἄπαμι, σὸ δὲ ἐ χαυρήσας ἔτι σκαίς ἐκ χρίσῃ γυφίμβρες. Τιμ. τίς ἄτος ἔστιν ὁ προσιών, ὁ ἀναφαλαστίας; Φιλιάδης ὁολάκων ἀπάντων ὁ βδινρῶτα-τ & , ὅτ & δὲ παρ' ἡμῶ ἀγρὸν ὄλον λαβών, καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τάλαρα μισθὸν τῷ ἱππῶνι, ὁπότε ἄσαντή μιν πύ-των σιμπώντων μόν & ὑπὸρ-πήσιον, ἱππομοσάμην & ὠλο-κώτορον ἀναί τῶν ἑκντων, ἱππο-δὲ νοσούτα πρώην εἶδὲ μιν καὶ προσήλθεν ἐπικυρίας διόμην & πλεγάς ὁ γρονῶς προσφύτα-νι, φιλ. ὦ φιλ. αἰ αἰσχυωτίας τῷ Τιμῶνι γυφίβρι; νῦν Γναθῶνι-δης φίλ & ἡ συμπίτης; τωγα-ρῶν δίκαια πίπονδρ ὅτ & ἀχά-εσθ & ὦρ ἡμῶς δὲ αἰ πάλαξεν ὑδῶς καὶ ξυφίεφροι, καὶ ἀκμά-ται, ὅμως μετρίαν μὴν ὡς μὴ ἐπ-πιδ ἄρ δονῶμην. χαῖρι ὦ δῖο πο-τα, ἡ ἡ & τὰς μαρὰς ἐπὶ τοὺς ἰο-λακας

D I A L O G I

vultunt nisi in mensa, præte-
 rea à cornis nihil differunt.
 Nec posthac huius ætatis
 mortalium ulli fidendum est.
 Omnes ingrati & scelesti.
 At ego quum tibi talentum
 adducerem, quo posses ad
 ea quæ uelles uti, in uia ac-
 cepi, te summas quasdam op-
 pes esse nactum. Proinde
 accessi his de rebus admoni-
 turus te, quanquam tibi for-
 sitan me monitore nihil erat
 opus, uiro nimirum adeo pru-
 denti, ut uel Nestori ipsi, si
 necesse est, consilium dare
 queas. Tim. Ita fiet Phio-
 liades, sed age, accede quo
 te ligone comiter accipiam.
 Phil. Homines, confiegi
 erant ab hoc ingrato, pro-
 pterea quod eum ea quæ in
 rem illius erant, admonui.
 Tim. Ecce tertius huc oras-
 tor Demetrius se recipit, tabus-
 las dextra gestans, atque se
 cognatum esse. Hic una die
 de meo sedecim talenta ciui-
 tati dependit, nam damnus
 tus erat, ac uinctus, at quum
 soluendo non esses, ego mi-
 sertus illum redemi. Porro
 quum illi fortè obuenisset,
 ut Erechtheidi tribui dāstris
 bueret ærarium, atque ego
 audiens id quod ad me res-
 dibas, poscerem, negabat se
 ciuem nosse me. Dem.
 Salue Timon præcipuum ge-
 neris tui præsidium, fulcimē-
 tum

λανας φυλάξῃ, τὸς ἐπὶ τῇ τραπέ-
 ζῃ μένον, τὰ ἄλλα δὲ κοράκιον
 ἔδωκε διαφύρουσαι, ἐπὶ τῇ πύλῃ
 τῶν νεῶν ἐδίδου, πάντες δὲ ἀ-
 χάριστοι καὶ πονηροὶ. ἰγὼ δὲ τὰ
 λαντὲν σοὶ κεμίψω, ὥς ἔχῃς
 πρὸς τὰ κατὰ πᾶν τα χρεῶτα.
 καὶ δὲ δὸν ἔδωκε πλεονέκτημα ἔχουσα,
 ὥς πλεονέκτης ὑπὲρ μεγάλῃ τιμῇ
 πλουτῇ. ἔκω τοιγαυτοῦ ταῦτά
 σε νεοδιδέσσω, μαί τοι σύ γινέ-
 τω σοφὸς ὦρ, ἔδωκε ἴσως διδόν
 τῶν παρ' ἡμῶν λόγων, ἐς καὶ
 τῇ Νίτσοι τὸ δέον παρακρίναι-
 αι αὐτῷ. Τιμ. ἴσως ταῦτα ὦ φι-
 λιάδην, πρὶν ἢ ἀλλὰ πρὸς ἰδίῳ, ὥς
 καὶ οἱ φιλοφρονησάμεναι τῇ δικίῃ-
 λῃ. Φιλ. αἰθρουπα, κατὰ γὰρ τοῦ
 ἡρακλῆος ὑπὸ τοῦ ἀχάριστου, διδ-
 οντι τὰ συμφέροντα ἐν δίδετον αὐ-
 τῶν. Τί. ἰδὲ τρίτον ἐστὶν ὁ ῥῶ-
 των Δημίας προσέρχεται, ψέ-
 φισμα ἔχον ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ συγ-
 γινὴς ἐμὲ δὲ ἄνθρωπον. ἔ-
 τῃ ἐκκαίδεκα παρ' ἡμῶν ἰάλας
 τα μιᾶς ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πό-
 λει. κατὰ δὲ δίδωκε γὰρ καὶ ἰδί-
 ον ἐκ ἀποδιδόντος καὶ γὰρ ἐκτί-
 σας ἰλυσάμεν αὐτὸν, ἐκαστὸν
 πρὸς ἡμᾶς τῇ ἐριχθιδὶ φυ-
 λῇ Διανέμων τὸ θωρακὸν, καὶ
 γὰρ προσέβλεπον αὐτῶν τὸ γινέ-
 μενον, ἐκ ἰσχυρῶς πολεμῶ

ἴσταμι, Δη. χαίρει ὦ Τίμορ, τὸ μέγα ἔργον τὸ γινόμενόν, τὸ ἱερὸν

tum Athenienſium, deſenſu-
culum Græciæ. Profectò
iam dudum te populus fre-
quens, & utraq; curia op-
peritur. Sed prius decretum
audi, quod de te conſcripſi.
Quandoquidē Timo Echē-
cratidæ filius, Colyttenſis,
uir non modò probus & in-
teger, uerùm etiam ſapiens.
quantum alius in Græcia ne-
mo, nunquam per omnē ui-
tā deſtitit optimē de Repu-
blica mereri, uicit autem in
Olimpiciſ pugil & luſta
cuſuq; die eodē, ad hæc ſoc-
lenni quadriga, equeſtriq;
certamine. Tim. At ego ne
ſpectator quidem unquam
in Olympicis ſedi. Dem.
Quid tum: ſpectabis poſt-
hæc: ſed iſta communia addi
ſatius eſt. Tum anno ſupe-
riore apud Acharnēſes pro
Republica fortiffimè ſe geſ-
ſit, & Peloponeſium duas
acies concidit. Tim. Qua
ratione: Quippe qui nec un-
quā arma geſſerim, neq; un-
quā militiæ dederim nomē.
Dem. Modèſtè equidem de
te ipſo loqueris, nos tū in-
grati futuri ſumus, niſi memi-
nerimus. Præterea ſcribens
diſ plebeſcitis, & in conſu-
lationibus, & in adminiſtrā-
diſ bellis non mediocrit̃ uti
ſirarem attulit Reipublicæ.
Hiſ de cauſis omnibus ui-
ſum eſt. curiæ plebi, magiſtra-
tibus tributum plebeijs ſin-
gulatim, cōmuniter uniuer-
ſis, aureū ſtatueret Timonē
iuxta

μα τῶν Αθλων αἰών, τὸ πρῶτον
ἐν Ἑλλάδι, καὶ μετὰ ταῦτα
οἱ δὲ μὲν ξυνελθόντες, καὶ
αἱ βουλὰὶ ἀμφότεραι ὁρίσινται.
οἱ πρῶτον δὲ ἀκούσονται τὸ ψή-
φισμα, ὃ ὑπὲρ σου γέγραπται. Επεὶ
δὲ Τίμων ὁ Εχεκρατίδης κούνη-
τοὺς, αὐτὸς ὁ μόνος λαλῶν λέγει
δοῦναι, ἀλλὰ καὶ σοφῶς, ὡς ἐκ ἑλ-
λᾶδος ἐν τῇ Ἑλλάδι, παρὰ πάν-
τα χρίνον διατιλῶ τὰ ἀριστα
πράττων τῇ πόλει, νικῶντι δὲ
πῶς καὶ πάλιν καὶ ἀριμονίῃ
ὀλυμπία μίαν ἡμέραν, ἢ τελευ-
τῶν ἀρματι, καὶ σινοπρίδι πωλητῇ.
Τί. ἀλλ' ἐστὶν ἰδιώματα ἰσθμίων
πρὸς αἰς ὀλυμπίαν. Δε. τί ἔστι;
διωρῶσαι ὑπὲρ τὰ τοιαῦτα ἢ
πολλὰ προσκαῖσαι ἄμενον. ἢ
ἡρίστουσι δὲ ὑπὲρ. ἢ πόλιν
πείνουν πρὸς ἀσχαρνίας, καὶ κα-
τίνοφι πιλοπ νησίῳ δύο μεί-
ρας. Τίμ. πῶς; διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν
ὄπλα, ἐστὶν ἐν προγράφῳ οὐ τῷ
καταλόγῳ. Δε. μέτρια τὰ ὁρί-
σαντὶ λίγαις. ἡμᾶς δὲ ἀχαρί-
στοι αὐτοὶ ὑμῶν ἀννημονιῶν.
ἴτι ἢ καὶ ψήφισματα γράφω,
καὶ συμβολούων ἢ στρατηγῶν,
ἐμικρὰ ἀφίλησι τὴν πόλιν, ἐπὶ
τέτοις ἅπασιν ἀδικοῦται τῇ βουλῇ
ἢ τῷ δήμῳ, ἢ τῇ ὀλιγίᾳ κατὰ φυ-
λὰς, ἢ τοῖς δέμοις ἰδίᾳ, ἢ κοινῇ
πᾶσι, χρυσὸν ἀναστῆσαι τὸν Τί-
μονα

juxta Palladem in arce, fuls-
men dextra tenentem, radijs
tempora ambientibus, usq[ue]
septem aureis coronis coro-
netur, & promulgari coro-
nas hodie Dionysiis tragœ-
dis novis. Agi enim per
eum oportet hodie Dionys-
sia. Dixit hoc suffragium
Demeas orator, propterea
quod cognatus illius pro-
pinquus, ac discipulus eius
sit. Nam & Orator opti-
mus Timon, præterea quic[un-]
quid voluerit. Hoc igitur ti-
bi suffragium, sed utinam &
filium meum ad te pariter
adduxissem quem tuo nomi-
ne Timonem appellavi.

Timon. Qui potes De-
mea, quum ne uxorem quis-
dem duxeris unquam, quan-
tum nobis scire licuit.

Demea. At ducam, nouo ins-
eunte anno, si Deus permise-
rit, liberisq[ue] operam da-
bo. Tum quod erit natum
erit autem masculus Timon-
nem nuncupabo. Timon.
An uxorem tu sis ducturus
equidem haud scio, tanta à
me plaga accepta.

Demea. Hei mihi. Quid
hoc est rei? Tyrannidem
Timon occipras? pulsasq[ue]
eos qui sunt ingenui ipse
nec ingenuus plane, nec ci-
uis, uerum propediem po-
nas daturus, quum alijs nos
minibus, tum quod arcem
incenderis. Tim. Atqui nō
conflagrauit arx scelestæ.

Proinde palam est te ca-
lumniam

παρά τίνω Ἀδωαδ' ἐν τῇ ἀκρῇ
πόλει, κεραιὸν ἐν τῇ Λεξιάῳ ἔχον-
τα, καὶ ἀκτίνας ἐπὶ τῇ λιπαλῇ
καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσοῖς
στεφάνοις ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνακρυχθῆ-
ναι τὸς στεφάνους σήμερον Διονυ-
σίοις τραγωδοῖς λαοῦσι. ἀχθῶνα
γὰρ δὲ αὐτὸν δὲ τήμερον τὰ διο-
νύσια, ἅπτε τίνω γυνάμην Δημίαν
ὁ ῥήτωρ συγγενὲς αὐτῷ. ἀγγι-
σθε, καὶ μαθῆτε αὐτῷ ὧν. καὶ
γὰρ ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων. καὶ
τὰ ἄλλα πάντα ἐπὶ αὐτῷ ἀνέδει-
λοι. ταῦτ' ἤν σοι τὸ ψήφισμα.
ἐγὼ δὲ σοι καὶ τὸν γόν' ἐβηλέ-
μην ἀγαγῶν παρά σοι, ὅν' ἐπὶ τῷ
σῷ ὀνόματι Τιμωνα ὀνόμακα.
Τίμ. πῶς ὦ Δημία, εἰς δὲ γι-
γασμανας, ἴσα γι καὶ ἡμᾶς εἰ-
δέναι; Δη. ἀλλὰ γὰρ, ἡν δὲ
δωδὶς ἐστίν, καὶ πᾶσι δι-
ποιήσομαι, καὶ τὸ γυνυθροῦ-
ναι, ἄρρεν γὰρ ἴσται, Τιμωνα ὄν-
τα. Τίμ. ἐκ οἷδα, ἀγαμέ-
σας ἴτι' ὄντος, τηλικαῦτόν
παρ' ἡμῶν πληγὴν λαμβανόν.
Δημ. οἶμοι, τί τέτο, τυραννίδι
Τίμων ἐπιχαρῆς, καὶ τύπτει
τὸς ἐλαδ' ἵππε, ἐλαδ' ὡς ἵππος
δορ' ὄντος, ἐλ' ἀπὸς ὧν; ἀλλὰ δὲ-
σας ἐν τάχει τίνω δίκην, ταῦτ'
ἄλλα, καὶ ἴτι' τίνω ἀνρόπολιν
ἐνέπρησας. Τίμ. ἀλλ' ἐκ ἐπι-
πρησται ὁ μαρὶ ὁ ἀνρόπολις.

lumniatorum agere. Deme. Sed & dives es ærariū præfodiens. Tim. Non præfossū est neq̃ isthuc, unde ne hæc quidem probabiliter abs te dicuntur. Dem. Verū effodietur posthac, sed tu interim omnia quæ in ea condita, possides. Tim. Alteram itaq; plagam accipe. Deme. Hei scapulis meis. Tim. Ne uociferare, alioqui & tertiam tibi illidam. Etenim res planè ridula mihi acciderit, si quum inermis duas Lacedæmoniorū acies fuderim, unum scelestum hominem non protriuerō. Tum frustra uicerim in Olympiis, & pugil & palæstrites. Sed quid hoc: an non philosophus Thrasciles hic est? & profectō ipseus est. promissa barba, subductisq; supercilij, & magnū quiddā secū murmurens accedit. Titas micum obuiens, cæsariem per scapulas fluentem uens efflans, alter quidam Boreas aut Tritō, quales eos Zeus depinxit. Hic habitu fragilis, incessu moderatus, æquā modestus, mane mirum quam multa de uirtute differit, damnās eos, qui uoluptate capiuntur, & iugam iustitiam laudans, postquam lotus deuenit ad coenam, puerq; ingentem illi calicem porrexisset, meratiore autem

maxime

ὥστε δὴ λῶσθαι οὐκ ἔστιν αὐτῷ.

Δημ. ἀλλὰ καὶ πλεονέκτης, τὸν ὑποτιθέμενον διαρῦνας. Τιμ. ὁ διαρύνεται ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ, ὥστε ἀπὸ δανείας οὐ καὶ ταῦτα. Δημ. διαρυνθήσεται μὴ ὑπὸ δόρου, ἢ ἀπὸ δὲ οὐ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχει. Τιμ. ἐπεὶ καὶ ἄλλως λάμβανει. Δημ. ὅμοιόν τὸ μὲν ἀφροσύνην. Τιμ. μὴ κίραρχει καὶ τοίῳ γὰρ σοι καὶ τρίτῳ, ἐπεὶ καὶ γιλοῖα πάντα παύσομαι, δύο μὲν λανθάνοντων μοίρας κατανόησας ἀνέστης, ἐν δὲ μίαν τὸν ἀνθρώπου μὴ ἐπιτρέψας, μέτῳ γὰρ αὐτῷ ἴδω καὶ τινικυκῶς οὐλύμπια οὐ καὶ πάντα. ἀλλὰ τί τῶτο; ὁ Θερασυκλῆς ὁ φιλοσοφῶν ὅτις ὅστις; ὁ μὲν ἕν ἄλλος, ἐκπιτάσας γὰρ τὸν πόντον, καὶ τὰς ὁφρὺς ἀνατένας, καὶ βροχὸν δύο μὲν τίς τι πρὸς αὐτὸν ἔρχεται, τιτανῶδες βλέπων, ἀσασισοβημεῖσθαι πῶς ἐπὶ τῷ μὲν πῶς ἰσχυρῶς, αὐτοβορίας τὸς ὁ Τρίτην, οἷος ὁ Ζεύς ἔγραψε. ὅτι ὅτι ὅτι ὁ τὸ σχῆμα ἀνταλῆς, καὶ ἰσχυρῶς τὸ βῆμα, καὶ οὐφροσινὸς πῶς ἀσασισῶ, ἰσχυρῶς μυρία δὲ πρὸς ἀπὸ δὲ διξίων, καὶ ὁ δὲ χαρίτων κατηγόρων, καὶ τὸ διγαρὶς ἐκ αὐτῶν. ἐκ αὐτῶν λανθάνεισθαι ἀφροσύνην τὸ δὲ ἀφροσύνην, καὶ πῶς μὲν γὰρ πῶς ἰσχυρῶς

ἀφροσύνην

maxime gaudet, perinde ut
 Leches aquam ebibens, à di-
 lucularis illis disputationi-
 bus diversissimæ quæ sunt
 exhibet, dum milui instar
 præcipit obsonia, & proxis-
 mum cubito opposito arcēs,
 mento interim condimentis
 opplēto, dum canum ri-
 ingurgitat, prono incumbēs
 corpore, perinde atque in
 patinis uirtutem inuentu-
 rum sese speret, dumq; usq;
 adeo diligenter catinos ex-
 tergit indice digito, ut no-
 pululum quidem reliquia-
 rum sinat adhærere, nunquā
 non querulus tanquam de-
 teriorem partem acceperis,
 uel si totam placentiam, aut
 suam solus omnium accipi-
 at, qui quidem edacitatis &
 insatiabilitatis est fructus
 temulentus uinoq; baccha-
 tus, non ad tantum modò,
 saltationemq; uerum ad eb-
 riciū usq; & iracundiam.
 Adhæc multus inter pocula
 sermo (tum enim uel maxime
 de temperantia, sobrietateq;
 atq; ista quidem lo-
 quitur, quum iam à mero
 male habens, & balbutiens
 ridiculus. Deinde uomitus
 super his. Postremo sublas-
 tum cum de conuiuio effes-
 runt aliqui, ambabus manibus
 sibi cinxæ inhaerentem,
 quanquam alioqui ne so-
 brius quidem ulli primas
 riorum cesserit uel mendas-
 cio uel confidentia, uel auas-

cicia

λινκαριξασθαι αὐτῷ, τῷ Ἰωροτίρῳ
 δὲ χαίρειν μάλιστα, καὶ ἀπὸ τοῦ
 λάδου ὅσῳ ἐπιπίνωμι, ἐναυτιώτα-
 τὰ ἐπιλείπονται τοῖς ἰωδινοῖς ἐ-
 πάνοις λόγοις, προερχόμενον ὅς-
 πορ ἰκτινὸν τὰ ὄψα, καὶ τὸν
 πλάσιον παραγκωνισάμενον,
 λεκύνει τὸ γινόμενον τὸ ἀπὸ τῆς
 λωπιδίου ἰμφορέως, ἐπικιν-
 ποῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς λαπα-
 σὶ τίῳ ἀριτίῳ ὑπόστατον προ-
 δουῶν, ἀναβῶν τὰ τρύβλια τῷ
 λιχασῶ ἀποσμήχων, ὡς μὲν δὲ
 ὀλίγον τῷ μὲν ἰωτῷ λεκταλίποι,
 μιμψίμοις δὲ ὡς τὸν πλά-
 σιντα ὅλον, ὃ τὸν σὺν μόνῳ
 τῶν ἄλλων λάβοι, ὃ, τι πόρ λιχ-
 νείας καὶ ἀπληστίας ὀφείλῃ, μί-
 δουσιν καὶ πάροιν, ὅς ἂν χεῖ-
 ρῳ καὶ ὀρχηστῶν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ λοιδορίας καὶ ὀργῆς προσ-
 τι, καὶ λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ λυλι-
 κῇ, τότε δὲ καὶ μάλιστα πόρδ
 συφροσύνης καὶ ἡσομιότητος,
 καὶ ταῦτά φησιν, ἢ ἂν ὅς τῷ
 ἀπράγῃ ποσὶν ἵκων, καὶ ὅς
 τραχίσιν γελῶν. ἔτα ἰμια-
 τὸν ἐπὶ τέτοις, καὶ τὸ τιλδὸν αἰὼν
 ἀράμενοι τινὲς ἐκφύουσιν αὐτὸν
 ἐκ τῆς συμποσίας ὅτι αὐτεγείδῃ
 ἀμφοτέρω ἐπὶ λυμμένον, πλὴν
 ἀλλὰ καὶ σφῶν, ἐλθὲν τὸν ποσὶν
 ὡν παραχρησίδος καὶ ψύσματος
 ἵπικα, ὃ δραστέον ἐφελκγγυ-
 ρίαι,

ricia. Quin & inter assentatores primas tenet, peierat promptissime, anteit impostura, comitatur impudentia. In summa prorsus admirandum quoddam spectaculū est omni ex parte exactum, varietate absolutum, proinde non ciulabit clarius uidelicet, quum sit modestus. Quid hoc pape, tandem nobis Thrasyclus? THR. Nō hoc animo ad te uenio. Timon, quo plerique isti, qui nimirū opes admirati tuas, argenti, auri opiparorum conuiuiorum adducti spe concurrunt, multaque assentatione delinunt te, hominem uidelicet simplicē, facileque impartiri id quod adeat. Si quidem haud ignoras officium mihi in coenam sufficientem esse, tum obsonium suauissimum, cæpe aut nasturcium, aut si quando deliciarum, pusillum salis. Porro potum sors Athenis nouem saliens uenis suppeditat. Tum palliū hoc quauis purpura potius. Nam aurum nihilo magis apud me in precio est, quam calculi, qui sunt in litoribus. Sed tua ipsius gratia huc me contuli, ut ne te subuerterit pessima ista ars, que insidiosissima res, operis lentia, quippe quæ multis sexpenumero immedicabiliū malorum extiterit causa. Etenim si me audies, potissimum opes uniuersas in mare precipitabis, utpote

quæ

ρίαι, ἄλλα καὶ ἡσυχάνων ὅτι τὰ πρῶτα, καὶ ἐπορκῆ προχερίτατα, καὶ ἡ γοργία προγαῖται, καὶ ἡ πύαισχωτία παρομαρτῆ, καὶ ὅλως πάσσοφον τὸ χρῆμα, καὶ πανταχόθεν ἀπειβίε, καὶ ποικίλως ἐντελὺς. οἰμώζεται τὴν καρῶν ἐν αἰμαυρῶν χρηστὸς ἄν. τί τῦτε; παπαῖ. χρίνι. ὁ μὲν δρασυκλῆς. Θρα. ἔλατὰ ταῦτα ὁ Τίμων, τοῖς πολλοῖς τὰ τοῖς ἀφῆγμαι, ὥσπερ οἱ τὸν πλετόν σοι τιθιπότο, ἀργυρίη καὶ χρυσίη καὶ δάπνων πολυτελῶν ἐλπίδι σωδιδραμήκασι, πολλῶν τῶν κολακίαν ἐπιδεξάμενοι πρὸς αἰδρα οἷον οἱ ἀπλοικόν, καὶ τὸν ὄσων κοινωτικόν. οἶδα γὰρ ὡς μάλα μὲν ἐμοὶ δάπνων ἱκανόν, ἔψων ἢ ὁλιστον, δύμον δὲ λερόδαμον, ἢ ἵποσι τρυφῶν ἐνί γοντῶν ἀλῶν. ποτὲν δὲ ἡ ἐννιά κρουῖ, ὁ δὲ τρίβων ἔτ, ἔε βέλα πορφύριδ ἁμάνων. τὸ χρυσίον μὲν γὰρ ἐδὲν τιμιώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψαφίδων μοι δοκᾷ, σὺ δὲ αὐτῷ χάσεν ἱστάλῃ, ὡς μὲν διαφδάρησι τὸ ἡάνιστον τοῦτο καὶ ἐπιβολήτατον κτῆμα ὁ πλετό, ὁ πολλοῖς πολλάνισ αἰτί, ἀσπικίτων συμφορῶν γιγνημελῶσι. εἰ γὰρ μοι πείθοιο, μάστιγα ὅλον ὡς τῶν δάλατῃν ἐμβαλῆς αὐτόν, ὁ δὲ

quibus nihil sit opus bono viro, quique philosophiæ possit opes perspicere, Ne tamen in altum ð bone, sed ferme ad pubem usq; ingres- sus, paulo ultra solum flucti- bus opertum, me quidem uno spectante. Quod si hoc non uis, tute igitur eas po- tiore uia ex ædibus ejcito, ac ne obulum quidem tibi facias reliquum, uidelicet largiens ijs, quicunque opus habent huic quinque drachmas, illi minam, alijs talentum. Si uero quis phi- losophus fuerit, duplam aut triplam portionem ferre dis- gnus est. Quamquam hoc quidem mihi non mea ip- sius gratia peto, sed quo amicis si qui egebunt, do- nem, sat est si modò peram hanc largitione tua exple- ueris. ne duos quidem mo- dios Aegineticos capiens- tem, Nam paucis conten- tum, modestumque conue- nit esse eum qui philoso- phatur, neque quicquam ultra peram cogitare. TIM. Equidem ista, quæ dicis, probò Thrasyclus, ergo si uidetur, priusquam peram expleam, æge tibi caput opplebo tuberibus, postea- quam ligone sum mensus. THRAS. O libertas, ð le- ges, pulsamur ab impu- rissimo libera in ciuitate? TIM. Quid stomacharis ð bone Thrasyclus: num te defraus

δὲν ἀναγκαῖον ἀνδρὶ ἀγαθῷ εἶναι, καὶ τὸν φιλοσοφίας πλεον- τον ἔρῃν διωαμελῶ. μὴ μὲν τοι ἐν βλάβῃ ὧ γὰρ δὲ, ἀλλὰ ὅσον ἐν βεβῶναι ἐπιμβάς, ὀλίγον πρὸς τὴν κυματῶδες γῆν ἐμοῦ ἐρῶν ἵε- μόνου εἰ ἢ μὴ τοῦτο βύλει, σὺ δ' ἐ- ἄλλον τόπον ἀμύνω κατὰ τὰ- χῃ ἐκφύρυσεν αὐτὸν ἐν τῇ οἰα- μίας, καὶ μήδ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀ- νάε, διακίε' ἐς ἀπασιν τοῖς διω- μελῶσι, ὧ μὲν ἑδραχμας, ὧ δὲ μνᾶν, ὧ δὲ τάλαντον, εἰ δὲ τις φιλόσοφος εἴη, διμοίριον ἢ τρι- μοίριον φέρεσθαι δίκαιον ἐμοὶ δὲ, καὶ τοι ὅκ' ἐμυτιῷ χάριν αὐτῷ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν ἐν ταῖσιν τοῖς διωμελῶσι, ἱκανὸν εἰς ταύτῃ τῷ πύρρῳ ἐμπλήσας παρὰ σοί, ὅδ' ἐπὶ δὲ δὲ, μι- δὲ μνηστὴς χωροῦσαν αἰγιντικῆς. ὀλιγαρχίᾳ δὲ καὶ μίττορον χρὴ εἶναι τὸν φιλοσοφεῦντα, καὶ μη- δὲ ὑπὲρ τῷ πύρρῳ φρονεῖν. Τιμὴ πικρὴ ταῦτά σου ὧ θρασὺ κλέεις. πρὸ γούῳ τὴν πύρρῳ εἰς δὲ καὶ φέρεσθαι τῷ κεφαλῷ ἐμ- πλῆσιν κενόδωρον, ἐπιμνησθῆσαι τῇ δικίᾳ, θρασὺ δὲ δημοκρα- τία, καὶ νόμοι παύσιμδα ὑπὸ τοῦ καταστάτου ἐν ἑλσὺν δὲ τῇ πόλει. Τιμ. Τί ἀγανακ- τῆς ὧ γὰρ θρασὺ κλέεις; μῦν R 5 παρα-

defraudavi: atqui adhuciam
 ultra mensuram Chænices
 quatuor: sed quid hoc nego-
 cii? complures simul adue-
 nunt, Blepsias ille & La-
 ches & Cniphon, breuiter
 agmen eorum qui uapula-
 bunt. Itaque quin ego in ru-
 pem hanc conscendo, ac lis-
 gouem quidem paulisper
 interquiescere sino, dudum
 fatigatum: Ipse uero pluri-
 mis congestis saxis, procul
 eos lapidum grandine pecto.
 B L E. Ne iace ô Timon,
 Abimus enim, T I M. At
 uos quidem nec citra sang-
 uinem, nec absq[ue] uul-
 neribus.

παρακινεσμαι σι; καὶ μὴ ἴσ-
 πιμβαλῶ χόινκας ὑπὲρ τὸ μέ-
 τρον τίτῃ αἰσας. ἀλλὰ τί τοῦτο; πο-
 λοι φανερῶνται Βλεψίας ἰκάνους,
 καὶ Λάχης καὶ Γνίφωρ, ἵλως τὸ
 σπύταγμα τῶν εἰμυξομένων. ὅτε
 τί τί ἐκ ἡδὲ τῶν πύτρων ταύτων
 ἀνίσταμαι, τίω μὲν λίαν· λαυρὶ ἰσ-
 γυν ἀναπαύω, πάλαι πεποινη-
 κῆσαν; αὐτοὶ δὲ ὅτι πλάττειν λί-
 θος συμφορήσας, ἐπιχαλᾶν πο-
 ρωδον αὐτοῖς; βλῖψ. μὴ βάλλῃς
 Τίμον, ἀπὸ γὰρ. τί, ἀλλὰ
 ἐκ ἀνάμνητί γε ὑμῶν,
 ὅδε αὖτε τραυ-
 μάτων.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.

INDEX DIALOGO. RVM DEORVM COELESTIVM.

1	Promethei, & Iouis. fol.	7
2	Amoris & Iouis, Cupido.	8
3	Iouis & Mercurij.	10
4	Iouis & Ganymedis	11
5	Iunonis & Iouis	18
6	Iunonis & Iouis, alius Dialog.	15
7	Apollinis & Vulcani	21
8	Vulcani & Iouis	24
9	Neptuni & Mercurij	25
10	Mercurij & Solis	27
11	Veneris & Lunæ	29
12	Veneris & Cupidinis	31
13	Iouis, Aesculapij & Herculis	33
14	Mercurij & Apollinis	36
15	Mercurij & Apollinis, alius Dialog.	35
16	Iunonis & Latonæ	38
17	Apollinis & Mercurij	40
18	Iunonis & Iouis	42
19	Veneris & Cupidinis	44
20	Deorum Iudicium	46
21	Martis & Mercurij	58
22	Panis & Mercurij	59
23	Apollinis & Bacchi	62
24	Mercurij & Maie	64
25	Iouis & Solis	66
26	Apollinis & Mercurij	68

I N D E X.

Marini Dialogi.

1	Doridis & Galathee	72
2	Cyclopi & Neptuni	74
3	Alpei & Neptuni	77
4	Menelai & Prothei	78
5	Panopes & Galenes	80
6	Tritonis, Amymonis & Neptuni	82
7	Noti & Zephyri	82
8	Neptuni & Delphinum	85
9	Neptuni & Nereidum.	87
10	Iridis & Neptuni	89
11	Xanthi & Maris	90
12	Doridis & Tetidis	92
13	Neptuni & Enipei	92
14	Tritonis & Nereidum	94
15	Zephyri & Noti.	97

Mortuorum Dialogi.

1	Diogenis & Pollucis	102
2	Pluto seu contra Menippum, Cræsus	105
3	Menippi, Amphilochoi & Trophonij	107
4	Mercurij & Charontis	109
5	Plutonis & Mercurij	112
6	Terpsionis & Plutonis.	112
7	Zenophantæ, & Callidemie	116
8	Cnemonis & Damnippi	117
9	Simyli & Polystrati	118
10	Charon, Mercurius, Mortui, Menippus, Char- moleus, Lampichus, Damafias, Philosophus, Rhetor.	121

Crate-

I N D E X.

11	<i>Cratetis & Diogenis</i>	119
12	<i>Aexander, Hannibal, Minos, Scipio</i>	132
13	<i>Diogenis, & Alexandri</i>	138
14	<i>Alexandri & Philippi</i>	142
15	<i>Antilochi & Achilles</i>	146
16	<i>Diogenis & Herculis</i>	148
17	<i>Menippi & Tantali</i>	152
18	<i>Menippi, & Mercurij</i>	153
19	<i>Acaci, Protefilai, Menelai, ac Paridis</i>	155
20	<i>Menippi, & Acaci</i>	157
21	<i>Menippi & Cerberi</i>	161
22	<i>Charonis & Menippi</i>	162
23	<i>Protefilai, & Plutonis</i>	164
24	<i>Diogenis & Mausoli</i>	166
25	<i>Nirei, Therstæ, & Menippi</i>	169
26	<i>Menippi, & Chironis</i>	170
27	<i>Diogenis, Antisthenis, & Cratetis</i>	172
28	<i>Menippi & Thiresiæ</i>	178
29	<i>Aiacis & Agamemnonis</i>	180
30	<i>Minois & Sostrati</i>	182
31	<i>Prometheus, siue Caucasus</i>	184
32	<i>Menippus, siue Necyomantia</i>	201
33	<i>Menippus & Philonides</i>	203
34	<i>Decretum</i>	222
35	<i>Timon, siue Misanthropos</i>	227

